

~~182~~ ~~N/6~~
~~7~~ 55

336
191

August 1891

FRANCISCI PHILELFI EPISTOLARVM LIBER PRIMVS.

FRANCISCVS PHILELVS LEONARDO IVSTINIANO SALVTEM
PLVRIMAM DICIT.

q

VOD nihil apud me duxerim antiquius benivolentia tua: ni-
hil sanctius tua fides: siue uel ex hoc potes existimare Leonar-
de iustitiam: quod & Constantinopolim noui Romam mihi in-
cundissimam: & regem ipsum Ioannem palaeologum de me quop-
tine certe mentum tua causa reliquerim. Nō enim me mouit
spes amplissima: quā tuis tam crebris: tamq̃ liberalissimis litte-
ris mihi ostendisti: ut tibi obsequere: sed ipse tui uis me cœsi-
simū esse iam pedem multaq̃ cognorū. Nec est quicq̃: quod malim: & haberi me:
& esse gratissimum. Nam liberalitas opulenti est: nonnūq̃: at gratitudo iusti semper &
boni uiri. Cū igitur ad sextū kalēdas septembris solussem ex urbe Constantinopoli: hoc
die cinxer mendicem post annū septimum ac menses quinq̃ posteaq̃ hinc primū nau-
gram in Thraciam: ad uos redi ductus sane cōsilio tuo: rapientiq̃ & tibi & ceteris patri-
ciis uiris referre eam: quā debeo: gratiam pro uirili mea. Nā pristina uestra illa erga me
& pulcherrima beneficia neq̃ obliuisci: nūq̃ possum: nec minus digna cōferre: quibus sim
obtinētus perpetua obseruantiā. Vnam scruens hac atq̃ perhorrenda pestilentia uiri
qua urbe indeo acerbissime laborat: non impediat cogitatōes meas. Nō enim possū
non metere huiusmodi sagittas: quales ex lunone cognitas hoc ē ex aere: uisū eū for-
tissimū achillem permouisse sapientissimū poeta Homerus docet. Nam scimus hu-
iusmodi uulneribus celesti ipeta cōcictus remedia nulla suis certa afferri posse. Quo
sit: ut qd me agere oporteat: ita perniciē: nō intelligam. Itaq̃ mihi gratissimū sis factū
uulsi per te certior scētus fuero: quid mihi cōsiliū capiundum censēs. Video enī un-
uersam propemodum ciuitatē ab urbe eminus abesse: prāter unū tenqui murani iter ui-
tra ista uasā quasi chypeo tectus uulcani ictus Apollinis continas. Vale ex uenetis. vi.
idus octobres Anno a natali christiano. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelus Leonardo iustiniano sal.

Edite mihi sunt littere tue: & perhumanæ illæ quidem ac plane indices a-
mois summi erga me tui. Quod autē mones: bono ut sim animo: quoniam
omnia mihi pro mea opinione: proq̃ inueterata tam & maxima amicitia nostra sunt a
bonde responsura: & si non erat monitore opus: non fuit tamen ingratum addidisse te
esse in me animo: quo semper fueris amico & perbenigno. Faciam autē quod hortaris:
me domi continebo. Mea omnis cōsuetudo est cū multis. Nullus hominis uxor simi-
liantē: aut congressu: qui per hanc tempestatis calamitatem diutius uenietis fuerit. Te
non prius adhibeā iussis. *Βούλομαι γὰρ σπύρον σθον έμμενον ήσπρόλαιοι*
De familia mea quod scire cupis: mihi est uxor annos nata sedecim: & ex ea puer annū
natus unum: menses duos: dies septem ac decem nomine Ioannes maris iacobus: &
az quattuor: senius unus: ministri mercenarij iei unus. Vale ex uenetis. v. idus octo-
bres. M. cccc. xxvii.

Franciscus philelus Francisco barbaio sal.

*Os septuaginta die del Angel del carmelito del calvario de villa
de la barba del car. de du affixos al altar. con unidos con los anjos de
esta con los anjos con el el que gaudia, del Angel de la barba
Dr. L. annul del Cardano*

q. Vod tibi iussu dñi esse p̄torem diuersitatis uenetis ex urbe Constantinopoli adueniende abesse te & doloresq; sanissima tua cōsuetudine frui non licet: & gaudeoq; salutis tue rationē habere. Nā furor pestilētia parit nemini. Nec ullis reuē dū aut arce pōtuit reprimere si Aesculapius quē ipse huius filius podalirus: & Machaon cū Apide una illoq; primus medicus dicit inuenisse p̄pullatores: & curatores adfuit. Quare cū uita sis dignissimē facile & aequo aīo patior absētia tua dum nō litens creberrimis p̄sentis q̄a desyderiū relinças. Vale ex uenetis. m. l. dñs. octobres. Mccc. xxvii.

Franciscus philellus. Marco Ipyomano fil.

a. Cepti litteras tuas: quibus nō dubio declarasti tibi meū reditū i italīa uoluptatis plurimū attulisse: quippe qui dubitasses me nō literaturā solū sed naturā etiam gratosq; admauisses: ob idq; factū omnino gratos p̄ferentem cū greci uxorē q̄ latinam docere maluerim. petisq; tuum librorū meū aduocem. Deinoq; hortaris ut uenetis malum agereq; alibi usq; gentiū. Mihiq; tuā omnem opem atq; operā pro uetere nostrā beniuolentia polliceris. Omnī penum tuū liberalissimū promissum: quo in litteris usus est: & audio nō iustus: & amplector plibentem: eoq; mihi semper quonē opus fuerit: tuū iūdo. Quod si quā etiā in te meo tibi officio opus fuit: illud tibi pecunia re ducto poteris tu quidē beneficiis me superare: at ego te uolūtatis gratitudinē q̄. si cōme puto facilius cōferaturq; uenetis agere utā librorūq; tū scilicet in me facit. Hic aut nōnulla p̄sepe offertur occasio: & tibi beneficia cōferendu: & mihi rursus ut referendū habēde gratia. Librorū uero nō nihil adueni meū. Est etiā uenetis uulturn cū apud te & barbarietum apud leonardum meum. Reliquos autem meos cōdicēscū uenetis reuertēti: nō modo uidebis omnes: sed etiam his fratre ex sentētia nra. Nā ut scis γὰρ τῶν πρῶτων κοινῇ. Et si latinus: & sui semp. Nec aliud quicq; ex greca reportauitq; literaturā atq; disciplināq; fuit item hoc tēpore apud grecos penultima & utilia & p̄clariorq; non solum orientis sed efficiant bonos uiros. Nā sine iudiciā audienda est ueritas. Sed de uxore quod pererbane iocaris meū: duxi sine uxore illas Chrysolore filiū: quem nō latini minus admirant q̄ greci. Accedit ad generis uel boni tatem uel claritudinēq; nata est mea uxor ex matre: quē & aīa ipsi sit. & uulnēram omniū p̄dicissima atq; optima. Sed de his haecenus uchemēter cupio reditū tuū: quē ut deus maturet opteo. Multa s̄ sunt quae cupio corā tecū committari. Vale: ex uenetis idibus octobris. Mccc. xxvii.

Franciscus philellus. Danieli uetino fil.

a. Go tibi gratias imortalis: q̄ tanta beniuolentia me complecteris. Non enim si ne magna quādā amoris ui me hortaris: ut tuis pestilentiis igitur uenetis esse nōlimes: uel patrum cōcedat: uel alio ubi tutus uix me cōsiliū sit. Si dixeris me esse omnino expertem metus: plē mentis. Memo. n. sed nō tū mihi q̄ cū illis filiis: uxorēq; adolefēscētē reliquae etiā familie: quae minus fortasse libi moue uorēt. Nec satis scio: quid sciam: hanc morbi inuentionem audio iradesere. Quare aut nūq; est mouendus pes: aut fugiendum longius: ubi patior sit aens elementis. Consilium tamen tuum non possum nō probare. Vale ex uenetis kal. nouembribus. Mccc. xxvii.

Franciscus philellus. uictorio scitensi fil.

c. Go te uirum non solum uel antistissimū sed & p̄dilectum & bonum līpel-

Sed de his hortens

dem esse cognoui. Admissionem tuam non possum non probare. Sed q. mare ingres-
sus si nō habet ventos i. manu. Aduersus contrarios etiā status strīper utendū est. Idem
uel fortuna uel deus aliquis portū obtulerit. tū minus optatū saltem tuū. Sēcūm meū
tens. Vale ex uenetis. vi. kal. decēbris. M.ccc. xviij.

Franciscus philēlus. Frācisfo freneto fil.

I Iteris tuis sum mirifice delectatus. Video n. nostrā Cōstātinopolitā illā cō-
suetudinē tibi mente non exidisse. Quod autē hortaris quādo ad tholētina-
tes redieris. Ancone ut iter faciētibz bona fide pollicitor nō sita me ad Tholentinas
reditusq. & Ancona & te uideo. Sed quod ad sēpus id sit futurus pondus satis scio.
Vale ex uenetis. Idibus decēbris. M.ccc. xviij.

Franciscus philēlus. Leonardo iustiniano fil.

q. Voniā natalis christianus iā p. modum pūat forefacies mihi rem gratifi-
cātiā quas arces anteq. ego. fore ex Cōstātinopoli solutus. ut illas tēporis na-
ues ad te tuis mihi reddi curaueris. Nōn. solū libris nōnullis mihi opus est. q. arces ser-
uaueris. sed etiā. uestimētis tui meistrū uxoris. Et ut de me sic ite quot die uxor ro-
gat. ne se diutius priuē uoluptate suāq. uestiū. Quare nisi ad p. mē uale hanc morē
gesseris. se ab me deludi existimabit. Nā neq. te latere debet. igitur mihi ualebre. & ego
uxori ea negare nō ausim. q. uixit cultui decoroq. debentur. adolecentule p. actum
multiq. mōgerit. Vale ex uenetis. xvi. kal. ianuaris. M.ccc. xviij.

Franciscus philēlus. Antonio capanorē fil. p. dicit.

q. Vod meam in italiā reditū incandescēte accepis. est mihi exploratissimū. Nō
u. n. bonitatē tuā. & animū erga me. Quod autē certior fieri uis de rebus meis
expos. boni. Vereor in cā fabellā incidisse. q. de cane dicit. qui umbratili secutus ima-
ginē. quā sequebat n. tra. carnē reliquit. Et ita mihi cōstātinopoli lata omnia & secunda.
Dum amicus his obsequor. diutius ingēn. p. caput. p. missis. incertū fortunā certis. oē
natissimiq. cōmodis ātepos. Et ne longior sum. mihi delusus uideo. Quo sit. ut aliq.
de mihi cōsiliandū sit. De uersura quod scire uis. dupliciter expō. solentū aut. fortius
frenore. aut. creditor. creditore uertit. Et ut apertius loquā. quādo es alienum nobis
cōstatū fuerit. nec tū nobis pecuniāq. situt. id dissolucere liceat. aut ubi tēpus dissoluen-
di aduenit. fortius additis priorī frenori. aut mutamus creditore ab altero. scilicet usu
tatiū es accipietes. quod alteri reddamus. Vale ex uenetis. xv. kal. ianuaris. M.ccc. xviij.

Franciscus philēlus. Leonardo iustiniano fil.

n. Olo mea causa quāq. paratis iōm. di. Nam tua mihi uita non libris solū & ue-
stimentis. sed mea etiā uita carior est. posteaq. id. cubitali ubi mea. illa bona cō-
tinent. suspēctū est. ppter eumq. eo i. loco pestilēti. morbo conepētis excessit. & ui-
uis nō solū expectabō. sed etiā multūq. expectabō. q. ad aer ad salubritatē redi-
rit. Sed interea tēporis ut mihi rebusq. meis cōsulas. te plūmū rogo. Nā diutius ita a-
gere nec possum. nec uolo. Si p. missa mihi seruāt. manēdū est. id quod eo libentius sū
facturus. quo uideo me tibi cunctiq. patris esse carissimū. Verū diuturniorem. spem
precio emendā nequāq. censeo. i. hac p. lertim tēporē p. mē. Vale ex uenetis. xv. kal.
ianuaris. M.ccc. xviij.

Franciscus philēlus. Leonardo iustiniano fil.

q. Vod me hortans ad panētū. nō cōtēso. Est. n. ea quādi species fortitudinis. qua

res arduas difficultiq; ppetitur honestatis utilitatise gratia. Ego me honestui ita uideo satisfecisse i tuta prologo ac tñ intolerabili magnitudine ut plus mihi honestus iam debeat q; ego honestari. Reliqua ratio est utilitatis: qui in hanc diē sūo mihi fuisse aut lampo citiq; ex gratia ad uos redi. Nec que futura iripossum arguari. Sū equidem apud uos plaberet. Sed diu ita esse nō possum. Itaq; te etiā atq; etiā rogo: ut pspicias rebus meis. Vale ex uicinis ex adibus nostris. xlii. kal. ianuariis. Marc. xxi.

Franciscus philēti. Kyriaco inconstano sal.

[Irregularitē tuā erga me amorē si nō uchemēter amēngatus sum. Amo te inq; mi Kyriace cū ob tam inē benignolentitū ut ob eā iquitionē atq; diligentia qui utris maxima i eay rerū inuētiōesq; uel nimia uetustatē uel patrū nostrorū negligētia apud nos pērat. Incumbe igit ut facias tā liberale atq; laudabile munus renouēda uetustatē uel ab inertia potius uēdicandē. Non n. panem & uoluptatis & cōmodi pte se ferūt illiusmodi eulogia atq; epigramata: quāto cum studio & labore undiq; ex uniuerso ppe orbe in italīa aduecti. Et hōe quidē gratia nō solū uiuos tibi conchas i sed mortuōs quoq; reddis oblitōs benefico sēpitemo. Et hac dē re sūm ac sūp petis a merui tibi declarētur publi uirgū mārīs sūa fuerit i scribēda amide. Nā cōmūne illi opiniōe qui ludi magistri afferūt uoluisse Virgū & imitari Homerū & laudare Augustū nequāq; tibi admo dūmpari. Non mediocrē profectō rem pensatōq; breuis certationis opus a me pferentūq; hoc tēpore ociosus nō sum & angor animi nō inuaria tum ob hāc pestilētiā acerbistēm: qua me uenētis obfessum inuicōm quā hic inuētiat tēpus terrore hīs delusū quibus mīnime cōueniebat. Sed ne me diffidētia uocetant in amore tibi minus respondēdū dicam breuē quod sentio. Quod Virgū uno antioch carmine mēligens Homeri iliada Vlyssēq; imitans: Aeneī laudēs Augustū quoq; laudat: nequāq; inficiō sed diuinū eius ingenium altius suspēnsē nescius certe non sum. Quippe qui humani cōditionē cōtēplatat atq; dēscēbens: eo cogitatus omnis cōsiliūq; dixerit: ut qui uia summi bouū i hac uita parit: possēt i anis ante sapiētia uirtutēq; ostēderet. Id autē non obfcurē prima ipsi grauissim. haies suā & elegitissimi operis pposuēdē significat. Aut n. ē canere arma quo ad uirtutes bellicas & aduēsus bellādū pugnatōq; instrumēta sunt arma: Et uirū quo ad uirtutes ut huius intellectusq; q;us sapiētia tenet & prudētia pīcipatū. Nam sapiētia ea mihi uirtus sola uideri solet: qua ceteris animantibus egregie ātollimus. Quod enim animal i terris eam cōsiderat ueritatēq; i celo est. Hanc sola sapiētia est: q; & ingrit & nouit prudētia sūm sapiētiā ut ut ars naturam imitatā uirtutē quidē inq; sed non rerū sapiētiā atq; diuinā: sed itēq; & humanā. Nam cōsistit in eorūq; sint hominē emolumenta detrimenta: ut abutur: quid aliud efficit: ut uerū a falso in hac temporalē & momentanea mutabilitate decernamus: hoc salter sequentes illud autē aspernantes: In uita igitur diuī prudētia sola est: q; & moralibus cū eis uirtutibus dominatur: atq; sola & moderatur & regit. At prudētia fracta est & debilis uoluntatēq; nesciorum uult monet ab una sapiētiā: atq; tūq; ad principē regnāq; referatur. Quare qui prudētiā a pēuidendo dictā modū potuerunt inter moralis intellectusq; uirtutes eiūq; iactio pēfēctā uoluerunt esse uirtutē in oculis se: licet ex quoq; uiam uirtutem cūsum omnium principium sit & formā: nihil sentisse a ueritate alienum existendū sunt. Cum ergo pponit uirgū antea se cūcōdam ut

per opta declaratur
i sententia. fūmōm
q;us & pōstulando quid
da

animi hoc est ut sapientem eundemq; prudēdem. Quae quidem virtutes aut intellectus
sunt ambiant intellectus altera & rōnis altera. Nā ratio temporalis est intellectus aut
aeternogenita ut haec tota i cōtemplādo sit posita illa aut i cōsultādo: Qua quidē ppositō
ne q̄q̄ usus est virgilius Homēi imitaturus nō solū quo ad rēvērēti etiā quo ad ordi
nis similitudinē: non tamen exequit eo ordinē quo pponit. Quippe qui primū urba
tes urbanas canit postea vero bellicas. Et id quidem prudētius mea sentētia q̄ Home
rus: qui primū de Achillis virtutibus locutus est in Iliade: postea vero i Iulij de sapiē
tia prudētiāq; Vlyris. Naturā. n. sit ut antea intelligamus: deinde agamus: itaq; i pōnis
ser amēdos libris cōtemplatio marinis & cōsultatio locū habet in secūdis aut libris
ser actionis est laus. Et hoc quidem sumatim intelligi velim de uniuerso amēdos cani
ne. Nec tū negari & in primis sex libris permulta iuvenatq; actionis sunt moraliumq;
virtutū: & in alteris quoq; sex libris inueniunt quēdā nō solū cōsultationis sed cōtēplatiō
nis ppria. Et qm̄ dixi a Virgilio marone discibi humanā uitam hoc ita intelligi cupio
ut moralis quā iuueniēti gēci nominat i philosophia τὴν πρῶτην. i. naturā. cōmūda sit
Quod eius rei ut pprius accidit illinc orditur cū de Iunone & Aeolo acutissime fabulat.
Somus. n. iunonē & regno preesse & partui. Quare & lucina dicta ē & regina: Animi
tristitia parturit plato in rationem cupiditatem & iracundiam locus datur in cerebro
tanq; in arce totius corporis. Nec aeoli nomine ideo figuratur: quoniam aeolus & ventū si
gnificat & mobilem & agilem & versatilem: quidem omnia rationis sunt membra: ita
percordia sibi vendicat. Cupiditas autem iocur. At ventis perturbationes significat q̄
est: qui ambigat: praeterea moralium virtutū formā si quis inquirat eam nullam inueni
at nisi rationem esse. perturbationes vero materiam. Veritur inquit circa perturbation
es morales virtutes: quas rō ipsa cohibet atq; moderat. Quare si absurde legimus. Mol
liq; animos & temperat iras animos eadem ratione pro cupiditatis poni. existimo
qua iuu. cō. apud grecos & animū significat & cupiditatē. Quis. n. ignorat fin tāta el
set rōnis vis ut perturbationū impetū omne compelleret facie futurū: ut ab his omne
finem a nobis consiliū ois recta cogitatio auferatur. Rex igitur his datus est rōnis i ra
cipatus ab omnipotenti deo qui rerum omnium & pater est & creator: ea lege: ea po
testate: ut i iubere sciat: & utere oīa pro arbitrio iussuq; diuino. At uide quēdō: quan
ta cum breuitate & ordine omne aetatis humanae cursū Virgilius est complexus: ins
titū sumit a partu infantis: qui periculōssimus est: & ei quae parit & infanti ipseque par
titur. Itaq; turbulentissimi ventorū flatus tempestatesq; describuntur: quae quidē aduer
sa omnia caustagioq; obnoxia iccirco apparente. Neptuno continuo cessant: quia cum
primum infans & mater utero veluti exarant: utraq; omni periculo liberatur. Nec ab
surdum cuiq; uideri debet si Neptunus a duobus uerbis grecis nāim quod est nati: &
πτερι quod uolare significat deduci affirmemus. Nam quādammodum uolatus parien
tis periculosa est: ita celeritas & quasi uolatus in lucem leuationem doloꝝum alit. i. la
lūferantq; quierem. Nam quod rursus ad aeolum spectat οὐρανὸν agitare significat &
uersare & uariare: quae omnia ac similia humile uite competere ambigat nemo uel
zōl. quasi zōolus: hoc est uite delectio. Nā αἰών xūi utiq; significat οὐρανὸν uero
delecto. Nascētibz enim omnibz uite discriminē instituit: immo et infātibz uero: quae
in septimum usq; annum protenditur tota in alendo uersantur: quod per septem cer
uos illos: quos ante uenatus fingitur non obscure licet intelligi. post infāntiam pueri

proterva

adoleſcentia

juventutis

etate juvenis

ea ſequitur; ſabularum auditione admodum delectari conſuevit. Hinc illi captivitas ualſtanog; narratur & ante troianorumq; errores. Deinceps adoleſcentia eſt: que propter uehementiſimum ſanguinis augmentum atq; ardorem tota eſt dedita ſumptibus. Vnde quita ſit ut amoris; ignis iocunda expoſitione oſtenditur. Conſequens eſt iuuentutis laedis cupida & plane ambioſa. Quare honoris ludu cum pulcherrimis promiſſis reſeruntur. poſt iuuentutem ſequitur ætas grauior q̄ in huius uite conſiderandis & in uentatis perſpicuita tota uelatur. Quo factum eſt ut deſeruiſſet ad inferos ſitret ea; narrarentur; igitur a pythagoreis & platonis de animis homini rebus; diuinis diſputata ſunt. Et hæc quidem in ſexto æneidos libro. Nam reliqui ſex libri circa uitam athenarum diſtributa; quid ad mores attinet mirabili artificio complectuntur. ubi q̄ malicia de uſibus multa de pietatis memore apparent. fortunæ in laus in primis floret. Et quemadmodum iuſtitiā ſemper eſt a primo inſitit occuſa ætatis humane ſinis eſt mors. itaq; nō inepte ultimo loco ſubditur. Vitaq; cum gemetis fugit indignata ſub umbris. Tunc enim qui ſe inuſitate fecerit ignauitq; obnoxiū obſequente uominis moritur ſempiterna. Aeneas uero ut uſus & ſocius quali nomē indices magis atq; magis diuinitate gloriæ illuſtrat. Et hæc ſunt que mihi ad tuas litteras in hac temporū difficultate reſpondenda occurrerūt. Vale ex uenetis. x. kal. ianuaris. M. ccc. xxiij.

Franciſcus philellus iocanis auriſpicali.

q̄ Vob mihi gratulari de meo in itali ſeditione. letor equidem meum tibi probatum in conſilium. Verum in hanc diem fortuna conſilio non reſpondet. Nam quam mihi ſpern apud ueſtros ampliffimam propoſitam ſum ſecutus; me indeo ſit ſitratum in. itaque me ſitci mei iam poterit; cōſilium nequaquam eſt accuſandū. Hic cum diuini mihi conſilium non eſtobi neque promiſſa ſeruantur & morbus peſſimis quo uniuersa ciuitas eſt correpta imminetia interminatur interitum. Vale. ex uenetis. x. kal. ianuaris.

Franciſcus philellus federico cornelio ſal.

t̄ Vam ergo me ſingulari beneuolentiam iam multos annos & perſeſtam & coſtantiam habeo. itaque nullius hominis teſtimoniis opus eſt. Quod autem tua omnia i mea poteſtate poſita eſſe affirmes habeo tibi gratias: quodogd̄ uel uictore illo græcorum proverbio. Τὸ Τὸν ὅτι Ἀγὼν κοινὸς mecum uti non diſſimiles. Facit deus. ut aliquando una eſſe poſſimus. Nam uictor fore ut longius diungamur q̄ ueller ita peſſiter hic morbus indices magis magisq; intrudeſcit. Verum ubicunq; futuri ſumus tui proſpecto crimes. Interim Vale. & nos ama ut ſicis. ex uenetis. v. kal. ianuaris. M. ccc. xxiij.

Franciſcus philellus gabrieli mauro ſal.

f̄ Ando te mi Gabriel quod te a litteris abdicare uolueris ut ſolent nonnulli mal gaudi ad gerendam temp. ſe conſiderunt. Legi ſemper aliquid aut ſcribe cū tibi licet per publica munera. Magni tibi commodi mihi credulitate ſunt ſuauitū. his un pro ingeni tui magnitudine preſtantiq; uolueris. Nunc ad id quod pens. Vis eni ſit quid inſitit inter ſociales & caduceatores. Focales eos fuiſſe conſtat apud priſcos q̄ certa uis ſoliditate belli hoſtibus ididēbat. At caduceatores cō pacis legatos dictos a caduceo quē mihi geſtabāt & caduceū qd̄ ipſi Apollinē inſiſſe & eo dōſſe mercuriū i quo ſpe lra dōſtus ſinde q̄ qd̄ te apd̄ Hioranū mēto ē i eo carmie qd̄ apit. Mauro

etate
caduceatores

ri facunde nepos Atlantis. Vbi etiā patet mercurium auctorem extitisse nō hīc solum. Sed & eloquentiar & palestrar & prestigiorum. Vale ex uenetis pridie kal. ianuaras. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus petro thomasio philosopho ac medico sal.

e Ecce mores & peramiceut non uite minusq̃ constantē habet rationem. Frustra enī eam esse constantiam: quæ simul cum uita peritura sit. At ego ut tibi uerba loquar & ex animi sententia: nihil est quod malimq̃ me constantissimū simuly gratissimū & esse & haberi. Multa hominum opinioū multa firmæ consentiendi sunt. Non enim quod iterius sit. Sed quod extenus sepe homines iudicant. Itaq̃ q̃dā mihi per hanc celi intemperiem integrū fuerit: nec parat: uel ab impetis aculeis officina meum. At dixeris: si sis ac super tuo es functus officio: cū non promissione meus q̃ spe tua frustraris. Et id quoq̃ tibi assensio: utrum nixus urgēdum: quo pudor meus alios in pudorem agat uel inuitos. Itaq̃ uen mihi pergratam facturus es: si quid ex te & more & amicorū simul rei profuturū excogitaris. Vale ex uenetis tertio nonas ianuaras. Anno a natali christiano. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus Gabrieli Mamro sal.

q Vod scire a me uis: quot fuerit amicorū paria priscorū memoria maxime celebrata: reperio quantuoe numero extitisse. Theseum & perithoum. Achillea & patroclum. Orestem & pyriaden. pyriam & Damora. Addūt etiā iuniores apud grecos Epaminandam & pelopidam. Vale ex uenetis idibus ianuaris. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus Kyraco acomitano sal. dicit.

p Lacuisse tibi literas meas & ea quæ de uirgini marōis snia scripsimus in amœda gaudeo. Quod autē petis qua rōne Neptunus ab Ouidio nāse cognominatus sit Amphitrites & fortuna Rhānusia: paucis accipe. Rhānusia qdē ē ē fortuna: ut uirgo exponit magistru ladi sed indignatōis deniq̃ greci tui mēsurat nemefin uocē. Nā cū Narcissus formæ bōitæ abuteretur superbius recte fingit ciuifaci dea aduersū illā indignata iussu precibus assensisse. Est. nā indignatio animi agritudo aduersū eū: q̃ bonis presentibus sit indignas nemesis ēq̃ indignatōē significat. Rhānusia uero dicta ē a Rhānus qui est attice iocus: ubi colebatur. Caus quidē deæ simulacrū eo in loco pulcherri mum fuisse tradit factū a phidia uisum in altitudinem decem ualladq̃ marmoreum. Neptunus autem nequaquā est amphitrites cognominatus. Dicto illa deperuata ē apud Ouidium libertiorum infetia. Est enim feminini generis: dediturq̃ moree greco. Nominatio amphitrite Gætio amphitrites. Fingitur autem a poetis esse neptuni uxor. Vnde dauidanus de rapta prosperie ita cecinit. Etiam nereia glauco Neptunū gremio complectitur amphitritæ. Nam amphitrite mare significat dicta illa quidem ab æu q̃ amphit circum: & tēpim trin terere. Mare enim circum se nauigantes pereunda terere insequitur. Ex amphitrite autem & Neptano Tritō natus fingitur a poetis. Si quid est quod aliud a me uelissimū frusta requires officium meum. Vale. ex uenetis. quarto kal. februaris. M. cccc. xviii.

Franciscus philofus Andreæ iuliano sal.

m Arimas tibi gratias habeo mi Andreæ: quod omnibus in rebus mihi gratificaris. Vellem autem mihi aliqua te digna offerretur occasio non habende solum: sed etiā referēde gratias. Intellexeris pfecto me unū oīam esse gratissimū. Itaq̃ eo mihi

quod fuerit a mi
p̄sa

Amphitrite

ρ Rhānusia
ex indignatōis
deā

triton ex amphit
trite mare. q̃
neptuno p̄sa
11 dñy

molestior effeo inimicior pñtis pestilētia uis: qua uniuersus populus misere aereum quo futurum uideo mihi locum sublapsum iri declarādi tibi benignolētissimi animi mei. Cogor enim habere uite rationem. Quare hic diutius esse non possum: nec pñtētia frustratus spe: qua doctus ad uos reuerteram. Nec est quod quicquam acculem prater q̄ cura seuientem fortunam ipsam: tum nimiam mei credendi sollicitudinem. Vnum tibi tum en persāde me tuum esse semperq̄ futurum. Vale ex uenetis x. kal. februaris. M. cccc. xxviii.

Franciscus philēlus Leonardo iustiniano sal.

c Vm indies magis atq̄ magis Vēnetis tempus tero ex ductus sperq̄ mihi tot littere tux cū paludemine Cōstātinopoli agerē tanta cū caritate fideq̄ promi serent: ecce suduſertus repente febris pestilētia senſum mihi unam adorta est: quā hodie interant. Quo situt hic mihi diutius cōstāndum non sit. Intra quatrīdūm sum hinc Bononiam uersus abnauigaturus: ubi si honestam conditionem offendero: culieri us profecturus non sum. Sin minus honestam ad florentinos me recipiam. Tu si quid intra temporis me us factū significato litteris. Nam post quatrīdūm frustra ad me scripseris. Vale ex uenetis. x. idus februaris. M. cccc. xxviii.

Franciscus philēlus Francīso barbaro sal.

a D triduum usq̄ ad sūmum solacē hinc decreui: idq̄ oō solum quia coram mihi quoq̄ spe doctus reuerterā in italiam: nil oīo obstatum in intelligonorum etiam q̄ pestilētia iam me intra cubiculum obſedit. Hec una mihi serua estq̄ puellula subito morbo & concepta & interſepa sepulta est. Quanto igitur uerſer i periculo nō te latet. Nolim quidem in me fuerit ante diem cōstitutam a uis deſerere: ne qui in notam numeris secundam pythagoncos utroq̄ homine mihi sit explendus altero ex pleante. Et ut sperius loquar: uite malo q̄ mari ſpei nulliq̄ cōſulere. Nam si uiuero: & mihi & amicis esse poterō. In morte. n. quid infirminime intelligo. Vbiūq̄ aut sum: futurus: tuus certe semper futurus sum. Vale ex uenetis. iiii. idus februa. M. cccc. xxviii.

Franciscus philēlus Leonardo iustiniano sal.

g Vod me hortans ne propere: miniq̄ deſperem: ſce. nat. melius mihi nēq̄tiis q̄ usq̄ gentium cōſulere. Hortans tu quidem roſſemodo non ſit perco o p̄remenda. Quare si ita certi quicquam intra cōstitutum tempus allatum fuerit: ut uellā gam non esse diutius mihi arandū letus: ſequar cōſilium tuum ad i hoc uite diſſi. nō. Si alid mihi q̄ uerba aia duerō facient ſcripti ad te. ita. Maq̄ aut ad bononēſis recipiam: ad ad florentinos. Vale. ex uenetis. iiii. idus februa. M. cccc. xxviii.

Franciscus philēlus Francīso barbaro sal.

e Go quod ſce nanq̄ putauit hoc uelſeri nūm iſcendere iſtū. Ferriam uerſus nauigaturus. Inde bononiam petam. Vbi si honesta mihi cōſilio propoſita ſue ritam accipiam. Num si ſecus occiderit: cōcedam ad florentinos: quos audio grece lit tratur: atq̄ eloquentē i primis ſtudioſos. Quicquid egero ſp̄ritum obi declarābo litteris: quo meos ad me libros adſolant: uos. His. n. uſu ut ſas: admodum opus est. Vale. ex uenetis. idibus februariis. M. cccc. xxviii.

Franciscus philēlus ioanni auripſa sal.

u Em Bononiam tu auripſa ſecūdis ut aſſer aulibus. Eodem. n. die quo urbē sum i gressus. is in ſuit uenit: quē a te abi. iſtus ē cōſulatus ad me ſalutari ſchus. ſi

uenerat auripſa huc
huc auripſa uenit
fuerit

quatrīdūm

ſerua
bononiam

lega

Rholariorum & doctorum solum sed uniuersis prope ciuitatis nihil neq; frequen-
tius neq; honorificentius dici queat. postmodum uenit ad me nomen apostolici legati Le-
douici alamanici cardinalis hadericensis Albertus florentinus uetusta ac nobili natus al-
bertorum familia questor apostolicus preclarus iureconsultus & uir omni uirtute pre-
ditus is ubi me perhumane & perbenigne allocutus est hortatus secum una ad cardi-
nalem eamqueque que diceret esse percipendum uidendi mei. Huic ego ubi obtemperas-
sent ad legatumq; uenissentesseque beui apud eum esse non incommoda usus oratio &
tanta me is hilaritate & tanta uerborum honorificentia excepisse nihil neq; hilarius nec
honorificentius dici posset. Deinde multa est uero pollicitusque incerto non referor
ne uidear cuiq; ambiciosior. Et ne te diutius morerego Bononiam sum finis perfectus
annuo docende oratione & morali philosophia muneri cu salario aureum quadrin-
gentorum quinquaginta quorum trecenti soluantur mihi ex ere publico ceterum nero &
quinquaginta priuatum mihi legatus ipse daturus est. fociq; iam mihi quinquaginta na-
meris addidit alia plura dono ad usum cultumq; domesticum. Quare etiam licet spe-
rare q; optime uobis hoc initio consultum intelligo. Vale mi Aursipa. & me ama ut fa-
cis. Ex Bononia. vii. kal. martias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philaeus Marco cannetolo equiti aurato ac iureconsulto sal.

q Vobis me laudibus hesternis uesperis extuleris apud presulem hanc nostram apo-
stolicam legatum pleriq; mei graues & amici mihi remanciant. Ego autem esse mi-
ratus certe non sum quod cum conueneris qui te & amas & obseruat plurimum malo ta-
men de me posthac parcius loquaris ne te qui grauitissimus & habearis & summus co-
siderati in laudando indicent. Non enim ipse de me profiteor ne sentio quid equi-
te tam sileat & tam amplo ore & affirmis & predices sed facis tu sine pro magni-
tudine & benignitate animi tui qui eos omnistui similis esse iudicas quos i amorem
tuam admiseris. Itaq; tibi habeo gratias q; me tuum esse dilucide cognosce. Vale Bono-
nia ex adibus nostris. xii. kal. aprilis. M. cccc. xxviii.

Franciscus philaeus Iohanni aursipa sal.

p Ollucem quem petis dabo ad te propediemea tamen lege ut conuoluto ac
cipias non dono hoc est ut cum eo usus fueris mihi reddendum cures. Ambro-
sius monachus camaldulensis dedit ad me superioribus diebus litteras humani-
tatis plenas & officii casti graeco scriptas eloquio in i tuu φέρειν βούλομαι
Ληΐτην Λατίν ἱγνὸς ἱταλόπαι. His me uolenter hortatus est ut Floritiae
q bonorum esse malim; sed datu operam e pollicitus ut honestissima mihi conditio
offeratur. Ad id ego ob eam rem nihil respondeo quod & hic ago pulcherime & nulla
emolumenta cum grauitate & constantia conferenda censeo. Vale. Ex Bononia pridie
nonas aprilis. M. cccc. xxviii.

Franciscus philaeus Leonardo iustiniano sal.

i Omnes crebrius mercator florentinus meo nomine te adhibuit meos sibi des ad
me libros una cu rebus quibusque deposui apud te. Quod ut faciasse et atq; et
rogo. Nā his diutius carere non possum. Vale ex Bononia. x. kal. maias. M. cccc. xxviii.

Franciscus philaeus Antonio organo uentis sal.

q Vod iam diu meas nullas accepisti litteras aliquid certe nihil fuit in causa q; tam
diuturnum silentium. Quo factum est ut putarem te querende pecuniae magis

q̄ colende amicitie ſictum ſtudioſum. Itaq̄ uerebari ad te ſcripſſſſime importunes
magis q̄ officioſus acciderem. Nunc autem lecta pulcherrima tua ad me epiſtola intel
lexi reſiſſe iam inſula cum uetere amico in gratiam. Quare non poſſum nō gratulari
tunus noſtre beneuolentiaque uel abſentis uiciſſitudine literarū conſol. preſentis red
dere. Quod quidē humanitatis ac benignitatis officium ne ubiq̄ pretermittamus: acque
ſperare de te debemus: ut de me ipſo poſſum inuitabiliter proſperari. Quod ſic laudas me
ſan abſentem a Venetijs gaudeo conſilium meum oſ laudari ab te uero & optimo &
prudens mihiq̄ amabiliſſimo. Nam qd ſere cupiſſi me delectat bonoſiſſis manſio de
lectat ſine plurimum. Nam & urbs amena eſt: & populus phumani: & rerum oīum
que uel ad uitium uel ad uite calidi attinent: magna abundantia & laudantiſſima: om
nium artium ſtudijs uerhemens. præterea quod me maxime delectat: oībus ſum gratiſſi
mus. Faciat deus ut nobis hoc gradu ſit perpetui. Tu uale: ſi quid eſt: quod poſſum
tua cauſa ſcribo. Ex Bononia. iij. Idus maaa. Mcccc. xlviii.

Franciſcus philoſopho Nicolao ſibi philoſopho ac medico ſal.

q̄ . Vana a me cortice ſenti. Vtrum Anſtoteles in æthicas ad Nicomachū circa prin
cipū primi libri ſcriptum reliquit apud gæcos adeo bene oſtenderunt bonū
eſſe: quod oīa appetunt an potius bene oſtenderant ſummū bonū: quod oīa appetūt.
Ego autem & ſi mihi uideor coniectare: quid ea me roget: obſequar tū uolentem tuas
& id quidem non ea rōneat ſus minitram doctrinæ: ſed ne uel ipſa cernitor uel inſolen
tor inſolentia minus ad rogeta reſpondero. Tu uero que ab me differunt: conſidera
bis oīa diligenter: dein quod tibi uilum fuerit minus recte dictum: uel mihi ut ſiquis
rogo. Longe enī diſcere maluiſſi docere: pſentim ſibi te enatiſſimo grauiſſimoq̄ phi
loſopho. Oīum primam hæc duo audio proſerime: et uerbū copulauit ut diſcedi
ci uocaret: nec item ſummi eo loco apud Anſtotelem ſcriptū inueniri: quoque etiam alie
tam non ſit ad modum neceſſariū: eſſe uero oīo abſurdum: & ambo quidē hæc cande.
proponit Anſtoteles in hoc prohemio ſui principio ea: que in uniuerso æthicoꝝ ope
re præcepturus accedit. Ea uero duo ſunt præcipua ſecundū duplicem ſinem eorū: que
expetuntur in uitā. Quiddam enim expetitur propter ſe & propter aliud. Quoddam uero
propter ſe tantū. Sola felicitas eſt: que expetitur propter ſe. Quippe quī cōſecutus
qui fuerit: nihil eſt reliquū in bonis: quod ſibi expetendum ducat. At reliqua bona oīa
& ſi propter ſe digna ſunt: que expetantur: tū natura ſunt: ut etiam qui congenerat
non ſine ſinquo minus aliquid appetat. Namq̄ enim: quieſcit hoīs deſiderium: quoad
non id fuerit adeptus: ſuper quod bonū aliud eſt nihil. Hoc aſt cū ſummū uocamus &
ultimū & maximū bonum: uno cōmuniq̄ uerbo uel ſelectorem uel beatitudinē.
Recte igitur Anſtoteles in huiſmodi propoſitione a bonis particularibus rem ipſam
aggreſſus: ut ei ut quod omnium ultimum eſt per inſeſtationem inferat. Quis enim
ambigat ſi ſine cuiuſq̄ artis quo ad uitam actum appetitur: tanq̄ bonum quoddam
ipſius: & eodem modo quo ad uitam contemplatiuam ſine cuiuſq̄ ſcientie affectatur
conſequentium eſſe: ut quidem ſi ſine omnium ultimus ad quem reliqui referantur:
hoc eſt q̄ reliqua oīa affectantur: bonum enim & ſineat noſtri conueniunt. Adhuc autē
duplex eſt interior & exterior: interior quidē etiam generi ſuperius noſt. Nos
uero ſuo p̄prioq̄ uerbo agilitatē hanc eos pleriq̄ operatione appellatiſſi: aut actū p̄
miunt: exterior ſimpliciter adhuc diſtinctus: ad qui ipſam interior eſt: ſolutus dux ad res geritiles

*delegatio debet
aut in p̄prio*

Idem etiā de electione ostendit secundū quam oīs est actio. Cū igitur cetera bona omnia particularēz fines ad ultimū finē illū bonū referant: subdit Aristoteles non absurde superiores philosophos pulchre ostēdissē bonum illud sūcēre summūq; oīa affectant: idē ad quod inferiores oīa referuntur. Quare si summū etiā appositū minus fuerit: intelligit. Itaq; quod pposuerat latus ac dilucidus ostēdissē continuo subicit differentia quādi esse finium alii sint quidam *σήμερον* hoc est interiores actio nes seu agilitates tūnt in speculatiuis scōis alii ppter illas opa quidam: ut i actiuis facultatibus usū fieri uidemus: & ita multa pcurans eīdem docet: qui sit agilitas oīum finis. Nā quod aiunt per definitionē diuissē aristotelem bonū esse quod oīs appetunt: stulta sine definitione uidet quare non solum quod nulla est copulā huiusmodi i textu græco sed etiā q; ea definitio nō magis boni esset q; aliarū rerum prope innumerabiliū. Quod si definiti peritiam teneant: nunq; in isto uerērent errore. præterea de hominis bono loquitur Aristoteles non ignis. non lapidis. non pecadæ. Et ita infinita sunt quodammodoque a tuis istis philosophis deprauantur & corrumpunt q;. Quo fit ut co sis dignus maiore laude: q; nullū uelis eroni locū apud te ēē. Ceterum quod modo dicam: hanc uelispēdas argutus: & mihi sententiā tuam liquido dedares. Vale ex Bononia ex actibus nostris pridie idas maius. Mccc. xxvii.

bonū est quod oīs
appetit

Franciscus philellus Joanni anipse fil.

a Dmonitionē tuā libenter admitto: ac probō. Idē etiā ex aliis audiui. Si res ut opte prospere succedant: nullū hinc mouebo pedē. Sin aliter acciderit: pro tēpore nauigabo. Nam nescio quid monstri inter hos inter se diues latere aucto. Quod neq; pariat magnæ calamitatis: non possum non uereri. Ego aut in omniū fortunam paratus sum. Vale ex Bononia. vi. kal. iunias. Mccc. xxviii.

Franciscus philellus Leonardo Iustiano fil.

n Arrauit mihi loānes corbitus: q;ta me beniuolētia cōplectitur: & q; d' nobis nō modo amice sed & honorifice es locutus. Adhūc te propediem effecturū: ut uel Venetiis uel patui q; honestissime esse possim: quare nō esse opus ut libros sibi meos ad me daret: cū apud uos sit q; honorificentissime futurus. Beniuolētia tua mihi certius nihil est. Itaq; mirandū non est si de me semper amice atq; honorifice & sentis: & loqueris. Tibiq; habeo gratias q; das operā & priuatiū & publicū oīs intelligunt me tibi esse carissimū. De meo autem ad uos reditu nihil ē hoc tēpore quid labores. Ea enī mihi apud bononienses cōditio est: ut hinc honeste abire nō liceat. Nostrū salūne ipsūdem meū ingenium q; pluri facio qd honestū est: qd ualeat: itaq; rogo te q; possis diligentius ut & liberos & ceteras res meas cures ire ad me q; primū. Hoc mihi facere gratius hoc tempore nihil pfecto potes. Vale ex Bononia kal. iunias. Mccc. xxviii.

Franciscus philellus Gasparino bergomensi fil.

g Aleatius mediolanēsis auleus ducalis me adit tuo noīetate: saluare iussit: petiit q; te facerem certiorē quo in statu essem: quippe qui id a me itelligere cuperes. Ago gratias tuz humanitati qd tā beniuole meū agis. Faciliū nihil alienum a singulari meo erga te aio. Quod aut scire de me cupebas: nec paucis ostēdit is. Galeatius tū me primū adiuticū is esset equū ascensurus. Ego in italiam rediī eo cōsilio ut Venetiis a pud ueteres amicos uel agerē. Existimabāq; mihi hōestissimū ppositū ēē fortunū: sed mea me plimū fefellit opinio. Nā lōge illac oīa deteriore futuris cōditionēq; pro pacts

analog. rante
rustic

promissūq; deberetur. Itaq; cepi ex vōpote consiliū. Meq; Bononiā recepi. Qua i urbe
& amplissima & bonae oium artū studiū munissima honesta omnia secundaq; sit.
Id quod ex optatis filius tuus Ioanne Augustino atq; Guisforto cognoscere potuisti.
Ex quibus ipis ego de oi te atq; statu tuo certior factus sum. Tibiq; plurimū gratulor
q; apud eum es principemq; hęc etas nihil habet neq; illustis neq; pretiosius. Va
le ex Bononia in kal. iulias. Mccc. xviij.

Franciscus philofus Ambrosio monacho camaldulensi sal.

- g. Vob me nondū usum tanta humanitate psequeris: ut si non mō diligere:
sed amare & uideant habeo tibi gratiā equidē singulārē. Es enī i genō & fa
cili & pbenigno. Quas aut mibi laudes tribuis: eas alioibo beatit & māsuetudini taz.
Non enī is certe sumiq; tantū facere debeat. Itaq; non possū te non existimare ingenti
uirtute pradiūti: qia de me pades: qaz ē oportet i eruditissimo eloquentissimoq;
& sapiētissimo quodiūro ac plane talequalē te iam binis literis pspicere ē dignolo.
Faciat deus ut aliquandoq; tūtopere deyderas una esse possim: quo mutuo con
spectu iucundissimōq; affatu ui liceat. Ad cetera uero que scribis: cōmodus dabit
respondendi tempus. Nam in pūta publicis occupationes me longiorem team esse nō
finire. Vale ex Bononia. in kal. iulias. Mccc. xviij.

Franciscus philofus Antonio capanorensi sal.

- o. Rationē quam petrosedech ad te. Miror autē tam repente ea de te spud nos
rumores increbuisse. Quod aut letaris nomen nostrū iam late per italiā in
osum ore uerfarine me ridens uideor. Non enī is sumiq; mei ipius sim scōlus. Itaq; si
bi cauendū est: ne aut mesat te ipum falsosq;que aliter inuoluntaliterum ascriberetur
impendentia. Nec pteia te laet rumoribus credi non oportere. Ego aut spem auanti
poterosdabo operam ne secundi istiusmodi rumores falsi omnino extitisse uideantur.
Vale Ex Bononia nonis iulias. Mccc. xviij.

Franciscus philofus Victorino feltrensi sal.

- a. Rastocles autem ad Theodecten quod antea te monnax Constantinopo
li dedi ad uerū clarissimum Franciscum barba: eo consilio: ut eas tibi sed
dendas curaret. Quod ab illo factū non esse miror. Itaq; uelimus cū literas des: atq; li
bros repetas: quos si minus spemum ad te misissent: ego iusta utar expositulatiōe.
Quod de meo statu uis cernor serenos hic ualemus perbelle. Sumq; nobis secunda
ciuit qd in dies magis fortunet deus. Vale ex Bononia in kal. augustas. Mccc. xviij.

Franciscus philofus Bartholomæo facerazano sal.

- t. Riphom esse uitam hominibus picipue expetendā pstantissimi philoso
phi tradiderūt. Contemplatiōis. Actionis. Fraxiōis. Contēplatiua tota ē
amiciuicius sapientia: durē. Actiua corpori maxime opitulatur: quā pcedenna modera
tur: & regit. Que uero in fruendo uerūuicem referunt ad uolēptati: quē ipi quibz
sic: difficile ē dictū. Et ne id quidē mirum: habet enī magnos oppugnatores. Nam qui
ita statuit uolēptatē: ut nihil habeat cū ratione cōiunotum: is ab enervata peccat: nihil
differet. Sed qui uolēptas est laudū honestatē: hanc nō multo ex puro inferior: si ne
de uelimus interpretari: quaz uera ē uolēptas & christiana. Est enī posita & cōstituta in
ea si securitate tranquillitatēq; in qua nelli insunt stimuli: nulli tumultuarii moeris: nulla
perturbationes. Et hanc quidem graci & ΑΥΤΗΙΕΝ alypian nominant: quam nos haud

abſurde appellemus indolentiam. At ſunt qui inſimulant uoluptatem eſſe ſolius corpo-
ris ac turpem: quaſi cum dicimus tunc mihi liſtere uoluptatem incredibilem attulerunt
non animum letari dicimus: ſed corpus: & id turpiter. Excedat e medio iſtiusmodi ois
calumnioſa interpretatio: & ad animum enim & ad corpus referatur uoluptas. Nec aliud
id uerbum ſignificationem apud nos habet quā. κατ' οὖν ηδονή habet apud graecos.
Hedone. n. & animi ē & corporis πότῃ: & hoc eſta & ſpis eſſe: ſecundū aut reſens aut te-
meritatis uſum. perſtetra atque iter animi bona uoluptatem reponit Aniſtoeles ac pri-
dentiam & uirtutē. Nec ſine uero: ut mihi uidetur inſimulant epicurum: quē uoluptati
utn ac laſciuū dicunt: cū illum & temperantē uirum fuiſſe conſtat: & eradicum & grauē.
Cuiq; præter crebriora mordacioraq; cauillaſq; bus i ceteros philoſophos utebat illud
arbitror obſuiſſe nihil. Ceterę conſtat cum uis non de corporis: ſed de animi uolupta-
te & ſenſiſſe & diſſenſiſſe. Sed ut epicurū reliquoſq; illius preſentis antiquitatis philoſo-
phoſq; uerus deus omnino erat ignotus: omittamus ego cū arbitror laudabile uo-
luptatē & maxime expetendāque ex intelligentia ueritatis: & ex aduſe totius honeſte
uitę cōſtitut. Veritatē uero in iis rebus ſitiri exiſtimo: quę ſunt incommutabiles & æter-
næ. Quid aut aliud ſi huiusmodi præter unū & immortalem deum: ad quāq; intelligor
Aethones uero ad ueritatis intelligentiā ita iudico oportere accomodari: ut ſciamus eas
ois ad imperiū ſapientię eſſe referendas. Sapiētia enim ſola eſt earq; tanq; regina que
dam & imperatrix ſeq; ipſa contenta quo rege iſtarum inferoq; & temporalū cura omni
ſoluta in ſempiternū ac ſupremū illius boni luō & intendat & ſigat inuicem: ceteris mox
uirtutibus prudentiam præſequiturq; perſeuerantia inſtar p ſingularis actionis ſingulari p ſuo
cuiuſq; officio faciūda tribuat. Moralis igitur uirtutes ois ad prudentiā referamus: opor-
tetque rationis eſt uirtus: ut prudentię ſapientię dominaturque tota eſt intellectus.
Qui autem ita uiuent: qui hunc negat i ſumma uoluptate uerſari ac plane felice & bea-
tū eſſe: ſi mihi non ſtultus mō: ſed fatuus & inſanus uidetur exiſtimādas. Quid. n. huic
obſeſſe queat. quo minus ſemp ſit cōpoſ ſui. & non mō nulli ſenſit ſperandū: ſed hone-
ſta ſemp & cogitēti & loquat: & faciat. Gratulor igitur mi Fracſtane tuis laudantiſſimis
uitę iſtutis: qui te ita cōſeplatur unūdi. regulę dicant: ut ab aſſiduę actōis morūq;
uirtutibus nunq; abhorreas: qui potius unas liſe: qui atque oibus proſis & cōſilio & ope
atq; ipſi tiberant: tibi uoluptatē cōſeas eſſe maximū bonitatis tue ptiopes ois effici
atq; ſe hoies eſſe q; pecudes maluerit. Quos ego de te rumores cū ſachorandio autē
quondam ita letor: p noſtra uetere beniuolentiā pæ leticia uideat altius attolli atq; ex-
iliri. Quid aut ſetare putes ſi detur unū: ut una eſſe poſſimus: id uero cū hoc tempore
nobis ſit interdiſſimilitas erit uel hūanitas uel officiū: ut moſſitadic literarę tollat ois
corpoſe diſtinctio. Hoc erit utriq; noſtrū non minus facile q; inſeclum. Vale. ex bononia
kal. Auguſtus. M. cccc. xxviii.

Franciſcus philoſophus ioanni Aunſpa ſit.

a Ntonius cipanorentis: qui a pñcipe luēſi orator it ad uenetos ē mihi ab ipſa a
doleſcentia cōiunctus tanta familiaritate: ut uix mihi ei aſſuetudine ſit dulcius
qōq; Nā & patamū ante meā nauigationē in Thraciā fuimus cōdiſcipuli: & ea eſt urba-
nitate morūq; elegantiā uel ipſos lapides excitare queat i amorē ſui: Nā qd loquar de
pſtanti hois ingenio & ſacundia: qd de liberalitate & ai gratitudine: Dignus eſt pſecto
quem ames: quod ſi feceris egregie me uou mediocri abs te beneficio aſſectum iudica-
bo. Vale. Ex Bononia pridie Nonas Auguſtus. M. cccc. xxviii.

Felixus philofus Nicolao fabre philofopho ac medico fal.

Soluit dubit
in ethica

P Ridiſe idus Marasmas ad te literas deduxibus ad id reſponderuquod ex me
quaſieris d Anſtotelis textu i probhemio primi libri ethicoꝝ Nicolomachū filiū
circa principū. Quaſieras enīmiſt nē in textu græco : Ideo bene oſtenderit ſummu
bonūquod omnia appetunt potius bonum eſſequod omnia appetit. Ipſe autem
reſponſiſſe memini neq ſummu inueni apud græcos id quod felicitatem per idachō
nem ſignificaret nec eſſe quod ipſum verbumquandam pene ſe ſerre uideretur uel
definitionis uel deſcriptōis ſpeciem. Multaq in eam rem ſum locutus : que tibi audio
probari uipote que a philoſophiæ præceptis non abhorret. At ego ſane cupiebam te
dilectam audire quid es de re ſentires. In præſentia uero poſſeſſij admiſſiſſe te : aduoc
to que per id temporis ſcripta ab me ſunt illa ad te epiſtolæ aperte loquantur textus d
le apud græcos habet : licet enim ideo pulchre oſtendatur bonū quod oia appetunt.
Noſt enim finem d bonū inuicem conuerſi. Quare cū propoſuiſſet omnem artem &
omnem ſciētiā eodemq modo d actionem d electōnē bonum quoddam appet
recte is conſuſionem quandā inducit ſuperioris philoſophos pulchre oſtendit uel
enim aſſeruiſſe aut ſtauiſſe potius bonum ſcilicet illud quod omnia appetunt. Non
enim ratione ſolum ſed etiam ut nature omnia ſeruntur ad finem ſuum. Hanc autem
propriam eſſe ac ueram Anſtotelis ſententiam patet alio loco : cum in ſecundo magno
rum ethicoꝝ libro de uoluptate loquitur : quam ipſam bonum eſſe uult. Exptū
reliquat ad uerbum propiā uideretur uidelicet uoluptas eſſe bonum : quod hīc oia
appetunt. Ex quibus quidem uerbis haud obſcure patet Anſtotelē intellexiſſe de bo
nō re ſentiri quod non cadit neque in ignem neque in lapideum neque in aliud qd
quāuis quod ſensu careat. Sed hac de re alius. Habes tu ſane & qualis ſit apd græcos Axi
ſtotelis textus : & quo pacto intelligi oporteat. Nam reliqua tu pro ſingula tua tradi
tione d ugenti magnitudine ſummaq prudentia ſi uarietiam Anſtoteles per hōmū
diligenter conſiderare uolens dilucide perſpicies inuenies etiam ex multiplicibus ſini
bus unum tandem offerri finem ad quem ceteri oēs ſunt referendi. Vale. Bonorum ex
adibus noſtris nonis Auguſtis. Mccccxxvii.

Franciſcus philofus pallanti Seroze equiti aurato fal.

b Oroniſis huius rēpublicæ ſtatus quibus prociſis agitari ſit affectus pecuniis
debus : & quanti iam impendat naufragium : qua nō eſſe obſcurum tibi illud
dumtaxat ſignificabo ſem omne eſſe penes canoniculos. Alienus ſachonius princeps : a
gna ex parte uite magniq decore conſulentes : urbem deſeruerit : alio ſe recipies.
Nicolaus Tholentinas quem ſub ſordidibus interpectandū canonicali cū magna cōu
erſionē mēni ductu Lodouici ſueritatis clam adortuſſentis detrimento afflicto : ſim
mo iam fugiēs contendit tibi eſſe in hanc diem cū reliquis exortus natus. Ioannes
eius filius : q a patre datus Bononiēſibus obſes fuerit neq tranſientes milites aut iura
ri ex aut maliciam Bononiēſi agro inferēt : poſt has perpetratis illudis in carcere ē cōſe
lus. Hic oia tumultuaria ſunt atq turbulēta. Cardinalis hereticiſis Lodouiciq in hac
urbe p Martino pōſice Maxio legatū geſſerit : cepti ſupellechili pauciſſima d mari
noſſiſſis bōis oibus : hac abire pmiſſus ē uel expulſus potius. Que futura ſint ſim
ple obſecrato. Quare ſeq ſitum adhortationē d conſiliū de me tuū. Haud n. debes eē obli
tus : q in cū nup locutus eſſet hac uer ſaciēs ex Etruria obſidiōnem d deditiōem potius i

translatio
tit. l. de iure

patiam teertiffi. Si honesta mihi apud uos condicio propofita fuerit illuc ibo. Vale.
ex Bononia iii. kal. feptembres. M. cccc. xlviii.

Franciscus philofus Ioanni Aurifoe fil.

Vnt hic omnia procellarū tempestatūq; plenissima ob hanc reipublice ab eccle-
siastica disione defectionē. Deus bene uertat. Bononienses ipsi de se uidentur. Ego
mihi atq; rebus meis omnino consulere cōstitui. Non n-tutū est musis inter gladios li-
berisq; uerārū iam ciuiliu cruore madent oīa. Nullus hic otio; nullus paci relictus est locus
in tāis discordiāz seditionūq; fluctibus Itaq; Florentiā pertinere cōesse est. Nec sum obli-
tus cōsiliū sui. Sed necessitati parandū est. Tu liquid melius habes ostende. Vale et Bo-
nonia Idibus Septēbris. Mccc. xxviii.

Friocoris philifus palli Strozzi equiti aurato fil.

q Vod sapientis dicto illo admonemurquē tepus cognoscendū est:admittere co-
gimur cōditionēque offertur:præsertim cū subdederis fore: ut in primū annū
plus mihi saluti def. Quare quos trecentos aureos mihi recipis in hac annū nomie tam
florētissime repaia mihi dati in volutor sine quotidianis molestiis i mihi tuam tem-
poribus numeret. Existimo tibi cōsuetudinē meā nō esse ignotā:non modo fornerari
nō didicerim ne potius quidē esse. Haud.n.cōsueti unq seruire nimis: sed is potius uti
pro seruis. Vex hac tu pro tua benignitate q̄ amicitissime curabis. Ego me interi accingā
itineri. Vale. ex P. Ponoia. xiii. kal. Octobres. M. CCCC. xviii.

Frascus philefus Nicolao nicolo fal.

q Vobis ad cōstantiā dñe Florentie me nō uideris aliud nihil fuit in causa q̄ inopia
malisouū Nā sine multisq̄bus & libri & reliqua supellex quā ab usq̄ Cēstāno
poli i Italā adueni me cūstare conuēat p̄dē hinc mouere minie decreui. Itaq̄ si hoc la
boris pro tua humanitate capessens rem mihi facies nō minus grātūq̄ necessāriū. Mu
lus mihi sex opus est. Quod p̄ciū pro cōuēctūe pepigeris libere prestabo. Quae mi
hi Cēsum medicis nōmie polleens & audio libere & ut ei me cōmēdare rogo. Am
breosum Monachū ut meis uerbis saluare iubearis te peto. Vale ex Bonōia pedie kal
Oñobres M.ccc. xxviii.

Fraxinus pholidus Bartholomaeo fraxino fol.

q. Varris quid ego de uirginitate senties? Int. nonnulli qui et uirginitatem esse negat.
Non enim temperant esse species; nec ulli eius extremis quod in parum uulgi
q. uersatur: sed contrarium profusum. Rem sine quous non parum neq. contenditur qui
calibatam coniugio praetulerint: qui in muliere fere uirginitatem dicimus: eam in
uulgi non uirginitate: sed calibatam pñi uocamus: pro tua in me singulari benio
lentia tua animi graue probantissimè: sententi mens et aliquid ratione confir
mam. Itaq. alius mihi repetendū est: quo non ueritat minus satisfaciū tibi homini
amiciisio & optimo. Omnia pñi hoc uobis propositū esse uolo ita coniugiū uir
ginitati subicit: ut parē numerū impari. Quareq. paria in arca Noe seruata sunt. aialia
ca imunda fuisse quis ambigit. Et unus est deus: & numero deus ipare gaudet. Vt igit
impar numerus mundus efflita: paria omnia inundantia sunt obnoxia. Quod etiam idem
poeta Virgilius platonē pythagoricoq. secutus: cū minie ignorasset: facit in sexto an
ciōs libro Deiphobū talia locutum: Ne feras magna sacerdos discedis: explebo mamega
reddam: tenebris Respondet inquit Deiphobus turbata Sibyllae ob praesentia con
sibulan. cōq. sū itatam: quous contio discedit: numerūq. dimittit: imparē soli

De virginitate
in hac epistola

virginitas I f. m.
regulata p. m.

et & terrarū. Non enim huiusmodi numerus conueniebat apud trances quibus etiam
dam uno gentium more sanctificaretur non ipari sed per numero are dicabatur dicit
Nam dixi superis tuis are ponere mos fuerat. Verba huiusmodi illa gentilis i eo
quoque errantur & bonos quos uocabant & malos deos uenerandos opinaretur alteros
quidam essent phantasiā malos aliter nocerēt. Nōne idē Māro platonice quidā pytha
gonice poēta i animi quoque partē uenano ipariq; numero usus est. Quidā cō aut
Celia sedet solus are scripta tēta mollitq; aios & tēpat uas aliud fēssile arbitramur
poēta prudētissimū qui animi rōnem scilicet in cerebro tanq; in are et uoluit: eius
q; & cupiditatis & uis in are quali quodam intra pētroedia locūq; repositas. are sic
pētrochoc est rōnis imperio mollendas tēperandasq; subiacillā quidē ipari numeri
cōclufione pfectū efficiens partis reliquas impledas. Totū autē in se nūmpe & impa
nem esse eundēq; pfectū. Sed quid poētaequid philosophoquid gēntilitas illius ua
ne erimur testimonius. Vnde haurimus aut locupletius aut uenus argumentūq; ab eo
quod & solū & semper est & idem per se subsistit. Vna est diuina eadēq; substantia.
Hanc in tribus equaliter absoluteq; personis inesse & aperte dicimus & indubitato cre
dimus. Nam quāquam deus qui uisus est nullo numero capi pōt nūmpe tū nō al
pernas in eo n. quod tū esse dicimus inesse nūmpe quis negat. Quod si cum cōly
dicere uoluimus qui sit trinitas nō esse inuenimus. Nec sane mihi uideor ignora
re eos numeros qui ad ipsos recurrūt in suis partibus illis que in sumā redactē fuerūt
pfectos duo solos & eos rursū duo imperfectos quoque utriusq; partes ubi sint da
tant nequeunt eodē ipari numeros quoque ipsi sint partes. Nam quodā numerōni pe
tis etā credere reperiuntur abundantes tum plūq; pfectos nomīn manifestū ē.
Atque in numero ternario ob quē ipsum quoque Aristoteles diuinā sanctificationē uene
rationēq; introductū esse testat. cum uidet inesse pfectionē quod nulla ē parte minus:
sed plane totus quippe qui & principū habet & mediū & finē. At ne in re pēpiciū ui
den uoluisse aut aueris argutior simuletrum ulla pars in trinitatem impars nume
rū uideor uimur. At ut omnis numeroq; partit ad unū eius quod eius nūmen & pē
cipium est & gaudens imperitātē quoque partū pfecto ipius ipari pfectionē sub
iecta est ut agnū panēs. Ex quo sicut pfectio congruū quod aut in remediū mōdētē
aut ad procreandos liberos est uisum & consummū longe sit inferior pfectionē ut
gēntis & celibatus que ipsa sua quādā ui naturāq; laudatur eoq; pluri ducit quod
nō pceptū ui cognitur sed offertur ultro. Et maximo quidē exēptis multiplicatur
hominū genus totaq; repletur. Virginitas autē & celibatus bono chorus quali qui
dam angelicis augetur eadēq; repletur. Itaq; tibi mi Fracancane non possum nō gratia
lanque militare Christi & uirginalē sigulū conuagā. Quosq; rogo scilicet pēpiciū
qui humanū omne fulgore se mima quidē conuocationis sanctitātē splēdore celestis
glorie confēdum exultans. Induisti te inquit Bartholomee mi dīlectissime Christi
uestitū: ea quidē uestitūque unius est ipariq; nūmen. Hanc ut incorruptam purāq; tuā
rote non solū hortor sed et rogo. Vexi de apisti philesum tuūque oīm religionē di
ui Benedicte are cupiscūm Venetis agerantēq; in Thraciam nauigationē ad fa
ceret hortatus es: cū dices frustra me tam longū studiū suscepisse etatē omnē
in tēplo diui Georgi cognomento maioris orido contenerē. Nec tū accūs iudicium
tuū ita in usum est inorth deo. Itaq; ut tua tuū ego mea forte contentus sum quo
ipse mihi sanctas apud supēros ego aut apud homines tibi. Hoc a pēcto cū oia amicos

laudat apūm
sed plūq; uirginitas

Signat

cōmunia sint: & celi uterq; & terre gloriam consequemur. Sed tu eo es felicior iudican-
das: quod uirtute quadam heroica clarus eris: Nam ego satis sim habiturus si coeque
laudem apud hoies. Quod aut scire uis: quot ego in presentia atatis sum inos natus: ne
cipe breuibus. Ago atatis annum trigessimū: quippe qui natus sum anno a Christi natali
die trecentesimo nonagesimo octauo supra annū millesimū: & id quidē ad octauū kal.
Augustus. de hac urbis cōditione nihil est: quod ad te scribā. Agnoscitur. n. omnia procel-
lis ac fluctibus. Nec multum a naufragio absumus. Vale. ex Eoucia nonis decembris
N. cccc. xlviii.

Franciscus philellus Andreæ Constantinopolitano theologo ordinis p-
dicatoris ac Rhodiorū Archiepo sal.

I Interit tuas ex urbe Roma cum libenter uidistum lectissimū q̄ iocundissimū. Eant
enim non grauius solius enī locupletissimæ testes singularis tuæ erga me
caritatis. Quod aut me hortari: ut ut q̄primū ueniam: id mihi hoc tempore nequaquā
est integrū: Nam florentinis obstrictus sum in animū docendi manus. Nec mihi quicquid
duco honorabilis fide: Quam si paterer meo aliquo euolūto infirmū fieri: rumo-
ras quos increbuisse danissimos de me scribis apud simū pōtēcem: cuiusmodi redde-
rem ac mendacis. Ve: cū p̄ studiū uacationē dabitur: ibi in urbē Romanā: & quod me
moneat diligētissime tuebor. Quando aut hinc mihi morandū sit: nō satis scio: Do-
minicus. n. Capranicanus: qui electus firmatus pro Martino simo pōtēte legatus apo-
stolicus maximis uiribus urbem obsidet: oppugnatq; cōstantissimē: nōdum mihi cōce-
dere uoluit tui itineris litteras. Quid aut i causa sitigno: Tu interea temporis Vale.
Et quod ad tempus sis i Thraciā Rhodumq; soluturus: me tuis litteris certiorē facito.
Ex Bononia Idibus decēbris. M. cccc. xlviii.

Franciscus philellus Thomæ Sarranenī sal.

Vam mihi rebus reuerendissimi Cardinalis tui imo nostri cōditionem pponis
apud nobilissimū istum munificentissimūq; principē Nicolūm atheniē: & si
perutilis est atq; honorificā eam admittere nequaquā possum: Sum. n. Florentinus obliga-
tus annuo docendi munere: & id quidē ornatiissime. Itaq; immortalis gratias uelut i agas
noenie meo isti humanissimō patri tui me si diligētissime cōmendaris: facies amicitia
nostra admodū dignā. Vale ex Bononia. xliii. kal. Ianuariis. M. cccc. xlviii.

Franciscus philellus Bartholomæo frazanzano sal.

Vo frequentiores eunt ad me litteræ tuæ: eo maiore afficior uoluptate: In uis. n.
lectissimis uideor & esse & loqui tecū. Quod aut mirari te dicis a me uoluptatē
laudari: cū a cicerōe in quæstionibus tūcularis & in libris de finibus bonorū & malorū
appeime uituperat: nihil est opus ut metaris: Nā quod Cicero i aliis reprehēdit: i hoc
ipse p̄p̄ter peccatū ligat: n. de uerbo. n. negligit: quāq; ne de uerbo quē recte sentit: Nā
quod uoluptas nō oīs sit turpis. imo sepe etiā honestissimā: alia plerāq; eius scripta: tū
epistolæ: libri i iuris in locis liquido declarāt. preterea si bonū est: secūdū Aristotelē
quod oīa appetitum minus oīs quæ sensu monstratur: natura appetit uoluptatē. Quod
aut est secundū naturā: num id bonū nō sit: Nā de animi uoluptate: quæ ab honestis a-
ctiōibus p̄ficiat: quæ ex cōtemplatiōe ueritatis & dei capis maximam eā quāq; ne-
get esse bonū: & maximū quidem bonū. At refert sunt grauius op̄ philosophorū li-
bri: Aristotelisq; in primis libellissimis & firmissimis quæstionibus: quibus & p̄batur
prudētissime: & laudatur egregie uoluptas: Quæ de ipsa plūbus ad te scriberem: si ef-

quo natus
phg

sem oculus. Sed cui esse oti quicquid possit inter arma belloresq; fragores? Anqui dabitur tempus: ut spero: quoniam & tibi satisfaciatis alios non nullos istiusmodi imprudentia una mecum liberabo. Nunc ignosce brevitati meae. Vale ex Bononia pridie kal. Ianuarias. MCCC.XXVII.

Franciscus philofus Thomae Sartanelli sal.

c Gomi Thoma dilectissime sum Florentine reipublicae iam obstrictus sum munere. Itaque alii nullam conditionem possum implecti. Quia de decorosius tibi vel esse ne haberi levis: Nisi fidem minus servare hominis est non iniusti tibi sed impii. At scio non modo Reverendissimus pater cardinalis tuus id ab me factum si nollit: sed nec cessat tu qui speculam es imagoq; & probitatis & gravitatis. Vale ex Bononia pridie kal. Ianuarias. MCCC.XXVII.

Franciscus philofus Ioanni Antipoe. sal.

d Annus tu auribus consilium meum: quod nolum eis conditione admittens quia humanissimus cardinalis bononiensis Nicolaus mihi scripsit: sanctissimus mihi proponit scribisq; futuris me poterat mei instituti maluerit Florentinisq; magnanimo isti principi Nicolao marchioni gratificari. addidit: ut mihi ante oculos ponam & Manoclem nostrum chryso: oris doctissimos aurore cium huius temporis principem: aduicem & alios non nullos eruditos ac discretos homines: quos nemo diutius potuit agere Florentiae propter varias quorundam insidias: quosque insidentia terra celum uocat. At ego tibi paucis respondeo. Et cum primis maximas tibi & apoc. habeo gratias: quod amiceissime consulas rebus meis. Sed quid mihi faciundum scias? Num ut alicuius utilitatis gratia: quod hunc sum esse meglam: An es oblitus nihil apud me minus habere potensq; rei pecuniarie rationem: fidem dedi reipublicae Florentinae: quia certe inuolantem cōstiterat seruabo. Nec ulla pariar utilitatis spe de meae initia hanc iuuentur cuiusq; leuitatis nomine accusari. Invidentiū autē morsus animi gravitate atq; magnitudine me facile citatus spero. Quod si minus mihi duo leuiter operum dabo: ut aliorum id culpa facti iudicet me mea. Vale ex Bononia kal. Ianuarias. MCCC.XXVIII.

Franciscus philofus Leonardo Arretino sal.

n Villa ego in culpa sum Leonarde arretine: quod ad constitutum tempus ad uos non remissis enim urbem hanc non obideri modo ab ecclesiasticis uiribus: sed die noctaq; acerrime oppugnari. Hi primo qui reipublice perfunt: mihi abunde nullam dabant facultatem: Qui ubi ab me multis fugati tum precibus: tum etiam qui dog. conuius expostulationibusq; tam essent: tū legatus apostolicus qui Martini potius maximus uicem in castris gerit: Dominicus capranichus tui itine litteras petenti mihi nullo pacto in hanc diem tribuit. Itaque haud scio quid ipse sim facturus. Verborum profecto in maximis animi curis. Nec quid consilia caperem finiri. Nisi fortasse mihi secundū puteis apud quoddam gladios ac sententia alios laqueos gule sitigantur: alii oberantur: alii scinduntur in partes: alii defodiantur: alii trucidantur. Quid pluribus? Omnia humano cruore madent. Iure neque iniuria non est meum iocundare. Nam in ciuitate factioibus seditionibusq; ardenti nihil est tui iniustum. tum impot. quod minus detur & pietati & iusticie. Hae in re unum remedium dari posse intelligo: ut publicis uestre reipublicae litteris considerat ab hoc legato apostolice: ut me ad uos sitere ac tuto ire patiar. Tu si igitur fuerit id apud te curare. Quod si feceris: fore certo intellegitur prope istis meo colloquio & quotidiana consuetudine nobis inuicem ut

tiocet. Vale decus litterarum & eloquentiæ. Mequet facisiam: ex Bononiâ Idibus Februariis. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus Gabrieli mauro fal.

¶ Ibi mihi fiat iocundus tuis litteris Gabriel tui cariffime: quibus humanitatē tuā ac morū fuanitatē bonitatemq; ingenii ita reprezentas: ut te corā aspiciere. alloq. & cōplecti uidear. Nō poſſū mihi nō letari: quod ſtudiis olim meis ac lubricatiōibus in te adoleſcente inſtituendo: id me uideam cōſequeſſurū florentiffimū ſenatus tuus talem ſit uirū te habeturus: qui & ampliffimū patriæ ſuturus ſis ornamentū: & amicis adminiculo atq; uoluptati. Incūbe igitur pro uiribus: atq; amplifficidē gloriæ totū dede. Non multos habiturus eſt nobiliſſimū ſenatus tuus ſimilis tui. Noui acrimoniam ingenii tui noui magnitudinē animi: noui conſilium: noui p̄bitatem. Nihil habet tua reſp. te uno cōtinentis: nihil moderatus: nihil ad omnis præclaras actiones: aut ſplendidi. us: aut ſerenū magis. Sed quid ego fruſtra ſim longior: qui ita uidear te adhortari: quia ſi nō per te ſatis ſis: qui & p̄cendendū & conſultandū & agendo nulli rei deſſe poſſis? De fratris tui Domini monibus que ſcripſiſti: nō potui nō dolere. Sed tu ſer omnia moderate: etas. n. fortaliſſ eius animi acerbitatē aliquādo ad maturitatem aget. Quod ſi ſecus acciderit: tempo contentus eſto. Ego quod ſicre uiſibene ualeo cū uinere ſa. mihamagaturus breui Florentiæ obī honoriſſicē & cōmō ſum ſuturus. Titū Liuium meū cōmendo tibi. Vale ex Bononia pridie kal. martias. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus Leonardo aretino fal.

¶ Erūt ad me tandē litteræ ex caſtris a legato apoſtolico: quibus tuto hic ad uos ire permittitur. Itaq; ad triduū aut quatrīduū bononia abibo. Forē Cornelium æruffus: enim q; immolā appellare libet: Nam illud iter longe tutus eſt hoc tēpore: p̄pter hoſtium caſtra: que a reliquis partibus urbi adiacent: q; quod recta Florentiā agit. Intellēci deniq; quid in cauſa fuerit: quod hæ litteræ ante hūc diē mihi negatæ ſunt. Cōſpiciat non nulli ciues ac ſacerdos quidam ex ordine eremitarū: pro Martino pontifice maximo contra hāc rēp̄. Et quia legatus credebat certo urbe ſe potiturū: nolēbat me hinc abire. Sed ea conſpiratio & detecta eſt: & de cōiuratoribus omnibus ſuppliciiū ſūptum. Quare legatus ſpe ſua fruſtratus: uultro litteras ad me miſit. Tu me idyſis p̄cipi. bus iſtis tuo more & cōmēdatū: & caſe reddidit tibi: in primis. Vale ex Bononia pri. die Nonas Ap̄les. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus Fr̄ſcico Barbaro fal.

¶ X Immola hæc litteras ſepeimo Idus Ap̄les ad te dedi: cū eſſe poſtēdie Florentiam petiturus. Quid. n. diutius Bononiæ expectare in tanta gladiorū impu. nitate: Me plurimū miſeret illius aſſidētis urbis: que omni ſicioni: omni umanitati & diuitiis: expoſita. Ibi quicquid cuiq; collibuerit: licet. Nullus eſt clementiæ: nullis commi. ſerationis locus. Quare & n̄ nihil mihi metuendum erat: quippe qui omnibus eſſem ca. riſſimus: tamen omnia metuebā i tanta ciuium caede. Spero mihi Florentiæ fore ſecun. da omnia: ſiquidem locus erit doctrinæ & innocētiæ: Qua in urbe cū fuero: ſcribam ad te plures. Nūc ex itinere pluxiori mihi eē non licuit. Vale. ex Immola. vii. Idus Ap̄les. M.cccc.xviii.

Franciscus philofus Leonardo luſtiniano fal.

¶ Ripoi me tidē ex Bononiā naufragio: quo tota urbs perit: petoq; Florentiam: quo ſum & honoriſſicē & pulcherrimis qdē p̄miis publice accerſus. Itaq; non

meritis: si in p[re]sentia paucis tecu[m] egredietur. nec int[er]e scripsi tibi. Cui Florentia mihi p[er] o[mn]i
um dabit[ur] pluribus tecu[m] agi. Interca ipse rogo te p[er] humanitat[em] tuam p[er]p[et]uam in te
obseruantiam: ut memineris m[er]itoru[m] meo[rum] q[ui]d[em] diligentissimam curam geras. Vale. ex
Immo[la]. vi. idus Apriles. M. cccc. xviij.

Franciscus philofophus Marco hypomano philosopho atq[ue] iur[is]consulto sal.
¶ Vod me antea tua humanissimis literis monuistis: me ex bono[rum] m[er]itis flu-
diis in tantu[m] aliq[ui]d p[ar]ti recipere: id tandem cu[m] primum h[ab]u[er]is. p[ro]ficiat[ur]q[ue]
Florentia: h[ab]eat. n[on] ex int[er]e scripsi tibi. Scio: maluiss[et] pro tua singulari erga me benivol[en]tia
napad uos esse[m] q[uo]d optime de me meritos. Et id[em] ego maluiss[et]. Quod si ea man[is]et
me co[n]dicio cuius gratia ex Thracia ad uos solueris: uobis nanq[ue] abuisse[m]. Quo fa-
ctu[m] e[st] ut necessitate sequamur uoluisse. Vale. ex Immo[la]. vi. idus Apriles. M. cccc. xviij.

Franciscus philofophus Epistolari Liber Secundus.

Franciscus philofophus Antonio lufco secretario apostolico sal.

Ratitatio tua Antoni lufco n[on] debet mihi non p[ro]batissima uideri:
nam & uir es optimus: & mei certe amantissimus: haud. n. oblitus
sum: & quae mecu[m] olim Vicentianu[m] esse[m] co[n]stantinopoli nauigatu
rus locutus es: & quanta mihi benivolentia co[n]didi. At mecu[m] rursus er-
ga te obseruantia aduerso te meo[rum] meminisse. Itaq[ue] maximas ha-
beo tibi gratias: q[uod] me tamq[ue] i principis ai tua inter ho[n]estissima amici-
cia monuitis feruere uolens. Mihi aut[em] n[on] possu[m] n[on] iure optio letari: id[em] intelligo. me si
frustra te meo[rum] amantibus ad p[ro]bat[em] adhibitis p[er]inde atq[ue] calc[em] p[ro]posuiss[et] quae diri-
gendi sint o[mn]es non bene loquendi solum: sed etiam bene utendi cogitatus ac studia no-
stra. Quod q[ui]d me hortantur romanam curiam petitu[m] ea sit sola eruditionis: & eloque-
tie domesticu[m] idq[ue] omne studiu[m] tuum atq[ue] opera polliceris: & co[n]siliu[m] p[ro]bo: & admi-
nula tua o[mn]ia lib[er]e t[ibi] p[ro]p[er]ator. V[er]o uocu[m] meo[rum] p[re]sentis postea Florentia ueni. Quare
necesse e[st] ut co[n]suetu[m] inu[er]u[m] t[em]pus integre ab solus: quod ubi feceris: mihi tua opera: &
grata honesta locu[m] apud pontific[em] maximu[m] apponi intellexero: co[n]fitem[ur] in urbem aduola-
bo. Nam hic quatu[m] mihi sagurari iam uideo: inter Scylla charybidiq[ue] nauigabo. Quo
frut quibuscunq[ue] reditibus maluit anchore[m] nauim munda: haud facile quae hinc p[ro]-
uidere. At eo ingenuu[m] o[mn]ium malisq[ue] p[er]iculoru[m] negotioru[m] h[ab]ere urbs non multo mi-
nus q[ue] Bononia scilicet bonis desiderat: quin eo p[er]iculor[um] quo acutiora uident[ur] mihi ho-
minu[m] ingenia & ad nocendum p[er]uicacia. Vale. ex Florentia. xii. kal. Maius. Anno a Na-
tali Ch[ri]stiano M. cccc. xviij.

Franciscus philofophus Ioanni Amispe sal.

¶ Vod scire cupis: ubi te celabo. Florentia me p[ri]mu[m] delectat. Est. n. urbs: cui nihil
desit: neq[ue] ad edifice[m] magnificu[m] atq[ue] uoluptatib[us] ad enu[m] digatur: & im-
plitudine. Addeq[ue] u[er]sa i me omnia co[n]uersa e[st]. O[mn]es me diligu[n]t. honore o[mn]es ac firm-
mis laudibus i celu[m] effrunt. Meu[m] nome[n] i ore e[st] o[mn]ibus. Nec primari ciues moru[m] p[er] urbem i
cedo: sed ip[s]e etia[m] nobilissimae feminae honoratu[m] me gratia locu[m] cedunt. Tantiq[ue] mihi de-
ferunt me pudeat t[ame]n cul[us] tua. Auditores sunt quotodie ad q[ui]d[em] p[ro]p[er]ator: ul fortassis e[st] am-
plius: & hu[m] q[uo]d magna ex p[ar]te uin graciores & ex ordine senatores. Quid miror: o[mn]ia mi-
hi scilicet letiaq[ue] sit. Cateru[m] quo me fortunati ore esse aduerso: uero magis mihi metuo
ab illis inuidentib[us] Nicolaus Nicolaus & Carolus amicus quotodie me publice au-

dimini adeūt una cū aliis cūibus. Et Nicolaus quōdāquātum ī hāc diē aduētere potui : homo est loquacior sed nō admodū ualens quippe qui efficiat facile ac tenere oīa . At Carolus ω στειρ στυγνός ων κη λιστέηρω ποσ . mihi est semper ac loquax nihil. Videturq; monstri quippiam intus alere. Et sunt qui mihi dicūt cum cauēdum eo esse magis quo magis silentiū. n. nou a modestia atq; uerecūdia p̄ficio sed ab inuēdēte uoluntate. Ego tamen in portu nauigo. Leonardus autem aeternus mihi uerhemēter afficiturque eo poto regi . meae studiōsi magis fore: q̄t aduentu p̄sentiaq; mea maximo est leuatus onere: Nam & Nicolaus & Carolus qui ante aduētum meum tili pluri mum detrahebāt ab omni eiusmōi calūnia maledictōq; defutere mea causat existima tur deterrit: quōd uidissent ab me Leonardū publice & graniter & ornate & plenō ore laudatum. Cosmus medicus ut humanitatis plurimū p̄ se fert adit me p̄humanē nec id semel sed iteq; atq; iteq; dīxiq; si qua mihi in te opus foret opera suae ē se mihi de esse mē: nam se se mihi defutere nūq; . pallas Stroza splendidissimus eques auratus omnibus in rebus mihi semper adest. Homonq; & cōmodis meis omnibus uos secus studet: ac si essem filius. Ambrosius mōachus uir discretissimus: cū me amare uidet . plu timis tamen non potest mihi non suspectus esse. καὶ γὰρ . ἐν τῷ ὄντι πον ἡμῶν ὁ χρῖς τὸν ἀρρητὶνον λεωναρδων . ἐρη . αλλοῦ καὶ ὁ πικραλῶς τὸν σφ Δρρ . Quz quidē oratio ouk ἐκνωλαὶ Δὼκῃ σὺ Δρρ καὶ ὀγισσὺν . Habere tibi scribere alia: & quidē plura: quz nunc cōsulō p̄terire. Tu si quid habes de rebus oriētibus: fac ut scā. Theodora te salutet. Vale. ex floetia p̄ide kal augustas. M.cccc. xxviii .

Friscus philēsus Marco cōsulo equitū aurato ac iurecōsulō fil.

N E uidet oblitus amicitiae nostrae: in illud puerbum incidisse: quo dici solē: Quod abest ab oculo: id quoque abesse a corde uolui uerbis paucis te adire: quae si diligētē cōsideraueris iudicabis non absurdū esse cōsiliū meum: cū admonitō est potiusq; cōsiliū. Qui n. cōsulat iuuenis uiro graui & sapiētē. Videmus tñ fieri sepe usuut qui ludō calculoq; itersunt: & si spectatores sunt non collutores: nō nihil acutius uidētiq; si quorū est ludus. Quis enim ignorat uerhemētiore animi affectu plerūque accidere: ut mendacio cedat ueritas honestaq; turpitudini: Quo maiorē quis dignitate polleat eo redditur insolētiōis minus recta utitur ratione. Ac prudentia q̄dē aliaque recta ratio definitur. Hec uero ita sine uirtutum morū admīniculis est mātatur uirtutes reliquae nullae sunt sine prudentia. Nec pōt quisq; bene uti bonis istis: quae uel corporis uel fortunae tribuunt: nisi uir bonus fuerit. Et uir quidē bonus nūq; abutatur neq; honoribus neq; diuitis: nec ullis oīo istiusmōdi cōmodis: sē si id facere ipone qui uert. At absoluta uirtute q̄ carerit: & cogit ob lectiame: & dicat: & faciat locus oīa: q̄ par sit. Quo fieri uidemus ut istiusmōdi hoies & se tandē p̄dāt: & patē. Ego sane mi Marco nihil huiusmōdi de te uereor: noui enī moderationē ai tui egergūq; prudentiā. Sed cū meā memoia repetorūq; tū ino supiore p̄petran apud uos uidit deide ab fens: & audiui: & audio quōtidie: nō debeo nō metuere & tibi & tuine aliq; nimia ista lectia & uobis oībus: & Boumēsi resp. magnā sit cladē iportatura: Quid eni per deū imortalē adeo ciuili cruore p̄fundimini: Vos nō alienis mō: q̄ nemo debet aliē ducit cuius fides ne fange q̄d cōuēctissimis paritis: quōd eodē onde habetis oēs quos ulla uel minima ai offēsiōe odentis. Offēsiō it istiusmōi oīs nō ab emulatiōe uirtutis: q̄ caritatē mutūā si odiū parit: sed qd tua bona cū uia dēdū uelēpti ab auaricia

partim ab ibitione manat: Quæ duæ perniciosissimæ pestes in ciuitate iura diuina omnia humanaq; peruerunt. Haræ uos inq; stimulis agitât: per oëm impietatem facinoris inter uos digladiamini. Et ita in oës ueluti debachamini: ut dicione ecclesiastici in tra- culenti inanimosq; tyrannida mutauentis. Nolite obsecro per tantâ ipotentiâ diuitiarûq; aiorq; latius ferri. Cohibete uitandem odium recordatione ciuili societatis. Inicite fro- nâ iræ: perturbatôi rô dominet. An illud fortassis elis obbit: Mihi undici& ego se- tribu&. At illud saltem memineris: hodie mihi cras tibi: Nec eni uos latet: quanta mu- tabilitas soleat esse fortune. Quonâ dauo: quo rubore rotam eius ita siltatis: uobis ppetua sit futura: Quo magis alludit: blâdit: faueteo siltit de iprouiso magis: nocetq; acerbius: præterea qbus lafon ille pharæus: ut leonauit phalaris: ut clearchus: ut Ne- ro ul moetus non é odio. At dementia. G. Iulii Cæsaris: iusticia Traianpietas Antoni: nigrantia Aler&di fecer in dies magis magisq; laudat. Quæ ab me fidetius nunc scri- pta sunt. Marce uir clarissime: hæc amici oës tui: quos Florentiæ permultos habes& lo- quunt: & sentient. Sed hæc a me pluribus fortassis oportuit: Nec nâpse docendus es: qui & iurecôfultus: & uir sapientissimus doctre alios confutauisti. Cæterû uis amoris: ut hæc audacter scriberet: est me cohortata: quæ scio: pro tua singulari prudetia in bonâ par- tem accipies. Vale. Ex Florentia. iii. Nonas Decembres. M.ccc. xviii.

Franciscus philofus Ioanni lamole sal.

q Vod fieri certior ab me querisq; ipse de me statueris: hoc est: manfurus ne sim Florentiæ in proximâ annu&: an alio concessurus: quid tibi responde&: haud fides scio. Delectat me certe urbs: delectant ciues: delectat en& celû ipsum: quod ad preclara doctæq; ingenia um plurimâ habet. Cæterû terrent me ciuiles discordiæ: quas hoc nō minores: q Bononiæ uigores& in dies inualefcere magis aduerto. At in ciuitate sedmo- fa quæ quies: quæ tranquillitas ulla cuiq; esse queat? Quin eo mihi magis hœ& Bononiæ ciuiles discordes: meruendæ sunt: qd Bononenses tui sibipfis nocere: peregrinis aut fa- uent omnes. At Florentiæ fecus oia. Accedit ad hanc difficultatē: qd mihi pariter sunt priuatz quædâ illoz insidie: qui urâ hoc doctû neminē uellent quo ipi iter lûcos oca- lassimi uiderent. Itaq; omnino hinc mihi alio tandē migrandû est: si uelim & mihi& rebus mei salubriter esse consultû. Sed qm temporum est habenda rô: nunc mihi uelî- candû est pro uentorû statibus. Quo situt in proximum quoq; annû hic futurus sum. Vis autem pestilentia: quod nosse uis: iam prope omnis contabuit. Vale. Ex Florentia. kal. Nouembribus. M.ccc. xix.

Franciscus philofus Ioanni Aurifex sal.

m Querit mihi rîsum literæ tuarq;bus Macrobiû atq; dionem quos cômotate acceperas: repetenti respôdens eos me tibi dedisse dono: quo tempore Constan- tinopoli sum pfectus ad regem Romanorû Sigismundû. Et ita ritens oratorie mihi p- bare tuam cômētant nâ iuuenis admodû elîem: me putarem oblitû mei. At ueterem quonâ senectutem attingens: ne ipse obliuiofus sis factus: nâ sunt qui senectuti imbecillâ- tatē memoriæ ascribant. Ego enim memoiter memini: cû essem tuius prope infellû- rus: petisse te: ut duos illos codices ad reditû usq; meû ex pannonia tue fidei cômenda- rem: tutus enim eos apud te futuros: q; domo. Cum uero Constantinopolim reuertisset: tu aberas in Italia. Quod si postea in Italiam redi: illos seruis repetito: nolo ob id pa- tes me e& oblitam mei. Quare te rogor: ut eos iure possimini uti finas. Quod tum se- cerissimam liberi ad me reuertent. Vale. Ex Florentia pridie Idus Septembres. M.ccc. xxi.

Constantinopolis

Franciscus philælus Leonardo Iustiniano sal.

Legere

in respondendo

Vin memoria meâ repetito magnitudinem atq; crebritatem tuorum erga me meritorum posuisti nō posse scilicet me ege tibi oī iurādūq; fuisse. Eisse aut hoc tēpore haud sine adiutorio adeo nunc suspensum & acipitē usq; tenet tuarū litterarū pedo litterarūq; nihil dūno responderent aīam a me tūc alienū quodāmodo factū existimē. Quæ mea calamitas si forte accidisset id qd̄ nunc oīum uelut in nullo neq; tēpore meo nec itē tuo accidisse certo si oīes iudoge dīxerat & obiectator; malignitatē ac phidā i causa fuisse nō debeo nō existimare nā ut inq; Sophocles πρὸς τὸν ἔχοντα ὁ φεῖν δε τρι. Quare cum hi uiderent me tua singulū beniuolentia atq; caritate palā gloriari & cū duceret p̄inde atq; cuiusdam felicitatis loco nō potuerūt hoīes perditissimi pro pe sūfiero suo al̄ luore non uehementissime dolere. In idq; maxime elaborauerunt quantum uideor uidere: ut σμικροσύνῳ μεγάλου σου χορισθῆαι πῶμα πειλαμμε τῶ γερ σου μεγάλου βασιὸς ἀρὰ Δι᾽ Ἄρην. Quæ quidem infidē iudiciū q̄ta me sollicitudīe atq; molesta affecerit potuisti ex aliis nōnullis superiori bus nobis litteris liq̄o p̄spicere. Quod aut hoc tēpore aliud ad te scribē habeo nihil nisi ut te rogē atq; obsecrēne obiectationibus & maluolis aures patefacias: sed illum me & eā & p̄petuo futurū erga te philæsum arbitrisq; nulla unq; aī gratitudīe didicit a quoquā superari. Nā qualis i te semper fuerit p̄p̄dē & p̄p̄dē hīs & cognitū. Vale. Ex Florentia nonis Ianiuariis. Mccc. xxxi.

Franciscus philælus Iohanni Lamole sal.

E aut te aut aliosquos huc discendi gratia uētuos significas: accipites teneas ad primū mēse iuliū maxio cū totius huius ciuitatis consensu ac studio educatus sū p̄metio auream te tenogē quinquagēogē i singulos ānos p̄ toto trismocēus qd̄ statuti tēporis initū est quinquagēogē kalēdas nouēbris. Quod t̄ps curiculū facit deus op̄i mus maxiusiut cū minia iudoge i me molesta locat p̄uere. Vale. Ex florentia kal. Aug. gūlis. Mccc. xxxi.

Franciscus philælus Nicolao arcimboldo iureconsulto sal.

X qua die te bonorū primū uidecū legatus p̄stīssimū Mediolanēsiū ducis philippi Marie illac iter faceres: aīta me tibi beniuolētia deuōssimē oīa me tua ca u si factūq; libenter utroq; receperū. Et tu uē oīa mihi oīa tua studia & officia es polli citas itaq; tēpus obtulit ut ipse āuerti cū āuerti libētius uellem quippe q̄ hōcū in tēpora tua op̄oq; uci uelim. Qui meas tibi litteras redididisti uenit ē lencis Aeneas. Sal uis uōcū hōcū natus familiaribiq; carissimus: nō solū qd̄ ānos duos meus auditor fuit: sed ē qd̄ ad igenū acrimōiam diuēsiq; leporē attinet moribus ē & urbāis & cultis. Cupiditate aut ductus uisendi Mediolā ad uos uenit. Quid mīser Hōiem tibi tāto stu dio cōmendo: ut maiore nequā. Quicq; hūc uel offensus uel op̄i cōtuleris i me ip̄m collatum existimabo. Adhortationem autem illam tuam neq; sim oblitus: nec obli uiscar quidem. Quin hac ip̄a de te meus Aeneas iste tecum uerbis meis quardam com mentabimur. Vale. ex florentia nonis nouembribus. Mccc. xxxi.

Franciscus philælus Antonio parhormite sal.

Go mi Antoni malle illū effū tibi quieti: oē mīstrut existimor: uita offerretur q̄ Florentiæ: ubi oīa sunt tam uoluntaria: pleniq; iniūdiæ: Ad quod animi con siliū cum multi me hortantur: tum Guzyus noster in primis. Sunt mihi Mediola ni āici nōnulli: sed Guzmanus Castellorū: & Nicolaus arcimboldus: & Aloysius crotus

omnium primi Cum istis igitur uelim de te mea aliquid cōmenteris : & quod ipsi hāc in sententiam dixerint : ad me & spiritum : & q̄dlibetissime preferendū cura : Nam si honesta mihi condito fuerit oblata : non deprecabo. Vale. Ex Florentia. ut. Idus Iulias. M. cccc. xxi. i.

Franciscus philēfus Nicolao Cardinali Bononiensi fil.

Thomas sartanensis uir pharmanus & eruditus splēdidinis tux secretarius pater clementissime tuo nōc litteras ad me dedisti quibus quod mihi erat solebat auit clementer amice minus q̄ eloquenter ostendit quanta sit tua erga me caritas : de in monuisti tibi significarem q̄ me Florentia delectat : praterea si qua in te tua opera oporq̄ ut uelim scripto calamo ne parcam. Te enī paratū semp foret mihi beneficiis. Et habeo tibi & ago immortalis gratias pater humanissime : quod ex qua die primū Bononiē me uidistis : nā ex oculis in clementer mihi patrōnū sempere paternitate beneficium praestiteris : & id quidē nullis meis de te meritis : sed sola tua miseratione atq̄ bene uoluntate imitatus tu sine cūctis crucem pro signo generis Christi optimam maximā qui ut cunctis mortalibus beneficere tibi ipsi non peperit. Nūc ad easque uerbis tuis mihi Thomas tuus scripsit : & de Florentia primū. Quem Florentia minus delectat : is certe nulla bonitate floret. Est enī eiusmodi urbs Florentia : tanq̄ pandore cuiq̄ dñi oēs ut ad poetas redeat singuli bona singula dono dederint. Nihil enī huic urbi deest quod ad humanā accedat felicitas. Ceterum inter roses etiam sit spinæ : & i terra nihil est tam ex omni parte pfectum : q̄ non aliquid habeat quod offēdat. Equidē uniuersē cūctis sum carissimus. Meq̄ uiri omnes boni ac praestantissimi ciues & colunt : & faciunt plurimi. Nec ē mihi apud Florentinos optandū quicq̄ q̄ sperare non liceat. Vix primarij ipsi ciues in rebus etiam maximis plus habent auctoritatis : q̄ ipse ego. Oēs mihi gratificari studēt obsequant̄ oēs. Nihil ab me neq̄ me nec amicorum causa frustra petunt. Ceterum quo magis ualeo apud Florentinos uel auctoritate uel gratia : magis mihi cauendū est ne quid magni mali iudicia mihi aliq̄ periat. Sunt enī aliqui fuerat litteris : quos mea praesentia iocoso plurimū turbat quod sperent ipse abesse : se in manet aliquo premo futuros. Itaq̄ dignitati mee iam semper infidant. Qui & si mihi nihil obesse possunt : metuendū est timere. Nā ingenta Florentina acerbitas sunt : & i omni parte feruens. Quid malis. Nā adhuc in proximū annū publico docēdi muneri essem obstrictus : operi darem : oīes inuidie cederēt : & in aliq̄d tutiorem portū ex huiusmodi fluctibus me reciperē. Nā quanq̄ uniuersa me Florentina respu- & deligit plurimū : & facit maximas tamen est hominum natura : ut nō minus pauci atq̄ ibecilli nocere possint : q̄ uniuersa manus potentior prodesse cuiq̄. Misereor sine omnes : & proleste feruenti cui bono uiro inferatur iniuria. Succurrit autem nemo. Nec id de peregrinis solū uisus : sed de ipse enī perstantioribus ciuibz. Sunt q̄ scarios parozonit p quos Nicolā Gazanū unum primarium in republica interimerēt. Detestis infidus : nō modo nullū de his supplicia sumptū est : q̄ni scarios instruerēt : sed tentatū potius : ut Nicolaus ipse plecterē : qui & uir grauissimus esset : & i republica potētissimus. Nam si carū sentantur instructi a duobus foderinis fratribz Nicolaone Thomā iuuenibz pōpis & iudicibz : quos pater fuerat ut uulgo dicūt machinatore & auctore ipso Nicolao publico iudicio obsecratus : q̄si esset infirmulus inisse cōsiliū : nescio q̄si aduersus tempus. Qui ergo ipse minus mihi metuendū potū : qui & iuuenis sine & peregrinus : & uellam irruentem uidēam uirum : tanis fratrum clementis : uisus opibus : eius factis

nibus in ultimum prope periculū adductū quoniam aduersus fontis cims persequeretur.
Nam alterius factionis princeps dicitur Cosmus medicus uir ut scis florentino: oium pe-
tuniosissimus. Eoq; mihi res uidetur p magna alogē odi a tristitiaq; potissimum nobi
lissima hęc ciuitas nō admodū lōge abesse possit in tuis pedib; ac fluctibus a trisla &
miserabili naufragio. Accedit ad hanc mali suspitionē quod hi q; liuore me atq; odio i
sequit ipsum Cosmū uicē ueluti patrocinio. At Cosmus q̄q; uidet amississimus metus
modi tū uis eē aduersorū & simulat & dissimulat oia. Et hq; usq; adeo tacitamus ut ne
timis q̄dem familiaribus ac domesticis queat intelligi. At Laurentius huius frater igenio ē
& apertus: & leui: cui Cosmus & si uir est grauissimus tū audire nequā uidet aduer-
sam. Ego autē neutri pendeo in partē. Acque oibus morē gero. Illudq; Ciceronis studio
fissimē tuorūq; oportere peregrinū in aliena republica esse curiosū. Ceterū quoniam
in nati obnoxia naufragio nemo pōt tuto nauigare: ego hinc quilibetissime abscindam.
Duo in Italia loci sunt quos alterutri non inuitus optaret: Mediolanū & Romanā. tu
cuiusue enī apud pontificē maximum: siue apud indytū ducē philippū marē honestus
mihi daret locus: cum non mō non reicerē: sed ceteris oibus inuandissime preferrem:
atq; amplecterer. Teneas tu pater reuerēdissime & studia mea oia: & consilij & uolūta-
tē. Quantum mihi pdesse possim: nō sum ignarus. Quātū etiā uelociūp idem expertus
sum. Quae cū ita sint: de mentis tuam rogo etiā atq; et hoc rogo: ut hūc meo de desiderio
consulas. Quicquid ipse de me statueris: indubitato psequar. Operūq; dabo ut tua de me
opinio te unq; fallat. Nā neq; fidei unq; decrozq; industriarūq; diligentie. Valeat q̄
dignissime integritas sanctimoniarū tua pater demēssime. Tibiq; certo pſuade me ita
esse in potestate tuarū oia de me tibi pollicem quas. Ex Florentia x. kal. Octobres. An-
no a natali christiano. M. cccc. xxxi.

Franciscus philippus Thomæ Soranensi fil.

a Tuis me hūmiliatis monuisti litteris: scripti ad reuerēdissimū cōm patrē Car-
dinalē tuū: in meū nōstrūq; hōc esse tutoq; scribi a me poterit. Sed
tecū loquar apertusque tu pro nostra uetere sumaq; amicitia itaq; accipies tractabisq;
ut magis in te mei conductura radicabis. Nemo florentie fuit unq; ut publice oēs predi-
cātin quo uno itaret in me uniuersa ciuitas cōquiesceret. Oium in me oculi & sermōes
conuersi sunt. Oēs me magni ducunt. Oēs laudibus tollūt ad cælum. Nemo est neq; ex
præfationibus ciuiumq; ex ipsa plebe: qui non mihi gratificetur oia. At ipse quo ui-
deor beatior: me mihi metuo magis. Quod ut mihi accidit: nō fuit in cā tum ipsa in-
ter se cū seditioneque & maxima est: & piculōssima: ut ex meis ad Cardinālē litteris
potuisti intelligere: inuita inuidorū aduersus me cōiuratio. Nicolaiū nicolū uasti hūc lo-
quior: est: & leuor. At karolus aretinus ut est uersuto occultorū igenio: & eo plane i
probocita mihi dam maxime inimicus. Is apud Medices plurimum potest. Vereorq; ne
illos obsecrationibus suis & maledictis aduersus me exhalauerit: idq; ut credam: plu-
rimū sunt coniecturæ. Quare mihi tutum non est inter huiusmodi uersari infidias pro-
inde Cardinalem hortare: ut q̄ celerime potest: consulat rebus meis. Tu rem pacis te-
nes. Vale. Ex Florentia kal. Octobres. M. cccc. xxxi.

Franciscus philippus Ioannes Aurispæ fil.

q Vo in statu posite sint res meae. nō est difficile iudicare. Vniuersa hęc ciuitas fa-
ctibus tunc. Nec diu abesse pōt: qn pariat maximi opprē mali: preterea no-
stiaq; mihi aduersa sunt. Vbiq; gentiū malum effugit Florentia. Vale. Ex Florentia: in idus

Decembres. M.ccc. xxii.

Franciscus philofus Francisco barbare fal.

n Oſti ſiſpideſqueſta meoſi ſimilitudine atq; benivolentia iunctos ē Antonius capanoreſis. Qui; quonq; iſta probitate & innocētia tibi debeat eſſe cariffimae; tamen ut mea etiā cū aliqua cauſa accedat ad priſtina tuam in eum benignitatem; te etiam atq; etiam rogo. Vale. Ex Florentia. iiii. kal. Ianuarius. M.ccc. xxiii.

Franciſcus philofus Ioanni Amſtæ fal.

m Iſti polluce meo uolēter eſt opus. Itaq; rogo te ut eū ad me ire ſiſpimē ea reſ. Nā illū tibi tantisper uſa dedidoneſe abs te repetere. Quare facine ſecūdū hac de te ad te ſcribam. Vale. Ex Florentia. iiii. kal. Ianuarius. M.ccc. xxiii.

Franciſcus philofus Ambroſio monacho fal.

l Iteſce mihi tue ſemp gratiffime fuerunt & in pſtatiſq; antea longe gratiores. Inducit eni dilacerando quibus mihi cauendū ſit. Verū utar equidem more meo: ut & nemini nocere & lacellus iniuria me unam eē memorerem. Vale. Ex adibus noſtris Florentia. xii. kal. Februarius. M.ccc. xxiii.

Franciſcus philofus Thomæ ſtratenſi fal.

p Lacuerūſque ſcripſiſti mihi uerbo Reuerendiſſimi cōſij; patris Cardinalis. Nec aliud quā habeo: qd̄ reſpōdeſij; maturato opus eſt. Nā hic oia ſunt turbulētia: & mihi nequāq; tota. Cū tibi ſiſpide ſignificat. Cui; igit; ne fruſtra mihi ſcripſiſſe uidear. Vale. Et me diſtantiſſimo patri Cardinali & commendatūmi; & cūm rediſſo. Ex Florentia. xii. kal. Aprilis. M.ccc. xxiii.

Franciſcus philofus Karolo Aſtino fal.

f Vnt normalitiqui me monuerunt mihi a te cauere. Moliri. a. te mihi neſcio quis inſidias: q; eruditionē; probitate nequeſis ſicmore mihi nocere. Sum equidē id maturūq; neq; dol; metuere: nec homin; ſimilitudine ſecū te obſtinē. ſa ſicurus; reſertum cū nulla habeas uſtam aduerſus nos cauſam. Non eni mihi uſto dandū eſt: te doctor eſſe: mor magiſq; diſertus: ſed ingēio ingēio; tuarq; ti ita iſterat; & bonarū artium diſciplinā; opet; daret; ut ceterando ſanōn; & flagit; oſſes me fortāſſe multo ſuperior. Nā quod uſtintes: ut ichore te maritū ut nullo fluctuſmal; los turbines pſmet; cauē; ego pſepe tantum eſſe uſetog; impetier; nulle anchorē; : nullū robur: nulla alia munimina ſans ſanctique ualidiffimas et cauſ; tuant; quo minus obruant; fluctū uolentibus; e; putant; deniq; naufragiū. Itaq; prudentius ſecū: ſi nōn; maliciis; ſij; pſturbat; oia; parat; quāq; altera excutit ex homin; mentibus tenebras; ſanct; perturbat; o uero lucem ſapientia. Tu de me karole nihil habeas: qd̄ nec queas; expoſtulare: Nā neq; publicaneq; pſuatim nocet; tibi unq;. Quin ut ſans; nōn; q; es a me; pulcherrime laudatus: uel tū maxime cū a gbulā; grauib; iſterem; uſq; uſa eſſem; cōmo; peſidius te mihi melius inſidias: ſed eni; ſcoro ab me factū eſt: ut aliq; te paceret; tu; : atq; reſpūcres. Sed quantū poſſum auguranteſta ē uſa morbo: quo innocētia te cauē; ciat; ut nullo neq; inſanctis; neq; admonit; ois remediis ad ſimilitudine redere. Me tū nō; le tue mouebunt; uſurūq; minus perq; ſiſſe eſſe mea. Vale. Florentia. ex adibus noſtris idibus Aprilibus. M.ccc. xxiii.

Franciſcus philofus Nicolao Nicolo fal.

e Co te Nicolae Nicole uel ex uſq; Conſtantinopoli ex Chryſolora loco meo ſpentiſſimo diſtantiſſimo; uſo: quo eſſis ingēio; qbus moribus; uſa; uſa; daret; Cūq; poſtea in Italia reuertit; mor; ad; ac; et plura tū ex; Quaryno; uſa; uſa; ex; lo

anne Aurispa uiris prudentissimis & apperime eruditis audieram. Nec dedisti tñ ea pre
 stare omnibus te mihi summa beniuolentia deuicere. At nullis meis nec officiis nec
 meritis potui te aliū reddere; q̄ es & nō factus; & diuturna cōsuetudine confirmatus
 quippe qui tibi magnæ laudi ducas si prestare id quæsiuit uiri oēs docti & boni tua
 opera & industria Florentia extrudatur. Itaq̄ glorians & Chrysolorā Florentia esse a te
 expulsū & Guarimū & Aurispā ambos tarpiter eiecť. Reliquū esse philēsum uisē
 quē aut breui exulē facerent male afficere. Quid ista sibi tua uelit oratio non itelligo.
 Nō. uelutmodi sunt nerui tuis mihi quicq̄ possis incommodare. Nā quod ad Florentiā
 attinet ego mea spē iudice credere inibitu; nō minis tuis; qui uallage es uniuersūq̄
 auctoritatis uir; nō meta potētoris cuiusq̄ discipulis opibus audaciaq̄ istis; sed ut uisū
 ipse mihi liber cū mus. Vides tu facinorū penitus mentis luminibus captus es; q̄ unus
 philēsus uniuersē ciuitati carus est & precodas. Nihil neq̄ priuatim nec publice potē
 a me frustra. Si lapides ipsi loqui possent oēs in meas laudes linguas soluerēt. Mihi gra
 tiſcitur omnes; quareq̄ optatim obsequūt oēs. infertur oēs. Quis uir bonus & gra
 us cuiq̄ aduerſet bene pmerito; pmeritoq̄ affidissimē studēt. Velim mihi dicas; qd
 erratū aduerſus te meū. Nōne oibus in rebus tibi usq̄ morē goſi? Quid habes; quod
 mihi des crimine? Num finis te uis; dēceptum; & rerū humanarū callēssimū seduci
 a uerſuta maleficarū ualpecula Carolo aretino. Nōne aduerſis aliquando deperuissū
 pmissū hominis corrupcūq̄ ipenū? An pateris eum uis; te ueluti iltrumēto quodam
 furoris ſui? Reſpice; reſpice tandē. Cōſidera ſnos tuos. Quādiū nobisū futurus es?
 Quod si nullū putares fore diuini iudicis uel premiū uel ſupplicii hominū tñ de tua
 uita atq̄ moribus exſtatimatio tibi uerenda eſſet. Ego quod in me entrat unq̄ preſtitu
 ita tibi preſtabo nunq̄ nō modo inimicitiarū ſed ne minis quidē uel ſimultaniū uel idi
 gnationis mater. Vale. Florentia ex adibus noſtris Idibus Aprilibus. M.ccc. xxxii.

Franciſcus ſuſſus Thomæ Senecæ ſil.

q̄ Vod te mihi tam ſubmiſſe per litteras cōmendaris; tibi; ut ignoſcerē petieris;
 minis opus erat. Nec n. te læet aquanimitas mea; & q̄ ſerte pſaile cōſueu ho
 minū iura; præſertim cōſpici; qui ſue nō ſunt ſpōs. Ego idē erga te ſum ſaturus; quia
 es ſpūdē ſepenumero expertus; hoc eſt & humanus; & liberis. Quare quocūq̄ i
 ſcio mea opera ut uolueris ſenties eā tibi uſq̄ deſuturā. Tu ſi potes; alq̄ tecū habita
 atq̄ reſpice. Vale. ex Florentia. xv. kal. Maias. M.ccc. xxxiii.

Frēſciſcus philēſus Cicio Romāo apoſtolico Secretario ſil.

q̄ Vam mihi ſpē ſpēdē i urbe Roma coē recepſiſſit eā mihi perducas ad ſe
 nem; te etiā atq̄ etiā rogo. Nanq̄ mihi credeſt; meronitur apud me officiū tuū.
 Noſ bonitatē animi tui; noui; integritatē; benignitatē; pſens expertus ſum. Scio; nō
 falles opinionem de te meam. Reliquū eſt; ut cepta pſicias. Vale. ex Florentia pridie kal.
 Maias. M.ccc. xxxiii.

Franciſcus philēſus Coſmo medici ſil.

i Mpiū illud eſſe hominum genus arbitror Coſme medicos; quorū artibus at
 q̄ dolis labefactat ac ſoluit; inuicēſimū humanæ beniuolentiæ & amicitia uir
 culū. Nam ſi ex omnibus animalibus homo ad ſocietatē maxime natus eſt; quis illū nō
 putet ab omni naturæ inſtituto humanitatēq̄ alienū; qui aiorū caritate cōmunicos; qua
 ſine ſocietas eſſe nulla poſſet; diiungere ſeparare; & conatur. Cū primū Florentiam ue
 niſſon expeditū tu tantis opibus; tanta amplitudine uisut te & uicinis; & peregrin

nus: & paucis admodū cognitis adiectū prius: ut par esse censēdūq; facere institueris
sed antequā pro tua singulari modestia pbenire me adessim: nullamq; pratermissi
munus neq; optimūq; beneficentissimi un. Ego item cōtra: quicquid in me erat: vel
obseruaueris: vel studius omne dēxi tibi. Neq; sum ulla in re passus unq; desiderari abs
te officii meū: id certe pbat cū alia permulta mei erga te beniuolentissimi animi docu
mentis: tum pleraq; scripta meiq; quibus clarissimū nomen tuū immortalitū apud poste
ros cōmendauī. Quod n. maius munus p. dire in te ponerit: petierunt semper quis
ut ita dixerim: lanceis citro ulroq; beniuolentia nostra: donec ob pessitū uinc: qua
unuerſa hęc ciuitas coeperat laborare: Veronā tuōdā ualutadine grātia cū tota familia
concessisti. Vnā ea oīs morbi cōtagio Florentiæ mans tanq; labyrintho quodā sese oc
clauisset: neq; longius pestiferū uirus suū emisset. Sed longe locus uidere uideor acidiſ
ſe: Duo. n. te sunt leuantes: quos animus omni est pestilentia pestilentior: Nicolaus Nico
lus: & Carolus Ametinus. Hęc tu cōſuetudine uisum: tibi emēsa es pestiferi mor
bi contagione usq; adeo interceptus: ut iam tua spōta haud esse uideris: sed p. inde at
q; in potestate positus alienata si minus facias: assentians oīa quæ assentatores. leuif
ſimæ facinellissimi nebulones uoluerunt. An es oblitus Cosme medicos: quæ mihi oī
respondens ante tuū in urbē Veronam profectio: neq; quo tempore apud te quærerē &
de Nicolao Nicoloi: & de Carolo Ametino: quod mihi cū detraheret: quod multa ad
uersus me confingeret: quod nihil aliud studerent: nihil molirent: accuratius q; mihi in
cōmodare atq; nomē obſcurare meū. Ad ea tu sane leniter respondisti ac subdēns: uō
oportere inquires: mirari me: nec agere sēte Nicolai Nichi detractio: n. esse ho
minē ingenioſum: neminē doctum unum: relinquit intadū: mordacitate ſuā: quq; ne ſo
li quidem ipſi parceret: utpote qui & Manuē Chryſoloram ſapientē & ſummū illum
unum barbū pediculaſum adhuc ſemper nominet: & Ambroſium monachū: cui ma
gis affectuſ: eſt: q; pprie animæ uocem: per contumeliā uocem: in Leonardum autem
Ametinū: qualem te preſtiterit: plus Leonardū in eū inuectus: testimonio eſt: Quid. n.
cōmemorē aut Guarini: aut poggium: aut Auripſe: quos quotidie maledictis: pſequi
tur: Quo quis doctior eſt: aut eloquentior: aut cradior: aut ſuſior: uir: eo magis Ni
colai cōitus & opprobriis eſt obnoxius. Quare tibi ſubdiſtiterō: modo uō eſt dolē
dum: ſed letandū: potius: quod in Nicolai maledictam incidere: Nā quāto is te ma
gis uituperabit: tanto apud grātis illuſtriſq; uiros laudabit: ſis futurus. De carolo aut
quod expoſtulas nolle tibi materiā expoſtulandi datūq; magis eus q; tua cauſa: Nā
ut tibi ille nihil obſeſſe poſſit: nullā in ciuitate auctoritatē habeat: ita tibi plurimū no
cuentiſ. Nicolai ueſtigia imitabitur. Hęc tu meū familiariter & phumane locutus es.
Meq; exhortatus: ut oīni in re & te: & tuis rebus oībuſq; nō ſecus atq; meis uter. Te
enim oīni in re ſemp; adſum: nihil id quod tu certe ſicere nunq; deſiſtiſſante cū ſa
licet: quā modo dicebat: ueroneſſem pſeſſione. Te uero abſente ab urbem: oīa in repu
blica: quæ uolui: & ſole: & honorifice cōſecui. Vbi aut Florentiā reuerſiſ: idē Ni
colaus: & Carolus maiore quādi audacia aduerſus me agere ſunt aggreſſi: Nā mox &
Clientiū: & neceſſario: munus ſchōlectūm efficiere potuerūt: ut publica doctoꝝ oī
um ſalaria diminuerent: opinati ſi ſine ſi mihi quoq; ex publica mercede ſubtraheret:
forent: ipſe neceſſario cogetur abire Florentiā: ut qui ſine magno ſalario unq; potere
pecunie nunq; didicerim. Florentiā pro dignitate uicere nullo poſſeo poſſem. At huc ui
dere tu Cosme perſpicere potuiſti: q; unuerſa ciuitas me diligeret. Diminutionem illam

constitute pecuniae doctores omnes tuorum opera assensu sunt: hic id arte: hic vero fuerit factus. Solus ipse rei indignitatem non admittit. Qui mihi modum dandi arbitrabantur: Leni atque evulsi per urbem ferebatur: putabat homines stultissimi voto se potiores: ne scientes esse virtute denique apud omnes venerabile: & eam esse vim eloquentiae: in liberis civitibus plurimum semper valeat. Nondum secundus pertentat menses: esquo perditos & collegasque vocatos doctores omnia fuerant diminuta: cum ipse ueni in sena tumultu cum pro te mea oratione habuissim: & moderatio: & simplicitas: consuetudo non nulli familiares: & amici tui: & quidam etiam sanguine cunctum quibus erat Iulianus medicus: Autrandi patris tui filius. Hi sine omnes aperto Marte contra postulata mea perorant: quibus potuerit acius magisque appolite. Tum ego coactus ea necessitate: quam mihi res atque ratio afferebat: nulla inter oratione assensu egi: causi meum non modo qui erant pro re: & decoro: sed tui etiam fere omnes pro me occulta suffragia reddiderunt. Nam cum omnes in eo ordine sint septem ac triginta in reddendis suffragiis: pro mea causa sibi nigre triginta quatuor sunt reperti: Qui quidem bene sententiam alius ac suam. Alii mihi sunt honorificas: cum tibi perfertur inimicus: ut se magis ad nocendum exacerant. Non multo a postea ambiendo rogando: querendo: conciliando: monendo: adhortando per omne humiliter submissiois munus tanto sibi apud tuos studium uendicauerunt: ut simulatione utilitatis publice utri quatuordecim scis: declarati fuerint: quibus per opus ius est primum ad moderandam publicam omni impetum: huius vero omnium primum saluta quaeque letaturae & disciplinae: ut rem inutilem & indignam omnino abrogaret: cum diceret non esse rem discendum belli gerendi. Quae quidem res & si quibus bonis omnibus usum esse indignitatem: quia ad ducere team pbari atque laudari a tuis omnibus: quae sciebant etiam ipsi: ne in tota re dignitate aliquid pateretur indignum. Solus hic philofus in tibi floruit: tam magnifica uoce inuentus est: qui causam non publicam minus quam priuam ac suam & strenue impleret: & fortiter: Nam puocatione usus ad sapientes citatus: qui uocantur: abrogatio ac omnis sapientibus ipsis pro utilitate a peris usque annis consuetudine demum publico decreto. At ita erat unum grauium atque optimarum mature & diligenterissime cogitata: quod quatuor illi ueni de impensum studium literarum disciplinarumque liberalium abrogatum esse atque statum decernentes: me solus qui puocationem etiam reliquos doctores omnis postine dignitatem atque emolumentum cum ingenti totius civitatis letitia ac plausu restituerunt. Tum inuidens animi aduentoribus itaque ignibus inflammationem etiam ut antea sed palam: & tam aperte Marte in aciem pedantes diuitiae munitaque ceperunt non oportere posthac uti magistratum ad miniculis aut alienis obtentu uis: sed armis potius & cruentis subderent turpe esse principem civitatis ab homine peregrino totius superari. At quae uocit illi per se civitatis Cosme medicos. Si te unum illi non uocet: quae alteri possint: illi ego neminem: Nam & uiri nobiles ceteri semper mihi fuerunt: ac sancti & populus uniuersus me plurimum diligit. Tui uero si per te lucent: non modo mihi non sint aduersi: sed maxime omnium propinqua quod ex oculis suffragiis quandoque patuit. Quod ferum autem cruentum minime nulla ratione adduci possum: ut credam te passurum: ut quisque potentia tua ferus tantum scelus: tantum facinus audeat machinari. Nam sine consensu tuo pugna sit aequale a graculis inferendae. Non enim istos plures facinus finitque prigneos Hercules. Ad huc uelam tecum animo uolutes: quid in Nicolao & Carolo praecipuum uides: quapropter abs te mihi perferendi sunt. Num ingenium nam doctrinam eloquentiam: nam morem elegantiam: nam uita integritatem: Quod si non

ita frequenter adis tuas: ut isti quotidie faciant id occupationibus meis dato: Scis enim publico docendi mœni satis me scire oportere. præterea pater uter paratiū me et si si ut: Non blandimur adalarum assentari unq̃ dicit. Siquid me uelis scire tua causa modo me fecens de tua uoluntate certiores factum puta. Nihil profecto frustra iussus. Et prius q̃ uenissim Florentiam diligebam te plurimū. Et Florentiam posteaq̃ ueni: in hac usq̃ diem nullū precepsit unq̃ officium amoris sumi erga te me: itaq̃ rogo te atq̃ obsecrone patiaris causisq̃ incidentiū plus apud te uolentisq̃ mei in te & fide & obsequiū. Vale. Florentiæ ex adibus nostris. kal. Maias. M.ccc. xxiii.

Franciscus philofus Ambrosio monacho sal.

d E te mea te multum habuisse sermonē cū uiro clarissimo Cosmo medico: & eū de me am. offime sentire uelementer gaudeo. præferim cum tibi ut scribis sanctissime recepit mihi non modo non esse formidandum mali quicq̃: sed ne cauendū quidem. Non enim poteram subterire nequid aduersus me insidiarum insinaretur. Verū miror: quid Laurentius Cosmi frater: quotiens in me incidit: semper oblique sciam: si lutatusq̃ a me respondet oīno nihil. Sed qm̃ Cosmū fide debet mihi certius esse nihil: alioq̃ mores fieri æquo animo. De diogenis aut̃ lærtii uerbis quod perturbare expostulas me mihi succensere rogo. Nam partim occupationibus meis: partim animi mole ista ob cōtinuas inuidos: in me insidias factum effuit: ueris illos latinos facerent iussu suscipiū: erim in hac diem: Sed geram profecto morem uoluntati turidq̃ prope diē. Diodorum siculum ad te dedi. Vale. Florentiæ ex adibus uostris. vi. Nonas Maias. M.ccc. xxviii.

Franciscus philofus Bonio filio interconsulto sal.

e T te & uniuersam familiā tantūmo nostram ualere perbellesibenter accipios atq̃ deum cœror: ita q̃ uoluntissime habes. De me aut̃ quod fure cupistin feto na uigo: siculo inter anapites æstuantisq̃ procellas: & turbulentissimos fluctus Existima: rā Bononiam soli oculibus factiōibus dissidere. Sed Florentia longe magis discordis ac seditionibus ferat. Vnam huc aut̃ uenissim nunquā abire licet: pro dignitate. Sed neutrum mihi integrum esse uideo. Nuncius mihi fuit impedimento: quo minus tibi potuerim omnia explicare. Ignoscere. Vale. ex Florentia. v. Nonas Maias. M.ccc. xxxii.

Franciscus philofus Fracisco barbare sal.

a Ccepisse te mihi uō commodē esse Florentiam: est finem accepisse idq̃: quod recte auguraris nulla mea culpa. Ad uos aut̃ redire nodum mihi est integrum. Cum hœbitare faciam me s. literis certiorē: Nam totū hunc annum id quod permoleste foro obstrictus sum repu. Florentiæ. Occupationes mee faciunt: tūc hoc tēpore longior esse neque. Vale. ex Florentia. v. Nonas Maias. M.ccc. xxxiii.

Franciscus philofus Leonardo Iustiniano sal.

i Audari abs te uiro am. offimo eodemq̃ & sapientissimo & optimo consilium meū quod me tandem ex urbe Florentia tanq̃ ex officina scianorum expuerim non debeo non letari. Ac feci id sine tempestitatē: Nam si ad reditum Cosmū medicū i tanta gladiorum impunitate continuissim me Florentiam factum esset & de musis & de philofis: Si. In qua tempestate minus uirum habet Cosmū in pace scianus est paratus qui me trucidaret: quid factum tum foret: quo tēpore cictis omnibus uiris opti matibuscūque ius reipublicæ ad unum Cosmum delatum est: Sum autem nunc Senus

inter humanos atq; bonos viros: Apud quos mihi condicio pro temporis fortuna fa-
ris honesta est. Soluitur. n. mihi quotannis ex ree publice auti quinquagena ac trecenti.
quadringenti quinquaginta in hunc usum mihi Florentie fuerit constituti. sed malo mi-
more pecuniâ quiete & sine uita discrimine multo maiore inter gladios & uenena.
Ve ubi illuc tunc amplissimo ciuili splendore orbatâ est: Quod aut me horta-
ris ut ad nos me recipiam: cōsiliū de me tuū & probū. & laudandū quod etiam sequarum
honeste fieri a me poterit. Nunc. n. haud licet. Nā biennii Senefibus sum oblectus. Va-
le. ex Sena pridie kal. Februaris. Anno a Christi Natā. M.ccc. xxv.

Franciscus philellus Leonardo aretino sal.

I Apud Castellanicus auditor & familiaris meus renouauit mihi tuo uomine a
bitrone istine mei & permoleste tulisse te: quoniam prius es illes inuicibilis
nostra cōsuetudines & rursus pbare: quia isthe esse uon possem sine certissimo uita peri-
calo: adeo quod si aduenteras inuidia flamus aduersus me in dies magis magisq; acrius
re. Vtrūq; certe quod mihi significasti: per se fert p̄p̄ienti argumentū singulari tux be-
nivolentia erga me. At ego sane mi Leonarde: quāq; libenter agebā florentiensi ob ali-
as pleraq; causas: tum etiā propter te eruditissimū & optimū uicēti eo magis æquo a
nimo florentia cireos: quod inter istos flores multo uipere delitescunt & ex quidē ue-
uense ac pestiferæ. Nec. n. te late quita moderatione animi quāta etiā patientia semp
tulerim inimico: insidias. Itaq; ne semper impendenti naufragio subiacerē: ex istis quot
tidianis & turbulentissimis fluctibus in primā Senæ urbis stationē hanc me recipi ubi
tam diu futuris fumidonec aliquis scōchoe flatus in turiose portū aliquid me cōuenerit
Nam ne hic quidē satis tuto me agere posse uideo ppter istorum p̄p̄inquitatē quibus
uitam meā odio esse aduerto. Sed hac de re satis. Tu uelim me facias certiorē de om-
ni tuo statu. Vale. ex Sena. in Idus Aprilis. M.ccc. xxvi.

Franciscus philellus Albertho Zancario sal.

c T recte quidem tu mi Alberthe & permisce facis: quod de me nunq; definis ali-
quid cogitare: & agere: quod honorificū mihi & fructuosum sit. Cōditio: quā
mihi pponis nomine tux florentissimæ reipublicæ talis est ut ei non modo non impro-
bē sed & p̄bē potius & laudē. Ceterum breui respōdebo tibi. Vale. ex Sena pridie Idus
Aprilis. M.ccc. xxvi.

Franciscus philellus petro perleoni sal.

f Illentū tuū tū diuturnū atq; inuitatū suspitionē mihi affert: nescio quā. Itaq; si ti
bi bene est: ut & optos: & uolo: scribe ad me q̄rimus: quo te cū una gaudeā. Sin
secus est: id quod minie oium uelim: scribe etiam mihi: quo tibi cōsilio salū p̄desse pos-
sim. Vale. ex Sena pridie Idus Aprilis. M.ccc. xxvi.

Franciscus philellus Ioānis facio gallinæ sal.

c Vm superioribus diebus splendidissimus eques auratus petrus Michael Senen-
sim legatus istine Senā reuertisset: Barnabas humanus ac modestus iuuent: q
cum illo Mediolanū petierat: mihi uerbis tuis renouauit: bono ut essem. a lo ac fiducia
Fore enim ut ad paucissimos usq; dies tua & humanitate & opera: quod maxime sem-
per concupieram: atq; exoptari: tūc assequeretur. pergratum. u. esse desiderū studiūq;
meum magnanimo tibi inuicibilis in principi. Fuir p̄fecto mihi huiusmodi uicius iucū
dissimus. Expectari igitur cōplures dies: rursusq; expectarē si uel per inimicos Flo-
rentinorūq; insidias: uel per calamitates tēporum liceret. Sed iudes tu quanta arte qui

busq; coeantibus hi perditissimi & facinorosissimi hominesqui Florentie tyrāda nūc geruntneum alius uis optumatus p̄scriptis oibus:nam mihi in primis uis capere moluntur.Quod eo facilius sibi factu fore arbitranturquo p̄pter loci propinquitatem me opportuniorem habent in quem deserviant.Mouet me secundo loco nō minus aera i clementiaque in dies magis atq; magis cum multoꝝ perniciē & iteritu irebescen.cru. deseq;.Facit igitur humanitas tueri quod mihi ispidē hac inter faciens corē receperis:superq; uel minus cōfirmatitiam tandem p̄soluas.Nam quēq; manifestissimus iste princeps sp̄lurimis abūdat & prudentibus & eruditis uiris:in hūc & inoeti deesse ne min pōt apud eū locus Atq; si is unus esset:qui pro uolūtate inter capere atq; expedi te possit:aduolāstem ad nos ispidē.Sed que alius uolūtate afferte cōfueuit familia mihi hoc tēpore sollicitudini est.Ni neq; hanc deserre debeo:neq; meū sine certa spē possum adducere.At ne dubitē quidēsi quid accuratius elaborandū fuit:atq; sp̄rimū & recte huc inter p̄cursissime uolūtati tuo beneficio mos gerat.Id autē atq; te uide pro tua humanitate ac posse exploratissimū habeo. proinde reliquum est:ut curiculo trisigis:oinq; cōficiat:quod expulsi.Hac una te me tibi sumo & inoetali munere de unanisi:& animū in te meum nō ignatum expenere.pudet me p̄fecto hac de re pluri / bus ad te scribere:ne de tua uel beneuolētia in me uel beneficiā erga oēs diffidere uidear.Sed que me urgēt: intelligis.Rogo te etiā atq; etiam ut quicquid i me offēdi colatus es:aut plurimū sibi id cōstas:& cōp̄mum faciliū datur.Facultatē uero nō minus cōfili & industria q; aut tēpus offerant:aut locus.Et hac de re s̄tis.Erit cū hi lce litteris satyrica quēdā exhortatiō:uersibus a me scripta ad inelutū istū principē pro Geruntibus & exulibus Florentinis.Hanc uelimocius is aut intelligat:aut salē uideat.Nec n. dubito:quā uideris:darusq; etiā operis:ut intelligat.Vale.ex Sena idibus Apri libus.Anno a Chr̄sti Natali die.M.cccc.xxxvi.

Franciscus philēfius Antonio panhoemite fil.

t Erentium:quē esse apud me uolūthalli ad te dedisti tu per litteras dari iusseris.Lucretius:quē tēpore flagitas.ū meus esset:cōtinuo ad te iret.Sed de te aliena inrequisito dñō cōsil mihi agendum existimo.At non requisui modō:uerū etiam rogauit:atq; orui dominum eius.Codicis:ut sineret me in te sua liberalē esse. Satis ē capiti ac plane inexorabilis.Nullo pacto iduci pōt:ut Neapolin Lucretius reuiget: ut natus:ne qui ob poculū amatorū fumerit:natus sitis parthenopes uenēbio o interceptus:infans.Vale.ex Sena.iii. idus Octobres.M.cccc.xxxvi.

Franciscus philēfius petro pateleoni fil.dicit.

q Vas unū dedisti ad me litteras:eo iacundius lectitatu:quo diutius eas desideraram.Et ut que tibi secus ac uolueras:acciderunt maxore me affecerunt:ita que ex sententia congerunt:mihi uoluptatem attulerit.Dens tibi crepta in dies magis magisq; scundet.Tu interim scitōne tibi ipse defuisse uidere.Discena plures diu ad Traianum Cāsarem:que in latinum uertimus:propediem dabo ad Iouinē Cor eolum hominem clarissimum.Et cum his orationem quoq; & acriter & longiuēculam mortuam ad te: & quidem talem: qualem ū poggius mō: sed Cosmus etiā ipse medicos mō magis doluitur sit.Nūc uero ad id:q; petis.Cupis tu qdē a uobis furerat lachry ma aspersionē admittē.Reuocet nos ad gr̄maticos.Mos tibi tū gerēdus ē.Si ui nati re: rōnēq; attendimus: nulla cōfōnās i latinū dictōib; aspirat.Fecit tñ doctissimorum hominum cōfuetudo: idēq; impēdēt: quorum uerbo: cū cōfōnantes aspersionem re

ei perentur inchoare. pulchrum. *sepi* *chrī* *lachryma*. Et id sine ob eam rem factum esse
 fuisse quo eiusmodi consonans uerhemens sonet. Tamen inchoare si a chaos descē-
 dit quod non ab re dictū a quibusdā patoribz sua ipsius origine aspirationē seruat.
 Quod aut mones dictare istē quosdā nō lachryma esse apud A. Gellium sed latinam
 & ita quodā in codice legisse reproficō codex iste latinus quispiā est: Nam hī oēs
 quotquot in tuōia sunt: Celi codices habent lachryma; non latina: q; & emendatissimi
 sunt: & istos oīum ut ita dicam parentes: praeterea duo me ad hāc rem plurimū mo-
 uent quod & Romae in quodā uetustissimo monumento: & in illo meoquē nostinde
 naturae deorū antiquissimo Ciceronis codice lachryma & cū aspiratione & per y. tenus
 scriptam aduert. Quo fit ut etiam grecū esse nomē hoc est a greco ductum quod illi
 Δακρυον uocant: nequaquā dubitem. Quod autem d. in l. uatata sit nihil est quod
 miremur: Nam & l. in d. & rursus d. in l. plerūq; mutari inuicem consueuerunt. Quip-
 pe & μελετῆς modatū dicimus & alido pro adido, & mediusfidius pro eo qd est
 p. louis filiū. Videmusq; apud uetustissimos laeni eloqui auctores nonnūq; lachryma
 pro lachryma usurpan. Nec id ea ratione: qua optamus: & maximus: p. optius: & ma-
 ximus dici: sed potius ut fuga pro πυγῆ su pro τῦ. mus pro μισ. sas pro σισ. thys
 pro σισ. & id quidē dōnienū more: qui pro y. proferte u. consueuerunt: quis placuit
 & Varioni & prisciano nomen hoc nō a greco: sed a latino uerbo quod tundo est de
 stituisse: cupiētibz iis quidē uer existimobundius hac uia latinis utiq;bus admodū gra-
 tificari uoluerunt: quasi nostris & armis ius nostrū tueri possimus. Siquis autem miretur
 quae lachryma aspiantur: Δακρυον sit aspiantur: reperat memoria ipse secum etiā
 αγγύρα uel τρῶμετον uel τρυῖος apud grecos nō aspirari. At ἔχονα: & τροφῆ
 uel & phytias apud nos uulgo aspirant. Idemq; & in bochus & in lueho iustae li-
 cet ὀρκος eni nūq; aspirant greci: nec istdem Ἀρκος quod est cophni genus unde
 lurcho deductum est. Fit id inquit saepe ut ualentius sonet dictio. Nec in consonantibus
 solum: sed in uocalibus quoq; inuenias idem obseruari. Sic mihi dictū est sic abenū. sic
 hallucinari sic bonus. sic honestus: quod tñ permulti uolūt nō ab honestis ab bonos
 defendere. sic helio & hellari. quod ab edo manat: sic uerhemis quod ex ue & mīs
 componi arbitror: tamen uerhemens eo quidā dictū uelint: quo uahatur eminentius.
 permultaq; huiusmodi inueniri licet: quibus crudelissimorum usus: qui ipse rōcem faciat
 aspirationem suo quodam iure addiderit. Itaq; non est mirandū trahere & urthere aspi-
 rari. Fit enim nō solum differentiae causat quibusdā uidentis: sed etiam magis ut au-
 gmento spiritus sonitus proferant: sicut etiam in phendo. uerhemens. aha. uaha. ohe.
 & in similibz patet: Nam cohortes a cohortando dicitur. nihilum uero ex ni & hūm
 compositū est. Sed de his haec tenus. Quod de statu nostro certior fieri cupis: Nos hic
 ualeamus recte. Et cōmode. Sane & honestissime agimus. Id unum est: quod uirtutem
 ociosam esse non sinat. Quotidie pueri homines impurissimi per ueneficos ac scari
 os uite nostrae infidias tendunt. Ego autem non modo intrepide me constantēq; de-
 fendos: sed omni etiā cura: & industria morō: efficio: ut permagno ipsi detrimento per-
 niciēq; premantur: ac extremo conficiantur torio: id quod breui diuina benignitate fa-
 turum suspicō. Qua in re illud est: quod me unius perturbet: Venetos iustissimos san-
 ctissimosq; uiros: quibus omnia iure debeo: pccino: q; socios appellari: siqua fortasse fa-
 mori & constantie cum temeritate & furorē: si fidei cum perfidiarū pietati cum scelerē

esse societas ulla possit Vale. Ex Sena Idibus Sentilibus. Mccc. xxviij.

Franciscus philofus Leonardo iustiano sal.

n Eſto quo tandem iure te adeo coſtituiſſes: ut contra oſ uel amicitiaſ uel humi-
tatis ius meos mihi liberos ac uelſus nō reſtituas. Tux enī ſufficit ſuſcit: qui te in
ſtitiarū cognomineſ ut que apud te de poſſeſſurūq; ſidei cōmēdaram: mihi pro tua
ſide tuāq; innocentia reſtitueres. Quare te & hortor: & moneque me diutis una ſpe
ſuſcitare iuria me afficiam: me utens amicitia noſtra obliuiſ i coges. Vale. Ex Sena
Idibus Sentilibus. Mccc. xxvii.

Franciscus philofus Lapo Florentino ſal.

p Etis a uobis qui apud Homerū uerſus ille intelligatur: quo Agamemnon uelo-
ti cōiūcio a Calchate acerbus laeſſus reſpōdet. *Θού λαι γὰρ ὦ ἦρον ὅδον
ἐλάττειν ἢ ἀπὸ Λέοντος.* Dicit enī Ambroſiū monachū ita interpretari uolo ego po-
pulum ſblū eſſe aut populū penſe. Et inepta hac ſane interpretatio eſt & ſaliſ. Sub-
dis Carolum codrū interpretatum aliter: quippe qui ab Ambroſio diſſentens ita expo-
ſuit: uolo ego populū ſblū eſſe aut meipſū penſe. Et inepte is ruruſ & prauē. Er-
rat autem uterq; At ne id quidem mirum: nō enim ſunt qui græce orationis ſignifica-
tionē proprietatē diſſerentiam elegantiam teneant. Et ut reliqua conſtituantis oīs error
eſt inde quod illius diſtionis ἢ ſignificata non norunt. Significat enī uel ſignificat an. &
hæc quidē uulgo. Significat item ἵππο ut eo in cōparatiuis aduerbio utimus. & quādā
modum apud nos ἵππ ſignificat interdum & non ſic enī hoc loco ἢ cum tenui ſpiritu
& accentu graui ſignificat & non. Reſponder enī Agamemnon uelle ſe populū ſalutem
& non perniciem atq; interitū. Quod quidem ſi minus philoſophi auctoritate ſtare decre-
ueris: & apud Arſtarchum: & apud Arſtotelem & apud Porphyrium cōmentatores in
Iliada eodēq; diligentiffimos doctiſſimoſq; uiros pdicere plane queas. Quæſi ſecū
do loco an ſit aliud ἵππ ſemper ſignificet. Nam eodē Ambroſium & Carolū affirmare
eam diſtionem aliud proſus nihil ἵππ ſemper ſignificare. At inueniſſe te plerūq; apud
Thucydiden eodē ipſam diſtionē itaq; enī ſinodi ſignificatum reſpice nullo mo-
do poſſit. Recte tu quidem dubitas: ſignificat enim non ſolum ſemper: ſed quāq; diut
Homerus *ἵππον κτορὼν ἐλάττειν* uen. Et Sophocles. *ἐλὰ λαι πτότα κενὸν τὸν
ἀνβιότων ἵππον ἵππο* hoc eſt diuturnam ſenectutē: diuturnam uitam. Quandoq;
autem ſignificat uſq; Thucydides in proſarmio *οὐτὼς μὲν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ
τῶν Λόγων*. Quas equidē eūdem ſignificationes inuenas uſq; apud nos habere.
Vale. Ex Sena pridie Nonas Septembres. Mccc. xxvii.

Franciscus philofus Ambroſio monacho ſal.

r Eddice mihi ſunt literæ tuæ quas uidi libenter: & legi libentiſſime. Quod autē
ſignificas meas ad Lapum litteras Florentiæ interceptas incidiſſe in manus tuas
& in iis leſtiſſe te meū in exponendis diſtionibus quibuſdam græcis ſententiam: quam
minime reprehendas: ſed meū in conſiliū egermine tuſſe. Fateor litteras a me ſcriptas
& eis diſtiones expoſitas. Quod ſi autē putas: uillū ſunt quo ppea ſi uſus ut aduer-
terē: æquo aio ſanus eſſes: qd uſi iure ac uero dicit monachus: i te poſſet. Nō igit uſio
deſit ego ſumis iniurias: & cōſiliis laeſſus: familiaribus iſtis tuis & orōnibus & ſity
ris par parui diſtōi retuleri. Quod ſi pollicens te meū & cōſ: fore gaudeo. Nulla i re
deſiderabis officiū meū. De Coſmi medicis i me aio nihil aliqd minus credi: Nā qd me
ſit ex oſa ſpondē exptus ſi iſtus i me dēmolēſ philappus ſicarius declarat. Itaq; de re
cōſulida grā mihi poſthac uerbiſ nūllū ſicito: Suis ipſe uenetiſq; utat. Ego autē i gemo

& calamo. Vale. Ex Sena kal. Octobribus. M.cccc. xxvii.

Franciscus phileſus Ambroſio monacho ſal. dicit.

P Acis reſpondebo tui proſtatori epiſtola. Ego amiſſiſſi Coſmi medicis nolo inimicitias continere. Nā & inſenſi ai ſimulata benivolentia nihil ē pricioſius & ego ita prodētie annis munus merui uallas inſidias ptimeſcā. Vale. Ex Sena. v. Idus De cembres. M.cccc. xxvii.

Franciſcus phileſus Mediolanenſi ac Ligarum principi philippo Mariz Anglo Sal. dicit plurimum.

I Vut qui Alexandri regē Macedonie magnū illū eo magis laudandum conſecit: quod aliū neminē neq; uiderint: nec audiunt: nec legunt: quē illa cū illo liberalitatis ac munificētie uel magnitudine uel ſplēdore cōparandū eſſe arbitrent. Et pro ſecundo nulla oīo alia uirtus eſt: que magis ſūmis uiris ſingularē horū benivolētiā patet: ac ſeruat: q̄ oppoſitū quēdā & extrema benēficia. Quod quidē propterea fieri exiſtimo: quia tanta ſit preſentis huius diuiniq; uirtutis rarietas: ut uix tandē rariores phœnices potentisſimis tandē phœnices eſſe poſſit. Atque quanto aliquid in bonis rarius ſit: tanto ē pulchrius: tanto admirabilius: tanto carius. Cogitanti igit de te mihi & imortalis tuas laudatq; uirtutes aio uolūtati non ſolū Alexander ille oīum litteris atq; ſermōnibus celebratus plane abſolentē: ſed oīs etiam humani generis memoria: oīs atq; uidē indigna: que cum ullius tecum excellentie laudibus conferat. Vt enim reliquis uirtutibus que multiplices ſunt & obſtupēdē ſunt oīcin præſentia omittā: quantū hac illa illuſtri munificentiſſimi regalitq; ai tui præclaraq; uirtute mortalis: ceteros ſuperes: atq; longiſſime ante eas: ſitis ſuperq; teſtant. Inclui Aragonū reges & tot præterea ac citi illic & ex utraq; Hiſpania: & ex Italia: & e Sicilia principes iuſtiſſimq; duces: quos ad Caietam nuper una felici illa & maritimi: & terreſtris prædii formidabiliq; uictoria in triūphum egeratis: cū in triūphum agere non ſecus poſſeſſiſſi deberes: non mō non egreſſiſſi: ſed in honoribus: & ſplēdidisſimis muneribus cumulati: q̄bus nihil eſſet illuſtrius. nihil magnificētius. nihil deniq; regalius. Adeo ut q̄ ſeruitutē perpetuā tui optimo me uiſſent: nō modo ſe liberos tua benignitate: ſed multo maiors potentiorq; factos in tēlexim: q̄ unq̄ antea fuiſſent. Quis igit facit ita ſaxus. ita ſerpens. ita oīs humanitas atq; ſenſus: exſpectari minus iſte te laudibus proſequendū exiſtmet: que & inſita te ſint & apprime imortalis. Sed quid uic præſentia: q̄ aliēa cōmemoranda præſertim que & multa diſſidi uolumina expetūt: & de q̄bus nulla gens. nulla littera. nulla poſteritas conſciat. De incipſo habendus eſt ſermo: hoc ē de præcipua ſacilitate erga me tua liberalitateq; ſingulari. Reddite eni mihi ſunt ad tertii tui quintiles pbenignæ litteræ: tu atq; bus tum debitam meā erga te fidem atq; obſeruatam magnificis munificētiis extollis. tum ut ad te ueniat: ac munificētiā tui præſentis experiat: q̄ humaniſſime inuitat: q̄ ſtudioliſſimq; hortaris. Quæ res quantū mihi attulerit uoluptatē: ſuſſeſcitāt potiaſſimū facile exſpectem. Viſus ſum eni deum teſtoris: litteris deum aliquē audire. pro quo tui tibiſco: tū exteſſo erga me aīo: quid referat: quid pollicear: nihil habeo. Nam meā fidem & pietatē iampeidē deſicam tibi: ac deuoui. itaq; ſi ſcī. ſi aīo: nbi meū deditū eſſe aiaduertis: quid ē quod hoc tēpore uel tē uel benēficia tua dignum recipere ab me queas: Ni fortaſſe illud deſideris. ne patiar tantam hanc iſtam & tam excellentem benignitatem tuam: ubi ea minus utar: fruam: peritūram in uentos. Quod ingratitudeſis tēteritium crimen ne unquā mihi obſcūdum ſit: utar equidem illuſt.

modi tua beneficentia fruat & libenter & tempestive. Nā quid mihi gratias possit di-
uinitus cōtingere q̄ ad tua uti benignitas uel tuo aspectu fruique acq̄e atq̄e nomen
aliquo d̄ in terris erit. Cū primum igit̄ hauerit per eas occupationes q̄bus publico ma-
nore sua oblectamento ad te. Vale. Ex Sena. Idibus quintilibus. Mccc. xxviii.

Franciscus philolus loanni palatologo Regi & Imperatori Romano,
nunc ac semper Augusto sal. d. p.

g Recet prius respondēti gr̄ eas litteris tuis. Nunc latine tibi locuto per litteras la-
tine respondeo intellē. Vellē equidē liceret mihi obinsequod iubes: Nā nihil
est apud aum meū antiquius q̄ tui obsequi uoluntate. Cui nihil aliqd̄ post deum nō
debeam. Tui in me multa cū apud te Constantinopoli agerē & maxima beneficia nul-
la unq̄ deleta est obliuio. Quibus me muneribus nō dō nūstis quibus honoribus nō
cenasti. Verum qd̄ fieri non pōtūi ab me fatigabor. Sum amio munerē Senensibus
obligatus. Si ante constitutū dū decederem fidem meā delectatū uerba data dico-
rent. Quod aus daturū te operamime fide Senenses liberati. Non enī existimāo te fu-
turū ut hi tā pio unionis quā uulgo noiant operi aduerfent: quin potius cū mea illic p̄-
sentia ob interpretandi munus tā ardentem sit opus nec alius quāq̄ ad te tantū san-
ctidoneus repensat accessum illuc meū facile & equo aio patant. Soluerent me fide for-
tassis: & abire Senenses paterent. Nec potenti tibi aduersari audent. Ego aut̄ hominū
animos & in ceteris tuis noui. Arte me usum uel oculis iudicis intus p̄sentent. Aut ea
peditatis aut leuitatis acularēt. Quare uoli obsequi rex optime & Imperator maxime
qd̄ multis meis p̄uagantijs laboribus & fidei mihi & gratias notū ab inelē acare uē
dicendū breui maxima cū labe aucti. Adde etiā quod ne illic quidem cō sine uitae pe-
riculo unquā possim. Nā hi qui nunc Florentia tyrannide gerūt: sint m̄ hi ardentem
infens: idq̄ nulla ob meā culpā sed ob id dūtaxat: quod me uiris optimis quos pa-
mo solo exterminarunt affectum ipunissimū hoies norant. At quantum Colonus medi-
ces sicuti omni princeps reliquos: pueri apud Eugeniū ualent & opibus & gratia p̄po-
ris cū uoleant obsequi p̄ficeret. Itaq̄ ut & saluti & icolumatis meae aq̄m habetm̄
te nō uelle modicis ēt iubere nō sum nescius. Quod hortari loannē manū filium ad
te mittam: etiā id quidē nequaquā mutas. Quid enim mihi optatus credere possit: q̄
meū dilectissimū filiū uel hospitio tuos uel disciplina uti qui o m̄n Christanorū princi-
pum & dignitate sis maximus: & uirtute primarius. Vale m̄ Augusto. Et me illū fore
tibi p̄uadē: quo cū uolēs: pro tuo iure oibus i rebus usus sis. Ex Sena. iii. Id. Septem-
bris. Mccc. xxviii.

Franciscus philolus Eugenio quanto summo pontifici sal.

m Eas erga te alias & integerrima fides pater sanctissime esse tibi debet p̄mulus ar-
gumētis ap̄idem & p̄specta & cognita. Quare si hoc tempore minus p̄fecto
quod iubet: non mutare me: id uolūti: que eadem est que semper fuit: sed necessitas
t̄ potius data. Non enim te fugit: quo est in me animo & Colonus ip̄e & saluo Cor-
sini. Sine maximo meo uitae discrimine diutius illic uerari non possem. Quod aut̄
monetur fidei credam me credo equidem. Scioq̄ tua fidei tuaq̄ sanctamona nihil in
nocentius. nihil constantius. Verum inimicorum proditorumq̄ p̄fidam imp̄edem ex-
p̄us sum perago meo cū in cōmodo uerere igit̄ obsecro ut bōa tua cū uis uitae meae
ac salutis cōsiliū. Non enī m̄ t̄ta crudelitimōy & disertissimōy hoīum copia: q̄ & gra-
tissime & latina graece p̄ pulchre interpretent tibi deesse poterit. Vale. Ex Sena. iii. Nonas

Septembris. Mccc. xxxviii.

Franciscus philofus Senatui & populo perufino fal.

e T hūmilitatē erga me ueſtrā ueremur implecti & liberalitatē maxī facio. De
leo autē & penoleſte ſero quod his tēporibus littere mihi ueſtre reddite ſint quibus cū
aliis fidē dederī. Hic uero uolūtū ut preſtēt & ipſe cogit & uos idēdem uelle non
dubito. Quod ſi tēpeſtus ueſtre ad me littere aduolāſſent eſſem pſecto deſiderio ut
ſtudentiſſimi mea cū uoluptate oblectatus. Omiaſſemq; ſtudiū illū impledendiſſimū iuſtu
tem pro uiri parte nō modo eloquendiſed etiā cūctū laudandiſſimis artibus. Quoniam
igitur hōeſtatē caſte intelligitis ignoſcite mihi qd minus hac tu te expectatiō ueſtre re-
ſpōderim. Valete. Ex Sena idibus ſeptēbris. Mccc. xxxviii.

Franciſcus philofus Senatui & populo bononiēſi fal.

i N gratus certe ſum: ſi tot a uobis & litteris & uicis iuitatus: ut pulcherimis: & ſi
pſiſſimis ppoſitis premis: apud uos ſumum oratoriar: philoſophiar tradēde
munus: qd apud alios hac tēpeſtate obire malim: gratus ſim inq; ac ſim ope ac ſolus: ac ſolus:
ſi minus uobis i amore reſpondero. Adnerto. n. uon ſine incredibili quadā beniuolētia
aduētū uos meū tam mirifice cupere. Non. n. ſum euuſus i urbē ueſtrā aduētū acceſſio
illa nobiliſſimo impletiſſimae cūctū artium diſciplinay: gymnaſio iſtū ueſtro fieri queat.
Sed qm intelligere cōſueui poſſum: meū erga uos ueſtriq; tempus: ut uel ex eo ut
que tēpore uobis ſum repentiſſimo quo i anno uiderio & ipſius palmū Bononiē doci.
Ac pſecto nihil i hac die mihi Bononia gratus: nihil iocūdiuſ uſum ē. Nec me recens
hac iuſte opinio: idēdem. n. iudicui temp. Sed reſpōſus ueſtre ueremur: ut pulcheriores: poſt
litterabulendiſſimay ſtudentiſſimay qui p id tēporis cōtinuo ſūt ſecuti iuſtū me iſtuc reuertiſſimay
eicēre. Verū: muſe muſiſſimay queſitū amī: oderūt tēpeſtatē ac fragorē cōm. Qui ob
rem cū pacatū uos repentiſſimay ciuitate ut intelligo: & ueſtre gratulor: & meo letor ſoli
ciuiti. Habeoq; i mortali deo ſempiternus gratias: qd meis de uobis optatis fortuna tū
dem reſponderit. Quare res facile me iudicent ueſtro deſiderio ſiſſimay propediē igit
ad uos ueni: ea ſi ſua ut ſuturus ē: diu apud uos ſim: que ad p philippū Manū angli
cui ſpōſione fidelis ſum obſtinuiſſimay mihi huerit. Valete. Ex Sena idibus ſeptēbris. Mccc. xxxviii.

Franciſcus philofus Antonio panormite poete fal.

b Ononiæ hoc ſemelſte ſuturus ſum: hoc ē a kal. Ianuaris ad kal. Quiriles: ſciliē ſi
te kal. ſua. Sena decedere nō poſſum. Decreuerūt autē nobis Bononiēſes i id tē
poris decatos quadringētos quinquaginta rēq; premiū antehac nemini unq; nō Bononiæ
mōſes neq; i Italia enq; datum ē: id qd nō p uoſtra beniuolētia uoluptati fore certo
ſcio: ppe q amīcōi cōmoda & honores tua cōmoda honoresq; eſſe ducis: poſtea ut
ro ad conſtitutam kalēdarum quintilium diem bonōienſibus relictis: concedam Me
diolanum ad noſtrum illum diuinum principem philippum Mariam angli: ſi cū
me ſuis ornatiſſimis: & manuſcriptiſſimis litteris ad ſe deuocauit. Quare ſiquid me ſis
ſciſſimay: in te eſt. Tu me optimo regi Alphoſo commendabo. Vale. Ex Sena. Idibus
ſeptēbris. M. cccc. xxxviii.

Franciſcus philofus Rhabaſi fulcheratio fal.

e Vam in me ſingularē beniuolentiā magnificio. Quod autem hortaris: pro
pediē ad uos eam: ueniam enim uoti modicoſiter ab omnibus expectatus.
Hortaris tu quidem ut iuncto quum iſtū in campum. Quare & ſi Senenſes decelliſſi
mea moleſti ſiſſimay tū intelligas: quantum apud me pōtus tua amicitia littera

habuerit

quereant. Vale. Ex Sena Idibus Septembris. M.ccc.xcviij.

Franciscus philellus Lupo Castellunculo fil.

¶ On possum tui dignitā nō probare & fidē pietatēq; erga me. Mores iūdas enucleasse mi quodammodo mei nois splendor offendarē: & ieiunio mihi entū machinari. Ego autē qđ non si ignarus. quod mi ego diei apud grecos: τὸ πρῶτον or ἄρτι τιμὴν οὐ σμερνοῦμαι: mea salutis interesse patē. Nā periculis consilio fieri pos se cerceat: ois vis necessitatēq; finis aut repellat: aut diuertat: aut leuius saltem offenda. Tibi autē gratias habeo: quod omni in te te mei studiosissimum praestes. Vale. Ex Sena pridie kal. Octobris. M.ccc.xcxiij.

Franciscus philellus Leonardo aretino fil.

¶ Vnde scio meos ois familiares vel nulla mea cōmēdatione tibi esse cōmēlatif simos: non tū omittitūq; abs te petatq; contendat: ut si me ames. Apē nō illū perdoctū & perdiscitū mi quibuscūq; rebus potens ita tractetur: intelligit meam apē te cōmēdationē psumi uoluisse. Vale. Ex Sena pridie kal. Octobris. M.ccc.xcxiij.

Franciscus philellus Leonardo aretino fil.

¶ Viquid forsitus praesens auditor noster uerbis tibi meis exposuerit: sic habere te si cori ipse teum loqueret. Nihil est cum dicturus sit: quod ab me non dicendum accepit. Vale. Ex Sena kal. Octobris. M.ccc.xcxiij.

Francisci philelli Epistolarum Liber Tertius.

Franciscus philellus Francisco Sphoetia Imperatori fil.

VOD antea infirmerat cōsiliū magnanīe Imperator festinat hoc tā pōte necessitas: Nā cū ab humanissimo socero tuo philippo Maria diuino principi esset nup amacissimū letens ut ad se uenitq; liberalissime inuitatus: & id me factū ipse recepissē decesserit: eodem anteaq; Medicolamā concederēs: & te uisere: & patriāquo beninolūta se altera altera gratū me esse experiret. Et enī patre oia debeat: quā genitui alius ediceretq; sua. Tibi uero ois pstantē

¶ at tu pēritatem iamdūq; magnitudinē tēpdi incredibī quadā beniuolētia obsequiāz afficion. Sed mea huc ai sententia turbat his rumoribus ac nōisq; de tua in Tholentinatē meos in obidioneq; afferunt. Nunciat enī uulgo te infesto agnare ingēnay rerū oiam & formidabili apparatu posuisse i Tholentinatē agrū. Eoq; igni ferroq; uisitato obfidere oppidūatq; ipis ciuibz nō captiuitatē & seruitutē modo: sed omnē contumeliā eadēq; minari. Quae quidē ipse audēs sū neque mirari: ac dolere. Qui enī fieri pōtuit tanta & tūc enī uirtus tua qđ audeat uel ppetrere: uel moliri: qđ non solū ab ois magno datoq; abhorreat: uerū & iniquū sit & terrum: & imare. Namqđ ludibriū illis necemq; minitēisq; & forti ois: & maiō patri salutem dignitatēq; tuant. At eos ois qđ se pro patriā deponētes magnis uiris habendos esse uniuersā comit. Itaq; res. An id fidūrus es: quoniam tibi Tholentinates aduersi sunt: tuosq; uehementissimos coactos pertinacius remouentur. At non solū quid tibi cōmodū sit: sed quid illis cōueniendū sit: considerare. Nam quopē fidem putes in te certum fore: si eos perfidos in se fuisse cognoueris. Quod si apud barbaros etiam uirtutem interdū uenerabile existē ac cepimus: quid tibi sciendum sit: cogita: qui ad laudem: qui ad gloriam uetus sū. Ea ne

oblatus longe magis arte atq; beneficentia: quā aut minis aut etiam vi & pariter & con-
 fectari regnū? Quibus iam rebus Cyrus a Medis iperū ad persas trāstulit? Nōne in-
 stris & minis magnitudinē? Quibus Alexander ad Gāgen usq; perperauit? Nōne pra-
 dentia ac benignitate? Quibus tandem G. Julius Cēsār orbis terre principatū adeptus
 est? Nōne cōsilio & Clementia? Nam Romulus ipse humanū sēse & mansuetū pectū
 itoquā nūmen in terris est habitus. Cū primū imperiosus uoluit rebus utriusq; in il-
 lum sēsitum est: quibus carior esse iucūdoq; debuerat. An ultio te delectat: quod ali-
 quid fortassis aduersus te id quod tū haud cōcesserim? Tholentimines conati fuerit? At
 ualefci formiq; philolophūno magnanimi principis nō Frīscī Sphontie esse uolūt.
 Audi quāto sapientē illū Macedōnū regem philippū Alexīchi patrīsq; cū urbes gre-
 cūsq; malo in eum aio esse uiderent atq; nouis rebus plarūq; studerent: quidam cō-
 sulerent p̄stidit esse cōtinendas: respondit malle pulchrū se longum tempusq; herum
 betos appellari: intelligebatur rex prudentissimus ea cōtūssimā p̄stidit manifestat
 q; necesseque in hominū beniuolentia caritateq; fundate ac firmate fessit: Nam aduer-
 sus iustum idēq; cōmune oīum odium nalle uires efficiulla ingenia satis possint. Qua
 re idem philippus eosq; amarus Athenēsis bus utendum esse cōsulerit: insināre dice-
 bantq; hominēq; ad gloriā oīa agendo pariendōq; reſtrect gloriē theatrū iuberent
 amittere. Nonne quomā se liberos Athenēsesq; seruos malle indignos rex p̄stidit
 mēse cōfessatū quos grauis aiaduerbū esset. Mento in ip̄ opemq; iure a Theo-
 phraſto tradit non solum genere & dignitate regis sed etiā cum fortuna tum moribus
 maior ceteris regibus ac moderatior extitisse. Idem q̄ti populorū ingenia mēteq; cal-
 lentia dmonēbat nō abinde Alexīdrem filiū & blāde sēse utendū. Mādonibus gra-
 tioſeq; p̄stidit quo multitudine sibi uires cōparare. Caput inq; animi populorū
 nō minus nō terroribus non uis sed cum aliis nōnullis humanitatis officiis: tum blādīs
 maxime quibus cū minus apte Scipio ille postenor Africanus oīum uteretur: repulām
 habuit cōsolatus. Itaq; siquid p̄ter uoluntatē tuā p̄tercepit indyē Tholentimines au-
 si fuerint: tū esse dūco non modo si uolūsses & ignoscere potius & eorū sibi animos
 mīsericordine: facillitate & beneficis deuincire. Sin aut nihil fuerint: aut quid tibi faci-
 dum rex intelligis. Nūquid es oblatus quid romanis p̄uocatiū legatus ille respōde-
 rit: cū a quodā tribūoris lententis auctore interrogaret: nam p̄onā meritis p̄uocati-
 tis cōfessatū: nihil ueritas inquit loquū u merent: qui se libertate dignos censent. Rur-
 susq; ubi cōsul mēus subdedit: Quid si p̄onā remittimus nobis: qualem uos pacem
 uobiscū habiuros speramus? Tunc idem legatus eadem animi uultūq; cōstetia si bo-
 nam inquit dederitis: & fidi & perpetuam in malitiam dūnam. Quibus quidem se
 rocinibus dictis non modo non sunt ad irascendum ulloemue incensi: immo uorum
 animis d̄ p̄uocatis potius oīs dignos indicant: quibus ciuitas daret. Intelligebant
 sane uiri pmagū illi & sapientes tū esse meritis ulmantū maiestati: ut i hostibus quo-
 q; gratia mereret. Nū merui fortasse q̄ diligi malle? Optime merui: p̄uam est ut me
 tum semper odiū cōsequat. At diligi & amari unūq; possident & iustissimū te benefici-
 tissimūq; p̄stidit. Iustus uero ac blādus esse nequeatq; aut aliis ultro nocuerint: mo-
 dū rebus suis statueret: uel soluerint: uel neglexent. Quare te Frīscos Sphontia per magi-
 tudinē ai tu p̄larūq; uirtutes oratūq; obesthorit: nam hanc istam omne: siquam
 dem in Tholentimines meos iura cōcepti habes: mitiges ut places. Et omne dēte p-
 turbationē: que cōsilio p̄fius rationiq; aduersat: p̄stidit: utq; ab uice. Nemo sit alius

impetare: qui sibi ipse non potest. Nulla victoria maior è nulla illustrior ej seipsum vin-
cere. Violentū nihil est diuturnū. principatus ille & firmus sine & perpetuus esse conse-
uit: quæ tam promptæ, egrogæ, iniquitatq; exemplū pepercit: tum peccata placabilitas ani-
mi munificentiaq; inueniunt. Quis illud Alcibiadis dictū nō iure laudent: qui cū a quo-
dā rogaret: quonā pacto regnū optē quis senauerit: illi multū antea: nō fecerit. Nam
neq; certe magis est animi admirari diuites: sed fieri potius uiri est: oia: que uel corpore
reueri fortune subiecta sunt: ista se dicere: Animus. n. nobis diuinus ē idēq; sempiternus.
Cetera uero mortalia: quæq; sunt ad breue tēporis curculū duratura. Rationi semp:
nō cupiditati parendū est: illa. n. ostendit in primis: quātū nos reliquis aiantibus antecel-
limus. Nihil recte geri pōt: quod cupiditatis gerat. ductus. is solus in magnis mris habē-
dus est: qui qd̄ doceatq; oporteat facere. Quod siq; a me queritis: quid facere oportet
bonum principis: facile possitēz: respōdēz: nō quod temere uulgus solet: & ami-
cis benefacere: & malefacere inimicis: nā id tyrānoz ē propriū: sed quod prudētissime
Aristo ille Lacedæmonius: quod sapētissimus Socrates aliquid cōsueuērūt amicos be-
nefacere: tū inimicos reddere amicos. Pulvis. Aristotimus. phalaris nō amicos: sed inimi-
cis solū sunt malefacere. At istos istorūq; ois similes: inter impios inuicēq; tyrānos re-
ponimus. Augustus uero & G. Julius Cæsar ceteriq; huiusmodi qui i amicos benigni:
& i ipsos inimicos clementissimi extitissent: diuinos honores meruerunt. Nonne Christus
Ihesus humani redēptor generis etiā pro iis occisus: quibus traditus morti esset. Qui-
bus certe ipsis uel rōnibus uel exēplis & si facile adducatur nihil de te tali ac tūto princi-
pe aduersus meos Tholētiens uerendū est: quod a sapētia & grauitateq; a iusticia
& equitate: qd̄ a moderatōe & mīsericordiā: qd̄ ab aio excellō ac beneficio alienū fac-
it: meas tū gr̄as esse offūit & pro mea i te fide: & pro eaq; patrie caritatem debeo
quid tibi optimū factū existimarē: quidēq; præsens conq; nō poteram: literis salu-
tem ostendēdū. n. non ut mihi mens fuerat: sed ut necessitas atq; tēpus tulit & mīserē
te quodāmodo ac tecū loqui sum usus. Tu uelim: quæq; ab me dicta sunt: in bonū par-
tem dicta interpretēris. Non. n. me tua minus: q̄ patrie causat: hęc tam familiariter ad
te scribēdū horatū ē. Nā & amo te uiues: & delector mīserice tuae laudibus: quas nequa
non dictū infamē: sed ut suspicōnis quidē bibe possis: patre: scilicet precibus abs te pe-
to. Vale princeps fortissimē: & si quid i me esse aduocantis: qd̄ uel usui tibi aliq; uel
uoluptati futūz potes: id genē tibi deditū deuotūq; intellige. Ex Sena pridie Nonas
Octobres. Anno a Natāli Christiano. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philippus Leonardo iustiano fil.

1 Gnoſce breuitatē litterarū mearū. Nā rep̄tina tabellariū abino nō est passus: te
cū lōgior fuerim. Quod aū ad rē attinēt: uera tibi renūciata sunt de mea ad
philippū duce abtione. Non. n. Senē sine piculo esse possum: ppter scarios Florentios:
qui nulla mea culpa mer uirē illudant. Vq; antea q̄ p̄ficat: Modiolanū: sum Bononiz
cōplūculos mētis acturus. Inde ad te dabo & crebriores & lōgiores litteras. Vale. ex Se-
na Idibus Octobribus. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philippus. Catoni Sacco iurecōsulto & Oratori fil.

2 Eddite mihi sunt littere tuæ. Cato mi dilectissime: nō Senē sed Bononiæ: quo
ueneri ad. xvi. Jul. Februarias. Vt maturē ad uos aduētū meū: nō est i me: sed in
principe isto nostro: qui si fecerit: id mihi facere liceat per bononiensē: quibus obstri-
ctus i me ad Augustum usq; continuo te uidebo. Vale. ex Bunoia Idibus Februariis.

M. ANTONII

Fratres philofophi Aeneas fluio fal.

c T bene ualere te: & fecundiorum iam tibi afpirare fortunâ: Lator maiorē i me-
dū. Quod autē fere capisquid i ciuili fuerint relicta patria tua Senatus & pa-
catissime agere & cōmodiorē discordiâ Bononiēfū diſgladiationē me recipimodū
tibi. Quas quoq; ſcientiâ æſtus Florētiæ patereſcens ipſe oī corq; uolūti. At la-
dus autēq; p id tēporis patiebat incōmodū ad eas cōſuſusque quaſi alides quidūq;
ſere poſtea ſum coactus: Nā poſtea q nulla aut iurarent æqua ſimulatione p̄miſſio-
rū hominū abies nocere mihi potuiſſet ad arma cōcuſum eſt. paratq; ſcario ætē ſi
paruomane eū in publicū illiſque uoſſis Academiā docēdi gratiā p̄geret oculis mi-
diis in me nihil tale neq; cauſe neq; cognantē impetus factus eſt. Erat ſcarius togatus
Florētiſi inſeruatoris morene poſſet agnoſci qui educto rep̄tē lōgiore gladiosq; to-
ga tegobat: cuſpide mihi direxit in pectus. Triſſodiffectq; me cōnoſſi dextera manu
ſucto pugno in eius poctus illico magna ui inuſſim. Itaq; a poſſito loco iſtus ille abier-
rans in ſiniſtrū brachiū me poctit omni illeſu uulnere. Eligērat nūctus: qm ille a me ut
iectus pugno paululū eſſet amotus. Qui rursus ſublato gladio quo me acie ſecit: i ca-
put in facie me poctit. Qui ſecit ſcarius: notū eſt a quibus aut cōduſus & ſi nihil ha-
bet certumſama tū i medietes reperit & Coſmūq; nō ſolū eius ſidio mihi ſemp ad-
uerſus: ſed etiā Laurētiū frater apte miſa aduerſus me ageret. paucis poſt motibus ob
ciuiſi diſcordias idē Coſmus in carcerē primo cōiectus eſt: dein relegatus ad Venetos
ſine alia p̄ſis ulla ciuiū offēſiōe. Et ita ciuiſi diſcordie tanq; ḡuerredores i poſteſe an-
nū ita poctia corruptis q ſuma verp. ſerit Coſmus i urbē reuocōſ. Tū igitur oīa hūc
naq; coſſidit. Op̄antes oēs alii relegit alii p̄ſcribūt. Hic diſpoſitiōes latrociniaſtadeſq; ſe-
quit. Que ipſe ſuſcitauit dūctūq; ſeō cū p̄ſo i tēro Florētiæ naufragio ſortemq; ita i
ſuma ut ita dūctū malachia naufragus cōſiſſem ſubdūi me: & ab imēſibiles tantorū
ſtuāſi uorticibus in ſentiis tux torpa tanq; i portū aliq; maxie oportūnū deuoluī.
Hic autē cū & triſgle & honorifici uiri ager: neq; de re Florētiā ulla mihi p̄ſis cura eſt
p̄ter humani cōſideratōē ſerimēſe decimo ex quo Florētiā deſceſſed nulla mea ne
q; culpa neq; culpe ſuſpicionēſi potuit inimicōſ cōſideratōne ipſe quoq; inter p̄ſi
p̄os ciuiſi optimatiſp̄ſcribentorū qd ut acceptū iuerſe ciuitati ſuit moleſtiſſimū audi-
tu. Quin in p̄ſimū inde inū nullus eſt ſentiū me interimerit idē ille ſcarius: qui ab ea
dē ocratus cōſideratōne i facie mihi uulnus inſtulerat. Hic philippus ē uocatus: patria na-
tus caſile ſummiſſe: & patre Thomaz & ſuo Brunoſq; etiā ipſi ambo noſſimi habet
ſunt ſcarii. Abſed p id tēporis ad petriolanas balneas idq; nō tam ulla mea uel neceſſi-
tate uel delectationis quidē gratiā: q diuino quodā cōſilio ut certo puto: Nā eo ſum p
ſectus ſola uſendi deſolet. n. p̄terq; op̄otem deſoquo de p̄ſerantibus i malignitate
ſonorofitq; hominū aliq; ſupplicii ſumatortas qualdā calq; occultas parare uis
ad ſindidūm. Cū eiſmodi ergo tēpore ſcarius philippus Senā ueniſſet neq; me uſq;
auderēde ſedq; in philoſophia uirū ac medicū prudēſſimū petrū loſnetumq; ex
patria Bononia pulcherimis p̄miis accerſitus medicōdē docebat ut nunc etiam docet
in eius urbis publico ſtudio. Ex eo quare & qua in uicinia ipſe habitaret: & ubi doce-
rent: & quos mecum docerem comites: & quantum ualere gratiā apud ciuiſi. Ad que
illens eſt uir callēſſimus æque itq; acerrimo ſtrenaſſimōq; ingenio: inſpecto homi-
nis uultu & conſiderata uerborum timentat: ſingularitū ea rēponſit: qui mihi uſui

fore arbitarentur. Eodemq; die litteris me de ea re omni cōmonefecit. Quare Senā ubi cōtinuo reuertens illoq; liquidius rem omnem corā didicissimū acco. p̄fē. diū peridusquam capiteū uocit. Honoratū mēuatem cognomento uirtem: hominē subdolu & fallacem. Huc rem ipsent habebat exponē: & oīa sicuti signa dō: qualia & a petro loiseto didicerā: & ipse quoq; dum illu iterū balidum obuiū hībeo: agnosco. Rēpōdet cōtinuo ueterator ille & fraudolentus latro: Grates habeo sēptenas mi pater obsequiā dūssimē philisē mortali deo: qui p̄uū cām p̄stuit quo tibi ali quo officio meo rem dignā gratificaren. Num il p̄ndēcupiebī occasionem offem tibi morem gerendi tibi. Hominē actatū cōperbendam cōprehensūq; torquebo ita: ut uel tōcoctum cybē cennē ei erum e stomacho. Quem si cōcū cūspū aduersus te p̄petrandi facinorū offēdero: ulla p̄uabo. Sin minus offēdero: nullū faciam inquis aberratē me i se capidocōs. n. illum esse: quē querebā. Fateor equidem mē Aenta. uel ex us uerbis me illico de hoīe suspitatū monstrū nescio quid. Ceterē qm̄ satis mibi de si catio cōperum uidebat: regi hominē grates de optima ergo me uoluit. Capē scim. us codē uesper. Capus torquet: & mei iterum ei se nullū cōfitei. k̄p. Honoratū cōtinuo palam facit. Sed ab quo missus fore: reticeat. Nec sicuti p̄cedat. Sed dīssert aduersionem: nō aliam cām obtendens: nō aliam uerūsimilē nullā. Interea tēpons ite: bēctōnū solū apud me. sed apud nōnullos grauissimos ciuis tyos: Honoratū mēuatē cōmūtāse philippū sicuti cum p̄ura florentina: Nihil est. n. apud florentinos. ul. q; adeo sicuti atq; acandēq; nūus q; p̄uū cūstiat: ita sunt oēs tanq; ritumē pleni. Quod rumoribus fuerat divulgātū plus tandē rei cūctus approbat. Nā paulo postea florentinē p̄tor declaratus est Honoratū mēuatē. Sed redeo ad Sicariū. Multatū hūc honoratū libris quingentis. Erantq; multo antea parate pecoriē: quibus ille cūctōe liberatus remitteret florentiam. Et quod ridiculōsus fuerat in sententia: quam impudentissimē latro aduersus facinorū toleratū: dēbat illi ad id facinorū p̄petrandū fuisse: cor ruptum gēuū pecunīe & magna remuneratōe. ab quo autē ab. quibusq; compicis fuisse: sicuti uenerat. Ceterē longe se sua de sceleratissimo scario liberatōe sēfilit opūio. Nam ego inuitatē agens: p̄ocatione sum ulus ex tūe patre institutis ad p̄orem. Itaq; ex oīs causā ab honoratū latrone deuoluta est ad iacobū Cōstantinū sculum ex Mela: na: qm̄ uir innocentissimū & grauissimū ea rēpellatē p̄torē gēbat Sena: Hic si potuissim cām ex integro cognoscere. nō obfcure patuisset: & quā fuisset auctor florentinē uulnerandi mēdē: a quo idem sicuti missus Senam esset ad me intemendū: Nam Florentinē quoq; patuit de scario patuit d̄ licitatorē cōductoreq; sicuti. Is. n. fuit homo ipūssimū ac nequū Hieronymus brochardus imolens. Sed quā fuerit facinoris auctō resq; mercedē quam pepigissent scario: dissoluerim obfcuro: suntq; tū nouere plures Laurentium medicē una cum Nicolao & Carolo frequentare p̄sepe solē: oīam sit leg. officinam infames adūs hieronymi Brochardi per iei tempore: quo sicuti est cōductus. Idemq; Laurentius medicus Hieronymū obfcidū ob id scilicet i uincula carere liberatuit: & ab omni potra tuatus est in maxima etiam totius ciuitatis offēssione: quē tota eam mīnam publicam sūq; ducebat. Sed uis magnitudoq; pecunīe longe plus potuit ac possuit: quam leges: quam aequitas: quam omne uis p̄q; uel officinū uel sanctitas uel decorum. Sed reuertamus ad p̄torem. Is inquam iacobus constantius cum non posset ex institutis patre tūe eam de integro agere: nullūquam p̄fectus cognoscit: sed augere pecuniam duntaxat: quod potuit solum eam philippo scario deu-

nam abscondit publico indicioque me Florentie vulnerat in hoīem ubi haesit ho-
minē quo nec sua reliquis licentis esset exemplo inanis suavis ego id factū in p-
hibuisse in tempore q malissimū uiuere illi uis iustem atq dedecorosiū q p expediat
mortem liberari animi credidit. n. magni est animi parus suūq inuicias obliuiscita
iust & sapientia de publico humani generis hoste dignū aliquā capere ultionem. Cum
igitur nos pacatior audiret item cōmode agerem Senecū uideretq. qto cū uite piculo i-
ter gladios uenturū uideret n. n. defuere qui eū d. orti aut fuerit me ueneno perde-
re. Bononiā eo cōsilio me recepit paucos post mensis Mediolanū postea futurus apd
unicū nostrā rēpētis solē philippū mariā pīcipē sane cūmūq aut sēntat fuerit : aut
fuerit sit mansuetissimū & optimū. Apud hūc n. nullē mihi inimicūq artes nullē in-
dū oherē totus ero cū multis totis cū amicis totus mecū. Quod ē me hortari ne d
sed ipe meē eadē malignitatē fortūm. Hortari tu qd ē amice & recte. l. p. d. e. aum
meū. n. n. Non is certe sum qui me nesciam uirū esse. Itaq. bono si aī cepit me licet
Nūq me ignare accusabis. nec item insolentia. Quin boīentia pceptū illud in uni-
uersa tuebor ut aī omne talis pūctum qui nescit utile dūci. Tu uero quod ad te atti-
necitatio me ē d. orni te tua statūq cōtentionem. Vale ex Bononia. v. kal. Aprilis. Mccc.
xxviii.

Franciscus philellus Joanni tufanellē sal.

d E me quod flagras facias primas studiū uacationes quas uocās Mediolanum
sum petinas eo quidē cōsilio ut siquā mihi no bōissimū ille princeps ipē lute
is maximā pollicet ut ipsa inuenero apud neminē maliorē apud eā uitam agere. Sin se
eas offenditor ad Venetos me recipiam. Nam nihil incertius ē Bononiā res ferende :
Quanto n. fortuna blidius uidet aspirat. tanto magis aduenit uenetoq. status memēdi
sunt. Vale ex Bononia idibus Aprilibus. Mccc. xxviii.

Frisicus philellus Alberto Zanano sal.

On uariū extitisse me somni cōuictatōrēs ipsa liquido ostendit. hōīem ma-
ximū sibi fuisse ab memōis. Quo aut cū nesciret ubi p uocē. Itaq. dīe fugi vi-
gesima quinta subsecuta cōbessē uidere uisus ē placētis agere inter milites quo spī
postridie eius dici infesto equo cū duobus famulis uersus placētā iter capio. quo cum
ad biduū pemeo inuado nō lōge a porta urbis in Floriā quendā Mediolanensem co-
gnomento Nouatū. qui cū filius Marius una equitabat. Florus cū primū me uidisset
equo descendit. Et me bonorifice salutat. ordie putare se nullā mihi fecisse iniuriā quod
mecū sibi eripisset ex peditōq. quorū dī multum manibus eo sane cōsilio ut cum agerēt
ad Antonellū Arcimboldam qui mihi ob clarissimū iurecōsultū Nicolā Arcimboldū
fratē suū meiq. amantissimū. uenit affectus. ob idq. nō secus filius meus
et carus futurus esset atq. mihi patri. Ego hominē gratias ut par castis hōq. recepto pla-
cētā sum ingressus paulo super meridiana mentes reliquū eius dī. q. n. forem ex
itinere fatigatus cōsumerem in Caspionula quo diuertorā. Venit ad tue uicē pī saluta-
tum petras placet : qui ex in urbe pro in dīto Mediolanensium dūce philippo Mariā
ciuitati pēdit. Qui ubi multa mecū & familiariter & perhumane locutus est. quē
utiq. hora uellem in posterū diem Mediolanum petere. cui tam respondisse nō ef-
se me p id tēpōis Mediolanū petinā. sed Bononiam potius repetitū & ad primas
dein uacationes studiū ituram Mediolanum inuitat ille malos rationibus ne prius Bo-
noniam reuertens ē illam ad philippū Mariā dūcem & uisendi & saluti gratia

ab quo certo futurum firtut & libenter excipere & honorifico. Quare cum eius uer-
bis colligentem oportere me oino ire ad pceptum necessitatem i uoluntatem uerti. Itaq;
nudiustertius Mediolanū secūda hora noctis ingressus sum itinere facto p agrū Ticinē
sem. Hodie uō multo post meridiē aduā pceptab quo tūta cum humanitate ac tū ho-
norificum excepit me oblitū mei pene reddiderit nō sū qđ ob eam rem isolen-
tior factus sumq; ante hac cōtinuerim. Quin potius cū tanta me honoratione idignum
existimasset meū ipse cogitā quidā scire me oporteat quā habet de me opi-
nionē ea se nō fallat oino. Ceterū & hac & alia pleraq; oīa ppediē una cōmetābimur.
Vale ex Mediolano. uincens Maias. M. cccc. xxiuii.

Frācisus philēlus Aloyfio Croto fil.

q Vod diutius hic sumeo serius ad uos redibo. Itaq; rogo tēnt ab humanissimo
nostro pcepte mihi facultatē abeōdī exores. Nam & hic a me agit nihil. & fami-
lia mea me abesse uō pōt Bononiā uon agere iōmode. Vale Mediolanū ex Caupo-
nula cenare idibus Maiis. M. cccc. xxiuii.

Frācisus philēlus Gerardo Leonardo Cardinali Comenī fil.

a Dhorationē tuā pater modēstissime libenter admitto: & si mihi habenda ratio
est nō fidei minusq; grauitatis. Quo sit ut neque nolim iustitiae accusari atq; leui-
tatis. Bononiensi scipsum obstrictus ameo docēdū munere. Cui me scilicet oino
oportetis uolo is esse qui debeo. Itaq; rogo itaq; obsecro ut mihi si tandē abundi
uentū ipetere me dum apud uos grauitatis laudē cupido habeat apud Bononiē & mea
stus: & laus. Non. n. te fugit fundamentū iustitiae fidem esse qua sublatā omne iustitiae
munus corruat. necesse est. Vale. Mediolanū ex Cauponula Cetrar. x. kal. Iunias. M. cccc.
xxxiuii.

Frācisus philēlus R. haphaeli fūcherario fil.

q Vod diutius disulerim meū ad uos reditū nulli culpe mihi ascribitote. Nā ego
ispōdē hic solui: si liber esset pachi rēfusus. Sed cū id sine literis docilibus ne
mini liceret eas i hanc diē exorare sequentiū est ut seror fiat mea hinc abito.
Quid aut sit scinō itelligo. Cotidie mihi a pcepte rēpōdē qđ primū se mihi morē ge-
stus. Sed huiusmodi qđ primū nōdū uq; apparuit. Qui apud principē & auctoritate ua-
lēt & gratissime monēme sū ipetatur. Nō. n. temere fieri. Itaq; melipsum sum. nesci-
us. Nō desisti tū oīs obēdierē pcepti assidūdonec liberū ab omē ipetaro. Interea
uero cōmēdo tibi familiā meā: quidē arbitrarī me sanctusq; egregie meo erga te offi-
cio. Vale ex Mediolano pridie kal. Iunias. M. cccc. xxiuii.

Frācisus philēlus Alberto zancario fil.

e Go mi Alberto ad tridū hic solui & ppolchre qđem & pbeigne ab hoc huma-
nissimo pcepte tū dōatus tū honoratus. Literas tuas octafas meae dilectissime
Chrysolonae corinno reddito. Vale ex Mediolano. v. Idus Iunias. M. cccc. xxiuii.

Frāci. philē. Guarnerio Castellōi iurēcōsulto duraliq; seratori fil. pl. di.

(I Mediolanū pridie nō nū fuisse: cū istē effēm Bononiā rediturus pluribus ti-
bi corā rēpōdissem: quod uic paucis feci. Eri. n. is fere asensurus equū. petens
enī ab me tu quotuplex essentiam putat accipi oportere. Ad quod tibi cū effēm te
spōdēre: acceritius a pcepte omni meo sermone interpolato: oīs tanq; euanuisti.
Accipe igit rem cōpendio. Essentia: quā & cōdē uisū greci & latinos eruditissimi
substantia uoumā: tribus modis accipiendā existimo: Nā & materia: & forma: & qđ

ex utraq; constantibstantiū dicimus. Hęc autem triū materia quidem quam ὁ ἄλλος
hyles greci dicuntē potentia: quæ a grecis uocantur Δυναμις dynamis. forma uero
quod ἡ ἀσείδος grece noīat est perfectio: quæ ab Aristotele dicta ē uouo nomine
ἐν τῇ Ἀίτῃ ἐντεlechia. Quod autē constat ex utroq; uocamus hoc quiddā ē qđ iam
compositū est. Ego iam iter ingredior. Vale. Et me uostro indyto principi assidue red-
de cōmendarissimum. Ex placetia pridie Idus Iunias. M.cccc.xcviij.

Franciscus philēlus Alberto Zancario sal.

Et a te sane prudenter factū quod mihi ex itinere fatigato lac coagulati miseris
Egebi. n. istiusmōi refrigerationē genere. Itaq; nō minus te laudandum existimant
perinde atq; egrogum coagulati artificem quēdamq; Aristens fuerit a pīssis aradibus
laudatus. In eum i arcadia late regressit: quo sibi maiore bēuolētia arcades desideret
pmultant erat pīnceps nō formosē tunc & obtusus: sed acri strenuq; ignio: & exco-
gitauit & adinuenit: quæ ad cōmūnem hoīum uel utilitatem uel uoluptatē accederent.
Quare is oīum primus cū apum atq; mellis: tū etiam lactis usum ad coagula intrin &
hoībus tradidit: quīs mellis auctorē Nāso affirmet libeq; patre existisse. Tu uis igit ā
possum nō amare canis cōsuetudine id te uideo affecutus: ut urbanas lauricas ruralet
fretāssent aduersionē. Nam cū lac soli ex oībus cybis ad homis naturam sit satis: tū idē
coagulati delectat etiam plurimū. Quod autē fere uis: quid egerim apđ excellēssimū
pīncipem philippum Mariam: cum in presentiam uenisset: omnia nārrabo tibi. Vale.
Ex Mediolano. xvi. kal. Iunias. M.cccc.xcviij.

Franciscus philēlus Frederico comelio sal.

q Vem nūcū de tuo fastio feliciq; cōiugio nūc primū audiri. te me pfecto plu-
rimū delectauit. Nec a te latēq; ego perispe rectū sermonē multū habuērī pre-
sens: & q̄ frequēter et abiens te scriptis meis tam blādisserū fueris ad cōiugium iūm
hortans. Quod certe faciebā nequāq; idudu patris tui genuiss. mō & clarissimū uirū ti-
bi te pīssere uideharis: sed quonā tibi bene esse cupērē. Nā cū duo sint uiuēdi gene-
ra lege cōstituta: q̄ celibatualitē: matrimoiūq; hęc neutū adamantibāz satis
in magna uerū claudē. Fecisti igitur rectē: qđ & paternæ uolūtatē morē gesseris: & tuæ
flectissimæ resp. cōsuleris: quippe qui in filiis paternis seminario resp. sūctissimē: & or-
dinē illi senatōri reddes etiam āphorē. Ceteris quæ tibi pcepta seruēda cōstern: pati-
tis accipe. Et oīum primū hoc mihi tibi aio iūctū uolo. Cetera sacramēta esse hūana le-
ge moreq; cōstituta: matrimonii sōlū diuino ore & iūctū esse: & ipematē: id qđ
dē nou in Aegypto p Vulcanū in attica per Cecropiū in Romē per Romulū: sed in
horto illo deliciarū: tibi primis partibus pcepit deus oīpotens: ut arderēt: & multi-
plicarēt: & terrā replerēt. Quod autē & deo auctorē: in paradiso: & in nostris primis
parentibus inuentū est sacramētū & tanq; lege sūctum: quanta cū ā integritate: & ino-
cētia nobis tuēdū sit uideā. pīssē q̄ triplicē illa bona matrimonii per se fert: quæ ma-
xime expetū in uitā: honore: uis: uoluptatē: enī in societate nullū nīl ē adul-
terio neq; turpitudine pīssissimū cōiugii sūctate nīl hōstus: nīl uis: maiora em-
lūmēta bonarū puēriā. Quot adulteris uolūti uel patimēda cōstipulant: uel patrii p-
diderūt: uel pīssē ipsi. At i cōiugii felicitate oīa sūt securā: oīa fructifera: oīa pīssē iūctū
tūa. Quī amor of diuiniore: uel dulciorē q̄ uis: uis: cōstipulat. Quæ iūctia ueri-
or ē: quā qđ mutus & corpore: & aīo: bēuolētia cōiuges deuenerit. Tu mihi ex oī
hoīum atate uis: ut quoniam ad sūctū q̄q; iūctū para i mediū referatq; iūctū tibi

nomen uenerint: qualis extitisse grati uolunt Thesauri: & perithoi: Orestes & py-
lades: Achilles & patroclos: & phyllos & Damona: & ultimos Epaminondas &
pelopidas. At hoc nemo se amicum interemisse: Quid enim morte horribilius: At ut
clarissimus T. Cicerus tanta est amoris uel sanctitatis aspernamenta coniugale munus
prosecutus: ut ultro ipse mori sustinuerit: quo uxor Cornelia supplex foret: Quid enim
meminero Quiriti plancti: qui cum primū audisset uxoris obitū pedus suum transiit
gladio. Cūq; domesticorum instrumenta ne qd pperiret esset aggressus: placere potuisset:
paulo post qd unus fuerat algeris: scissa scissis soluit & eo imit dextra constantiq;
diuiso mortem sibi cōsueit. Et Marci planctus ob honestate quoq; uxoris obituque
illam socorū classē sexaginta nauū in Asiā reducentē ad Tarentū usq; prosecutus: mor-
bo est oppetissimenter eius oculanda ugendeq; officiantū potuit cōiugale amoris
caritas: distincto gladio incubens uti desoluerit. Nec minoris uires coniugale amor
ostendit in porta Marci Catonis uticens filiasque ubi primū accepit. M. rutum uix
suū apud philippos uctū atq; iterumprudentis carbonēs hauserat: quoniam ferri
potestas omnis subrepta effere medio ite: ultro subleuit. Vt autē Ceteros nobilissimas
feminas breuitatis gratia misiss faciam: quos Lacedemonias illas uon maiorem in mo-
dū admirentur: similisq; laudibus prosequi studeat: quā exorato a custodibus i carcerem
aditū ad uiros manas: extremo spiritu alloquēdos quos Lacedemoni uictū mori de-
fuerant: perinde atq; regnū afflicti: suntis: cōmutatis cū illis uerbis: uelut capibus p
dolore simulationē: eos abire passē sunt: se ultro mori exponentes. Quid Elissa i
dixit: Nōne ut extincto uiro fidē pudicitiaq; seruaret in ardētissimū rogū se proiecit: Nā
Antemisa regina carū uiri Mausoli obitū tanta talis acerbitate: ut nō contenta illud ad
scissē monumentū Alicarnassi in ppetuam illas memoriam: qd inter septem orbis ter-
re uincula nobilissimū numerat: uerū it ex eius calcaria sacro poculo se uiri sepulchre
& haberi & esse uoluit: ut pote quæ illius corpus in puluere uersum paulatim totū eb-
berit: & assiduīs flantibus doloreq; cōfecta: per tabē & uita discesserit. Scita est profecto
perneq; incredibilis matrimonialis beniuolētie caritas: quā qui caste ipsoqueq; lenarint:
dignū habendi sunt: de quibus nulla posteritas contorquet. Nā utilitas quita proueniat ex
coniugio: quid attinet predicare: Vt enī est prudēis patrifamilias augere cotidie sub-
stantiā suā: qdū honestas patitur: ita diligentis atq; frugi matrifamilias munus ē eam
domi & digere & tueri: Quod ubi sit patrimonii in dies magis atq; magis implificat.
Et ē sane matrimonii cū mulierisq; cōiunctio secundū legē ob procreandos liberos: Nō
enī ad lasciuia illecebras titi: antīq; uoluptates institutū ē matrimonii: sed ut regenerati
oni generatio pparet: ob eā scilicet rōne matrimonii uolūtū: quod sciteo mulier debe-
at uiro nubere: ut mater fiat. Debet inq; deus matrimoniale id officii pars se facere: & nē
domestici regis: & liberos suscipiat: Nā hunc subsistit hūmāni generis ppagatio: amabili-
ssiq; societas. Et cōiugii qdē bona triplex ē: uoluntatis: fidē: prolem: sacramētū. Atq; fidei
qdē est: ne pter copulam coniugale aut cum altera cōcubat: aut cum altero: sed ut æque
uir sua uxore cōiunctus sit atq; uxor uiro: quod tum cōte fiet: cum pari se caritate prole-
queat. Ad quā qdē rem haud scio: an uxor longe q; uir debeat esse propensior: Nam
si pud orem mulier pudicitiamq; amiserit: quid reliqui habeat in se bonū: non intelligo.
Quam me delectat Tertius Hamylis Africani superioris uxoris precipua illa fides &
egregia caritas: quā uirum ufa perhibetur: Hæc enim nō modo æquo animo pertu-
lit un adulterium in ancelam: dum esset in uita: sed eam quoque post illius obitum

libertate donatam libero suo in matrimonio dedit. Quanta uero æquanimitate splen-
didiffimè continentur exempli Luia Tiberii atq. Drusi mater erga uirum Augusti fuerit
& græce & latine decantant huiusmodi. Voluit aut. eni Augustus per oëm incōtinuitate
seductæ. Quod si pari fidei sinceritate se cōiuges ad amorem nulla huiusmodi labes ma-
rimonii polluat in ple nōro aliud ē matris uel patris officium. Debet eni liberis ma-
ter cū caritate suscipere benigne alere religiosèq. educare pater aut. illud meminit dno
et homin generaliterq. doctū & urbanitatem doctū & rusticū & hoc qdē precium
esse familiaritudo uero nō dicitur minus ut ita dixerimq. humanū. Et igit. officii hōi
patris filios is misere disciplinisq. libero hōie digni sunt quo nō indocti & rusti
et sed & doctissime eroditi elegitq. uideant. Velim hac in re mi Frederice ad septem
oculos menteq. cōuertas. Teq. ac ceteros æquales tuos diligētis dispiciasq. idēq. resq.
qñi mater te & illos misit. Nōne cū aliquid more tuo loqueris & grauit. & dūme te
oēs taciti admitt. ac scilicet igne inuicemq. acculantq. nihil scitq. qd. a se dici & qd.
dici oporteat ignorant. Itaq. alii parentes inculant q. nulli gesserint curi sui. alii. scipios
acculantq. tps p. seculi. & desideria labi passi sunt. Quo sitis & honoris ab æqua-
libus tuis & a maioribus natu minus laudens. Tu igit. fueris cū primū a matre libe-
ros acciperis eos erudire is artibusq. & sapient. recte & bene. ppoliteq. loquar.
Nō eni te pateritūq. iam habeat copia. ceteratq. doctē ab igno. p. hōis & com-
posito & bene morato. Quod aut. ad sacramenta attinet cōiugibus curi ut maria ē
adhibenda ne diuortii sitne dimissus dimissus cū proli alteri cōiugat. Sanctū igit.
& ipsoiū matrimonii cē debet. Quod ut i. oī uita maria dilectio inuicem illud est
pceptū nobis assidue memoria repetendū nec mantū hēu pēte in corpore nec nē uir
et su esse arbitris sed utriq. alteri pari quadā caritate obstringi ad pcedam prolis cū
nemini licet cōtinere se seculi alterius uolūt. Quo qdē uir & hic uxoratus & hac ma-
ritata nō recte mō sed & latine & eleganter dicit. Ita inq. coniugatos ei oporteat sui si-
miles gignāt. Et id sine sit nō solū homin institutus sed natural. et quadā lege. Sic eni
arbor arborē generat & leges legētē & al. ex se al. Itaq. oī est opa diligentia. studē
dūneq. i. p. excellētia maritalino agat. modo sed ne cogit. quātq. ab eius decore
deorq. abhorreat sed oīa & pudice gerat. & p. lēq. eo magis curandū est qd. in bene
cōueniēt. cōiugio situm uelut seminarū est quoddā florētissime & paratissime repu-
blicæ. & eius qdē republicæque censet optia. Scimus eni ma esse genera aduāstia
cū ita sit populū optia. regis cōcūdi triplici societati in domesticæ. Hen. & senia
tris & filii & uxor. Et hac qdē societate regūque p. stat. ceteros. p. sentat. patris
& filii cūque dicit. optimatū. Nū. populi p. p. atque hūit. hēi & seru. Et uo-
lēt qdē republicæ status ita ex optibus cōstat ut regio differat nihil. Eū eni. digni-
tatis locū dū apud uos tenentq. apud Lacodemōnos. ita solent. Sed hac de re. alias.
Nec illud mihi uidef. p. erandūq. apud Lacodemōnos. Lyurgi legibus cōstitū. le-
gimus. eni cū eorū habere uolūnt. p. spectaculo interesse gymnas. i. ludis p. habuit.
teradididit. p. p. cū ignominia. honore. illo atq. obsequia. i. iunioribus p. sta-
bat. i. cōfessu. senioribus. p. p. dege. tū. cōtine. q. una cū uxorē i. eodē cubaret lectis
& id quidē quo plurimū dicit cū æqualibus una esset noctis qdē totasq. p. p. spon-
sae uel ad p. uocandos liberos & cū cōgraderet. & cum pudore. Quod ea ē ratio. l. y
corpus cōstat quo & corpibus melius ualerent ut pote que nimis contra languet. l. y
agrotant. & amor cōiugalis assidue rocentior redderet. & partus ipsi robuliores

ferrent. At ipse tecū se hanc non ita ad uirū refeco. Sed illud sine te admoniti uelimini
mā ubiūmodi cū uore congressū non solū esse pnciosū & ad uires & ad bonā ualutē
dūstuerū ēt ad procreandos maritū. Nā quo est lenē calidius eo ē ad maris filios pro
creandos acōmodatius. Quare uū fieri uidemus uires magis q̄ lūenes gignit ma
ris. In cū nero id esse puto q̄ lenes rariū coeūt q̄ iuuenes. Hinc fit ut qd̄ natura in iue
tute potentius ēnd nimio uenens uū reddat singulus & ob eā rē ad maris procreatio
nē liberior. Sed hęc tu pro tua prudētia moderabere. Ceterū nbi maiorē in modū gra
tuloz qd̄ cū dūneris uirū ēt cui nihil desit ad coniūgi dignitatē. Duxisti enī puellā nā pro
bam & pudicā: tum ēt pulchrā ac nobilem & cū dote nō uulgari. Quo fit ut uir sciam
uiri magis gratulandū censēs spōsā nēcan tibi. Nā ipse in tua republiā uirtutis pre
stantia cedis nemini: & bonitate formę non mediocriter uigēsneq̄ detēpore Comeli
us es genere q̄ illa. Contentataneē minns q̄ illa opulenta. Efficit igit̄ deus optimus ma
rimus ut propriū sit uobis matrimonium uestru ac idem fecunditate liberorū & uicini
dū dēfelix. Vale. Ex Ticino idibus Octobribus. Mccc. xxi. viii.

Franciscus philefius Aloysio Crotto sal.

a D festum idus Octobres Ticinum huc perueniunt ex nostro Catone sacro elo
quentissimo iuriscōsulto accepisti. Itaq̄ per tuas literas cernor fieri cupio: quid
ficere me oporteat. Nā ego hinc prius pedem non mouebo: q̄ consilia tuā audiero.
Vale. Ex Ticino. xvi. kal. Nouembres. Mccc. xxi. viii.

Franciscus philefius Saxolo preatensi sal.

g Vē tibi ex Bononia ob sibiū abitionē meā respondere nō potui: Nā cū inde
soluētē reddidit mihi sunt literę tuę: nūc ex Ticino uerbis panos respōdi tibi
petis enī: quā rōne sunt sint apud grecos βαυδολοχοι bomolochi noīati: & nē q̄
apud nos sint: quos greci ὀλεχίνους olechinōs uocant: & quę loca tēnt. Athenis
κυκλῶς Cyci hoc est circuli appellabāt. Bomolochos pprie illos greci dicebant qui
sub aras & sacrificiis federe cōsueuerunt ita noīatos ab araq̄ βαυδολοχοι bomos uocant: &
λοχίην Lochelinq̄ insidiari significat: qm̄ ad aras insidiarēt: nūpote q̄ cū assentatio
ne cōstigaret. Quāobrem & q̄ sacrificiis suscipiunt: inbiones & uenēciū profectos
bomolochi uocabāt. Ex huiusce aut̄ rei translatione Bomolochi ēt i dīcti sitq̄ apti
ac faciles atq̄ idem humiles: oīa hęc gratiā pēment iocando caullādoq̄. Et hi q̄dem
apud nos sunt appellat. hoīes sine inepi atq̄ contēuendū qualis ē hoc tēpore apud
Florentinos Nicolaus & poggius Bambalio: qui ut sūptōsioribus cenis iter
finita nullo sēte sēuilitatis genere continēt. Qui uero a grecis Olechinus ē appellatus
crustus & spinis reclus: pēntiq̄ affectus: hūc nō hi remorē uenēciū: quāle alia admodū
breuē in quo tanta mēt tū natura uisat: tam pncipis iter faciunt: eius carinē in hęc
adūzē: rēstāt ac remorēt: ob eāq̄ rē & a grecis Olechinū. & a nobis remorū noīa
tum. Habeturq̄ ubiūmodi alia amaroris uenēciis ilamelitē: atq̄ iudicia dūc remo
ran: graudarū fluxus sūst utero: ac partus ad puerperā continēt. Et id tū in cybū addi
prohibet: nūc plūmis refert. Hūc spina ē parua: & oīa intus ad quinq̄ numero: ac oīa i
medio corpore atq̄ in tēd̄ uersa. preterea Olechino pedes ē. Aristoteles affecit ut
pote cui pennę pedum instar locare sint: quāq̄ alii sintq̄ dicant eos spinis uti p̄ pedi
bus: & ita ingredi: ut in orbē nōlunt: itaq̄ detritis sepe aculeis inueniunt: Nā quoniam
futuros maris illius lauciamq̄ perfigiant: hos corpore se lapillis operiet: ut eo pon
dere subilatur mobilitas: & ita spinas uolūtatione atterere. At Mutianus mūc cū ita

dit purpura laione cui rostris neq; asperae emeq; rotundior neq; i angulos politiusd simplici
et cœchis esse aurum: que uno latere sese colligat. Trebians uero niger L. Lucullus salaria
scribit hunc piscem haud esse pede longior neq; digitis neq; crassior: cuius ea sit uis: ut &
sensu uictor: flantibus piscis sistat: & i sale si fuerit asservatus: amqueq; q; i altissimos deci
derit: putrescib; admotus sit: carat huius. Huius est Lucius memit libro sexto suis pharfa
lusi: q;ens. Nô puppi retinens: curo tediis nudens. In mediis olechinis aquis. Huius me
minit Theophrastus libro quarto de huiusmodi animalibus: ubi dicit echinos: tria esse spēs
ex quibus Olechinos & magnitudines: & crassitudie ceteros praestare. & sine Olechini:
que meminit ad iohannem quadrisyllaba. ut echinus dictio trisyllaba est: uisus est: & paulo mi
nor Olechinus: cuius est Iuonialis memit iquid. Ostrica calcebat p̄cio deprimere morsus: it
sensu aspectu diebat litus echini. praeterea echinus apud graecos significat terrae: id
a nimalis est apud nostros harricis nomen: qd ipm ab herodō deducit: ē: & neq; spinis
hirsutus ē atq; maritimus echinus. Arciculus quos queris ad posticmū. Loca erāt Ache
niset Dinarchus cetera. Calleschri cōdit ubi aliqui uerbāt. Id aut uos tractū ē a circula
ri circūflectia uendēdo: Quare Menāder i ephebio ait: itaq; ego mihi uideo p̄ deos i
mortales i circulis uidere mēp̄li idatū currere cūcūcā uirē. Habes a me paucisq; pe
tias. Vale. Ex Leonardū nostrū amētinū crudelissimū & eloquentissimū uix uos meo
saluere iube. Ex Ticino kal. nouēbris. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Iohanni ferusino iurecō. & duplici iussuie cōsiliario sal.
Iste te & amem: & p̄mi facillim apprimē igratus: uis: q; di uide p̄piciū mea
tibi oia curae esse. Cōsiliū aut idyti nostrū p̄cipis nō admittō: solū sed etiā laudes
ut par ēp̄roboq; uerborū ter. Itaq; tūc hic manebo: donec per eius litoris intellexero:
ad quod finis tempus ad uos iturus: Nā habiti esse diligenter rōnem: ea mea pecunia
riat: mihi plurimū conducat: ita uoluptatis p̄mū affectus: ea rōe qd ne cogitare me q;
de p̄cipis si sp̄is minus: mīcus ac benignus: ita de me cōsiliat: nō sū i erigēda
pecunia uisus alienis suffragiis: sed cōsiliis: rēponbus ex certo loco mihi satisfactum
est. Quare ut ei meis uerbis gratias habes immortalitate maiore i modū rogo. Vale. ex
Ticino. iiii. Idus nouēbris. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Iohanni Antonio Briziano sal.
Esperi mihi reddite sunt litere: itaq; oras ad uos ibo: Nā ante id. tēpus hūc
soluere nō licuit: cū mihi i hūc diē nullus sit equus. Itaq; ignoscite brosi: meo hūc
more. Vale. ex Ticino. v. kal. decēbris. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Catoni factio iurecōsulato sal.
Ite ortare Chrysoloinā meā ne miretur q; hic diutius q; arbitrabar expecto: Nā ita
est opus factio: quo nobilissimo hūc p̄cipi morē gerit: & id qd i rebus nō par
uis aut cōtēndis: sed & maxis & p̄dandis. Itaq; ut bono uisū sūgdomūq; bene gerit: est
p̄ tua prudētia: etiā atq; etiā diligētissime adhortare. Vale cū p̄dassera uxore tua. Ex
Mediolano. pridie nonas decēbris. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Honofino Stroze sal.
Qd fortassis apud nos nondū iacobitico apud hūc praestantissimū prin
cipem philippum Mariam ex illis ethraicis turbulentissimiq; fluctibus: tanquā
in tranquillū atq; locum reliquit: uix portum me recepi: ubi omnia mihi affatim
sunt oblata: neq; nō solum ad emolumentū sed ad dignitatē attinet. ut mihi licet: tēci
oia libere consentianq; & ipse uellē: & tua nosse interesset. Sed tempus est habenda

atq; hocum ratios Nec enim me latebunt locorum es: & qui tibi cavendum sit. Itaq; se-
ram equo aio desiderium meum. Ceterū illud utrum non tenebo principē hunc meū
& patri tuo clarissimo viro & tibi & vobis cibus optare oīa pro voluntate vestra: atq;
nihil magis cupere q̄ in oībus rebus nobis peregrinie prodesse. Tu siquid ē quod a me
velis: faciat sibi & factū pura. Vale. Ex Mediolano Nonis Decēbris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Joanni Antonio Brisiano fil.

r Enunciabis principi nostro: quae mihi mandatu tuon minore diligentia: q̄ fide
me psecutum esset: peroq; futurū ut ad paucos dies certi aliqd afferatur. Id cum
erit: continuo ad vos ibo. Interca tēporis nullum officium pertinemittam. Vale. Ex Tici
no. v. Idus Decēbris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Joanni Aurispe fil.

t V semp aliquid petis. Insuper it raro. Quid hōis sis ignoro: petis a me. Digna
praesentem: quē equidē dabo ad te propediem ea lege: ut cum aliquādo patia-
ris ad vos redire: habet enim codex ille ad te mutuomō dono. Quamobrem facit ut ex
cōmodo tuo nihil mihi tādē incōmodes. Tuscanellam nostram opto bene valere. Va-
le. Ex Ticino Idibus Decēbris. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus petro Joanneto philosopho ac medico fil.

r Ego te maiore in modum meū Vurgili codicem ac item cōmentatorem Ser-
uiam cures q̄ prius bononiam perferet: & Alberto Zancano cōi amico nomie
meo reddi. Id qd in hanc diem non fecisse te non possum non mirari. Nec enim debet
oblitus esse: & quid mēhuū istinc abire: meam receperis: & quid postea ad te. Scrip-
si. Facit igit officii tuine dūctus literis meis sollicitus. Idq; ut scias: abs te non peto
solandē: et contendo. Vale. Ex Ticino. xv. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Alberto Zancano fil.

l Literas meas ad petrū Joannetū illustrem philosophū ac medicū ut ei reddēdas
Senae diligēter eussēt atq; etiam a te peto. Facitoq; ut per tuas quoq; litteras
intelligat desiderari officiū suū in restituendis mihi codicibus meis & Vurgili: & Serui
Tu nam oēm tenes: utrum quod peto: eo scribo accuratius & graviorq; auctor eius
liberos esse i causa quominus mei codices ad me irent. Nam ille & vir bonus est & ami-
cus. Mea hic oīa & lauda sunt & lata. Nam & huic nobilissimo principi sum carissi-
mus & ceteris omnibusq; auctoritate & dignitate valenti: admodū iocūdas. Vale. Ex
Ticino. xv. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Catoni Sacco iureconsulto fil.

i Nistitueram hodie redire ad vos: sed iussu principis ante diē tertiu hinc mouere
pedem nō licet. Itaq; monebis uxore Chrysolomū: ne quid mēhuū turbetur:
q̄ minus ad diem constitutum istuc reuerterim. principi eni parendum est. Vale. Ex Me-
diolano pridie kal. Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus phil. petro Michaeli equiti amato ac iurecōsulto fil.

c Vin idōcus cēt oblitus uicines cui meas ad te lris dā: sūsis es admonēdus: id
qd fortassis haud ignorare te apud hūc humanissimū principē nostrū valere au-
thoritate plurimū. Itaq; tibi opa dāda est: ut bā pmercas. Quod si feceris: p magnū es
fructū cōsecuturus. Reliqua te corū ex hoc isto nuncio cognosces. Nō eni oīa cōmitten-
da sunt literis. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Catoni Sacco iureconsulto fil.

h Etenim uesper cū uniuersū alicui pertagnaq; nobilitas esset in arce principis Cae-
sarei huius nostri in cunabulo oculi ē uinchi cognomente delectata est Anna illa pō-
pa cōmendāda truci Vulcanoe princeps ipso nō preclate modo sed solēne etiā festum i
primis agitante ornatq;. Hoc aut muneris primus ē lanuani diuini primū illuxisset :
oēs in eandē atq; in idē cunabulū cōuenimus. & inde pparatiquē ipse numero sum
abscriptus in cunabulū sumus accersitq; nobilium appellat. Hic tūc expectauimus uero
nos pēdisset princeps pēdet n. semp in aurora ut etiā aliquito prius interdū : Nā qui
paucissimi est īsouante lucanū tēpus nunq eum offendit i lecto. Amota uero mēlūcon
tinuo donata est uniuersa nobilitas alicuiq; oēs quoque in istroq; cunabulo opperitū
tar uariis muneribus pro dignitate cuiusq; & gratia apud principē. Dona sunt oīa anuli
aurei cingēmis aut pyropis aut adamitis. Ego pulcherrimo anulo cū adamite in
pyramide surgenti donatus sum : & eo quidē uō mediocri pēi. Hunc qui pēior sit :
& neq; ori auri metallis muerin uolūtē. Eūq; primū oīam septum i us metalloque in
aethiopia sit iter Mercurii delubri quē graeci īpū hū homē uocāt & Meroen insulā :
qui maior nō sit cucumeris semine habereq; tantā in se uim ut iuxta magnētē positus
ferreus ab eo abstrahi nō potuerit aut abstrahū sese rapiat ac tanq auferat. Sunt pra-
terea adamantes aliis in locis reperti ut in India qui aequē sit magnus ac nucleus uicella/
necq; similis est qui nascit in Arabia sed aliquito minor. Repertur etiā adamas in ma-
cedonia in philippico auro olim inuētus qui cucumeris semini est par magnitudie ut
aliter ex antedictis adeo paruis cūtur mū magnitudinē nō excedat quo etiā nomen
accepti quippe qui cencros sit appellatus. Habetur aliter in Cypros qui colorem eret re-
presentis in medicamine plurimū uilet. Est etiā adamas cognomine fidentis quod feret
sit splēdore uicioris adamitū genibus pōderosior sed dissimili naturā uirtute q &
frangit uictibus & adamite alio pfereat cuiusq; optus ē. Et cū pēior adamas & igni
sit & ferro indomitus adeo ut adamas appellet uerit tū hircino signat hoc n. si
calidusq; fuerit mactatus & uictibus eidem cedit & iudibus. Volūq; in adamite uicti
inisse uimū & uenenis uim auferat & lymphatōes metusq; uanos abigatq; expel-
lat ex hominū mētib; Sed huc de adamite fortasse pluribusq; oportuit. Cetera cum
uenerociter nos cōmentabimur. Nā ego mihi uideor fortunatissimū quod huc me di-
uino principi sentiam esse cāssimam. plura enim suntque non recte litteris committā-
tur. Cui ad uos redibo. Vale ex Mediolano kal. ianuaris anno a Natali Chastano.
M. cccc. xxx.

Friscus philofus Borno sile intercolito sal.

d Efferit de me tuū me nō intara plūm delectat. Est a plēnū amoris pēpui er-
ga me tui. Sed uelictis matui ē amorē nostrū plānq; singularē. Nōn. magis
me desiderasq; desideris a philofis. Dū maleficis factibus uictibus dūia oīa
humanaq; cōfidunt. Hā itē ad uos iuxta sine cōsilio aut a uobis nunq deo deo. Sed
nescio qua uolūmā pāciat uictali astro sit fastidit bis iōdē i amocissimas uictre
reip; pēllas aq; tēpēlantes. Musa iter arma nūq bene cōsūlū ē. Sed Bononite lōge pī
calosus itaq; habēda nobis fuit ratio & dignitas & qētis. Ego iuxta principis mei ad
huc ego pāpēat pāpēos dies Mediolanū pēticus cū uniuersū familiar. Vbi oīa mihi
pata sit & ad cōmodū & ad dignitatē. Vale. ex Trino. in Idus Iunias. M. cccc. xxx.

Friscus philofus petro Thōasio philofopho ac medico sal.

i Am mihi integrū nō est ut tuo utar cōsilio. Sū. u. huc excellētissimo principi ob-

fructus non solum fidei sanctitatem: quod preterea non licet: sed maximis etiam beneficiis quibus si abuterer: possem uti ingrato diu obnoxius fieri. At enim mali quod ulla vel mini ma iuri nota sit: a me itaque rogo te per dissolubile amicitie nostre uiculis ut me dignitatem meam rati non habere patiatur: Nam quo pacto me amicitia tua dignum indicares si fuerit iustus. Quod si iustitiam sudam: et si inde sperare a quo aliquid promissa atque contenta lincolate sunt seruiantur. Mors ipsa dicatur nos ab hoc principe abstrahet. Et meum in te amorem nulla neque fortunae nec temporis mutabilitas labefactabit. Vale ex Tiano pridie kal. Februarias. M.cccc.xccc.

Franciscus philofophus crotto ducali secretario senatores sal.

o pportuit mihi reddere sit exoptatissima literarum tuarum. Nam hic diutius esse non poterat non moleste fere: Non enim te lateat quo fueri consilio ex urbe Sena primum deinde ex Bononia a nobilissimo principe accessimus. Verum autem cum uniuersa familia omnia suppellectilia Mediolanum intra quadriduum: Mihi enim illuc quique illis mihi conducere. Vale ex Tiano pridie kal. Februarias. M.cccc.xccc.

Franciscus philofophus Alberto Zancario sal.

u Tunc itaque in locum missus post hac sit tuas interasse quo nudiustertius conuelli Mediolanum cum uniuersa familia rebusque meis omnibus. Estque aduentus meus cum ab hoc plurimum principi ab uniuersa nepotum exceptus praeiudice adeo: ut unus philofophus ciuium esset in honore. Mirabile dictum cum sum honoratus ab omnibus. Bene corpora sedet de us. Quod si fiet nemo me uno neque fortunacioneque beatior. Vale ex Mediolano idibus Februariis. M.cccc.xccc.

Franciscus philofophus Saxolo praei sal.

f Cum bis mirari nequid stois philosophis in mentem uenerit: ut cum in his quae corpori sunt fortunaeque tributa: selectionem posuerimus ea neque bona uoluerit neque mala appellari sed altera comoda altera incommoda: & ut ipsi appellat a dialeptice adia phora: hoc est indifferenter quod & bene uti illis quae possit & male posse hac de re tibi rationes uel nullas ostendere: quas cum ob temporis angustias: cum ob occupationes meas in praesentia nullas facio. Sed est tu una mihi negotiorum. Quod sua natura bonum erit melius hominem reddere quo magis crescit in cumulo: id quod de omni uirtute est actius quam contemplari licet intellegi. At comoda est corporis quae fortunae cito reddunt homines ad maleficium proportionemque fuerit spoliore. Alios opes ingentes superbos reddunt alios cominatos. Ita regni magnitudo in tyrin da contumeliaque excrescit. Idem de corporis uiribus atque pulchritudine. Idem de his omnibus dici potest: ut fortunae uel corpori tributa dicuntur splendida. Vel mihi aliquem ex his uirum bonum ostendas hoc tempore uel forma praesentia ceteros intellat ut diuinitas sit & potentia eius ciuium superiores. pudet me dicere quod uicissim et in omnes fere diuersi. Et dicam tibi. Non modo ut opibus abundantis non est bonus: sed & superbus & contumeliosus: pulchri omnes lasciuia sunt & muliebres. Vale ex Mediolano kal. Aprilibus. M.cccc.xccc.

Franciscus philofophus Antonio panhornate sal.

i Am diuor factus es: id quod ea obiectione atque rogo quod te superbia obnoxius facis: Nam dum nihil respondes homini amantissimo: tot a me literis iuratus quod aliud esse reat in eius superbia. At ne illud te lateat: uel id quo plus est fortunam eo minus est uirtutis. Quare tibi credendum esse dum pecuniis diligenter inaglas neglectione te praesentia circa quae inprobare: praesentia. Vale ex Mediolano pridie idus Maias. M.cccc.xccc.

Franciscus philofophus Leonardo Iustiniano sal.

a Dilectione tua & si bonam in partem accipio eiusmodi tibi dicitur ex hoc tempore
ut illi non sit. Nunc enim nescis de ore prudentem nisi tempore habere rationem. Itaque ro-
go tunc quid possit eiusmodi ad me scribas quod iure queat reprehendi. Preterea cum
omnes in rebus tibi ipse fecunda est constantia. Quid enim hoc magis commendat: In
genio tibi meo ipsius cogniti esse oportet: quippe quod & intus me moris non minus in
conferentia fideliter est quod tu tibi scilicet non sit. Vale ex Mediolano. Jul. . Nonas
Idus. MCCC. XXX.

Franciscus philippus petro Thomasio philosopho & medico sal.

q. Vobis afficiam maximo desiderio utendi mechanico sine exploratissimo ut ex ea
conferatur de me ipso facio. Quia non desidero te & uisere & conspectu & ero-
sculari cum uisere ea sum benevolentia sum consilium. Accedit preterea uisus tuus & do-
ctrina & eloquentia & merita citro utroque collata equibus plene sunt nostra utraque memo-
ria nullo nec loco nec tempore intervallo contingi queat. Certe quicquid quod uelimus sic
in negotio uelimus quod queat necesse est. Videri igitur nobis est mutuo scribere officio ut
quod littera non poteramus preter uisum id & scilicet est utraque nostra & incidunt in pri-
mus. Et quo mentis de huiusmodi muneri peto abs te ut me facias certiorum de rebus
orientalibus maximam de Tarenti quid habes noui. Vale ex Mediolano. Jul. . Nonas
Idus. MCCC. XXX.

Franciscus philippus Ioanni Comelio sal.

p. Lacuisse tibi meos de exilio libros plura latere. Nunc patet abs te scripta mea tan-
to & tunc gratias & sapientia uero non possi tibi non magis laudi dicere. Ad-
hortatio uero tua qua mecum ueris ad absolendum id operis eiusmodi esse tibi persuade: que
mihi plura addat honoris ad mei aut instituti. Eorum maiorem cum studio habeo: quod mea
sponte sum aggressus quo uideo me tibi re scribere gratissimam. Quare si aliquid de istum
nomen mihi impeditur fuerit breui perscrutemur quod occurrat. Vale ex Mediolano. pri-
mo Idus. MCCC. XXX.

Franciscus philippus Andreocio petruccio sal.

q. Vobis absint mei perpetua recordatione imagine per te scribere & scribis non pos-
sum equale non latere. Affertur enim arguitur minime oblique egregie cum illi beneuolen-
tia in me tua. At ego quo in te aio in te sum debet ex te ipso comedere facere. Et si non sunt
nullo pacto natura potuit non eque amorem uero amat. Itaque tibi debes id oblatum persua-
dere te mihi esse carissimum: cum ob hanc ista cum quod me amantem tuam quod uisus uis-
getur dignus sit qui amaris ab omnibus. Desiderare autem te presentia mea hoc sunt in te. Nunc
in Mediolani uisere institutus quod uisus rei tunc ista agere aliquid scribere affirmabas & per
fieri presentia uidebis philippum tuum & multa cognoscereque ab eis attigere uisum possis.
Itaque tu uisere cum primis tibi scribas dabis. hac uenies. Quod si feceris magis mihi erit
deuoluptatem consequere. Vale ex Mediolano. Nonas Idus. MCCC. XXX.

Franciscus philippus Ioanni Aurispe sal.

e. Otus es in libro meretur sed in lectura multum. Quod si faceres longe melius &
tibi & multis consilium esset. Quidam potest libros cotidie tunc emere ut uideret
legere uero uisum. Ego quos uisum libros nullo. Emere potius pecunias abdicare.
Quicquid in hac pecunia diffidit quod opus condere quod pro digni consilium erit
reuerentia si faciat me oportere. Declinabis igitur per litteras quod libri tibi & quod uisum
Quod si feceris uisum me nulla sum inopia. Sed non apud sum per se per se quem e-

Est autem in
no. quatuordecim
in. Parmensis
or. uari

gere pōt nemo. Vale ex Mediolano vii. idus Iulias. Mccc. rccc.

Frācisus philēfus Ioanni Tufanella sal.

d E Quintilianus declamanonibus qđ ipse fecisti paucis accipe. Equidē Quintilianus
iūenonē uehemēter pbo. Est ea. n. & acuta & praeclara. Sed oratōis eius nū mihi
sine nō placet. Ipsi n. insipiant. tunc nescio quā hoc ē barbarū plane qđ. Nulli habet de
gint. nulli nitore. nulli sūauitate. Et quae nō populi modo. sed necessaria sunt i oratore
neq. mouet dictio Quintilianus. neq. satis docet. nec delectat. Sed uidet sonolentus qđ
pri & icoposius. Tenet fortasse Quintilianus. qđ ex eius scriptis aduocare possumus
nōnulla cōmoda pcepta artis rhetorica. Multa cōmemorat. multa colligit. Sed ea sui dis
similis est. ut quae alios docent. ipse ignorare uideat. Vix cōcedamus illi doctrinā si ita li
bet oīno. Mouēdi nō delectandiq. uim nulli habet. Quae qđ deo q. oratori subtraheret
nō oratori illi. sed aurore demōstrabit. Vale ex Mediolano. vi. idus Iulias. Mccc. rccc.

Frācisus philēfus Epistolae Liber Quartus.

Franciscus philēfus Rinaldo Albizio equiti auro sal.

q

Vod nihil tibi ac ceteris optimis florētiis neq. optimis po
teat i hac tēpore calamitate neq. melius obtingere Rinaldo Albi
zimitur hic humanissimus princeps meus philippus. Maria uobis
auro i ceteris ad recuperanda patrie idylū & iustū imperatō. Ni
colaus patris cognomēto picturā cū exercitu firmissimo ac rebus
cūbus ornatissimo. Id aut mea potissimum opa atq. diligētia effectū
esse nō te laet. Nūc uero tu est officii id curare. ut nihil temere factū possit a quoq. eri
stian. Hoc aut una te facillie cōsequens. si studueris. ut qui te huius sit. (Nā de te uno
ut ex alio ingēti & moderato. nihil uicidū suspicor) nihil agis aut super aut incedis. qui
potius ab oī iniuriis ab oī maleficio se cōtineat. Et qđ scio te praeclara oīa curatur. qđ
tū ipse sentis. exponis paucis. Quoniam populus corpora uigore possit & i capite ab ipso
primū capite minū ē sumēdū. Hoc n. p. uisio potissimum. ut quae reliqua sunt. nullus est
fueris labor. Nā exāta rache cōtinuo cōruit tota rebor. Suspicio n. aliquos fore. qui
priuate rei potius q. publice rōne habētes. uelint alia ab alio uel oppides. ut municipio
rem aggredia. qbus ego uehemēter distico. Recuperata n. florētia oīa quae reip. florētia
ne parēnt. uel ulla uisine ulla oīno labore spemū redibūt ad iustitā. Quod si fecus ini
tū fiat. multa interea tēp. possint acideresque rem uestram omne cōmiliaq. pturbent.
Itaq. oīam primū ppe. ipsa urbis memia ducēdas copias arbitror. quo & amici atq. bōi
cines animi refumant. & inimici ac potissimi hostes patrie iopisto metu positi. auctē
oīm cōsiliū amittit. Quod si feceritis. magna undiq. auxilia cōtinuo ad uos cōfluunt.
Quis n. abigat & Bononienē & Lucēse. ex hac pte. ex altera uero tū Sententia ē. pe
rulosos uobis auxilio fore. His n. oībus factio Cōsiniaria mario ē odio. Vos aut ei ut
tue gratiaq. uestri auctoritate & gratia habes pssimū picipis incredibili beniole
tia psequat. Nulla secordia utēdū. nulla negligētia. o. n. ē uicidū. ut hoc tēp. de sum
ma decet. id sit. Oīa sit secūda nobis. & inimicos aduersa. Nū uobis uos defueritis. a
ctū ē de oībus illis ipis patrie pncipis. Sēnt. quae uobis oīa. Tollite medio oīs a
nimos. offēso. siquis i ullis erulibus pter se pncipis est. reliqua Cōmune uobis oībus
Cōmus est. hostis. & idem patrie nō fecus ac uobis iustus & inimicus. Si hūc e medio

Insultatis & uosmetipsos & uniuersam patriâ iugo terribino liberabitis. Vale ex Mediolano. v. Idus Iulias. Anno a Christi Natali die. Mcccc. xxxv.

Franciscus philofus Sal. p. dicit. Senatus & populo Florentino.

Ti ueroe uiri Florentini aliquos fore qui prauarâe quâpiâ potius ipotentiâ
aâq; ulla rone ductâ primâ philofii nomie manûs iperentia hâre literas legē
das diffuadeant: malintq; fux ipfoze cupiditatē Florentinâ reip. uel quietis uel cōmodis
inferuire: nolui tū quæ uobis ueſtraq; reip. ciuitati maiori in modū cōducitura exiſtiâ
ſemper tene ſilentio. Atqui multo ſecus u certe ſententiâ nō tam ſibi q; patriæ ſe natos
uellēt: quâq; ne ſibi quidē nati ſint: cū patriæ caritati nō cōſulāt: Nā ſi uobiscū uos egre
giâ illâ & ſingularē meam erga ueſtrâ rēp. obſeruantia atq; pietatē repetere diligenter
& quēſſime iudicare inſtitueritis: plane iuenietis eū eſſe Franciſcū philoſophū qui de il
luſtri ciuitate ueſtra ſit optie meritis. Quod ſi pleris oī opera omni iduſtria. oī deniq;
mente cogitatōeq; ſtudebā nō priuata mō. ſed etiam publica fide ac beniuolētia id mō
liri. ad aggreſſi pſtareut oēs pſpicue intelligeret me unū ex omnibus in primis exiſtimā
dum: qui Senatu ac populo Florentino nō ſecus atq; immortalī deo aſſiceret: nolimi ar
bitrari me ingenium cū ære mutauitſſet. Et n. poſtea q; utine deceſſi Senā primū: deinde
Bononiā: Ticinū poſtea: & demū Mediolanū: aliud pſfecto nihil tū potere curauit: labo
rauiq; ut & ciuis ueſtros aliquo ſemp officio pſequerer: & nomē Florentinū ſummis
laudibus apud oēs efferem. Nec me cuiuſq; iūrie aut inimicitie a meo priſtino & ob
ſeruentiſſimo in uos aīo retrahere ſine potuerū: Meminerā. n. iis me apud uos honori
bus ac premiis ſex annos affectū: q̄tes antea unq; neminē. Aiaduſteram ſepem numero a
deo me & auctoritate apud uos oīs & gratia ualuſſet: ut nihil unq; in urbe ueſtra fruſtra
uel petierim: uel deſiderarim. Cū alias ſepe: tum maxie p id temporis quo iudoge con
iuratione ac pſidia ſum per occultos ſicarios uulnere illo retro dehoneſtatiſq; & bo
nis oibus & uniuerso populo carus eſſem & placandus: liquido cognoui: Quis. n. ma
giſtratus alius ipſe p ſeſe alius p ſuos ad me nūos nō plane oſtendiſq; æge & pſole
ſte fæcet illam ſi me omne iūriam? Nōne ipſi octo uim quos cuſtodire nom atiq; quibz
q; reip. tutela oīs ac ſalus mandata eſt: & his & iteſe ieruat ad me: quo fierent ex me ipſo
certiores: quofcūq; habere ſuſpectos: qui id i me ſacinoſis ppetraſſent? Et cum ipſe iis de
cebus eloqui: nihil uellēt: quippe qui id ſine aliqua publica turbatione i lacem pſerui nul
lo pacto poſſe conſeruatione publicā ei mercede decreto publico ſtatuerūt: qui aut pa
tratorē ſacinoſis uiuim enecatū: dediſſet: aut qui fuerant uel auſtores: uel cōſcii deta
biſſet? Quinetiam pleroſq; ad motos queſtibus: & uariis cruciatibus: quo rem idica
rent: acerbiffime afflictoſ obliuiſi nūq; potero. Quid m' iſtis? Quæcūq; in me bene
ficia collata Florētiz ſunt: quæ & plura fuerūt & maxia: ea oīa & cōmuni & uariâ con
ſentienti: & eadē oīum optatiū populūq; mente collata ſunt. Iuſiſſe quātūcūq; aut illa
tunant optati eſſid paucoſe eorūq; improboſ ac pſditoſ iudice ſemp dedi. Sed unū il
lud & cū iſtic adeſſet: maxime ſemp ſecū: & abſens ppetua memoria pſidatiōeq; pre me
tuli. nihil unq; Florentiz a me tēptatum: quod nō ex ſententia modo: ſed etiā cumulatū
us atq; ſelicioſſq; fuiſſem opere auſuſcōſecutus nō fuiſſim. Itaq; merito uos uiri Floren
tini optimoſq; iure amo. colo. admire ueneroſ. Et quas referre nō poſſum: ingentis. At
beo uobis pro ſumis & immortalibus ueſtris erga me beneficiis & ſepiternas gratias. At
ſi minus re gratitudinē aī mei poſſum: nōne ſiſſet uoluntate eā declarē uobis. Teſtor an
tē deū ipſum: quæcūq; dicturus ſum: eo me cōſilio. ea fide: eo deſiderio. ea pietate dictū

res fumo me confilio. ea fide. eo defpdeno. ea pietate diftulerunt resbus ueftis quas & precipites & breuiquod omea diuina benignitas aertatipiturs inuocant. *Statulimur & fopie pfpicit.* Quare uos p falutē p iolumitatē reip. ueftre rogo. & fupplibus oro falbus: ut omni purbatōe uacuetque a me fideliter pceptū dicent. *q̄ diligētiffime atēda* tuocognoſcatis iudicē. *Qui hominū ceteris primū ad ciuitatē urbēq̄ uocatur. nihil uident* mali cōfopere euafle. q̄ ut mutus ciuis beniuolētia & caritate cōiugerēt atq̄ de uſciēt. Sciebūt. n. amoris ui ac uirtute oīa nō ſeruari mōne. & augeri. & illuſtrari. Itaq̄ nō abſurde Orpheus ille in argonauticis quicūq̄ eādē is fuerit. quē tū ueſtiſſimū poe-
tāq̄ fuſſe cōſtat. cū loqueret de fumo deorū eſſe amorē uolūtūq̄ ideo phaneta uo-
mīmit. q̄ oīum primus ubi apparuiſſet. oīa que cōdiderat. creataq̄ ipſo dūtaxat amo-
te atq̄ cōcordia eterne mēſura pducaturaq̄ oībēdiſſet. Quare & mundus ipſe quāq̄ in
mūdo fuerit ſolo amoris uiſulo & cōſtitit. & cōſeruat. Nihil eſſe diſtāmū pōt: quod
ſimultan. quod odio. quod diſcordiā ſit obnoū. Nōne illi primi ipſi ſēgi quos da-
monas appellauit antiquis. ſatis nobis ac ſup exēplo ſunt. q̄m arāq̄ ac mēte i mali-
uolētia & ſeditōe ſit poſitū. Sed quid ſupra & celeſtia memoramus. Mortales morta-
lia meminerimus. proinde & inferiora loquamur & ueſtra. ut Aegipios. ut Aſyrios. ut
Medos. ut perſas omītemus. quid Hebreosq̄ regnāt uſtā hac ſclera ipſitatēq̄ con-
ticiocritionis euerit. Nōne ciuiles diſſenſiōes. Macedonū uero ipſiū quid aliud pēdi-
dit. q̄ inſelline inimicitia. At hacedemoniū q̄ diu Lyongi legibus paruerūt. & p̄cipatū
flouerūt. & gloria. Cū p̄mū cōſpectis Lyongi & aquitas legibus corporat. priuate
magis. q̄ publicae uilitati & dignitatē cōſulere. per oīs reip. pecūias atq̄ naufragia liber-
tate pulcherrimā continuo amiſſere. Quid Athenieſiū ciuitate illuſtrius. quid p̄clarior.
quid deniq̄ glorioſius. quid ſplendidius. Hac bonae oīum & laudantiſſimae arū inuen-
trix ac parens. Hec belli pacēq̄ diſciplina domiſonēq̄ inſignis. Hec & dignitate. & opi-
bus in uniuerſum terrarū orbē p̄pollēs atq̄ admirabilis. ubi ad id magnitudinis ac uirtutis
aſcēdiſſerūt nulla reſpici ad ſclitū egere uideret. uonne mox poſtea. q̄ partiū ſtudia
ſouere. ſectiōes cōplecti. peſſimas emulatiōes ambitionēq̄ ciuili aere cōp̄ſſet. repen-
te ac p̄ceps in obſcurā & ſordidā ſeruitutē corruit. Nā de Romanis quis eſt. qui noli-
at eos alia nulla cūq̄ contrariis iter ſe uolūtātibus. & ſtudiis petiſſe ſclitū. Sine. n. ſcīptā-
mus a diuina regio ab ipſo uſq̄ Romulo repentes ſue poſt exactos reges ſenatus ac po-
puli p̄p̄ariū cōſideremus. ſituen licet. q̄s i ſemp i reſpectibus ac ſtudiis iactarent.
quāto labore & calamitatū p̄mentē molibus ob ſclitas inter ſe mentes atq̄ cōiūtiōes.
Nā ubi aliud uelle plebes aliud optimates cōpetit. & aliud populus ſentiret. aliud ſe-
natus. cū alii pleriq̄ ſuptores famā florentēq̄ reip. loco mouerūt. ut & Marius & Syl-
la radicatus. p̄p̄mōdū euererit. & p̄p̄eas & Caſar. quātū i fortuna ſuminteremerūt.
Et enim quod ea ſeruata fuerit. n. audite illi Caſaris damentis benignitatēq̄ diſſū eſt.
qui ea moderatione & animi magnitudine eſt uſus uictoria. ut perſpicuū reddiderit ob-
bos ſe lōge plaris feciſſe ſemper patrie ſalutē atq̄ dignitatē. q̄ ſuam. At ubi ad unius qua-
ſi dei imitationē atq̄ exemplū. qui oīs gerit ſua illa ſūma p̄uidētia inuenſaq̄ maiestates
omnia regit. omnia moderatur. reſp̄bi. ad unius optimi p̄ncipis arbitrium ſclitū.
bus quibuldam auſpiciis. perueniſſe uidebatur. cōtinuo ruſus per ciuili tempeſtate
ſtuctans. miſerabile naufragium paſſa eſt. & ita paſſa. ut ex illo romani imperiū ſi-
ſtigio obſtupēdaq̄ magnitudine p̄ter nomē. aliud nihil extet. nihil appareat. & illud
quidem quantulumcūq̄ eſt. quod certe perſequam eſt. nequaquā apud romanos aut

[illegible]

cum plane dilucideq; perspiciunt tantū de se ponderis ac bonivolentia cum apud alios principes & reges tum apud philippum Marā concitati essent non tam de se sibi : q; de vobis dubitandū sit: Non enim optimates vos oderint sed mulerent potius : qd' ad id difficultatis vestris rebusq; suis et ducit redactus invenerit ut bene ultimū pncipem passuras metatūri sintore cōsilio pcediem utamini. Videris quas secū vires quas copias quos exhoras i agis florentinā ducere. Quo aut eos impatore philippus hic muni erit non vos fugit. Est enim Nicolaus pcdimusq; ai ois & impatorei & duces huiusce re pccatis bellis laudibus minister superet & cum omni vultus haud muna cōparat queat: Huiusmodi certe hoies admirabiles ac diuina vires philippi Mariæ reddere cōsuevitq; sempiterna illius pui deus minister & petende atq; secūda natura quidam ex ipsois probos & ex bonis optimos plane efficit. Vigebat medullidius super in gremio atq; idustria Nicolaus eximia quādā cū vestrīs auspiciis militaret & incredibili pbi tate. Vbi vero huius diuini principis cōsuetudine & disciplina est usus facile declarauit de claratq; in dies tū se rei militaris & disciplinæ & usui & solertia inter mortales excellere q; tum omni laudatissimæ oium virtutū genere atq; splendore philippus hic supra hoieim prius accessit ad deum. At quibus uin optimates pccidit sunt auxiliisq; fuerunt non contra patriam sed pro patria cōparuerunt: Est enim his ills innocentibus & fortissimis vestrīs ciuib; quos sol o patre cecidit: tantate patria nihil carius nihil ātius. Qui si ex illis suā patriā conducerent arbitrantur modice aequissimq; aio patria crederet. Sed cū manifesto cernunt per huiusmodi naufragiū suū ciuitatis florentinæ non mō natare bilem iacturā sed etiam extremā simectionē atq; incertitū & se patriæ & patriam pccidit liberrati dignitatisq; restituant omni ope omni opera molunt. Cui n. obstarum sit quibus hoibus nos tales ac tūos viros in pccidit parere oportet qui florentinū populum oī pecunia exhaurire dimittunt dignitatesq; gloriā libertate priuant. Hec dolent uin optimates. Hec legunt. Hec querunt. Nullo in vos odio sūt affecti. Nal la finalitate. Et iniuriā & cōmuniā oēm obliui sunt. Misereat vestre calamitatis & ob eam quoq; nē tanq; suam obliui iniuriā oos diligere si incipiant. Nihil uerent magisq; ne puicacūs obdureritisque sola uos cū potest pccidit. Nā si serius vestros eius in urbem reuocaueritis nō estis nekūquantū detrimenti & Florentinū solum & in pri mis municipia ipsa & oppida susceputa sint: Quis enī hoc tēpore multis legem tra dat. Quis coram licentiā correat. Nullus dux nullus imperator: nulla auctoritas uim militariē cōhibuerit. Nihil finis esse putatū: Nihil utilius factūq; omnes militaris copias q; primum ex cithuria dimittere. Id uero aio re nulla facturi estisq; si ciuib; uos vestrīs hoc est nobis ipsa & patriæ & deo mortali cūstigio & pie recōciliabitis: decreuerunt enim uin optimates tanq; ills simissimū & validissimū exercitū amouere: nisi qua uis uia recuperata patria pacate uobiscū uiuere ac tranquille uolunt. Quare re horū lenitatem cōtēpisse uidetamini prouidete. Illud autem scitote: si quis etiam casum uia ria est fortuna bellisq; sūus cōsiliū ex cithuria praesentem uel imperator uel exercitū ad insubres reuocauit tamen non multo post uel hunc cūdem fortassis enī non minorē iperatore & exero tū certe longe robustiorē patiemini. Scitote et illud: nul lam uobis cum exilib; opōmanibus neq; firmitatib; tutā pacē aut concordiam esse possentū eadē cū philippo Mariā futura sit. At hac una uobis maxie cōducit necessaria q; est: Nā siq; i vestrīs aīs de recepōis opōmanibus suspicio reledentq; his acerbis fortis scq; ius sūq; postularat uos uos cōstentisq; uis nihil de uis aio uerēdū ātūm: hoy lāt

tem ac mansuetudinem sed siqua refcedit suspicio: hinc estis semper eum sponforem
 habituricuis fides omni uobis certitudine certior esse explorationeque debeat: Quis
 enim aut eant fuit unq hoc uno principe iustior: uerionino cōtionēstantior: grauior?
 Nā q̄ est excelsio atq̄ iustior aio: quanta humanitate demēnaq̄ polletq̄ se in oīs libe
 ralem & munificēssimū prestare mortui quē ignorant: Et eni de religione & diuini
 cultus obsequia neminē esse inter mortalis uideorq̄ sit cū philippo Maria cōferēdas.
 Quo in hunc aio Eugenius semp fueratq̄bus hunc inuicis p̄sepe lacefferit: quibus de
 trimentis affecerit: & uobis est p̄p̄alchre cognitū: & reliq̄ nō ignotū. Quā hic nūc Ea
 genio par pari referre possēt modo uellēq̄ minus sentit: lapideus ē. Quod eo magis
 facturus credebatur quod basilienē concilio oi subsidio & ope semper aduerat ac fave
 rat. Verū id hoies nō considerant nostrū hunc diuinum principē tantisper basilienē cō
 cilio fauori p̄sidioq̄ fuissēdū aduertēt: Christiane rēp. & oīi cōcedit emolumento
 atq̄ āplitudinē patres illos prospicere: Nā cū primū eos priuate simulatres cupiditatēq̄
 rōne habere intellexit: ob idq̄ ad scissurā ecclesiasticā nelamq̄ scissura oi co: natus: oi stu
 dio conspirare ac ueluti cōiurauerunt: ab incepto sese auocauit: & alios: quoscumq̄ po
 tuit ab eo qd̄ breui futurū aspiciēbat: iminenti facinore infansq̄ retrahit. Videmus tan
 dē seu id iure siue iniuria factū: siu pontificē alterū felicitēq̄ eo cōsilio atq̄ mente rē tan
 tū admisisse: factū: oēs: quod minime futurū dubitasset: ut se gener hic cūpidiissime se
 queret: id quod et alios Christiani nois principes conēue facturos sentiebat. Sed phi
 lippus Maria nulla necessitudine nullis p̄obus: nulla ingentissimorū: munerū ac prem. o
 rum spe induci posuit: amantissimo & bene merenti focero in hanc diē obsequerē:
 itelligit enim primū sibi necessitudinē esse cū deo: nec plus cuiq̄ debere q̄ deo. Nec ulla
 esse aut munera aut p̄mia cū uirtute deorū cōparanda. Vtinā ceteris huius immortalisq̄
 uirtutis & cognouissetis: iam p̄dē p̄ncipes Florentini: uel iustitiam statuatis: cognosce
 re: Nā si malueritis huius diuini uinū beneficentiā & inco: parabile ai magnitudinē experi
 ei: q̄ id prestare assidue: ut uel inuitas & p̄ter ingentiū institutumq̄ suū bello premere
 uos cogatur: experiemini profecto neq̄ tranquillus ad quietē: neq̄ ad dignitatē pulchri
 us: neq̄ ad status reipublice diuturnitatē p̄petuitatēq̄: tutius neq̄ ad facultates utilius:
 neq̄ ad corroborandas uires aut felicias aut melius p̄uideri uestris rebus a uobis potuit
 se: Non modo enī firma uobis inter uosip̄os & diuturna pax atq̄ concordia p̄ huius
 magnanimitatis & iustissimi uiri auctoritatē ac fidem futura est: sed et nullum externū bel
 lum: nulli motus impendeant: qui ulla uos non dicā calamitate aut detrimento afficiant:
 sed ne inuadendi quidem Florentini agri potestatis habeat: uidetis enim q̄bus finitimus
 principibus ac populis circumdatis: septuallati effusis: ois cū philippo sentire: uel ois
 potius sub philippo esse. Ea sunt cū philippo Maria alii amicitia: alii societas: alii di
 telis iunctis iunctat: nihil malinoq̄ quod philippo gratū: incōdū fore si aduerteretis.
 Nāq̄ bello enī magisimo adoriat uos nemo: Quis enim ābigat Alphonsū regē om
 nēq̄ gothalanos nihil oīum tātopere optaret: q̄ ut sibi ea faciles offerat: ille dies dū
 ceat: quo quas immortalis debent: sempiternas huius nobilissimo principi gratias referat.
 Quibus nunc dāssibusq̄bus uiribus in mari Tyrreno Alphonsus polleat: non sentitis
 modest corā aspicietis. Nec uos ueteres cū philippo Maria inimicitie: siue fucite: tūo
 bono detereat. Sua huius fide nihil ē āgias: nihil cōstācius: nihil sanctius. Qui qm̄ ē ad
 decus & ad gl̄iā natus: uō minori laudi dādū arbitrat: eos sibi bōficiis suis ālicos reddere

q fuerit inimici existensq amicis ipsis benefacere. Vt enim Eugenius omitti cuius i hoc i
iuras nemo diligētus q uos nouit. Alphonsus regē certe mētibuscus et potētissima
classe quq; cētis aduentus philippū uis. cū illū illa atq; formidabili ad Canetā & na
ual. et terrestri pugna cō tot suis & fratribus & ppiquis: cō tot ipatonibus tot duobus
tot pēpibus: tot maiorē cōsimilitudē uisitatōis potētū simo omanissimoz exerci
tu & pēratu: & uictu: & captis essetq; uelut nō credidit uelut sciret uelut illū nō in
tūcerent nō i tenebras: nō i uictū cōiectū in uictū ppetuū passus seruitutē: sed p cētis po
tius erinus p cētis cōiectū & ludibriū ultio et supplicio cū suis oibus affectū inter. na
re id qdē uictū credidit: Sūt. naq; apd uos nihil aliud cōstituit in motu hūi q per bo
naze detractōes atq; calūnias id efficiunt & pbi q sūp i probe & hūanitati mīseria.
disobediētiazq; eborecōniam excedit for. iude & q uobis & poplo Florētio aīo sūt
& laudē uestraz iudiciū: in pde inuicissimū & iustissimū uidet. At qua philippus hūa
nitate Alphōsum excepit: q liberaliter mīsericōq; tractat: q magnifice regalitēq; dūmē
tū nulla possit cōtēctet. Cū alius i rebus pmlis ac maioris criminū philippi uictūq;
uirtutē admīran soleat: i hac uia i prius: q nulla dōmā cupiditate. Iphēdidissima
illa i magnitudie iū abduca potuit: de se quoq; qd iustissimo ac sumo pēpē iudi
grū foret. iustitiam posset. Reges uocat philippus Maria potētissimos & maiores p
magna certe uictoria & oīum lanerquas aut uicturus: aut aduincurus: aut legimus: clari
fima. Sed multo magis gloriofus esse reor qd ea uictoria ius aliqua nō te mīser uict
i iudicat: q hostes. Et cū itē cohibere: qua nihil consili recte pōnē iudicā iustitiaz
uirtute: q uictoria potētissimū solē afferre: uos hūc: oīa sēp dēstet fieri: oīa nūc
te oīa moderatē: oīa deniq; sapientē & sumo pēpē manus arbitrat ut sūt. Quo sicut
sūt i ceteros mō mortalis: qd lōge plus facit iudicā iustitiaz & mīsericordie
ac benefecit iudicibus nūc iudicē sapientē. Quā uero huius laudē estimari oportet: uel
ex eo iudicē licet qd Alphōsus ipse i nobilissimo gratissimoz aīo cū se putat ex sua
expiantare gloriā affecit: qua sibi nullā offari posse iustitiaz: uita: nullā dātorē
dicat: & per se ferant. n. uidet solū & Sicilia sēp & Sardinia si cōtēctat: qua philip
po iustis ad ceteris difficultatibus cōditōes debebat ultio: sed et opibus auctū & his ab
eodē se hōstiatū hōonoribus intellet: ut lōge satis ac melius sibi fuisse cognosceret uin
ei q uictore. Et qd liberalissimū philippi iugū ob stupēdūq; uirtutē merito debet i re
lū extollere potius quidē Lunetia nūc Veneris cognoscent accepit nobilissimū op
pidicant florem castellū mīsericōdī sibi ab eo ipso Alphōso restitū passus ē. O iugē ali
mo uirum aīo. O ignoti diuinūq; cōstāti. Nō aliter iudicē philippus mīsericōdī: uel
sedne & extinguit potius. Haud a dōmā cupiditate dūmēctet hēri te sicut: sed ami
cū sed obsequētes: sed mīsericōdī & uictore magis q uel offit cupit atq; studet sēp. Nā
quid ē opus aut Alphōsum regē aut aliū quēq; potius: q uos ipsos i modū referamus.
Quoties si uoluisset philippus: qd uestra pace sit dictū: potuisset uobis rebus: uelut
oibus p suo iure & uolūte uti: Sileo reliqua. Et Lucēsim mō: & Immo: sēm dādē nō
estis oblitū. Quo quidē utroq; tēpore si Nicolaus pēminus cū uictore illo uictissimo
q; exercitu i agrū Florētīnū uertisset ita: cū sēp fuisse de te uestra. Nullus erat uobis
ipaton: nulli duces: nulli copiaz. Cū i similitudine ardētissimūq; odis: iter uos p oīm tum
tū ac furore dissidēbātis. Quare cū Nicolaus se rei accigaret: q sēd dūm be
cū maxio sui pēpē i iustitiaz & glia i mīa se hūc pēpērent i iustitiaz philippus a cor

p'is reuocat. & uos ad pacem ad amicitia ad societate secum ineundi hortatur: monet: ro-
 gat. Quid hac humanitate benignius? quid tanta uisitatione illustrius? qd huius ai
 magnitudine celsius? Nonne satis super declarauit philippus uobis no mo patria libera
 te priuare uos uollesed maximis et ac pluribus beneficiis uelle splicare? Cōfecit hic
 ut liquido uostisno asserere aliis libertatē sed ut est unus oīumq; sunt aut fuerūt: futuri
 ut sint: excelsio liberalissimoz; aīoz & ciuitates aliis & puincias cōdonare. Nolite igitur
 uiri magnifici aduersus hunc tā mitē tā piū tā benignū tā magnanimū tā diuinū pri-
 cipē cū uestro et maximo detrimento atq; poīce amos cōendere potiusq; bñficiū ex-
 periri. Redite iā tandē cū philippo in grā. Hac una res uobis uō diuturnā solū securā
 q; quietē allatura est: sed & publice & priuatom rebus uestris incremētū & dignitatis plu-
 nimū. Diligebat hic antea Florentinū populū ductas quadā ingenii bōitate & sua. Eius
 aut pudentiā ac uirtutē eorū expertus nondū erat. Sed posteaq; uestros ciuis optima-
 tis p illi istū reip. uestra seruitē fortū ppius uidet: uidet: tractauit incredibile ē dictus
 quāta beniuolentia & caritate nomē Florentinū cōplectus est. Qua qdē una te motus
 id ēut uestri florētissimā ciuitatē p'cipuo quodā & egregio beneficio afficiat: studio
 sus curat: hōie p'restantissimos ciuis uestros in patriā reducere: hoc ē uosmetipsos uo-
 bis reuocare. Vos ē ne pauciatius aduerserimini & rogos & oro: Nulli est cū pulchrum
 spectaculū ciuitate concordē ac sibi bene cōsentienti. At audistis certe alius iucūdiōr ual-
 lus. Quae ciuitas aut pudentius aut satius consulit rebus suisq; quae simul & uniuersā cō-
 sultit. Quae facilius quae aptius: quae pfectius quicq; agit: q; quae simul cum ciuibz cūctis
 agit. Atq; uno eodēq; consilio eratur aut nunq; aut raro. Quibus sunt res secundae sua
 mores: q; ciuibz cūctis idē uolentibus. Qui res aduersus leuius tolerant: q; qui cōi cō-
 stantia tolerant: & tāq; aliquod honus ferunt. Vel q;bus potius accidūt rariuz res aduer-
 se q; q;bus pudentius cōsuetudine p'pulsū ingruentē fortunā. Quae alia ciuitas carior
 ciuibz esse pōt: quae hospitibus honoratior: quae amicis utilior: quae formidabilior ini-
 micis: q; quae priuātū nihil ducit in bonis: qd a publica salute dignitates: emolumētis: po-
 tentia: tranquillitate abhorret. A q;bus fidelior q; a suis laudatio proficiat. A q;bus una
 peratio aut uerior aut firmior. Cōsentientē & bene cōuenientē populū & mortales ue-
 rent: & imortales amant. Seditionosū uero inter seq; dissidentē & deus odit: & hoīes con-
 terrant. Quae urbs: ager quantus: q;ta hoīum multitudo populū reddit ualētiōrē q; ci-
 uilis concordia. Quot enim sunt ciues in ciuitate concordē: tot oculi opes illius & am-
 plitudinē intuent: tot aures audiant: tot linguae admonēt: tot deniq; mentes cōsiderāt
 intelligunt: curant. Ea nauis: quae gubernatōis & nauarū concordia regit: & ipsa serua-
 tur: & uestores atq; homus seruat. Quod si ipsi inter se gubernator & nautae dissentire:
 & contraria uelle cōperit: ubi ut hementior aliqua uentorū uis incubarit: & nauis re-
 pente: & quae in nauī sunt: peccant: necesse est. Et cum itē: qui tā perito utaq; auriga: tū
 equis munitus cōsentientibus sit: & in certamine ac ludo supare: & in p'cello seruari atq;
 uincere cōsueuit. Sin hi turbati tumultuariq; inuicem aggrediant: eo periculum disci-
 menq; maius est: quo & p'cinacior fuerit auriga: & equi robustiores. Eodē modo ciuili
 concordiae huiusmodi omnia cōducunt uis pecuniarū: hominū multitudo: honores
 gloriae uires. In discordia uero & seditione ciuiam hac omnia & detrimētosa admodū
 sunt & pestifera. Quid hac autē prolypior mea sibi uelit oratio principes florentini:
 non obsecrare debetis animā ducere. pristina uestra illa erga me & maxima beneficia:
 ut haec pro mei animi gratitudine praque in uos fide tam familiariter uos monerem

achorta me sunt. Vos vero estis nulla ex parte debito facturos oia sapienter oia mode-
rate oia moderare tñ ulla fortuna blandis credatis gubernacula respicietis & oro :
& obsecro : & obsecro praedentia uestra. Solet eni fortuna nonnq̃ ueritatis in blandi-
risque & odit maxime : & imanius potum in ludet. Nulla est spes certionulla fida-
tia firmior nulla diuturniorq̃ que in deo sola fundataq̃ fuerit. Quobrem à spe fiduci-
amq̃ uestrā pro singulari eamq̃ uestra prudētia atq̃ gravitate in diuina elementa &
benignitate collocantes p̃p̃osce mihi uidere uideor breui futurum belli formide ac
periculi solati oī discordiam incendio : oī odiorū similitudine : oī deniq̃ contentione de-
positam : interceptā & publice & privatim felici atq̃ fortunatā agatis usam. Valeat ut
in excellentissimū. Ex Mediolano. xii. kal. lulius. Anno a natali Christiano. Mase. xix.

Franciscus philēlus Cosmo medici fili. pl. d.

a Rusticus Atheniensis cognomento iustus cū legatus una cū Themistodeq̃ cum
ei erāt inimiciter mitteret : Vbi ad attice fines acceit est : Vix ait o Themistode
nostas hic municias relinquimus? Nā si uidebas eas tuas cū reuerentius capias.
Et pie ut semp. Aristides : & p̃prudētissime monuit. Intelligebat eni utilitas publice nul-
lo sine pacto per eos consuli posse q̃ priuato inter se odio dissiderentat par esse priu-
tā cū publice semp. cedere. Quo ipso ductus cōsilio scitus Lilius saluator ut indubi-
tato & illustris & magnus nō dubitauit p̃ter ingenū & consuetudinē suam cū eo re-
dere in gratia quo gratissimū accepisset uitae. Nam hunc Nerōs testamento in pri-
mis affectū & in eolū actum legimus. Quare cū republice suam cum Nerōe collega
concordiā non mediocriter conductū cōstitisset. hōc suo uoluntati ingenio &
in reuerentia modicus ē. Quis quidē mīsericordiae singulariq̃ prudētia effectū fecimus
ut p. Alcibiadis inuentū ac pernoxi ad Meturū dādē letioni fortunae Romanoq̃ p̃ma-
gra fieret accessio. Cū his igne de rebus mihi tecum agendū essetq̃ue & ad publicam
p̃neret & ad tuā utilitatē ut u. Salutarisq̃ iutarer. Ignisul idē te monerēq̃ Themistode
Aristidesq̃ perespiciū duxi. Quid de nobis hoies Cosme arbitrat? te laque nō debent
Nā te quale in nos praestantis publica p̃scripto dedunt. Me autē haud aequo aio infini-
tas ē me tuas iniurias cōtamenatq̃ talis nō obscure potuisti p̃p̃osce. Itaq̃ iurati uul-
go non absurde cōstitimamur. Quo uero es ēt in me aio melius nemo nouit q̃ ipse tu.
At ego siqd̃ uariū conceperā aduersus te tibi mihi uideor id oē uel cuomissū : uel con-
cessū. Nā mediocritas te nunq̃ odi. Sed indignos me affectū abs te amice patiebat. Ve-
rum utiq̃ res habet cū Florentina ciuitatē p̃cipue tibi utilissimū fore arbitror : ut
inacē uel tantisper recedamus in gratiā dū ea que amicissimē ab me pietatissimēq̃ dedi-
tur & uides attentissime & aio tranquillo consideras ac iudices. Que si pro tua prudē-
tia & amicitia scemachand quēq̃ uentor fuit : ut & philēsum sis nunq̃ posthuc
exolas : & ipse immortalē gloriā cōsequaris & Florentinus populus p̃petuo bene sit p̃bea
teq̃ u. stans. Quis publies lris dedi proxime ad Senatū & populū Florentinū : scio te
& uisiditēctatēq̃ diligenter. Que publice sū hortatus eadē te & honore & morem
Nā si ad cōē oīam cōmodum atq̃ cōuoluentū penatim ea sunt ea q̃ conductu uestrū
sunt uel q̃maris. Quo eni locupletior fortunatioq̃ es eo tibi magis studendū est ut p.
multos habetis amicos : & inimicū neminē. At q̃dm̃ uiri opatantes p̃p̃osce uel solo
nūq̃ possis pacato letatoq̃ ēē aio intelligas eni necesse est nō erit es rubedo ois sed ē
quoquoq̃ iusti & forte uiri in urbe reitū sunt tibi esse metuendos : Nā si moueāt in
cōmodo uel aliā indignitate caute. Nōnulli propinquitatē : necessitudinē : amicitia di-

indignitate caute. Nonnulli propinquitatē & consuetudinē amiciciā dicentis. plerūq;
etiā opes tui iuste sint. Quaq; in quibuscq; artibus molantur p̄ causā honestatē te p̄-
dicam tantūq; qui & iniqui & impij esse dicunt te nō aequo iure cū civibus ui-
ueret: tui uiuus cū etiam danissimo: & optimiori ciuū multitudinē errorē agi. His
certe cogitantibus his curis his si uerj fieri licet molestus & terroribus sollicitus te non
sum delictus: Non es n. oblationibus quibusdā sensibus (qd cū ingeni acrimonia intelligi
quāsi uisum rege usu p̄mulatq; per nā nihil est qd minus calidū. Sed uisū ul' naturā
uel fortunē bono uti mallesq; super ciuē appetenti d. n. & tibi & patri plurimū uou-
ducent. Nam & ipse oibus carissimus foret: & patri tantū naufragij non iudices. Ve-
rū plerūq; omnesq; & animi magnitudinē & ingenij uigent acrimonia co ut plurimū
morbo sunt ut paros nō facile admittit sed quaq; rōne p̄esse oibus & rāq; dominari ue-
lunt. Hinc & priuātē & publice similitates oriunt. hic p̄stare fideles hic seditiones:
hic tandē cuius bella cū ingenti patri calamitatē & interitu manant. Atqui illud
quoq; quis negat oīsq; se metu & odio esse scintillas uel iustos agere trinita p̄ in-
quitate p̄ iusticiā p̄ seuiā: Nam qui se supplicis dignos norū: ne patiātur iper
omnē animi furorē p̄ omnē inuicem dicitatēq; guidere. Hi autē ignorare uident. mi-
hi nulli metū diciturū esse posse. Nō sibi ante oculos ponit Aristotimū mon p̄ haberi
Nō Neronē. Nemo diu ipunitate letatus est. Nullus est famior principatus nullus sta-
bilior nullus diuturniorq; qui p̄ iusticiā & equitatis officia in causā beniuolētia & cari-
tate cōsueuerit. Satis magnus effectus potest qui honore se dignū & admirandū p̄stat.
Es tu Cosme natura lenis & facilis affabilis. Hanc si docē loquij iprobis cōsilia malis-
re & uires benē & moris melius: Nā & p̄sentes ac uis te sumis honoribus p̄sequen-
tur: & oīs posteritas admirabit. Habes amplā expeditāq; pecuniāq; tu si ad bonos ac-
p̄sentes uiros uel seruos uel accendendos in urbē uenirō aut ad muliendos enlio p̄-
sistendosq; libaueris nemo te fortunatior futurus est nemo beatior nemo deniq; im-
mortali deo hominib; gratior ut n. multis corporis habitudo p̄desse is admodū so-
let: qui nulli sunt egrotatio obnoxius alitudinarius uero uarhemētē obesse ita mea qui
deni sueta argenti & uis magnitudo si uis bonū: si iustū: si beneficē: si magnanimit
nacta fuerit: & illud ceteris magno usu est. Quod si apud eū diuerteretq; bonitatis in-
sticiāq; exarsit & foetidus sit ac nullius robore cū illud etiam aliis detrimētosa ē pla-
neq; funesta. Quis tua tibi uita esse debet Cosme medicorū oīs fortunae tuas uidet
i aca. Non n. hi soliquos per oculis cōtentiones tibi esse inimicos tenendi sūt meū
dusdē illi magis gbus te cupi uicior & admirabilē opiaris. Nō autē diligunt: sed uisuros
tuos. Nā si uia te caritate cōplederent mō te ad rapinā bonorū ciuū mō ad p̄uicem mō
ad uisitatē mō ad credē cohortarent. intelligit hōes callidissimūq; dā optatum odio
laboraueris sua te potestate necessario sumis. Quare semp aliqd a te capient aliqd po-
sunt aliqd expellit. Quicquid aut iprobis illogice facio rōne iping. patritate audo
re totius federe te p̄cipitē si quise p̄stent ac tuis se opibus taceat. Quae ubi diutius
fere non poteris: Non n. tantū scire ac negareq; licentā aequo animo perferas: ubi
dimeas atq; furorē suū in te armabit: tuas pecunias sicutitus se oīmū iugitātē
omni arte oīmū fraude & omibus deniq; infidus molietur. Te malorū omniū causam
esse dicunt. In caput tuum per omnem uim & contumeliam conuincunt. Atqui omnes
inimicis difficiles sunt & permolesce. Nullus est adeo imbecillus iuu. cursa deo. Ite-
musq; non ei gratis in tempore esse possit: qui & potentissimū scē & famissimū

confacit: Nam aut agendo aut dicendo aut excogitando durius quippiā calamitatem importat. Odi fructus namq̃ dulcis est: namq̃ uolens qui cum potus maris perniculosus: maris amarus. Nullū est bonus grauius: nullū molestius q̃ inimicitias ferre. Nam secundas res turbare: & aduersas augere cōsuevit. Excubat inimicus semper: iniqueq̃ suspensū diu semper potest. Nec ea quocūq̃ esse pulcherrima: quatinusq̃ suauis: neq̃ melius: neq̃ diuina. Qui a spiciet: expeditus: ceteris bona ipsi adipsiunt: q̃ amicos mutis in uisū uentes subsidit. Qui mala quæ sunt: facilius cūctisq̃ qui amicos socios habet. Quibus æriæ minus accidit quā is: qui amicos habet: doloris æriarūq̃ participes. Quibus est: fecunda fortuna: suauisq̃ his qui nō sibi dūtaxat letant: sed alius quocūq̃ gratulant. At ego namq̃ illū fortunatū appellamus: qui p̃ bonorū uiroq̃ fieri ac luctum fortunatus sit. Nec mihi felix uidetur: quatenus letitia maron sit plunus. At ne breuē quidem in dolore multoties sapio. Meminerit. n. eos ois qui sua cū mentalitudo nihilq̃ de suo exitio dies noctūq̃ cogitare. Mortalē aut nullū oino esse cōtendū. Neminē n. esse: qui aut hominē uisat: reuaret: salte si mai nocte nequeat. Quare nemo est lacrimandus iura. Nullus p̃ se: hominē in se odiū cōtendū: prudenter. n. monat. Brasidas: qui ubi moriensq̃ in Caricis compaerat: mortū exoptasset: ob idq̃ illū dimisisset: cōuersus ad celsissimū sinū. Nihil adeo paratū est: qd̃ si audiat adolentibus repugnare: nō se saluū reddat. Vides: liqui uiros optimatis: quos urbe celsissimā esse aio: ut emori malit q̃ patria orbi. Itaq̃ nūq̃ cesset oia moliri ad reditū. At ego dicissī urbe sum. Et tu modo relegas: eras ad Venetor. Noli nūc ob illas fortune bliditas fieri insolētiō: optimatisq̃ despiteris: quin potius illud Archidami lacedæmonis dedit crebra memoria: teā repetens. n. cum post cheironie pugna: a philippo rege asperiorem accepisset: epistola: ita rescriptis: Si umbrā tuā meriri uolueris: haud nūc eam maiore inuenies: q̃ esset ante uictorā. Quo maiorem uictoria elationem assero: eo magis diminuit cōsilium. Recte. n. idem Archidamus: qui cū a quibūdam quo tempore peribit: arcades superasset: laudibus affere: melius inquit foverit: eos prudentia potius: q̃ uinbus uictorā. Quod tūm innocentissimū op̃: cuium nūme: Cosine urbe expuleris: & ipse urbe potiaris: nō tam tibi præditi: claudū est: q̃ tunc uel pecuniarū: fortunarū: uel loannis illis uictorā: potius hominis perditissimā doloris: ahortationibus: notariq̃ infidit. Quod si tua opera hi ruocati in urbē fuerit: ac patriæ restituant: magnū te p̃fecto uis: & sapientē: & beneficiū appellabo. Te unū esse cōfitebor: qui omni uirtute polles: q̃ & diligendus: fac: & obleruandus ab oib. Tum plane uicinis uiros optimatis: cū te ipsum uicinis. Deponē iam tūc Cosine: deponē si lapis uel extingue potius omne animi tui ardē: nō exolefēt: n. flamas: ira cōde. Satis es ultor: siquē uictorā cōsumas. Noli diutius tentare: futurūque nūm matrio fallere: cum manere obsequi: confueat. Iam aliquando prospice uel tibi: uel posteritati tua. Inquire te ipsum propius: & acutius inspicit. Non enim atq̃ Cosinū habituri sunt medici. Si melueris patriæ: erules: cūis restitueris: id pernicacius expectauerit patriam ipsi pristina libertati: dignitatiq̃ restituant: tum eris sine aduersario: nemine in republica principetum pater patriæ appellaberis: tum omnes te colent: omnes admira buntur. Et ne dubito: equidem: ut es ingenio acutissimū: eadem uideri tibi. Sed illud fecerit: uerecunde op̃matum. huiusmodi restitutiō: ubi calamitosa situra sit. At uide: q̃ tibi recte cōsultum uelim. permagna Romuli romaneorūq̃ in Sabinos uictoria cōturbatū fuerat. Inter eosdem uero & pax tandem & beniuolentia exorta est: maxima.

Tibi ac tuis liberi sūt nōnulli abōdī & erules filii. Quæ suauior necessitas doq̃ illiūior
 quæ diuturnior cōpōssitq̃ q̃ cōiūgiā cōstat ulro utroq̃ cōstans: præterea q̃d lectio
 loco litteris supioribus publicè sū hortatus nulla te alia rē publicis florētis curantibz
 etiam tuis tibi status solacio durabilior mactidior melior scilicet futurus estq̃ si omni
 cura indutriaq̃ studueris idq̃ primū huius diuini principis philippi. Max. angli
 & beniuolentia uos & societate manatis. Quanta hinc ad te Cosine utilitasq̃ digni
 tas: quibus honos sit pōturus nequāq̃ ignotus. Nō nōdū cum esse philippus qui cū
 aliis oibus p̄claris igitur uirtutibus nemini oīum cedendum & prudentia: & grati
 tudines: & munificētia cunctis mortalibus antecellit. Itaq̃ si tua potissimū opera intelle
 xerit rebus suis accessione factū est te p̄fecto apud se habiturus oīum primū is inq̃ te of
 ficiis p̄sequet̃: & tibi & populo florētino maximū sint emolumentū ornamentūq̃
 allaturus. Solebāt quidē Cosines: cū istis essent uictoribz quotidī hominū ip̄eritū demina
 ri nō mediocriter: qui si quidōut sit in te bellica philippū acceperit in cōmodo conu
 piā uel leuiter urget: cōtinuo gestibāt: erulabāt p̄ter nimia leticia tanq̃ apud se esse nō
 poterat. Tum ip̄e mēdidi bono quid iam sit florentini: quid publicæ supplicationes:
 quid publici plausus: quid publici ignes uolūt. Cum philippi letant̃: nōr & suo: & p
 prio letant̃: cōmmodū. An philippus perire possit: quin una pereant Florentini. Nam
 qui philippū uicerint: florentinos uicolumis fore putant. Expecto Cosine uestra oīs
 belligerū cum philippo ratio p̄stula mihi quod pace uestra dixerim uideri solet: quip
 pe qui deterior cōditione uictoribz uicti sumus sitis. Quæ ad uos ex uictoria utili
 tas p̄uenit: Num urbs: Num agerum quicq̃ nūmoq̃. Nā ut ileam ad quantam
 res inopiam atq̃ egestatē p̄ belli diuturnitatē redigimur: an futurū ignorat: ut per ui
 ctoria pulcherrimā rē p̄ pulcherrimā amittatis. Victis aut̃ durius nihil timēdū est: q̃ uis
 nos manebis & honoribus cumulati in quibus & duces & impatores: & reges cu
 mulatos auditis. Nōne igitur uobis sanius cōsuleretis si dubitatis uictoria cū maximo
 etiam uestrā incremento potamini cū philippo Maria: q̃ oīno cum aliis uictoribus
 uincit. Quod si rebus uestris contenti oīum q̃ negotium malueritis: facile uniuersē ita
 lie diuturnam pacē uestra cū philippo societate tranquillūq̃ quietē parietis. Verum ne
 uos delectet tarda deliberatio. Non enim te p̄terit Cosine melior incredibilis ac p
 pe diuina huius diuini principis uel sapientia: uel animi magnitudo. Vt enim affinitates
 p̄pinitatibz tacuerim: q̃ ceteris uniuersis ac maximis potentatibus earis periculū
 q̃ sit: apud omnis ualor & auctoritate & gratiam ex igitur. Quæ uobis natura
 Cosinēdum licet. Accingere huic tam honestatam necessitatē utilitatem sancto nō
 pio operi. Succurre patriā: succurre amicis: succurre & tibi: & tuis. Oblatam occasionem
 arripe. Noli quæso desperare: ut iure optimo dicā quæstus non uoluntate Cosinus mon
 animi iudicio: sed necessitate & rebus aduersis non tam ductus: q̃ cogitur. Id autem una
 re facillime utrobis oīni perturbatione liber te rēci submisers. Vale. Ex Mediolano
 iii. nonas iulias. Anno a Natali Christiano. Mccc. xxx.

Friscus phileſus Kynaco Anconitano ſalutē.

q Vob & gratulari mihi itaq̃ propediem apud nos futurū de uicinis: dici nō pos
 sit: quanta me tuis litteris uoluptate affectus. Vtrumq̃ enim summe beniuolen
 tie argumentum est. Facto igitur si me amas: licet certe amas ut te uti q̃ spiritum fruiq̃
 affam possimas. Interim autem rem mihi pergratam scilicet easi ad quod tempus
 uires honoraria sint istuc Bizantium solatur: per te certior factus sum: quo uel tibi

vel nostro splendidissimo Scalamenti dem aliquid litterarum ad Mariam filio. Quod autem placere tibi ostendis πρὸς σαμνηθεὺς καὶ σαμυρηνός. ea per x non per fca bux idem proleptum fuisse in suo de orthographia libro: Ego quidem neq. tibi: neq. proleptus ipsi assentō: quicquid is tandem aut alteruter Alexandrinus aut Alfabonites aut Epithetes cognominatus aut alius quispiam fuerit: qui se gr̃mancū profite- ri soluerit. id a nullo phibeturque istiusmodi consonantium numerum simul esse non pa- titur: id quod etiam apud priscianū in primo de ortho orationis partibus inveniri licet. Quare que tu epigramata istiusmodi characteribus scripta invenisti: litteris aticis ut aient. scripta esse fatendum est: sed sit arcadas potius: quos καὶ πρὸς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης extitisse fabulant. Mihi tū & epigramata tua: & que scripta abs te suntia. cōdissima fuerit. Vale. Ex Mediolano. v. klu i. quintiles. Mccc. xxx.

Franciscus philēfius Andreocio petruccio sal.

n Imis laurus factus es: qui nos iam tedio habes. Existimo te urbani istius: quem minie bellū sacerdotaria mors belli filium vocatō: sed ut uti crepisses ob idq. nostratia hac cōcēnere. Vix caute solum solus offendant. Nōn hominis illius tum ai- rescū coal ab octava Marius bibulam etiam mores. At officii tui esse arbitrari modo tibi p. Verbanū licet: aliquid oblitescere litteris: quo de te ac tuos: omnū itate bonaq. utilitudine certior factus: mecum ipse tacitus gaudeam. Tu interm. puccinis te arcas: noli ne ruēs infensitē: sed i. in ruinā te trahit: & in infamiam. Omnino. n. si cōdis iustorū breui futurū sumus: id quod ex Landudio nostro accipies. Vale. Ex Mediolano. i. k. l. Sex tiles. Mccc. xxx.

Franciscus philēfius Saxolo pestensi sal. dicit.

f Verunt mihi tue littere piucunda: & Ioannes Andreas iocundissimus. Δοκῶ γάρ μοι καὶ μὲν τριῶν μηνῶν σκοτ καὶ σοὶ φίλος ἐκ πρὸς τοῖς ὑπέρχουσιν. καὶ γὰρ ἐπὶ πένθεσι ἀτυχῶς καὶ πένθει. Fuit ergo nobis cū tua tum eam fca ipsius carū existimus. nōvov γὰρ καλὰς εὐχὰς καὶ μετρίους οὐ πρὸς τὸν. Quid medicū ad victorinū meū daturus sumus: intelligi. Nā neq. litteras abs te et u- lus accipiet: tibi illis est medicus: nec itē futurus siccopro. οὐτε γὰρ ἰατρὸς οὐ- τε ἰερὸς καὶ χριστὸς ἐπὶ τῷ μῶ. Quid de libris nostris: & carpidi: & mathematicis scribas: nescio. Eos sedim ac etiam vehementissime rogo te: ut oros propediē ad me des. Flaccū & cicéronē nostri eruditissimi victorini dedi Ioanni Andreocio: id quod ut facerē: significasti. litteris. Cōsultū vero tuū vel nostrū potius nōdū sēs cōsultū. Quare te in- cōsultū me abiens dimittas: breui p. uidebo. platonis aut leges: aut rēp. libenter videri aut salē τῶ τοῦ σωκράτους ἀπομνημονεύματα καὶ τὰ βουολῶντα. Quod sicimo cuillans τὸν σφίρερς μὲν καλῶς ἔχῃ τὸν φιλάλογον Διέκαστ. οὐδὲστιν οὐτὼς μὴ Διέκαστ. ἀλλὰ μὴ οὐδὲ μὲν ἀλογον δ φιλάλογος μὲν ἐπὶ Διέκαστ. οἱ Διέκαστ. ἔσονται καὶ τῶντι ἀτυχῶς καὶ πένθει. καὶ πένθει. καὶ πένθει. A Mario nostro quodēdie litteras expecto: quas cū accepero: statē te qd. tū oportet scire desiderant: ad quod rēp. cū expediet: & de oi te alia certior. Vale. Ex Mediolano. v. k. l. Octobris. Mccc. xxx.

Franciscus philēfius Catoni iacobiūto & oratori sal.

a Vdo itē esse prebonye: quendū Cremonensē iacobum Cassianum: qui mol- rum ac du humanitas artibus operā dederit: etēti vel qua eruditione: vel qd. cōmōno hominis insignito. Illud certe non placet: quod liberos meos sue fidei cōmū-

fecerit reddiderit mihi nec verbum fecerit Nam videmus feltrensis eius doctores ut nostros integerrimos idem doctissimos & mihi utunt familiaritate cōiunctos litteras ad me dedisse quibus mirari quod nihil ad se scripsi posteaq̃ & libros mathematicos & Euripidis tragedias isti Cremonensi Iacobo ad me dedisset. Itaq̃ mi Cato rogo te maior est in modum Iacobi istum spiritus cōuenies & ab eodē libros meos expōitas recipias una cū sacri litteris ad me paucis tenesq̃ facto sit opus. Is aut Iacobus philosophi philoſophatus qui p̃tā studet ut aūt Vale unaq̃ uox te femina pudicissima. Ex Mediolano. iiii. kal. Octobres. M.ccc. xxx.

Friscus philofus Iacobo Cassiano Cremonensi p̃l. ytero sal.

¶ Rorines feltrensis doctor tuus ac idē crudissimus vir mihiq̃ amicissimus inuinit me suis litteris deos tibi meos dedisse ad me codices quorū altero exempli / dis tragediarū altero mathematicorū libri cōtinerent. Quos cum arbitret pluribus iam mensibus mihi redditis effemiran se scribit quid nihil ad me litterarū ea de re accipe / rit. Itaq̃ te etiā atq̃ etiam horum meos mihi libros spiritū reddendos cure. Quod si fortasse neminē habes cui tuto rem cōmitas habeo ista hominē familiarē & uis opē mī. Catonē sanctissimū & iustissimū & oratorē & philosophū. Huc igit ista me os libros restituesq̃ & officio tuo ut Victorino doctori sanctissimūq̃ p̃ tua liberalitate more peras. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Octobres. M.ccc. xxx.

Friscus philofus Kyriaco Anconitano sal.

¶ Diquit idus Quintiles dedi ad te litteras qbus suauissime tui ad me epistola responderē. Miraris aut sum quid postea nihil ad me scripseris perfectum cū forte admodū cuperem ut tū significat qd̃ tepos honorarie naves Bizantium essent nauiculae. Num fortasse molestie tuleris q̃ quae nomia *σταυρωτόν* *καὶ σταυρωτικόν* *ἀνὰ τοῖς* *σ. α. α. δ.* *τοῖς α. μ. ποτὶ α. μ.* scribēda affirmabam ut scribēda esse ostenderē le humanē p̃fecto faceret si assertatorē philofum tuūq̃ tibi amicū malles. Nam qd̃ ait Terentianus ille Sotus hoc tepore obsequiū amicos ueritas edidit parit habent id quidē locū inter adoleſcentes & stultos inter uiros aut & prudētis nihil scī nihil simul amiq̃ dicendū nec sentiendū offeo. Quod si aequē prudētia ac eloquētia es p̃durus quid est : qd̃ minus ueli q̃ me aliud de te loqui alud sentire & laudare aliud p̃bare aliud id. n. inani cupi gloriā tibi ascribendū foret. Quod quidē crimē glōgissimē ab te abesse si sum nefcius. *ἢ γοῦν ἐστὶν ὁμοῦ αὐτῶν*. Scribe obsecro spiritū aliquid uel qbus malis charactēribus. Nec me fructu dulcissime nostrae cōsuetudinis priatū uelis. Vale. cū meo sp̃le dulcissimo Scalamōre. Ex Mediolio. iiii. kal. Octobres. M.ccc. xxx.

Friscus philofus Georgio cameſto iureconsulto salutē.

¶ On possum te si igitur adis acularēq̃ rebus meis tūdis pro uolūtatē usus & liberalitatis meae obliuiscaris & officii tui. Facis p̃fecto humane. Ac mihi iam isto machā mouere icipis. Nō. n. poto aut in legibus iuenisse te aut i alio quopā iure id uni licere ubiq̃ d̃ neuini bono licet praista te oro & bonū tūc & gratū uis. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Octobres. M.ccc. xxx.

Friscus philofus Frisco barbarae sal. di. pl.

¶ Itā dici queat mi hūanissime Frisco q̃ me uoluptatē affecerit hesternā a te me uasculū. Quod cū ipsum ex se te me plurimū delectauit ro tū longe gratius incūdisq̃ fuit qd̃ ab te datus. intelligo enim me nulla mea frustra spē q̃ppe q̃ plane p̃ spiciū te uel ac tū uisq̃ uis familiaritatē atq̃ beneuolētiā ip̃e dēdā unice delectandū &

familiariter mecum agere. & amore mihi affatim respondere. Gratulor igitur facillimo illi tuo humanissimoq; ingenio. gratulor modestiatq; bonitati. gratulor beneficentia. lator sit felicitati meaq; quod semp optati: me ut nullo meo labore nō solū affectu-
tam iam uideo: sed spemulatissime affectū. Ego utro qd aliud amicta nostra dignū tibi referre possim: habeo certe nihil: nisi ut te & rogem: & orem: tibi quod facere iu-
bitato potes: etiam atq; etiam persuadeas cum esse philēsum ac semper fore: quo pos-
sis omni in reuel pecula iure tui. Vale. Mediolani ex editibus nostris. iiii. kal. Octobers.
M.ccc. xxxv.

Franciscus philēsus Thomæ Bononiensi sū. d. pl.

a I mihi inter interceptas tertiana febris: cui ipsi deus superiq; oēs ad quartanam: ita
cōtinuā quoq; ac perennē iterū: ut spēlerime radicus eam perdūt: uenissim e-
igē ad te spemū: ut aq; tibi eorū gratulareturq; mihi mīsericōdīā sū letatus: qd pro tua
singulari uirtute maximiq; meritis: eo te loco humanissimū princeps noster cōstituerit
qui & excelsus est & illustris i primis. Gratulor igit abscēti abscēti. Ac precor immortalē
deū ut quod certo spero: illud Būis dēstū Magistratus uisq; dimōstrare: dare i te elucere
hoc est ut nō me: & amicos solū: sed oim expectationi pbitas tua integritatē. respon-
deat. Nemini dubitēdū est te in dies magis atq; magis apud nostrū principē & aucto-
ritate & gratia cariorem fore. Facies autem pro amicta officioq; tuorū cum quid oti
nactus fuero: mēderis nostris. Vale. Mediolū ex editibus nostris. iiii. Nonas Octobers.
M.ccc. xxxv.

Franciscus philēsus Thomæ Bononiensi sū. d.

q Vod tibi existimamus nō inuicendū fore: optima spolia mortali deo quæ de
hoste infestissima febre illa tertiana uocamus: uindictissimū detulimus: & non
illa qdē in fenulorū lōi Romulū: sed i bona spē bonaq; fiducia: Neq. n. fenulorū: mi-
hi nec ualorū copia ē. Noli tū putes adeo me relātū ad inopīā ut siquid ex isto uestro
delatū & lautissimo aucupio ad me pro tua munificentia dederis: nullū haberi fenulū
quo id cōmode sim excepturus. Quod si quaesieris: qbus amissis: fides amīs furorq; re-
sisteris: nō equidē sculapī aut Apidā. Sed fore par pen totū. Eā illa mihi moliebatur: sed
qua ppedi cōficeret. Id ego aduertēs cūm mī sine inedia hospitē accipio: ut qd est in
amico puerbio: lōge ad conuors trāsire: q meo hospitio uti mallet: itaq; liberatus oino ui-
deor edactissima & molestissima hospitē: quā uisū aggradi: audio ad amicissimos no-
stros optimosq; viros Marcolinū barbarianū & Dominiū ferentinū ex itinere diuersisse
Quos uelim moneris: nō bonū uisū hilarēq; facie ipudenti illi petulissimūq; bellare
ostendit. Sed ab se potius spemū: qdiligentissime q; sōnissime abigant. Et si uolūt me
dixit & ueneno utant: & sanguine Vale. & me nostro diuino pīcipi uice cōmenda. Ex
Mediolano. vii. Idus Octobers. M.ccc. xxxv.

Franciscus philēsus Antonio possine sū.

c Vm erā abscēti: apud te semp Me diligebas: me pdicabas: me colebas: me oī
bus amictæ & familiaritatis officiis psequere. Nunc aut plēnusq; uideo te
uiss: nec audio. Nā qd oībus fore i rebus accidit: nostri pīctia: ita de nobis opinionē mi-
nuit: Nā qd ē p mortale deū: q ita obmutuerit: ut nec audias: nec loquar. Quod d tua
extremūte suspiceris: nescio. Nā si tux occupatōes te mihi uisū: qd phibēt: lūteris sū-
tem: quippit oblitere. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Octobers. M.ccc. xxxv.

Franciscus philēsus Blasio Asaretensi Viccomiti sū. d.

f Olent nonnulli tādū amicos colere: quod eorum uel pīntia uel officio

huius quæ. At ego huiusmodi homines vel affectatores potius nihil caritatis mihi oïo habueris potius se ferre cerdos. Declarant enim se nō tñ amicos coluisse: q̃ privati proprii cōmodi habuisse rōnē. Illos igitur mores perinde atq̃ ingratos & plane barbaros deditari confiteri sempr̃. Nihil enim amici recordatione mihi finitus esse pōt. Quod cū i aliis semper tñ in te uno in primis expertus sum. Nō incredibile dictū est q̃ tñ me tenet desiderium tuū de die ac nocte cogitare non desino. Tu absens mihi temp̃ es præfatus. lucundos nostros dulcissimos sermones crebra memoria meā repeto. Hæc una te absentis tue desiderium lenio. Hæc una te oblectat lætor. Quod siq̃ ad me litterarū dederis tunc desiderium sine gaudioculabatur triumphabo. Quid abs te utinam intelligas. Vale. Ex Mediolano Idibus Octobribus. Marc. tñ.

Franciscus philetus Francisco piccolipetto
Mediolanensium Archiepiscopo Sal.

q. Vobis ruri te cohibeas: quo tempore propter subeuntem iam hyemem urbs maxime colenda citius possum non mirari: Nam solitudo ista quod tibi inuidentis affert potest fructum intelligi. Quod si oculi quod negotiis te male dixerat memineris non te ad oculi sed ad negotiorum est non tibi sed bonis oculis rursus. Quare cum ab universa ciuitate desideraris: tui fuerit vel officii vel benignitatis relicta ista solitudo rusticare quod primo urbanum fons. Quod ut scias: etiam atque etiam rogo. Vale. Ex Mediolano postea Idus Octobris. Marcus. 1101.

Francisco de Paula Romero Amadorio (d.)

[illegible]

Francisco phil. petro Michaeli Militaris dignitatis viro ac iure consulto Ed.

t Va in me plima officia & benevolentia singulari nulla unq̃ apud me delebit: oñ
huius: Nā & amabo te semper & illustra ac p̃dara virtutes tuas q̃ p̃petuas aliq̃

Ex Mediolano. iiii kal. Nouembres. M. cccc. xxxix.

Franciscus philellus Nicolao puto Cremonensi sal.

c Tunc respondit tuis ad me literis: & breuius fortasse; uelut equoq; alteri ad uerba illi uisitudini datusque duos circiter menses uel p. antea pedine laborari uisualitque publicis meis ac priuatis occupationibusque prope obnoct. Legi aut tuas literas libenter: qui mutua inter nos adolefactu nostru benignitatis consuetudinem disciplinam copleris es. Quod aut mirificis me laudibus extuleris id singulari quadam & exuberanti amoris abundantia abs te factu tantu existimo: Na neq; uir iustissimus simulq; modestissimus assentaris: nec istiusmodi mihi e de me opinio. Reliqui erid tibi p. suadeas: qd & recte & uero potes facere: mihi e consilium: & eo magis i dies fore: quo te ad uenturo no obliuiscis philellum tuu. Vale. Ex Mediolano. iiii kal. Nouembres. M. cccc. xxxix.

Franciscus philellus Francisco piccolpasso

Mediolanensium Archiepiscopo sal. dicit.

d E phenice qd sentiam; aut loquor: superionibus diebus cora comenitatus sum te. deinde ueni nonisime apud grecos huiusmodi aut teporibus Claudii Caesaris uenisse in Aegyptu post sexagesimu quinquagesimu quartu aetatis annu: & ubi ipa sibi pythael ambrosiano loquendi more thea. hoc est loculi ex Casia & myra consultiuissade obussae: demu ex eo uerba que uulgo predicant: reuicisse: & continuo renouasse unde modo ad aegyptios deuolat. Ad hac cu sanctissimi & eloquentissimi uiri Hieronymi nudissimis epistolas passim lectorum in ei modo que ad psidu inscripser. Hanc aut ceterisimdecimam nona inter epistolas numerari puto: ubi cu alia pleraq; Hieronymus ppulchre coplerus estum de ipso phenice longe plura comemorati: q; Ambrosius. Ego m sententia nondu muto. Vex que uoluptati fore tibi existimauit: uolui tibi mecum esse comutua. Nam neq; i aegyptu: neq; in Arabia illiusmodi aetm usq; uisum arbitror: quippe que mea sententia nulla sit. Cuperem i uis triditae saltem facietas se cepisset: quo ad te salutaru & comode: & frequenter accederem: Na quo magis te tu continens: eo maiore tu desydero erit: qd lq; cu multis: ut potius cum bonis oibus. Vale. Ex Mediolano kal. Nouembribus. M. cccc. xxxix.

Franciscus philellus Catoni Sacco interoculato sal. dicit.

f Vanissime tue literae mihi perq; suauissime fuerunt. Quod airas apud Senatū nostri disertissimi Theodori gazae mentione habitū fabula. Namq; philellus di dicit uerba dare non modo amicis: sed ne inimicis qdem. Nulla mihi proferus spes ē: ut uir iste publica pecunia ob id muneris donec. Causam diebus proximis ad te scripsi. Scribis me a Theodoro tris ad meū unam epistolā litteras accepisse. Nō tris dumtaxat sed mille & āplius litteras accepisse: Na unis illis quas litteras ad me dedit: multa elemēta p. scripta sunt. Quare non tris posthac sed ternas dicito: & priscianū & Tulliuū & Bartholomaeū & Baldū sequi malueris. Ego inquit cum binas ad Theodori nostrum litteras in hūc diē dederim: uae tantū sunt mihi ab eo rediditae. Tu autem de tuis litteris multa qdē dicis. At philellus tibi nō credit. Nā neq; negociādo me neq; orādo super i scribēdo uis p.uide si te negligētia aut uoluptas accusari nolueris: & iustissimū & diligētissimū mi hōis officio fugere. Quod Euripides uoster tuū bibliothecā egredi noluit neq; miror. Repperit enī fortasse: qbus oblectet. At si πρὸς Ἀσπαζην ad nos redierit: illico eū cietur foras. Quod te illi locū comitemq; pollicare: gaudeo: modo seuerinū quoc; cū cōsilio ne negligas. Nam quod aduolēt Euripides: nequaquā monocoquo: nam si alijs

*phenice septuaginta
quinque annis
f. 21. Ab uno anno*

fortasse humilia exolis tollereturperiet igni. Quæ tibi debeo p'solui. Quare ne me in fove p'thasuelm. Vale. & me tue pudicissimæ uxori cõmendato. Theodoro salutem dico. Ex Mediolano pridie nonas nouembres. M.cccc.xcxi.

Franciscus philælus Iacobo Cassiano presbytero sal.

n on tibi mihi molestū fueratq; serias meos multa libros reddēdos curaresq; i per sentia & incidū ē in primisq; suauissimūq; tam mo deste tiq; p'chianē. Interas ad me dederis quibus te nō mō expurgarissed totū meū sanē & esū & fore ostēderis. Quare cū nū excusationē tū multo magis teipm nō inuitus admisto. Itaq; vel Vi. ctonni nostris tui prius causaia de me tibi potes affari pollicerique & uln tibi & honesti futura sint. Et de his sanis. Venit istuc nūp ut sis : Theodorus gaxemur certe & distentas & eruditus : quē est certo scio nō amabis soliused cumulatissime amabis : tamē mea ē causa : uelut ita amescut nulla prius fieri quæ ad amorē accessio. Hoc erit mihi tū gratinquam quod oīum maxime. Vale. Ex Mediolano. xvi. kal. decibres. M.cccc.xcxi.

Franciscus philælus Catoni Sacco iurecõsulto sal.

m hū est quod uidi somnū. Dicit mihi a Minerva sum uisus nocte supiori: Cato in te tuas aliquid mōstrū aliti. Nā q; libros tuos neq; dedit ad te abtens neq; redidit p'sens neq; adueniēis uerbū fecit. Aliud nihil ē nisi q; aliter cui p'sa nesciui mala it inuēitq; tibi iuste gratificari. Vale. Ex Mediolano. xvi. kal. decembres. M.cccc.xcxi.

Franciscus philælus Simoni Arigoni sal.

q Vam episcopi de uoluptate senectia te delectantur ad me hesternæ litteræ & p'di ces felle declarātū: Nā alteris aialeris corporis uoluptatē prosecutus es. Ego autē estū uerisq; nō medioeriter sum delectatus litteris tamen longe magis quæ non solum i me laudandō singularem tuam erga me beniuolentiam: & eximiam pietatē p'æ: fere uisū sunt sed ignem tui scūdūq; p'sentis p'pulchre referēbat. Itaq; & b'gnitati tuæ & discipline æque gratulor. atq; tuo amore mihi plurimū gaudeo. Teq; ē atq; etiam hortor ut uelut cumulatissime facis: & uirtutis: & dōctrinæ studis te totū reddas: ac de dices: Euades. & in d'ge. & in eruditissimū uis. Me autē tibi totū ascribendū absq; mutuis tuis. Vale. Mediolani ex adibus nostris. viii. kal. decobres. M.cccc.xcxi.

Franciscus philælus Catoni Sacco iurecõsulto sal.

e T tue mihi litteræ primū ac deinde libiquos abs te tiroper expectabū redditi sunt. Viraq; sane res uoluptati mihi permagne fuerat illud p'cū maxime q; meis illis supioribus unis litteris e somno te excitasse sum uisus: Non n. oportet hominem amicissimū in iacitæ officio dormitare. Cato mi suauissime nihil ē te mihi suauius. nihil canus. Facitorū me amatur certe amas unice: nūq; posthac Medo' anū petas: scio philælo hospitēq; & tui amicissimū. Mirorq; Theodorus noster nihil responderit ad me as litteras: quas ultimū a uobis accepit. Quæ ad pessimū nosq; scripsit: & legi: & p'bas. Ve q; & nihil æquod minus speremū q; ipse cupit: & ego i primis opeorabro tamē sedulo me ulla ex parte officiū meū delyderatus sit. Et de hac te fars. Nos istuc immo la quadā uigemur. p'cipis litteras ad tuos libros sūtapas lēctitabis: mōebisq; me uel ora ton uel sūro stomachū moueāt. Vale cū pudicissima cōiuge sarcinamibsq; tuis. Ex Mediolano. pridie kal. Decembres. M.cccc.xcxi.

Franciscus philælus Simoni arigoni sal.

e T supbia a me nihil aliū ē: & p'uide apud me nihil scīgus. Quare cum tuis ad me offici p'les hūanissimisq; litteris mōdeomon mō supbie crimē effugio. sed ēt non

gratitudinis mihi ppe'dire uendico. Mirifice ꝑplector amorem tuū. Ac tua humanitate
facillimiq; moribus & modestia singulari delector plurimū. Iugeni uero tui uiax pre
stiq; deatitas maiorē in modū pergrata mihi & pꝑunda est: Video enim te tua illa
sua laude ei mihi laudem allaturūque pulcherrima sit & maxima. Nou enim tibiūmodi
tuas ornatusquo in litteris uteris: mediocri de te tuaq; faciēda spem quandā pollicet.
Itaq; te ē atq; etiam hortor ut oīm operam diligentiūq; tuā eloquentiā & humilitatis
studii tūcūci facias cōmōdes. Magna enī animus meus dē te prædāgit. Vale. Medioli
ex ædibus nostris. vii. Idus Decembres. M.ccc. xxxi.

Franciscus philēfus Matroniano brāfrat̃ sal.

q Vod me tuis litteris nō mediocriter extuleris: fecisti tu quidē phanare & ami
ce potiusq; uero: Nō enī is sūqui me ipsū nō norim. Sed tu illud uerissimū esse
liquidō declarasti: quod uidēl poete fabulariamorē oculis carere: utque enī amicus sal
li de amici iudicio atq; de nimici inimicus plerūq; solent: Nā & hic odio: & ille amore
nimio affectus ueritatē nequid intemescere. Facile tū patior erratum tuū: quippe quem
longe malim amicum multūq; secus. Vege illud de me tibi polliceans licet: te mihi esse ca
rissimū: & eo fore in dies cariorē: quo te familiarius uī potero. Munusculū autē tuū est
nequiq; desiderabim: non potui tū nou uerbemēter probare uel Epicuri frīa: Nihil enī
in eo ad uoluptatē defuit. Et amplū erat: & suauissimum. Nolim tū posthac tam grādi
re obruas philēsum tuū: Nam hæc Satrapis & Regibus nō paucō uiliq; contentis ac
phis dono mitti cōseruit. Vale. Medioli ex ædibus nostris kal. Iannariis. M.ccc. xxxi.

Franciscus philēfus Albertho Zancario sal.

n On te præterit quāta mihi cū Rhomæo pepulo uiro uobili & pndētissimo in
risōsitate & familiaritas est: nō inueterata benignolentia. Hanc uelut inole meo
adest: & quæ primis litteris ad te scriptūci diligēter corā exponas: ad dāq; qstū pro tua
pndētia cōducit: ad tē cōseruis. Vale. Ex Medioli. iiii. Idus Ianuariis. M.ccc. xxxi.

Franciscus philēfus Albertho Zancario sal.

q Vod pluribus hortans libenter agerē: si liceret. Sed nihil apud me licet: qd hōc
stati aduerset. plurima sūt & magna huius in me pꝑis beneficia. Itaq; nūq; pa
tior me ingratitudinis accusari. præterea non est constans & gravis uiri quotidie muta
re sedes. Vale. Ex Medioli. x. kal. Februarias. M.ccc. xxxi.

Franciscus philēfus Joanni Cornelio sal.

q Vā mirifice desyderē te uisere atq; corā alioq; beui cognosces. Id aūt quæ mihi
tuo pꝑe cordi sūt: qd potuisti ilpndē intelligere:is tū q nbi litteras reddidi: ut
bis meis exponet: qd uelut qd factō sit opus. putauī enī uō tibi molestū fore: si aliquā
hospitem ad dē: qua soles: hospitalitate uenientem exceperis. Vale. Ex Medioli. kal.
Februarias. M.ccc. xxxi. Fran. phil. petro Thomasio philosopho ac medico sal.

a Vdūi quæ scripsisti oīa: & Barban nostrū cōsiliū laudo: & nō minus tuū. Illud tū
malim effectum iri: quoad eius fieri possit: Esset enī multo res tucior. Ipsi tamen
uideritis: quid factō sit opus. Vale. Ex Medioli. xii. kal. Martias. M.ccc. xxxi.

Franciscus philēfus Liberio bonarello equiti aurato sal.

e Sū qdē pietatis laudādu: qd uel mortui patris memorā colas: Existio. n. me ic
circo abs te amari: qd scias: qd carus fieri pri tuo iussu: & clarissimo uiro: Nā ille me
quoad uixit: cūctis benignolentia: & benignitatis officiis pꝑecutus ē. Ite cū Ioānes Marius si
lus tuū i se facillitatē & liberalitatē exposuisset: mirifice sū letatus: Videre. n. sū uisus me ue
luti rediisse

in successione non tñ amissisq̃ intermisit benigno lentianñi quod in parte amissis ex-
stimarint bellico in te filio occupataste. Itaq̃ mihi plurimū gratulorq̃ tam misice ab-
te dilige. Vt aut̃ intelligasq̃ nbi in amore respondetiquod uelut periculū facies totus
erum sum tuus. Vale. Ex Mediolano Idibus Martis. Mccc. xxxi.

Franciscus phileſus Francisco barbato ſal.

b Vmaniſſimā excuſat: quēſq̃ i proxima es uſus epistolario inuitus admiſi. No-
ui eni occupationes tuas & priuatas & publicas. Sed ſum miratus iqd̃ de libris
noſtris te unum qd̃em ſenſu uerbum. Itaq̃ rogo te ut ad eaſque modo ſcripti tibi di-
ligenter reſpondas. Vale. Ex Medio' mo. x. kal. Apriſ. Mccc. xxxi.

Franciscus phileſus Hieronymo bellanti ſal.

u Eror idē accediſſe tibi q̃ oſtaſq̃ petiens Baſiles: quod tūto proſerbio uſurari
ſoletq̃ diſtat ab oculis diſtat a corde. Nā cum plura hinc abſens es poſſuitur
non mō es conſtatū nulla ex parte diſſoluſti: ſed uerſum ſicis longe maiore ſemore.
Nobis non modo de lucro in epistolario munere ſatiffactū abſe te non eſſe ſed de uiro
quoq̃ non poſſe diminutum. Que tibi abeunt mādum in uſu. Tuum igit̃ fuerit te
ſuſta oſſiū tui poſtulaſſe uidemur. Hugolino parmenſi omniſſimo equiti aurato
ac iureconſulto ſalutem meo noſe dicaculū: unde q̃ cōmoneſcit cauor ſitane: dū
exteris rationibus blandiri capis: & illis tacto ai iudicio non probeſt: & ab ſuis iure u-
tupereſ. Non enim uidetur eiſſe hōis cenſorem genere q̃ cenſendus ipſe ſit. præterea
qui ſe pœſtat in ſuos ingratus: qualis i alienos exiſtimetur? Quare ut probe uiuſita: &
ſentiat: loquatur probeſt. Non eni par eſt paucorū flagitia uniuersis populis ac princi-
pibus uitio dare. Sic enim & germanos bibulos: & Friles ſellioſ. & Hæſpanos prado-
nes: & Britannos edaces appellauimus: quoniam eorū pauci quidam aut in potum aut in
predā & ſanguine maxime alacris: aut in cybā intemperantis ſe gerūt. Sic alia aliis crimī-
ca aſcribemus. Vel dicat obſcuro quiſpiā uelut gentiū reperiantur: qui uel auiel ingeni
magnitudine atq̃ præſtantiaq̃ religione: qui ſanctiſſimonū: qui bonæ artiū ſplendore
qui oī deniq̃ uirtutū ac laudum genere cū talis cōparari queant. Et aut Hugolinus me-
us & Imperiū Italiæ & pontificatū creptum: quaſi Romanorū & Italiæ nimis ſit uel im-
peratoris uel pontificis & diligere: quos uoluerunt: & reſicere: quos noſuerunt. Aut ſi
Romanorū Imperatorem proficiant: quem Romanus populus: quem Italia i probant.
Aut ueniat in Italiam iſte ſelix totius erum terrarū orbis uiribus adiuuſti noſuerunt la-
leſi unus philippus Maria gener aduentum eius probauerit. Itaq̃ iterum atq̃ iterū ut
ba penſitet Hugolimus. Nec tam loqui cōſueſtiſq̃ recte loqui. Vale. Ex Mediolano po-
die kal. Apriſ. Mccc. xxxi.

Franciſci phileſi Epistolarum Liber Quintus.

Franciſcus phileſus Catoni Sacco iureconſulto & Oratori ſal. pl. d.

Ideo te eſſe admodū oī oſſiū: pote q̃ a legi ac iuris oūſis. Anſio
tantisper uenia exoratus: donec cōſtitute uacatōes præterint: te ob-
lectū gratiant es homo uoluptariuſus quōibus obutens: que
& incendit ſunt: & hoīe urbano minime indigne. At ego nequiq̃
reſpondebo tibi: ut Ariſtoles: aut plato ſed ut philoſoſus. Si q̃
uero acutus uoluerit tui iſtam Academiā conſules. Sequar aut̃ or-
dine ppoſtarā: & te quæſtiōnā. Et primū tu q̃dē perſequar: cauſa

[illegible]

qui in anima efflanda & sonorus canant & dulcius dici audentque sentio. Neq; me hoc loco deterrebit ab animi iudicio platonis auctoritas apud quæ disputat Socrates Cygnos incito i more sonitus canere ac melius quàm tum maxie possident in constanti aditum: At ipse id puto natura fierique studiose consensuade funtiales omnis spiritus per corpus dispersos contrahit ad coartand ad arte uiculis presidu ac roboris. Sed ubi natura frustra sua multaq; lætata: necessitati parere cedit cogitque spiritus illi defensa cor dis statione emergentes ipeta quodâ intrinsecus p anulari illos logissimi colli ambeus ad os ipsam sonu quendâ pleniorē efficiunt mulci cantus simillimū. Ad postremū aut quæstionem est a te quid remedii afferre queat quo minus quis ebrietate superet in libe riorē voluio: qd̄ græc. οὐμ πόντον symposion nominant. Et ad istud quoq; facilis est responsio. Unus germanicus Tiberii Cæsaris frater ut erat uir & liberalis & gratio sus istiusmodi tuo cōuiui genere delectari solitus tradit. Cōuiui aut reliquis ebrietate correptis: solus medicus uino superior est iuentus: cū in m̄ lōge magis q̄ alius quicq; se se potu obtrueret. Sed postea est aduersum cōfuisse medicū anteaq̄ bibere incipere uel ita semp quinq; aut sex amaris amygdalis ubi id facere est a Druso prohibitas: mox post parū cū potū ebrietati concessit. potes igit etia tu quid octui uel germanos uel huiusmodi cōuiuii acciperis: solus uidet sobrius: si uolueris p huiusmodi amarorū etiam amygdaloꝝ uino iter phibere in uenas. Quod si huiusce rei quæstionis rationes mihi uiderē: etiā q̄ uis amaritudinis naturaliter desiccat: atq; consumit humiditates: itaq; ex oibus liquoribus amarus marie gustū offendit ut ait plato: ut pote qui liquet uenulas: que & molles sunt: & rariore cōtendit humiditatibus ex ariditate resolutis. Videnus etiā huiusce: a maris medicamentis extenuari ac purgari. Sed hæc physicis relinquamus & medicis. Vale. Nonis Aprilibus. MCCC. XXXI.

Franciscus philæsus Danieli ueturio patricio ueneto sal.

e. Vm indignū existimaretur qui p̄sentia eſſem a te distans: non æque sermone literario quq; cōiungeretur beniuolentia & obseruitia semp sum: hæc uel paucis ad te scripsit: ne id quidē quod noui quicq; accidere: sed ne fortasse negligētia quæpi id accidisse opinaretis: hoc est ne ppter nouos quotidie amicitia amicos: ueteres colq; beneficos oblitus possim a quoq; iudicari. Ego te mi Daniel & amavi semp: & colui: q̄ ppe qui multiplicis tuas p̄clarasq; uirtutes admiratus sum: & admira ac tua uel humanita tem uel officiū in meis honoribus atq; emolumentis p̄spectū usq; habuerim & cognitū. Itaq; tibi uelē p̄suadeas ita me tuū esse ac fore ut aliū quēq; omniū max ei. Neq; fieri unq̄ posse intermētis illis bladiis sue fortunæ: ut ueteribus amicis nouos a iuq; antepōnam. Id tamē si pro tua prudētia latere te nō debet: uolui tūc mea etiam cōfessione atq; testimonio legidus teneres. Vale. Ex Mediollo. v. idus Aprilis. MCCC. XXXI.

Franciscus philæsus petro pascioni sal.

e. Commendauit te per litteras ioanni argropulo presbytero erudito ac disertō: & amice & diligenter. Quantum autem cōmendatio de te mea profuerit: sicut certior fiam. Solet n. quidēq; uir iste nō minus leuitatis morositateq; p̄ se ferre q̄ displicere. Sed tu uteris: si sapias: prudētia tua: atq; & hominis ingenio accommodabis & temperis. Litteraturæ tibi ex eo cōparanda eſſent mōres. De Mario filio que scripsistis: a his quoq; didicisti. Frustra sinimur inuita Minerva. Tu hortare a dolescētē assidue: ut sit: non minus ad moꝝ integritatem: & elegantiamq; ad litteras. Cum illic eſſem: dū

multosq; studiis quæfuiq; diligenter cōparare aliquid mihi ex Apollonii erodianiq; is
openbasque ab illis de arte grāmatica copiose fuerit & accurate scripta. Nihil uq; po-
tius odorant. Nā a magnis ludi quæ publice docent plena sūt nugæ oīstiaq; neq; de
cōstructione grāmaticæ orationeq; de syllabarū quantitatēq; de accentu quæq; aut p-
fecti aut ceteri ex istis pceptis haberi pōt. Nam lingua solutaq; & Homerus & Cal-
limachus in suis operibus potissimū sunt secuti. Quare ut nos de his
istimodi rationibus didicimus studio nostro diligentiaq; didicimus quibus minime nega-
rim nos ex Chrysolora focero adiuncta nōnulla accepisse. Sed nostros ita dicit: mar-
te ad calē quoad eius fieri potuimus. Quare nō mediocriter me iuuaret uiros
illos quos modo memineramus. Incedereq; o litem hanc omnē nō leuarem. Solū: sed
fidat. oīa. Tu de tuis rebus oībus litteras ad me dabo assidue. Vale. Ex Mediolano. Idi-
bas Aprilibus. M.cccc.xccc.

Friscus philippus Nicolao cebræ sal.

q Vi gradē pecuniæ opinaſ pdesse plurimū bonis artibus: utpote quæ omnē amo-
ueant necessitatē plurimū saluē me sentētia. Qui. u. pdesse quisque quo ma-
iores sūt eo humana ingenia reddūt deteriora. Id aut ita esse tu p̄pauis ex caplo: qui
quo tēpore effes pauperē inter maximas animi occupationes atq; labores componisſe
per aliquid uel scribere uel lectitare. Et quicquid oīi surripere a negotiis poteras id
omne ad reę cognitionē & laudatissimæ artū studiū cōferebas. Itaq; tuo ipse ingenio p-
stulissimēq; moribus delectatusq; tēpore mercede gratia p̄ficebaris i modū ac
pericula tibi tanq; suauissimū uite comuē eū Ciceronis codicē dono dedeq; de quibz
nibus tuiusmodi impetus est. Tu aut nunq; p̄mitterebas inter molestissima etiam negotia
tua usq; aliquid ad me scribere & te & amicitia nostra dignū. Nūc autem posteaq; pecu-
niosior factus es neq; respōdes unq; ab me p̄cipe litteris. Vocatus neq; lectitidis libens
ut audire oporēt ulli idalges. Sed totus es i luctu. Itaq; nō possum nō oculis diuitias tuas
quæ nō modo mihi tered ipi etū tibi abstulerūt. Nūc fortassis una cū paupertate & fa-
cilitate abs te omnē humanitatēq; abducentis. Nūc tibi sup̄ior. Quid. n. aliud opinor
eū nihil respōdes. Quod si aliud ē i cui necesse ē s̄seruire testatur scriboq; uel igno-
sci n̄bis uel miferari tu. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Maias. M.cccc.xccc.

Friscus philippus loāni Mario filio sal.

u Tunc res humane mutabiles oēs ac fragiles & caducæ: Theodora Chrysolori-
na mihi dilectissima uxor: & tibi mater idēq; gēntissima ad primū quātū Nōas Ma-
iasq; dies erat Mercurio diuites hoc ipso annoq; iſta a Nara Chriſtiano quadra-
gesimus primus super milleſimū nature deoq; cōſtitit id quod mihi adeo acerbū fuit:
ut i uita nihil potuerit accidere acerbius. Scio me tibi ſletus singulorūq; nūciare: Nā ne
ipse qdē potui me a lachrymis cōtinere. Ceterum qm̄ ea lege necessitatēq; nati sumus: ut
oēs aliquando moriamur. Equo aēo tūc hoc ualeus ſeramus. necesse ē. Tu facias uos
ſp̄ritū rectū matres: Nā nihil tēp̄ illis diuites tēpus tene: quidē i litteris studio
quarū gratia Cōſtantinopolis ex p̄fectus. nō mō nō p̄ſcis: sed etū quæ ab nobis abiens
dediceras: amiseris: usq; adeo studioſum te diligentēq; p̄ſtiſſa. Vale. Ex Mediolano pri-
die kal. Iulias. Anno a Nara Chriſtiano. M.cccc.xccc.

Friscus philippus Caroni Sacco iurecōſulto sal.

q Vis te uon amet atq; magnificat Catoſque uidetū nihil omnino nelle igno-
rare: Sunt nonnulli ordinis tui homines: qui Bartholom modo Baldiū legat

ut eos certe minime contentosunt. n. ad emungendas pecunias. uel extorquendas potius. licitatores minime uulgares. n. aliud nihil curentesq. plura faciant diuq. nocte. Sed tu: ut es ut & scutus & graui nullis tenebris delectaris. Sed uersus semper in apertissima luce ingenti atq. ueritate. Nihil tibi oblitus nihil recedens. nihil anceps: nihil ambigui patens. Quare ab me duo ex priis quæstio. M. Tul. Cicero is: primū quid tibi uir ille eloquissimus uoluerit apud quē ab esset ppositū morte uideri malis. cōtraque subdi- dent perinde atq. necessario consequenti mala ergo mitem. A. n. id uideri tibi nō sirs dōdie neq. acute dictum. Sunt u. p. l. a. q. u. a. i. n. h. o. i. e. n. t. i. s. t. u. s. p. o. d. e. r. i. s. s. i. n. t. u. r. m. a. l. a. r. ū. e. f. f. i. c. i. a. n. t. Num illi uir dicemus mitem. inquis. qui summa uirtute praeditus & primorū corp. oris atq. fortunae bonis pollens. si aut iterdē ex pedibus laboret. aut in maximis di- uitis uel equis uel bouē amiserit. Nam hæc enī mala sunt. sed nō taliaque tali atq. tan- to uiro miseriam imponent. peris scilicet loco. quid Clepsydra significet. Nam eius quo- q. uerbi mentionē fieri eodē in libro. p. a. n. d. a. ad ista tibi respondeo. & de Clepsydra. n. i. n. i. s. h. o. c. n. u. e. r. b. i. e. t. g. r. æ. c. i. u. o. d. a. C. l. e. p. t. o. c. o. p. o. s. i. t. e. s. t. & h. y. d. r. o. C. l. e. p. t. o. a. u. t. e. f. u. n. t. i. l. i. g. n. i. f. i. c. a. t. a. u. t. e. o. s. t. e. n. d. u. m. C. l. e. p. t. o. a. C. a. l. y. p. t. o. d. i. c. t. o. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. u. r. u. e. l. o. i. c. a. t. a. p. o. c. a. l. y. p. t. o. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. u. r. e. u. e. l. o. i. c. a. t. u. r. u. n. d. e. h. a. b. e. t. a. p. o. d. i. c. t. o. i. n. e. a. p. o. s. t. o. l. ō. a. p. o. c. a. l. y. p. t. i. s. q. u. o. u. e. r. b. o. r. e. c. l. a. n. o. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. a. Nam p. p. r. i. ū. f. u. e. r. a. t. i. s. h. o. m. i. n. i. s. e. s. t. q. u. i. C. l. e. p. r. e. s. d. i. c. t. u. r. e. l. a. n. t. & a. b. s. c. o. d. e. r. e. q. u. e. r. a. m. & p. i. d. i. a. s. s. u. m. p. u. e. n. t. C. l. e. p. s. y. d. r. a. a. e. r. o. d. u. o. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. & f. o. n. t. e. & h. o. r. o. l. o. g. i. ū. i. n. f. o. n. t. e. A. t. h. e. n. i. s. i. n. a. r. e. i. l. l. a. M. i. n. e. r. a. u. q. u. o. d. a. m. i. n. e. b. e. a. t. e. M. a. r. i. æ. u. i. r. g. i. n. i. c. o. ō. s. e. c. r. a. t. a. i. s. p. a. l. u. c. i. s. s. u. b. t. e. r. r. a. n. e. i. l. l. a. t. e. n. e. t. q. u. i. n. e. s. i. t. a. c. i. a. u. i. g. i. n. t. i. s. u. r. g. i. t. t. a. n. d. e. i. n. f. i. o. r. a. u. t. u. o. d. p. h. a. l. e. r. e. ū. E. r. a. t. p. r. æ. t. e. r. a. u. a. s. q. u. o. d. d. i. u. i. s. i. s. u. e. l. q. u. i. a. q. u. a. l. i. b. u. s. d. i. m. e. n. s. i. o. n. i. b. u. s. s. i. g. n. a. t. u. r. h. o. m. i. n. e. s. o. s. t. e. n. d. e. r. u. t. e. t. c. ū. i. s. e. n. ū. f. i. d. i. e. r. ū. f. o. r. a. m. e. q. u. i. a. q. u. i. a. p. e. r. t. u. m. e. m. i. t. t. e. r. e. t. i. t. a. h. o. r. e. p. a. q. u. e. d. i. m. i. n. u. i. t. u. o. d. q. u. o. t. e. s. s. e. n. t. i. d. e. n. i. d. e. n. p. o. t. e. r. i. t. l. e. a. q. nō a. b. s. u. n. d. e. s. i. u. e. d. e. f. o. n. t. e. a. c. c. i. p. i. a. s. s. i. u. e. d. e. h. o. r. o. l. o. g. i. ū. n. e. d. e. C. l. e. p. s. y. d. r. a. n. o. m. i. n. a. t. u. r. a. q. u. i. a. u. t. u. e. l. e. t. a. u. t. f. u. n. t. C. a. t. e. p. e. i. n. p. r. i. m. a. T. u. l. c. i. a. n. a. e. i. p. r. o. h. o. r. o. l. o. g. i. o. i. n. t. e. l. l. i. g. i. o. p. o. n. e. r. e. h. a. u. d. e. s. t. a. m. b. i. g. u. a. V. o. c. a. t. a. e. s. t. a. ū. t. h. o. r. e. a. b. ἑπώρα. h. o. r. o. s. q. u. o. u. e. r. b. o. u. r. i. m. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. a. i. d. u. e. r. s. u. m. e. n. i. m. i. n. A. e. g. y. p. t. o. p. h. i. l. o. s. o. p. h. i. c. a. t. u. r. q. u. o. t. e. m. p. o. r. e. s. a. c. r. i. f. i. c. i. ū. q. u. o. d. a. m. e. s. s. e. t. f. a. c. i. ū. d. i. ū. h. o. s. t. i. a. m. i. m. o. l. a. n. d. i. q. u. a. r. e. a. t. u. i. g. e. t. i. s. a. q. u. a. l. i. b. u. s. i. n. t. e. r. s. e. A. s. p. a. n. i. s. m. i. n. i. s. t. r. i. e. E. r. i. t. a. h. o. r. a. n. o. m. e. a. c. c. e. p. t. a. b. h. o. r. o. s. i. d. e. s. t. u. r. i. n. q. u. o. d. i. d. e. e. r. i. a. m. h. u. r. o. s. d. i. c. t. e. E. t. i. l. l. u. d. q. u. o. d. a. m. b. i. g. u. i. d. nō e. s. t. d. u. p. l. i. c. i. t. e. r. d. i. c. t. ū. d. e. & n. a. t. u. r. a. q. u. i. n. o. c. t. e. u. i. s. c. u. m. d. i. e. d. i. m. e. n. s. i. o. q. u. a. t. u. o. r. a. t. q. u. i. g. i. n. t. i. h. o. m. i. n. e. s. c. o. p. e. ū. e. ū. e. s. t. & a. n. t. e. q. u. i. i. n. t. e. g. r. ū. h. u. n. c. d. i. e. i. d. u. a. s. d. i. u. i. d. e. n. s. p. a. r. t. i. s. e. x. d. u. o. d. e. n. i. s. c. o. n. s. i. s. t. a. t. h. o. m. i. n. e. s. q. u. i. d. i. m. e. n. s. i. o. n. e. & R. o. m. a. n. i. u. ū. s. i. t. & h. e. b. r. o. i. A. d. a. l. i. e. r. a. m. u. e. r. o. t. ū. q. u. æ. s. t. i. o. n. e. q. u. æ. C. i. c. e. r. o. n. e. u. i. d. e. r. i. s. & o. b. t. u. l. i. s. i. s. & i. n. f. e. r. i. e. a. c. c. u. s. a. t. i. s. i. l. l. u. d. c. e. n. s. e. o. r. e. s. p. o. n. d. e. n. d. ū. m. ū. t. i. b. u. s. q. u. e. n. i. l. a. b. r. e. q. u. æ. r. e. r. e. s. o. l. ū. m. a. l. a. d. u. e. r. s. u. s. e. t. i. a. m. i. s. t. i. s. s. o. p. h. i. s. t. i. s. q. u. i. c. i. o. i. a. n. o. s. s. e. u. o. l. ū. t. e. s. s. i. m. a. r. i. n. i. l. f. u. i. t. o. i. n. o. I. n. o. i. & f. a. c. i. l. i. t. a. t. e. & a. m. e. n. & f. i. c. t. i. a. p. r. i. n. c. i. p. i. a. q. u. æ. d. i. u. i. s. i. f. u. n. d. a. m. e. n. t. a. c. ū. l. t. i. m. i. s. o. l. e. n. t. q. u. i. b. u. s. c. o. n. c. e. s. s. i. t. q. u. æ. i. n. d. e. m. a. n. ū. s. o. l. e. c. o. m. m. ū. t. A. c. a. d. e. m. i. c. i. q. u. o. q. u. æ. a. u. t. o. r. f. u. i. t. p. l. a. t. o. n. i. s. p. o. p. a. t. e. n. t. i. i. n. e. m. q. u. i. b. u. s. & n. o. m. e. n. & i. n. i. t. i. ū. d. e. d. i. t. A. n. i. s. t. o. t. e. l. e. s. p. l. a. t. o. n. i. s. d. i. s. c. i. p. u. l. u. s. t. r. i. p. l. i. c. a. b. o. n. a. i. n. h. o. m. i. n. i. u. i. t. a. e. s. s. e. u. o. l. u. e. r. u. t. p. r. i. m. a. a. n. i. m. i. & e. a. s. i. n. e. c. æ. t. e. r. i. s. o. i. b. u. s. p. o. t. i. o. n. a. l. e. c. c. i. d. a. c. o. r. p. o. r. i. s. q. u. æ. t. i. t. o. s. i. n. ḡ. a. n. i. m. i. d. e. t. e. r. i. o. r. e. q. u. æ. l. o. c. u. s. a. n. i. m. o. e. s. t. i. n. f. e. r. a. s. t. e. r. t.

virtutem is uti possemus & male atq; vitiose. Ob eamq; rem tam cōmodum in eo
moda nominant. Nec pauci & nimis nec plus & minus nec excoctum & coctum ulli
inter animi bona stoici esse volūnt cū quid dicit bonū cōstet omni bonitatis & ra
tione & numero: & itē malū quod omni ex parte & absolutissime malū sit. Cum solo
igitur bono stoici humani felicitatem definiunt q̄rectissime. Cicero stoicos secutus cū
propositum esset morē videt malū respondit malū ergo mīserū quod & ad p̄posi
tionem & fortassis ad veritatē aptissime subtilissimēq; cōsequit̄ quāq; iocūcos fortassis
ipse non probat q̄ podagra tibi non malum modicū sed summū etiam malum esse vi
deatur. Quid si caplūm collegeris aliter sentias. Vale. Ex Mediolano. iiii. Nonas Iuni
as. Mccc. xxxi.

Franciscus philellus Savelo paterū sal.

Id E tua in peloponnesum: quā insinasti: p̄fectione accipe sententiā meā. Fuit olī
peloponnesus in unā versā grecia & uir: & opibus pollens: nunc ut uacuus prius:
Nam ppter cōtinuas barbarorū incursiones icolarūq; igniā adeo est bonis carissima
vibes: ut p̄ter unū Georgium gemythum uirū certe & doctū: & graucū: & disertū: ni
hil inuenias dignū laude: p̄cipue n. illi paleologop̄p̄i quoq; inopia p̄fili vel suis sunt
ridiculi ac prae: itaq; p̄ter unū gemythum cetera ille omnia cōmiseratōis sunt ple
na. Accedit q̄ lingua etiā ipsi adeo est deprauata: ut nihil oīno sapit p̄ter illius & elo
quentissimē greci. Mores uero barbaria omni barbariores. Quare si me adiciatū pe
loponnesus tibi sed Thracia hoc est noua Roma Cōstātinopolis petenda est: illic enim
& uiri eruditī sunt nōnulli: & eulī mores & sermo etiā uisus. Quod eo tibi magis fa
ciendum cōfido: q̄ nesciā: quanta sit tibi Georgii gemythi futura copiosi peloponnesi
petens: Est. a. iam admodū senex: quip̄ magistratū gerit nescio quem. Ceterū Cōstā
tinopolin peturus poteris uidebitur ad uir: ex itinere cū spera duarū: donec pre
sens ipse corūq; iudices & regionem: uiros. Vale. Ex Mediolano. vi. Idus Iunias.
Mccc. xxxi.

Franciscus philellus Ioanni Aurip̄o sal.

n Erno te uno accipiendo facior: Te rursus nemo difficiat dando. Tu me libe
ralitatis plurimū laudas. Et hanc uirtutē extollis oratione ac res te quidē. Ce
terū quā ipse uirtutem tū facere uideris: ut eam minus implacheris. Es tu sine libe
rorū officia. Sed ex tua ista taberna libraria nullus unquā p̄dit codex nisi cum quaestū. Quid
tandē adeo te libris ingurgitas. Quibus utinā par eſtiteris. Ego peti abs te Sca
bonē geographū erubendi gratia: cū mōi libanus eſset domi. Reddita mihi sunt a te
uerba cū aſſentatione p̄multa. Ad rem aut̄ nihil. potis a me nunc Sertum Empericū eius
erubēdi gratia: ergo tibi mori. Sed ea cōdiciōe ne mutui tibi iure doni aſcribas. Qua
te faciat ad me mori redeat codicē suū apud te officio factus fuerit. Vale. Ex Medio
lano. iiii. Idus Iunias. Mccc. xxxi.

Franciscus philellus Francico barbare sal.

a Dhortationē tui nō inuitus audiui: p̄pe qui non emp̄ficiū a benivolentiſſi
mo i me aio. Itaq; habeo tibi gratias. Vix illud quoq; aio uellitū uolutes: nō
esse i eius p̄te: qui nauigat curāre: ſepe quo uelitet qua uſū maxime. Vale. Ex Me
diolano p̄dicte kal. Aprilis. Mccc. xxxi.

Franciscus philellus Leonardo Iustiniano sal.

f I possem tuo uti cōſilio: nihil oīum malē. Sed quod te nō latet: t̄p̄oris habeo

da est ratio: Quod qui minus facinis certe prudens esse nō potest. Cetera nec is cōmē-
tator: qui tibi litteras reddidit. Nā quicquid expositum ab me totū pfectū existimato.
Vale. Ex Mediolano. pridie kal. Aprilis. Mccc. xxxii.

Frictus philelus Catoni Sacro Iurōconsulto sal.

p Vto Manū sūū dēmppe apud te fore. Nā cū expecto quotidie. Debet. a. solui-
te ex Thrana. etq; remigatus p. pedū. Cū illic appulerant ipse tu ei consule
de equo: aut me facto spem. certiorē quo equū iubet aduolare ad uos. Vale. Ex. Me-
diolano idibus Maiis. Mccc. xxxii.

Frictus philelus Albertho Zancario sal.

n Olontibi unq; pūdeas Alberthe sciri eo me esse ingenio: ut simul cū loco an-
mū quoq; in ut. Quinimo etiā cū sum. Mediolanū deorū usq; Bononiā: age-
tado me istis florissimā uestra urbis memoria tenet. Quid igit. de te putas: cuius
suauissimi facillimq; mores semper habitū meū die noctūq; Quod si minus frequēter
meo litore ad te aduolantid uel occupationibus meis dāto: uel tibi fortasse ipsiq; ne-
gligentior factus es: Nā si sepius ad me scriberes: cogeret etiā ipse nim affere meoqui-
busq; negotiū me te frustra scripsisse iure queri apud me posses. Itaq; posthac quid tibi
faciūda sint tenes. Velut me certiorē facias de oībus rebus tuis: Nā quanq; uari istinc na-
tūmores afferunt: iego tamē ea certissima esse arbitror: quocūq; a te accipio. Nō. n. ipse es
qui aliud dicat aliāq; sentias. proinde si de te me uelis trāquillo esse: siō: faciliq; uo in-
tellego quo in statu uerſaris: q; uius & tibi: & tuis. Idq; ut facias: etiā atq; etiā rogo. Nam
de rebus tuis nō possū nō esse sollicitus. Vale. Ex Mediolano. xia. kal. Ianuarias. Anno a
Natali Christiano. Mccc. xxxiii.

Frictus philelus Iohanni Tufanellæ sal.

n On esse te oblitū & doctoris & hominis amio: si uingendo maiorē i modū: tibi
q; hēo gratiasq; hominū gratissimi officiū p te fer. Quod cupis certior fieri:
quo i statu sint res me: tu eror equidē apud hūc meū humanissimū picipem atq; opti-
mū & honorificē & i maxima animi quiete. uū mhi modo molestem estq; ethruico
potius delectatur sermoneq; literario. Itaq; necesse est ea scribam: quæ iubes. Cetera mi-
hi belle sunt oīa. Vale. Ex Mediolano. v. kal. Ianuarias. Mccc. xxxiii.

Frict. philel. Gasmerio Castelloni Iurōconsulto duob; senatori sal. pl. di.

e T leporeū & aposeū & plices quos dono misisti mihi cū uidi liberritū uicidisti
me accepisti. Nā & i genū delicatioribus foet: obſcenis redditur: acutiusq; acci-
pere a te dona tali rōroq; uro ū fit sine laude mea. Recte. a. Horanū & pſidū & dul-
ce decus meū. Quicquid egrotū i genue tibi sit: atq; qd sentio: laudioribus istiusmodi esulē-
tis nō admodū uti cōſueo: nō qd gustus mihi sit rusticus: aut agrestis: sed qm uideor
didicisse: quo habens est corpus: eo ingenū reddi crassius. Quis aut. nescit istiusmodi
quibusc; cybis corpora effici latiora: Itaq; si me amas: leuioribus munusculis meū age-
re pponibus: prunis: pſicis: malis: pyris: uinūq; ac fruib; uene de rationē efficiat: quæ melio-
re debes. Vale. Mediolani. ex cultibus nostris. iij. kal. Ianuarias. Mccc. xxxiii.

Frictus philelus Leodryſo Cribello sal.

q Vod gratia oīa te delectant: uel ea affectuor coniectura: quod meis libris uteris
pro tuis ex illo uidelicet trito pulgatoq; puerbio. τῶ τῶν πρὸς ἀνὴρ κοινά. Sed
tu eo plus facis: qd mea ita dūcis: tu aut tibi iis nullū ius reliquū esse te is. Meus Dio-
dorus iam annos duos est apud te. Nec tot litteris repetitum iure ad me poterit. At, isto

mibi anthemeter ē opus. Quare faciat ad me spiritum hereditarius ad te ad te uolēs. Quod si fortassis teneat in foveam sic me certum quo pecunias ad te demere percat. Vale. Ex Mediolano. iii. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philofus Saxio pratenſi fil.

p Oſtenditque penſibilibus ad te dantiſi penes me foret. Sed h oſpitat iſti-
dem apud Harpyia hoc ē apud Ioſinem noſtra auſpiciū ea cōditione libros ac-
cipit mutuo ut reſtituas unū. Dabo et ad eū litteras conſilioq; uel hūmilitate uel iurgio
ut pollux redeat domūque deinde cōtinuo tibi miti. Vale. Ex Mediolano. iii. kal. Ianu-
arias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philofus Gaiſioſto Barzicio fil.

c T ſanctū ē preceptū & euangelicū alteri faciendumq; nobis ſeri uolumus. Id
perſepe legiſſe te certo ſciō. n. totus ſimilis tu. Quo ſicut magis mirer nos i
dem a te obſeruantq; didiceris. Scis. n. ab Aſtotele quoq; uſurpari nō ſatis ē uirtutē
ſcientiā ē boni ſimul. Quid huc ſibi uelit orationē te preſent. Tu ſi igit ſueris ita mo-
derari tibi ut nihil queriſſe uidearis quod ipſe grauer ſim laurus. Eſt mihi et cō a pa-
tre tuo eruditissimo illo optimoq; uiro ſalutatis. qur tibi ſanctē atq; iuſtate tuā ē.
Vale. Ex Mediolano. iii. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philofus Bonio filz iurcoſcelo fil.

q Vid ego in causa amici tuici eodē ipſe debes ſi cori accepſſe. Nam eſt a me
nihil ſine p̄miſſumq; ad eius uſuſ dignitatē pertinet ſim arbitratu. Et
ut mea ſent opinio lōge plus ē apud hōc meū demōſtrū principē mea opera cōſecra-
tiſq; uel optare fuſſet auſus. Tu ſiquid eſt aliud. quod a me tua cō ſeri uelid ſi ſcripſe-
ris. non ſuſcipis. Fruſtra. Vale. Ex Mediolano. iii. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philofus Antonio Metello fil.

c Om̄m̄ationē Florētię dedi ad te libros meos. Nā plaris nondū adidi & ne
id quidē mea culpa ſed iſtoꝝ potius. ab quibus p̄cipis idaciur ut ſua mihi inſcribēda
iubeatque idoclos potuiſq; uiros doctos & grauis ſunt delectantur. Vale. Mediolan-
ex adibus noſtris. iii. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philofus Antonio Raudenſi Theologo fil.

q Vid ego ſent de eſſeque ab te i Lactāti ſimianū ſcripta ſunt. idē bre
uiter me tibi mētiar. pet. a. n. ut adactē tibi ſperū uiciorū meū de is : que i Firmianū
Lactātiū ſcripſi. Obſtēperabo uoluntati tuā id quod ē ſi minus eſſet ab te petitiō mi-
nime ſubſeuiſſem. Nō eſt boni uiri reuocet ueritatē. perſerui tamque deprauata ſi ſue
rimocore pluribus pōt. Velle equidē pater optime ab oi iſtiusmodi ſcribēdi genere te
cōſtituiſſe. neq; cū inſimili candido decembre deſipere ipſe uoluſſes. Id certe fuſſet &
ordinis & dignitatis tua. Quia n. per imortalē dei ſanctiā nō te cōmōtuit ponde at-
q; inſeſto quod atq; inimico aſſians ſpirituiſ uir illū doctiſſimū atq; diſcretiſſimū tū i
ſolētenti inuſtenti ipſe inuhereris. ut nō res ſolū pene innumerabiles cōſulto male iter
p̄terſiſſet. ſed nomen ē uiri deprauare ſtudentiſ p̄pote. quē Lactātiū p Lactācio noieſt
Nā de rebus ipſis quid loquarq; ut queris. notatidū cōſcribere laboras. te oibus eru-
ditis & grauiſſimis uiris ridiculo p̄betes. pudet me proſeſco ea i mediū proſeſte. que
a te nouiſſe miſiſſe. p̄perſiſſe notata ſunt atq; reprehēſa. Rogo igit tenet hac in te Au-
reliū Auguſtinū inuicere. Retractant ille uir æque ſcipis ac ſanctus. que ipſe dēter er-
re. Retracta etiam tuſi tibi cōſtatque ſolū uolēq; male ſcripſiſſi. Quod ſi ſcece : nō

modestia & uerecundia minusq̃ sapientia laudabere. Vale. Mediolani ex ædibus no
linis. vii kal. Ianuarias. M.ccc. xxxvi.

Franciscus philelfus Sardo præfati fili.

q Videtis inter 5 partia strata penultima syllaba p ei diphthongen scripta
& cū accentu acuto: & 5 partia strata penultima syllaba scripta sine diphthongo
& ultima syllaba accentu acuto breuiter. Quā uos expeditionē dicimus i te militari
ei graeci 5 partiam strata nōiam. Nam o 5 partia strata sine pipthogo in penultima
& cū accentu in fine exercitū significat. χαλκίπποχος chilarchos uero ad uerbum nullam
ris est. sed in Romanis historiis pro tribuno militū ita semp̃ accipitur. Διμαρχος
demarchos p tribuno plebis. Vale. Ex Mediolano. iiii kal. Ianuarias. M.ccc. xxxvii.

Franciscus philelfus Francisco Barbaro fili.

n On equidē ignobilis foretū Kyriaci anconitanū tribi effem cōmēdatatus ut di
ceas agi ab me actus ppe cui uir ipse sine ulla et mea cōmendatōe cōmēda
tissimus sit cū uirtute sueque haud est uulgaris: nū ea diligētia: qua i subleuādo mortuis
unus oīum primus citatur. Quē enī unq̃ huiusmodi labores suscipisse aut aduincisse aut
legimur: et uniuerso ppe totarum orbe quocūq̃ in ulla usq̃ lapidibus notatum lit
teris aut graecis aut latinis unquā facientis important ad nostros. Vtq̃ eo is tibi hoc tē
pore gratior esse debet: qd ad te barbarū refert nōnulla pulcherrima Epigramata: quæ
apud barbaros Asia populūcis reperit. Ex quibz ipse habent pleraq̃ memoratu digna.
Quare hunc hominem ita tibi cōmendo: ut intelligas mihi quocūq̃ esse cōstitutum. Vale.
Ex Mediolano. iiii kal. Ianuarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philelfus Leonardo Iustiniano fili.

k yriacos Anconitanus cū Venetijs peteret me petuit: ut se tibi per lris cōmē
darem. Id feci eo libētius: q̃ nō effem ignarus hominem tibi fore nō i uicandū ppe
scitum q̃ sciat scd nōnulla pscit uirtutis monumenta: & eulogia: & epigramata: &
alia pleraq̃ scripta: que ex lapidibus uetustissimis in Asia Graeciāq̃ collegit. Huc igitur
uincula uelim: & uolens hilaritate: & sermōis comitate excipias: ut eos uolens quos di
gnos existimas: ab quibz tuū splendidiſsimū nomen per orbem terre lōge lateq̃ pendi
ces. Nunq̃ enim quiescit Kyriacus: qui eā tibi dact quætuorſimā mercaturā: siquid ab
primis illis usq̃ arcadibus: quos ante solem & lunā existisse fabulantur: memoria dignū
truncetini Italiāq̃ aduocet. Quid sit opus factis: intelligis. Vale. Ex Mediolano. vi
kal. Ianuarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philelfus Ioanni Aurispe fili.

e T ipse bene habeo: & te ex literis tuis bene ualeo audire. Itaq̃ utriq̃ nostrū &
gratulandū iusta & letandum est. Id quod ut gēuissime fieri liceat: uerbena
ter opto. Vale. Ex Mediolano. iiii kal. Ianuarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philelfus Ioannocio manetto fili.

e Omnis illi familiaris noster me corā monuit tuis uerbis: ut a barbadois mi
hi cauerē: q̃i oculis nescio qd consilii habent cum ite hominibz: qui mihi uel nul
lo errato meo inſeſi ſint. Habeo tibi gratiā mi Ioannocio: qui nulla fortune inconstitia
deteneris: quo minus mihi ſemper bene conſultum cupis. Ceterum eſto bono de me
animos. Nam ita munus ſunt: nulli hominum inſidie: mihi poſſint incommode:
quiſq̃ qui & prudentis uxor amicus: apud eum ſum principem: qui uel dormienti
bus nobis: omnia rimetur: omnia cuſtodit: adeo ut nullus omnino ſit locus inſidiis.
Conſilium tamen tuum non modo non contempno: ſed ſacio pluriſ: q̃ ſolent libe

diffime. Et operi dabo ut te ipsa intelligas nihil frustra scripsisse te. Vale. Ex Mediolano, kal. Ianuarias. Mccc. xxxviii.

Franciscus philæus Iacobo Constantio equiti auro sal.

Nas tandem aliqui litteras tuas accepisse me daco equidè miraculi loco: putabè. n. te nullū iam esse quod tū diu nihil pro tua pristina cōfectada meū obestrepes. Certe ita solēt pleriq; oēs fortunatiq; lenissimū in rebus non aicose mōsed sui ipsoe obliuiscunt. Quod aut̃ mihi fortunā meā gūlansud tibi licet facere merito. Sū equidè apud sapientissimū mīscētissimūq; huius tēpētis principē & eundē optimū sine ulla dūctū hunc Mediolanū philippū Marti petis ut hunc te & notū & cōmendatū faciā. Id mihi facillimū factū ē. At facias certe. Vex mihi dedares uelutiq; tibi sit mēsq; cogitatus nūquo intelligoquid tibi agendū sit. Hec a me sunt nō temere scripta. Si te mihi peritus rediens: potero tibi fortasse cōsiliū dare uō inutile. Vale. Ex Mediolio, pridie kal. Ianuarias. Mccc. xxxviii.

Franciscus philæus Albertino Zancario sal.

desiderare te litteras meas æquo aio facileq; patiorq; quip̃ qui existimē abs te amari me plurimū. Miroe tūquid lenis adeo mihi scribis. Causam reicias: scio: in occupationes tuas. At debes me quoq; arbitari minime ēe opiosum. Itaq; officiū meū aut tibi non ē accusandū: aut tū tibi maxime probandū. Vale. Ex Mediolio pridie kal. Ianuarias. Mccc. xxxviii.

Franciscus philæus Botnio sile interconsulto sal.

ericiēde fuerit mihi littere tæx uel p̃breues: fuisseq; lōge iocūdioretisū. aticū te q̃ Iacomū maluisse. Cetero ne sis me quoq; breuitate ipsa sup̃erem: Vale. Ex Mediolano pridie kal. Ianuarias. Mccc. xxxviii.

Franciscus philæus pallanti Strozæ equiti auro sal.

Vm nihil nos inter nos finis aliud cōmentaturū q̃ d' mūis & literis: nescio qd nobis uerendū in quo minus pristinā illā nostrā & familiaritatē & beniuolentiā mortais litterarū officis reperimus. Sane plurimū me delectatq; te totū phile studio deditū audio. Quidā magno uiro dignus qd illustrius: qd enī iocūdiusq; assidue aium alere bonis artibus: Quæ fortunæ appellatur boniflora. ola caduq; sunt. Solum animi bonūq; in nirtute positū ē & in re incommutabilū totūq; nature perspicaciā reddit humanū genus & mortale & beatū. Itaq; non possum nō maxorē in modū laudare illi totū nobilissimū tuæ pacatissimæ uitæ. Tibiq; ueremēter gratulor: equanimitatē nam prudētissimūq; cōsiliū: quod aliqui te totū tibi uēdicaueris uacuis oī strepitu & festiduo ibitionū cūliū & humanarū sollicitudinū. Veinī idem mihi licet hoc tēpore: qd tibi uni. Quatenus tamē beneptē etiam uiuo mihi. Et quicquid ab officio sumptio: mihi oī. id totū phile dedico. Meq; ad scribendū cōuerti totūquo non p̃nibus mō: sed etiā posteris natus fuisse uideat. Vale. Ex Mediolano kal. Martius. Mccc. xxxviii.

Franciscus philæus Iacobo Constantio

equiti auro ac interconsulto sal.

Vm qdē suāssimas tuas lris suāssime cōsultatus: utpote quas referas ad me dedisti cū tuis suāssimis salibus: tū exuberetis. quādū ergo me beniuolētia qd aut̃ euillaris meq; opulētiore factus sim: oblitum ēt tui: uideo te iubarissimē iocari meū. Nā quo pacto nobilissar tui: quē & bene priore: & dei Bonōre: cū utraq; i urbe p̃ totē urbanū generetis: si mō studiōssimū meū: sed qd tæx erat hūmanitas oblenāssimū

esse alacriterim. Quod aut ais me opulenti factum erides tu sine ingenium me esse qui nonis a nulla re magis alienus a cumulandis pecuniis. Nec me laet esse non nullis qui mihi uisio dent mea hunc rei pecuniarie contemptu praefertim quod existant diuitias in omni uite genus expedire plurimum esse eas dicant ornata pacis & subsidia belli. At ego mihi bellandi nunquam conuenire ut uolo: ni fortasse cogar respondere lacessitas. Sed huiusmodi belli genus non esse gentium iaculor sed lingua & arundine. Ad id nullo diuitis est opus. Nam in pace mihi ea uident pulcherrima ornataque ingenu ipse donque magnitudo uarietasque doctrinaeque dicendi copia maiestasque praesent. Huiusmodi ego studiis delector plurimum Iacobe Constantinoque diuitis me cuperent opera lentum iure posses appellare. Voluntas certe proxime accedo. Certe illud tibi ausum affirmare nihil oio esse uel ad uirtutem uel ad optimas disciplinas contrarium magis: quam diuitiarum operumque magnitudinem. His enim mortales ad libidinem insolentiamque ad multa unum genus impellunt. Quorum quicquam hi docens ex ois hominum memoria qui & distulimus idem fuerit: & ut optimus possim ego tibi innumerabilis prope in medium afferre: quos magnitudo pecuniae ad extrema scelera impulit. Itaque sine sermo loquaris: seu ioco: ego ita memet institui nulli pecuniarum quibus unquam sensum sed dominari potius. Tu certe scio de te tibi multo secus instituisse. Nam qui uoluptatis factus es pecunias nullis carere non potes quo tuo isti latiori uentri obsequaris. At nobis quilibet utitur obsoniis nulla opus est pecuniarum copia: paucos enim contemni sumus plurimumque laetari & pyrum facimusque cinama ac zuchurum. Nullo delectamur multo sed aut aqua praesepe merant ut non & debilis & dilutus moris quod si nondum uetus nostri memorem amissum meminisse per pulchre debes. Sed haec inter nos locuti sumus. Tu uelamine comone facias: ad quod tempus es utique omni periturus. Nam consilium istud tuum non possi non plurimum probare. Es enim apud eum regem futurus qui cum nulla uirtute natus tum benignitate ac mansuetudine cedit nemini. Vale. Ex Mediolano pridie Idus Iunias. Mccc. xxxviii.

Franciscus philippus Thomaio philosopho ac medico sal.

a Causis me negligentis quod egredere proleste scribere cuique me nossem indigentia obnoxium. Nam quis alius me uno in amicos diliget. At nullae meae istius laetiae tibi sit reddita: quasi aliquid tu mihi per litteras scripseris: ut ipse minus reddiderim. Noli igitur ea torquere in me deliquit iure optimo retorquantur in te. Certe istiusmodi desiderium tuum diffinitur me expletum pollicetur: quatenus per tempus conditione mihi licent: id tu fieri ois sermo noster ois scribendi consuetudo de meis futura sit: & de his rebusque nihil habeant ois cum publicis actionibus. Ego quod fieri possit: bene ualeomeque fortuna contentus sum. pauca appetere pauca etiam satis sunt. quo tunc mutare etiam hominis esse duco & incostans & morose praefertim ubi id ab te fiat. Vale. Ex Mediolano kal. Iulius. Mccc. xxxviii.

Franciscus philippus Ioanni Auripae sal.

n Qui ex ipsa usque Constantiensi esse tibi reconditos non nullas Theophrasti libros: & eos maxime qui tripi quatuor insinbantur. Hos ego mihi exscribi es pio. Estque mihi comode paratus libarius graecus. Itaque rogo: te ut codicem illi uirtas ad me spectum reconditurum item ad te propedis. Nolo obsecro nulla exagitare causa aut ostentia: aut uerisimilemque fretum: mihi minus morae gerere ipse item cum meo aliquo uolueris uti officio: pari refert cogat. Vale. Ex Mediolano. xv. kal. Augustus. Mccc. xxxviii.

Franciscus philellus Saxolo praeconi sal.

¶ On idem esse τὸ ψεύδωσ λέγειν καὶ τὸ ψευδαγοῖς scitus empiricus li-
bro primo de grmatica apertissime docet. Nā ψεύδωσ et hoc ē μέτρον τῆς
εὐπιστίας καὶ ἰδὲ ἡ δόξα ὅτι αἱ ἱστορίαι αἱ ἄλλαι ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀποκλίνουσιν.
At ψεύδωσ λέγειν hoc est mendaciū dicitur ad eius utilitatē cui dicimus menda-
ciū fieri a nobis potius qđ & parentes i filios & medici in aegrotos obsequere plerūq;
edocuerunt. Multa enī qđq; dicuntur noūt nō ē verū & dicunt tūc illis uel admonē-
tione uel exēplo uel spe aliquā p̄sint peccata mentiēdo nō ipsi fallimur sed studēt
aliquē fallere in eius detrimētū. At dū mendaciam dicimus tūc et ipsi fallimur dum uos
uera loqui arbitramur. Vale. Ex Mediolano Nonis Augustis Mccc. xxxviii.

Franciscus philellus Leodysio Cribre lo sal.

¶ Itēqđ tibi in mentē uenerunt ex papia litteras ad me dederis quibus petis ha-
beam ne qđq; exploratū ac certū cuiusmodi legē tulisset Otho Imperator de con-
suetū ordinis equitū i Theatro & quē itē fuerit lex saluā & q; scatinia. Quid enī te uō
miror cū habes istic inreconsultorū Homerū Catonē facimus: uō ex isto potius q; ex
philello quaesieris de istiusmodi legibus. Ceterū ut tibi morē gerā: non Otho Cēsār
perator sed M. Otho tribunus plebis legē tulit nequis i ordine equitū spectaturus se
deret nisi scilicet quadringenta milia possideret. Quod cū cōtingeret aliquis is tandē
esset sine ingenuitate libertus: licet i gradu quartodecimo inter ceteros spectaculo in-
teresset: ad quadringenta autē subintelligi oportet milia signū moris. Nā quadringentorū
scilicet possēssio in romana republica fuisse inopiam scilicet ceterū cōplectant li-
bras argenti triginta: scilicet cōtineat ex arte signato libras duas ac semis. Legē uero
tulit senatus. Gladius Cēsaris cū euebatur ne liceret adulteriū ppetrare. Sed deprehensū
qui fuisset i adulterio: si supplicio dedecet. Quod uero loco ultimo abs te petis
Lex Scatinia. I Scatinia lata est cetera pueros cōcubitorumque uocant ἀρσενικων νόμος
arsene coene. Hos enim graui supplicio afflicebat. Nos tum praedicatores tum praedicoes
appellamus: istiusmodi hoīes flagitiosos & impuros ac plūc sceleratos. Vale cum cato-
ne uostro. Ex Mediolano. vii. Idus Septembris. Mccc. xxxviii.

Franciscus philellus Francisco Scalamoto equiti aurato sal.

¶ T de horologii inuentore: nūc nomen acceptū respondebo tibi qđ didici
lectitādo. Habetur in sacris litteris in eo egyptiorū in qđdā hebreorū. Nam egypti
p̄ti sacras litteras uocabantibus p̄ quēdam alia ac signa uerba ipsa significabāt: uo-
te uerbi gr̄i angullū pingentes & inuadū intelligebant & inuadūea rōne qđ āguilla cū
aliis p̄sibus nullā hēt cōiunctionē ab eis semp̄ seorsū se continet & sub leporis figura
auditiōnē leporis sint acutius auditus habet. in qđ apud hebreos libro regum quarto
Achā oīam primū horologii inenisse. At his egypti nequāq; assensit: qđ ut hoīum ge-
nēs ob eadē rēpōnem ab se ortū cepisse uoluerit etiam cū alias pulchras artis & di-
plinasum botanū rationem reperit esse: quippe qui afferat hēstibusque inuolūta
fuerit: quare ac uices paribus inter se distans moere animaduertam: & inde unius i
tegrū diē tempus in horas quatuor ac uiginti fuisse distributū: quod & diē scilicet cō-
plectatur & noctem. Ceterum a p̄batissima traditur auctoribus Heumen trīnegistū
id i diē totū duodecies fecisse unam pari semp̄ interposito rēpōne: & inde hunc ho-
rārū ordinem constituisse: scilicet diē in horas duodecim ac noctem eodē

modo. Id autem eo uidetur probabilius quod hora ab ἀποσ oros qđ urini significat: nomē habet. Sūt pertereque acutus rem uelint iocantem de his. ex. quadraturā i deo decem partis p ratione musica diuidū & inde horarū manasse rōnem. Aquam. n. que tenuissima cauerna deflueret cū per totū diem coquisset. hāc maiores nostrū in duodeci partes diuiserunt quibus quidem partibus numē horarū iposuerūt. De Halyone autē quod requireret nata ē patre Menolo & matre Canabem pītoy. Cyren: que quidem auit uita agitat circa littus onēsy pūli auferitur a flacubus: & ut ferūdes quam uorden circa hyemalis uersiones quicquid dīda aī ē halyon quonā i man cōcipit: Nā & αλ hals & Αλσ hals filium hōe ē mare significat: & αλσ cyren cōcipere: & ob hāc rationem aspiratur in prima syllaba: & scribit per y tonus. Vocatur ē halyonis. De pane uero pastoy. deo duplex apud grecos habetur fabula. Nā alii dicūt eū esse natū matre penelope. Vltis uxorē: & panibus pecis oibus ob idē panā esse notū: πᾶν pā n. omne significat. Alii uero cōcedunt eū natū esse ex penelope & Mercurio cōuerso in hircum. Et hāc habemus. Tu uelim me facias cōtentionem de oī tuo statu id quod primis tuis litteris te pertermisisse miror. Scis. n. tua mala oīa curā esse. Quod si de me quærās mihi perbelle est. Nā pīpōi huc meo uniuersay & aulay & ciuitatū sum capissimus. Vale. Ex Mediolano. iij. kal. octobres. M. cccc. xxxiii.

Erasmus philofus iohanni Olzino sal.

i. Oim Zaburgada scribor regio dedi ad te dono quatuor opacula: que iam pndem ex greco in latinū conuerteram eloquū duo Xenophōtes Socratis: alteri de rep. Lacædemōny alteri de regis Agefilā laudibus: & duo item ex plutarcho Cheroesio quoq; altero Lycurgi utraque uita Numę pōpuli cōtinetur. Ea uero cum uentior factus fuero tibi reddita & amittā cōtinuo tibi dono scđū quā edidimus: de ex iho librū tibi de istamia differemus. Nūc. n. tertius nobis liber ueniat i manibus: qui & paupertate iscribitur. Interea uero tēporis qđ iohannes ipse Zaburgada meo nōie tibi coram expofuerit ut cures plurimū capio atq; te rogo. Vale. ex Mediolano pndie kal. Octobres. M. cccc. xxxiii.

Franciscus philofus Saxolo pratensi sal.

n. Olim mireris quādo senas respondero tuis litteris. Id. n. nō sit negligētia illa mea: qua nūhi nihil ē inimicus: sed occupatōibus maxis: quibus ita obruor interdū ut uix sim apud me. Nūc ad ea quę petis. Artemisius ē apud Macèdonas mensis maius. Ad hāc hyperides orator nō nūq; artemisiū uocat dīanę simulacri: nā artemis diuina est per tēra cuboer p mōtōiū Artemisiū uolari oīdīt Deinosthenes in ea orōnet que pro Ctesiphonte hīta ē. τῆς καὶ θεῆς μεντορος techne banafos & quā nos antē for didam appellamus. σφαιριστῆς sphaeris proprie calliditas est & ἄρχημος anchione uero iscribitur & ἰσχυρος dianocæ intellectus est & intelligētia: quā Cicero quandoq; cogitationem interpretat: quasi cogitando intelligamus. Vale. ex Mediolano. iij. kal. octobres. M. cccc. xxxiii.

Franciscus phil. Nicolao scimboldo ducali senatori ac iureconsulto sal.

e. Go singularē ingēni tui acrimoniam summamq; prudētiam cum semper pbanitum maxie sum hoc tempore admiratus cū eo in legatōe ad Vēnetos ut collega nolles quē notas hōiem esse leuissimū: & tamen ubi principis uolūtatē nosti te paulū humilī admittre collegi Varronē haud reculisti. Ceterq; eo sonator pau lox quod Varronē ridiculo habitum reddidisse qđ oīa pro uoluntate & usu principis.

Optandum de te principi esse uideo: quod Agamemnon sibi dicebat de Nestore. Si tu
his qualē te omnes esse iudicant haberet uiros decē Frānciscus Sp̄bortius & de uenetis a-
ctum esset ut ita loqueretur de omni Italia diceret. Laudo moderationē animi tui. laudo
prudētiam. laudo bonitātē: quibus tu fectus uirtutibus: tantū es in hōc diē laudē cōfē-
tus: ut in hac uniuersa gallia cōsūpina anteriorē i hoc uite genere habbas neminē. Grati-
lor igit tibi tot uel nature indulget tux bona. Mihi autē q̄meritisime letor: cui talis a-
micitia contigit: quo nemo est nec melior: nec sapientior. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal.
Octobres. M. cccc. xxxiiii.

Frānciscus philēfius Scrauz corni ducali senatori ac iurecōsul. sal.

a I p̄spectum habere & exploratū animū erga me tuū: nō tam multos perſepe ti-
bi cōmendant. Sed cū si aduerti nūq̄ esse frustra meas ad te litteras: nō sum ue-
ritas etiā hoc tēpore tibi cōmendat illius hominis cūque tibi reddidit meas litteras.
Quod eo facio maiore cū fiducia: q̄ mihi uideo itelligere uix bonū & p̄modestum in
iuria trahi per foras: qui pecunia sit iserior ab eo opprimat: qui solis opibus sit supe-
rior: Ceterę ueritatis tuę & animi magnitudinē. Scio nō patieris litteras meas hūc
se uulgari. Vale. Ex Mediolano. kal. Octobribus. M. cccc. xxxiiii.

Frānciscus philēfius Bornio iale iurecōsul. sal.

a Censare negligentię me uideris: q̄ iamdiu ad te nihil scripserim: quasi tua sit dili-
gentia singularis: qui uix unas reddidit litteras post meas ad te datas. Itaq̄ ti-
bi tacendū est: ne tua i te retorqueret iacula: quibus iure confidatis. Quod si fieri ab
me uolueris: aequior in me sis: ut tuas uel p̄ breuis legi p̄biteret: q̄ in iis lecti-
tandis agnosci uerēt tuā urbanitatē. Vix dici queat: q̄rum me teneat desyderiū & uiden-
di & amplectēdi tui. Quod nobis cū locoq̄ interuallū gesserat: reddat id salūtē litterarū
uicissitudo. Vale. Ex Mediolano. Nonis Octobribus. M. cccc. xxxiiii.

Frānciscus philēfius Albertho Zācario sal.

a Nescitis: tu quidē mi Albertho qui neq̄q̄tias accusandus: mihi obiciat in-
dulgētia. Numeres: uelut quot ad me litteras dederis: postea q̄ a uobis Mediola-
nū solui. Quod si meas ex tuis sententijs engeris: intelliges: inter nostrā magis sit accusatiōe
dignas. Nec ē mihi molestū utiq̄ meas epistolę teneas: desyderio. Deligis. n. me: q̄
q̄m coram uidere amplectiq̄ nō liceat: quare istiusmodi solatiū genus ex litteris nostris
quę si uelis crebritate uti: id facillime cōsequeris: si minus ipse obtemperas. Quādo. n.
frustra ad me scribis: quo minus tibi cōtinuo respōdeā. Ceterę utiq̄ res habent: scribā
ad te p̄ſepex ad facietatē usq̄ quotiēs optū dabit. Vale. Ex Mediolano. Nonis Octo-
bribus. M. cccc. xxxiiii.

Frānciscus philēfius Gaumerio castellioni ducali senatori ac iurecōsul. sal.

g Vob & primo inquit ut superiore mihi possitis exstare: fuerit humanitatis p̄-
stare deniq̄. Scitis. me nihil petiisse. Nūc autē postulat: q̄ uult me factū ob-
tulens: effectū reddas. Quod si p̄ſteris: habebō tibi gratiā nō ambiciō. Vale. Medio-
lani ex adibus nostris. vii. idus Octobres. M. cccc. xxxiiii.

Frānc. philēf. sal. di. plu. Aloyſio cotto ducali secretario.

g Vantam tibi debcam: memoriter meminī. Non. n. mediocris est beneficentia in
me tua: et amor tate singularis: quem si equauerit beneficentiā debere tibi ex-
ſtimabō ut referēda grata me inferiorē ſitūe putē. Et ita imortale erit beneficiū tuū. Id
autem tū p̄ſteritissimum me deceptum fuisse nō patieris. Num si si aduertiſſis me ob

ipertitiam florinos: quos uocantē cōuenis pro ducatis accipere: pati debes errantem la-
be uia: Sena. n. uniuersum pome iulū aureos nullos ducatos appellare pector Venetos
Nā reliq nūmī autē apud ceteros uere omnis & p̄cipos: & respublicas florini uocant
At uestri utrimodō florini sunt semiducati. Ego me fali nullo pacto ueli. Cura igitur a
p̄od iustissimū p̄cipē ut dolus ille malus tollat e medio. Quod si fecus fiat propediē
consulam & rei & dignitati meae. Vale. Mediolani ex adibus uostris Idibus Octobri-
bus. Mccc. xxxiiii.

Frans. phil. Ioann. francisco Gallinae ducali secretario. sal.

e T si noui ea te esse integritate ac bonitate naturae: malā omne maliciā nō fecis
atq̄ teterimū pessimū aliqui abomineris: uoli tñ ea rōne decipiarisq̄: aliqui ut
sint p̄uēctos uideri: qui nō sunt. Nemo. n. prudens pōt esseq̄ idem nō sit & iustus & oī
morali uirtute p̄ditus. Intelligis ex collega tuo uiro grauissimo & optimo Aloyzio cro-
torqua tē p̄ent aduersus me uī uerūtia hī qui ducalī p̄uēctū totūq̄ ducalis arari dū
tē gerunt: ignoscites illi qd̄ eū uidet. Istomachi meūq̄ nihil admittit indignū aut ine-
ptū. Tu igit: qui ab usq̄ Sena & nosti me: & dilexisti diligēq̄ egregie curare mihi ul-
la fiat iniuria: Nā ego illam nullo pacto sum platurus. Nō te latensq̄ ego sum alienus ab
omni auaricie suspitione. Cetero cōuenta mihi atq̄ p̄missa sine ulla diminutione seruari
uolo. Id mi factū fuerim cōuenis oībus solutū cultuabo. Vale. Mediolā ex adibus
nostris Idibus Octobribus. Mccc. xxxiiii.

Franciscus phil. Ius Antonio pessime. sal.

h Eri dedi binas litteras: alteri ad Aloyzū Crotorū. Alteris ad Ioannē fr̄scum gal-
linā: quos puto legisse te. Tuū fuerit curare: ut Senatus rei meae hoc esset iussus
q̄p̄mā p̄cipiat. Quod mi effectū cognoscere: eodē utar uerbo: quo ad philippū. L. Cris-
tus. Si ego tibi philippū senator nō sum nec tu mihi cōsū. Tenes autem meū. Num adeo
me abireceris: ad mulieris sim florinos: pro florinis: id est argenteos: ledemus in sin-
gulos florinos pro argenteis duobus ac triginta. At nos: fratres: ducens: loquimur. At no-
strates nō ita sentiunt. Ego illos florinos itellui: atq̄ itelligo: quos uos uestro more du-
catos nominatis: sic uniuersā Italia solos ducatos appellat Venetos: nummos aureos. Et
ita eū itelleui munificentissimū p̄cipē atq̄ statuisse certo: seu: ut inuis haryps illis:
qui mentē nobilissimi p̄ncipis deprauare moluntur. Vale. Mediolani ex adibus no-
stris xv. kal. Nouēbris. Mccc. xxxiiii.

Franciscus phil. Ius fil. pl. di. Ioanni Antonio

Rembaldo ducali cubiculario.

n Oī merito sapientissimus noster p̄nceps te unam ex oībus cubiculariis plurimū
semper & fecit & facit. Nouit. n. bonitatē tuam: nouit grauitatem: nouit cōstantiā
nouit fidē: atq̄ obsequiū erga se. Video alios nonnullos: qui loquuntur ad gratia: quē se
duci se se ut p̄ce: ut p̄mio nō difficulter patiunt. Te uero eum esse: facit omnes:
apud quē nil sit ueritate antiquius. Nihil in te fidū est: nihil simulatū. Oī refert ad iusti-
ciā & ad p̄cipis decus. Et tuū maxime officio fungi putatū: nil uir agens: ut loquens
q̄ iure possit a quocūq̄ accusari. Quo uir: moerūq̄ inherito cum apud p̄cipē summū ti-
bi cōparatū: benignolentiā: apud ceteros oīs laudē incertam. Intellexisti quō dolus
meoū agebat. Rem oīment habere: tē: nōcāstī p̄cipi: pugnat est xio. ipsē dū diffimo: mani-
fēstissimūq̄: iusticia singularitū: nō est passus sub figmento alius: uisū tū emolumentū publi-
cū atq̄ suū delatū fidē. Quis igit te si diligat: amētatq̄ p̄petuis ludibus tollat ad celis

Menisti in arte de me optime. Itaq; uelim tibi pollicari eū esse philēsum quo de uno oia tibi possis & recipere & spōdereque prestari quæ ab aio ingenio atq; gratissimo. Vale. Et me p̄stititissimo nostro humanissimoq; p̄cipi accuratissime cōmōdato ac dedito. Mediolani ex adibus nostris. vi. kal. Nouēbris. Mccc. xxxiiii.

Franciscus philēsus Bormio sal. luno cōsulto sal.

q Vas ab me orationes petieris ad te dedu. Scrius uero: qñ iis crebri. Hospitab. turn. apud amici tūda. Nam neq; meoq; scriptoꝝ immo: qñ nūmoꝝ san libera. lis. Quare misisse ei agūt omnesq; a baruf benignitate mea. Non enim omnes sunt Bormio: quidē uno gratum magis uidi aliū neminē. Vale. Ex Mediolano. v. kal. No. uembres. Mccc. xxxiiii.

Franciscus philēsus petro Thomasio philosopho ac medico sal.

m Acrobti codex de saturalibus is modo est Mediolanū allatus: quē ante meam in Thraci nauigatio nō. Vicentur ei agerit amispato. n. meminisse te uip. illū da. rissimū Leonardum hufinianū dedisse ad me litteras quibus & a te plutarchi ethica: & ab me Macrobiū saturalia peteret cōmōdato. Vterq; codex datus ad eū est p. scribā p. fecti p̄diti Vicentini tabellano euidi ducalis dñi: qui certe illos eunq; reddidit Leonar. do. Quin uersutus & callidus ueterstor fabellā excogitantini quiescū ex equo descen. disse: apud cauponali nescio quā bibendi gratia: equū se ide fuga sumipisse in p̄ximas siluas: quē postea ei est p̄secutus: uir illi etiā iussisse amissis illis codicibus: quos ep̄hip. pio alligatū putare tū eos furto surreptos. Nos si rem memoria tenes: multū de libris laborauimus frustra: qñ nihil odorari poterimus: in cōmū tūdem acti senectū: qñ scriba illerius fidei eos crederamus: fraude nō uicere. Quēfui ex hoc homine: unde eā sibi codicē cōparasset: respōdit emisse ex publico librario quodisq; uulgo uoc. bi. dellū appellatū: esse aut eus tabernū librariū euntibus ex mactato ad lōpē diui Marci ad dextrā. Tuū igit opus fuerit querere ex eo librario: quo pacto ille codex ad se deuen. rit: tam. fiet fortassis ut utroq; sublatos libris nobis uideremus. Id tu ne habeas. negle. ctū te pluriū rogo. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Nouēbris. Mccc. xxxiiii.

Franciscus philēsus sal. di. pl. lo. inotio maneto.

q Vam. dolco uir amicissime: qñ nobis uti si licet litteras: uicissitū ē pro nostra cōmū sūa. At licet mihi sūerū eadem tibi hostia scribēdi esset. Nō. uis est p̄iceps meus: qui mihi quicq; p̄cipierit: uipote qui uerit meū scribēdi genus totū esse igne: uim: nūq; cōtinere: qñ reprehendi possit. Nō. n. curamusque ad bellū: sed. que ad pacē attinet. Totū nostrū studium est cū Musis & cū iis artibus atq; discipulis: quæ semote ab omni armoꝝ strepitu: ad bene p̄tinet beateq; uiuendū. Quā ii mihi des. pe. re uident: qñ se imētē abmōi & auaritia: quibus potissimū uitis publicæ p̄cipatus red. dūt oēs. Quæ. n. requies illis dat: qui alia malitq; sibi uiuere. Vt igit cetera omittā: quæ uel tyrida sapiunt uel ipeniscupio ex te: discere: qñ belle uales: & quæ tibi cū libris. ne. liqua sit familiaritas. Nō. ego hūmānā studiū si unq; antea: tū marie hoc tempore dele. ctice. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Nouēbris. Mccc. xxxiiii.

Franciscus philēsus Kyriaco anconitano sal.

r Eddita sunt mihi quatuor pulcherri epigramata: quæ nuper ex peloponēso i. Itali adueniit. His ego sum ita delectatus: ut nō. uerac te rogarem: unq; cesses ab istiusmōi mercaturis: quæ & p̄uilegiū est: & doctis oibus p̄uicida. Quod aut intelligere ex me potes: quid antiqui philōsophi senserit de partibus animæ: petam paulo altius:

Nam aliter cum partibus sunt qui ab Italica philosophia aliter qui ab Ionica fluxerunt: Duo. n. esse philosophia: principia te arbitror nō lateraliter: Ioniceum altera: Italiciū pythagoras igitur sumus Italice princeps philosophia dupliciter aīam diuisum alius: qđ p̄pncipius ac dilucidus: cū primū dīxisset duas esse animi partes: alterā rōnalem: alterā irrationalem: deinde etiam alia est usus secundo loco diuisiōnem diceret animū distribui i trīs partes: quāq; altera in se haberet rōnem: altera uero quae ea cerneret diuidēbat in duas partes: quāq; una cōtinebat τὸν θυμὸν thymon hoc est eo loco animositatē nā θυμὸς thymos plura graece significat animositatē aut pro iracundia accipiebatur: in alia aut parte τὴν ἐπιθυμίαν epithymia i. cupiditatē collocabat. At Democritus ut qđ Epicurus in partes duas aliam separauit p̄pncipium rōnem inhaerentē ac fixā i Thora ce: quae uero pars rōne uacat: eā dispersam esse uoluerūt p̄ omne corporis cōcrecionem: quā σὺ ἱκπῶ in syncretismū uocat. Quinetiā ea corpora: quae sensu carent: Democritus eo sunt aliqualis animi habere participationē. Et hī quidē oēs ex Italica sunt philosophia. At Ionici qui auctore Socrate ionici p̄fiterentur philosophia: cui p̄cipiū dedit Thales nē scilicet cōstaret hominis animū uoluerūt ex octo partibus in iis. n. posuerūt hos sensus qui qđ uisum: auditum: odoratū: gustatū: tactū. et sexto loco partē uocalem: septimo uero carnalem quae est sensus. Octauā aut partē eam statuerūt quae intellectu & ratione iperant oībus hīc partibus sepe. Sed plato Socratis auditor eadē est usus tam p̄o qđ secūdo loco animi partitionē: quā pythagorā usum didicerant: Nā & in partē habentē rōnem humanam aīam distribuerat & i partēque esset rōnis experta: Rursusq; eundē separauit aīam i trīs partes: utpote qui mentē atq; rōnem in capite collocant: aīam uero uigorēq; iracundias: quip̄prie est ipse θυμὸς thymos: quē modo meministi corde & cupiditatē quoq; habere praecordia. Mens igitur ip̄saeque p̄ia est ea uis atq; potestas animi: quā graeci Δύναμιν dynamī uocant in capite tanq; in aere imperat ut regina p̄m̄eq; dignitas estq; cōtemplatiue: Nā ea parte & uigemus: & intelligimus: & iapimus. Sed altera uis & nimis: plato secūda tribuit dignitatē ut est in pectore cōstituta: p̄stat ut agamus: quae ipsa mens atq; ratio iperant. Vis aut illa: quā inferius positi cōcedimus: praestantibus illis potestatibus obsequatur. Nec illud certe praetereundū reuerentissimē platonē per oīs artus animū mente corpulq; uniuersum: atq; singillatim p̄ membra oīa tanq; per strumēta quiddā uim suā uirtutēq; ostendere: praeterea ad eundē animū referri oīumque atq; occurrunt sensibus: Quae aut a sensibus referunt: esse alia atq; alia. At Aristoteles platonis discipulus illū. n. annos uiginti audierat: princeps scētr̄e peripatetice in hāc parte animū secūt. Eas. n. esse duas dicebat: quāq; altera uolebat rōnem cōtinerē: alterā uero uacare rōne. Rursus it qđ hēret i se: se rōnem illā quoq; i duas diuidi p̄tis: quāq; altera ita cōtēplemur eaq; sit: quoad ipsū p̄cipiū scētr̄e hēre si p̄tuit p̄te altera: cōtēplansq; hēre alē p̄t cū ad eaq; alia sit generis p̄tis quoq; alia sit genere necesse ē. Alterā uero hāc p̄tū Aristoteles scētr̄icā uocat: alterā rōtatiuā: scētr̄i rōtari aliud nihil sinq; cōstituit. De his. n. quae hēre aliter possunt cōsultas nemo. Sed uero mētis atq; rōnis i cordis penetralibus esse uoluit. Ad hūc aut mentē Aristoteles docet ea referri omnia: quae singuli sensus nunciat: ab eadem de his fieri iudiciū: quae sentiunt atq; eximari: cuiusmodi ea sint: quae uarie occurrunt sensibus. At ea in partesque sua natura rōnis est experta: appetitum. Aristoteles posuit: qui si a ratione se regi gubernariq; patiatur: multatū est uirtutum expar: eaq; moralē uitam: mores huius partis sunt qualitates. Sin a perturbationibus auertatur: distrahat: sit officina uitiorum omnium. Et haec sunt: sine quibus nō hoc sens

port de animi partibus occurrebant. Cum plus otii dabitur longior totum ero. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Nouembres. M.ccc. xxxiiii.

Franciscus philellus Francisco Barbaro fil.

a Dilectio tua mihi maiore in modis pbari debet. utpote quæ ab optimo aîo manet meiq; amantissimo. Vex qui mare ingressus i uehementioris fluctus inciderat quo uelut sed quo ingratissimæ uentorum flatus traxerint nauigare cogitur uel i sinus. Itaq; ex tēpore consilium cupiat ut necesse est. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Nouembres. M.ccc. xxxiiii.

Franciscus philellus Normano albizio fil.

t V me obrandis litteris tuis. Quare mihi iusto non debes si minus sepe tibi respōdeo. Nā ea petiq; præstari nō possunt prudētius tibi cōsuleris si patris uiri grauiissimi sapientissimiq; malueris q; tuo ut consilio. Nescio tibi assentan nū Noemane. Homo sum libero ingenio. Nihil simulati pæ me fero. Dum tibi maioris quam patri obsequi omnibus es indiculo. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Nouembres. M.ccc. xxxiiii.

Franciscus philellus Rainaldo albizio equiti aurato fil.

p Vro iūpidem te uel ab usq; Florentiam apud uos agerē cognouisse haud obsecro eo me esse ingratior uerbis pascere didiceri neminem ulloq; lōge minus qui mihi iure sunt diligendi. Itaq; ne irani alaris spem nihil hic esse uideo qd faciat i rem tuam. Rē paucis tenes. Aliunde tibi cōsulas oportet. Nec uelim tibi persuadere me tua causa laborem ullum aut fugerent fugisse. Sed ita res habet. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Nouembres. M.ccc. xxxiiii.

Franciscus philellus fil. di. pl. Antonio petruccio equiti aurato.

n I plurimi faciū amorem tuū ingratis sim. Intellego. n. ex proximis tuis litteris qd m debitaui nūq; me tibi esse carissimum. quod autem me hortatorum iudicis ac si opus est cogamur ad uos redire. Quod si facere decesserit opere daturū polliceris ut ad uos sim & q; cōmodissime & q; honorificentissime. Hortaris tu quidem & amice & perbenigne. At habeo tibi gratias qui liberalissimi amici fangaris manere. Ceterum non mihi licet ullam accipere cōditionē uel maximā. Nam humanissimos hic priores ita me tractat ut nulla mihi relinquatur querendæ causa. Itaq; rogo tunc molestē se rati rōnem habeo tum constantiam tum dignitatem meam. Vale. Ex urum optimis Gynum bellantem nomine meo saluare iube. Ex Mediolano pridie kal. Nouembres. M.ccc. xxxiiii.

Franciscus philellus fil. di. pl. Francisco Scalamenti equiti aurato.

e Gi de pretura Mediolanensi apud hunc nobilissimū principem amice & accurrere se q; intelligeret & qui esset & quanti facundus. Non difficulter se persuaderi passus est. Delectatur uiris doctis clarissimiq; ingeniis. Itaq; uobis spem dedit nō uulgare iussit. n. nomen tuū referri in cōmentarios. Quātū mihi uideor intelligere: nō ster breui futuris exultem ea parum meditare cogitarque nostro hūc magnanimo pī tīpi uoluptati tibi uero futura sint honori. Et ut magis armatus sis delectat hic pīncips iis hoibus qui quēdammodi tuastra sapere uident: si forsan quicq; sapiunt astronum potius q; astrologi. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Nouembres. M.ccc. xxxiiii.

Franciscus philellus Rainaldo albizio equiti aurato fil.

q Væ mihi si scirentia de te ueltra Rainalde albizi dicam fore haud obsecro. Nā

miam uideo in uobis omnibus uicis optimatibus negligentiamque tanq̃ speretis sciri da oia uobis dormitantibus p̃ uestra uoluntate optantiq̃ cultusamulto uniuersis moris q̃ consensu iter uos : sed ne consilio quidem : Nam quem cunctis rebus uestris adsum- rursi uobis ipsi uos deservitis : Et uigilandi estimini credetis paranda omnia : quibuscum uobis sitque ad uisionem spectant. Atq̃ ut uno uerbo oia perstringam nihil eorū facilius estque facitis ponere ante oculos inimicos uestros illorū in obediens negotis muta- mini. Id si feceritis breui futurū spero : ut & patriā terrentia opperiri seruiant in pos- sibilem libertatē dignitatēq̃ uendicetis : & uobis ipsis perq̃ optime cōsuletis. Quod si fe- cus fueritis : illi male : & uobis omnibus miserrime p̃picietis. Vale. Ex Mediolano pa- die kal. Nouembres. Mccc. cccciii.

Frācis philēli Epistolārum Liber Sextus.

Frācis philēsus Vladislao Hungariæ Regi fil. pl. di.

Go te rex Vladislao cū adire scribendo instituissem nō poteri equi- dem non subuerisne a quibusdā existimare ipudentior quippe qui destituti uiderentur nō esse mei neq̃ munens : nec etiā dignitatis ad ea summā regem adhortari : que uel in primis regali magnitu- dinem p̃re se ferunt : Nam qui ad deus & gloriā natus : iuxta eda- catus oia supra hominē & mediteris : & moliaris : & facias : nūq̃ pos- sinit opinor nullis meis uel monitis uel adhortationibus quasi equus Lydus in capis ad splendidi sumis laudis cursum uehementius inotari. Sed ego certe neq̃ te moneo admi- rabili prudentia principē nec adhortator accedo : quicquid ultro pro diuina benignitate ad summi honoris calcē qui humane felicitatis & testimonii est : & premisi uel eas uel peruenis potius. Quid n. per mortalem deū aut pulchrius ad humanitatem fructuosius ad diuinę glorię gradum tibi cōtingere potuissent quod ipsi dies & deus obicit preclari de Turcis uictorū gente barbara & imani : Qui patris relictis auiisq̃ gurgis- tibus ubi se per omnē turpitudinis scditatem dies noctesq̃ polluerent horrentibus ib- lis Casaci uastisq̃ rupibus ticta ac multū in uniuersum ppe terrarū orbem sunt adoge- sus Christi nomē per omne ludibrium & contumeliam debauchati : Quas n. ciuitates quos populos quas deniq̃ remotissimas nationes quisq̃ affecit : que turcorū immanitātē obfecerat flagitia per omne sceleris cōm genus minus uel tolerauit uel pertulerint : Ob dormierat nescio quopactio caedum illud & iudicium robur uirtutisq̃ Christiana. Ac tan- tus terror uniuersas mentes inuasit : ut etiā sine p̃silio uinceremur : & quicquid erube- scendi hostis libidini aut furori collibuisse nō pati solam : sed perperit quoq̃ posse u- deremur. Oh tempore calamitas miserabilisq̃ fortuna. Ad titū milicarię deuotum erat : ut ignobile illud atq̃ agreste Turcorum uulgus ex humillimis pastoribus ac famulos & fugitiuis scytharū seruis lēge lateq̃ i populos Christianos & reges ipentareni deorū magis atq̃ magis ita sup̃pagarent iperū : ut iam uix sexaginta millia passuū abessent ab Italia. Itaq̃ nō absconde fortassis iudicissimos ille & petulētissimos amonitus uictare uio obtritus iter expacissima illa potula cōsumit se tēplo scissimo diu petri p̃pedit p̃ stabulo ganeoq̃ usq̃. Cōsiderabat n. latro callidus ac pestifer Christianos p̃cipos : q̃ & auctori- tate ualenti & uiribus matuis iter se odiis atq̃ discordis laborare : cōsedere diadema

hos vero propter quod curare nihil non ullos ignavia corripere negligentia plures decessos inter
 ipsi. Inter quas ille nostras calamitates iactabundus atque exultans non desperabat. Breui
 futurum quod secum ipse per omne facinus ac nequitia animo uoluerat. Sed uoluit. Cui
 rex dominus defendere thronum suum gregem offeratis rapacium luporum inuasis tam mi
 serere laniandum. Auduit fidelium fletus. Ut clamens amiserit concubinas non solum
 struinas leuare sed extremam omnino prestare opem iunlumque afferre dignatus est.
 Quare suos in te oculos coniecit. Tua est preciosa indole delectatus. Dilixit probitate
 uitaeque sanctimoniam. Te unum delegit ex omnibus Christianis principibus qui suum popu
 lum prostratum erigeres sustineres tuoreris qui impurissimos hostes suos trepidos tan
 dem palantibus auerteris fugares prostermeres adprimeres interimeres qui in omni po
 ritatem per mortalem nominis splendorem te omnibus gentibus admirandum redderes.
 Quae quidem ipsa rex praestitit cum mecum ipse cogitarem uidere meque maximis tuis
 laudatissimisque conatibus tam tempore atque silentio Christi optimum maximum per
 spicere: non potui equidem pro mea erga te fide singularique obsequantia non gratulari
 uel tui uel Christianae felicitatis quae tuo ductu recte sanctissimis auspiciis ea futura sit
 cui non modo accidere aduersi nihil queat sed cuncta potius affatim bona curiculo con
 tingant. Mihi uero plurimumque superius rerum omnium Imperator & conditor tuo
 cum parentum regalibus illis ac sanctissimis nuptiis iocundo uoluit interesse: quo te inde
 natum ad communem christianae reipublicae libertatem ac decus aut coram instructi aut sal
 tem & crebro & uno & eodem omnium sermone tuas res clarissime gestas audire atque
 gaudere aliquando liceret. Nouit enim uel habuissis iste innocens ac sanctus uir uidentis hu
 ius Christi Apostolus sic enim iure appellare licet summum pontificem Eugenium qua tem
 pestate orator si missus ab Imperatore Constantinopolitano Ioanne palaeologo ad Ro
 manorum Imperatorem Sigismundum uenisse et me inuitatum ad nuptias. Et quod inordi
 nate mea cum uoluptate in mentis rotundum uidi per somnum prima illa nuptiarum nocte: quod
 nunc uigilans loquor. Videre enim uidebar dormiens pulcherrimum quoddam astrum. Sole
 etiam ipso longe maius atque illustrius quod celitus delapsus in regis altius uestrae emine
 ntiae culmine cõsedisset unde circumque emissis splendidiorebus radiis ubi alius sese
 luce mirabili suffulscisset in credibili celeritate in Macedonici primo deinde in Mysi Olym
 piæ in uersumque Asia peragere festinaret ac tantum undique fulgorem effunderet ut aequae solis
 atque ille lunam sua praesentia obscuret. Aliasque multa uidere sum uisus quae curiosiore
 narratione persequi non licet. Sed quod ad rem attinet reuelasti praestito mihi tu rex fierens
 sine ingenibus meis corporeis splendidiorebusque uirtutibus meam omnem et longinquam somni ue
 ritatem docuisti. Haec frustra somnia uel inuicem emittit. Ne seu diuino iussu quodam
 reuelentur et inuicem dormientibus nobis quae aliqui futura sunt: hoc ea sit huiusmodi natura
 atque uisus ut maxime uigenti sapienter intelligantur sensibus corporis somno seruiantibus ac
 potius uincant. Ipsi ueluti solutus in libertatem uindictae atque per rationem corporis ne
 habuit illa quae cernere et incipitque perspicua olim & hoc omni laetiora ei futura
 sunt. Quae quidem res siui fortasse dubia tibi mihi sane esse nullo modo possit. Te ipsa
 somnium omne iam aperitur. Tu enim rex Vladislai nuptialis illius affini imaginem re
 praesentas. Tu ueluti celitus missus es qui & istro iam pro diuina cõsideratione: & uni
 uersi Thraciae hellepontique superato ipsum sis per illustrem potentissimorum hosti
 um eadem atque interitum in Mysiam illam Turcorumq; emporium puram perueniturus.
 Tu non diu post ut ipse aegyptiis Syriae oppressis patetfacies cunctis Christi fidelibus

sancti ciuitatem. Tu quasi nouus aliquis Alexander ad Gangem usq; uel ad illos potius usq; Gangandus quos Alexandro metui fuisse legimus: cui tua sempiterna gloria penetrabit. Nā quid ego te Alexandro cōparemus? o uirtutū illo sis & melior & igitior! Quinq; enim Alexander cū primū arma corp̄e mouere non in hostes & barbaros: sed i amicos & gentes: eandē etiā agere: quia nūc tu scannos enī uiginti natus ciuitatū in uita permulta comitabatur: te uero uirtutes plures. Erat Alexander ebrius. Vladislau sobrius. Impudicus ille. Tu pudicissimus ac plane tēperans. Agebat Alexander oīa temere. Tu consulto oīa & prudenter. Vrebat ille ad res gerēdas audacia: dux & itacida. Tu fortitudine & clementia: prebebat ille se se uel i amicos iniultū. Tu neq; in tuos nec in alienos quicq; uel agis al meditaris sine iusticia. Ille ingratiuidini se penumero se fecit o bonorū. Tu uis oīum es gratissimus. Quod si Alexander infinitis flagitijs atq; sceleribus inquinatus totam prope Asiam ne multo qdē cum milne subiugauit: qd de tot tuis tantisq; uirtutibus sperandū fuerit: qui nulli uel libidini: uel ai impotentē seruia: sūq; innocensissimus: preteritū cū ad florētē simissimūq; exercitū Christi habeas tecum propugnatore atq; ueniliferū. Et qbus cum tibi pugnandū est: Nū aduersus gallos: aut Britannos: an aduersus prepotētes atq; iniūctos Italæ populos: Sane aduersus Turcos. aduersus pastores & fugiuos: qui nullo iusto Marte oīa p latrocinia suaq; molunt. Nihilō tñ minus barbara ista atq; abiecta natio contemnenda oīo non effugienda curanda oīa diligenter. Nam ut ait poeta: Et neglecta solent incendia sumere uires. Id qd cum in alijs spurijs uerū esse aiadocetimus: tum in te turcorū in primis. Cū enim diutius illi contemnant: pro nihiloq; habent Bosphorū urbem ad hellespontē ipsius etiā iustitia ei imperatoris rēporibus clādestinis latrocinijs dux latronū Bocham operunt: diripiuntq;. Et cū mox fugati se intra caucasi cutes receperint: natus Herado imperit emerferūt in perfidando Mahometū p ditorū omnium perditissimū atq; nequissimū cuius nunc impū scitū ob nequitia illecebre maxime oīum amplectant latrocinia tē illam eisdē latrones armibus torpescit expulerūt. Inde q; factū est: ut sensim atq; paulatim p gredientes: dum neminē perinde atq; contēpti repugnantē offendit: in intus hadria tici sinus regionibus cōfederint: late oīa longq; turbantes. perdantes. populantes: usq; adeo christianoꝝ principū uirtus obdormierat: elanguerat: cōstauerat. Itaq; diuina qua dī providentia factū scitur in tēis humanarū: mentium tenebris ipse iu lucem uenens ad salutē & lucē Christianorū. Quare pergeat facis: Vladislau rex fortissime. Vtere tūc & tam grandi bono: quod tibi celum ostendit & sydera: permulta tū de Turcis in hanc diē splendidissimaq; trophœa statuisti. tū tota metuit te barbara atq; contemnit. Quicq; habebant aut robors aut spei ipsissimi hostes oēs noīs Christiane id omne in latrocinijs infidiasq; turcorū collocat. Horū autē tot nullibus per tot tamq; diuersa preter la abs te nuper interposu: quid reliquū seu uirtutē sit aut tūcissimū extensū fidei: busq; latere possit: esse certe arbitror neminē. Mirum profecto est: quā de tua animi magnitudine manditaq; constantia apud Christianos oīs & sperne & fidaci cōtūtaueris. tū de trophœis: quæ uocant nullus sermo: nulla mentio est. Extremū illi optatū q; triūphū quondā oēs expectant: per quē liceat cūcū ipse ac seque non ægyptū & palestina solum: uerū etiam uisere locos oīs: ac gentes: ad quas olim uox euāgelica peruenit: itaq; uniuersū populi regēq; Christiani p tua icolūitate atq; uictoria deū oīs & unus oīum marie spāssimus princeps meos philippus Maria āglusq; te dignatus & āplitudinis gradū non secus pfecto q; patrē & colit & uenerat: sed amores tantisq;

affectu aequè atq; filium capere habet & pericundâ. Qua hûc uoluptate affici existimes : quociens audit suus de te operis respondere fortunam? ita medicinalibus delectat ac gestit rebus tuis oïbes p'spice gestitur nihil apud eû letius iocundare possit putâ. Te regum sydes appellat. Te Christianus reip. p'pugnaculû noiat. Te Christi uocat & cultor & laudator. Quot quotidie pro te preces ad deû h'et: Quâ assiduis supplicatîonibus: illisq; piissimis p te uno huius principis iussu tēpla oia celebrat. Quâ oib' eû & deo te rex Vla dillus intelligis hoib'q; carissimâ in te uno christianorū oïam salutē cōstitutâ esse anî maduerit: tui fuerit ut quâq; rege labores ac discrimina maxima eû tua ingenti laude suscepi s'sicape: pulcherrimâ palmâ expectatq; triphû te relinquant. Quin age adiutore atque duce Christo Ihesu iuade ipiam illâ terribimâq; barbariâ. Tibiq; p'suade nō minores tibi operû dandi essent rō tua pugnâdi ois cum diuina uoluntate cōueniatq; ut exercitus ois tuus & ordinē obseruet & modû. Nā celestē opē frustra fieri uidemus: quî hūana actio aspexit. Itaq; non mō ut alicui cōsiderâdum esset quomō uicissit is enfus maxi me sit: laudemq; optima cōsultatio antecederet. Vale rex iuicissime. ex Mediolio. No nis nouembribus. M.cccc.xccciii.

Franciscus philellus petro candido leuco decembri salutem.

i Nter maria leumensib'q; malaque tristis iudicia p' se sentid esse boni: aîd uerto: quod nemini magis nocetq; sibi. Itaq; tua te torqueri istania nou moleste fero. Vale & aliquanto respice. ex Mediolio. v. Idus Februarii. M.cccc.xccc.

Franciscus philellus Antonio Raudenû theologo sal.

q Vo significato accipi cōueniat quotus quisq; nō dubito nosse rei: tamē qñ id a me requiris: paucis accipe. Idē significare puto quotus quisq; in singulari n'eros qd nomē numerale quot. Vt quotusq; & qui aliter sentiat: p eo quod dicimus: quot sunt qui aliter sentiūt. Nam q dicat quotusq; idē significare quod aliqui: ueremur errat: id q dicit Cicerone oiq; uetustate licet intelligi. Vale. Mediolani ex adibus nostris. Idibus Nouembribus. M.cccc.xccc.

Franciscus philellus Aloysio crotto ducali secretario sal.

p Lacuisse plurimū hūanissimo nostro p'cipi epistolâ illam ad Regem Hungarie Vladislau ueremur gaudeo. Quod aut eius nolē me hortari: ad philippum ducē Burgundie ut scribâ: p'mū effectû dabo. Vale. Mediolani ex adibus nostris. xv. kal. Ianuaris. M.cccc.xccc.

Franciscus philellus Catoni sacro ac iuriconsulto sal.

n Vnq; te das ocio Catō sacre. Ac scis te quidē & p'cedēt & bene. Quid. n. est magis alienū ab hois natura uita ociosa & inerticiū illud nobis debeat ēē p'p'riū naturæ: ut semp us agamus aliquid: uel circa ueritatis p'spicitiâ uersemur. Sed iam ad ea quæ petieris. Queris. n. quæ rō platonē adduxerit: at sedem locat i capite: cum tam eius auctores Aristoteles i cordis penetralibus esse uoluerit? Demonstrant mundū mathematicis esse orbicularē: quæ quidem figura præstat cæteris figuris omnibus: cum hæc sola suis partibus similitur. Cumq; mundus circumscriberetur quoque partes circû ferantur. Quæ ratione ductus plato uim mentis atque rationis in capite esse uoluit: is enim ad totius mundi exemplum animam distribuit infariam. Nam ut mundi summatē ac enā principēq; & gubernatō: regis & moderatur oia: celestis insignit dōcilio: ita summa hois partē quæ caput emēt: oïaq; tribuit. Deinceps post cerū p'ide atq; i media regione igles demōstrat subiecti: qui pro celestis regis imperio & agnō. creantur

imperata oia. At homines in terra posuit qui parent: & imperata obeant. Ad quam rerum imaginē tum quiddā in nobis: quod agendis studet collocauit in medicetū patētis atq; infra certū illud posuit genus qd regitur atq; administrat. Quare quidē ut tunc hanc duo appetitus sunt: ipsoe quas ut rationi ipsi plato docet naturaliter obedi-
re. Et ita mens in capite presidet: quā primū uim si dignitatēq; eē uult & eā contēplari-
tam: quā intelligit atq; sapimus. Quare uero secūda ē dignitas: uim uia constituit in
pectore: per eā agimus: quē iusta sunt. Sed quare uis uia intrinsecus ē posita: superio-
ribus pareat dignitibus. Auium preterea putat plato per oia meatu artus & corpus uni
uerū utiq; mēbraq; singillatim tanq; instrumēta uim suā transfundere. Quare uis sensibus
occupantur sunt alia atq; aliter in sentiendo referri ad auium oia. Ut igitur pauci oia cō-
plectar: plato uim mētis atq; rōnis: quā principē locuit in cerebro. Longius enī abest
ea pars corporis a collatione ac foribus: in cōclauis uero aīositasq; urhementiam: qui
Tymos uocatur a grecis: in corde: ac cupiditatē subter pectus statuit. Cuius qdē &
ordinis & spētē Virgilius familiaris noster minime ignarus pulcherrime cecinit i pri-
mo aeneidos libro inquam. Celsa sedet zolus arte sceptris tenens. mollitq; aīos & tēpe-
rat iras. At quare uolūti deū existimē: & quare sit ens secūda pīcos illos philosophos
definiē: nūllus parci accipe. Stoici qui sunt grauissimi inter oīs philosophos & acutī-
simi iudeant diuinam substantiā ita definiē: Diuina substantia est spiritus intelligibilis
igneus: qui forma carnetū in ea quare uelut mutatur: eū rebus oībus simul affinitat. Ut
ait deus appellatur: huiusmodi eīm inuenio. Cum sydera suspicerent hoīes: quare & cur
sū uerentur ppetuos currere dicitur grece τίνην themēstēq; eadē in eī ut i contēpla-
rentur: qd dicitur τίσαν theōmētico eū alitri cōtra: tū maxime & solē & lunā
deos noluerunt: qd sunt nonnulli: qui deū dictū arbitrent. Adde deos: quo nomie si
mor signū: catur quod deus scilicet timendus: metuendusq; sit: uis uidelicetq; ut sunt ani-
mo deprauato: diuinam substantiā neq; uerē: neq; uenerat: quippe qui eē nullam
putent. Ex quo: numero te nō eē existimandū: quēstiones tūc diluodum prebēt
agumentum. Vale. Ex Mediolano idibus Februarii. Mccc. xxxv.

Franciscus philelus sal. dī. pl. Francisco barbaro.

q Vm ego hac tempestate putem ex grecis hoībus grecos ceteros doctrina eō
quētiq; prestare: quāris a me rem placē iudicatu. Homines aut artis: Cicero nos-
ter inquit: omnesq; incenduntur ad studia g'oria. Quare inquam honorem nunc potes si
pud grecos propositū bonis artibus atq; disciplinis in tūta grecie totus inopu. Legi
ad ippodromū Constantinopolis in marmoreis quibulā lapidibus sub pulcherrimo
illo obelisco uersus quodlibet ad partē anteriore obelisci latinos ad posterore it grecos
& utroq; hereticos: & item utroq; admodū inepros: qui quantū ex us pōt intelligim
pressi atq; insculpei in lapidibus illis fuerant Theodolio seniore iperante: cui Arcadius
atq; Honorius filii in regnū successere. Quod si in secūdistimis rebus illis orientalis im-
petū littere & bonae artis negligebant: quid nunc existimandū sit: in tanta grecorum ca-
linitate & senilitute. Ceterum ut ad quēstia rēpōdeamus: uis Theodorus grecos meā
sententia ceteris grecis oībus & litteris prestat: & eloquētiā nō hac inquam libanati
gaudeat: sed eloquētia illa pīcae: qui & Demosthenē & Aeschinē & Lysiam: cete-
rosq; illos nobilissimos oratores uos legimus. Est preterea uir grauis & bonae pla-
ne dignitatem diligas. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Martias. Mccc. xxxvi.

Franciscus philelus Baucur philosopho ac medico sal.

d Ebes nō esse oblitusq̃ me semper Poetii opera delectantissā in omni facultate atq; disciplinatā ex maximeque scripsit in dialecticā in q̃bus ip̃s mihi utilis ē excelluisse plurimum. Quis igit̃ noua tantus uir de Syllogismis categorias hypothēsi cūq; p̃ceptis adinuentis mihi exhibi cupio. Itaq; a te peto contentioq; ut ego libro rām copiam facias mea causa eruditissimo atq; disertissimo iurōconsulto. Borno salē is enim liberū aliquem parabiq; huiusmodi prouiciū sit obiturus. Vale. Ex Mediola no. in Nonas Martias. M. ccc. xxvi. Franciscus philelus Thomae Seneca fil.

q Vob pudorē tuum accusare neq; est opus: Nam tamen si tūc me litterae plurimū delectant delectantq; semper quippe quae ab hoīe erudito & ip̃so quidē mei andrissimō proficiant tamen cū illos etiam mihi es carissimus. Scio enī te meū nō libenter silete neq; sponteris ob eī fortasse rēquod uel locus aliquis uel fortuna quae piam scribere phibent. Fuerunt autem nūc mihi eo tūc litterae suauiores quo sunt de lyderate diutius. Quod uerō cupis pro nostrae amicitiae munere immortalitatis nōmīni p nos commendare q̃q; in te est curas eruditio est illastrafaciam tūcquod petis non in uitis. Sed tu uchem merces loci de morte dū non ip̃rudenter cogitas ut unum eē memineris. Factoq; me tuas prius sarcinulas colligas q̃ te uidero nam uidebo te. mēdissimē. Vale. Ex Mediolano Nonis Martias. M. ccc. xxvi.

Franciscus philelus Franciscus ocher fil.

b Artholomaeus catias nouatēis iurōconsultus me nuper cōsultit: quē idoncam ip̃s emiseritq; nouatēsem adolēcentiā bonis & litteris & moribus institueret. Itaq; tu mihi continuo uenisti in mentē. Audiunt uir ille de te libetēpetitq; q̃primū curam certior a te fieri. Velles ne Nouatē ludum apertis. Volunt enī ille eius cuiusdā uisamq; & gramicam simul & rēthorici doceret publice. Tu igit̃ si rem probas cōsente mihi p̃cedem quantū nūmorum tibi constitui uelis p huiusmodi annuo munere. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Maias. M. ccc. xxvi.

Franciscus philelus petro perlesoi fil.

t Vam illi cōtione iocunī camo spondē dedi ad te qua de quid ego sentisēntio enim optime ex is quae antea tibi scripsi debeas intellesse. Cupio cultellos tantosq; qui a turocorum officina in Italī nauigant sed quos opulentes genenses turocos imitat fabrorū intrufalatos illos atq; subeunq; Nos quoque dies qualis scilicet illic emicō adesset. Mihi res tua cordi est id qd beuuit spero aliquando cognosces. Vale. Ex Mediolano Idibus Maias. M. ccc. xxvi.

Franciscus philelus petro thomasio philosopho ac medico fil.

n Equid rēp; meam lūcat te hoīem amicissimū & uirū optimū proxima nocte hora septima morte mihi salūtes ē dilectissimus mihi filius Olympus flauus: q mihi natus ex uore secūda Vrīna hōiāga matroba pudicissimā adeoq; formosā ut hōiē sua dici possimondē mensem nōnū iplerat Itaq; naturae ibecillitatem cōsentiens non possum non esse in luctu: p̃stetm qd ex oibus libris meis erat is pulcherrimus & p̃z se ferebat imaginem indolis cuiusdā egregie. Vale. Ex Mediolano vi. kal. Iunias. M. ccc. xxvi. Franciscus philelus pallanti Strozze equiti aurato fil.

u At dici queatq; me delectant proxime tūc litterae. Nullum enim officiū op̃i sibi neq; boni uiri neq; amici hominis. Monuisti & prudentem & bene. Sequat equid cōsiliū tuum. Moderatiorq; mihi est nō abinde dū bilis eē an de se bati h. a. sum: qui minimū sēte possim contumeliam uero nullo p̃sio possim nec etiam uelut

Nā iniuriā forte praedantis hoīs moderatēq; duro contumeliā utro & subit & fies. Faci-
cū igit; quod hortaris. Tibiq; uelim persuades neminē oīum amicorum esse hac tēpēsta-
te te uno mihi carissim. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Iulias. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēfius fili. di. pl. Bernardo lufiniano.

c Vpō oīo uos uisere ad refectiōem dominiciq; & tuo reliquorūq; ami-
corū intuo conspectu fui colloquiūq; liceat & certa honestas lege quae mi-
hi istē negotia sunt tēponit. Quare si me amas da operietur tuta mihi ad uos pateat
accessio me publicē principē simulantes; siq; tandē ea sint inter uestri nostraq; rēpo-
blicāpiato oblitū officio. ptes ut scis nō minus sū Venetūsq; Mediolantiā. Vnaq;
enī ciuitate donata sum. Vale. Ex Mediolano kal. Februarii. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philēfius fili. pl. di. Seruē cori
equiti avaro ac luroconsulto.

t Abellariū ad te in germaniā phicōcentē non sū passus ire uacū meis litteris: Ex
quaq; despectatione poteris facile cōstare. Itā me priuaueris uoluptatēq; cōdit
tabellariū Mediolanū modo repertē nullū ad me epistolā dederis. Et scis si profectio
pateat nū dixerim in hūane & liberalitēq; cū ad alios scriberes hoīs amantissimū is ob-
litus. Sed quo maior est beniuolētia nostrā eo fortassis existimasti magis licere tibi uti
metū silentio p litteras: profectum in istis germaniā niubus: quaq; frigore digru qdōq;
stupentē sic negēfiant. Itaq; ignosco exasēti tui: nō istā posthac uti nobis. Quare fac
ut citatū cumulatissime reficias: operamq; des ut aliquid noui reportes i Italiam reuocū
quod mularū nostrāq; interfit. Non enim fieri pōt quin epi tōpus amas ut doctus
& eloquētia singulari egregiū aliquid inuenit in tot ac tam plenis & puluerulentis bi-
bliothecis germaniā. Vale. Ex Mediolano pridie Idus Februarias. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philēfius Camusorto Barzizio luroconsulto fili.

q Vod ad principē Marchionē scripsim non te latet. Quid aut ea in te decrete
rit nō esse capio. Rogo igitur te ut quoniam nō modocrit nostra interfit. quae
sit istius mens principisq; primū intelligere: cures pro uirili parte: efficiatq; ne diutius
nobis expectandum sit. Ent hoc mihi pergratum. Vale. Ex Mediolano Idibus Februa-
riis. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philēfius Antonio trebano fili.

a Nicosius florentinus filior & excusor egregius aq; tēpēstate nostra atq; priu-
telen apud pīficos memorat copanue aut phidian aliquid & te diligit plurimū
& mihi est carissimū. Itaq; a me petit ut te in familiaritatē beniuolentiāq; acciperē qd
pe qui mei studiofissimū sis. Cupere enim se non fecus suos amicos oīs sēn meos atq;
ipse est. Quare ut & hominī amicissimū & humanitatis officio satisfaccrē: hocro hōrē
litteras ad te dedisse tibi perpetuo testes essent singularis dilectionis erga te meae. Vale.
ex Mediolano. iiii. kal. Martias. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philēfius fili. di. pl. petro Thomasio
philosopho ac medico.

c Xpēctabam quōtidie tuas litteras: quibus de is omnibus fierem cumulatissime
cōtorque mea interesse censes. Tamen cū interim iste nīōus ad te uenit nō cū
sum passus meis litteris uacū proficisci. Te aut ut uel hac in te meo exemplo uti uelis
enī atq; etiā rogo. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Martias. M. cccc. xxxvii.

Franciscus philēfius fili. di. pl. Francisco barbaro.

a Eque tuas humanitatem laudatūq; tabellariū accuso uel negligentia uel per

fidiam in reddendis litteris meis. Iudicabo cūqueque nihil responderis cum quid esses
respondurus ignorares. Reliquū est ut quod tuis litteris quamcūque pollicens ac reci-
pis & diligenter pſicas & ſpernū hoc erit mihi tū gratiū immortalibus beneficiis me
tibi obſtitū fore pſitit. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Martias. Mccc. xxxvii.

Franciſcus philoſoſus Bernardo Iuſtiniano ſal.

q Vanq̄ mutine ſuape dubitabūquin abs te mihi lettere p̄pedit redderent. nū cū
exiſſimaſſem nequa q̄ tibi fore ingratū ſi publicus ſtibelarius aliquid itē litterarū
mearum ad te deſerret. ſcripſi tuſſiſſimē dē ſolaciorū itra. Itaq̄ uelim cūreſſet ad reſcri-
bendū dominicam pascat mihi tutus ad uos accedis. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Mar-
tias. Mccc. xxxvii.

Franciſcus philoſoſus Bomio ſale Iurecōſulto ſal.

r Em mihi ſcoris admodū gratiſſi a doctiſſimo philoſopho ac medico Baſteria
Boetii cōmentarios i porphyriū & itē i ariſtoteles predicamēta atq̄ i cum librū
cui titulus eſt tēpi t̄pauſmētor per harmonias: tū ſper mutua benedictum exoriantur:
id quod ſit ſpernū. Nō n. mutus peto ſomatorū moerent meū fiat tuū uel tuū meū
ſed ut cōmodit eos nobis cōmentarios intra mēſem. n. reddibū Bononiā ad te quo Ba-
ueria noſtro reſtitū. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Martias. Mccc. xxxvii.

Franciſcus philoſoſus Albertho Zancario ſal.

i Interas tuis iuſte oclūſas cōmuni amico & erudiſſimo iurecōſulto Bomio ſa-
le reddito per ſolertime cumq̄ hortaretur ſepoliſis paulo conuiſis ac muſicis
homini amiciſſimo iſcriuā. Vale. Ex Mediolano. pridie. kal. Martias. Mccc. xxxvii.

Franciſcus philoſoſus ſal. d. pla. Nicolao Quinto Eccleſie Romanę pon-
tifi Maximo.

n Eſſe qd optatus i uita mihi pater beatiſſime Nicolae Quite pontifex maxime:
quid meclūſus cōtingere potuiſſet: q̄ q̄ diuina benignitate te ſacroſanctę Roma-
nę eccleſię pſectū didicerim: ſitandem. n. cū publice nam priuatum eruditis oībus opti-
miſq̄ uiris tuo ſuſto atq̄ ſolci ductu pulcherime conſulū & ad rem: & ad dignitatem
aiaductos. Nam qui ſole iſtute: geniq̄ preſtantia atq̄ doctria inſeparabili & eloq̄
tia ſingulari ad ſumū pōntificatus maritiae ſublatiſ ex p̄bitis diſciplinę ſuitorē ſortē
terq̄i debitor eſſe puto nominē. Itaq̄ ut de reliquis cōſiceſſimō p̄oſſum mihi nō ue-
hementiſſime letari atq̄ gauderetū memoria meclūſus repeto ſuperiores illa temporaria
enim ſinippe uigini p̄terieret: quibus ab ineunte iuuenta uſq̄q̄ Bononię p̄mū do-
cuiſſem: tua familiaritate: qui eandē etate agere ſuſuſſimē uſus ſum: Nō ſen erum p̄o-
teſt: quin una cum etate ingens ac mirifica tua illa crenerit erga me caritate: q̄quidē quo-
rum me gratia diligebat: ea nulla ex parte diminuta ſint: Nā mea erga te fides & incedi-
bilis obſeruantia acceſſionem i dies magis magiſq̄ ſuſcepit: & ita ſuſcepit: nihil ad cu-
mulū p̄ter ſolū deſideriū poſſit accedere: Et n. qui pro uiribus colit: nihil amplius in
ei remiqueſcit: ſi ſupra uires aut deſiderare aut optare. Quare hoc unum eſt qd i tanta
mea ac tū mirifica animi uoluptate: qui ex hac iſta tua ad ſumum pōntificatum creacione
cōcipio: me quodimodo offendi: qd maiore aut pietate aut ueneratione te pſequi ne-
queo. Quid. n. uel audeam ſupra hominem mel ſperē: Fruſtra uero quicq̄ optare demē-
tis eſt. In te igitamando colēdo: qnō tū acceſſio a nobis eſt: ſi ſtabilitas cupienda. Hanc
a ſit ſempiternā ſortetur ſubſtituit: menta ni p̄ſterbit: nullū certe meclūſus pſare poſſit. ſtu-
diū: Nā cū permagna ſit facta & omni ex parte icōparabilis i dignitate diſparitas adeo:

ut similitudo nulla possit adduci: eadem namq̃ sit amicitiam tuamq̃ Christum igitur in
terris christi quoq̃ humanati secutus exemplum: et isto tuo excelsio atq̃ diuino folio i
nostrā humilitatem tuā cordis itatū per superos illā ac tuā animi mansuetudinem ut
demeris: ut seruata etiam illa mathematica: ut austerius plus minusq̃ pmerentes: por
tione quādi me non minus diligas q̃ a me ipse diligens. Hoc nō si fecerim solum qd̃
feceris gentilibus q̃ uera & idolebata externa dei sapientia p̃cipit: & simul uacillat na
stus: & cande oinoq̃ore fuchit ad olīmū oīte celeē cōferabis. Et ne maximis occupatio
nibus tuis uel intēp̃tibus accedimel ip̃ortuniorum de his sens: Nā reliqua ū sancti
ssimus ille spiritus dui Nicolai cardinalis Bononiēsis tibi quōdā patris dum erat in ui
uiscū: uero sanctimonie tue flauicui nōst me carissimū certissimioribus meliori
busq̃ intus obsequiis: igitere memorie tue dissalentes que mea interfuerticola ti
bi pater amplissimus mediolanensis cardinalis Henricus uerbis meis corā exponet. Pe
ne i Christo ualeat sanctitas tuarū me oīa atq̃ etiā cōmōdare dedit. Ex Mediolano
uigilia resurrectionis dñice. Anno a Natāli Christiano. M.ccc. xxxvii.

Frāci phil. loīni Tuscanelle apostolico secretano sal.

g Ratale fortunę tue mi Tuscanelle uota atq̃ uirtutūq̃ locū nactus es omniū
simū apud Nicolaum Quintū p̃tēfē manū. Quod aut me intus i Romā
curatū: q̃ omne pollicoris studiū libenter audio achortatōes maximo iellgā: et
tempo ne loquaris quod ad me scribas iussus a p̃tēfō. Si me hac de re feceris certū
romā obfate aia ueram: quod me facere oporteat. Vale. Ex Mediolano idibus iulias
M.ccc. xxxvii.

Frāciφil. ius Catoni sacro lurocōsulo sal.

q Vid tibi i mentē uenerit nō possum augurari qd̃ ex me ip̃o capis intelligere: quot
ānos sim natus. Num fortassis ulli mihi paraueris uxorēq̃ q̃ sim corpore fir
mo robusto: qualem intelligere. Nā ferrū est qd̃ lamantur ē apud luenaē. At mīa uice
est: & tū cum egrotis agrotationē quicquid ueremeter doleam: nūq̃ sit euasura. pa
titur. n. tū eiufmodi huius uita diuturna esse nō possit. Vxorē tū certū ducere mihi
nō est i aīo. Vxorē tū habet postulatō ista tuā obsequar uolūtat tue. Natus equidē
ipse sim āno a Natāli christiano nonagesimo octauo supra ānū meōfēmū ad millesi
mū die quinto ac uigesimo iulii: & id quidē mane circiter ortū solis. Quo die literas
habe ad te scripsim: natalis agebat: itaq̃ initū dedi quāquagesimo ætatis anno: uel
studie usq̃ p̃p̃eris & acerrimis sensibus pro diuina benignitate firmissimo toto cor
pore. Vt cū mi du'cissime Cato. Ex Mediolano octauo kal. Augustas. āno a christi Nata
li die millesimo quadrigentesimo septio.

Frāciφil. fil. di. pl. loīni serafimo lurocōsulo.

q Vod me dolore potius cōbortat macerata acerbit. mī tibi hæ littere & lūstnōf
simū afferit nō uim portia. n. octesque idibus augustis fecerit: in hora scdā
splēdidissimū illud p̃cipō decus atq̃ lumen philippus Maria anglus Mediolanēfem
dareū uēris p̃fūio aliquot dies dissolueret mature deo: cōcessit. Tota enim est in
fletibus: seruoq̃ cōfict. Neq̃ qd̃ cōfili capiat: tūis nouit. Tumultuaria sūt oīa: Nā neq̃
uodū fuerat adhuc tū p̃cipē agrotationē detineri illas: nō repēte clamor subleuāt ē cū
uita excofisse. In hac tū neq̃ oīum perturbatione uident oīa publicā libertatē appetere.
Quid feratū sit augurari nescio. Vrhementissimæ mihi uidentur posse tempestatesq̃
impendere: p̃fectum quod hostes potentissimī sint in ip̃is sūt portæ: & hoc in tam os

na conficiatis. Ratio vestra omnis refertur ad lacrum. Et accusas me negligenterque unus omnium sis negligentissimus Vale. Ex Mediolano. xv. kal. Ianuarias. M.ccc. xxxvii.

Franciscus philellus Iacobino bicheto fil.

f Vm ego tua cū Lactitum aliunde muturassque intra quideci dies permisiisti reditus ad dominū. Tu cum codicē penes te habes iam ppe anm. Factq; mhu nō mediocriter inuiscū tua cū lachere videor usq; optimū mhuq; amissimū prudentius tibi cōsuleris. Lactitū dederis ad me q̄primū eū eādem remitti ad dñm. Vale. Mediolani ex edibus nostris kal. Ianuarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus fil. di. pl. Antonio petracio egi auro.

q Vā nouissimis litteris tuis mihi cōditionē ppositū. quo redire ad uos si id mihi facere esset iam integritā libenter acciperē. Sed cū ob alias multas rōnes ea mihi tui nō licenti p̄cipue ob nouā huius reip̄a. statim quo tēpore nemo ē sui iuris. Perui tñ futurum p̄corat tibi ex mea sententia respondeam. Vale. Ex Mediolano. pridie Idus Ianuarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Galeacio Cremenī fil.

a Liūde mi Galeaci tibi cōsile. Nā hoc tempore quid aliud tibi cōsuli nīhil habeo. Vale. Ex Mediolano. Idibus Ianuarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Catoni Sacco Iurecōsulto fil.

n Etsio sinequid tibi sim resposurus ad ea quae multa scripsisti nō amice minus q̄ iocunde ē: q̄ pro tua cōsuetudine. Sed uides un quā tēpore iudicemus Itaq; ignoscere tam decuit ut litterae: tam etiā qd nō liceat apertius loqui. Sed mitti aliquid ex meis ad te: quo mentem omnem meam cognoscas. Vale. Ex Mediolano Idibus Ianuariis. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus fil. pl. di. Besarioni Cardiali niceno.

e Am Homerū illudque uir eruditissimus Theodoros gazes exscripsit mihi & cū quidē magna cū ip̄sā atq; simpliciō elicit ne Cecrī quidē angelibus illis admirabilibus thesauris cūq; sim cessurus. Te autē pater reuerētissime maiore ī modū miror quē me cū ab usq; Cōstātinopoli noris uel ī publico discō huiusmodi post obitū mei sociari Chrysolora fuimus apud Chrysococē cōdiscipulismores arbiteris cū aetate mutasse. Vt q̄ unus oim liberalissimus esse cōfere: bēgnitate illā cū auaricia cōmutari. Donare didici sepe p̄mulat ut uiderē nīhil unquā p̄sentim librorūq; sine p̄ciosius nīhil dūco. At hūc homerī codicē tū eorū habeo tū incōdūat uix quicq; ī uita magis. Ita q̄ ignoscere hac ī te mihi. Siquid aliud tibi possim gratificari uisiers nīhil frustra. Vale. Ex Mediolano. x. kal. Februarias. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus Albertho Zicario fil.

q Vx hic gerant atq; aulimneq; debeo scribere tibi. Scis. n. nō deere icolā in aliāq; repu. esse curiosum. Omnis mea cōsuetud o hoc tēpore ē cū libris. Itaq; semotus a popularibus fluctibus: ne perēi naufragio cōstitui tēdū in huiusmodi portu me cōtinere: donec aliunde secūdis aliquis uetus alipret. Vtinā mihi liceret ad uos irei. Quod quoniam facere prohibeo: nō dico frām necessitatem. Vale. Ex Mediolāo kal. Febria. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philellus petro perleoni fil.

n Vgaris tu quidecū negligēti mihi obiciis: quasi tibi mores mei sint incogniti: Nā quē uni uideris unquā q̄ me diligētiore. At qd uelut ad te scribī ī tāto rerum

omnem turbine: Itaq; sine me temporum habere rationem. Tibiq; persuade tamē et omnem non fecistatq; ipsius meam mihi cordi esse. Vale. Ex Mediolano. vii. kal. Martias. M.cccc.xccviii.

Franciscus philelfus fil. di. pl. Fráncisco patrio.

q Va ipse in te tuo velim un officio. Galeacus Cernēdis istesq; meas tibi litteras reddidit. diligenter eorum exponet. Tuus aut mihi animus exploratissimus est. Amas. n. oblectatq; me egregie. Nec potes oblitus essetq; ego te semp dilexerim. Nā tua tum doctrinā dicendi elegitā testimoniū facit. Quod cū ita sit. reliquū est ut te ipsā intelligamq; etiam hoc tempore tibi sum cordi. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Aprī. les. M.cccc.xccviii.

Franciscus philelfus Angustino dato fil.

a Copies ex Galeaco isto Cernēdisq; meas ptulit ad te litterasq; uelim abs te curatū ire. Nū. n. ignoisq; utrum discipuli pceptoribus debēnt quos non sēcus ac parentes colere ueneratq; oporteat. Quod qm̄ minie ignoscatē longior esse uolui. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Apriles. M.cccc.xccviii.

Fránciscus philelfus fil. di. pl. Angelo aethiolo equiti auro.

q Vx petenti tibi philippo Maria duce adhuc uiuoreperē de Cosmo medice ea scripsi oia. Quæ uero tu mihi neq; petentemq; cogitā es possidensmusq; appareret. At nouit Cosmus & egregie quidē meā actū esse nullo iure. Quod si extrema affectus inania oia tibi cōdonauit quid faciurus sit Cosmus apud quē unū tu posse uideris oia: Aut igitur promissa perficiant tibi debeo nihil. Vale. Ex Mediolano kal. Aprilibus. M.cccc.xccviii.

Franciscus philelfus Guamerio Veronenē fil.

f Trabonē geographū: quē ab me pens cōmodatō: dārem ad te ōprimū: si penes me foret. Sed cū ab usq; Cōstantinopoli cum aliis meis perualis libris mihi ad Leonardum iustinianū uirum clarissimū & tibi æque amississimū atq; ipsi mihi. ea. scilicet legent mihicum primū in Italiā reuertissimū bona fide restituerit. Nunc illo uita sum & reliqui oēs sunt apud eius filiū Bernardū uirum optimū patriq; simillimū. Tu rem tenes. Vale. Ex Mediolano. iiii. Nonas Augustas. M.cccc.xccviii.

Franciscus philelfus Ioanni Aurispa fil.

t Euno mi Aurispa nemo est in accipēdo liberalior: in dando autem nemo rursus auior. Quare ne pro iure possim a quoquā iudicari: quod a me petis ad te nō ibit. Vale. Ex Mediolano. x. kal. Septēbris. M.cccc.xccviii.

Franciscus philelfus Bessazoni Cardinali Niceno fil.

c Tū mihi uidebar satis ad ea tibi antea respōditē ad decimū kal. Februariū: quæ de Homeri Iliade ad me scripseras poter amplissimē: quia litteras meas forlitū n̄ accepisti: repetē eadē panes. Idē mihi d̄ libris accidit: qd̄ hōi auro de pecuniis solet. Is. n. aut dat uisq; aut ibi datande plus accepturū se sperat. Ego nullo p̄cio cuiusmodi codicē sim daturus: quo æque delector atq; dilectissimū meis libris. Cōmutaturus ē quo p̄fectocū nullū existimē hodie i nulla disciplina codicē rep̄ing possit cū eo cōparari. Itaq; rogo te atq; mihi i modū & orō: obsecro ne me prius uoluptate meāq; tūc habeo Iulianū Iliade cōstitutū: in ea tibi simū sive bonū collocari. In ceteris sit rebus oibus me uter. p̄ tuo arbitratu. Vale. Ex Mediolio Idibus Octobribus. M.cccc.xccviii.

Fránciscus philelfus Angelo aethiolo equiti auro fil.

g Audeo equidem mirum in modum petri Medicum Cosmii filium ita meas pa-
 tris amplexu tueque caribus. Nouit n. petrus ab se usq; adoleſcente & ingenium
 meū & mores paterne dilectione erga ſe plane ſingularē. Quid igit facturus in pater
 ſi diligenter conſiderare iſtituerit prudētiſſimū uide ſi optimi filiu. Qui perturbaciones
 animi appellauere morboſiſſime eas nominauſſe arbitror. Sūt n. pſoſto morboſi
 q; bus concepti qui fuerint ſui raris eſſe non poſſunt: præſertim ſi in eos uideret medicos
 qui nō curandis ſed exaſperandis petriſ dūdicere. Nō te præterit Cosmū quibulda uen ſi
 miſeribusq; mihi ſemper: cū Florentie agerem fuerunt inſeſſidq; nulla mea culpa:
 ſed ſua dūcunt aduerſus me inuidentia. Quādiu Cosmus iſtiusmodi hominibus aſſis
 perſiſtenteſſe de me iudicare nunq; poterit. Itaq; admonēdis mihi uideatur nec in eis
 dat magis q; libet hoc eſt rationi & ueritati. Id ſi fecerit nullus perturbacioni locus relin-
 quetur. Reliqua ſua pro tua ſingulari prudentia bonitateq; moderare. Vale. Ex Me-
 diolano. iiii. Nonas Nouembros. Mccc. xxxviii.

Franciſcus philoſoſ petro Medici Cosmii filio ſal.

a Ngelus aſſolus: omniſſimū eques auratus: qui te uero amat: fecit me ſuis litte-
 ris certior: quod erat mihi dārius omni lacere mei eſſe ſtudioſiſſimū: nihil
 q; uſq; prætermittes: quod uſui mihi atq; honori futurum putes. Quæ quidem ipſe le-
 gers miſiſſe ſum letariſcum intelligere te omnibus palam facere plus uſidere in te
 officiūſq; illorum inſimulationis: qui recte ſapere nunq; neq; didicerit neq; uoluerit. Sana
 enim a tua uſq; adoleſcentia noſti me. Deus ut maleſciatq; pōrum fraudibus atq; iſidis
 ſedum eſſent qui animo ſemper fuerim: cōuincit ſimilitudo locorum diuſingamur in-
 teruallo. Nam ego te mi petre cariffime eadem ſum uſq; beniuolentia uel abſentia proſe-
 cutus: quæ cū iſte eſſet: uoſſeui. Scia n. me nō mentiriſcum me docereſ adoleſcentulus
 audireſ: quantum ipſe tibi & ſuadendo & monendo: & docendo: uelhortandoq; prodeſ-
 ſe ſtuderim: illūq; unquā locū ſciſſe reliquū: ubi meſ illū deſiderare poſſes officium.
 Equidem puro nihil magis obſiſſe mihi q; præcipuū meū erga te ſtudiū: ac ſu-
 perit perdeſſimū quidam homines fore aliquando: ut cū aduſnorē ſtatē dignitatēq;
 euſiſſeſ: & auctoritateſ: & gratia ualereſ apud te omniū maxime. Quare reſi cauſa eas
 in me ſiſmas odi exortariſcum: ut tua prudentia bonitateq; extenſenſim dies magis
 atq; magis exuſtubant. Cui tante indignitati ut moderator curatoq; occurras: te cū
 atq; etiā rogo. Vale. Ex Mediolano. iiii. Nonas Nouembros. Mccc. xxxviii.

Franciſcus philoſoſ Antonio panormite ſal.

c Vm idoneus eſſet oblatuſ nunciuſ: cum tuto litteras ad te dārem: uolui certior ſi-
 res de rebus meis: quas pro noſtra ſumma atq; mutua beniuolentia ſcio non ſe-
 cus te ducereſ: tuas: quādiu me ſaceret carūq; haberet diuiniſ ille dux philippus Ma-
 riæ: noſti peregre. Quo extinſto: quod ſine lachrymis meminſſe nequeo: apud hos
 omes ſubito eſt exortum incredibile: quoddam publice libertatis ſtudiū: cuius initia pal-
 cherim exiterunt. Nam quādiu conſenſione ſunt uſi res geſſerunt & perclaras & ma-
 rimas. Sed ubi reſta ratione publice utilitatis & gloriæ ad ambitionem & auariciam
 animum conuerterunt: permagne ſunt inter eos diſcordiæ ſubſecute. Hinc enim gabelli
 natalline gelphi emerſerunt ſiſciones: quæ inter ſe mutus odus aſſuantes: in ardēt-
 ſimas flammis breui exurgant: nec eſſe eſt. Videre uideoſ homēda propodeſ emanatos
 incendiaſque diuina atq; humana omnia concremaſunt. Itaq; uellem me hic tēpeſtate
 ſurripere. At quo me recipimōdū ſaris intelligoſ: ita mihi uideſ uniuerſū ppe Italia eodē

hoc igni cōflagrare. Quare te rogo: me adiues cōsilio tuo: qđ mihi faciendū magis es ducat. Est enim mihi similia non parata: qđ delicata: quam hic relinquere nec possum nec uolo. Quo aut honeste sū cōmodeq; acturus: non satis hēo exploratū. Vale. Ex Mediolano Idibus Nouembribus. M.ccc.xcviij.

Franciscus philellus Gregorio amico Iureconsulto sal.

■ Ibi ad ea tibi possisq; a me querere: rēpondere. pterea qđ a me tibi querēdū ē? Num es oblitus quod apud Ciceronē similes istis: ptepe i officiis lectissimis nō licere icole i alia repelle canolos? Nam qđ ex peregrino ita ciuitate a diuio illo dace philippo Maria cōatus sumus: ut ad oē ciuitatis & munus: & beneficiū hojū mihi nemo sit pferendus: quae pmi maiores illi Mediolanū cōdi derūt: tū mihi ratio ē habēda: qđ eius sim uois inglinus: & nō hic ex maioriū meis natus. Insup satis debet apđ te & tu moribus: & nūcis i rebefere: quomō post pimi Caruaginū uictoriā hoc fiant nego cia. Ego ubiq; gentiū nullē hoc rēponē: qđ te adeo futurus rēpēlat: me duci nūtra gūphoreto. Et hoc unū attingisse me pmitte. Sed mortuo sū locutus. Vale. Ex Mediolano. Idibus Nouembribus. M.ccc.xcviij.

Franciscus philellus Georgio Lam

pignano Iureconsulto salutem pl.

■ I te plurimū amem: cui nōc idipidē me esse carissimū: & dicēdus sū: & hōdis i gratus. Facti igit pcpis mei: erga te amoris que mihi i mētem uenit: non i gnora. Vides te quissimū subire discrimē: qđ tūo subiciaris rēp. honori. Nā tunc tū pte deesse nō debes cū extremo ē uite piculo: implusse tū moderate ē gubernandū: neq; aduersis uēto: pstatibus nitendū cōtra. Quod qui minus cōsiderat: uehementiori: bus surgitibus fluctibus: se naufragio obicit. Vtinā te nunq; negotiis hācē publicis de didisses: quae plena sunt peccage. Sed quoniam nō ē ciuidē tuto emergere: qui se ultro fluctibus inierit: quod unū facere tibi licet: imoderare cursum nauigatiois tuae: quo cōfē ris ab oibus portū malle: qđ pelagus petere. Noli factio: sū noli seditionis uocari eius. Id tibi facile cōtinget: si nullam i partem indicatus propellor fueris. Stude communi oim paci. Discordias: qđum i te facit: phibe. Factio: uē seditionisq; pncipes sū ipsi pēstē sibi atq; pnciem moliant. pone tibi ante oculos Spuriū meliū: pone Saturninū: pone Grac chos: pone ēt ex grecis cū Themistoclē & Alcibiadem: alios pncipes: qui dum supra ciuilem uiderēdem appetiissent: miserabilē exitū habuerūt. Illud tibi uelim grauis simū i sapientissimū: ductū mēti aio: qđ i ueritate quid nūm: & ut illud: Tēpus cognosce. Hec tū carueris: etabis pfecto: nūq; tibi: ac tuis oibus pderis plurimū & pnciatim & publice. Hec ut paucis te monerē: nōstra singularis beniuolētia ē me adhortata: que tu i u bonam partem accipias: rogo. Vale. Mediolan. Ex adibus nostris Idibus No: uembribus. M.ccc.xcviij.

Franciscus philellus salutem dicit

plurimam Kyriaco Anconitano.

q Vot me donas sepe numero perpulchris quibusdam epigrammatis: habeo tibi gratias: idque ut etiam quamlibet facias: rogo te. Quod autem eulogium i Homerū sepulchro incūptum: ad me misisti: subditque id fieri esse argumento: Homeri nō Sapphē extitisse: sed Chūsneq; pbo sententiam tuam: nec oimino reprobos: pfecti cum & Anasilus libro tertio & Hellanicus in aglanti: de homericis: quae famili s apđ Chios erat illustribus Hōero poeta nomē dantē tradidit. Quorū opiniō ad

uerfatur libro fecundo Seleucus ingens errauiffe Crateta qui putaret homeridas homeri
 fuiffe pofteros: Nā illos hoc nomen accepiffe ab homeri: hoc eſt obſidibus: qm̄ chilia
 quondā milites cū deſiſſent in bacchinalibus manū cum uiris cōſerare. Cumq; po
 ſtea reconciliatis aīſ ouaſipoi & homerus eſt obſides inuicti ſpontis ſpontibz dedit
 ſentq; xē ſiſ poſtea nati fuerit homericus uocare. Quod ſi ea legentiſque tū ab He
 rodoto & plutarcho ab aliis uōnullis de illius poeta perſantiſſimi uita litteris ſunt
 mandata: neq; de eius patre neq; inſ de etate hoc ē quo aut tēpore natus aut mortuus:
 aut ubi ſepulchus fuerit: quōq; certi inuenies. Tantū aut ſuit & tū illuſtre ac præclarū Ho
 meri nomen ut permūte et nobiliſſimazq; urbes cū ſuam fuiſſe ciuē contenderint ac ſe
 pulchri eius oſtendant. Itaq; non abſurde id poſſit de illo dici: qđ Socrates ſe reſpōde
 re ſit ſolus: Vt ſi quis quærat uas Homerus exiſtiſet: reſpondet cū extitſſe munda
 num ſi diuinum potius uirum q̄ humanum. Vale. ex Mediolano. xi. kal. Decemb. M.
 cccc. xxxviii.

Franciſcus philēſus Aenico dauulo equiti ſuaro. ſal.

q Vo i ſtata ſint res meæ poſt obitū illius uoſtri dūmni pnceps philēppi Marci
 potes tu mi amice nō cōſectura modo alia dūertere: ſed oculis pome ipſis coriq;
 inuerti. Non enī obſidi aut uari eſſe quantq; ad uos quotidie & rumores & nūci huc
 perſerunt: adeo ſunt oīa tumultuaria atq; turbulenta. Nec longe abeſſe pōt. quantū mi
 hi augurari licet: qm̄ hi cūſ: ut mutus ſenēt: eſt uantq; odit: inter ſe ſe per oīa cru
 ris inaniatē diglaſcent: ni deus ipſe auxilium ualerit. Sed contineo ipſe me. haud enim
 ſco: q̄ huc reſte cōmiſerim litteras. Adrua me prædentiſſimo tuo amicaſſimoq; conſilio
 ſi quid potes. Vale. ex Mediolano. xv. kal. Ianuaris. Mccc. xxxviii.

Franciſcus philēſus Nicolao cebræ ſal.

q Vanq; reuerſitſe ne Genā ignoraſſamian adhuc te maſſilia cōcineret: uolui ta
 men q̄ petuſis non ſim ſolitus in dandis litteris exſtimari parior. Oīum pri
 mū intelligere ex te cupio: & q̄ belle ualeat: & quo in ſtata ſint res tuæ: Nā ſandm̄ nihil
 de te audiebat. De meis aut rebus qđ ad te ſcribere audeā in his tempore prociſſiſſimum
 tibi ſans cogniti eſſe debeat: q̄ hoc petant. Quare cetera relinquamus gubernanda
 fortunæ cuius temeritatē qui ſequunt: fortunatiſſimi hac die cenſent. Nos ad mercatu
 ram litterarij reuertamur. Antonio Caſſarino uiro ſiculo qui primis ſuis Genæ perit
 codex fuiſſe dicit: qm̄ oēs platonis libros contineret. Hunc mihi cōparari cupio. At
 ægeocoditens opus eſt. Sed nec eā mihi a te petebam dono dari: ni Nā tamen pecu
 niuſus neq; ſummeq; me futurū ſpero: habeo tamē amicos quosdam: quos mihi opera
 mea tributarios reddidi. Horū mihi araria ſemper patent: eſt difficulter ſis utos. At in
 iſtiſmodi mihi cōparando codice uti uō uerebor: illis enim minime inuitis. Rem igit
 mihi facies pergratam ſi per te ſp̄ritum didiceris: & cauſam ſit codex iſte: & quod
 eius precium ſicito hac in reſi me amate ſtrenuam mercatorē extiſſe iure poſſim. al
 firmare. Vale. ex Mediolano. kal. Ianuaris. Mccc. xxxviii.

Franciſcus philēſus petro perleoni ſal.

e Odice illū Antonij ſicili illius Caſſarini: quo platonis libros & ſcripta oīa cōtine
 ri accipiſſe uehementer cupio. Qua qđ de re litteris et dedit ad Nicolai ce
 bram tū ſane graſe: ac mihi ab uſq; Cōſtantinopoli pſimulat: q̄ puto mea cū creatu
 rum oīammodo in hāc diem iſtuc redierit. Ceterum ueli ipſe quoq; curam oēm adhibe
 as ac diligentiam: ut iſ Codex iuſto precio uoſter ſit. Fac igitur propediem ad me ſer

bas indicem librorū omnium ac item pretium: & quicquid ſim opus eſſe arbitrabero.
Vale. Ex Mediolano. kal. Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciſcus philoſophus Antonio Bernaregio philoſopho ac medico ſal.

S tu profeſſo mi Antonio cū i ceteris philoſophis partibus: tū in mathematicis
diſciplinis & eruditus: & doctus. Quid igit de ſolis magnitudine ſentias: audire
ex te cupio. Video enī uon idē inter oēs conſtare: qui de eius magnitudine ſunt locuſi:
eī alii minorē alii multo maiorē ſunt opinari. Ac diuens forteſſe eos propterea nō con
uenire inuicem: quā hi humilior: illi altius ſolem locauerūt. Quasi eadē ratione altitudo
ſolis capiunda ſinequa Thales Mileſius pyramidi altitudinē ex earum umbra dimenſus
diciſ. Ac holum uſus non eandē uim habet i oibus cum alii eo utuntur aciores: alii he
betiores. Cum eīd ſunt: qui contendit ſolem & lunā nou maioris eſſe q̄ appareat: & alii
quoq; dicunt ſolēq; ſuſpicimur nou eſſe ſolis ipſius corporis: ſed uelut ſimulacrū ſimu
laci ſolaris: preterea nec aut humilior: aut ſublimior ſol appareat ex atho Olympoe:
q̄ ex infima ualle aliqua. Inſup eī tanta in ſuis curſu celeritate ſol utitur: ut nullo cōſiſtat
loco: cuius uisus ſit etiā periclitus: ut eī dimetiatur. Vt breuiter: qd̄ uolo concludi nul
lam mihi rationem afferunt aſtologi tui uſiqua quieſcere poſſit: aius de ſolis reliquo
rumq; aſtrore magnitudine. Quare liquid habes tu certius: ac ut ſciam. Vale. Ex zebus
uoſtris Mediolani kal. Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciſcus philoſophus philippo Mediolanenſi
philoſopho ac medico ſalutem.

Vm Italia tota in armis eſt: q̄ prudentiſſime ac uero familiaris noſter Virgilius te
cūit. Grauidā bellis armisq; fremens. Ipi ad manuſtorum nos ſtudia referamus.
Memini cū nuper uiſo diuino illo principe noſtro philippo Mariaeſſis mediolanenſi
diſſe apud te uenitſſimū quēdā coctorem: qui medicorū planū ſcripta complecteretur.
Vt Cornelii celiſ: & utriuſq; Soraniſ: Apuleiſ: & Democritiſ: & quārdam etiam mulie
rum. Rogo igitur te in maiorē modum: ut illū coctorem ad me mittereſ: ſiſper apud
me futurum: donec excribat: quod factū in curabo ſp̄rimum aut ſibi ipſe mihi cures
excribendum. Nam quod mea cauſa ipenderis: uid omne pecuniarū breui ad te ibit. Me
dicos uero iſtos leſitare uolo: non ut eorū mihi preceptis utendū expiarn: qui ſunt
noſtri: corpore bene cōpoſito: & ualitudine proſperis: ſed doctrine duntaxat gratia. Va
le. Ex Mediolano pridie Nonas Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciſcus philoſophus Lapo piſano lre conſulto ſal.

Vi tibi reddidit meas litteras: eſt mihi ſi multos ſanos p̄familiaris. Cuius fide ac
beniuolentia erga me habeo exploratus nihil. Itaq; nō ſum ſerius hūc uni cō
mittere ea omnia: quae abs te expecto curam in. Quaecunq; igit uerbis meis tibi coram
exponetur: uolo: non ſecus accipias: q̄ ſi ex ore preſentis mei emiſſa audires. Nec enim
pato alio te nunc eſſe: ſi oq; tū eras: cum in armō de lunari meatu atq; naturā tū facere cō
mentaberis. Nam quamq; audio te ad rem nūmariam factum paulo antea: ſolūq; ſo
lueris: eſt proſuſus fuiſti: nunq; tamen quia operam a te exigentō pecuniam: nihil eſt: qd̄
dubitem de tua benignitate: in forſitan inſperitoꝝ mori: operam quoq; uenale p̄po
nis. Effice: quod uolo: ac Vale. Ex Mediolano. Idibus Ianuarias. M. cccc. xxxviii.

Franciſcus philoſophus ſal. dicit pl. petro Thomasi
philoſopho ac medico.

Ranciſcus barbarus uir doctiſſimus & ut ſciſlatine atq; graec erudiſſiſſimus habet

meos nonnullos graecos codices, quibus non poëtae solum & oratores historiciq; sed philosophi quoq; atq; theologi continent. Et habet eos quiddā ab illo usq; tempore: quo ipse agēbā Constantinopoli. Nam cū instituissem beati repetere Italici libros illos ea rōne nulli ad viri amicissimum atq; optimū quo mihi ad rectum salū foret. Quid sit in causā non intelligo. Non modo repetenti mihi libros non restituit sed ne responderet quiddā. Vereor ne litteris ad se meis forsitan ob tempore malignitatem inscriptis: respondendi facultas sublata fuerit. Te igitur rogo atq; obtestor: ut barbarum meū nūq; humanissimum adeas meo nomine eumq; honoris meos ois codices ire ad me cures: uel ea rationem tibi liceat quē maluerit ex his codicibus accipere donocid me non modo non serece graueris sed loco etiam singularis benefici ducente. Et ut hanc rem dila cidiorem tentas habes isthe phœbū capellam inuenē certe modestū ac bonum. Is uiso adhaec philippo Maria ducis scriba senatus uestri cum barbarum ad eū principem orato rem pro more patrio secutus esset patiens coramq; audiuit & me libros meos illos re petentem: & respondentē barbarum cū premū Venetias reuertisset mihi satisfactus. Itaq; minime sine cū labore cū mihi morem gesseris homini tui studiosissimō nūq; ulli ex fangeris officio. Vale. Ex Mediolano. iii. Nonas Aprilis. Mccc. xxxviii.

Franciscus philēlus phœbo capellæ sal.

p Etrus Thomafius uir scientia virtuteq; singularis quiddā est queriturus ex te. Si ne ulla etiam adhortationibus meisq; uera sententissime reuocētes. Verum etiam mea causa ut ea que pēpior nōstire scias te plurimum rogo. Nihil abs te peto: quod alienū ab officio censeas. Quid autem magis officio sum: q̄ quod uerum est: lo quor. Vale. Ex Mediolano. iii. Nonas aprilis. Mccc. xxxviii.

Franciscus philēlus sal. di. pl. Nicoloæ fragoſo.

a I mihi bonitas humanissimi tui ingeni modestissimq; mores ab ineunte prope adolescentiā cū me preceptore florentiæ uterens cogniti admodū forentiā au derem fortasse tāta cū fiducia id a te postulare: quod mihi gratissimū sis facturus tibiq; honorificū. Solent enī non nulli qui se letiore in fortuna uident constitutos reddi inſo lentiores. At nō debeo esse nolius nihil tibi posse accidere huiusmodi: q̄ nulla fortunæ trabaris tomentate: sed ratione semp̄ cōsilioq; ducarissimō tu sine ignarus uirtuti debe ri omnia: que si uera fuerint non fucata: fortuna oī pro simula utitur. Sed ne uidear diffi cilius quicq; abs te petiturus: nē accipe breuiter petros perleo an minēis fuit ipse quoq; nō nullos annos florentiæ primo: dein etiā Senæ auditor meus. Vir bonus est: idemq; perdoctus ac facundus mihiq; carissimus: qui Genet oratorū doctus sit. Iste qd̄ pu blicum est premii constitutus: perq; dissillume dissolutus. Absurdū est profecto quēq; posse bene docere & simul pugnare cū egestate. Oportet enim ingenū hominis erudi ti si uelit suo fungi officio: nec uacuum esse mercenariā omni cura. Tu igitur uel prudēti suptiq; litteratissimus & habearis & sis: uel benivolētiē erga meiq; nobis & tui & Fragoſorum omnium laudis studiosissimū esse operam darene cogatur petrus perleo noster ob inobseruatam publicam fidem istine discedere ac proficisci Venetiā: quo cū noui frequenter accēsi honestissima conditione. Tu rem teneas. Dabis operisli me ama bis ne frustra uidear ad te scripsisse. Clarissimū ducem laum cum uniocris Fragoſa & filuere: & magnos esse in dēq; magis fore urhementer opto. Vale. Ex Mediolano. xv. kal. iulias. Mccc. xxxviii.

Franciscus philēlus sal. di. pl. Bernio sal. iureconsulto.

e Rat natalis meus cū hac scribere tibi ad octauū kal. Augustas: agebāq; etatis in-
uam unum & quāq;climūq; natus essem ino a natali Christiano milleesimo tre-
centesimo nonagesimo octauo. Quod scito uolu ne te latet: quo ad oīa que scripse
responderē. Habes etnē meūquā si nolle uoluerint mihi uxore aliqui forsitan da-
re: nihil ē qd labores. Non n. huc sunt tēporēbus de re uona ulla incunda sit rō: cū
nec mihi sit arge hic decedere: & hic nō ego solū sed uniuersa ciuitas i cētra rege oīum
difficultate sit posita: primūq; rei frumentariorū idigēta: citā erit perualia media si
perierit: pēdēq; quondie. Et scies & emes & inuēda oīa est cōsumpta sunt. Atq; mira-
bilis tū ē ciuitas huius cōstitia: ut emori oēs malle: qd domū quēq; admittere. Quid
ergo factū sint Mediolānēses. Nil hēo quod tibi rēpondeā aliud: qd quid non facturi.
Nā deus ipse pudentrudent uidet: breui fore: ut pdigiosa uictus pūcta. Ego de me
quid acturus sim: nescio. Necessē facit: ut ex tēpore alia atq; alia cōsilia capia: que cūq;
modi sint futura auguri nescio. Vale. Ex Mediolano vii. kal. Augu. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Ioanni Aurispa sal.

e Go mi Aurispa in scribis nauigando sine maxio periculo eripere nō licet: &
iter nauigandū ne obstruat perē naufragio: plurimū est metūendū. Si quid ha-
bes: adhauc me cōsilio tuorū. Nā quid agam: incertū sum. Vbiq; gentiū hoc tēpore qd Me-
diolani esse mallet: ubi neq; sine maxio periculo esse possim pp ciuili seditionē: nec ēt
hic abire ab his pūctis: in quos potestates sunt oīa. Adde difficultates rei meae familia-
ris. Quare mihi oīa sunt aduersa. Nihil oīno cōsiliū mihi reliquū est. Tu q nauigas i por-
tu si quod mihi adiumentū afferre potes: ne differ. Vale. Ex Mediolano vi. kal. Augustas.
M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Blando Flauio sal.

q Vz a me scire uis de illo diuio priope philippo Mariano ē narrādi locū. Sed
unū uelim tibi certo persuadere: neq; esse neq; fuisse uisq; aliq; uno. G. lūlio
excepto: quo nihil hoīum natura pōnit perfectius: q; ulla uirtutis laude cum philippo
Mariano cōferri possit. Vellē mihi hocet oīs illius laudes singulati in medium referre.
Sed quoniam huc sunt tēporē mihi tacendū existimauī. Quā cupere uia esse possēmus.
Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Augustas. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Georgio plaro introcōsulato sal.

a Dimissionē tuā & probos: & plarū facie: utpote quī nōi manere a bēuolētis-
simo i me aio. Certeq; uel illud tibi esse exploratissimū ita me mihi uisq; institui
secum antea semperitū pēcipas hac dieret nihil obici queat meis mōibus: uisū red-
diturus non sim qdētissimū rationem. Nec sum adeo curiosus in uestra republica: ut
a quoquam possim iure accusari. Ego totus uersor cum libris. Meq; domi contineor: nō
modo: ne loqar quicquid mihi sit inuicōmodum allaturū: sed ne audiam qui-
dem: itaq; admonendus non esse: qui & secum habuit: nec aliunde pendet: quam ex scē-
ni fortassis mihi metuis a candido decembre: homine natura malefico & inimicissimo
bonis uiris & eruditis omnibus: is si quid inuidiarum tēderent: da operam: ut eorū
accusari. Id si feceris: facile omnes diluēdq; intelligent nefarios dolos: ac fraudes teterri-
mi nebulonis. Tibi autem gratias habeo immortalis: quod uisū praetextum: quod
mea interesse arbitreris. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Augustas. M. cccc. xxxviii.

Franciscus philēsus Nicolao Varoni

philosopho ac medico salutem. d. p.

d Electatū esse te duobus iis libris Hippocratis: altero de floribus: altero de mor-
bibus: ut ad male: de passionibus corporis: hoc est πρὸς τὰς παθὼν παθὼν
quos ex greco in latinū convertimus: plurimū leto et nā laudari abs te doctissimo phi-
losopho et medico prudentissimo lucubrations meas nō mediocrī mihi asinbo. Ita-
de. Quod aut me hortaris ad ceteros Hippocratis libros interpretandos: obsequer ti
bi profecto plibenterā id mihi facere liceret. Sed usq; adeo sum aio occupato: ne per
hato diem i hac tēporū pēdant: ut sū apud me. Quod si deus quispi scidus
fluente: nullo erit ad cū rem opus adhortatore. Viro enī acingarquo nostris homini-
bus profim. Interca temporis sine me habere eorum rationē: quibus propius urgeor.
Vale. Ex Mediolano. v. kal. Augustas. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philefius fil. di. p. Leonello assensū Marchioni.

f I tibi corā narare possem prestantissime princeps Leonello: quātū me tibi de-
bere pati: qd nullis meritis de te meis ulro me iuvantis ad huc celsitudinis ho-
spitium atq; familiaritātē: intelliges profecto: q̄ sit apud me egregia virtus tua: quamq;
admirabili poenēq; diuina. Non enī expectastunt te litteris antequēterē: rogarem: ut
me intra regalis tuos parietes exaperes: dignamq; redderes benivolētia tua. Sed id diu
mihi atq; multum aggredi cogitanti sponte occuristi: atq; ipsum liberaliter pbuēneq;
obedisti: ac nullū pretermisisti officium humanissimī sapientissimiq; principis. Et quod
a platone scriptū legimus: nō obsecrē cōsueuisti: beatas illas fore res publicas: quae aut
a sapientibus aut a sapientiae studiosis administrantur. Nec enim ignoramus inter regē
& tyrānum illud interest: quod hic oīa refert ad utilitatem subiecto contempto diuino om-
ni atq; humano iure. At rex locus omnia: qui iusticiam atq; pietatem sūt oculos semper
strens: sibi omnia iust cū ciuitate esse cōmuniāsaum atq; proprium nihil dicens: quod
a publica utilitate dignitatēq; sparetur. Dignus es te profecto: qui q̄dntissime sis in ui-
ta: & nō minus uniuersē Italīēq; tuo iū pacatissimo atq; felicissimo potentatui domi-
neris. Totus es ad laudē & gloriā naturae: cuius uniuersa uita plena est hōestatis: plena
sapientiae. Faciat deus omnipotens: ut mihi aliquādo liceat ut atq; frui: quod mihi be-
neficium q̄beneficiōssime alacrimēq; proponis. Nunc enī in ea sunt tempora: ut ab ad-
nihil queam non modo deliberare: sed ne respoḅdere quidem. Vale. ex Mediolano. v.
kal. Augustas. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philefius Nicolao Varoni philosopho ac medico fil.

q Ve mihi scripsit nobilissimus princeps tuus: imo nōstendq; ipse pro tempo-
re responderem team ipse considerabis. Nam ego in praesentia mei iuris non
sum. Itaq; omnia sunt accōmodanda temporī. Tu uelut interea modereris: & compo-
nas omnia pro singulari tua praesentia. Meum aium habes in manu. Nec loqui apertus
quicq; licet. Cum licentia quod nō longe abesse poteris: apertā tibi mentem meam:
Es. n. amicus: cui credimus sim oīa. Vale. ex Mediolano. v. kal. Augustas. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philefius Alberto Zancario fil.

q Vad tibi respoḅde: haud scio. Nec ausim effere: siquid etiā sciam. In scyllis astra
nauigamus: Nisi deus aliquis opportune refluat: ut minimum naufragum pote-
mur. Vale. ex Mediolano. v. kal. Augustas. M.ccc. xxxviii.

Franciscus philefius Bormio fil. iur. cōsultus fil.

f Visti tu in me semp & liberalis & comissallumq; unq; liberalitatis officiū & co-
mitas pretermisisti. Eundē quoq; in hunc illū te fore existimo: cui meas ad te

litteras dedi. Est n. & homo perperchre doctus ac disertus: & vir praeditus elegantissimis moribus. Quapropter officii tui fuerit id praestarene quā spē ab me habet de te receptici salum extrinse intelligat. Vale. Ex Mediolano. v. kal. Augustus. Mccc. xxxviii.

Franciscus philofus Ioanni Aurispa sal.

q Vid superius me accusas quod tibi respondē nihil quasi ea sint tempora ut cuiq; licet loquiq; sentit: itaq; malo abs te superius accusariq; stulticiā. Nō sum n. utpadeo obtusioribus sensibus: ut quid me aut decernant dedecernā intelligi. Te igit; rogo ut quo aīo sitas silentiū meū: Nam cū licuerit obediū plynatē: otonous. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Augustus. Mccc. xxxviii.

Franciscus philofus Angelo achoolo equiti auro sal.

n Ihl cog in hanc diē video abs te cōfictūque mihi tum cori intortum postea per litteras tū liberaliter recepisti. Ac nō possum sine nō admodū mirari: quod ne respondes tu quidēui fortasse uelis me tuum interpretari silentium: quod nihil mihi receperis: neq; hic praesentē: nec postea scribens: sed quod uerba non tam fecerisq; de deo: id si ita esset ut illo Terentianoq; pari referto. Vale. Ex Mediolano. iij. Nonas Augustus. Mccc. xxxviii.

Franciscus philofus fil. di. pl. petro Medici Cosmi filio.

p Raci pūi tuum in me amorem & expertus sepe sum praesens: & auidni absens. Faciliq; facisti semp pro officio gratissimi discipuli & uni optimi: Nā de tua erga me uoluntate cū ab aliis permixtus: ita ex Angelo achoolo splēdidissimo equite a. ratos: & uelut familiarē studiū osūm egregie accepit. Reliquū est ut Achilles qd libalē tantaculo utamini i. scilicet idū: Quod si factū cognoro: itaū panar uia me beneficii iunq; magnitudie superasti in. Vale. Ex Mediolano. iij. nonas Augustus. Mccc. xxxviii.

Franciscus philofus Lampugnino birago sal.

l Audo bonitatem ingenii tuiq; atq; laudum ingrauescēdes operam grae te litteraturae istis dilectissimus: qui litteratissimi habent uolunt; graecis litteratis ignoratis oīno. At tua se plurimū opinione fallunt: Nemo enim mea sententia latinus sit optimus: tibi graeca praesens eruditione careat. praesenter igitur tibi consuluisti. Quare quicquid a me postulas id totū in tua esse potest: postea existimato: Nam & libris tibi & doctrina nunq; sum defuturus. Vale. Ex aedibus nostris Mediolani. Nonis Augustus. Mccc. xxxviii.

Franciscus philofus fil. di. pl. Aloyso Croto.

h Ieronymi quis petras Augustinusq; pistolas ad te dedi cōmodato. Quare ubi eas pro tua uolūtate lectaueris: currad me redeant. Quod autem queris quid de utroq; sentiam: & quo ad doctrinā: & quo ad eloquentiā breuiter scipe. Omnium primū de rebus diuinis non est meū iudicare: sed celestib; dignitatis auctoritatib;. Ceterū puto utroq; uero palcherimūq; diuī: pū oīum scitiam tenuisse. Sed quo ad reliquas oīs partes philosophiae Augustinus unus est longe tū acior: & pūior: cū subilior. Dialecticos Augustinus fuit egregius & idē phisicus atq; mathematicus. Huic Hieronymus plurimū pūit: diuī elegia potius q; doctrinā qd ex utroq; oratione licet inueni. Graeci litteratū Hieronymus pūit: callit Augustinus minus pūit. Ille hebraice quoq; habet eruditus: & Augustinus illius linguae ignarus oīno. Vita horudus Hieronymus: Augustinus atē miris. Quod si ex his duobus unus effici potuisset: nihil natura absolutius adidisset. Vale. Ex aedibus nostris Mediolani. Mccc. xxxviii.

Friderici philippi Epistolaram Liber Septimus.

Fridericus philippus Senatui & populo Florentino sal. pl. di.

Vm inclyte vestre & excellentissime reip. principes Florentini egregij
 illi ac singulare beneficentiaqua cu istic aderitis vobis pulcherrime lum
 ornatus n minus suam q assidua recordatōe mecu repetendum est
 qd male me debere intelligiq & oibus i rebus & apud oīs mora
 les id p vrbis pte pstantur gratitudinē anī mei certo aliquo argu
 mēto recognoscatis. Quare cū alias semp tū maxie hoc tpe qd p
 nestri noī splitudine sumoq; splēdore mihi studēdi offerendi breui orōne ostēdereda
 esse iudicabitis hisq; i me vestroq; mēoriā nulla neq; tēpore lōgitudine nec fortis va
 rietate apud aiam meā iteruisse. Quibus n. i rebus cumulatores sim vobis gratias relatu
 rusq; si ad splēdidissimū laudis munusculū nos ad decus & gloriā natos cohortari pote
 ro: popuū i me quādi si nō preditiū: fidē nī & pietatē inuicem. Memini qbus lex hīs
 pulcherrie apud vos agerē: nullis rei magis pplm Florentiū: q dignitatis rationē hēre
 solent. Quare cū ul de pace ul de bello agerē: tū cōsilia ciuitū decreta ad dignitatē sem
 p restabant. Qui pfecto bene moritē reip. mos iure mihi laudibz uidendū debet. Ni
 hil n. nec: unde i iura nec iudiciū cōfendū ē: qd hōestitate uacet. Oīa q aut corporis aut for
 tūe ducunt cōmoda: & fragilia sūt planeq; inania ubi minus ad decus relata fuerit: itaq;
 ut oīs uirtus fructifera ē & uoluptatis plena: ita nihil i bōis aut expectēdis ponēdū: ē qd
 a uera laude discēdat. Quo sinat si nos laudis qdēximur uirtuti debet: studiōsi i primis
 uniuersis Italis paci tranquillitatēq; cōsuletis: & p cōsuetudinē uestra. factū sētis & ornati
 mū immortalitatis nomē allocuturi. Quo tpe vobis ē renūciatū de obitu philippi. Maria
 angl. q. fuit unus oīum pfectio qdā uirtutis: atq; reip. atq; regū fortissimū. q
 sapientissimū qdā uir: fland dubito: qui aiam oēm a reip. bellicoz studis ad pacē o
 cū cōuenerit. Nā & uestro igenio mites estis atq; phūani: & uestre florētissime reip.
 non bellicof pacis artes cōducere cōsuerit. Nec n. unq; bella suscipiēs bellicū cupiditate
 sed ut pacatē possitis cū dignitate uiuere: nec ē cū primū illi optio priōpi bellū italica
 alia nos rō ulla mouit q humilimodi honeste pacis cōsiliū. Cū n. quo illius conatus tēde
 rēt nesciretis: & inuola atq; Forlūiū & flaminie capte urbes. haud mirari uobis su
 spicionē eius ai n mediocritē afferēt: qd ille tū nihil aliud appetentē: parti ecclie Ro
 mē: q Bracius igni aio uir mīnissio firmissimozq; exercitus nitēbas opponeat: parti rebus
 suis cōsulere cupiēs qppe q uerēt: homo prudētissimū braciū itētia i pacē sui & eu
 tiā emendatū: q ipam suspiciōē priōpi callidissimū Nicolaus xibis admodū cōfir
 marat: his cōtibus motus philippus i Flāniā miserat uires suas: tū alio uocant estis ui
 ciam cautissimū: nulla me minia qdē iuria lacessit: armis obuia ire aggressi eius cōsilia
 q rebus uestris detrimētosa fore cōstabat: sed iudicium maximi calamitosissimū belli su
 istis auctores. Qua qdē i re nō mō acutiendi nō estis: sed tolerandi potius: Nā cū qd ille
 aio uerfaret: uos lateret: uideretisq; urbes finitimas i illius ptiē uictas: nec effens oblatū
 scipiti: & pfecto: pfecto bello cū eius patre loīne Gualcacio dānssimo & p pfecto pri
 cipe dimicauissetis: preditiē uestre munus ē dāntis prius occurrere euimē coramibz
 q uenit magis in diem: magisq; inaleferēt. Quāto aut i discrimine unūq; uestata deide rel
 fuerit: tū uicta nō mō nouit: sed etiā sensit Italia. At ubi maximus & optimus ille dux n

tute vel interpellare cōcesserat: uti Mediolanenses ut sunt excelsi atq; inuicti aioris li-
beraret se uictorūtinuuo dedaratis & id qdē certissimis argumētis nihil ēē uobis &
uestra Italice pace neq; optatus nec iucūdius. Nullo.n.pado fieri pōtuit siq; pōtētē Ita-
liē aut urbē aut regionē bella fulmē iuaserit: igitō ipi aio esse possint. Itaq; pācis & triū-
litaris bonosq; solēdūssima hęc potētissimāq; respu. max. e. oīum affēdabant: oī opas
& idulstia studūstus: & ita studūstus: ut q̄ti i uobis fuit nulle dūtam ardentissimāq; belli
scitille reliquerēt. Cūq; diuio etiā cōsilio quodi fieri uiderēt: ut q; honestū pacē minus
admitterēt durissimis eūctis pugne p̄sepe asihgerēt: uā eo loci deducta res erat: ut ū mī-
nus q̄ Mediolanēs ceteri quoq; pacē expeterēt. Quod cū sedulo fieret: ita p̄pedit tē-
pētis oīs poellāq; belloq; turbūē oīm amissū uiq; putaret: ecce repente. scilicet nescio
quo sydere inopari qdā turbulētissimāq; fluctus. surerere. Frāctus.n.Sphortia magnō
& elaro aio ut atq; rege bellāq; glā cūctis nostris tēpētis ducibus lōgissimē accellēs
a Mediolanēib; quoq; copis exercitib; p̄erat: se ab iunctis: & ita sitō uesōo quo ab
alienauit aiāmut q; in hostes cōsueuerat: hoies amioissimos: & optie de se meritis ite-
sta arma cōsuerit. Nec me sane dubitatio ulla tenet tū illis: & tū laude uis nō tū libi
die diandique si nullis sepe trāsueris agit: q̄ hoīum quorūdā minie sibi amioque idā
etū a p̄stilo istituto i hūmīssimō suspiciōe icidisse. p̄uat.n.Mediolanēs cū Venetis ad
uerūs se machiatos iūdiis. Sic igit; suauissimū Italice pācis oīs dādiū multāq; desydera-
tū quo tpe possimimū scisse credebāt: mox deteriorē cōditōe tāq; sedibus suis. extru-
sim durissimis belloq; eathemis p̄mit. Hęc aut tante & tū acerbe rege difficultati qbus
anibi remediis occuri posse uideat: pācis dicā. Quid Frāctus Sphortia aduersus hāc
p̄uadā āplissimāq; rēpu. aut sperare possint: aut desp̄rememo o melius nouit. Quid
rēfusus Mediolanēs de illius cōatibus aut metuēdū sit aut audēdū nesciū certe uō sunt.
Ad hęc ea utroq; prudētia ēē p̄uor: ut neq; uelutq; d̄neq; uel cōq; neq; qd̄ quele nolit.
Sed ais p̄urbatis recte iudicare nūq; licet: Nā ul cupiditates ul agnōe: & ita distrahunt
itardūnt sui cōpotes ēē nō possint. Quētiā tūte q̄ loq; p̄uacōe sefe mortales obuoxi
os facit: ut scitēs uidēscq; p̄cipites rure q̄ ad simitātē redire malit. plūsq; ualet q̄nq; a
micioq; apta & ipi p̄motiōi acōmodata prudēsq; suasio q̄ fortiores ulla firmiorēq; rō-
nesq; se itēpētis obtulerit. Itaq; unos oīum uos ap̄tissimos iudicari p̄cipes Flore-
tini. q; tūti hāc & tū illūtrē p̄clarāq; p̄uiciā pro uestra i utroq; & Mediolanēsem pplē &
Frāctū Sphortia singlari bēuolētia suspens. Eanē sapiētiae rege hūanāq; ulutea p̄-
tia ut nihil oīo nō mō ad suadēdū sed ne ad p̄suadēdū qdē uos queat p̄ecirāq; d̄morta-
les reliq; oēs uorit. Quare & hortido: & monēdo: ac ēē ū uis fuerit accufando: cōsidone
facile apud hoies amioissimos oia que uoletis cōsequemini: Nā cū utroq; sint existatui
uos & amice & p̄uiderata ēē fidelit atq; pro officio rebus suis cōsulere facile sint i uest-
rā sūam itini. Quod & si uobis facillimū factū fuit: ēē tū si difficillimū quoq; laborio-
sissimāq; foret: uestri muneris ac laudis d̄uore debetis: qd̄ honestū sita uobis. curari
oporteret: cū ad uirtutē nati oēs simus: nihil possimus sine rēphensōe cōmittere: i qd̄
decus aliqd̄ p̄ se ferat. Quid aut palchriusq; laudabiliusq; d̄mortalitate digniusq; in
uicinas tollere: q̄ b̄s facere: q̄ iūuā p̄p̄uare. Nōne sans ū boni lacessunt iūuacū ūer-
tur eūq; iūuā ul ignoto: Hō.n.hois causa natus ē. Nec ille hūanus d̄uēdōs ē q; hūanita-
tis officiū neglexent. Quod si gratiā inter hoies uobis amioissimos recōliabitis: q̄ti ēē
uniuerse Italice gratiā sitis q̄ obliuē ex p̄sentibus cōmodis cōuēdare uobis licet. Quot
n. circūq;q; stenui & pecuniōssimi uisq; substantias suas aut i meraturatū i uicigā

libus haberent occupatas: ob hanc belloꝝ calamitatē decorerētur: Nec id in Italia solū: sed per omnē fere Europā. Nā cū ppter belloꝝ aut piculū aut meritū & nō nūq̃ enī deri-
mētū respōderi eōsēt neque necesseario fides apud mercatores. apud mēfānos: apud
publicanos cōcidit: qđ nō solū calamitatē mīlis: sed ignominia quoq̃ affert latens oī-
bus. Si q̃s. n. uir latini nōis q̃ uī Gallis: uī Germāis: uī Gothālis mercatorū mēfā-
ne exortet: ut aliud qđ qđ ad rē pecuniaria pteat apud exteras natiōes agit: coactūs tur-
bationū Italicaꝝ difficultate fide ad cōstitutū ip̃s q̃bus debeat p̃lare neq̃rit: uisus aut
paucorū culpa uniuerso latinoꝝ nōi ascribit. Neq̃. n. pauci s̃ hoiēs Itali q̃ ad Britānos &
Gades usq̃ & p̃ uniuersum ppe terrarū orbē diuersis & negociis pecūas tā fustatū alienas
hūt iplicatas: quas ubi explicare pp̃ hācē calūmias factas nō emendocōquit necesse est.
que certe res nō decorōribus mō sed locupletissimis quoq̃ & illustribus italica omnia
ribus nō mediocre detrimētū atq̃ dedecus allatura ē. Nec. n. autus urbis ciues magna ul-
la rei pecuniariae iactura affici possit quo mīus relique ēt dānissime Italia ciuitates eodē
pmanē icōmodo: cū iter sese uiuēt & cōtrahūt & mercūt. Huic aut tālī tātoꝝ detrimēto
atq̃ turpissimae famae notae aliud remediū nihil affertī posse itelligo: q̃ si docentis opam
ut uiri uobis amicissimi mutua iter sē odia armaꝝ deponēt: malitq̃ aequo & bono q̃tu-
piditatis facibus perat. Quis. n. audeat i Italia ullas belloꝝ flāmas excitare: ubi prius am-
plissimaeq̃ urbes: & unus Frīci. Sphor. tātus & tātū pbitate princeps iuicē cōstitit. Nā ne
q̃ fugere uos pōt. q̃ro i piculo nota nūter Italia. Videns. n. quē gentes i ea cōsederit ob insti-
ta iter nos odiūque tāq̃ ex aliqua spēcula nostras discordias obstruētes nihil aliud expe-
ctat: molitū agētiq̃ ubi lassos & piculū exhaustos adhaerent iopiatos nos opprimis.
Qua pp̃ ut uicem uestro illitutorū dignitatē & glā maxie oīum adamat: ut cōi utlita-
tinet totius Italiae ocio ac trāq̃lilitatē p̃cipiat: hāc talē tātoꝝ rē p̃cipēs Flo. diuio ductus
auspicatq̃ suscipite. Legatos uestros igeti uirtute & prudētia uirositū ad Mediolanē. tū
ad Frīci. Sphor. mittite: utrosq̃ ita suis ap̃tq̃ rōibus s̃ solū hortet ac rogēt: neq̃ etiā si
opus fuerit p̃ iure mutua bēuolētia ul monētē ul iactent ut q̃primū oī aīoꝝ relicta cōē-
tīdē i mutua p̃stīnāq̃ gratiā redeantē cū paucius iuicē dimicāt. & ipi p̃dāt cōē: Ita-
liz uniuersae nāstragū parēt. Nā q̃rū uos quoq̃ religiōis christiane rō ad hoc tā illustre
tāq̃ salubre cōsiliū excitare & illāmare debeat: qđ atq̃et dicere. Videns. n. tā aduocare sa-
cratissimos s̃ui. Iubilat diē: quē ab ip̃a usq̃ tū habeat: tum Moisi tēpēstare figura dū
na q̃dā mētē cōstitutū Xps optimus maximus redēptor nostrorū ex hac uita i celū a-
scēderit: idulgētiae largitae dispēditū reliq̃e mīstris suis i primisq̃ Rōmāe ecclīae s̃mo
p̃bōfici. Qua ex re nulla ē utilitas ēt emanatur: cōi tū cura atq̃ laborē studendi forte
ne tūte religiōis ueneratōi cōq̃ leticia iuria ulla fieret. Quāta uero cū ad Italos oī tā
ul maxie ad uniuersos oīs uestros sint ex huiusmōi celebritate p̃uētura emolūmēta: be-
tis ex sup̃orbo tēpōi memisse. Itaq̃ uestri officii & sapiētiae esse puto id q̃rū in uobis
fuerit p̃stāre: tot illi & tam locupletes atq̃ opulenti populi trāsp̃sū ab Italia ac
cessu ob hunc bellorū turbinem prohibeantur. Vale. Ex Mediolano Idibus Augu-
stis a natali Christiano s̃no. M. cccc. xxxviii.

Frīscus philēfus petro Thomasio philosopho ac medico sal.

n Eq̃. hic esse licet sine piculo: nec alio ire genitū. Itaq̃ lupū teneo auribus. Cōfīd-
tū tū nō modo laudo: sed etiā probō. Sed quid agis: qđ hac sunt tēpora: De-
us bene ueritatē. Vale. Ex Mediolano kal. septēbris. M. cccc. xlviii.

Franciscus philēfus Innocēio Manetto sal.

e E semp oibus in rebus expertus sum amicissimū. Si qua unq̄ in te tua mihi opa opus futurū ē maxie. Galeacius chremēsis tibi corā expōtōq̄ abs te uel: Quē nolis frustra ad te missum tam peto abs te ueremēter ut ueremētus petere nihil pos-
sim. Vale. Ex Mediolano pridie idus Nouēbris. M.ccc. xlviii.

Franciscus philēfus Bernardo iustiano o sal.

q Vi tibi reddidit meas litteras tū meū bēuolētia iūctis ēut maiorē nō eē pos-
sit. Quicq̄d is tibi noīe meo dixerit ita existiat ac si a meipso corā audires.
Vale. Ex Mediolano. Idus Septēbris. M.ccc. xlviii. Frisco. philē. Nicolao Varō sal.

h Acc negocia quibus fluctibus agitur scio te nō latere. Quid autē mihi bōi prius-
tim sperandū sit i tūta rege oīum calamitate: & ipse intelligo: & tu potes aduocare.
Itaq; siquid habes consilium ut doceas rogo: Nam mihi uix ullū rebētū est p̄ferē cum
hunc abeundi facultas nō detur. Vale. Ex Mediolano. xii. kal. Octobris. M.ccc. xlviii.

Franciscus philēfus Ioāni aurifere sal.

u Ir narrari queat q̄ in mala tota hac ciuitas fluctuat. Nec reliquū ēiq̄ expectet
p̄ter ultimū naufragiū qd̄ lōge abesse nō pōt. Bacchar i oīa macro. Nec hū-
nis nec diuinis paritur rebus. Scriptissimē tibi plurimū nescio q̄ hac recte sunt liue-
ris cōmissa. Tu siqd̄ mihi cōsiliū potes afferre excogita: Nā mihi nullū est reliquū i tanta
ipunitatis licētia. Vale. Ex Mediolano idibus Octobris. M.ccc. xlviii.

Franciscus philēfus petro Thomaso philosopho ac medico sal.

q Vod ēr meū oēm Venetorū legato Leonardo Venetio carissimo uiro cōmēda-
ueris: gaudeo tibi q̄o gratias. Valet. n. is apud hosce ciues & auctoritates: & gra-
tia p̄mū. Quāq̄ furax p̄uorū mihi p̄desse nō admodū possit ita sunt oīa iā delibata
& p̄lita. p̄ssim atq; ceteratū moriū ē media. Mihi uero siqd̄ enī p̄ssiole aliunde abra-
di possent nō ērēde satis panis pari q̄at. Qui mihi ob iudiciū nocere molūt: me sp̄hor
tanū ē iūmalat. Quare in distributiōe panis q̄ uicari emēdus singlis dā: meq; plurūq;
mihi tūq; hostis studio sō itaq; neq; hic ēr sine uita p̄ssio ulla possū arte & abeūdi p̄tās
oīa sublatā ē. Nescio: q̄tū mihi p̄desse poterit Leonardus i tūta malignitate: tēpos. Meli
uicēle tū mihi sperandū uideo: q̄ hunc uiro carissimus factus sū: quāq̄ ēt ip̄sū mea fort
opiorū hic ē sine p̄ssio sit oīa tēp̄statū p̄ssio: p̄ssima. Vale. Ex Mediolano kal.
Decēbris. M.ccc. xlviii.

Franciscus philēfus Antonio metello sal.

u Tinā mihi liceret te uideretecūq; loq̄ corā. Aut. n. me tu i tūta: ego te i finem
meū agerē. Illud autē hoetari te ac monere nō dubitabo cū oī i restū ēt nō minus
i loq̄ssō moderationē seruādū ē. Verbū alarū fingit Homerus: q̄si & emittat celeriter
& nō facile reuocari emissam quest: prudēs es. Quid hac sibi uelz oratio non ignora.
Hic in dies omnia habent miserabiles. Quod petis: curabo diligētissime. Vale. Ex Me-
diolano pridie idus decēbris. M.ccc. xlviii.

Franciscus philēfus Blasio axerentis Mediolanensem pratori sal.

u Enirē ad te quodienisū me id facere phiberet gladiōq; metus quibus assidue ui-
deo urbē uiuēssimā coruscari: Nā p̄ssio: fragore ut sicut: uerba legū exaudiri si
solēt. Itaq; patere obsecro: me tantisper habere salus: mer ratione: donec aliunde le-
tior dies illuxerit. Vale. Mediolani ex adibus nostris. kal. ianuariis. M.ccc. l.

Franciscus philēfus Francisco barbare sal.

c Onsilii tū facio certe plurimū q̄ ē prudētissimū: q̄ bēuolētissimū tū erga
me aium p̄tē se fert. Quid autē agēdū mihi statueris: isto corā accipies: qui tibi

reddidit meas litteras. Tu inter cetera oia diligenter: Nam quantum erit in me: omnino obsequar uo uentis tuis. Vale. Ex Mediolano in idus Iulianas. Marc. L.

Franciscus philofus loanni Amideo iurecōfuo to fili.

Vas ille Germani quoties me obruidit. Rogo te: des operam meci nationes

Nā ut ait ille apud poetā dāus summo cedipus. Hābit sibi spēcā fide Nam hoc tpe nihil ē oīum minus qd faciliū uti cian. Deus nō ut qd fūto fit. Illud mihi uti dūi ē certū sūp petri Cū dū tēp iuglaret nō mō iōmō det cūis i fēdō fē malgē tātēre incūtoz opprimat nū fūent pūitē. Nōtū n. i gēnō nōtū flāgūi fāciorōtū mī hōz. Vale Mediolani ex aditibz nōtīs orōe nōis Febrūarij. M. C. C.

Francis John Blagojevich, *Mediocrænum pratorii GL*

¶ Erfari video arma undiq. Quid tunc tumultus tibi ac lituodū tuis intelligo. Tu
 siqd habesq; dñe tūc oportet sic ut q̄rimū intelligi: Nā tūc plāgnitudo qd
 Deus bene uertat. Ego me intra domi contino. Vale. Ex adibus nostris Mediolani v.
 kal. Martis. Marc. l. Franciscus Philofus Nicolao cebe fil.

Vila nostra summi homini constans illis tenens vires celestis quæ aduerfari
perio: sine id fati: sine necessitate: sine aliud quicquid supra nos insappellari opor
teat. Nostra sine istiora hæc oia una sunt nulliusq; moderandi minus dno admiscio
nilioq; nitunt. Cū primū diuis ille princeps philippus Maria anglus uirū destruxisset
perit Mediolanenses hi dies cōcepto p omne cōtinentiæ ac ludibriū princeps unius ipio
adamare iplediq; libertatē. Cuius stans de initia secūda sine fortissimāq; puer: Na
ho optat Venetis aduerfantis tribus deicaps dadibus affectore: pfectis sine: i
tro illis tradiderat: capta ac direpta deicallē eorū maria & oibus rebus omnia apud
Casile cognomēto maiore supata & capta magnāq; ex pte i pado & tormētis & igni p
ditatā postremū codē lino mannis eorū copas & famillim ad Caruagiū fuis iuga
rifq; i tra & militē & ducē pceptū captiuitatē & pdaui de ipo & Venetorū ipio a
ctū uideret: Mediolanenses ipi de sepe uoluisse: Cū a Frisco. n. Sphontia quē uirū fu
is excrebitū pfectis sibi metassent: is pp Blakē Mariā philippi filiū regnū locen
tū hereditario uoris iure fore possē tū uictorū occupaturū: cepe de pace cū tracta
re cū Veneti p Himericū quēdā pācorollū patra Mediolanēsis mercaturū Venetiis ex
ercebat. Venetū ut uiri sūt prudētissimī: actū q pponent: uo detestabit. tū cōsultū
re diligētissimū Frisco Sphor. maluerūt: cū Mediolanēsi sep. apud cōtrahere: Nā &
is certior factus cū de huiusmōi occultis cōsiliis de aio Mediolanēsi erga sese cōsultū
cū Veneti honestis qbuslī cōditiōibus ut tūcū sibi aūlio tēat & mulie & re pedia
ria: quod eius urbis dicēdo potest. i. d. n. Venetū suo ipio tutius fore ducēt: pū urbē
p. oētissimū cōdēq; isolētē ipia regide exerceat alio: pfectū cū itelligerit unū Frisco
Sphor. Mediolanēsis oibus iresidit: cū odio. Quibus rebus ita cōstitūt ac firmatū
missus ē a Frisco Bndictus Nurfmsq; nō mō erat egregius medicus: uirq; etiā uir p
dēs ac disertus. Is cū prio mltā d Mediolanēsis uoie iū picipisi cōdē publica dū
tūcū in ei sūlam porauit: uideret & lege & aquo & bono urbis huius ipio: m
ei dionēq; philippus possideret: ad uxorē Blakē Mariā ad ipiq; Frisco: quē phil
adoptauisset: pterit: & ita ea quæ repetere. Cui cū nihil pposset: a respōsū eēt: ad Fr
redire: re iecta: & ita magnū pfectūq; be lū a Venetiis i Mediolanēsis cōtūssū ē. Quot
de difficultatē malay emerferit: pūyū ē difficillimūq; namat. Oēs & urbes: & oppida
& municipia: & castella breui ad Frisium defererūt. Ager mediolanēsis fore ois fero
igniq; natus: pterit urbis suburbia tēctat: nihil ad postremam exhausta maria ois

Rei sumētarie i urbe nihil. Extrinsecus ipse urbi nihil poterat pp. hostiū copiasque ad ipsas usq. portas oēm a ditiū plūbebat. Nobilitas nō ab urbe aberat alio cōfugēs. petis oīs ad plebē redacta est. Siqu fuerant aio seniores fuerūt admodū pauci: si obētia nō ē. Cū enī difficultatū redacta res foret ut passim sūne cōbēcti cives inter abulūdum cadentēsq. idēdē neq. solonesq. canesneq. ulla imunda aīta eīui reliqua iam essent ob idq. dūctus delectio ad Frīcū diffem non possēt. Venēt cū Mediolanenībus locietate mīta & auxiliis copias ex agro Mediolanēsi trīs a dēdū ire iabent: & oī pecūia rā ope Francīsi destituit: pauloq. post per pascālē Malippenū eīdē nunciāt ut ab oī ui atq. iniuria in Mediolanenībus abstineat nō si facere recusat: bello indīcto pro bono quoq. & pro oīi italīe pace ac tranq. litate. Quam aliorum mutatiōē cum Francīus agre & pmolesce fmet: pma itaq. frustra querere: sic perficeret nihil ad sustinendū. Venetorū bellū iusta atq. ad inferendū Mediolanenībus accingit. Ceterū tam rem neglēdus Venetū gerunt: ut pote q. sperarent fortasse Mediolanēsiū populū extrema cōcū in oīa eis urbē dediturū ei esse: tūcē aliq. uentū necessitatē suā nocturno tumultu fīcto i turbulenta seditiōe nulloq. hōiū cōsilio. Francīus Sphorciā apud uicū merca tū se cū octo cohortibus in iūmis rēū oīum difficultatibus cōiunctis: ipse in urbē a populo ipso accerserēt. Ex quibus qdē rebus manifestū collig. pōt. inferiorē nostra hanc oīa nullo nōstro cōsilio: sed oculū more ui quadā admittit. Hec it. gesta sunt nocturno kal. martianis: cuius primo die Francīus Sphorciā in urbē exceptus est: Vale ubi ubi es: nam ubi es: ignocebamus. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. Mccc. l.

Francīus philēlus Bernardō iustiniāo fil.

I Eonardus iustiniāus uir clarissimus pater tuus nō presētē solum: sed futuram & gloriā eiūq. in oīalē aio meditatus ē: in quo ipse uicturus esset: & pecūia muniat: & dīciplinā: quas aliter presētibus uitae necessitatibus p. dignaret. subuenies: q. ad tuū amicosq. uel resp. interesset: altera mortuis quoq. uiuere possēs i iuris. Rē pecuniā tibi maxime curae esse & certū: & una oīum uoce mihi assidue nūciat. Atq. istud qdē prudentie est. Quod autē sapienter munus dāuit: idē tenes: epegies: quoti die tū nequāq. colis. Quid enī aliud debet cōsultare: tū totis meis litteris munitus: nihil respondes. Quare si uel paternae & iustitiae & gloriāe tuipius non es: obli uiscibe aliquid ut qdē in cute uiderim: inis quoq. in dies magis magisq. percipiam. Vale. ex Mediolano p. die kal. ianuaris. Mccc. l.

Francīus philēlus fil. dicit pl. scribis ducalibus.

q. Vob. sicut ex me petit: qui auctor scribo de beatitudine accipite. Cū alii non nulli literatissimi uicē p. se autem grāmaticus locupletissimus testis est eandem esse apud nos auctoresq. graece dicat. & utriusq. auctoritas. Huc arbitri sunt alij uicē in hoc nō ē. claret autē in eadē syllaba utraq. mutū addi nō oportere: neq. apud graecos & oīa in utroq. auctoritas ei recipit. At ego idē significare auctor qdē & utriusq. facile cōcederet ab augeo id nō ē deductū puto. Siqu q. a supino auctū formet. per ē. esse scribendū: & ita a p. is uicē uidemus obseruari. Nā si ab & utriusq. descendente. o. lūmē auctor nō rediret: & t. aspiaretur. Vale. ex Mediolano kal. iunias. Mccc. l.

Francīus philēlus fil. dicit pl. Ambrosio iuriconsulto.

q. Voniē iam pridē obdormiuit meus animus ad eas arunas omnisque affecti: constantia motib. istaq. fortuna: iccirco equiosem in illos me p. hēc: qui nāl. la iniuria laesit: & mihi praestant importunos atque inēstos: Nam si iniurias singulas persequi uelim: mihi potius nocebo: quam aliis. Non omnes auii sunt qui uidentur.

Qui cōmoda emolumentaq; sectant: cōdiu sunt amicis: quoad utilitatis rō corā floret. Si dūcedat utilitasq; amicitia manere pōt: idē possit de us iure dici: qui uoluptatē sibi pro posuerunt: Tādiu enim se amicos inuicem: donec p̄sintur optans. Quod siquid trīstis accidat: nūq; sunt. Nō igitur perturbantur: quē de hoī leuitate significasti: cum simis sui. At ego sequar meam uite instruat. Et quidē beneficam semper: inuarias si p̄p̄lant non potero: aut contemniant perferi. Vale. ex Mediolano kal. iunius. Marc. L.

Franciscus philofus Mario sūo sal.

¶ Tuim maiestatiq; uirtutis uelamus cōsiderare: neminē inueniasq; eī assidue locu- nus noctesq; diēsq; cōsecutus sūq; fuerit. De hoibus inq; loquor: nō de deo nostro Christo Ihesuq; & hō fuit & deus. Itaq; ut homo is & doluit: & metuit & letatus est: & cupiuitq; oīa modicoenter. Sed talis p̄urbationis mediocritas nō cadit in deūq; nū lo tangit: motu al. Itaq; non absurde p̄ici illi philosophi enatissimiq; utriusque uel apud latinos: uel apud grecos uirtutis laudibus cāuerunt: neminē habuerūt: quem uirtutis noīe uoluerūt appellare. Quare platonē. Quare Aristoteles. Summe & uōltis M. Varronē. M. Cicronē. L. Annam. Vbi a uirtute quēq; uolūtū iuuias: Video quod dī iuniores & apud nostros nūq; uirtuosusq; apud grecos ἀνδραγαθητης andragathēton qui modestus uir bonus dicitur atq; ἀνδραγαθητης andragathēton inep̄to uoce appellat. At ne in p̄sca quidē & doctiore ecclesia tale ulq; nomen reperias. Quod si poteras: totosq; historicos p̄ricos lectantes p̄sere boni uirū uirtuoli nomen tibi nūq; occurrat. Et ille qdē bonus dictus est mea sūaq; ad uirtutē adp̄scendam & diu laboret & multum & p̄onon p̄onon apo m ponu. Nomen sibi uendicans. Huiusmodi aut labore qui utat: licet uocari existimo uirū bonūq; in eo nō uirtus sed quasi aliquid uirtutis similitudī erū eluceat. Nullo. u. humano labore: nullo studio fieri pōt: ut meras uirtutē quēq; affe- quantur. Sed s̄tis sup̄q; s̄is si q̄s industria & diligētia sua p̄proxime ad uirtutē accesserit. Et q̄s p̄sibus eī uirtutibus p̄ditū esse oportetq; s̄is uir bonus & habendus & ap- pellandusq; s̄enti paucis accipe. Dnas esse reor: ai p̄siquarū alteraq; habemus: cū deo cōmunē: & rōinationē & intelligimus: altera uero: quē cōis est nobis cū p̄cedibus appetimus: atq; afficimur. Itaq; alia ē moralis uirtutis: alia moris sunt qualitates p̄s illius appetitus: alia rōnalis: intellectualis alia. Rōne iquirimus: qd nos aut seq oportet: aut fugere. Nec sine rōinatione callidi ac p̄dictis cō ullo mō possumus. Quē uirtus iactū one posita: cōis ea consulanda uersū: ique nobis utilitate afferant. Intellectus aut ad s̄i- entis cognitionē puenimus: & qd ē sapēs p̄p̄n s̄i dīuīnā essentia naturāq; cōtēplamus. At moralē uirtutē eī dicimus: cuius forma est rō. Materia uero eī p̄urbationis: quā ē tunc p̄sionē: tū affectiōnē uocant & eīdē q̄sq; morbū. Et q̄q; nemo ē uir bonus uel cōis: nisi idē s̄i q̄s humanā fert ingēniū: totus uirtutis laude cūmaltatusq; eī uirtute mori- bi floreat: nisi idē gubernet p̄dictus ducta ad quā morales oēs uirtutes referunt: & p̄- dicit eī nemo: q̄eatiū s̄i p̄s s̄i uirtutis oīs recta actio a cōtēplatione manat: s̄i cō- suetudo: dōit eī maximā uirū bonū existimemusq; iustissimus s̄is. Sed q̄n hīc rē oīi cōmentatiōibus florentinis cū de exilio loqueremur: Diligenter p̄sauti sumus: nihil est qd in p̄sencia sumus p̄siores. Verum te fili Mari monere: hortariq; nō decessimū: nō men uirtutis admeos eī nullū esse p̄situs: oibus uel cogitandis: uel actiōibus suis deū nō solū interesset: sed p̄sesse nolim. Nā tū sumus iustissimi & optimi: cū deī ops maxime imitamus. Vale. ex Mediolano kal. octobribus. Marc. L.

Franciscus philofus Iohanni Amerino iuriconsulto sal.

q Vod scribendam opus aut libros Aristotelis tibi comparant q de re publicam q de re familiaris nobis precepta tradunt: scilicet & ppeleat diligenter: mo liberam na-
tus simus: i his encombedis opa uti possim: qd spero vobis munus defuturum. laudo
aut pliciti ingeni tui singulari: q virtute qd es occupatissimus: nobis tu pati ease te re-
expertem dicique ad bene beateq uiuendi precepta adducunt: Na si seie moderari &
inhibere pulchri est: qd moralis disciplina facinoroso sit pulchrius & pendarius idē pre-
stare posse: cū de hominū de ciuitate uniuersalius felicitas oīum felicitatē cōpleta ē.
Accedit ad rem: qd hanc disciplinarū cognitio eo est tibi magis necessaria: quo legū & iu-
ris ciuili sapientia magis peritas: Na quis audeat se uerecōsultū profiteri his ignorantis
fontibus: unde leges oīs iuraq manarunt. Faciam igitur qd iubet & amice: & recte. Va-
le. ex Mediolano kal. octobris. M. cccc. l.

Franciscus philofus Nicolao cebr. fil. pl. di.

c Tū nondū audiebā te Genū reuertisse: postea q ob aeris intemperie tandū care-
re patria instituas: quoad uis peribit: plane deferuisti. Tū cū accepissem: ci-
uitatē se hēre melius: & tū ppe plerūq oīs uobilissimos ciues i urbē rediisse: accito ad
te scripsi: ut tuis hīs suauissimis de te ipso certior fieret: & ubi esses: & q bene ualeres: ita
q mihi rē facies iucundissimā: si me q̄primū lesabis oī sollicitudinē. Dilectissimū perleo
nē nostrū saluere capio cum uxore & liberis: cultellorūq meminis. Videtur mihi aua-
rior factus q̄ solet. Vale. ex Mediolano. iiii. nonas octobris. M. cccc. l.

Franciscus philofus petro Thomasio philosopho ac medico fil.

c T litteras accepti & cōiui. Quod tā tibi celo gloriā queras: nō terra: & pbo &
laudo: Na quēdamodū terrę glorię a celestī nō p̄ficiat: ita inanis ē iusticię
tandē ea sine plane nullū pfecto que i celo est: radios suos quasi sol q̄piā dispergit
in oēm terrā. Sēpisti pfecto Christiane: & ut uerus phūs: Na q se philosophū ausit p-
fiteri: q Christi ignarus fucate ciuiliā hōestatis umbrā stultus ac seruus psequat? Nihil
ipse qd honestū esse puto: nisi qd apud deū pbatū sit. Hoc uero q sequit: uerū nimirū
eū gloriā assequi credendū ē. Et facis tu quidē recte atq sapienter: Nō enī ignoras pere-
grinari nos semp ac seruiri: q̄diu uiuimus. Itaq dies noctesq oportere illius patrię memi-
nissē: ad quā cū lōgo postliminio redierimus: futuri simus tū liberitū gloriōsi ciues: glo-
riā uon fucata: sed simplici: ueraq. Vale. Ex Mediolano. iiii. nonas octobris. M. cccc. l.

Franciscus philofus petro perleoni fil.

a Nimaduerti ex tuis ad me litteris tibi fortunam: quam uocant: aduersari. At tu si
me aduersario forti magnūq sis. Et prędētia utaris & patientia. Spectesq fore: ut
prestanti ingenio: uirtuti nihil tandem neq ad dignitatem: nec ad emolumentū deesse
possit. Itaq ut ad statum ait Corydon apud Theocritum.
ατρον η̄ χρο̄ φιλ̄ε̄ βο̄ῑ τε̄ τε̄χη̄ν̄ριον̄ βο̄ν̄ῑ τῑνον̄.
ἐλπί̄ Δ̄ε̄ο̄ ἐν̄ ζω̄ο̄ισ̄ιν̄ ἀν̄ελ̄πῑς̄ ο̄ῑ Δ̄ε̄ τ̄αν̄όν̄τες̄
χᾱρῑς̄ ἄλλ̄οῑς̄ μ̄ιν̄ π̄ίλ̄αῑ ἐν̄ τ̄ρῑος̄ ἑλλ̄οῑς̄ Δ̄εῑ.
Quos quidem tres uersus ita licet interpretari.
Fidere bonis deest: melius cras forsan habebit.
Sperandum est uicis: non est spes ulla sepulcis.
Nunc pluit: & claus nunc iupiter æthere surgit.
Quare cōfide ē tu propediē tibi melius fore. Quādiu uiuimus: nos bōa spe duci cōue-
nit: Nam post umbrē sciētię seq solet. Curabōq̄d petis: qd res nostrę sunt hac tempe

stare ob id diuturni belli angustiores. Vale. ex Mediolio. iiii. nonas octobres. M. ccc. l.
Franciscus philofus Franco Barbaro sal.

¶ Ellemus mihi fortunâ deus optimus manus tribuisset : ut & mihi possem & amicis semper gratificari. Non enim libros meos abs te petere. Sed quia illis carere non possit rogatus restitueret si icipes. Vale. ex Mediolio. iiii. nonas octobres. M. ccc. l.
Franciscus philofus sal. dicit pl. Antonio Canobio.

¶ On iniuria semper ego te dilexi mi Antonique unum aiadueterim ab oi desidia & fecti ocio alienum. Itaq; oē qd tibi tēpons a tuo magistratu uacuu relinquit : id aut legendi : aut audiendo : aut quærido aliqd dignū memoriā conficimus. Scribes can didi decembris contendere teos solent nihil usq; scripsisse Aristotelen de ai immortalia testidq; mirari itaq; talis ille titulus philosophus in tanto errore uersatus fuerit. Quæ ip se in tuis litteris legens non potui non funderetq; nebulos esse Candidus nris spiculis sed subdolo ac filo confirmare testimonio : Nā & immortale Aristoteles esse aiū pbat & diuinū. Audi primūque maximus ille sapientissimūq; philosophus reliq; scripta ha iusmodi uerbis in libro secūdo de aiū generatiōe ingerere. Oēs ai necessino sunt uirtu te priusq; actū. Necessē ēt est aut oēs nō esse prius & fieri : aut oēs itra existere nē alios esse antea : alios non esse. Ac fieri aut in materia & nō ingredi in maris semine : aut in ma teria uenire a semine. Vel in materia uenire a semine qd ēd in materiel extrinsecus fie ri oēs uel nullū uel alios fieri : alios nō fieri. Quod fieri igit nequaq; possit ut ai oēs pri us existant : patet ex huiusmodi rōnibus. Quotūcūq; enī principiorū corporalis scilicet est operatio : dicit antea existere sine corpore minime possunt ut incidere sine pedibz. Quo sicut ai extrinsecus ingredi nequeant. Neq; fieri enī pōtūt ipsi per sese : q; separari non possunt ingredi : nec item i corpore sine. Est enī semen supflans inuerti alimen ti. Relinquit ergo mentem solā extrinsecus aduenire ingredi : eandē solā esse diuinā. Nihil enī cū eius agilitate habet cōmune operatio corporalis. Oēs igit uis ai ui detur alius corporis esse particeps : & eius qd ē diuiniōisq; il a sunt corpora : que uocan tur elementa. Ex qbus qdē Aristoteles rōnibus satis inuēligi pōt ai uisitatq; naturā & celestē esse & diuinā : ac ppterā immortalem. Audi eundē rursus in iis libris : quos de aio & agatē & subtiliter & copiose reliq; scriptos. Ita enim ait. De mente aio & ai cōtemplatiua nondū est perspicua : sed uidet esse aliud genus ai. Et hoc solū potest sepa rari : quādmōdū id qd est perpetuū : ad eūq; cōtrariū pōt. Docet inq; Aristoteles illud ai genus : p quod cōtemplatur atq; intelligitur : cui menti ē nomen : separari posse ab al tero illo genere : qd dicimus sensitiuū : esseq; immortale atq; sempiternū : at partē alterā sen sitiuā & corruptibilem : iteitiuāq; subiectā. Hinc Homerus disciplināiu olum pennde atq; abundantissimū qdam fons : & Hercule & Thesea tā locat in celo : tā apud inferos. Ita enim malosq; in inferno loqui : Inferus enī substantiue apud latine lingue doctissimos nūq; inuenias. At i sacris libris hoc est uerbū pro eo asus : parūquem d'ΑΗΗ haden gra ci noiant. Sensitiuam igitur ai partem : que nobis cū pecudibus est cōsuetudiniū : hūmā remanere sapientissimū ille poetay princeps ostēdit : at alterā illam partē : qua pime ad deū accedimus : p se cōsistere : actualiūq; sublatū euolare in celum : ubi sempiternū xū bū beateq; trāsgit. At Cādidus ille tuus : cuius aiūs ob flagitiorū magnitudine eternis tēte beis ē addidit : hē ac si credit : ob idq; Aristotelis auctoritateq; aliq; legit : rueri aumat su' titiōi suā. Sed qd mireris ita opinari Cādidū : nē ullū qd credit et diuinitatē. Nū ū crederet deū esse minueret ita : ut uiuit. Quare si sapias : omne eius consuetudinē aspa

nabere. Vale. Mediolani ex aedibus nostris tertio nonas octobres. M.cccc.l.

Franciscus philofus Albertho zancario fal.

n Ihil est qd hoc tpe aliud tibi respondeat. Nā hic princeps me cepit phumaniter tractare. Ipseq; ita attulit fortasse sit in me benignus. Quod si fecerit celum muta re nullo pacto nolum. Itaq; ex tēpore cōsiliū ē capiendū. Tu quæ mihi sit mens intelligis. Proinde istū ad te attinet meam moderaberis. Iste oīa p tua singulari pradictia. Cupio aut ex te certior fieri quo in statu sint res tue. Non tū de teipso quæro: carus mores no ui oībus esse carissimos. sed de tuis. Vale. Ex Mediolano. iiii. nonas octobres. M.cccc.l.

Franciscus philofus Aenico Daulo equiti aurato fal.

q Vod binis antea litters ad te scripseratū satyrarū opus ē ab me nup elucubrātū qd in decadas decē distribuimus equali numero satyrarū quas iccirco hecatostichas notauimus: q singula satyræ singulis centenis uersibus consistit. Dederi ad te primā satyrā superioribus lris. Vltimē quoq; in pīma iō uolui abs te legi ut liquido cognosce res opus hoc oē noi Alphonsi regis esse ab me cōsecratū. Reliquā est ut a te certior sis qd sit tui hac de te cōsiliū. Mirū ne huiusmodi codicē ad regē an ipse afferat coram rege dicturus? Quod cōsuleris: faciūdoq; q primū. perretea cupere maiorem in modū mihi cognitionem offerri rerū ab Alphonsio gestarū. Nā quando oīū detur aliqd fortassis aggredate. Tu uelim nō uno exēplo ad me litters des. Fit enī plerūq; tabellariorūq; al ne gligētia: uel pēdiant frustra missæ uideant. Interdipiunt ēt nō nunq. Quoq; nequid acci dat: exemplis pluribus meū age. Vale. ex Mediolano. iiii. nonas octobres. M.cccc.l.

Franciscus philofus Iacobo Cassiano pterbitero fal.

t Audiū inani tpe ductus abs te summi mihi ipse successit. Cōmōdare Victorino fletens eruditissimo & opeimo uiro prodū in platonē cū Timeo loco & Aristotelis dialectica cū egregijs cōmentarijs Alexandriq; & Themistij. Cuius proclūs utaq; aut hospitio: aut carere: sum plane ignarus: mihi ēt ipse fortassis fuerit a te cōiectus i uincla & in perpetuas tenebras. Dialectica uero apud te effectua iūpide ad me epistola testis ē. At ea in sex usq; menses cōmodato petieris: oīi anni quattuor pterierint. Nec codicem mittis: nec quicq; ad eas litters nides: quas dedi ad te hac de te creberimus. Itaq; non mirari non possū. Occurrit mihi memoriæ te idē olim de Euripidis tragedijs & mathematicis libris: quos idē Victorinus p te mihi reddendos iusserat: egisse. Itaq; non possū non moueri. Nā qnam uidere uideor: tibi sum ludo. Facies itq; officio tuorū & sacerdos sis & Victorini discipulus: & mei studiosus: si & mea ad me dialectica dederis: & aliquid de prodo docueris. Volo enim oīno meos apud me libros: ne inanis semper dominus existimet. Vale. ex Mediolano. pēdie nonas octobres. M.cccc.l.

Franciscus philofus Aenico Daulo equiti aurato fal.

q Vod crebris ad te sonbo: facit amor erga te meus. Cupio n. quotidie tecū esse: & cōmētari tecū: perretea nō satis scio: q tuto litters ad te meo cōmisse sint. Nā q nūciū offerunt: nō eunt ad te: sed petunt aut Romā: aut Florētū. Cuiusmodi uero si sint futurus ex illis locis Neapolin cōcedant: auguran nequeo. Quo sit: ut eadē exēplis pluribus ad te scribā. Accipe igr & carmen unū: qd de tuis laudibus uolui iūsumi: & ultimam satyrā e centinq; Regis Alphonsi nomini dicauimus. Quod autem cōsiliū dederis de aduentu istac meo: aut de mittendo satyrarū codicē: aut antea tibi significauit libenter amplectar. Vale. ex Mediolano. nonis octobribus. M.cccc.l.

Franciscus philofus petro Thomasio phō ac medico fal.

h. Ibi est quod ad te scriberem. & si tuas litteras expectabam: quæ me facerent de rebus tuis certior: quas mea interire duxisses. Cupio meos illos libellos huc tabellario ad me des. & cum his mihi claudium pitholomæu de humilitate hoc erit mihi uolenter grati. Quas ad me dedisti arundines libenter accepi. Atque habeo tibi gratias: Qui mihi causam esse nolueris: quæ tuus quotidie ad te scriberem. Nuncio tamen ypsa. In octoplo graminophoro pecanias nullas solutorumque pro libris: neque per litteras. Ipse enim scripsit sum semper. Et ita eum comenseo. Vale. ex Mediolano nonis octobribus. M.ccc.l.

Franciscus philæus Bernardo iustiano sal.

q. Vix magis quondam tuas expecto litteras: eo me magis mea fallit spes. Mirorque plurimū sit in causam tabellarius uacans semper reddat litteris tuas: ab aliis amicis frequentes reddat. Itaque pro nostra utere benivolentia abs te petunt hoc me de fredo tamē leuare. Quod si feceris: habeo tibi non mediocres gratias. per te mea illa opuscula: quæ tu pater tuus ut ille gratissimus atque optimus tam et ipse tu uisenda accepisti: isti nuncio ad me des uelimi qui me tibi epistoli reddidit. Nā cum eorum utri nullum omnino mihi exemplū sit uideor familiaribus quibusdā non æque in se nunc laudatistatque antea consueueram. Vale. ex Mediolano pridie idus octobres. M.ccc.l.

Franciscus philæus blasio Azetensi equiti auro sal.

p. Oportet in tui te castellum recepisse: uolens sine tuorum familiarum oio oblitus. Ego autē est tibi gratulor: ita beatus sum occidū tamen existimo: nequid si pra hominem te posse arbitreris. Nam quam tibi cupio oia non esse solus: sed magis et atque etiam melius fore & secundum: prospera debet tui non esse nescius: quanta esse plerūque soleat inconstans mutabilitateque fortunæ: quā durum. Nec itē ignoras in oem uite uoluntatem amicos esse iucundos. Ego autē letiorem tibi fortunam i dies offerri uoluerem opto. Et plures scilicet ad me dato. Malo enim in prius cōcipere solo: quā par tueri postea cōmendare. Ex Mediolano pridie idus octobres. M.ccc.l.

Franciscus philæus Nicodemio tranchedino sal.

e. Geris ne an minus egeres: quod Franciscus Sphortia princeps noster tibi ab oīi mandauit fore: ut echementer cupio. Itaque rem uultu feceris gratissimā si propediē de te omni quā mea interesse credideris: ex te certior factus fuero: quod ut factus in maiorem modū te rogo: si litteras quas tibi ad regem Alphonsum dedi: ut quid diligentissime reddi cures: summo opere abs te peto. Vale. ex Mediolano idibus octobribus. M.ccc.l.

Franciscus philæus iohanni Mario filio sal.

a. Vix te suadū Massiliæ magistratu & eo quidem nō mediocri tua quam laude: id quod me plurimum delectat. Tui enim laus omnis nostra est. Reliquum est ne tempus uacat tibi pati: ut quod eo magis fieri debes: quo melius tibi & uxori. si uolueris consulas. Quare da operam: ut illic tibi frustra tempus teratur. Si remanserit te carū habere: ut solet pro humanitate & manifestis ingenui sui eū cunctis in rebus sequaris: habeo. Quod si feceris fortuna tolerantia i Italia recipere: & ibi malis esse ubi aliquo numero sis: ut inquit Cicero quid istud tibi solus sapere uideat. Expecto mathematicum id hoc opus: de quo scripsisti ad me antea. Et si quid græcorum librorum offenderis. Cui ut ualeas: ut ab imminenti pestilentie morbo quodam possis incolumem reddas. Vale. ex Mediolano. vi. kal. nouembres. M.ccc.l.

Franciscus philæus blasio Azetensi equiti auro sal.

q Vid tūcū ruri tenearis: ignoreo: perfectum cum neq̃ ficus ruri: neq̃ uua: neq̃ pomorum quocūq̃ offenditur. Sed castanex te fortasse delectant: quæ qm̃ spiritus sine plenitudine: tunc latet tibi nocent causæ: Nā si is utaris familiaris: uentris crepitum nunc uites: Ego plantas ficulnas indies expecto. Vale. Ex .Mediolano. iiii. kal. Nouēbris. M.cccc. l.

Franciscus philifus Thomæ fraxoso fil. dipl.

n On possum pfecto nō mirari: quod nō modo petenti mihi tam sepe Mediola nensia nostra cōmūia quæ tibi legenda cōmodari: non tandē reddideris: sed ne responderis quidē creberimus epistolis meis: Nā & oīū tibi nō nunc dāū intēligo. Quo etiā si uacasses: officio te fungi oportuit: & libranis manie caresq̃ tū mihi tuo no mine rēspōderent per epistolā: utū cōmūia ipsa si te forte delectassent: facile trāscriberēt: quod si libranis quocūq̃ & notari defuissent: at nūmis abūdabas abūdāsq̃. Quare fuisset uel liberalitatis uel officiū tui nō tūcū silentiū egisset: perfectum cū styro qui nō solet ha manis in rebus intactū relinquere qd̃ uel uisio: uel laudi dandū censet. Accedit ad rē be niuolentia erga te: meaq̃ uel esse maximā nostri: Quapropter etiam atq̃ etiam te rogo: ut me tuum perpetuo fore patiaris: Nam si neq̃ mea mihi cōmūia restituis: neq̃ rēspō des quicūq̃ obseruantiā erga te meā non solum negligis: sed etiā contēnis. Vale. Ex .Mediolano. pridie kal. Nouēbris. M.cccc. l.

Franciscus philifus Nicolao fraxoso Genuēsum pfecto fil.

q Vantam mihi iucūditatem afferat tua oīs dignitas: scio te n̄ latere: Nā amoerem erga te meū haud nunc primū intelligis. Quid. n. te nou semper amaram: quem ab ineunte ætate semper magnū ac prestāntē uirum fore cognossem. Nulla certe ex par te me de te mea fessit opinio. Magni sunt fundamenta uirtutis: quibus qui solide: niti turmirabitur incremento: cū die auctus fūgit in gloriā. Iacti tu quidē nū Nicolae pul cherima laudis fundamenta adhuc puer quibus perpetuo quodam: ut ita dixerim: pro bitatis pariete sic in hanc usq̃ ætatem respondissent: cunctis in rebus pro tua pmdentia fortunam obsequentem habueris: Nam fortuna siqua tandem ea sit: nūq̃ incertibus. nū q̃ ignauis fauet: sed industrios & strenuos homines: planeq̃ prouidentes ad res maximas semper uel comitatur uel sequitur. Tu igitur uirtutis gradibus per egregia deinceps faci nora ad generis perfectoriā non difficile es euectus. Hanc uelim ita existimes: te adeptū: nullo fortune obsequio potuisse intelligas: nisi uirtutis ductu se presidio usus es. Quod cū ita sit: reliquū est: ut quibus artibus hanc es dignitatem affecutus: eisdem quocūq̃ sustineas atq̃ tuearis: Non enim solum ornata & oratione atq̃ honore: ut docet Aristoteles: ceteris cū prestare oportet: qui illustri sit loco excelsoq̃ constitutus: sed mal to etiam magis totius u te morūq̃ gravitate & constantia: Nam quanti faciunda sit ue situs elegantia & magnificentia: ostendit Solomō: quem i eo genere gallum Creso pre tulisse accepimus. Quæ sit in dicendo seruanda dignitas: quæ maiestas: nō parysatis mo do Artaxerxis mater: sed norant etiam histiōnes & uisueris theatralis turba: quæ nihil humiliter nihil abiectus. Tyranni præterea non minus q̃ reges honorantur. Eo enim af fectatores confluunt: ubi plurimum tum inepte fortunæ: tum leuitatis & stultitiæ abū dare aduerterint. Nec eos pudet modo quid commodi se adepturos putent: præstare omne famelatus obsequiū. Ut autem huiusmodi hominum collensio attenda a uobis cūbita doctissimorum grauissimorumq̃ uirorum consuetudine assidue utendum: i quo corū pmdentia uel institutio: uel confirmatio meliores in dies simus. Et quod Theophrast

filius Alexandrum monuisse traditur libri plurimi cōparandi sunt quo scriptis horum
 admoniti quæ amicus principibus docere uidentur quid sequendum aut non sequendum
 sit tenemus Sic nam alia multatim etiam qui ornatus quæ oratio qui honos nobis
 cōueniat non ignorabimus Sic ad portenam qui occidendum accessit ut offendit
 huiusmodi nugis ceteros antecesse fortasse non te infesta rediit ad suos Nec Da-
 ni mater Hephæstionem pro Alexandro aduersit aut eximioe corpore cultu aut
 uerborum fastu aut honorationis insolentia maiorem Hephæstione uidit Alexan-
 dri Laudatur a sapientibus non Agesi-
 laus rex modestus uniuersi lacedæmoni quod &
 timidus admodum uili & sermone breui ac simplici & ueluti quadam uir-
 tute uictus atq; mox æquitate uteretur Itaq; ingenti illo uulnere a M. Antonio regulo percussus Carthæ
 geminos non Ciceronem non Sardanapalum non Xerxem aliquem sed lacedæmonum X-
 theppum suis afflictis rebus perficiētes & uictis uictores euaserunt Sola quidem uirtus
 est que nullis huiusmodi ornatus insignibus & signis ē & ornata omni oratione que
 nullis decorata uerbis sese ipsa decoranda ostendit que si a nemine etiam honorē con-
 dū est honorabilis Virtutem ergo ipsam mi Nicolae si tuo semper comitata cōmbe-
 rit atq; dignabitur hanc tibi locum si socilem assumessi cunctis hanc tuis adhibebis
 non modo interesset sed præesse uoles nulli te unq; errato facies obnoxii Verum ita ue-
 lim uirtutem abs te colui ut eam nullam esse ducesque deo uacet Nam quæcumq; a pri-
 sis illis uel sapientibus uel sapienter studiosis uirtutum nominibus appellantur nequa
 q; uirtutes sunt sed ueluti adumbrata quedam simulacra uirtutum Nam uera & incom-
 mutabilis uirtus sapientia est que nihil fidum nihil simulatum admittit sed ad ueritatē
 celestium rerum tota deuota refertur Omnis autem scientia hæc inferior & inuentor p-
 iteque actus & moralis uirtutes dicimus ita uirtutem sapientem sapientie se conium
 scribit Nam scientia omnis huiusmodi que sapientiam & manca est & debilis nullorū
 q; neruorum Quem enim prudentem dixero quem iustum quem liberalem quem for-
 tem & magno animo iram quem deniq; modestum fugi temperantem qui principem
 atq; regnam uirtutum omnium qui sapientiam dicimus ignorant Nihil igitur tibi a-
 gendum arbitror quod non tecum antea diu sis multaq; mechanis Nulli autem cogi-
 tatus tui uirtute & deo uacare debent Hoc presente atq; arbitro & consideranda tibi
 & dicenda & agenda sunt oia In cōpitiis aut & uerbis & rebus fides seruanda est Huic na-
 m que iusticia minus uirtutis iusticia esse nullo pacto potest Homo uero iusticia uera
 ut similis est imaniū beluæ Nulla te alia Aristides & dictus est & exultans ut opti-
 mus nisi q; iustissimus habebitur Eidem tibi cum de se opinionem M. Caro apud Ro-
 manos comparassit ingentem est laudem affecutus Et qm ut monere Suis consueuit
 magistratus uis demonstrat dāda tibi est operatur non minus ipse dignus magistra-
 tus conferret te magistratus Sūt n. nōnulli qui nulla uirtute forti cū in alioem dignita-
 tis gradu accedunt superbi in illo & ita cunctos insolentissime deignantur ut seipos
 designari uideantur Quare ut facilitas in primis amplectere non solum honor sed
 etiā rogo Nam qui se difficile aduenibus prebent plerūq; in nomē morositatis iur-
 runt Et respondendū est omnibus & bene respondendū ne aut cōturbolent aut super-
 bi uideamur Quā sit non modo negligentia & desidia i magistratibus & perfidia
 sed otium etiam fugiendum satis eo monemur exemplo quo antea illa pauperula in
 philippum regem non inuile casillata est Nam cum esset huic controuersia apud re-
 gem quam si sepe multumq; rogatus ut audiret atq; indicaret respōdit se otiosam nō

effertur: atque exclamavit inquit: Noli te igitur regem effere: Quod quidem dictū phileppus ut erat vir prudentissimus admiratus non illam solum sed alios quoque continuo audiuit: & sollicitudine liberauit. Quare tum labor indulgendum tum gravitati studium est: quare tunc maxime severus: si lenitate severitas conditur: Nam cum lenitas nimis lenitudinis nomen subitum immoderata severitas in frivolum labitur. Nec admodum exultatam faciem probos nec item supra modum tristitiam talem sineque veluti mixtam Lælii & Scipionis quā tradunt: fieri representent Vocem neque comicam neque tragicam velimus: sed quæ inter contentione ac sermone media quedam sit. Incessum etiam ipsum ad mediocritatem referri cupione aut uistorum: aut pompæ agentium similes simus. Ea constantior ratio est habenda: ut idem semper velle non semper facere: ut dicere contendamus. Id autem maxime tuebitur: si rerum: hominum locorum ac temporū differens habuerimus: si callidi diligentes prudentesque fuerimus. Cum alie multe illustresque virtutes requiri in principibus & magistratibus solent: tum innocentia & abstinentia non vulgares habentur. Quid enim turpius: quam male habere rem publicam? Quid facilius: quod iusticia debet: & mercede fieri: & premio? Alii corrupto argento ulim afferunt legibus. Alii aut ducti promissis rei concupiscunt: tetra libidine ocreati se iniuriarum licitatores faciunt: quos propulsores ultioresque oportuit. Et qui non manus & oculos solum pendes monebat Sophocles: abstinentis habere debeant: sed mentē etiam & cogitationē omnē: hi per omnē avaritiæ & incontinentiæ labē ac dedecus volunt. Ut autem claudendum est: tunc metu fracti quod rectum est: deservimus: ita quoque nos convenit turbulentissimos iracundie indignationis sed motus cohibere. Iratus enim nunquam recte iudicat. Quam quidem sententiam secutus Aristides iustum qui deliquit: quipiam re iratus noluit. Et Alexander Macedo quos per iram amicos interemisset: ita doluit: ut vir ab se manus abstineret. Non igitur absurde Avicem poete ferunt: præ iracundie ut hementia in insaniam actum. Quis obrem non ego illum fortem dicendum: putem: qui agendis in rebus comite ira utitur: sed audacem potius ac plane insanum? Nam furens & insani homines agunt: quandoque multa non ratione & consilio: sed quadam casus temeritate: quæ specie quapiam fortitudinis laudantur a stultis: a prudentibus enim grauissimisque vitis non modo non laudantur: sed vitio eis dantur. Cū ad perniciem accedimus: ita iusticiæ faucibus: ut misericordiam exosi minime censeamus. Atque opera danda est: ut tum in nobis sit nulla detur causa puniendi. Accidit enim quandoque: idque in urbibus facilius: plenus ut magistratus ac principū vel suasionibus vel confidētia multi multa & ipsi perpetrent per iniurias & alius perpetrādi causam afferant. Delinquentes autem ita sunt: plebs ostendit nulla id odii acerbitate: sed leges sed æquo & bono fieri videatur. Curandūque est maxime seditiones fiant in civitate: ne simultanes inimicitiaque aliantur: quæ tū potissimum solēt accidere: cū non æquo iure cū omnibus utitur: cū non eadem bonis aut premia aut cōmoda reddunt. Improbis vero poenæ aut detrimenta. Quæ quidē errata in factio rebus uigent maxime: Nam homines factiosi quo se potiores efficiant: concordiam tollūt: pacem quietemque perturbāt: & rerum publicarum statum funditus evertūt. Hæc autem horumque similia nunquam recte seruemus: nisi nobis ipsi ante conveniamus: pareat igitur in nobis rationi appetitus: libido uoluntati cedat: perturbationum omnium uexationesque motus si tollere omnino nō possumus: sedare saltem mitigareque studeamus. Nam quo pacto alios moderemur: qui seipsum nequit? Num quod in aliis uisuperamus

laudemus in nobis? Qui alios puniamus, si nobis ignoscimus? An ignoscimus ei esse sub
 iectorum privatorumque naturam? magistratum & principum facta imitentur. Si al-
 ios iustos & bonos volumus, mali ipsi iniustique videamur. mitendum est. Civitatem
 felicitas a bonitate principum proficiscitur. Vbi iusticiæ locus, datumi discordiæ locus
 esse non potest. Est enim discordia totius seditionis & belli servitutisque fundamentum.
 Concordia igitur una republice & servantur & crescunt: tum maxime cõsolamur
 cum præceptis iusticiæ institutisque parcerimus. Iusti autem sumus: pietatem qua religio
 sistere deum colimus: presentem semper coram habuimus. Omnis enim humana in-
 stitua nisi a diuina mananteque pietas esseam esse iniusticiam summam recte. Quis illum
 ambigit, qui deum non ueretur? homines etiam contemere. Quos aut cõsecramus:
 quibus eos uel iniuriæ uel contumeliis afficere dubitemus: præsertim oblata impunita-
 te. At uir bonus atque idem sapiens si nullus etiam neque deus nec homo sit metuendus:
 flagitium tamen & improbitatem abominabitur: nec quid reliqui aut dissimulent: aut
 ignorant: quid ipse de se sentiat: cogitabit. Hæc tibi quamquam pro tua prudentia uos
 ignota esse censebam: uolui tamen pro meo erga te studio intelligeres eadem mihi quo-
 que uideris: quæ ipse per omnem uitam obseruare didicisses: quo ueteris doctoris tui iudi-
 cio confirmatus uirtutem atque sapientiam cunctis rebus moralibus anteponas. Sic enim
 non tam a profectura ornatus magistratusque profecturam ornasse radicaberis. Vale. Ex
 Mediolano nonis Nouembribus. Mæcc. L.

Franciscus philellus Ciccho Calabro
 duci secretario salu.

d Iussi cum hinc esses abiturus Laudem: ad triduum forent quas iusserat princeps
 pecunie mihi indubitato redderentur. Quatriduum iam aduenit: & de pecunis
 uerbum nullum. Itaque te rogo: ne iussi princeps frustra tue fidei mandata uideantur: sed
 legitissime cures. Vale. Ex Mediolano. viii. Idus Nouembres. Mæcc. L.

Franciscus philellus Iohanni Calabro sal.

q Vani facias meum in te amorem: non sum nefcius. Itaque te rogo: plurimum: ut
 quod mihi uerbis principis significasti: factum mihi sperem cures. Id erit mihi tam
 gratum quam gratissimum. Vale. Ex Mediolano. viii. Idus Nouembres. Mæcc. L.

Franciscus philellus petro Thomasio philosopho ac medico sal.

d Elyderas iandiu litteras tuas cursuque desidero. Itaque si me amas: id quod est mi-
 hi datus lucenoli cõmittere: ut te uel negligentis nomine: uel obliuionis crimi-
 ne accusem. Vale. Ex Mediolano. viii. Idus Nouembres. Mæcc. L.

Franciscus philellus Francisco barbato sal.

p Erisepe litteras ad te dediquibus quod erat uel officii uel humanitatis tue non
 peneram: modeste summis te precibus obsecram. Quod autem nihil respon-
 deris: scito occupationibus tuisque: ut castissimo impedire: cum priuatis tam pu-
 blicis in rebus nec nobis potueris: nec aut in tua tamen satisficere. Accedit ad rem: οὐδὲ
 συγγράμματα φέροντα: quo te non mediocriter angere puto. Sed tu uelim omnia p
 tua sapientia modereris: operamque desqua ad eius præstari a te potest: ut omnes intelli-
 gant: nulli esse Venetiis seditioni & civilis discordiæ locum. Nec enim te læet Agatho-
 nis dictum: solo uno priuati deum infecta facere: quæ facta sit. Malum proterita malo
 accumulare non est prudentiæ. Itaque & magnum te uirum & prudentem & moderatū

ut presentibus possitq; obſedat operæ precium arbitror. Vale. Ex Mediolano. vii. Idus Nouembres. M.ccc. L.

Franciscus phileſus Bernardo luſtiniano ſal.

q Voniam totus pythagoreus factus es nihil petorut respondeas: quæq; loquen-
di pythagoras non ſcribendi ſilentium iuſſit. Tuos filios ut & tu: & ai ſimilis
eſſia paratiſt rogo. petoq; ut meos mihi libellos reddi cures. Vale. Ex Mediolano. vii.
Idus Nouembres. M.ccc. L.

Franciscus phileſus petro perſeconi ſil.

c Binis litteris tuis quas proxime ad me dederat: poſteriores accepi. priores aut
miſſas audiuiſſe miſſi iudi. De re tua nihil habeo quod ad te ſcribam: Nam ca-
ignaris etiam nobis tentata fuerat apud principem per tyam arminenſem ſcribam:
cui quod cupereſſiteris declararas. Reſpondit princeps: ut eſt mihi renunciatum: ſicis
ſibi unam phileſum eſſe nec pati aut rem aut tempus impenſam aliam: perſertim non
neceſſarium. Idem etiam ſenatus reſpondit. Quare cum inutilem ſituram cenſuerim me
am omnem ſuaſionem: ſilentium agere inſtitui. Neq; omiſſi tamen: quin cum Nicolao
Arcimboldo ſenatore grauiſſimo & ſapientiſſimo iuriſconſulto rem ipſam commenta-
renq; idem quoq; ipſe reſpondit quod ceteros audieram. Doleo hanc temporum cō-
ditionem nobis oblatam. Tu uelim: prudenter conſulas rei tue. ΒΗΘΟΥΡΙΟΝ ΕΩΣ ΔΙ-
ΔΕΩΣ ΕΡΧΕΤΙ ΒΟΝΑΝΤΙΟΝ ΓΡΑΨΟΝ ΠΕΡΙ ΣΟΥ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ. Vale. Ex Mediolano.
vii. idus Nouembres. M.ccc. L.

Franciscus phileſus ioanni euangeliftæ
fratri heremitano ſil.

n Ec inſerre cuiq; ſum iniuriam unq; ſolitus nec: ſerre contumeliam. Itaq; monēdas
uſus eſut ceptis abſtineasne & inanis conatus tuos tacito cogitationis conui-
cio tandem acceſſet: mihi argumentum afficias iure u'ciſendi. Quod ſi priſtinam a-
micitiam noſtram uoluntate animo uolens: nihil fruſtra tentabis. præterea non te de-
bet ceſſiſſe obliuiſ: & que locutus: & que molitus fueris in principem noſtram proxi-
mæ tyrannidis tempeſtate. Hæc ſi efferantur in lucem: te putocorniteat totius conatus
tui. Nec longe fuerint accenſendi teſtes. Nam & uicinia tua omnis & tui ordinis focii &
ſociales item commanduconeſq; tui conſtantiffima teſtimonia aduerſus te ferret. pau-
cis te admonui. Tu ne mihi ſtomachum mouerascas. Vale. Mediolani ex archibus no-
ſtris. vi. idus Nouembres. M.ccc. L.

Franciscus phileſus Mammo epifcopo Croſſetino ſil.

d Ederamus ad te anno ſuperiore duo illa prima lyrici noſtri operis carmina: quod
modo ſumus agreſſi. Ea quoniam tibi ut audiui reddita non ſunt: circò ruriſ
mittenda ſtatuit intelligeres nullo neq; locorum intervallo: nec temporum longitudi-
ne ceſſuiſſe amorem erga te meum. Vale. Et ſiquid iſtic meum eſſe noris: facito intelli-
gam id tibi eſſe euſſimū. Ex Mediolano. vi. idus Nouembres. M.ccc. L.

Franciscus phileſus Dominico Mauro ſil.

u Ir quidam grauis ac probus qui nuper a uobis reuertiffet Mediolanum: mihi ne-
q; petenti: neq; cogitanti renunciauit te de me dignos diſſeminare ſermones. Id
autem ego de te minime ſum miratus: qui ita loquariſſet es & natus: & altus: & edoca-
tus. Reliquum eſt ut non minus honeſte de te iure audiaſſ: pro moribus tuis de phi-
l iii

lato tuo locutus es. Vale. Ex Mediolano. x. kal. decembres. M.ccc. L.

Franciscus philofus petro Thomafio
philofopho ac medico fal.

r. Eddita mihi sunt una cum litteris tuis opusculaque miffi. Et habeo tibi gra-
tias. Reliquum effat cum totus liber de exilio tibi redditus fuerit: cum ad me
des fperim. Velum etiam diligentiſſime odorens: quid de ſecundo cladem opus
libro: quid de mediolanenſibus conuiuiis: quid de iis Hippocra- tis coi libris quos in la-
tinum uerſi: miraculi ſit: Nam hæc omnia ad Leonardum luſtinianum uirum patrio-
um & de me optime meritum legendi gratia dederamus. Quare ut & hæc ſingula & Col-
miſiam orationem ab illius ſummi uiri nobiliſſimo filio Bernardo petiſſetq; mittas
ad me: ualde rogo. Audio illud D.M. petuliſſime de me loqui: Et ne id quidem mi-
ror. Raro ſit enim ut impurus adoleſcens in ipſorum & flagitiolum uirum nõ coarſat.
Iſtum tamen moneri cupio: philoſo bilem ne moueatne que falſo alteri obiicit: uero
i ſeſe ac liquido cum agnont: falſe ſeſe ponit: Nam canis hic quod Diogenes di-
cere caſſidatq; conſueuit: tibi non acſoluit. Noſcit autem ipſe & qualis eſt: & quibus
natus. Ego nullus opis diuina benignitate in præſentia idgeo. Nam omnia mihi apud
hunc liberaliſſimum principem ſecunda ſunt planeq; feliciaque ſi leuiſſimus ille nebu-
lo conſiderat uoluerit: ſeſe infaniz arguet. Que ideo ad te ſcripi ut hominem mo-
neſſem: cum detrahit bonis uiris ſuiq; diſſimilibus: ſibi ipſe tandem irafatur. Vale. Ex
Mediolano. x. kal. Decembres. M.ccc. L.

Franciſcus philoſus Baptiſte Sacharæ barocio fal.

i. Ta uelim officio tuo utiat id mihi commodo ſit non incommodo. Quare ne
mihi longius uerba deſcriu: natio & epistolæ codicet & Anthonetis parti-
culi ad me dato. Vale. Mediolani ex uerbis noſtris. x. kal. Decembres. M.ccc. L.

Franciſcus philoſus Baldo martynello fal.

q. Vod ipeſdem de Gaſpate librario ſuſpicabarductus uel quodam quæſtione
uero recondita ratione id perſpicue tandem erupit in lacem. Quam mihi ra-
tionem fingit homo impudentiſſimus: quam lacemam blaſt: Num ego lacemam uero?
aut uſus unq; ſum: Num peti? Num promiſi. Num meo nomine cuiq; dedit? Non eſt
apud me chirographum: cuius quo ratio noſtra omnis continetur: Sed miror proſecto
reſponſi noſis inconstantiam & leuitatem hominis mendaciſſimi in Aeneidos codices &
mihi tamen impedimento ſis: quafi is non faciendum mea mihi nõ reſtitutifed parat
inariam præſtius egeriſſi: ſi hois impudentiſſiſſeſſer caſtigueris. Vale. Balbæ noſtrum
ſilui eſſe cupio. Ex Mediolano. vi. kal. Decembres. M.ccc. L.

Franciſcus philoſus Facino ſo
robroucianenſi fal.

q. Vod mihi abſens uerbum nõ ſecris: ſeciſſi ta quidem inhumane: id quod non
tam moribus tuis qui ſunt humaniſſimi: dandum uelimq; liberatati calabri nõ
ſtri Cicchi: qui dum ſi nummorum te obtrunſcit: oblitam amicitie noſtre. Quare pe-
to ab te totum ut roges: meo nomine te nummoſiorem efficiat: quo in amicos ſis di-
ligentior addatq; ſe mihi gratiſſimam rem ſacturum: ſi negotium meum conſecrerit: apud
principem: & ſperim & ex ſententia noſtra: Quam ipſam rem ut etiam ta dili-
gentiſſime cures: maiorem in modum a te contendo. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Dec.

bres. Mccc. L.

Franciscus philellus Ciccho Calabro ducali secretario sal.

r Em meam ut apud principem cures : tanto studio te rogo ut maiore uix aliud quicquam possim Nuon ea mihi condicio est ut moram pati liceat id quod tibi esse periculum non sum nequus. Noui pexterea occupationes tuas . Quo sicut uel importunior me prebeam. Cedit enim necessitati pudor. Itaque uelimus omnia p tua prudentia moderari. Vale. ex Mediolano. vii. kal. Decembres. Mccc. L.

Franciscus philellus Blondo Flauio sal.

p Eruciantis quondie sepiissime de te mihi tandem est renunciatum te Ferariam concessisse habereque perbelle. Quae res me quanta uoluptate affecit : considerari abs te malisq̃ dici a meique eo te amore complexus sum : ut aliam magis neminem. Quod aut in hanc diem nihil ad me scripseris non modicoer sum miratus. Nō enim es nequusq̃ mihi iucunde esse debeant tuae secundae res omnes : quas aequē mihi atque tibi secundas semper iudicarem. Itaque tuae liberalitatis munus erit si me feceris & primum certiorum de omni statu tuo : quem indies ab immortali deo magis magisq̃ fortunari non solum cupio sed etiam opto . Vale . & clarissimo philosopho Nicolao Vario. & eloquentissimo uiro Guarino ueronensi salutem meo nomine plurimam dico. ex Mediolano. vii. kal. decembres. Mccc. L.

Franciscus philellus Joanni Aurispa sal.

c Retenis quidam aucups qui uomine tui principis accipitres ad Caesarem hunc nostrum nuper dono tolerat fecit me certiorē te modo e Romana curia Ferariam fuerisse. Itaque mei sum officii arbitratu te uisum meis litteris & de omni meo statu doctorem facerem. Omnium primum quod tibi esse non ingratum existimor & ualeo ipse quidem & huic humanissimo principi sum carissimus . Nummo eum autem tantumdem mihi nūc est quatum antea semper hoc est aequē ac nihil πολυτοφιαι η πολυπλουτιας magis delector hospitio . Et hac de me . Cupio nuncies uerbis meis nostro amicissimo Blondo Flauio me postquam a nobis abut quidam scripsisse itaque Caspari tuo uel nostro potius nō uutilia fore sit putaturus . Hanc mittam ad eum cum me docerit quem tandem in portum omnino se receperit . Itaque uelim etiam ex te scire & quid agat & quo in statu res suas collocant sitne in Romanam curiam profecturus an istuc futurus diutius. Idem quoque ut de te ipso itelligam facito quo sciamus quo illoco te sint nostrae litterae offensura. pexterea si quid noui es nactus quod maxime mularum intersit cura ut oecimuel potius ut id mihi commune sit tecum. Vale. Ex Mediolano. vii. kal. Decembres. Mccc. L.

Franciscus philellus Ciccho Calabro ducali.

secretario salutem plurimam dicit.

m E tuae plurimae amicissimaeq̃ litterae non modo recreantur : sed etiam miserie refecerunt. Nec dubito quae scripsistuer sua esse a te scripta : modo quādamodū ipse benigne cupis ita etiam reliqui iussi principis exequantur. Vale. Ex Mediolano. vi. Kalendas Decembres. Mccc. L.

Franciscus philellus Ciccho Calabro ducali secretario sal.

d E te pecuniaria quid mihi sperandum sit non satis intelligo . Conueni utraque Antonio & Bossium & Longum quorum alter pecuniam dicit nondum esse

allatam: At longus addit nihil etiam de ea mihi sperandum esse: Nam illam omnem de
ben atq; decretum esse aunculo tuo Angelo Simonete: Itaq; te rogodes operam: ne
diutius res trahatur. Vale ex Mediolano. vi. kal. decembres. M.ccc. L.

Franciscus philefius Ioanni calabro sal.

r Eddidi tuas literas Antonio longos quibus is lectis mihi respondit diligentiffi
me ad fefe de me scriptum: ac se cupere mihi admodum gratificari: sed nequa
posse: Nam sibi eiusmodi pecunias esse nullas. Itaq; aliunde consili oportere: quoniam
quicquid numerorum ex papienti illa ratione in hanc urbem afferretur: id omne consi
tutum esse Angelo Simonete aunculo tuo. Tibi autem mi Ioannes habeo gratias: qui
quantum in te fuit voluntati mee satisfecisti cumulatissime. Vale. ex Mediolano. vi. kal.
decembres. M.ccc. L.

Franciscus philefius petro Thomafo
philosopho ac medico sal.

n Osi eam esse sapietum uironum sententiam nihil accidere perniciosius senectu
ni q; anni relaxationem. Ea enim igitur uis quam iuente lenior excitabat iam
spiritali sanguinis fomento uelut tepescente paulatim hebetari diligentia & perpetuo
quodam studio minus acuitur. Itaq; non absurde monentur qui precipiunt esse in huius
modi etate labores corporis minuendos ad augendos autem animi. Quanq; haud scire
q; ociosa uita conducit corpori: Videmus certe apud Homerum Nestorem & animi &
corporis uiribus atque delectari. Ego autem puto i omni etate mediocritatem esse ser
uandam: ita agendum ut nihil nimis: nihil parum. Intentionem remissione censeo co
dendam. At relaxari qui uelint languidè cuiusdam pecudis simillam iudico. Quorsum
haec: tampride nihil ad me scribis uel splendoris literis prouocatus. Nihil esse in causa
aliud opinor q; seniam. Quare te rogo: ut & tui & mularum iam incipias reminisci. Mi
hiq; aliquid respondere uel senectutem in te accusari uel obliuionem: uel negligentiã.
Vale. ex Mediolano. vi. kalendas decembres. M.ccc. L.

Franciscus philefius Aeneæ fluio
episcopo senensi sal.

a Ceppi te Senæ declaratum episcopum: quod & tibi: & sentisibus uerementer
gratulos. Vtriq; enim recte consultum puto: Nam & tu uiues in patria: uiues cū
tuis: uiues tranquille: uiues cum dignitate: & Senenses cum pontificem sunt adepti: qui
sit integerrimus: innocentissimus: doctissimus. Reliquum est: ut quandoquidem libera
le tandem oculum nactus es: et bona quæ tibi natura quam affluentiissime largita sunt: &
obserues: & colas. Vales ingenio: eruditione: eloquentia. Hæc tibi sunt omnia. excide.
Curandumq; ut non tibi solum sed bonis omnibus ino modo uiuas atq; presentibus:
sed uniuersæ quoq; posteritati natus uideare. Videre non nullos consueuimus: q in pa
upertate fangi & industrii existerunt. At iidem ubi rebus letionibus uti coepissent: cum di
guitate & opibus desidiam etiam admiserunt & negligentiam. Quod etiam de te minime
uereudū arbitror: facit tamen incredibilis amor erga te meus: ut uel contentē adhortari
audeā. Si cum eiles & episcopus teregestinus & Regis Romanorū secretarius ac idē episc
p sine p illo principe ostentatū ad pontificem maximū ad Florantissimos orbis uicari

republicas ac dominos : semper aliquid egregium lectabas dicebas scribebas . Quid te nunc agere oportet tanta leuatum laborum mole : Noli obsecro patiri uel punctū aliquid temporis tibi uacuum labatur . Non parum prodesse potes & tuis & alienis : si tuos grauissimos cogitatus acutissimæque inuenta literarum monumentis commendas . pone tibi ante oculos pontificem nostrum Ambrosium . Aureliū Augustinum . Ioannem Chrysostomum . utrumque Gregorium : qui cum ipsi quoque essent episcopi & infinitis fere occupationibus oberti : quot tamen & quanta quamq̃ salutifera uolumina lucubrarent ? Quid enim aut magnum Basilium aut : Eusebium : Hieronymum abbates meminero ? quorum pene infinitis elegantissimisque libris & Italia pollet : & Græcia : Christianique omnes mirifice iuantur ? Sed longior sum : quam debeo : præferim tecum pontifici prædentissimo . Vale . Ex Mediolano sexto kalendas Decembris . M . ccc . l .

Francisci philæi Epistoliarum Liber Octauus .

Franciscus philæus Renato Regi sal . pl . dicit .

Omnis Marius filius cum tunc Mediolanum meū uisendi gratia redisset : cum aduentu suo capienti & exoptanti in hi uoluptatem maximam attulit : tum eo iucundior fuit : quod se tibi carissimum esse declarauit : & id quidem permixtis erga se tuis ac pulcherimis beneficiis . Quid enim adolescenti ad uirtutem uel nato uel contendenti fortunarius possit contingere : quam eius principis uti consuetudinet apud quem uersari non uanas sit bonorum cum : quam fructuosum ? Vt enim nulla utilitas in bonis censenda est : que honestate careat : sic in actiua atque ciuili uita honestum id amplectendum in primis arbitror : quod emolumenti rationem non aspernetur : Nam illud honestum : quod præci philosophi gloriam sibi dātæ proponen-
tes coluerunt : etsi erat amplissimum tamen quia nullam habebat uim utilitatis admixtam : a ciuili uiuendi cultu : & ab omni reipublice administratione reiectum est . Quia te cum uideo esse filio apud te meo & honestati simul & utilitati locum : non possum mediocriter non letaricum eiusdem etiam tua causæ laudi uerementer fauere . Ego tibi rex Renate uos modicioriter sum affectus : quippe quem audiam is uirtutes præditum : que maxie sunt in rege humilitate munificentiæ & studio disciplinæ : Nā quam quam semina quedam uirtutis sunt nobis natura ista tū doctrina mirifice coalescunt : & speciosissime efflorescunt . Itaq̃ laudant a uiris sapientissimis Cyrus Alexander Cæsar qd̃ essent doctissime eruditi . Quod si natura quadam oēs incendimur ad sciendi cognitionem : quanto id magis nitere debet in regibus qui ueluti quedam optime nature deiq̃ simulacra habent in terris : At humanitas cū delectat in oibus tū in principibus & regibus maxime : qui quo excellentiores sunt inter homines eo magis debent humanitate certe res antecellere . Itaq̃ humanitatem tuam : manifestæ ordinis facilitatē cum socio ab omni

bus predicari: dignus mihi unus custumariisque nulla hominum secundum nulla sapientum viros ingenia nulla monumenta litterarum conticeant. Liberalitate autem & munificentiam tuam etiam impende & amare & uiuere & eadem omnium uoce atque laudatione audere celebrantem tamen cum sum expertus in filio te huiusmodi esse statuor: cuius uitam & incolumitatem debeant sapientes omnes & eloquentissimi uiri tum uitam sibi: tum etiam incolumitatem opinari. Et scies tu quidem recteque te benignum & beneficum semper uelis. Vix est enim alia uirtus ullaque munificetia prester in excolendis hominum studiis atque beniuolentia: preterea quid aliud habent boni fastigia principatus ac regnorum: quo illos tam periculosos ceteris hominibus uideantur benigniores: nisi ut his dandi & beneficiandi probetur uirtus facilis or sit facultas. Quanto igitur dandi atque donandi munere diligentior fueris: tum eo te magis principatu dignum ostendis: tum ceteros omnes aut rapis in amorem uoluit ad te amandum facis ardentiores. His ergo tam preclaris regalibusque uirtutibus cum te ceptum esse intelligo Rex Renatus: quod patior alio abstinere dilectissimi filii perferri cum animaduerto filii utilitati cum tua & utilitate & uoluptate coniunctam esse. Non estis tibi parum potest esse quod ad gratiam disciplinæ preceptionemque te uis delectari audire ac letari. Reliquum est ut intelligas me totum esse in filio. Quare quicquid in hunc humanitatis tue benignitatisque consulens id omne in me ipsum ab te collatum iudicabis. Vale Rex optime. Ex Mediolano. vi. kal. decembris a natali Christiano anno. M. cccc. l.

Franciscus philellus Thomæ

fratris Sagonæ profecto sal.

Vir Ioannes Marius filius ad te inueni non ei potui nihil litterarum dare quibus intellegeres te mihi facturum rem gratissimam: cum meo etiam nomine & libenter & perhuaneretur bonos & creditos solusculi excepere. Nolum enim huiusmodi benignitatis officium uenale mihi proposuisse uideari. Quare conuiuia illa mea nisi ex uetere occupatione ne oio ascriptis tui tunc minus reddidisti meo nomine Ioanni ferusino clarissimo uirile consilio: aut Nicolao celeberrimo ut reddas: rogo. Vale. ex Mediolano. vi. kal. decembris. M. cccc. l.

Franciscus philellus Baptiste Schæce barocio sal.

Quod rebus meis utaris familiariter: neque tibi uirio doctus ut graui dicuntur & τὸν φιλαλὴν νομῆναι. Sed quod ita utaris ut mihi incoenodex minime laudo. Tu mea omnia carmina ita habes apud te: ut eorum mihi nullam esse reliquam exempli uelle uidearis. Itaque quod si carminum opus aggressus frustra aggressus uidear: si ita mihi te familiariter presteris: ut uo tua tibi solam sed mea et esse tua uolueris. Quod se turpi ter usu ueniat: facies mea omnia carmina ad me æprimam redeant. Reliqui enim eorum apud me nihil. Vale. Mediolani ex edibus nostris. vi. kal. decembris. M. cccc. l.

Franciscus philellus Memo Gaze episcopo crastiano sal.

Abriele mirabili qui tibi has litteras reddidit: ut uos multos annos familiarissimus & summa est mihi cum eo amicitia. Is nomine Sphortis it legatus ad Alphonsum Regem legatione libera. Quare cum ista esset inter facturus: non potui nihil ei dare ad te litterarum & te Gabrielem & te Gabrielem nosse. Vale. Ex Mediolano. iii. kal. decembris. M. cccc. l.

Franciscus philellus Baptiste Schæce barocio sal.

Quantum uideor intelligerem uis te. Deum haberi quod Oedipoda: qui tamen

utrumque diu possis. Carmina inquam mea mihi quisprimū reddito. Quod si meae litterae nocte fortasse te delectantibus enī ego cōtentus sum. Quod si neque mea ad me dedens i nec alia ratione facitfepens officio tuorum mihi ut castigandus mel aptus monēdus ut deare. Vale. Mediolani ex adibus nostris pridie kal. Decembres. M. cccc. L.

Franciscus philofus Galeotto Frumento fil.

r Edidit mihi sine suauissime latere tuas quas libenter accepi diligētissimeq; perlegi. Frisisco Alexio nobili & diuersissimo adolefcēti hūmā grās immortalisq; cū amicitia cui se nouit esse carissimū. Et Verorū & uniuersam Veronēsem nobilitatē maximi facies delectory; eas obferuēdie p̄f mū. Sicut. natura Veronēsis tui oēs phōsī atq; liberales & ad bonas artū studia ita accommodatut nulli hōium genem cedāt. Itaq; tibi mi Gale otesquem uidet mei amantissimū non urebor p̄cipuā reddere sententiā si meiquis mihi ante hanc diē nunq; sis cognitus. Facto intelligi sumā totius reiquo cerni quod offeraturūbi intellexerō possim non obicere uoluntate gratificandūq; & esse & fore eandē mihi pinacissime deorui. Nolim me tū praedix minusq; sapientē laudatam in. Vale. ex Mediolano pridie kal. Decembres. M. cccc. L.

Franciscus philofus Andreæ Alamanno fil.

q Vo te magis in dies p̄p̄o oio mihi hūmātas tua gentiq; facēditas dilucidior sit & clarior. Me tuae primae littere nūq; in modū delectarūnt quippe quae nō mi nus foris plene summi erga me tuūq; diuersissime uise sunt. Illud autē mihi mo' estū fuit qd̄ hic puenit ad me quo tempus morisq; uir integritas religiosissimūq; sacerdos frater Marianus is qui tibi reddidit hanc epistollē erat cōtinuo decessurus ad uos. Itaq; nō potui quod uoluissem ad te respondere quae tū de uirtutū de fortuna locutus es. Sed respondēdo postea cum quid oīi nactus fuero cētū hoc mihi ut unq; datur oio. Interim te moneo atq; hortor ut nihil consues humanis i rebus uis uirtut anteponendū. Haec enim sola uiget sapit. estq; immortalis. Reliqua oīa & uana sunt & fragilia planeq; caduca. Quod si tecū diligēter aio uolabitis tibi Salernacis datura sit spoliā non tu illi. Aristote len de re domestica urhemēter exopto. Anticus Ioannes is qui teas mihi litteras red didit tunc dabit noīe tuo τὸν ἀπρητονον καὶ πο. Aōn esse amēssimū meū qd̄ sum ma cū uoluptate audiui. Vale. ex Mediolano illi Nonas Decembres. M. cccc. L.

Franciscus philofus Andreæ Alamanno fil.

q Vod uadiis septimus respondere oio tibi non potui idq; ob nūc melociorem abinonē respondēdo i p̄nta minime auit. Idq; si minus fortasse ex sentētia tua ut amice tui & ut abinonēto. primū autē de me dicam. quod abs te ultimo loco quasi tum ē. Capis. a. scire quid agam. quae sit uite istitutio & in quam phōs scētam doctēsim. Si ad uisū hoc responderes quod de phia scripsisti & istutū meū & athenē uite fa cile cognoscas. Cum multe sint phōs scētae quippe quas alii nouemali deōt existima runt & M. Varro oīum latinorū doctissimas & grecorū scētorū nemine quiq; & quadra gēta numero ē cōpleto. ego illi maxie disciplinā sequor & secus sum semp̄que. ab Anthistene p̄scētam istificauit Zeno perferit Christippos. Illud dūtaxat in bonis dāco : qd̄ hoc uisum sit. Hoc estū uicem ipsū sui ipsius in atq; degitare non populari glo ria desinio. Ut autē sentētia tua & loquor & uiuo. prater hoīes ipsos ac flagitiosos odi in aita neminem. Eos autem omniūq; p̄e se ferunt ulla simulacra uirtutū diligere obferuēsq; cōscū. Huius autē uite istitutū cū ad alia plerūq; digna laude : tū ad suryas scribēdas me compellit. quo p̄ uisupationem improborū hominū & laudationem

innocentiam perstantissimorumq; uirorū cunctos ad uirtutem capeffendam adhortant
 a flagitiisq; auerterem. Quæ aut corpori sunt aut fortunæ quæq; fabulæ aut tributa cō
 moda tantum uel colenda uel admittenda censetis quod eorum usus uirtuti expediat.
 Nā neq; uirtutem inuicem & quibdam neq; miedam nimis & elegatem probo. Qua
 dudus sententiaque mihi natura largita sit corporis ad probitatem adiumenta siqua
 ridae largita sintea quantū i me fuerit utas sum ut nihil eorū desyderem: que aut
 ad dignitatem membrorum aut ad sensuum integritatem attinet. Que uero extra corpus
 posita uirtutis sunt adminicula: non tū sequi studiosēq; ueluti hospitaliter admittere di
 dia: Quo sicut qui minima fortuna contentus sim: ea neq; abunde: nec etiā prorsus ca
 ream. Quia ea quo magis ab me ueluti negligunt eo le magis possit obsequietem: &
 ita sequitur ut interdum etiam fugienti pudorem inueniat. Nā oīs actio uite meæ iustiti
 so respondet. Grandes in me opes: ingentesq; pecunie florentissimarum Italiæ ciuitatū
 & munificentissimorū principum munibus sunt collate. At mihi quotidie est tantan
 dem ac si nihil unq; collatum fuerit. Et oīs nihil sentiat tamē deest. Ita meō agit dū
 ra quadam benignitate qui prope nihil habeam: uidet oīa quodāmodo possidere.
 Sane me locupletem semp opulentumq; fore dū mihi consilia & cogitationes oīs ad uir
 tutem deūq; referem. Quid enī deesse cuiq; potest: qui i uirtute comite utatur ad deum.
 Nulla sine uidetur mihi neq; censenda uirtus neq; nō audandaque ad deum tanq; ad sum
 mū incommutabileq; bonum non referatur. Hanc ego potius q̄ quorundam stultorumq;
 humanam gloriam popularis illius & fucate honestatis nōie uenabantur: sententiam se
 querent: quod stultis hominibus: sed qd̄ sapientibus deoq; probatū in patensita bo
 num indicet alud nūllū ponam in bonis. Nec inanē gloriam huius manducet ueram
 illam ac celestē mihi propono g'oriam. Quare qd̄ de me habui uel sentiam: uel loquar
 tur non tam negligēq; contemno. Neq; honorem suo plus q̄ ignominiam: si ab im
 probis conferatur. Nullus infamias nec infidias pertimesco. Me in oīs impuros &
 perditos atque acerrimum hostē prebeo. Bonos autē & honestatis studiosos atq; tui si
 miles unice dilgo: & admiror. Et hæc qdem de me. Iam hinc tandem eatur in mensem
 tuam. Ego ex tuis litterisq; in hanc diē uinas ad me deduxisti ut te uidere periretq;
 inspicere uisum sum. Tuo sum ingenio non mediocriter delectatus: Nā & f'undissima
 probitatis femina: & eloquentia uim non mediocrem in te natura inesse adiuerit. Sed
 adoleſcentie furor ita in te exesultat: ut perturbationum ignibus nescio quo pacto mi
 norem te passus. Id aut uitio tibi dare non aui. Non enī me latet rationis usum diē
 solere afferre atq; firmare. Neq; prudentes nasimur: nec sapientes. Alterum doctrina gi
 gnitalterum longissimi usus temp'oris & multarū uariarumq; rerum perbet experientia.
 Quidā augetur sensus: augetur et appetitus: qui uehementiore quodā impetu agi
 tatur: iniquam sequi ducē debent: resistunt: atq; aduersent. Quo fit ut qd̄ factu opo
 nū sequendūq; dicitur ratio: id appetitus deprauatio periret atq; malum aspernetur ac
 nolit. Hinc oīs incontinentie manat furor: qui nos precipites furantis uidentiq; agit in
 miseriam ruinam exiti. Quid inq; de te sentiam: quid uelim intelligis. Video tibi
 propitiū admodū ac benignū adesse naturam. Innata habes pleraq; oīa ad uirtutē adia
 menta. Dexteritate ingenii tales plurimū. Sed hæc ipsa uel inata item aliqua us pertur
 bationū: uel deprauata quædā consuetudo: nescio quonā pacto: quantum uideor quidē
 ex tuis litteris consequi: non parum impedit. Fateris quod honestum sit: id esse ita bo
 num: ut aliud prope nihil caſsimandum in bonis ducas. Deinde subdis te ita uiuent ut

ea sola admirandaque plerique mortales cum se illa maxime tenere arbitrantur: precipue in bonis admittunt: ac numerant illi felicitate vel corporis uoluptate vel emolumento bonum deficiente: quasi uirtutis nomen & mane sit & caducum: & aliud nihil humano generi allaturū preter labores atque aegritudinem: Hic enim sita e tuis uerbis quibus i epi sola usus es facile colligit. Eoq; tandē omnis ita: quasi ad optimū quēdā itum oīum finem tendit: orationis illi uoluptatē in primis posuisse uidetur. Hanc ego ab humana felicitate nequaquā oīno reiuocō: sed ita in ea conicio mēssurē felicitatē uelut cōdiari nō efficiat: Nā de felicitate nō idem senserunt oīes. Sed hanc alii natura effici putauerunt: ut & magni & parui natura efficiuntur atq; alio alio colore. Alii disciplina ad cōtingere posse argumentantur: esse a scientiā quandā felicitatis: Nam scire felicitatē idem opinantur: atq; se hoc efficit: scire eloquentiā orationem esse ostendunt. Alii exercitatio corporis felicitatem dediderunt: permulta enim sunt: atq; natura in uobis infantemq; doctrina cōparat: tunc sed exercitatio: ne quādā cōsuetudineq; affequimur. Nec me lateat quosdā existimasse felices hoīes reddi diuino quodā afflatu: quibus dictos legitimus & num. po. Αἰτ' Τὸν & Τὸν Αἰτ' Τὸν: quos qui ab deo essent symphacq; concepti: Ex quos: uideri fuisse tradunt Tiresiam Amphiarā Calchidaē Ierurgū. Numā populiū oīesq; sibyllas. pleriq; etiā & fuerit & sunt: qui um omnem felicitatis fortuna desinunt. Nec differe quicq; inter se uolunt fortunatum atq; felicem hominē. Naturā uolens plurimū ad felicitatē non sum nescius: q; loquidē etiā ad uirtutē: qua sine felix esse nemo pōtūm habet nō mediocorē. Sed ut omnino boni nō nascimur: ita etiā nec felices. per pulchritū est uirtutē differe: sed lōge pulchritus lōgeq; prestitit: ut uti uirtutes: Nō: naq; eā didicerit: cōtinuo sit uir bonus: nisi usus quēdā assiduus exercitatioq; accesserit. Nec ociosam uirtutē pbenire: docet mīrē felicitatē sed uigilantē potius & aliquid semper magnū preclarūq; agētem: Nā quo pacto illum felicem arbitremur: qui neq; intelligat: nec agat quicq; humano dignū i genio: Diuini autē spiritū qui suscipiūt: siquē tōdem eū suscipiūt: nō illos fuisse: sed diuina felicitate diuinos iudico. Secūda fortuna quæ dicit: qui felicitatē cōsent cōtinerit: idē fortūā dicit: quod numeris suis oībus cūculatū pfectūq; prudētū: Hic uirtutē maxime laudant. At in his infirmis fragilibusq; rebus quæ omni mutabilitate temporē sunt subiecte: summā fortunā ponere: nihil est: quod acrius ad stulticiā ppius. Momentaneas autem res huiusmodi planeq; caducas ita ostendis: pbari tibi ut aliud nihil melius pates. Et eras tu quidē plurimū ita sentis: ut loquens. Qui de felicitate sunt exquisitis diligenterq; locuti: quibus in rebus positi crediderunt: Nā alii prædiciam summā bonū esse dicunt: et eandē hi quidē prædictū appellantes: quasi sapientiaque tota in ueri inuestiga tiōe cognitioneq; cōsistit. Alii uirtutē actus cōstare felicitatem: alii uoluptate putauerūt: primū illud felicitatis genus totū est animi: qui dum uirtutem cōtemplatur & desiderat: qua omnia pro nihilo ducens seipso cōtentus est: nullius rei indigens planeq; beatus. Qui actionis morūq; uirtutem admauerit: se hoīes esse meminerunt: Itaq; nō animi solum: sed corporis quoq; habendū esse rationē suadet. Voluptatem duplicē esse scimus: alteram animi: alteram corporis. Cynæticus Antistipus uoluptate corporis summū bonum cōstare existimauit: itaq; ipsa in re utraq; uoluptatem secutus est: epicurus: qui q; uis improbetur a multis: uideo tamen ab illo eam uoluptatem maxime omnium laudat: itaq; sit animi: & sapientiam uirtutemq; consequatur. Et quæ alia felicitatis nostra nobis Christianis futura est: cum deum coram presentemq; uidet cōtemplamq; libet: non te mementum quoddam & infinitum gradum. Id autem tunc gradum uocare ut ad

lucundius fiat uel cumulatus: cum animo corpus fuerit relictus: cū hoies omni ex par-
te pun. deficiatq; conuolent: Nec n. aspernatur deus honestas corporis uoluptates qui
cum gustasset noluit bibere. Qui corporis suq; oblatu solam animi uoluptatē sequit:
is habet cōmune quiddā cū pythagora & Socratesq; oīe alterum i cōtemplatiōe superio-
ris uite in actiōe inferioris uite maxima cū uoluptate uersatū accipimus: qđ quomo-
do corporis oblatuū queat non intelligo: qui uel seipsum nolle: uel aliquid recte age-
re illiuerit. Qui uero ita expectādam putat corporis uoluptatem: ut nihil habeat cū ur-
tute cōiundū: nihil cū sapientia: mihi nō multū a ligūda quasq; & inerti peccade ui-
detur differre. Sed qui ita sese paratū & animi perqđiligētissime persequat: & corpo-
ris item rectam uoluptatē nō aspernet. Hunc eo maiore laude dignum puto: quo il-
lustrius est totū curare hoīem qđ alteri hoīs partem: uel quidem neq; solus alius homo sit
corpus solum: sed qđ. esto cōstet & alio & corpore. Quo quidē meo physiore termōe
fatis superq; nā Andrea uidetis admōitusqđ ego in epistola tua desideratim. Vidi abs
te discretissime uim naturq; honestatis laudatioris etiam te studiosum facillime deda-
rasti: deinde i illam cōmodorum uoluptatēq; rationē nēscio quem ita delapsus erat ur-
tutem oīem quasi cōtinnēdam: deprecandis & nihil omnino faciendam assereres. Que
quāq; te simulatiōe quadā potius scripsisse reor: quo me ad respondēdū uelut p̄ocor-
res uolui tamē senex & philēsus tu adolescēs & alaminus ex me quoq; intelligere
que tibi nō esse ignota crediderim: oīamū primū esse a te studidū sic artibus animi: ut
nullius omnino partis aut ignarus sis: aut negligens: deinde corporis cū habēdam coris
qđ animi nature dignitatēq; respondeat. Quod si feceris: licet certe facies nō difficile fa-
turū existimo: ut totius hominis tuāq; uoluptate qđmaximē p̄fuaris. Vale. Ex Medio-
lano. vi. idus Decembres. Mccc. L.

Franciscus philēsus Sphortie secūdo sal.

p Eto abs te in maiore modū ut qđ & mihi corā recepisti: & ex primis meis litte-
ris audire potuissid apud patrē tuū prestantissimū & munificentissimū principē
qđprimū & qđoptime cōficus. Hac mihi re neq; gratius quicq;: neq; magis necessariū p̄sta-
re potes. Vale. Ex Mediolano p̄dicte idus Decembres. Mccc. L.

Franciscus philēsus Sphortie secūdo sal.

p Eri abs te primis literis secūduqđ: denū uicē tertii & peto & te quoq; si poteris
rogor ut rem meā apud principē nostrū munificentissimū patrē tuū ubi munus
conferentia cōficiantur mihi abiens corā recepisti. In hūc diem neq; tu respondisti quic-
qđ nec ex alio sum certior factusqđ egeris aut nou egeris. Itaq; aut responde qđp̄mum:
aut equū mittere: quo uelut ad uos. Nam si ad uos uenero: facile futuri suspitione uos:
us Mediolanū repetere: preferim cū iam inisset natalis Christianusq; p̄ncipes solet ad be-
neficiū cohortari. Vale. Ex Mediolano. xv. kal. ianuaris. Mccc. L.

Franciscus philēsus sal. di. pl. Facino sorobronēsi cōano.

u Ideo te nimis lautum scilicetū: qui nihil respondens ne amicis quidem. Deus na-
les faciat istis summissis: ubi ita superbus reddiderat nos: scilicet maiores con-
temnas p̄re te. Quod si scirent tibi rem esse cum satyromon modo non crederetis: sed effis
loquacitate ipsa loquacior. Si mihi equus esset: adolarem ad uos qđprimū: quod uos
amio negligitis: ego p̄fatus uel efficerem: uel conficerem. Vale. Ex. Mediolano. xv. kal.
ianuaris. Mccc. L.

Franciscus philēsus sal. di. pl. Nicodemo trashedino.

q Vod & princeps noster Franciscus Sphorcia tibi abenni iussit & ipse uerbis pluribus abs te petiti minus in hanc diem conferre potuissent confectas tandem copio. Hac enim una te neq. gratius mihi quicq. prestare queas nec etiam uicidius. Atq. beneficium illud quod non libenter conferimus in id quod conferamus: maxime ut facturus & eo tamen usus non sit. Sic autem laus liberalis: ex huiusmodi nostra liberalitate neq. molestie neq. incommodi quicq. accipimus. Tene: quid uelim. Vale. Ex Mediolano. xv. kal. ianuariæ. M. ccc. l.

Franciscus philæus Fasino forebrouisiano sal.

f I commode fieri abs te potest huc hodie uenias: peto. Sum. u. tecū quædā commentaturus. Quare uelim ne differas. Neq. cōmistas ut te potius excusandū cum citatōis q. laudandū pperationis ostendas. Vale. Mediolani. ex idibus nostris kal. ianuariæ anno a natali Christiano. M. ccc. li.

Franciscus philæus sal. di. pl. loñi Mario filio.

p Otest q. uobis abiit: de te nihil accepimus. Itaq. nō possumus nō ceteri: neq. d. tibi quod nolimus: acciderit. Nam hospes ille ad quē diuerteris nocte: cuius p. ximo die hinc pfectus es: Mediolanū modo ueniens renouauit te cū es apud se hospiti transiitum esse & stomacho laborare: & de caupone questu apud quē prandisses. Qua re uelim me facias de te talis cōsiliis q. optinū certare. Nā si ualeas: quid ille tēpus inane ter transies. Sin minus ualeas: dāda est opam tua negligētia s. p. iore cōsilio. Vale. Ex Mediolano. v. idus ianuariæ. M. ccc. li.

Franciscus philæus Andrea alamino sal.

c Vm nihil in hac diē te uideo: meis ad te literis respondisse: facile adducor: ut credam te τὴν κλῶνν ἢν ἀπὸ τοῦ δῶμα προδέναι: quoniam ipse quā facundam patere potuisti. ex proxima legio: illa epistola uon difficile nosse. Ignosco: at tibi q. ppe qui mō uon duxeris obsequi te τὸν νότον κλῶνν οἷς ἀβῆνδῦ εἰς ὑμῶν medioenter oia. Vale. Ex Mediolano. iiii. idus ianuariæ. M. ccc. li.

Franciscus philæus Laurentio Cyni filio sal.

a On possum cōfiliū tuū nō accusare: q. d. idu silentiū egeris. Nec. n. mei oblitus esse debes: quē minus diligere cōsuesti. Nec enī pythagoreus factus es tam rep. et qui eloquētōis studio maxime oīum inferre dūcens. Nec te superbi factū esse: putosqui humanitate & mīsericordiā uermini cedes. Itaq. nisi te iure accusatū mīsericordiā p. pedē intelligis: quid in causā fuerit: tanto silentio te dedideris. Vale. Ex Mediolano. i. idibus ianuariæ. M. ccc. li.

Franciscus philæus Augustino dato sal.

e Vlt ratione adduci possumus: quoniam credam te mei esse amanti: s. mītra quo s. pal. cherime institutus. Sed nō possum nō mirari: quod nihil literis obstreps: qui quotide cū apud uos agerem: pulcherrimis tuis s. uisim: q. epistolis ueni lacere res. Nūc uero totus es mutus: qui quō es factus lingua. solutio: te loquaciorē esse oportuit. Vale. Ex Mediolano. idibus ianuariæ. M. ccc. li.

Franciscus philæus sal. di. pl. Francisco patrio.

q Vm de te philæus s. bene mentus: eloquētiæ & eruditōis nomen: q. d. es per omes itālā nō mediocre neq. obscurū adeptus: facile declarat. Quo s. huc uon nescis esse debere: q. te p. uisū esse oporteat. Quod. n. maius in quēq. beneficium cōferri potest: q. disciplinæ & eloquētiæ: quibus totus non modo cetera quibus animam

tibus sed ipsis quoque prestamus hominibus qui nihil supra hominem sapiant. Desydero igitur officium tuum his in rebus quibus a nobis uel institutus es uel confirmatus: ut facienda fortasse quam loquendi attemptare malis. Vale. Ex Mediolano idibus ianuariis. M. ccc. li.

Franciscus philippus fili d. pl. Joani Simoneto.

b Vnquam me de te mea fecerit opinio: qui non minus me diligas quam me amari te intellexis. Amor autem erga te meus quantus sit non te minus quam opinione cognosces. Eiusmodi malum quam iure ignis iudicari. Beneficio affecti qui se ingrati radus acuti sunt non ueritatis aurum & argentum alii margaritas & gemas alii aliud fortunae bonum quod dicitur retribuere conficiunt. Ego autem beneficos didici quantū & humanum & meum prestare potest ingenioque hominibus deos reddere & ea immortalitate donare: quam laude gloriaque aeternitas afferre solet. Quid de me tibi sperandum sit liquido potes aduertere. Tui autem munus est ut quod propediem fore significasti id ita fiat ut non illud uetus ac Virgili puerum incurisse uideat. Tande uenere si bula. Nihil enim necessitate potius. Vale. Ex Mediolano. x. kal. Februarius. M. ccc. li.

Franciscus philippus Mario filio fili.

c Vm praefatus iste florentinus qui has tibi literas reddidit esset. Finis tui reditus peruenit siquid esset quod scribere ad te uellemus id fidei suae diligentique crede rem. Itaque ex eo audis mentem meam de rebus tuis eandem sollicitudinem ex pecuniarum literisque redditus tibi arbitror accipere potuisti. Franciscus ille Alexandrinus eruditissimus medicus improbat uerementer celsationem tuam non solum illud etiam Marcellus. Hortatur ut Renati Regem: qui te plurimum diligat illud sequarissimus & dignitatem simul & rem te non mediocriter assecuturum. Quod ut facias non sollicitus sed etiam iubeo. Mariam nurum & neptem Ioannam bene ualere opto. Vale. Ex Mediolano vii. kal. Februarius. M. ccc. li.

Franciscus philippus Sphoetia secundo fili. pl. di.

a Vdio Marthum tuum uel nostrum potius ex patria reuertisse. Quod cum & eius & tua etiam causa qui hominem uerhementer diligas item mea non possum plurimum letari: quippe qui nequaquam dubitasti illi sciam auxiliari Strabonem: quem dilectissimus Blondus Flavius egoque tam sepe ac multum non petimus ab eo scilicet: sed summo studio petitiones omnes obsecramus. Nec non adduci possumus etiam Strabonem esse Trium coniectum si sempiternas tenebas: Nisi noni humanitati liberalitateque Marthi. Itaque rogo tertiū nuncies uerbis meis iucundum esse mihi reditū suū ad te. Verū multo sepe iucundioris Strabonem ad philippum suū sperni dedit. De te pecuniaria haec scripsi ad principem Antonium hic longus longi mihi spes dat: qui ego quod nostrum Caspae eruditissimus medicus scripsi precio emere nullo pacto institui. Vale. spes mea. Ex Mediolano pridie kal. Februarius. M. ccc. li.

Franciscus philippus fili d. pl. Iacobo Cardinali leucisio.

c Vm te libertati tuae ac pristinae dignitati restituti accepissem uix didi quatenus quam sum letus gaudioque affectus. Non enim potui non dolere te talē tantumque potentem coniectum in carceremque bouis omnino innocentium uiroque & perfugis esse & potius. Itaque tibi amplissimo patri maiore in modum gratulor. mihi autem letor plurimum quod dolorem quem ex indigna tua captiuitate acerbissimum conceperam audita nuper istiusmodi liberatio tua in maximum mihi uoluptatem uertens. Vale. Ex Mediolano kal. fe.

bonis. *Moxeli.*

Frisius philofus Blafio aereenti equiti avaro fal.

i Am uer est in limine. Itaq; a te petunt quas hyeme plantas ilas ficulneas ad me dare uelut peritor agricola nola sumere tandē dare loptas. Nū fortaffe quod nolim moleste fieri res ulla bonas fore tibi cōuenies cum aliis. Nam si pluribus rogati te cupiat nō possum non uerente uel inuidue uel obftructionē sis acculandus: quos qdē perturbatōes indignas arbitror magnitudine animi tui. Cupio itē plantas prauosq; damafenoq; Vale. Ex Mediolano. iiii. nonas Februarias. *Moxeli.*

Frisius philofus Karolo regi frācorum fal. di. pl.

c Vm tuas ego res bellicas diu mōxi rex Karole multaq; cogitaueris profecto uisus es quem uerū christiani respublica tales ac tam diuturnis fluctibus agitata concipere eropatoq; queris atq; reliquitate. auctorem sit tandem habitura: Nā si uerū sine cuiusq; uictis fieri licet poffeasq; impia & ienans illa sceleratissima mahometi secta inuolat: nullū est usq; hominū genus: cui plus debeat christiana religio q; inuolte francoq; nobilissimūq; uirtuti. Cum reliqua. fre dō & reges & populi christiani igna uo quodam animi corpore tanq; eliquēnt soli franci inuicti sunt: qui ingenti aīo & ex-cello omni barbaroq; & infidelū impetū non modo sustinuerint: sed represserint: qd inq; represserint: imo faderint: fugerint: opprēsserint: Nā ita ues qd & ualida sunt & maximū quia nescio quo isle fūto scilicet seditionibus inimicūq; labore didicerunt: poterūt oīno nec item possunt ostendere qd uī prudentie & animi robore ut gentilitateq; antecellunt. Soli franci: Soli francoq; principes ac reges i omni christianaq; numero aui sunt christianae utilitati semper & dignitati consilere. Itaq; maiore in modū dolendū erat tantū inualuisse uim demonū: ut que una gens esset in nomine christiano: que ad pietatē & gloriā nata uideretur: tandem domesticis cladi bus emiceret. Sed sunt interdum deus eos urgi aduersis rebus: quos habet canonis: idq; ut arbitror: non tam quo expenatur fidē & constanti hominūq; multo prius nonq; futura sit: sed quo is detur uelut pmerendi materia curuatio: & illustrior. Quare cū Theobas. cū lob. cum rex to lerantissimus ille Dauid tūc ac tū intolerabilis arimnas percēssit: sunt: quo se aduersus deū gessere submissioris: eo magis illos & ope sua: & suis scēdis rebus deus dignatus est. Sic nō deus tūc maxime pdeūq; maxime uidetur affligere: rū per ha infmodi calamitates atq; cruciatu respicēdi ceteris exemplū afferre solet. Dolendum pfecto erat bonis omnibus Rex Karole: quod christianissimū genus hominū te rege pōtissimo tandem tam grauiter tanta mole premeretur. At ego cū meipsum colligo: & mente diligenter rem uoluto: facile uideor intelligere id omne diuino quodā consilio factus esse. Ostendere deus uoluit: ut opinor nullū esse humani potentiamque p priis consiliis atq; adminiculis atq; ppetua esse possint: aut diuinā diuio pcedio careat. Quis oīe recto paululū uelut a frācos fecedere uisus est: quo & p fidelissimū populi flagella infidelibus cunctis minaret: interitū & cū te franci uenerabilior: tūc ueneris tus suisq; hostibus formidabiliorē efficeret. Tua certe pietas: sed diuina quādā ope & animo factū ē: ut eos oīsq; perde atq; stulti & amentes a te defecerāt: sanitate tua cū gloria uideas rediisse. Deo ipso dūce: imperatore uenissimo nō modo patitū atq; uirtū regnum cum immortalitatis nomine recuperasti: sed lōge id admodū amplificasti: stabi-lifi: ornasti: Nā si magna res est ferocissimos angolorum imperus sustinere: quanto maior cūlen debet anglos superare: prosternere: interminare. Has autem talis tantq; uictio

riis in rebus prefertim desperatis & perditis existimare debes neque cuius nec d'is humanis opibus te adeptum: sed diuina potius quadam mentisque christiane fuaque respelli ex diuturna egrotatione morboque confecta tuo felicissimo ducta. tus secundissimæ æque speis iustidem succurrere medenque constituit. Quare te rex Karole etiam atque etiā rogat: & orat quicquid neque meique casusque consilii nullius admittit: consilii nullius cohortationis indigeas: patet iam & compellit in rebus tuis mentem atque alium tuum omnem ita exieris atque ames in pestiferos & impios hostes Christus tanto tamque sempiterno beneficentis oratus non gratitudinis minus lauderis: quæ ceteræ uirtutum omnium confecti. Duo sunt infidelium genera quæ populum christianum maximis detrimentis ætenuasque affecerunt quotidieque afficiunt turci & saraceni: quorum alteri parua seruatorum nam ægyptos: Syria: iudeas tribus opulentissimis provinciis per nostram negligentiam occupatis Cyprus: Rhodum ac reliquas finitimas insulas in dies magis magisque populantur. Turci uero nulla suavis christiano pecunia conducto peregrino milite & eo quod non admodum malo id sunt bellandi aliditate assueuerunt qui fugitui sytharum serui ex hominibus illis cautibus usque Caucaasi in perfida sese ac mediam mendaci & famelici receperunt: nunc nemine ut diuerim: repugnante intra sinum hadraticum uou ita longe ab italia confederint: quæ se uelint ad paucas horas eo sit transcursum. Hos autem qui sunt quasi quadam saracenicorum propugnacula & si impidem christiana uetus non difficile superare subiugareque poterant: tamen cum uel imperatus in eos uel imprudentius inuadit ut & prudentes illi & parati existimetur. Hac una te scilicet est ut & rex Sigismundus annos natus quatuor & uiginti incensus hostem non omnino incallidi aggressus fuge nupissimæ terga dederit & Vladislus rex admodum adulescens cum uiris superioribus suum maluisse quæ iohannis uis uideat: peritissimi dacia qui iam bis & iterum turcos ingenti dade petuere: consilium sequacum non medio: christiani exercitus detrimentis interierit: & anno proximo uidem loines uis uideat: qui antea septennum trophæa de turcis pulcherrima statuerat: cum eisdem hostes aduersus fortissimam plane uertisset in fugam: coactus fuerit per suorum malum inconstantiam. Ceterumque perfidiam non sine magno christianorum ualere ab eo bello discere. Ita sit ut uel imperatorum infirmitas uel timiditas militum: uel dissolutione quodam hostium contemptu: quos uincit impidem & uenire sub hasta aut mactari oportuisset: uictores ipsi insolentique uideantur. Eoque ab his audacis itum est ut ceteris fere omnibus christianis per nullo habetis solos sibi metuendos docuit & francos & inuoluptos aliter sepe maris aliter uero quandoque terra non sine sua maxima pernicietie pugnantis experti sint. Sed quoniam non ignorant uires itales hoc tempore ut antea sepe mutuis inter se odiis ac bellis displacant: soli ipsi franci sunt reliqui: quos formident: quippe quos audiant post tam multas periculisque uictorias: quas de anglis germanisque sunt adeptique æque inter christianos timeant: hostes habere nemine. Unde cum fiant uirtutem francos omnium natura esse non possit: & eosdem peritæ iustas habere causas uis uideat: summum inde in sese malum breui putant emanaturum: peritæ eodem uno te rege fortissimo & belli dux fortissimo: & prudentissimo castro: imperatore: & uiro plene opem & hoibus simul deoque cussimo. Quæ cum ita sint: reliqua tria esse animaduertitur: ostendunt: primum quod adeo id bellum necessarium est ut nullo pacto pretereant: quæ alteri uero quæ ea res facta est admodum facillime ratione & consilio gubernetur. Extremum autem

erient problemâ ingentem utilitatē hoc idem bellū sua sit victoriā tibi christianiſq̃ al-
 lerunt. Quid enim in hoīum aīta magis neceſſariū cenſeri debeatq̃ aut id maxime om-
 nium ſequi quod honeſtū ſit aut id oī ope atq̃ opera aſpernamus quod aſſerit ſecum ul-
 li turpitudinis ſordiditatem. Non enim ad cibum ac potum nō ad poſentem corporis
 voluptatemque ipſa nobis cum pecudibus ſane communis ſed ad decus dignitatēq̃
 nati ſumus. Itaque vobis mens data eſt immortalis ac diuina : ut immortaliter ſeruantes
 dei ſimūs q̃ ſimiliter. Et quopaſto propius ad deum accedimus q̃ per beneficentiam &
 iuſticiā? Tunc Deum maxime imitamur cum aliis beneſcemus cum iuſt ſumus. Qui
 his rebus eo eſt magis a vobis ſtudendum quod nō ſolum gloriā huius mundi que
 ſciantq̃ cito tota eſt brevis planeq̃ ianiſed multo magis celeſtem illam atq̃ ſempiternam
 aſſequimur. Nec ille mihi iuſtus in dei ſoleſq̃ vocat neminiſed quod etiam cū
 pleniſq̃ aliis animalibus eſt vobis communis ſed qui vel proſit cum poteſt ut propul-
 ſet iniuriā. Non enī ſolis nobis natura nos gentiſed his omnibus quos intelligit
 uis rationisq̃ uirtus immortalis quadam forma inſigniuit. Atqui ut ſe abhorret a dignita-
 te nature qui iniuſtus ſiqui nihil opemihā adiumenti conſert i humanum genus ita
 hic admodum pre ſe fert nature bonitatem qui ad commune hominum ſcilicet atq̃
 omanentiam ſcē naturā meminerit. Quod ſi honeſtum eſt ob cōmunis hominum uti-
 litatem nullos labores nulla pericula ſugere quāto honeſtius & prodarius duci cōuenit
 id facere non propter homines ſolum ſed propter deū propter ſalutem noſtrā pro-
 pter Chriſtum optimūmaximū. Qui nullo a vobis officio puocatus ultro ſe no-
 ſtra cauſa morti dedit. Dum ſaraceniſmodam tūti chriſtiani nocent per omnem mi-
 dia contumeliā tūci denum nocent. Non immortalis deo? Non humani generis ſalu-
 tem? Non chriſto ipſi domino & redemptori noſtro? Et quibus iniuriis quibus contu-
 meliis oportet neſciā ſcā immaniſq̃ barbaria quibus certe nihil crudelius nihil durius ni-
 hil ſpēciatius nihil abominabilius uel dici uel excogitari poſſit. Hominiſq̃ & chriſtianiſq̃
 & ſacerdotibus non pro calombus & lyris dantur ſed pro iumentis enī utuntur. His
 uelut his rebus his ſodant his abiectiſſima exercent omnia erubescendaq̃ miniſtera.
 Quod ſiquē homines & chriſtianos reminſcentes minus æquo animo indignitatem
 tolerat continuo torquentur per extremos corporis cruciatus decoquantur uerbis ſuf-
 figuntur ſcanturq̃ oī uſantur per acerbiffimas membroꝝ omnium fractiōes. Oh
 miſerem. Oh infelicem conditionem chriſtiane religionis. Hæc chriſtiani principes au-
 diunt hæc ſciunt hæc ſentiunt hæc niti animo ſen patiūtur. Nam quid ego dicam de
 ſperioſiſſima & teterriſſima execrabilis intemperantie ſordiditate quā ſiqui animo generoſi
 et porpeti noluerit aut deſoditur : aut exoditur. Non his omnibus iniuriis ac probris
 Chriſtus aſſicit quandoquidem ob eius nomen chriſtianiſ inferuntur. Num decet chri-
 ſtianiffimum regem pati nomē chriſtianum tam tetroſam horribiliſſimam deteſtabili de-
 teſtabili deſecore ſcedenti. Nam Loſouicus ille Rex ſacchiſſimus qui primus regiſ
 eum chriſtianiffimus dictus eſt pateretur ſi uicereſſā tūtem conſecder notam tūti
 chriſtiane dignitatis qui primum ut ſtaret conuerſus ut inſerandum ſeraret ut illud qd
 honeſtum dicimus taceretur hæc theſaurus ſuos omnis & quam anno ſuper oet ce-
 perat cū ingenti preſidiſ Damiatam hoc enim nomine canopi appellant reſtituit ſarha-
 cenis deinde comparato ruriſ ex uniuerſa gallia italiq̃ & ſicilia exercitu ob eadē ſum

dandam de amittenda Roma. Videmus uniuersam fere asiam a phoenicibus & Media ad Hellepontum usq; tutorum tyrannidi parces: in Europam uero ubi um anno circiter antefimo helleponto superato accessit sunt a Theodoro cantacuzeno aduersus germanum suum quē & lozer & tutor constantinopolitano ipseio antea fraudasset iohannē palæologum admodū adolescentem eodem simulant fallacissimi latrones auxilium se latros illi deliro seni Calipoliti & Cherontium primo deinde toti prope thessalam occupante. Myssos Macedonas Thesalos oīs Boeotos uniuersam graeciam uolcos Epyrotas Illyricos ad intimam usq; dalmatiam omnia premunt teterrima seruitute. Insule porro oēs quę a sinu hadriatico ad mare ponticū uicenti uisitate uideantur plane & desolate sunt & non modo nō quiescunt aut ulla ex parte remittunt effratate bellas sed quon die magis atq; magis ut sunt & preda & erdis audiunt nunc Getas q; trans librum incolant nūc in accolos germanos & hungaros impetū fidium idq; afflicti iam sunt assiduitate latrocinandū reliquis fere omnibus post terga superatis christianis hinc italici illinc germani regno tuo finitime terrori esse iam incipiunt. Dum enī nostri aut illos contemnunt aut negligunt in hanc rerum calamitatem ac dedecus non tam incidimusq; deuocimus. Itaq; satis perspicue intelligi potest q; honestum sit aduersus eos bellum suscipere: i quibus feruere non minus turpe & scdum sinq; erumnosum & miserrum. Quare si id est maxime natura necessarium quod sit honestum nō obscure tibi persuasum arbitror Rex Karole esse tui & officii & muneris qui christianissimus inter principes christianos & diceris & si quicq; & iusticia debeas omnibus & beneficiendi studio longissime prestare: huic tante christianę religionis ignominie ac probro spernum cōsultare. Videmus a uiris sapientibus quoddā laudatorem qui propter inanē quandam huius mundi gloriam nō tam quod honestum essetq; quod honestum uideretur in uita secuti sint. Quatatione ducht & L. Iunius Brutus & M. Manlius torquatus filios recti uirgis obtruncariq; iusserunt: Et id quidem illi presentes inuenerunt phileni uero & codrus: Cum uisus decui se se pro patria deuocerunt. Multaq; alii permissa scisse traditur illius honestatis studios quam popularis fama gloriosam facit: Nam qui ueram gloriā sectati sunt non ex illa gē alitares sed aut ex uetere aut ex nouo testamento spectant consuequeales. Habebam. Loth. Moles fuisse legimus quoq; ille ut esset apud deum gloriosus: ne filium quidem inolare dubitauit. At Moles ut in suos beneficentia uteretur contemptis omni munda na gloriā maiori utilitona populo profici posset supplicii prece a deo petiit: ut se ipsam potius q; iudeum populum iterimeret uel ingratum. Loth uero ut sodomiticos per fidem ab his auctoret quoq; hospitio su cepissent filias quidem uirgines illorū libidini inmanitatisq; offerre atq; dedere uentus esset cum aliter tam iniuria cōtumeliam propulsare non posset. Tu autem rex Karole patieris uniuersum ut ita diximus dei populū oleant atq; spurcissime tucorum & sarthacconum intemperantie tam turpiter tū flagitiose struere. Non tibi potius optundum esset si sit opus uel ingenti probitate & laude Lodouicum filium uel te etiam ipsam morti tradere pro salute populi christiani tantū multumq; flagellari atq; conuincere? Iniquus scilicet non apostolos solum reliquosq; martyres sed Christum ipsum thesum qui cū & deus esset & summi dei filius pro salute humani generis mortē suam hominum mortē perculit. An sanus ignari saluam fieri possē neminem: nē qui crucem struatq; ipse ualeat? Quid quod ea ē huius belli scilicet ut non tū de nostra dubitādisq; de infidelū preda & nece sperandū certo sit? Nā hoc erat illudq; ab me secundo loco dicendū proposueram. Quibus in bello uincit: ea nūtro

tria esse puto: imperatoris prestantiam, militum multitudinem ac robur, & pecuniaria rei commodum. Sunt enim nummi pendere atq; nervi quidam rerum bellicarum: Quae quidem oia & nobis adfuturam talis ac tanta res ductu tuo ipse quoq; gratur: & illis defutura non est obsecranda. Nam ut de vi numerum cōtēctamagibus te atq; regnum num mirabiliter affluere oēs sciatis tibi exercitus cōspic & magnus: & firmus: & gloriolissime assidua multis summa cū laude exercitatus adversus maximas castrorumq; omnium maxime formidabiles anglorum virescens universum quē hominum genus pertimescat. Magna laudi datū est. G. Julio Cēsari quod brevissimis difficili bello superasset qui & Liberis & Herculem peritissimos duos & clarissimos potentissimosq; duces vicerent aliquando in fugā: & ab nemine ipsi unq; essent superati. At eosdē ab anglis nō modo superatos & victos sed patrio solo exterminatos ostendit Gallia. Quamvis autē angli sint francis nō inferiorēs: frequentes pēnigraque de us habite in hanc diem a te victorie declarant: Imperatoris prestantiā duabus rebus constare puto: praeda & virtute: quibus ipsis & an ditoris oēs & cunctis prosperi parant. (Nam rō & consilium cum oibus in rebus plurimum valens in bello gerens: o maxime. Qui enī rei militans & ipse si ignorasset: esse agere nihil pōt neq; pugnando neq; imperando: Nā siue quorundam perfidia factū siue rursus nubi quodā dei qui quos amat arguit & castigat: quo lē cognoscēs crudelior res fiant: ubiq; pueri in hac aetate iam ingravescentē rē belli semper versus erant nullam te oīo neq; militis nec imperatoris munes, oēs nullus rō nulla laere queat. Virtute autē tanta exēpta rex unq; alius neq; fuit nec esse possit. Quē enim te uno iuliorē quem beneficentiorē aut vidimus aut audimus aut legimus: de humanitate, de modestia, de facilitate tua quid attinet dicere: qui cū ceteris omnibus vōis christiani principibus, & regibus dignitate, vmbis, & gloria antecellat: si mis etiam oibus parem gerat: quocūq; illustri aliquo pbitatis simulaculo perditos esse pspicias. Quibus quidem artibus per felicissimos rerum exitus: quos prudenter virtutis interueniente deus ipse prestare consuevit: tantā et auctoritatē adeptus sit & deo nūq; carissimis & cunctis mortalibus nō veneratoris minus: q̄ formidabilis videatur. Quoniam igitur ea oia tecum habes: quibus facilis victoria paritur: quid est quod te ab huiusmodi bello remoueri debeat? Nam hac infidelibus fecus sunt oia. Dicam primum de sarthacenis: de turcis postea de mahometo ipso totius illorum superstitionis & impietatis principe pauca antea percutiam. Fuit. n. mahometus cyrenaeico genere natus anno a Natali christiano sexagesimo vigesimo sexto: nulla parvum claritudine cognitus: nullis opibus solus procer & nullarum virum, nullusq; nervorum. Hic admodum puer captus a sarthacenis qui insignes habent inter arabes latrocinia: uenit Abdimonēphi mercatori qui se linahelico genere ortum dicebat: quoniam caneret filioscepit primo mahometū tractare liberatū: qui quidem re factum erat Abdimonēphi filius diceretur mahometus. Eratq; homo ille simulator, dissimulatoq; versutus, rapax, & impurus: & si flagitio in primis obnoxius: q̄ mox ubi adolefset: mercatoris illius pecuniosi simi: ut camelos agebat cū mercibus per aegyptū, Syriam, palestina, perq; alios peregrinos locos. Quibus itineribus iterum atq; iterum re peritis: usq; se penumero tum iudeorum christianorum consuetudine non tū discere q̄ depreare studuit & vetus & novam sacrarum scripturarum testamentū: Nam acumen ingenii in animo facinoroso peccotem in partem omnia semper interpretatur. Cum huiusmodi ministerio mercatori domino fidem falleret: reddiditque esset continuus fur & suspensus & iniustus omnibus: obsecro scito factus insignis latro. Est enī & aspectu

ferus & uoce terribilis & gladiatorio quodā robore corporis metāphus breui tēporis
 uenulo & nimis sibi & eius felens p̄cipes socios āplurimos cōparauit. Et ita apud
 gentes barbaras i admirationē cū uenisset: gens simabellitici uiduā eamq; locupletem
 Gandigenā dūit uxorēq; cū illas agrotationē egre ferret utpote lepenumero
 comensis morbo comitali: quē in ipsā nimis uinolent ac reliqua uite atq; uictus i-
 mperantia inciderat: mox homo uictor & p̄latus ea se purgaret ismāsimus a-
 bat id propitius sibi accidere: quā splendorem angeli Gabrielisq; mentiebatur ad se
 missum ab deo nunciū cōmentandi gratia uenire: tētere non possēt nec esse morbu
 mitalē: uel quā extālm uocant. Huius aut uxoris opibus elatus homo facifer ad ima
 niora facinorā conuertit alim. Itaq; & suo deperastro ingenio ad oēm audaciā p̄p̄tus
 & Sergii Mattharū dolo flagitiosissimi monachi confirmatus in tanti breui apud ara-
 bas oīs existimationem uenit: modo se subitū modo christianū simulans: cum uel oī
 no sibi spectetur maximus dei nunciū maximūq; ppheta uulgo haberetur. Cū enim
 columbū quā spūticū sanctū sacro callidissimū ē q; fecit loqueretur: aībat: assue
 fecisset in aīre sua p̄stare: tūc quēdam ex occulto eius audita alioce uoce ad se sedi-
 nare & algorinū cornibus alligatū. sic enī legi quā sēdatoribus suis tradidit: nomē
 erat: exteraq; quas ipse ante cū Sergio cōpohacit: fallacissimas scriptas sibi uelut de-
 fense: & in suas manus a qbus solis pabulum capere didicisset: tūc deponere: facile per
 suasit hoībus uentri & somno dedens suos oīs pestiferos insanosq; cogitatus: Quibus i
 scīs factū est: ut iam auderet non layconis solū sed aperto Marte aduersū Romanorū
 imperiū arma capere: Nā cum ex eius sēdatoribus non medicos numeros in roma-
 nis legionibus militaret: quo tēpore Heradius īperator stipendia pariteret muneraq; i
 milites sarthacenis & ipsi stipendium petentibus: responsum ē a quāstionibus ei distri-
 butionē non esse: canibus cōstitutū: Nā sarthaceni ipi quasi sarthaceni apud arabas quo-
 q; habiti erant infames. Itaq; irrita eo responso sarthaceni cū illico in arabū ad mahome-
 nū redissent: & illi & reliquos sarthacenos non difficulter ad defectionē bellumq;
 concitauerunt. Qui sicto statim in syriā impetu non ei suis uiribus q; nostrorū freti: negā
 gentis Damascū petunt infestis signis. Quā quidē urbe terrore potius q; ui superatus in
 cūpo damascenis intra momentū cōpulsis: confestim potius sunt: atq; dispaerunt. Et qd
 nihil arbitror mōltuosius accidisse humano generi: ea in urbe primū templū mahome-
 ni magnificū dicatū est: diuinūq; honores istuti publice: coactiq; damasceni īpudicum
 illius cultum & nefariū legem accipere. Et quoniam nō ego Mahometi referre flagitia
 quāq; sceleraq; instituit: ex iis quā sunt propemodū infinita: quēdā pauca uelut de
 libere edidit: hac ille uictoria succēssibulq; ferociens: uident nihil a romanorū īperato-
 re in ultionē illatē contumelie parui aduersū selesita dormitantibus christianis bellū
 mouet aduersus finitimos persas: quos sibi maxime metuebat. Regnabat per id tēpo-
 ris in persis Chosrobes: qui ē ipse ut infaniebat aio: diuinis sibi honores p̄stari uo-
 luerat: h conductis turcis qui tributari & tūc ferui seychard intra caualī claustra aspec-
 timasq; cautes inuolabant: sarthacenis occurrit. Concurrunt undeq; initur pugna ingēsi
 & apparata & animo. Vultantur utriq; multi: capiuntur: occiduntur. Superatus tan-
 dem ingenti da de mahometus in fugā uertitur: deformi uulnere excepto i faciem. A tur-
 cis inquam his superatus est: uulneratūq; mahometus: quorum nunc posteritate ma-
 xime colunt: quāquam non tam superstitione decuntur: turci q; illecebris & dissolutio-
 re uiuendi licentia: Nam uictus ille & cillidus uictorū equo facilius imperitos po-

pulcos atq; rudes ad se induceret: oē libidinis & uoluptatis genus sua lege permittit. Vix
 aut usam iccirco prohibuit: quo facilius celaret suspitionē illius morbisq; se uno oba-
 tum inspicidē compulset: Nam unū intemperantis sumptum & gignit & sonet mor-
 bum comitalē intimo quodam suo uerbementissimog; spiritu. Iis em mensibus obtura-
 tisq;bus sit respiratio: uel mors continuuēl morbus comitalis consequat; necesse est.
 Non igit religio turci: quā nullam tenent: non suspitionesquam nullā planiss; religio-
 nem faciūt: quippe qbus nulla neq; dei nec si cura sit nullus metus. nullus cogitatus: sed
 dissolutissima quādā uiuendi licentia: q mahometi uiros in pside prostrantes: & i ma-
 hometi facē inhonestum uulnus influxissent: eius se tandē scilicet nefarie socios addide-
 runt. Ipse aut mahometus pluribus bellis gestis. aliis secundis a duentis aliis: posteaq; an-
 nos in suis uel erroribus uel sceleribus uixissent quadraginta: ueneno perit i arabia per
 Cardigene uxoris cognatos & suū quēdam consobrinoquo tempore ab eorū infidiis
 rediisset: qui cū mercatorū camelis e syria iter faciebāt. Sarthacenos aut turci etiā semper
 exoli mēdētisq; sunt: tamen ut mahometice supstitioni se assiderent: hoc fuit in cā. Iam
 uniuersa Africa parebat sarthacenis & magna ex parte alia: cū turci non multo supra mil-
 lesimū annū a Natali christiano coeperunt aperto Marte uerberētis eos urgere. Nam
 ubi eos diutius in Asia eminare indignarent: regem creant noie Saboching de occupan-
 da asia cōtinuo cogitans: quo id facilius assequeretur: se mahometi cultorē simulat. idq;
 non tam deiq; hominū metu: quo sibi cupiebat conciliare. Itaq; contestatus est illi. Calli-
 pho quē illi ueluti pontificē maximū uenerant: se de constituta mahometi religione ni-
 hil omnino mutaturū: ceterū uolle erubescendū sarthacenorū nomen i asia cancellare.
 Quare breui cuncti illi sarthaceni q arabes sunt: a turcis eliciunt: ex asia redacti i fine ad
 pristina latrocinia: qbus in hāc etiam diem maxime oīum stantē dissipati atq; dispersi
 sūt per locos solā asperimos aegypto: Syria: & palestina finitimos: sed per oēm africa
 solitudine: pulsati prostratiq; sarthacenis res turcorū p Virogrissā qui post Sabochi
 obitum regnū excepit: non mediocre cepit incrementū. Is enim cū reliquā Asia quod
 cūq; sarthacenis seruierat: subegit. tum p multas perclaras urbes que romano parebāt
 imperio: expugnat cepitq; in bythania. Succedit Virogrissā Archotus ppuicus q
 prius subiugarat i mesopotamia urbē amplissimā Rhoban: deinde Seleucia & Leodi-
 cea captis urbibus & reliqua provincia in deditionē accepta: regni sedē Mendri cōstituit
 ac regū idiat diadema: estq; sultanus salutatus. Et ne uideat oēm historid reuolueret
 festim admodū sit uel turcorū diligentia uel negligentia christianorū: principum ut grie-
 cis ex uniuersa Asia electis: illi ad hellepontum usq; oia subiugarint: nec mulo post i eu-
 ropam traicerint a christianis accensū aduersus christianos. Nā qd modo dicebam cū
 Theodoros cantabuzenos rege & in quo aio ferret eo se spoliātū quod ipenū circūci
 prior occuparat Turcos in Thracia intulit aduersus Romanos imperatorē iohannē pa-
 leologum senioreū illum generū suū & auum huius cōstantinū imperatoris. Manedis
 filii. Quae una res q calamitosaq; funesta & fuit & est christiane religioni: non obsu-
 re docent tot tanteq; provinciasque turcis in europa statim cōstare seruare. Et ut si
 matiam accipias rex karole: quē qualesq; sunt Turcorum uirentia: ad sexaginta hominū
 millia exierint: omnis ascendit pedibus equitibusq; confatus. Vixit millia cōparat
 tur ex asia. Ad quadraginta millia ex iis provinciis quas i europa tenet occupat. Et ne
 hi quidem milites turci sunt omnes: sed i gens christianorū numerus quibus turci ita
 perbissime dominatur: uel iniutus i expeditionem agunt. Et erant sane sexaginta homi-

num milia cum nuper anno vigesimo tertio agebā in thracia apud Ioannē imperatorem
 Manuēlē intē filiū. Nunc autē ipso minor corū sit numerus: sed sit coniectura: si ea dades
 consideretursque & his & iterum proximis annis ad internitionē usq; ab uno Ioāne Vai
 uoda rodati sunt tot robusti firmissimiq; exercitus: Nā quod adiamus docuit & tre
 centis milibus hominū cōplere turcos exercitus: sine nō trecentis milibus quocunq;
 Xerxes fertur duxisse adversus greciā quinque et decies centena hominū miliaria
 modo sunt oēs rustici & pastores nullis rebus nullis muniti armis quibus aut offendit
 aut se tuetur. Lipidē turcos vires exhauste penitus exinanitq; sunt: quo rēpote Mel
 ligera ille Tomis cognomēto Tiberianus Bailem circis patrē & huius mahometi
 patrum amoratho nati cū quadringentis hominū nullibus. nunc cepit iterum: itaq; tur
 cos vires ita extenuate sunt: ita fracte: ut nullo pacto ambigendū sit de victorisque co
 catio est futuro: quo ad debilitatē exercitus accedit imperatoris firmitas. Video lauda
 ri a sapientibus illū atheniensem Chabridem dicitur sit solitus multo esse formidabi
 liorē ceruoq; exercitū dactu leonisq; leoni ceruo dace. Quod si exercitus tuus rex Ka
 role tū his cōpletur hoibus: qui & corporis robore & animi magnitudine leones oēs
 atq; insuperabiles dici possint: tū uno te dace iperatoreq; utuntur: qui cunctos mortalis
 feritidine & sapientia scioris ostēdas: nem dubites integer atq; igitur cū turcos religis
 cōgredisq; & ipsi quasi cerui timidi fugeritq; sunt: & mentis oēsimo duci parent eadē
 q; subtilissimo pueri. Erat certe huius mahometi pater Amorathus qui modo slām ef
 flavit & uersavit & callidus rerūq; bellisq; scitissimus. Cuius unius peritiā & oēsilio fa
 ctum est: ut fugatis etiā ad Barrā profligatisq; turcis fere oibus & victor victo per effre
 rati Vladislav adolescētis audaciā impenditq; cūstiruit: & anno item proximo ad qui
 rēscimus kal. nouembres per Getas ad se delationē uchemēti eade in triballis ungar
 ros & bohemos a quibus acerrime uergere affecerit. Omnis turcos spes que in uno
 Amoratho posita erat & cōstitutā ē in eius filio mahometo nunc ac linguētis enim
 annos natus uicidū uiginti arma nūq; tractauit: Nec sibi quicq; aut dedit: aut audiuit.
 Totus est in potestates in uenerē. Reliqui uero aut centuriones aut tribuni militū: qui
 bellandi gloria ducerentur sines in illis plantis istis sinibusq; victoris quas de turcis
 solus uauoda adeptus ē oēs ppe modū perire. Quia cum ita: facit quid ē per inorta
 lem deū: quod te rex Karole a tanta & cū certa utiq; spē retardare debeat: ita pater
 tui oblata uel occasio uel opportunitate. Nō enim rēpote ipsum dūtaxat post tot & cū
 illis tamq; honestissimas uictorias tuas pacis tam & copiosas rebus Gallie te exci
 tate atq; inflamare debet ad hoc bellū suscipiendū nō facile minus q; necessariū in tūa im
 becillitate turcicę regele etiā quam deus ipse attulit locosq; ad turcos inuadendos cō
 moditas. Demetrius palæologus Manuēlē etiam ipse imperatoris filiū peloponēsi
 regno nuper est potius excoislo atq; & summa uirtute princeps est ut uir christiani
 mus & iniuriis etiā maximis affectus a turcis nihil oīum magis cupit: magis optat: quā
 turcorū interitū. Est autē peloponēsus regio adeo rebus oibus munita: ut nihil esse que
 at munitius. Circundatur undiq; hinc Ionio inde egeo pelago cum aspernis & tūlli
 mis promontoriis. Isthmo scērtur a continente reliquo: queq; murus perpetuus atq;
 inexpugnabilis ab altero ad alterū mare sepit. Habet intus & secundissimos colles & cū
 pos uberrimos rebusq; omnibus reuerissimos: quas hominū uictus cultusq; deſyderat.
 Vixis dei navigatio te cum uniuerso christianoꝝ exercitu secundis uentorum flati
 bus & p̄uocōcio tamēno in peloponēsum deuehat. Inde in turcos atque facillime

tibi atq; tunisinus pateat imperis. Nec patiarur Demetrius se tunc laudis atq; glorie expertem fore: sed ipse quoq; in expeditionem & pugnam pdeat cum sagittatus decem millibus & equibus ad quadraginta milia. Quod si e brundisio uelis soluere. G. scribet Casarem mutatus in agnus cymachinam alio tibi obuiam fiat Hamitanus atq; bellicosissimus & tunc inimicissimus: qui uniuersis albanis dominatur. Nam q̄q; italici principes mutuis inter se odiis dissident: nemo tamen futurus sit qui tibi in tanto & tam pio atq; salutifero facinore audeat aduersari praeterquam Nicolo quinto Romanoꝝ pontifici et maximo: cuius sapientiam grauitatē inuocā. sanctamoenā quasi cumē aliquod uniuersā colit italia. Ac licet forte forniant spero: ut ipsi etiā italici principes depositis simul tribus & discordis mutis te uenētem nō inuiti conuerſi in opere tū sanctitatem praedaro. Quod si unus solū Franciscus Sphortia mediolanensium dux te comitari iustine ritū qd̄ indubitato faciet: si potui italici senserint: nō modo tūci & sarthaceni qui dicuntur: sed uniuersi hostes christiani nominis ad sanctitatem redeant. Videmus. a. hanc Francisci Sphortia tu pfecto nominis ac generis amantissimū nescio quo namq; sperere quibus eadē etiā instituta: quid dei benignitas fratrum usq; adeo antea laudibus rei militaris amaret: sum sine hominū genus: ut nihil sit ei magnū: ei difficile: ei incognabile qd̄ nō agēdi & agēdi & sapere audeat libiq; submittere. itaq; pstrati ac uictis oib; italici exercitibus nullus operum illius auctio huiusmodi pceptus mirabili sua diuīq; merite potius ē: quo nullus in italia est perfidior: nullus firmior: nullus formidabilior. Sin autē itinere malis in tucos q̄ nauigāde uti istud tibi per limitū germaniā & pannoniā est futurum. Facile te sequantur & germani ipsi nō inuati & hungari iohannesq; ipse utinoda libentissime maioribus etiā copiis q̄ sit opus. Sequantur tribali dux Georgio fortissimo & prudentissimo principe. Sequantur u. Getae omnes: qui ad librū & Euxinum incolunt eo pertinacius fidem seruant: quo superiore anno cū defecissent ad turcos: ingenti numero ab illis sunt intercepti: q̄ nullis tibi auxiliis opus est: nullo comitatu. Sola certe frā ei satis sint superq; futuris quoq; ferociam atq; impetum ne diē nō sustinere tūci: sed ne cōtra aspiciere quidē possint. Nam superans & uictis turcis de sarthaceni nullum est ne gociū: Nam qui uero sunt sarthaceni: eos apud eundē ab ipis tūcis rege Sabacho ex cō Alae imperio in solitudines electos ostēdimus ad praestinaq; latrocina redactos: nullis certis decibus circūq; passimq; uagantes: nullo pcepto: nullis legibus. Qui autem hac tempestate sarthaceni nōmīnātur: quibus aegyptus parit: & syria & palestina: oēs simul cū sultano serui sunt uenales trans mare eo aduēti ad summū uiginti milia. Nec ex una quapiam impi natione. Sed alii sunt Sauromatae: alii firmatae: alii gothi: alii alaui. Nōnulli genti: pleriq; illyrici: & alii ex alia gente ac lingua: qui primo uicordiā a patria religione ritūq; deiecere: deinde illecebrarum uicēficio delinēti mahometistae nos tam redditi sunt q̄ simulati. Huiusmodi uero serui tria illa opulētissima regna ita iugo intolerabili subegerunt: ut alii nemini q̄ ipsis aut arma ferreant equum insedere liceat: neq; aliud liberale quicq; quā uel agriculturam & pastorilem uel mercaturam: uel tabernam exercere. Quinetiam praeter calones aliud calciamenū genus induere aegyptis & syris & iis qui iadem incolunt: nullum omnino licet. itaq; omnes illi populi ita molles efformatiq; sunt: ut uirile quicq; neq; sapiant neq; uelint. Tantula uero seruerū manus qui maiore ex parte christiani erant: iniquid sit aduersus te uel conatura uel ausurancion intelligo: p. ceterum cum senserint subuagatos tucos: qui sunt ueluti propugnacula atq; munitiones mahometistarum omnium. Aduersus illos uero cum transsum:

tum etiam comestantem parer se perire nō Alerius quispiam sed Constantinus impe-
rator qui etiam ipse ut est pio & excolō animosū omnibus ita loquitur: reliquis illi-
us orientalis imperij & confectis tuncq; viribus ualidissime sunt futurum solum ē
expeditionē te comitabitur libenter & magnifice comitabitur. Nō ē autem confectū
niopolitani imperij in uniuersa asia & sanctum habetur & uenerabile. Quapropter cū
perspicue possis animaduertere rex Karole ad belli huius necessitatem eiusmodi consi-
dendi facilitatē accedere ut nihil sit de summa uictoria ambigendū te fortissimi & ol-
ibus rebus ornatissimi exercitus sapientissimo atq; optimo imperatore utere obsecro tā
in hac rerum occasione quam tempus tibi atq; deus attulit nec patere ut hominū culpa
fracta atq; intercepta hostium infidelium uires reuiuiscant nec occurrat infamia. Quod
si honestatis ratio quā nihil esse oportet apud animum generosam magnificūq; antiq-
uam non omnino eam uim habet ut sua nos specie ad res maximas perueniamusq; allici-
at præferat id saltem uis & magnitudo utilitatis quā ex hac re & tam perfacili uictoria
nobis nostrisq; posteris comparabimus. Nā cum ipse rex Karole maximū & florētissi-
mum adipisceris imperium tum hi oēs qui te sequentur in gentis ipsiusq; opes con-
sequantur. Videmus nullas esse receditas adeo longissimēq; postas atq; inuas regiones
quas per summa terre marisq; pericula mortales ipsi comparandi aut gratia non potere
obscurescere & quotidie petiri. Nā si res gestas persciat Hercules. Liberi ex antiquitatis mo-
nimentis repetere uel inuentionem magis eos gloria doctos q̄ utilitatis magnitudine ex-
citos longinquā asperūq; bella quæsiisse ueremus. Quæ quidē una res o grecos etiā
illos pontūq; ul' us Helens captes quē sibi futuram aut aduersus Asiam. Et Galli item
ipsi cum superatis alpiibus ad padum confederunt & horum posteri cum intra erunt du-
lum agrum se fecerūt & iterum aduersus Romanos mouerunt armare nulla magis: q̄
emolumentis impulsī sunt. Sic Aeners in italiam uenit. Antenor in Venetiam. Quæ aut
legimus aut audimus qui copias egerint aduersus scythas. Nam cum sint omnia gen-
tiū pauperissimi libere fiant ut uari in cūpis nullis urbibus nullis moribus nullis ma-
nitiæ ædibus aut telis. At aduersus aurum & argentū aduersus opes amplissimas fidele a-
uiri hominū accedunt. Quod si quotidie Galli Hispani Germani Itali per omnem
contemptum atq; contumeliam uertantur mercatores & tanq̄ mercenarii quidam serui
adipiscende utilitatis gratia inter opulentissimas turcorum san haec omesq; regiones q̄-
to maior futura singulo cumulatior gloriōsioreq; utilitatis id facere licuit te uictore
& domino. Vt enim maxima cōtinentem & feracissimā regnaque i Europa turci præ-
munt reserua seruitute ut de tam laetis tam uariis tam amonitis tā abundantissimis rerū
omnium regionibus que coguntur in Asia parere turcis nihil prius loquantur illa dū-
taxat seruorum regna ægyptus Syria palestina de omnis generis diuitiis cum uniuerso
genere hominum contendere nō dubitant. Nam ægyptus ut philo iudaus grauiissi-
mus testis est sola ex orbe terrarum hyemem non patitur. Sed tribus anni distributa tē-
perataq; temporibus uere æstate autumno neq; uicem nouit nec molestiam imbrium tē-
pestatem per saluberrimi Nili uicissitudinem suis temporibus humefacta atq; demol-
ita alio fert omnia quibus hominum uita uel altur uel ornatur. Syria uero quanti sit
secunda promissio diuina testata est. Nam promissionem terram quam deus omnipo-
rens populo suo constituit. eandem esse scimus. Hæc autem Syria est pars. Quod cum
sua natura hac tria regna ceteris omnibus orbis terre regionibus antecunt bonitate so-
laccedit etiam chetibancorum hominum frequentia coqui quicquid aut argentū aut an-

in aut margarite & gemis apud reliquas gentes & populos reperitur eo important quo aliquid ioue illarum rerum exportent quarum illi sunt diuites & nos pauperes. Quanta igitur & ad te & ad christianos omnis emolumenta sint perueniant ex hac tua tam pulchra tam facili de turcis factuacumq; uictoriaum illudicis cognosces. cum tot dioge & tam opulentissimorum regnorum magnificentiam atq; amplitudinem animo tacitus metere. Nec est tibi praterea subueniendum nequid aduersus te tumultus in francia aut in reliqua tua gallia per anglos insurgat cum exercitum aduersus infideles eduxeris. Nā neq; ipsi angli nullo modo patiuntur ut sint homines religio dediti se tam pueri: non sanctam gloriose expeditionis expertes duci. Sed potius & prostratis cunctis simulacris propter Christum alacres te sequentur imitati scilicet maiores suosq; semp francorum regibus & socios seles & comites asseruerunt quobens aduersus infideles bellandi est. Quin eo te magis angli admirabuntur uenerabuntur: quo animaduertent te quasi e bellicosissimo quodam Romulo religiosissimum Numa reuerentem. Ad hac habes Leo domum flum cunctis animi uirtutibus gloriozq; splendoribus qumillimū tuisq; si ue regni praedio siue ducendo exercitus praefectus: & tu & christianorū unueris reipublice non sapienter solum sed etiam felicissime providebis. Age igitur Christo duce ac propugnatore rex Karole hunc bello tam necessario tam honesto tam glorioso pro tua uel potestate uel beneficentia mentem omnem animūq; intende. Noli pro tua iusticia eos multos patuquos uel tuen debeat uel cenare. Quod si nulla difficultas nullus labor detente te debet ab hoc pulcherissimo honorificentissimoq; facinore uide quāto quid tibi faciendum sit tanta ex hoc bello propolita non facili solum sed sperata certa q; uictoria praesertim quod ad mundanā & ad celestem gloriam plurimorum quoq; amplissimorūq; regionum & ingentes opes in te sint & clarissima imperia perueniant. Belum tibi omne futurum est cum appellibus mortalib; hominibus cum latronibus cū fugitiuis cum uersalibus thectissimūq; seris qui dum neglectis contempnūq; habentur: tanquam imbelles languidūq; pecudes non mediocres tenebras nostri culpa christiani luci infuderunt. Hinc & Sigismundus rex audacia potius q; prudentia usus comite per ingentem francie nobilitatis stragem inaudituūq; hostilium est a Bactra illo turpiter superatus: & rex Vladislaus in prostrata uictoria per Amorsum perit. Hinc laetus rex cyperorum capta uisitataq; patria in cathenas ad aegyptiorum iulum tractus est. Hinc Africa uniuersa & magna ex parte Asia seruit imperiis flagitiosisq; barbaris. En sentimus iam italie germaniq; uestibula tenent a turcis pullūq; fores obocui. itampi. Nec excitamur nec arguamur nec impellimur ut uobis saltem ipsi posteaq; nostris consulamus. Quis nos tantus uel fopre uel stupore inuastat: ut quasi mentis atq; sensus inopes uidentes loquentiq; perire: q; in tam facili tam illustri tam ampla conductib; uictoria & nostram ulcisci & summi dei iniuriam malimus? Surge iam tandem Rex Karole. Te ipsum excita hortare compara. Ut reliquis christianis principibus ac regibus dignitate praestantia tibi omni ope atq; opera studendum est ut abso uissima uniuere his omnibus & uera gloria sis supence. Viciisti anglos. Recuperas patriam. Et pulcherrid certe fuit & laudabile iusticie enim munus in re ipsam tuūq; costulisti. Verum christianus aduersus christianos arma sumpisti. Sed quanto pulchrius est & gloriosius: si idem feceris in turcos & sarracenos quibus non tua solum sed Christi patria spolia tua sis. Quae uetas tibi patria est? Nonne Troia: quae olim Teucri dicebatur: Ex hac cum Franco: & Teucri profecti sunt in pannoniam primum: deinde per suos posteros

in germaniam: deinde in Galliam istam transalpinam fortissimi illi quidem & praestantissimi auctores tui nominis & generis. At hoc tempore pro Teutis & Troia Turcis uidentur appellari. Nam si omnes qui tunc troianiq; dici consueverunt infami & effrata nationum immunitate oppressi sunt. Idem tunc haereticorum ymaziniuerſamq; iadram tot patriarcharum & prophetarum patriam: interemerat. Marce uirginis saluatorisq; domitium christianis ac francis eripuerunt: & cū infinito pome francorum numero Guidoſem regem crudeliſſime trucidarunt. Hoc nos miſeros atq; inſidiores. Si tot uerbis tot exemplis admoniti reſpicere in uiamq; redire negligimus: quae nobis ſpes reliqua ſit futura: ſi beneficiis etiam provocati diuinam miſericordiam benignitatemq; contemnamus? Eſt igitur uel ſapientiae uel officii tui rex Karole: uel ultionis in turcos & ſaracenos uel gratitudinis erga deum ratione ductus: ſenſem quem tandem ac multum in chriſtianas acies non iniuria diſtrinxisti: eum in ſceleratiſſimos Chreſti hoſteſuſque acies & cruentes pro tua pietate ut non diuus Lodouicus ille modo ac certe franci principes qui multi deſuncti ſunt hac luce immortalis tibi apud immortalē deum gratias ſint a chriſto deus etiam ipſeq; extremis ſupplicis inſectatur ingratiſſid quod in Saule in iudeos qui Apidis aſtrum adorant: & in alios permultos oſtendit: tua gratitudine delectatus & nimis & mortuum ſempiterna gloria te amplificet. Hac autem non ita dico Franciſcus philoſus liberius ad te ſcripſit: quod regi tui incomparabilis uirtuti quicquam diſſideret: ſed ut ſuam erga te fide obſeruantiq; obſideret. Vale. Ex Mediolano. xii. kal. Martias. M. ccc. li.

Franciſci philoſi epistolaram liber nonus.

Franciſcus philoſus Sphoetiae ſecundo ſal.

h

Ortatur me Sphoetia ſecunde ſingularis tua benignitas: modeſtia: ut de his ad te ſcribere non uertar: uel uſita tibi uel ſilem non iniuncta fore iudico. Idq; eo liberius ſecturus accedo: quod cum tuae meaeq; aetati tuae meaeq; noſtrae benignitatis conſentaneum eſſe duxi: permulctis te memoribus eiſdemq; preclaris tua natura ingratitutum auxit fortunaeq; uocanti. Quae ſi diligenti ſpecto ac ueluti arte quadam ad curculum uſq; perduratiſſimalibus inops landis ſis futurus. Quo patre natus es: non ignoras. Huius maximas incomparabilisq; uirtutes niſi fueris egegie imitatus: quanto is pater Sphoetia imperatore fortiffimo ob rerum geſtarum atq; regni gloriam habetur illuſtrior: tanto ipſe Franciſco Sphoetia patre tuo principe optimo ac maximo in laude minus excellens quadam obſcurior fuiſſe exſtimabere. Nihil enim obtendas: quod inuſeſi. Nam ſi Africani ſuperioris filius patris laudibus non reſpondit: non ei ſed uilitudini culpa datur. At Sextus pompeii magni & Marcus Cicero nis filius: aliſq; nonnulli uiri nam praſtantiffimis uirer degeneres: ideo numerantur: qd ſis ipſorum culpa tales eſſe noluerit. Quod enim benignitatis genus: ut ad te redeam: natura tibi non eſt aſſatim elargita: Formae praſtantia polles plurimumque ipſa dignitatem mentis atq; ingenii repaeſentat: par eſt: ſiquidem materia formae quam dicunt: non haec illi prior accomodat: natura. Et ea es integritate ſenſuumque uariſſimā lecta inuenit. Velocius celeſtatem congruit: leuitas atq; agilitas ſacilitati dexteritaeq; Eo

dēq; modo alacritas acrimonia: facundia intellectui. Hæc autem oīa quæ corporis com-
moda appellantur stercoralia sunt: qualis est is qui utitur? Nam si mens humana sequatur
eā mensuram cuius est non generatim creata imaginē ita naturæ quam diu mens pe-
nit sequatur res hominū atq; mutabitur errore nullo: quæ uterq; Non n. natu-
ra sed malo cōsensu mori? Nam cum mores sint qualitates eorū animi partisque ratio
ne caret: tum agitur deū malis moribus cum perturbationibus oblectui rationis du-
ctum æspicientes eramus. Quid aliud error est q̃ falli alicuius pro utro approbare?
siquidē rationem sequentibus & recta & expedita oīa ad ueritatem patent. Sed quorū
hæc? Ut intelligas non medico tibi uino datum nisi in tēa uel natura uel fortune se-
licitate non id efficies: tū etiā indultus dignus habearis qui sphortianā gloriā non
solum exquestes etiam si fieri possit patre uisitatus ad auiam illum q̃pali herie superes.
Quod ut facere possis ea tibi uia in. edendū est: quæ Aloden fabulantur eū qui postea
lanonis uindicta factus gloriosior Hercules est cognominatus. Is nullam natū atate qua
nunc tu es ubi te in. lo. utinē su fortassis colligēdi & medicū gratia recepisset: diis
sibi matronas offerri coactū uisus est uidere: quarū altera ut ad ultimum cognouit: esset
Hædonē hedone: quā nostrū uoluptatem uocamus: altera uero epetē arete: quā nomine
uirtus significat. Cumq; Aloden illa blandus primū adiret: simulatq; omnibus leno-
cinisq; illecebris ut sequeretur in. o. ductū omnia ei dulcia suauissimaq; futura: quod
enim ibecillatū adolescentē ipsa nilanti uoluptate incedis. Et uirtus contra eundē a
uoluptate tanq; a flagitio auocans: ut suis inhaereret uerbis: & grauius simul siluberme
q; doceret neq; ullis aut laboribus aut periculis parceret: sed decon ac laudis gratia nō
modo nullas intolerabiles trīnas: sed ne mortē quidē ipsam denecaret. Sic n. fore: ut
ex hoc & mortali immortalis atq; deus fieret: ea singillatim Alodes q̃plurimaq; alia uol-
tans eo & oīa secū q̃ diligentissime cōmentatus: animi sequi uirtutē: q̃ corporis uolupta-
tem maluit. Quo qdē consilio factū est: ut & uiuus oībus eorū uicibusq; fuerit: & mor-
tuis diuinos honores ab uniuersa gentilitate meruerit. Ac nullū profecto ut mea fert
opinio: uenerū est q̃ in adoleſcētia cū uoluptatis uenero sit cōparandū. Hæc. n. tē fram-
git corpus ac debilitat: tum alium sui uis esse non sinit: quippe quem ad se pellet per
omnē turpitudinis freditatem. Nec sine aduersum eā uoluptatē mihi habetur oratio:
quæ inter animi bona post prædiciam & uirtutē tertia numeratur ab Aristotele: quæ de
quorūdie dicere consueuimus. Magna me uoluptate litteræ tuæ affecerunt. Et tuæ uir-
tutis gloriā incredibile mihi uoluptatē attulit. Sed i eam loquimur uoluptatem: quæ sen-
sus nullans leuiter mouetur: & per omne incedētiæ genus petulantissime effrœnit:
Huiusmodi igitur uoluptas mi Sphorta non locus tibi figenda est: quam terribis
quidam lentissaq; passus impedit enim in. o. tollit penitus omnem recte uiuendi ratio-
nem: quæ fabulat: nihil neq; boni agere nobis licet: nec siū quicquam intelligere. Nihil
est profecto in probato adolescentē & Sphorta laudabilis pudicitia & continentia:
quæ omnis offuscaminos animi cogitatus latius uagari non sinit: (perturbationesq; pra-
uiculis aut amouet omnino aut compellit. Quid enim incontinentia adolescentia for-
dus: quid etiam permicioſius? Nunquam is ad se rebus agendis præſens: qui præſens ut
cat temperantia. Hæc enim una est uirtus: quæ castitiam omnem ipsam & tuctur & fer-
uat. Itaq; nemo queat recte consultare: nec diligentius quippiam mente prospicere:
qui uoluptati se dedit. Quare cybo & potu modice uti coactus. Infāna au-

eorum te uelim consuetudine delectari: qui te meliorem possint uel reddere uel ostēdere. Non enim adest parum, quando laudationis uimperationisue coniecturā improbo-
rum aut proborum hominū familiaritas. Si qua nobis corporis cōmoda natura sunt opor-
tuit non itis absurdesse p dignitate semper utendū est. Cum Alexander Macedo & leu-
tate & cursu ualeret plurimū hortatus a patre philippo in olympiā ut curreret: nequā
obsciperaum quiens. Facerem, equidē mihi pater qd tu habes perhibentē mihi cū regibus
currendū foret. Et quoniam in ludi mentionē incidimus: eadē adolefcentibus sit ludendū
que iocidū rō. Remittendū interdū sunt ai a rebus seris & laboribus: quo paululum ut
lun recreati alacriores se deant: unde discedant. Nec sciamus more iocari nos cōuenit:
nec ut lacerent alacres solent. Sed quādamodum sermo noster sparsim ac raro est in
genū silibus condendus: ita rōe gerendarum tediū ac molem tēpestiua liberarum la-
dōrū atq; apta uicissitudine leuari deest. Et hi quidē ludi uidentur mihi maxime pbonde
in quibus uis dexteritatq; ingenii corporis agilitati uiribusq; respondeat. Huiusmodi ut
ro ludos palestra prebet gymnasiū studiū discus. pila. iaculum. arcus. scorpio. uenatio. tro-
icum. agmen. & cōis deniq; meditatio militaris. Sed nullus mihi crede neq; iocus nec lu-
dus aut pulchrior ē aut laudabilior q̄ disciplina exercitatioq; uirtutis: cui si te totum pe-
nitāq; dederis: & tibi honori maximo. & nobis oībus quos tua spes alit: credibili in
cunctis futuris sis. Id autē hac una te facillime poteris & expeditissime consequi: pre-
stantissimū & fortunatissimū patrem tuum principē nostrum cum dicendum agēdo
quasi ideam quandam intueri per oēm uitam effingereq; uolueris: quod ut facere con-
tendas: te non solum honorificū etiam atq; etiam rogo & oro. Vale. ex Mediolano. xii.
kal. martias. M.ccc. li.

Franciscus philellus ioanni Aurispe fil.

p Oīlarem meum uidere cupio: Nam eius mihi presentia uerementer est opus.
Quare ne illam patiaris apud te diutius hospitari: maiorem inmodum abs te
peto. Vale. ex Mediolano. xii. kal. martias. M.ccc. li.

Franciscus philellus Laurentio Valle fil.

a Vidio te reliquisse Alphōsum Regē & esse Romę. Nec dubito te nihil pro tua
prudētia fecisse temere. Miror autē cum ab Alphōso honorific & ut accepit
cōmōde tractareris: quid Romę q̄ Neapoli hoc tempore uitam agere malueris: preter
tū cū non sis relictus quos fluctus nauigantis sis. Non enim oīolum te esse patitur
qui uiros bonos eruditōq; insequi uel absētis consueant. Tibi autem ut omnia secus
da sint plurimum opto. Vale. ex Mediolano. xii. kal. martias. M.ccc. li.

Franciscus philellus petro Thomasio philosopho medicoq; fil.

l litteras tuas ultimas quas scribis dedisse ad Nicolāū barbē Fernanē pconsulē: ut
eas inde ad me dareturq; uidi. Mirorq; qd in cū faceret qd ex mihi ita ut itea tua
altera: quas eidē uiro cōmendaras: reddere nō sint. Quare si uideres: misos que scrip-
tas primo tabellario cōmittito: ut qd maxie cupiebā: uideatū tuum nō ignoret. prospici
at Deus paci Italice ac musis: qd cōto studio atq; oīs opto: ut uidus nihil possim.
Ex his libris de exilio quos ad uos dederat: ab me duo desponderant: alter de infamia: alter
de paupertate: seu apud te sint: seu apud meū Bernardū hystinianū: uelam eos. p singula
ri tua erga me beniuolētia diligēter ingras: inuētoq; ad me mittas. De'unt & Mediola-
nensia illa conuincat: & cōfirmata oratio. & duo hipocratē libris: qdē oīs si minus in
hanc diem habuissim: petas uelim ab eodem Bernardō: ut ad me propediem perferat
q̄ diligētissime cures. Quod si qui etiam apud uos fuerint: quos nostra auctoritas idq;

is diutius uti uelint: sic ut libet: modo domini non cōno obliuiscant. Vnam tibi bona fide polliceor: cum ista primū ad me reuerteris: noua alia ad te dabo: quæ ut existimo: inuenturæ uelstram non mediocriter delectabūt: pectusq; alia mihi in re tua opera opus est. Docet patari medicinā Marthæus penitus: ut egregie doctus idemq; disertus: is hēt iam annos cōpluris duos illos Hippocratis libros: quos ipse dicit: notū in latinum uerū. Hos ut nōmine meo repetas & ad me dente plantium rogo. Vale medicorum & amicorum decus. Ex Mediolano. xi kal. martias. Mcccc. li.

Franciscus philiclus Franciscō barbaro sal.

i An pudet me repetere totiens libros illos: quos cum Cōstantinopoli agerem: ad te dedi. Video: n. ad id te nihil cōno in hanc diem respondere. Nec sēs intelligo sententiam animi tui. Non u. uicissim tacere te existimo: quod meos mihi libros: nō his restituere. Noui. n. & gratiā & constantiam tuam. noui fidem. noui integritatem. Ad hæc ea est altitudo animi: meæ quam greci αὐτὴν τῆς πᾶσιθεν dicunt: noīn. uero magnificentiā recte nominant: ut non modo quæ aliena sunt: nōis inuito domiciles etiam tuā gēnificentiā in alium cōferre: præsertim eiusq; tui esse obseruantissimum nō ignores. Itaque te mi humilissime barbare rogo: etiam atq; et amut meos: mi hi libros: qui iam annos triginta hospitati apud te sunt: cōdebernalis efficias: & id hæc q; dem legent: quem codicem ex oībus magis adamans: eum tibi perpetuum esset: q; tuum uelim. Vale. Ex Mediolano. xi kal. martias. Mcccc. li.

Franciscus philiclus Sp̄bortis secundo sal.

p Enisi a me per literas: ut te facerem cōtento: neque me senectia sit de huius ito sita tēpēstatis lingua: quam alii ethiopsæ: uulgarē uocant: non nulli sermo: nis mater: aut illitrat noīe appellat: ut tibi obsequar: & id quidem sine ulla uel pernicietia uel cōtentione: q; ad rem hanc non inuitis solū accedat: sed etiam cū pudore: propter uisū disertissimū: mihiq; amicissimū Leonardum aretinū: qui in epistola quadā ad Plautum Flautum uisus ē longe fecus sentire atq; ipse sentiam. Sed qm̄ ipsi etiam: emici eū uentus ē anteposenda: noīat p̄ huius Leonardum mortuū: qui uiuus quorū igno uisiculi: quæ ab me dicunt: p̄babiliora iudicasset: q; simplici dicta. Ut igit ad rem ueniam: qm̄ italiam audimus describi finibus latioribusq; non latini solum: uisq; etiam Greci. Ligures. Galli. & alie atq; alie gētes lingua moribusq; diuersis cōtinerent: somnem meum sermonē de Romanis intelligi uolo: ut de usq; Romana lingua uerent: p̄cis illis temporibusq; plautus Terentiusq; poete: q;bus Cæcilius & Cato: q;bus L. Crassus & M. Antonius: q;bus C. Julius Cæsar & M. Tullius Cicero floruerūt. Nulla inq; alia orōne uniuersam Ro. populū uisum arbitror: q; ipsi illarūq; solet hic idem Cicero fore sem popularēq; appellare. Quia n. philosophi orōne sunt effeas ab hac oratoria plenā: hoc p̄ rē materia plimū differt: n. p̄ noua plancq; iustata phōs: inuenta iustans itē & nouis uerbis opus sunt: q; deus nō cū apud latinos cū multo magis apud grecos uisus ficherat. Neq; et quorū atomos uisq; apud Demosthenē aut Lyllan repul: neq; ante: Αἰχμῆν emictebat. At hæc apud pipareticos: ulla apud Democritum & epicurcos oībus ē in ore. Calliditatē p̄ uirtute intellectuā posuit Cicero: qm̄ greci uocāt σὺνθεσιν: quæ inq; melius ē hebetatū popularis ac fortis loquendi mos: aliter fortassis itē p̄tata: itarodo: q; iter uirtutes urbanas uti p̄f calliditas: ut bellicis itibus laudet. Ad hæc p̄te quoq; ut loquor de comicis ac tragicis: q; toti oris poplures alia quadā locuti lingua misis: hoc locis existat: itaq; hos dicebat M. Anto. orator ab se neq; attigi: q; p̄te quos

uidebat abhorrere a communi & quotidiano loquendi usu. hic autē usus erat eiusmodi quo neque indocti illiteratq; utebanturq; literati & docti. Quod ut certo credamus cū alia pleraq; argumenta possunt adducitū illud in primis. Nouimus hebræos & grecos audimus ut ægyptios arabes assyrios persas. & eodē modo reliquis oīs nationes quibus propria est suarū grāmaticarum alio sermōe uti literali & alio vulgari. Literalis li-
 manor est fortassis & proprius magis q̃ maternus. non alius tamen oīoq; diuersus quo ad dictionū variationē. dēclinationē. enūciatōem. dēfinitionē. Vnde Hieronymus Rufino uirō dat quo d̃ parentes quo nōie pater significatur & mater non hos qui iam pridē diem obierant: sed reliquos languine coniunctos uerbo ut ipse exallatur: militari hoc ē latino planeq; vulgari appellat. Et greci quoq; ἐγερων ἐν δὲ περ ἀγathon in dra qđ bonū uirum significat apud doctosq; uero stulto uulgi consuetudine accipiunt. Nec Romani cū decernerent leges sūserunt nemini oīum gentium apud se acin per interpretē: hoc est ut peregrini etiam oīs qbus causā apud se effectatim loquerentur id ipsam uisū egissent alius sermo latinus ēēt alius uulgari. Hinc autem arbitror emanā serut & Germani & Dacii & sarmatium oīs populi christiani q̃ septentrionales occi-
 dentalesq; ad oceanū usq; uicerunt docti modo & literati: sed plane illiterati docti neq; oīs expertes legunt loqui latine pro inueterata consuetudine quādā dūcant: ob eā ut arbitror rationem ut cum uicerint in Italiā ac Romaniam sermone audiantur eoq; uerborū ēēt apud priuatos & p̃sioribus cōmunis erat. Verum hi oīs depra-
 uitate loquuntur multa atq; uerbo quādā sit ne id certe mirum: Nam arte non dum adhi-
 bita & his p̃ceptis quæ a diligenti doctrina proficiunt non admodum multū pra-
 stantius infansibus ipenitq; mulierulis. Erit sane non solū hac arte uti uenerit apd priuatos etiam illos accūsasse audimus. Quo sciam est ut latinitatis uicū quāsi p̃cebo-
 datum sit a Cicerone uirō eloquentissimo ipsi. M. Antonio: aduersus quem legatur Antonianæ orationes. Ad hac frustra apud Quirites & in exercitu habite essent: quæ ad
 hac extant priuorum orationes cū minus ex ab auditoribus cunctis potuissent intelligi.
 Nec satis scio quā potuissent uoluptatē plauti quas legimus & Terenti comediarū affect-
 re populū ubi sunt p̃cen & mulierulæ: si minus cognoscerentq; audirent. Nam quod
 dicitur conuenisse populū indoctum ut spectaret: non ut audiret: audiētiq; intelligeret
 stultum est. Nōne ipse etiam Cicero meminit uersū una syllaba aut longiore aut breui-
 re recitare: uenibatur: excluditur. Nā id accidere in theatro potuisset nē qui recitarent
 turbarerentq; comediarū fuissent a populi consensu & audite & cognice: Latino nō
 sermone: qui & uulgari erat: & oībus notus: & comediarū oēs erant scriptæ: & non co-
 medie modō ueritatem tragediarū quotidiana loquēdi cōsuetudine literarū maxime
 tis mandabant. Id uero ita esse docuit Cicero libro primo questionū tuſculanarū hūc
 uerbis: In tenā enī cadētibus corporibusq; humo uictis quo dictū humanis sub ar-
 te censetur reliquā uisū agi mortuorū. Quis eorū opinioē consecuti magni errores sit
 quos audent poete: frequens enim cōfessus theſtrium quo sunt mulierulæ: mouetur
 audiens tū grande carmen. Adsum atq; aduenio acheronte uis uis alta atq; ardua sp̃s
 ca laxis structa aspersa p̃cētibus maximis ubi rigida cōtus crassa caligo iſerū. Tūq; uir-
 luit errorq; m̃hi qđ cū sublebas uideſ: ut corpora cremata cū ſcintillā cū fieri apud in-
 ſeros fingentur: quæ sine corporibus neq; fieri possent neq; intelligi. Si mulierulæ igit
 theatri cōfessus audientes eos tragediarū uerſus mouebant animo: uera esse arbitror
 quæ de uita functis audiebant intelligebant: sanæque recitabant: quæ si aliena fuissent &

communi ac vulgari lingua quo pacto intelligere potuissent? At ea nō grammatices sed
 lingue referebantur. Nam literatura plerūq; in locis obsecutor erat latinis oibus nota.
 Quod si haberet ita frustra mouisset Quintilianus ante oia aequū hūcū esse curam
 parentibus utriusq; sit sermo nutritius sed recte loquantur cum puer eaq; verba co-
 nocere fingereque prīmū audierit. Non a debere infantē illi assuescere sermoni qui de-
 dicendus sit. Nam neq; debemus esse nesci longe difficilis esse a iam e docto i alium
 sermonē traducereq; docere nouum. Itaq; idem monet oportere etiā patres esse loque-
 di eruditissimos: & illud idem de multis contēdū. Itaq; recte Chrysippus optabat qui
 nutrices eligi q̄um res patentes in primis iubebat idq; non solum quo ad mores: sed et
 quo ad sermonis rōnem cum pueros diceret eos esse senacillimosq; nullis inis p
 experire. Quod aut de nutribus ac parulis Quintilianus dicentidem quoq; de pe-
 dagogis precipi quos lingue latine purissimos esse uult. Nam si nutricesque bene lo-
 quantur minus aliqui contigerit labem sit unus pedagogus afflicto: usque latinis erudi-
 tus siqua fuerit a nutribus aut utroq; aut ineptius presere alumnō dicta cōtinuo ea
 euerit gnetur illi insidere sinat. Vt hac a tempestate nostra accidere quotidie uicemus: ut
 nullius nobis nutrices offerant igitur uulgū hoc sermone indico utar? admodū excol-
 to ita apud Romanos illos usū uenire poterat in tāta barbarorū multitudine: qui ex
 amiserit terrarū orbe uenis fortune casibus in urbem infunderet latinisq; uicis nō
 facile ex nutrices cōtingerent: que meri in corruptionē cesserent latini locutionē. Ac mi-
 nor sane arctū Leonardū uos uacui uideat si nullo pacto potuissent ea lingua uterē-
 tur usq; oēsque scriptis legimus & oratores & poetas. Adducit supplex exemplis
 loquens muliercule igit ille ac nutrices tuas de suppellectili recte dicendū est: supplex
 doceret. Rursus uero si deducendū est in aut possesionē gubernatōisq; significet: su-
 pellectilis dicent. Et si possit sentio: suppellectilis suppellectile uariabūt. Eademq; cō pla-
 taliter dicendū est suppellectilis uariato genere: p̄nunciabūt & suppellectilis & suppellecti-
 libos. Si Leonardus aut M. Varro diligēt us lectissimē: aut matrem: aut uenaculam
 græce lingū tenuissimamq; in id scidulter erroris. Circa in quibus lingua depurata nō
 sit: & quos ipsi tum sequamur ita imitamur ita loquuntur uulgo hac enī rēpellerent. Ari-
 stophanes comicus: Euripides tragicus: ut oratores oēs ut historiographi ut philo-
 sophi etiam ipsi & plato & Aristoteles. Literati autem hoies & doctus & emendatus.
 Id aut patet ex hūc platonis Aristotelisq; libris quos atas primariat paulo supior ex
 græco in latinum cōuertit qui certe ob eam rōnem plerūq; in locis obsecutor simi iēptissi-
 miq; sunt qm̄ si sint illos interpretati: qui ligui uulgarem tenebāt cumq; & plebeia erat
 & depurata atq; corrupta ob peregrinorū mentorū multitudinē qui quot die Cōstā
 tinopolin confluebāt: urbemq; recepti incolæ græcisq; admixti locutionē operā infu-
 serūt inquit nūq; Nam uiri aulici ueterē sermonis dignitati atq; elegitiam retinebante
 in primis ipsi nobiles mulieribus cum nullum esset oīo cum uiris pegrinis com-
 mentum merus ille ac purus p̄sorum græcorū sermo seruabatur intactus. Verum
 quid diu cum peregrinis commercium: merus ille ac purus p̄sorum græcorū ser-
 mo seruabatur intactus? Verum quid diu cum peregrinis? cum ne cum ipsis quidem
 concubitus ullus daberetur huiusmodi mulieribus colloquendi locus: cum domo non-
 equum: nisi uocis egredieretur: atque id quidem & raro: & equites: & uelata facie
 deductaq; a domesticis: ac suis: dum aut templum per religionis celebritatem ali-
 quam interdum aut sanguine consueuissimos uisendi gratia peterent. Quod autem

de Marco Varrone meminere: ait ille sexto libro de linguis latine nouissios & seruos im-
ptos in magna familia diti oia conseruare noia recto casu accepio p reliquos obliques
declinare. Si serui id cito didicissent quid de iis est credendus qui simul cum lacte latinū
habeat linguam? Et quod ait Leonardus noster euangelia messianica solētia intelligi
hoc nōpote etiam ab iis qui sunt illiterate quidē per se go. & illud etiam addiderim nō
satis latine aut literate Leonardū poggioū nominasse missurum solētia quem a grecis
Artovpytē linguas hoc est supplex opationes aut orationis operatiura nollis ut
ro celebrationes corporis Christi noiantur Sed hac de re nōle satis multatēno intelligat
latina lingui uulgarē fuisse non literatē. Vale ex Mediolano. xv. kal. martias. M.ccc. li.

Franciscus phileffus sal. di. pl. Nicolao cebe.

Ibenter audio te uirum doctū ac disertum mandare literarū monumentis res ut
ipse appellas: turco byzantias. Sunt enim memorati digna. Quod ait mei nōle
oblitus non lis amice te qdem facis & liberaliter. Nō possum equidē non letari magis
sem in modum cum in dies magis magisq; intelligo nostrā beniuolētia amonētia
esse inter nos mutua: Quā enim diuina requita memoria te cōplectur in scriptis me
referre par pari uoluit. Quid sit de me scripseris ignoreo. Nō ego de te nō uero minus
q amice & loqui & scribere conserui. Et qm cupiebamusq; percupiscimus scriptis no
stris testati esse apud oēs nostram amicitia nō solum apud presentes meritiā apud
posteror: scitro abs te petieramusq; ante ad te dedissemus epistolā alis aliusq; te
ponbus: eas ite ad me curatos quo redigerent in codicē. Ioannes Maris filius cupie ad
nos redire ut uideret id qd mihi eo est iucundius quo spero ipsi die admonitum obedi
entior nobis futuri: presentem cū uiderit eo me cō ingenio: ut patenti iuris uel simi
missurus & id qd ad liberorum unitatem. Velm me facias qm munt certicemū quā
satis sit hoc tēpore Neapolin trahendum. Nō infirmus petere Alphonsum regē cuius
sum literis q liberalissime mutatur. Quare cū eius nomini nostras omni Hezarothbas
dedicari nō hoc noie a ceteris scribis i scribas singulas: eas appellare uolui: ad illū p
pediem sum iturus: quo ipse presens atq; corā huiusmodi scriparū codicem ei dono tra
dam. Nec erit pextera iucundū mihi Neapolin uisere: Nā ex uniuersa Italia ea solum
urbs quē uidemus a Marone nostro nō ignobiliter laudari merita est uisenda mihi.
Itaq; nauigatione q itine uti malū. Est eni in proximis astatis ardoribus nō mō corā
modior minus q breuior. Ad hac si quid habes de turcis post Amosathi obitū sere au
pio: Nā q modo redeunt ex Germania a Frederico Augustorū expeditionem parare
Turcum aduersus hungaros. Vale ex Mediolano. xv. kal. martias. M.ccc. li.

Franciscus phileffus Guiniforto barzizio sal.

h Ieronymus bñdocus factus est gener meus. Haic cupio esse q optime me & ad
cōmodū & ad dignitatē. Itaq; ad principē Marchionē scripsi. eūq; rogauit Ca
salis preturū meo beneficio in hunc cōferat. Quare a te petor hanc rem q diligenti
me & qmissime capellis efficiat q quantū in te fuerit ut de syderio hui meo qorlet
r me scribas. Quod ait scripsi de Casalis pretura: tu si qd melius sentias ad id incumbe
Hoc erit mihi tam gratum: q quod gratissimum oium. Rogo etiam te maiorem in mo
dum ut propediē mihi & ipse responderas: & respōdendum cures a principe de uisat
so negotio. Vale ex Mediolano. xv. kal. martias. M.ccc. li.

Franciscus phileffus Ciochō Simonette ducali secretario sal.

7. — N dies magis atq; magis mihi declaras singularem beniuolentiā tuam: quam es

impidit nōdī certissimis documentis : tamen nō est inolefactum quod cum mihi quoci die assidua beneficiis tuis ante oculos ponas itaq; habeo tibi atq; ago gratias immo-
 subsequas si alio merito minus possum fide tamen & pietate cumulatisimas refero. Tū
 bi igitur ita statim me unū efficui ita sim tuus ut magis esse nemo possit. Reliquum ē
 ut quod de me humanissime copisti perficias apud principē. Nondum n. scio qui mi-
 hi uita tradenda sit nisi liquido cognoro qui mihi sine leui proventus constituti. Nā
 hoc pacto pecunias possere mihi cui permolestū est praeterea nō te fugi anō iam p-
 tere: postea q; optimus princeps uoster quod mihi i modū optabamus huius urbis po-
 titus est. Quid quantūq; habuimus nō. Nulli hic mihi fundi sunt nulle praeae peoa-
 riae. Tantū habere semper cōsueui: quanti principis uel liberalitas uel pndctia me fecerit.
 Familia mihi ampla est & qm fortasse qd uulgo facit avaritiā nunq didici: nūmque
 inopia singularis. Quae praedia mihi mediolanensis resp. praemia loco dedit in aurum
 duomillia: ea ob mutandū ciuitatis statū redierunt ad pristinos domos. Ad haec autē mi-
 hi sexcenti & amplius ex aere publico debebant. Hos ait diuus Ambrosiusq; publice
 mense praeteritū nūq; se solutūmenis cogatur a principe. Itaq; ipse etiam deo an. Rem-
 tens. Vale. Ex Mediolano. xiiii. kal. Martis. Mcccc. li.

Franciscus philofus petro perleoni sal.

q Vob uel absentia tua ab urbe genū tibi est accusanda uel tabellarii negligentia
 ex illis exēplo literarum quas septimo idus uouistis ad te dedipotens intel-
 gere. Videbo: qd misisti & amice & diligenter. Faciamq; qd pens. Vale. Ex Mediolano.
 xiiii. kal. Martis. Mcccc. li.

Franciscus philofus sal. di. pl. Angelo reatino inuicōsulto.

q Vob de meo negotio cū Cicerio Simōeta uerba feceris est mihi gratissimū: sed
 eo gratius futurū benei & ut decetq; phumamiter Cicerio est pollicitus: cōsi-
 tere ipse peruenit. Nullo n. modo recte consulti est rebus meis tantū tēpus tenere: An-
 nos enī facimpostea q; optimus princeps uoster huius florētissimae resp. publicae ē potius
 hū quantū munificentissimus in me est ego tamen adhuc de statu meo lectus sum. Et res
 mea domestica est adeo attenuata diuturnitate belloq; & uictus caritudine ut ad tenui-
 tates accedere nihil queat. Nec principis gloriæ nec laudi meae cōduat esse philofum. sō
 agrorū qd idu sit necesse est: quoad egere deficiat. Nā egestatē nimis male abominant
 qua late esse nō possunt. Vale. Ex Mediolano. xiiii. kal. Martis. Mcccc. li.

Franciscus philofus Gaspari pisaneti philofoso medicoq; ducali sal.

e Tū certo scio te mei & honore & emolumentū studiōssimū efficuolui: tū existi-
 mares qm nihil ad te scriberē me lectro i praesentia cōpūssit qd aureis illis nu-
 per acceptis suis rei meae cōsultū sit. Ego n. ut ita dixerim: accipi nihil: Nā q mihi uenera
 ti sunt nummis ego qd es alieni cōstatiō nō tū dissolūq; leuati. Quid nūc tēti tantalo
 guta roris? Expecto singulis horis intelligē qd de te mea statū firmatūq; sit. Nā hoc
 pacto diutius degere statū ita indicio: ut nihil dici possit statius. Video me humanissi-
 mo nostro principi & eae esse & piandū & A. A. A. nō trānānti oū A. A. A. u. Ita
 q facitelligam propediem: quid mihi faciendum censas. Vale. Ex Mediolano. x. kal.
 Martis. Mcccc. L.

Franciscus philofus Andree alamano sal.

p Vrbū Karolū antianū rediisse meū i gratiā. Ita n. loānes aeternus eius necessari-
 us tuis uerbis mihi renūciat. At Mathus trisimus q ab oppido patrio ad nos

rediens istac iter fecit ut & amicus & pbeus aliter sentit de hoienſi ex iis ponit intelli-
gere qd ſicu Karoli locutu dicte paraba atate alios mores attulſſe. Sed qm uidere uide-
or: id in nos eſſiq ſemper ſunt. Agatur libet. Ego is ſumq & pacis & belli artes egregie
callco: ſuis pace philoſophus magis delecter qui orator bello. Sed qm dicit Karolus:
ut idē mihi matthias remitte ſe i noſtris ſcriptis quadiſq ipſe nō pbeſſi de is lo-
quit: que i cū ſcriptum eſſe qd ē pbat. Qui n. pbeſque i ſui dedecus ſcripta ſit:
cū ſi ea mento opt. oq. iure i ſe ſcripta aduerſent. Quod ſi circa litteras & diſciplinā ex-
tati putamuel: id oſtenderet: quo uel me uel ſeplum doctior efficeret. Nam qd hoga-
tus a Matthia ut qd iſtimulabat: referret in mechi reſpōderit Karolus ſe nō meminifſſe
potui id audiens nō ridere: perfectum cū ſeſe memorie in primis laudari uolu. Huc uen-
eo ad te ſcripſit Karoli erga nos uolūtatē non ignoſces. Neq. ta igit. nec alius quij
poſſit ſare p. hileſum acculaſſe: nō inferat ſed propulſit iniuriā. Nicodemu aut nō poſ-
ſum non mirari: qui ut audiormhil corū egerit: quare princeps iuſſerat. Vale. Ex Mediola-
no. xii. Martias. M. ccc. li.

Franciſcus philēſus Nicodemo tranchedino ſal.

m Emni q nuper cū Mediolanū reuert. ſſes: mechi de iis locutus eſque noſter op-
timum princeps tibi i Ethrūā abſcū iuſſent. Scio ut ea de te litteris ruriſus a p-
cipe ad te dataſſet. Matthias cruciſus familiaris noſter ac bonus plane uir cū iſtac iter fa-
ceret repetiturus Mediolanū: locus eſt cū eo uiro: qui cū ois res agitur is nihil abs te
ait audiſſe hac de re nec principis nomine: nec aliter prius. Itaq. nō poſſum ſi mirari. Scio
tibi re eſſe cū ſcripto. Vale. Ex Mediolano. xii. kal. Martias. M. ccc. li.

Franciſcus philēſus ſal. pl. d. Ciccho Simoneto duali ſecretario.

e Go te planiſſe rogo ut oronit re meā. iſtā idē expedit. Nihil n. prudēt uira ſul-
tus duō puto q ſibi ac rebus ſuis neſcere cōſulere. Nec enim mihi ſemper pendē
dum eſt. Ita eſt ut ſummoq. picipi conſulatur: mihi. Vale. Ex Mediolano. xii. kal. Mar-
tias. M. ccc. li.

Franciſcus philēſus iacobo camerinati ſal.

i Lta. M. Tulli Cicerōis orōnibus quas a me cōmodato accepſiſti: uti iſi cupio. Ita
q. eas uelim ppediē ad me deſi. Nam iandū tuo hoſpeto uli ſunt. Quare fac-
to domū: ppeti. Veror enim ne dominū ſint obliti. Quod ſi tardari te extrude. Vale
Ex Mediolano. xii. kal. Martias. M. ccc. li.

Franciſcus philēſus Blondo Flavio apoſtolico ſecretario ſal.

g Audeo qd ſcribis te meas aſſuſſiſſe litteras & ſi tuc qm uideor intelligere: uruſ
adhuc inreſſa teſtudie. Nōdū n. aduētariū. Quare uide ne fides i ſido iſto nun-
cio deſiderida ſit. Quod aſt de ſtatu meo certor ſieri uſi: hic me princeps ſingulari be-
nucolētia ē cōplenis: cumalq. quotidie meionibus beſſicis. Hieronymus pper reliqua
q. familia noſtra bene hēt. De Scrabone nihil ē qd laboremus. Amicus n. ē cū habere
ſe pnegat. Iſtū ē apud Auriſci cūſuſi Scraſo geographus: & ut audiui apd. Cuius
ſiquē hōc pper cōmodato mitte ad me: & ad triduū uli. ſaciūq. ſoupi. Te noſtro p-
cipi qd iligēſſime cōmēdaui: q. tū uicidiffime de te audiuitū reſpōdit phumūter & p-
benigne. Vellē qd ſcribiſtuno eſſemus atq. eodē loco: quo alter altero ſui affidue poſ-
ſemus. Nā cū ſtudiū: q. mori ſimilitudo tū cōſilij: q. comunicano & cōuſtus aſſidēt
q. uſus amicitia maxie nō tuſ. ſolū ſed: auget & ſuauiorē efficit. Quod te tūſp. ad agri-
cultura cōſulentiſſi uer ad oleſcere iſpant. Iudocmō pyri iſta quas iſtū & cōſolēs u-

nam uberimum fructum aliquē breui sint allature. Cum Italiam tuā omni ex parte exornatis: sic uidetur. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. Martius. Mcccc. li.

Franciscus philofus fil. di. pl. Sphontis secundo.

p Ollitius es & mō nō petiti mihi uel ne cogitā qdē te dono datum nescio qd. Itaq; uolē te falli opinione tuar intelligas nihil esse mihi redditū tuo omnino nec itē alterius cuiusq; in hac diē. Quare fictione uel obliuione accutens uel negligens sicut Nam utriusq; crimina tua preclara indole est indignum. Vale. Ex. Mediolano. v. idus martius. Mcccc. li.

Franciscus philofus Laurētio Gyni filio fil.

f Vauis & phumane litteras ad me tuas incredibili cū voluptate plegi. Erāt. n. cū ornatiſſimam plene summi amoris erga me tui. Quod autē florantiſſimæ tux reſponſio te iustitiae ueluti reuocat in patibulo daci quare qd ex ista ingenio benigni tate uestra letitia gaudiūq; ſuſceper. Quid. n. mihi uel incūdius cōtingere uel optatius potuiſſet q̄ ſaculatē offerri ad uos redēdi: p̄ſertim cū dignitate & cōmodo. Sunt ſine nōnulle reſpa. in Itabzibus pro ſus de me ampliffimis mentis debeo plurimūſed quā magis uel amē uel obſeruatē q̄ inelyti Senſūſū temp. nulla eſt. Nā ut honores omitti atq; emolumentaibus me cū iſte aderit pulcherime affectiffimūſideo uos ſenſes ex grauita te & pradēta ceteris hoībus ſocellere: quā & laudare oēs & admirari debeāt. Quo fit: ut multo ante que futura ſint. p̄ſpicientes & cōſulētes: i. nē q̄ optime p̄paratiſſime ſemper honorificiſſimūſeq; uiuatis. Sicutq; ſi tū modēſtiq; uenerabilis o. bus. Idq; aff. d. ac p̄ſtante ut & hoī uos amēt: & mali etiā ipſi nō minus uerent q̄ metuāt. Ut. n. uetera omitti: q̄ ta mō cū ſapētia q̄q; moderate e medio ſubulſiſſis plūbini p̄culā. Nā cū potēſſimi ſe re oēs leuē p̄cipitūſ dius pulcherriſſi mūſſimūſq; oppidi cupidine ardent: ſoli uos eſtis ſuētūſ & illi qd ſi ſeruebat: p̄ſtantiſſa libertatē p̄pitiſſa & uobis p̄peruſ oīſ. cōſ. e. maſſis. Nō. n. ſine uelutro nō medio. n. in cōmodo perire plūbini potuiſſet. Hoc ſit ap. d. uos ſcit cuius cōſolūſq; ut p̄petuo nō tucamini ſolūſed i dies magis atq; magis ſp̄ti ſerietis uos uni uerſos cuius ſapētiſſimos rogo atq; oro. Nemo p̄ſeſto uobis obſeſe p̄of ſiſſi una ſemp uobis ſenſatis. Quod uero eodē publico hūaniſſimūſq; cōſenſu me ad uos tāq; i patriā meā mihiq; cariſſimā accerſit: emuorē in modū & letor & gaudeo. Ut ſic ipſe tu dulciſſime Laurēti intelligas nō igrato hoī officiū p̄ſtari: Xenophon filius mihi dilectiſſimus te adibitq; meo nomie & loquet oīſ: cōponet. Nā ut ipſe mea eſt ca roſita ſocii deſert menſe oēm & aiū meū. Tu me p̄ſtantiſſimis reip. p̄ciopibus unico cō mēdantq; amicos oī ſaluere iube. Vale. Ex Mediolano pridie. kal. Aprilis. Mcccc. li.

Franciscus philofus Franciſco patrio fil.

e X litteris Xenophōtis filiū ligdo cognoui: qd minie dubitabōſingularem erga me tuā beneuolentiā. Letor ſic uerheret: qd actus illa de te mea me nequaq; ſeſellit opinio. Itaq; ut intelligas me ut amoris nō ſci abs te decreui oīo ad uos redire: mō aqua id cōditiōe fieri a me poſſit. Tu ſi igit munus fuerit ut qd ſcepſiſſi ſpōtēſid etiā mea. cū p ſcias. Xenophō. reliqua tecum cōmētabitur. Ego patrē tuū grauiffimū & optimū ui rum bene ualere opto. Vale. Ex Mediolano pridie. kal. Aprilis. Mcccc. li.

Franciscus philofus Antonio Michaeli equiti auro fil.

g Audeo eodē plūmūſq; dōſ ſolū i rei pecuniarēſed i amicoſ: etiā hereditatē ſuc cedere iſtius patri tuo clariffimo & ſapētiſſimo uiroq; cū mihi tūta familiari tas beneuolētiāq; ſuit ut maior eaq; cō poſſet cū nomie. Nā filius Xenophon litteris mi

hi significatio studio ac fide operam datur tunc coram perpetuo uti atq. frui possis imitator humanissimi patris ignis aequae me diligensque ille cōsuevit itaq. tibi gratias habeo maximas. Ut aut intelligas me tibi in amore nulla ex parte cedenti Xenophon filius q̄ ego decreverim ire in sententiam tuam tibi coram exponat. Vale. Ex Mediolano pridie kal. apriles. Mccc.li.

Franciscus philofus Bernardo lastiniano fil.

q Vocem scripto tuis literarum Leonardi mei patrem tuū ut potius nostis clarissimū & p̄fētū sapētia utp̄ videor corā aspirorescundq. mutuo & audire & alloq. Quae qdem res cū summā mihi afferat ooluptatē facile debes intelligere: q̄ mihi molestū sitcō etiam bis & iterum mutatus interdum nihil respondet. Ad resurctio. non dissimulas id quod hoc tam me uisere in huiusmodi id mihi facere licet per principem. Quare quod scito fuerit opus coram una commentabimur. Vale. Ex Mediolano pridie kal. Apriles. Mccc.li.

Franciscus philofus Aenico danalo equiti aurato fil.

d Electarū me p̄fecto littere tuae i maiore modū. Erit a. nō solū scripte discretissimae sed certissimae testes amoris illius mirifici erga me. tuncq̄ iā tot annos dilatus luce p̄p̄et. Itaq. hō tibi gratias immortalis qd̄ nō mō ip̄e me singlari benivolētia cōplectens sed cū ope atq. opa niteris efficere ut illi quoq. splēdidissimo regū hūmā ac hyderi Alphōlo regi munere tuo sim carissimus. Nā qd̄ p̄ humaniter itaq. p̄benigne me iure ad se ut ei nō oblitus cōditūq. de me tibi opusculū feceris. At caudā ē mi Aenice nō mea cū bonis suscipias ut id sustinere tuncq. nō possis. Facit. n. p̄ sepe amorumque i amicis uel minis sunt simulacra uirtutis uel maxima uideant. Quare moderate ora de amico & p̄dicula sunt & seruenda. Nā neq. temere nec inepte amorē ex cū finit antiquis. Fallit. n. hominū uideat q̄ppe qui qd̄ nō in amico operatū quasi in sit: cū palā p̄dicarent audacter recipere eūq. nō ueret. Sed utiq. de me res habet: ne ignores te hominē nō ingrato bēfictū p̄fūctū mihi p̄ meū humanissimū p̄cipē hūmāritatē tibi cōfictū beuū nihil esse apud me antiquis benivolentia tua. Tu me intemū duo Alphōlo cōmendato. Vale. Ex Mediolano. v. kal. lunias. Mccc.li.

Franciscus philofus petro Thomaso philofopho medicoq. fil.

i Am menses p̄pe duo praeterire posteaq. nulla mihi tuae littere sunt reddite. Itaq. sum miratus & tuū & Bernardi lastiniani s̄renū. Si mihi quocūq. facturus qd̄ grudeam maxime cura ut p̄pediam litteras tuas q̄logissimas lectū. Vale. Ex Mediolano. v. kal. lunias. Mccc.li.

Franciscus philofus Xenophonti filio fil.

q Vod Senētes reditū ad sēnem athenētor expiant: grudeo. Oim primum tibi uidendū est quāmi faciant meū reditū: ut intelligas me nulla condicione. Se nam reperitur a meū dōplo maior mihi glariā cō cōstituerint: qd̄ antea praestitissent. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. lunias. Mccc.li.

Franciscus philofus Aenico danalo equiti aurato fil.

q Vantē mihi uoluptatē amulēt tua illa p̄grauis discretissimāq. epistola quā nūcū quartas a te accepit. Et si debes aliis litteris meū intellexisti q̄a se intendunt littere nō reddant: uicē eadē rursū ab me significatū in euissimū. Quia ego semp̄ feci ei benivolētiā nūcū totos annos duodeci cognosce. Itaq. amabā te atq. colebā p̄fīmū s̄lo cōgregis uirtutis tuae s̄renū. Aliud bēfictū intercesserat. Nūc aut cū uideor q̄a me

benignitate propteris potes facile obediare: quos cumulus accesserit ad obsequentiam et ga te meū nihil ē pfecto: quod magis cupiū q id pstatuerit qd lucidissime pspicias me unū esse semp:q futuru quo de uno ea tibi possis oia pollicensq de gratissimo & cōseruatiū mo hōis expectat cōueniat. Aduētū aut meū ad Alphōsum regē maturabo simul atq libranis sarys: qd cōfē quē cepit excipere. Tu me iteri & regi cōmēda & tibi. Vale. Ex Mediolano. iiii kal iunias. Mcccc. l.

Franciscus philēfus Nicolao Cebr fili.
I Audo diligentia tuāq fugitiua nostra illa cōmuna reuocari ad diu. Reliquū est ut ea domū repetere pcedat cures. Vege id tuto ac sūduo loanes Martinus flux i-
stituit ad nos redire. Itaq rogo te maiore i modū quo id cōmode flux facere possit: ea res meo noie apud archiepiscpū grauiūmū & humanissimū uis: Nicolai frangofū me re nosti iustis de cīs amantissimū publicē fidei lettere ad illū dēti: qbus ei cū uore & illis ac rebo & cū sociis lex ignauissime facere iter liceat p Gēdū locostēsa Sagda iter sit hūanus flux quacūq decesserit. Nolum. n. qm uelutū ē in eoge oppidū: quos ueltra resp. ducit i hostibustaq ei minare idē posset cōmodū. Litere aut mittēde sūt opa tua uelutūm iocūsimūq dūt facias ita atq enī atq enī rogo. Vale. Ex Mediolano. uidus iunias. Mcccc. li.

Franciscus philēfus Aenico dauulo equiti arato fili.
c Oepit Mediolū adeo pēhilēna iradeserent nō possim mihi non metuere. Ita q nihil est qd cōmitti ad parandū iter ad te anō libranis si me silarad fecidū usq mētem aut panio amplius te uidebo. Vale. Ex Mediolano. iiii idus iunias. Mcccc. li.

Franciscus philēfus Andree alamino fili.
h Estemis literis tuis quas mihi reddidit frater tuus: q Mediolani questorē gerit eo sum magis delectatus: quo minus tū expectare te mihi qsuissime obulerit. Nā cū cōdū distulisses officiū tuū: paratū tibi iusto aliquo impedimēto nō licere qd uel-
les. Itaq i cū plane silarā etū adductus ut credet te nihil oio respōsus. Vege tu elephan-
toje mōra eo cōceptū pū diutius fore sio uoluisse: quo cū entolisses i lucū foret i dia-
tunior. Fuit epistola tua nō disertā solū sed erudita & docta. Nā qd tuūq totū d philo-
sophoy disciplinē apud unū aliquē iuenias: nō gracū nō latuūmō g. tūle: nō christianā
philosophiā nō tibi mōsed oibus quoy mediocriter eruditis. nouissimū p. dices. &
id qd cōtra Socratis iherutūq fore se nihil dicere facile dedaris ut magnitudinē: uel si
dectū fecidissimū igeni tuāq etū que maxima sūt de uirtute ac felicitate minia iudices.
Deffio uero tua etū ē acuta & pūbilis: una mihi rōne pbat magisq te itea nō ser os
sed ioco ad me scripsisse p. teris. Miror aut si ioco locutus esq me serio tibi ridisse ut
harem. Quare uel ita uerba mea itēptentur mihi tua cupis itēpt. dū. Nā ut inge. ille
Dauis form. no n cedipis. Vale. & cecronomus mitte. Ex Mediolano. iiii idus iunias. M.
cccc. li.

Franciscus philēfus Mariano scardon fili.
q Vid i cū fuerit posteq hic abulsiūm de his rōdē: que tūc fidei pro ami-
cia nostra mādē: sū pūis intelligiū ipse tu me feceris tuas literis centore. Qua
re si me nūc quoy diligunt itea cōsūta itea te petone me lōg us teneas desiderio tua
rum litterarum. Vale. Ex Mediolano. pridie idus iunias. Mcccc. li.

Franciscus philēfus Antonio panhoemite fili.
f Iqua in re Xenophōi filio fuerit opus tua op. sēio te nūh eoge p. miffus: oī-
neque me iterele cognor. Quis n. est cui q tibi carior esse debeat. Nā ego te non se
tūc diligo amo: q ex sio ac fratēid qd tibi nisi ex oī pte ē cognitūq dē cognitū possē
nō intelligo. Vale cū pudicissima uore tua pulcherrimāq filiola. Ex Mediolano. pridie diu
o in

iunias. Mccc. li

Franciscus philellus Aenico dauale equiti auroto fil.

x Enophon filius ad te venisset quo mentē oīm intelliges. Quare quicquid tibi noīe meo exposuerint accipeas si me eoci loquētē audires: Verba. n. filii patris sunt oīa. Itaq; me totū i Xenophōne apud te custodi. Te at rogemus idē i me si uq; fuisti semp i hoc est & facili & humanus: & quā ad regem attinet pbenignus. Reliqua ex ipso. Ne nophon te cognoscat. Vale. Ex Mediolano pridie idus iunias. Mccc. li.

Franciscus philellus fil. di. pl. Francisco barbaro.

q Vardē mihi litteras ad te dare: quas lecturus libet fore: nullū sine cōsentaneum uisū occurreret argumētū. Nā qd aliud philellus dignus scribat ad barbarū q de humanitatis studiis: Ad hac. lapud nos sordet. De rebus uero bellicis: quas uideo quotidie ipōdere ardentio ratiō est mei mōens quicq oblitescere. Quod aut accipere te ex pedibus laborare: nō pōt mihi pro nostra sūma beniuolētia si esse pmolesū. Eā. indignusq; qd patiensq; dnoles pteriti cū sis uita cōtinentissimam fortassis ille sit morbus ab atq; maiorebus tuis hereditarius: Nā podagra: ut Hippocrates sūa est: sit ex eo sanguisq; bilis ac pituita corruerit & id qd in uenis grauius: in ossibus corpus ut ptercellat: necesse nullo pacto pōt. At ipse ea nulli ea bilis obnoxiusq; uisus oīum sis modestissimis moribus: sed ne pūit quidē qui nulla sis nec ingenii nec corporis cōstacine. Quare cum istiusmodi cōsentio a parentibus in te insisteret: equo animo hereditatem. Vale. Ex Mediolano pridie idus iunias. Mccc. li.

Franciscus philellus petro thomasio philosopho medicoq; fil.

c Finis litteris tuis alteris acceptis: quas apudibus ad me dedisti. Nā priores quas memisti: ex Varone nodū reddere mihi sunt. Vix aut dici queat: qū i his le gēdis uoluptate pētus sum. Videre. n. te corā atq; tecū loq mihi sum uisus: Nā quāq; scribi me ex aīo tuo minit eruditiōis poterā nū non subdubitare: qd tibi qd nulli accideret. Nūc uero & hac me suspiciōe opportune liberasti: & qd i cū fuerit sileti tui ostendisti: Nā qd ego ad Alphōlūm regē nō scriberet: scripseris: picipis inlubritio effecit. Cuius iussis me parere necesse ē ut i nū: quāq; nihil est: qd nō qd hūc uelle sentio. Absui aut Mediolano. Cremonae primū: deinde Ticini tūdu agēs: quoad Mediolanū posthica peruenient: peto aut abs te ut possesq; superiores littere tue ad me nō pueniant: itaq; meū tibi uisum fuerit: ut aut minus uideat: Nihil. n. frustra ad me scribere uisū solent: itaq; me inū de his oibus certiorē facias: quae ita ex tua & Bemardi uisū sūa significas te scripisse. Ego res italicas uersu heroico si aggressus pseri eam q Sphortiar laudes iterant. Itaq; potēos huius scriptio ē Sphortias. In libris uiginti quatuor uniuersa materia distri buta ē. Ita. n. mihi scribēdū occurrit: ut dies sūam mutant. primū librū absolui. Nūc secūdū elucidamus. Quārē ex te aliqua ad ueritatis argumētū: tibi uisū fuisse: hauriet: Noli. n. errore duci: qd faciat: oportet: quā nūmoribus credit. Audio barbari i podagra i cūdis: sed qd doleo arboris. At pudent fortassis ad reddēdū cū musis i gratia. Vale. Ex Mediolano. pridie idus iunias. Mccc. li.

Franciscus philellus Saxolo praefati fil.

q Vix hoc tpe mihi oīū nihil erant tū mea taciturnitas tibi molesta cōtinuē ad ea paucisq; petieras. Cercopes duo fuerunt: quorū noīa Aeschines Sandanus i iūbis scripisse uidet: Nā alter Andulus dictus ē alter Adlans. Hos aut deceptores mēdaciōs eruisse apud Aeschinē atheniēsem i legatiōe patet: quos ēt Anaxagoras ueniēdōs simioq; gē i cas pūis inuicisse: namq; a simioq; noīe q τριχοι putici appellat: uocare sit pthetia. sūpna. q Cercops pthetia & iocosa significat: & eorū simioq; spūq; uisū cūde

sunt longiores. Quod autē petis idem ne significet *οιοσ. τι & οιοσ. Τε* si certe nequaq̃ idem. Nā quod scribit sine *Τε οιοσ.* suus a solo significat. Sed si scribatur cū *Τε οιοσ.* *Τε* si significat potest id qđ ex usu legendi non obſcure aduertes. De anno autē proceſſio apud plantam textus ille corruptus est. Nanno enī ſonbe oportet. Fuit autē Nannii illuſtris meretruxq̃ & hypendes contra patrodemū & Apollodorus i uſque ſcriptis de meretribus: *αγ. γ. α. γ. α.* hoc eſt capient ſuſnominatū ſcribunt: et ſcilicet ratione qđ tabernarium quēdā Tallum noieſid quod uergulum ſignificat: cederet. Vergulis cum capite plurimū delectantur. Antiphanes uero iunior in uſ: que de meretribus reliquit ſe ipſa Ninnū dicit uocatam eſſe cognomine proſcenii qm̃ extrinſecus formoſiſſima ui dectur iſtaſt proſceniorū theſturalium. Recte igitur plantus ut uerſationibus occurrere uolendū ſe primū nō eſſe qui tragediā admittent concedendū in Nannio proſc. nio idē antea fuerit facturū ab alio poeta quicq̃is tandē ille fuerit ut patet ex ipſis uerbis: que tanguntur in textu. Qui uero ille fuiſſet: cerni habeo nihil. Vatiari autē uolui. Vale. Ex Mediolano pridie idus iunias. Mactoli.

n Franciſcus phileſus ſil. d. pl. Nicolao arcimboldo ducti ſenatori ac iurecōſulto.
n I tibi uero integerrimū & erudiſſimū h. o. i. & c. meoſq̃ oīum utrumq̃ meipſi ut in primis ſtudioſo gratificet oīaque preſtari a me que in ſim plane ingratum. Faciam igitur quod tantopere efflagitaſ: id quidē non libere minusq̃ diligenter. Ceterum noſti occupationes measq̃bus ſi uoluntatē meam cōparaueris: haud me cunctati onis accuſabis. Sudebo tñ uinitatē p. manibus ac pedibus ut auarut diligētia oīem ſuper tot neceſſitatē. Vale Mediolani ex adibus iuſtis idibus iunias. Mactoli.

Franciſcus phileſus Donato Acholo ſil.

a Corpi eſſe apud nos quōſdam priſcos de arte grammatica libros: quos uelī novitima ad me ſcribas: Nā quibus hoc tempore in publicis ſcholis greci utuntur libri: pleni ſunt ineptiarum: ac plane tales ut ad dedicendū ſine qm̃ ad diſcendum longe magis accommodati. Tu ſic quod peto. ac Vale. Ex Mediolano idibus iunias. Mactoli.

Franciſcus phileſus Catoni Sacco equiti aſſato ac iurecōſulto ſil.

a Iam te mi Catone factam auri uſulū qđ plurimū miron. Nam cui parcos pecunias natusq̃ liberos ne gigneret: uxorem maſtuliſtem tibi matrimoniuſ iunuiſti. Fra trine: At ille eſt longe te ſul nor: qui a tuo conſpectu nō ſecus fugit: qđ ſi baſiliſcū intueretur. Nū te podagra icterico in auriū agit: quod metuas fore: ne ſi leges docere & ius ei uile cogaris deſicere: ad pauperiem priſtinam redigere: quali tibi nō ppet iuraueris. locu pleſt anū uxoremq̃ nūmos liberos pretuleris. Vix igit ut conſueſt liberaliter neq̃ tibi pauperes metui ſit. Nullus enim uerhemēto: or dolor uenit: ſed breuique una te breuis ui ſpūz omni eruit cura. Vale. ex Mediolano idibus iunias. Mactoli.

Franciſcus phileſus Andreæ ſalamanno ſil.

d Emetrius ſguropalus illac iter facturus in urbē Romā petis a me ut ſi tibi p. lit teris cōmendari. Quod mihi ſi facile ē qđ ſacillimū. Modo intelligas eū eſſe Demetriū: qui cū grauitate ac uero nihil habuit oīe unq̃. Ex librario non ſcripto: qđ ad formam litterarū attinet: uult uideri philoſophuſ id qđ ex ornatu capitis longior: pal lo tibi facile fuerit iudicari. Nā neq̃ uite inſtitutus neq̃ doctrina uſa philoſophi quicq̃ ſapit. Vix lingua eſt & celeri & expedita & ſumunt græcorum nomini cedat. Vix quoq̃ & clara & ſonora. Rem omnem tenes: ita tibi hominem cōmendat: illi adſuē: te cum habites. Vale. ex Mediolano idibus iunias. Mactoli.

Franciscus phil. fil. pl. d. Benedicto nunsino philosopho ac medico duci.
 n On esse possum sine pernagna sollicitudine ac modestia ob hunc pestilentie
 morbusque universa concepta curas in assiduis innumerabili busq. functionibus &
 dies consumis & noctis. Neq. sine scioq. consilii capide. Nihil sine libens uniusq. sumi
 ha hinc decedere & inhumanu sit & dedecorosum oio. Dicitur vero versari inter tot ac
 tantos inevitabili sequestrari idus est hois non minus dissolutusq. insipientis planeq. illa
 ut. pertata & quo sim pfecturus & quopactocui & peccis carere & ab oi fortassis se
 be metu contagionis excludat. peto igitur a te mi Benedicte: ut tuis me prudentissimas
 consilis adiuves. Vale. ex Mediolano idibus iunius. M. ccc. li.

Franciscus philofus Anglo reatno iurconsulto fil.

e T princeps abest Mediolano: & pestifer hic morbus icrudesco: i dies magis atq.
 magis. Nec mihi integru estimandi nean abscisa sum & aio perturbato: & ocl
 li egensum tanta praesertim rege mearu oiam difficultate & inopia. Accedit item ad ma
 lum quod edicto principis curru audisonequis Mediolano decedens in loca alia admit
 tatur eius ditioei subiecta. Rogo te in maiorem modum mihi sciunda ut q. primum con
 sulas. Vale. Ex Mediolano idibus iunius. M. ccc. li.

Franciscus philofus fil. pl. d. Ciocho Simoneta.

d Eus us vel mortuus sit iratus qui pmi auro & argento pccis statuerant ut q. ex
 ret a iuratos in iuris: ut ita dixerim: habetur. Quod nunc mihi uideo accidisse.
 Quanto ueror in periculo atq. discrimine inter hac pestilentie iacula: rure vel relicente
 me iaduents. Si mihi adesset pecunia: multos haberem fautores & si uns & dignita
 tis mer. Sed qm illis carere ppter te unu virum optimu & hoium mihi amantissimu ex
 tera oclali negligentali contemnant. Nec tibi tibi persuadeas: uolo me frangi anio: aut
 aliud quicq. humilis de me sapere. Quin eoru potius misereor: qui hois figura uitam
 peccatis respiciunt. Velim tibi p nostra amicitia mihi consulasque sit tua de rebus meis
 sententia. Nihil nec diutius mihi agere licet Mediolani propter malefcenti in dies magis
 atq. icrudescenti pestilentie uim & effectat: rabi nec alio fecedere indigenti pecuniaru
 Littere enim ducales nihil oio mihi profuerant apud hois ediles hoc est presentiu da
 calu magistrorumque vocant. Nihil metuent fore ut offendi principis voluntate: rabi ex
 tra hanc. Cassis elaspina: tuioris i locos. Vale. Et principem hortare ut meminerit mei.
 Ex Mediolano idibus iunius. M. ccc. li.

Franciscus philofus iacobo braccio & Gothardo fil.

x Enophon filiusq. hanc litteras uobis reddidit: coram exponet: quia mihi in re: aeo
 stra opera opus sit. Non aut sum ignarus gratissimu uobis esse me vestra opera
 uti uelle: praesertim in te literaria: Nihil iohannes Manus filius cupit ire ad me: qd ut oclio
 dius possit & tutius faceret: tanto publice fidei litteras petit: qm in eorum oppidis est
 versatus id menses duos: quos uestra resp. dunt in hostibus. Reliqua ex ipso Xenophon
 te cognoscetis. Vale. ex Mediolano idibus iunius. M. ccc. li.

Franciscus philofus Nicolao Cebe fil. pl. dicit.

r Espondi nuchasteris tuis literis. Itaq. in praesentia beuitate sum usus: praesertim
 quod Xenophon filius istue itenqui tecum meo nomine uerba facturus esset: Ve
 nit enim: ut iohannem Maru fratrem conuener Mediolanum. hanc uelim: mea illa conui
 uia ad me des. Vale. ex Mediolano idibus iunius. M. ccc. li.

Franciscus philofus petro poleoni fil.

P Vro audiuisse te iussisse Ioannē Marium filium ad nos reditū facere. Quare pe-
nit per litteras Xenophōta Genū qui iter facturus ēsset mihi nuntiare. quo
se comitatur Mediolanū. Reliqua Xenophōti ipse filius meis verbis tibi coel nuntiat.
Ego Ambianum vehementer cupio. Vale. Ex Mediolano .iij.kal.iulias. M.cccc.li.

Franciscus philēlus petro Thomaſio philoſopho ac medico ſal.

e Vm ceteris in rebus me tuae proximae littere plurimū delectarunt. cū me non
mediocriter perturbaret quod publice fidei litteras significabas ū ſupra ſecundū
menſem miſſas ad me a Bernardo laſſiniuo viro patrio & mihi amiſſiſſimo. Fatebor
tibi ingenuūque ſic fui opinio mea iuſtinetur. Eſſe ad reſurrectionē chriſtiani ut ad
uos. Itaq; me paratū quoniam litteras ueſtras auidiſſime expectam. Sed ubi aduenit cōſti-
tuta dies nec ego ex tēme ex alio quodq; amicoꝝ uideo quicq; epistoſariū meū uē
hemēter ſtomachari atq; iratū mihi meūq; oīo fruſtra amari. Itaque decreueram nihil
poſt hac amplius ad uos ſcribere. Sed diſtuli cōpluſculum temporis ut noſtra deinde cū
reſiſſet excañdeſcentia & amicitie uis rursus concaluiſſet. nō potui me continere quin
aliquid tēti obſtreperem. Nunc te quā ſenſu diligenter cōſiderataq; indicaturus ſum me
ſcio. Vnū it cupio ut me facias ſpōmū certioꝝ. quoniam ille fuit cui Bernardus litteras
ad me dedit. Reliquū eſt ut alie parentur publice fidei littere. quibus tempus duoz me-
ſium ſit perſuamētiq; incipiat ad .xvii.kal.ſepembres. Ad id enī tēporis uſtūi procul-
dubio uos uideſeid qd me tuto facturū uolo. At nolum mihi obſeſſe poſſe qd iudeis in
his ſumēbus cū tam dura bella geſſiſſis. Sū autem iturus ad Alphōnſum regem. Quare
diuertam ex eo ad uos itinere. Vale. Ex Mediolano .x.kal.iulias. M.cccc.li.

Franciſcus philēlus Aenico Damo ſal. p. dicit.

I Vm certior factus a Gabriele mirabili qui modo illic Mediolanū orator rediit
dediſſe te ſibi alias ad me litteras creiter kal.ſebtuarias. quas ego uidi miſſas. Nec
alio oſo alie ex te mihi reddite ſunt littere. ppter eas quas ex puteolis ad .xvi.kal. ma-
ias ad me dediſti. Itaq; nihil tibi mirandū eſſe nūllū a me reſponſum accepſi. Nam qd
ſcripſerant ſcire non potui. Ad proximū aut reſpondi. Nunc it habeo noui nihil. Satyra-
rum codex aſſidue exoritur. Si prius ueniret ad anguſtū ſitit iter oīo ad uos capiam.
Ante id temporis nullo pacto hec Vale. Ex Mediolano .x.kal.iulias. M.cccc.li.

Franciſcus philēlus Bartholomaeo permentō equiti auro ſal.

e Am mihi beniuolentiū ad Aprilē oſtendiſſint uidear mihi de te poſſe oīa poſſi-
ceri. Quare cū princeps noſter pecūnas mihi in pſentia in dandas decreuiſſet. Xe-
nophōta filiū ad te miſi. quē ut ſpōmū expediri curare te & atq; & rogo. Erit hoc mihi
et gratum qd quod oīum maxime. Noui moſeſtiam & humanitatē tuam. Scio moleſte
te laurum plurius uerbis ab te petam. quod tua ſponte facturus ſis. Vale. ex Medio-
lano .iij.kal.iulias. M.cccc.li.

Franciſcus philēlus Catoni Sacco iuriſconſulto & eſſi auro ſal.

t Enophon filiū corā tibi exponen. quid fieri ab te uelim. Tu aut ſciencia: qd
ſemper conſueſti & amice & recte. Ego ad anguſtū ſum ad Alphōſum regi iter
facturus ab eodem ſcilicet inuitatus. Reliqua ex ipſo Xenophonte cognosces. Vale. ex
Mediolano .iij.kal.iulias. in. iſus. N.cccc.li.

Franciſcus philēlus Aenico Damo equiti auro ſal. dicit.

Vod modo .x.kal.iulias ad te ſcripſi. hinc ad uos iter capū ad proximū ſentit.
Interea uero temporis ſeruari codex quē regi dono daturus ſum: luculentiſſime

erant. Tu uelam operam desunt regia familiaritatis littere quarum comitatu iter pro
faciendū utariprimū eant ad me. Audio ibi esse Venetorū orationem: cuius tu hac
i re opera ut poteris ea scilicet ut istiusmodi litteras ad egregiū medicum petrum Tho
masium qui Venetiis agit & mihi est familiarissimus diligentiſſime perferendas. caret
is. est a me iam cōmōſeſſus: ut eas litteras cū primū acceperim: mear ad me. Tu me
interea dno Alphonſo tibiq; cōmenda. Vale. ex Mediolano pridie kal. iulias. M. ccc. li.

Franciscus philellus Cicerio Simonete ſal. ſal.

r Emis litteras meas eſſe debes certior factus me neq; papirūq; Mediolani nē pe
cuniarum quā decreuit princeps: conſeq; potuiſſet. & papirūſes & mediolanē
ſes magiſtratus nullas ſibi pecunias eſſe reſponderūt. Id aſt quanto mihi incōmodo-ſit:
uel me reticente cognoviſſis. Itaq; tux erit humanitatis ita ad hos Mediolanēſes ſcribere:
ut intelligant ſe ſua ſali oportere opinionē: qui uolunt ſe plus poſſe q̄ principem. Vale.
Ex Mediolano pridie kal. iulias. M. ccc. li.

Franciscus philellus petro Thomasio medico ſal. ſal.

i Am quantum ad te ſcripſeris poſteaſq; nullis mihi redditae ſunt littere tue. poſtea
nero nihil accidit: quod tua intereſſe arbitrarer preter incredibile deſiderium me
um uſendi cuiusq; in dies magis magiſq; augeſcit. Hoc autem me lenire tui eſt offici.
Vale. ex Mediolano. xv. kal. auguſtas. M. ccc. li.

Franciscus philellus Aenico dauſo equiti auro ſal.

a ppropinquit iſ. auguſtus: quod ad tempus me ad uos continuum antea ſcripſerū.
Satyrarum codex ſeſtimat ad calcem. Ego litteras regiſq; quibus de ſtra ad te ſcī
pſurūthementer expecſto. Vale. ex Mediolano. xv. kal. auguſtas. M. ccc. li.

Franciscus philellus petro periconi ſal.

q Vauſi diligenterut tibi quē cupis laboris ſocium aliquem inuenirē. Nemo hic ē
in praeſentia qui iſtiusmodi promiſſū uelit. Nec tū dabno forent cum melius res
hic habuerim: non ſe aliquis offerat quem ad te mittā. Interim curant ualeas cū ſponſe
& ad me Anſhanum huſſonē q̄ primū des. Ad hac uelūm dicas Nicolao cebe hoi am
ciſſimo uerbis meis ut cureſſi me amant: me ad me cōiuita propediē dare. Cupio enim
illa mecum ſerre in hoc meo ad Alphonſum regem itinere. Si alius fidus nuntius nō oc
cuerit: ſaltem tabellarius mercatorum deſſe non poſſit. in quod nūmorū promi
ſſent: q̄ libenter diſſoluam. Vale. Ex Mediolano. v. kal. auguſtas. M. ccc. li.

Franciscus philellus petro Thomasio medico ſal.

n On poſſam non ſubdubitare factū eſſe ut tot quas ad te dedi litteras: interceptae
ſint: ſed quidem iam ſextū ſcripſerim poſteaſq; nulla mihi oīo uel perbreuis epi
ſtola tua reddita eſt. Deus interceptoribus malefaciēſq; me priuant inuendiſſimo fructu
ſermonis tui qui mihi omni melle eſt ſuauor. Itaq; uelūm cureat omni ratiōe atq; arte
ſilentis ſullas ac me captes deſiderio litterarum tuarum. Vale. ex Mediolano. vi. idus
auguſtas. M. ccc. li.

Franciscus philellus petro Thomasio medico ſal.

a D ſepimū idus Auguſtas cū iam meas litteras obliuiſſem: binx mihi tux reddi
te ſint: quibus diligentiſſime perfectis reſpondi ē: tunc tū q̄ opus fuit. Nūc aſt
abs te petorūq; contendor ac ſi poteris ē: atq; etiā te rogor ut cura & diligentiſſe ope
ram des ut quae mea ſcīs intereſſet: primū cōſciās. hoc mihi nec gratus ſciēre potes
nec neceſſarium magis. Vale. ex Mediolano. xviii. ſepſembres. M. ccc. li.

Franciscus philellus ioanni Mario ſilio ſal.

■ E frustra ad nos tunc hoc die Mediolanum egredimini petimini Cremonam: Vbi tantum futurum fuit: quoad huc pestilentialis morbi processu cōquieuit. Vale. ex Mediolano. v. idus septembris. M. ccc. li.

Franciscus philofophus Iohanni Mario filio fil. pl. dicit.

c Vm hesterno vespere Cremonam venissemus: celsissimūq; excepit minime humaniter: hodie ex urbe eiecisti sumus. In ci hoc fuit. Erat mihi serua mercenaria & famula non ignobili aliprandanoie Antonia & ea quidē puella non inuerecunda. Hanc reliqueramus in cymba una cum Maria nuntice tuarum tantisper res nostras assensuerunt dum ades cōduceremus: Nā cū Xenophōce fororibusq; tuis ac genito apud honestū europoneum iterum diuerteramus. Dñi post paratas ades hodie cymbā repetos quoq; & res & muriculus agrem ad ades cōfendo Antoniam subita pestilentia ut conceptam efflāse positamq; in riparibusq; manū hominum cōcursum ac tumultum. Non potui mihi non metueri in tanta hoīum barbaria sed magis filibusq; una cum genito i urbe dimiseram. Quid mihi: Mihi in urbem regrediendi potestas adempta circūque stans nostris ex urbe continuo eiecisti. Ruri nunc sumus: quod in suburbio iactetiqua iur Mantuam. Vale ex Cremona pridie idus septembris. M. ccc. li.

Franciscus philofophus Leodryfo Cribello fil.

f I grato in me aio esse volueris ut & esse debes: & ipse te futurū patoscas: oīa que istinc decedens tui fidei mandasti: & amice & diligenter primūq; neq; mihi detrimenti domi fiat: Nā te haud latet quantas nunc fuge numerus propter absentia ciuiū Mediolani ubiq; noctu atq; die infidebantur nullæ ades suis aut clausæ istis aut munice sint. Quare tui fueris curæ ac beneuolentie erga meo perē dare neq; nobis surtipiatur absentibus. Vale ex Suburbano rure Cremonensi v. idus Septembris. M. ccc. li.

Franciscus philofophus fil. di. pl. Matthæo pfaurensi adili curuli.

q Vod sicut cupisq; me hūane & liberaliter Cremonenses exproperis: accipies patris. Me adueniēti: uniuersa ciuitas & uidet & honorauit egregie. Sed ubi accidit ut mercenaria quidā mea serua pestilentiali morbo correpta: itam subito defuerit: ita multus ingens in urbe aduersus me exortus est: quā plebs infania concitauerit: Nā qui prius nobiles atq; boni es urbem inhabitantes: nihil huiusmodi non mō non fecerunt: sed ne esptauerunt quidē. Sū continuo cū uniuersa familia urbe exclusus: & non sine magno quidē uite periculo. Vagabar in campo surculis oīs atq; opis expert. Nec quid consilii expe remissis mihi erat in promptu: quædeo cū animo perturbato in tū repentino infanti entū hoīum motu. Tandem ubi paucū plebeus ille furor sedatus est: prestites q; tam pauci atq; boni ciues permouisse me aduenientemq; honorati sunt ut modice ferrem atq; aquo aio plebem illam stultitūque longe magis mihi bonis oībus ciuibz pemo lesta extitisset. breui aut fore ut illud cō erratum haud ignobili diligentia faceretur. Meq; duxerunt in proximā quoddam suburbicubi rus est ac villa cuiusdam cuius perfectet. Vnde cōfesso uisum mihi villa una cū rure tradita est tantisper incolenda: donec publica diligentia aliter mori & rei & dignitati prouisum fuerit. Ceterum in presentia incōmodus agere nihil possum: Nam oīa mihi defunt pater culicē pulicēq; & muscas. Vale. Ex Cremonensi rure Suburbano. vii. kal. octobris. M. ccc. li.

Franciscus philofophus Scæue eorti equiti sacro ac licoconsulo fil.

c Vm istac iter facerem Cremonam petiturus me uerementer hortatus es ut placenter q; Cremonam: donec Mediolani pestilentia cessasset agere malleui. Nec enim

sereni te aiebas magis cōmodius me ac melius apud placentinos futurum:q̃ apud cremonenses. Quare cū uideſ Cremonam eodē quoq̃ acerbissimo morbo laborantē quo Mediolanum:ſciamq̃ q̃ tibi homini amiciffimo & caris ſum & pericundus non mei tus cōditionem accipiammodo per te ſam certior ne ſpem precis ſim capſurus. Itaq̃ ſic p̃cedem intelligam:quid me facere oporteat. Vale. ex nre ſuburbano. xvi. kal. octo bres. M.ccc. li.

Franciſcus philoſus Iacobo camerinai ſil.

e Tuā erga me uoluntatem noui laudare non poſſum:& illorū negligentiam non deſectari. nō debeo:qui nihil corā cō agitur tu is agenda uulſiſ. Non enim q̃ ſumus:qui more ſcytharum ſolo utamur pro lecto:proſertim tūdiis:& ſine ulla noſtra culpa. Accedit ad hanc difficultatē alia longe incōmodior:q̃d ne cauſones quidem ulli nos dignos potentes:quibus ullo nūmorū interuentu ea dent uenueſq̃bus ſine utam da cere nequeamus. Auius cū Guilclmum neſcio quomodo:emiquitū uidere uideor:an- cunforanciam ac plane barbari ſibi inſiſſe:non modo neq̃d nobis uel mercede ulla exhi beant:ſed nec et uerbum nobiſcū faciant. Iſtum aut perduſſimam. Guilclmum cuiusmo di magiſtrati perfectū dicunt:ui talis poteſtas decreto publico data ſit. Itaq̃ te rogo: ut uel conſules rebus noſtris:quodamodum maſuſterius mihi coram recepſiſ: uel q̃d admodum malim:mihi abeanti poteſtas fiat. Vxor enim ne qui Mediolano peſſima- riam fugimus:eam Cremona experimus: i tanta rerum omnium difficultate ac tedio. Vale. ex nre ſuburbano. xi. kalendis octobres. M.ccc. li.

Franciſcus philoſus Chriſtoforo Marliano ſil.

h Odie cum tibi primū ſeculus oblata fuerit:ſic ſi me amas:ut te uideam. Sunt n. quedam mihi tecum cōmentāda. praeterea uocatus ne cō uenias:atramenti aliq̃ tulum tecū affer: Nam atramentarium meum atque ſitit:atq̃ nos omnes. Xenophou ſi- lus petit abs te aliquotulum uenies. Vale. ex ſuburbano nre. x. kal. octobres. M.ccc. li.

Franciſcus philoſus Iacobo camerinai ſil.

c Vp̃io quedam commentariū tecum. Itaq̃ rem mihi pergratam ſacturus es: ſi cum quid otiſi hodie naſtus ſieris:huc te confreſ:quandoquidem uos ad te ire bar- baria iſta non ſinit. Atca illa uoſtra cum libris eſt etiam nunc ſub loue. Vale. ex nre ſub- urbano. x. kal. octobres. M.ccc. li.

Franciſcus philoſus Ianni Iordani iuriſconſulto ſil.

p Reterierunt anni iā triginta & amplius:poſtea q̃ nec uerborū a me nec litterarum aliquid accepſiſ: nec ego item abs te: idq̃ nō alienatius uoluntas aut negligentia illa fecit:ſed longiſſima locorū interieſſa. Nam cum tu adhuc patuſi operam daret: ut ſi cimbrego a Venetis ſoluens in Thraciam nauigauit:quo graecia ſapiētia factus doctior maiori uel uſui uel ornamento latine linguae ſunurus eſſem. Quia una te ſactum eſtut mei tua ſcribens: h uoſſitudine priuati iamdū fuerimus: Nam poſt annum ſeptimum ubi in Italiam reuertent:uerſi cramus propinqui:ores:tamen cū temporū quoq̃ difficultas nō bis fuiſet impedimento:utere q̃ ſumus. Nunc uero cum p̃p̃iores facti eſſemus: tēp̃alq̃ ipſum uos munito ad ſcribendum hortaret: ameuertere q̃ aſuerenti malui:quo intellige- res nullo amoris officio me poſſe abs te ſupari. Scire aut cupio:q̃d belle ualeas: & quāta me beniuolentia p̃ſequari. Nā ego te non diligo ſolū:ſed ita amouet nihil ad cumulum ad di queat. Valeo aut pulchre. Apud Cremonenſes uero ideo me recepit: q̃n Mediolani qua ipſa in urbe domiciliū mihi perpetuū conſtitui:peſſima in dies magis atq̃ magis

inuestit in crudelitatem. Reliqui estur scilicet in propinquo futuri sumus: quereberimis i-
ter nos litteras quoties aliquid cõmentemur. Vale. Ex rure Cremonensi suburbano. x.
kal. Octobris. M.cccc.li.

Franciscus philofus Iacobo Camerinati fil.

e Xistimo tibi ab ingenio adolescente Christoforo mariano ex oĩa uerbis meis
renasciatur: quæ a me mane cori accepit. Nihil autẽ aut temere aut minus consul-
to locutus sum: Rusticior enim ut nosti iam diũ fortiditudo non solum in cõmode: sed
in maxima rege oĩum penuria. Quid mihi postredie sit agendũ aut unde necessitas re-
bus subueniendũ nõ intelligo. Quare nõ amicis solis sed mihi etiã ipsi iã molestissimus
fieri incipio: itaq; sũmopere te rogo ut quæ tibi Christoforus nomine meo exposuit hoc
ipso die oĩo cõficias: quo qd facturus sim intelligi. Hodie mihi philosophici coma sura
ei est caq; diogenica: possidie uero ne cum arida quidẽ Cererẽ mensam mihi futurũ ui-
deo. Vale. Ex rure suburbano Cremonæ. v. kal. Octobris. M.cccc.li.

Franciscus philofus Mafæto attẽdulo abbati fil.

e Ensciauit mihi hellemo cõsperci uir optimus amantissimũq; tui iacobus came-
rinas instruasẽ te mihi dono datũ ut tritici sextarios decem. Quæ qdẽ res uia
dici queat: quantũ mihi uoluptatẽ attulerit: & id quidẽ nõ tam ipso dono qd sine pul-
cherimũ est q; bõitate ac liberalitate igenii tuiq; nullo usq; ab me pueros officio uo-
luntis me tibi ei oportuno tam benigno munere deuinare. Itaq; habeo tibi mortales
gratias. Tu autẽ tibi uelut p̃suadeas: cum me esse futurũq; i diem qui i te amido cessurus
sim nemini. Tritici autẽ ipsam tum mihi perbendũ curabisq; in urbẽ uenere: Nã ruri
quo pacto sim utinens nõ scis intelligo: quanq; ne in urbe qdem fortassis eo mihi opes
erit. Verum hac de re breui facia certiorẽ. Vale. Ex Cremonensi suburbano rure. iiii. kal.
Octobris. M.cccc.li.

Franciscus philofus Nicodemo Trichedimo fil.

q Væ tibi in ethurã abeanti pro beniuolentia nostra mādari: nequãq; debes eẽ ob-
litus. Miratus autẽ sum qd̃ nihil postea respondens nisi tua fortassis i urbẽ Romã
festinatio p̃fectio tibi fuerit impedimẽto: quo id florẽtiæ cã mea genere cõmode nõ po-
tuisset qd̃ tuis in cõmentibus innotuisset. Hoc si ita est factũ: uelim in reditu ne permittas
Eni id mihi uchemẽtissime gratũ. Et ne tuas litteras frustra ad me deoigo hoc tpe ago
Cremonæ acturus sum fortassis donec pestilentia Mediolani desierit destruire. Iacobũ
triuicũ dilectissimũ iuriconsultum ualere plurimũ opto in primis. Auspum meũ uis
optimũ & horisem doctissimũ. Vale. Ex rure Cremonensi suburbano pridie kal.
Octobris. M.cccc.li.

Franciscus philofus Bartholomæo Melio fil.

q Vonĩ certo scio te uel rōne uel tẽpore ex animi agritudine quã nõ mediocrem
ex obtu dilectissimæ sororis tuæ & nobilissimi uiri cõceperas: magna ex parte
liberati nõ sum ueritas uti officio tuo. Deceuerit nã tibi publici magistratus nudius ter-
tius mihi iã licere urbẽ ingredi atq; pro arbitrio meo incolere. Itaq; mihi sedes paratã sit.
Hac in re tua mihi opus est. Capio mihi domũ cõdũ in sēpas sēmetre & am-
pli & cõmodũ. peto igit̃ abs te ut hanc puicidã mox alicui deferas idẽ s̃primũ. Nõ. n.
te latet q̃to cã i cõmodo ruri sum. Nunq; equidẽ didici rusticitatẽq; uel philofophari uel a
liq; liberalius agere semper cõsueuim. Hoc erit mihi tam gratũ q̃ qd̃ gratissimũ. Vale
Ex Cremonensi rure suburbano kal. Octobris. M.cccc.li.

Erlebens philes Michaeli rocht estimation 61

d. Hic tñs nūc nō solū p̄posuisti etiā laudat facis. n. & amice & liberaliter. Domū mī
hi cōduc cupio tñ amplius etiā pulchrā. Quo i loco sita sit nō multū facio: mō
locus sit honestus & mulisur ita dicta: cōmodatus. Quo dē scire cupis: Ne gressū dicit
est. & diphthogū recipias: quae apud grecos p. a. scribit. & nisi diuisas eodē sono emittat
est: quo apud latinos. x. diphthogūsq; dicimus. Nā i diphthogus apud grecos ē dē
sternit: mō p̄ferat: quo apud nos a. diuisa. Vnde Virgilius grecos imitatus ait: Aulā
i medio pēdebāt pocula bacchi pro aulā. Ne igit p. x. diphthogū scripta significat cer
tuta. & uehementer etiā nimis fecidū quoddā. Hoc autē dē hōe ita utunt latini. poe
te plerū comio ut dicit. symboli. strategi & alius atq; aliis uerbis pluribus. Et ut ueni ad
ē tui mihi cōuenientissime dicit uider apud Terentiū. ne poe uehementer aut nimisq;
nimis a uehementia nō admodū differt. Cū. n. ingratū nō intelligē dicit uel
gōngū qd qd qui magis q̄ opus finalitq; uel iquirūt uel specularē: eorū numero sunt ha
bendi: qui nihil intelligunt. Tu si fecus putassere iudicio tuo: Ego. n. neminē mihi cō
flicere constimū. Ita etī tibi si sapias faciendum existimo. Vale. Ex rure suburbano Cren
one. lat. Cōturbatus. M. ccc. l.

Francisco de Sales Augustino Nzezei Gb.

i Nisiini cōsiliū tuū fēgi. Nā qđ me cōmōueris fore nostrō pīcipi nō ingratū sī
relictis Cranonēlibus papā spīrū cū unīuersā familiā concesseris: puto mī te-
mere te locutū. Itaq; in crastinū diē hinc solus: qđ eo facio libitū: neq; p me accedat
uel utilitatem uoluptas ad tuos illos barbaros: quos deus optimus maximus radicus
pōndio ppediē. Domū it qđ patrie sibi ipsi habet una cū peñsionē atq; igneū.
Vale. Ex rure suburbano Cranonē quarto nōtis Octobris. Mcccc. li.

Friedrich philipp Leo d'Almeida Cabell o fil.

a D' fecit idus octobres neni Ticiu ubi cōtinuus sum futurus: donec Mediolani
clementius celi spirauit. Audio quos domi ad custodiā reliquerā mulierculas
& matrē & filii & uiuis excessisse. Nec de rebus meis domesticis postea dereffi. Medio
lanonū hanc diē audiui quāq. Nec possum non dubitare: neq. litigu per affines meos
aduerfus me te sentari. Itaq. te rogor ut quāz mea iresse iudicaueris: diligētissime
odoraris: ad me cōstiti embas. Vale. Ex Ticino nide idus octobres. Marc' li.

Frāncis philēfius Bartholomaeo consue conu agato 64

h. And mea de te me certe fecerit opinio: Nā tūpide cū te fore sum arbitratus cui pro tuis erga me beneficiis etiam plurimū debitorus & id certe cum superioribus meritis te ipsa expertus sumtum ita hoc tūpore perficere uideamur eaque certum oculis. Non nā ignoro benignū & amicissimū tui erga me animū. Nā liberalissimus uultus ipse tuus fac animi tui liberalitatem ostendit: ut me iam cuncta oīa accepisse que tu da- re si ita possuist uelles: & magno ipse leuare incommodo: tu nō mediocriter gloriā consequerere. Debes uero dō auidenterq; mihi molestū ē tūdiu apud caupōne degere cū tali plerū & tā graui filia & ea delicata. Doleo sit maiori i modū nō mea solū sed mul- to etiā magis principis nostri cū. Quid uideat cū ab ipsis hostibus nō ab amica labatur cū iocetur apud oēs et esse uisus Frīdici Sophocle aut consuetudine aut fortunatus: uel nequeat sed nō sit egregius uiris opulens et ea suppeditatus: quibus sine uitā tueri nō- mo possit: itaq; rogo te ut qđ ipōte faciemus mea etiā uel prius uolui cū nō si is for- li sed efficis: hoc est publicā priuatue pecunia hunc ex mas hac loci oblectatus

qui ad lucem tenebris vel solé luci non minus solet q̄ potest afferre. Id autem eo facili
us fit dicturus: quod si nihil ad te detrimet p̄ter beneuolenti tēpore in cōmodū peruolu
rū. Nam multo plus mihi debes ex aario q̄ in p̄sētia ab me petat. Ego uero ut sum: q̄
bēficiis lupari nō aequo a'io sim ferre solitus: Nā si aliud nihil nominis saltem inamorta
litatem is qui bene meriti de me facit: ad ferre semper conserui. Quid uelim: paues te
scia. Vale. papia ex edibus nostris. xvi. kal. Nouēbres. M. ccc. li.

Franciscus philēfius Benedicō Nursino philosopho ac medico sal.

d Eburis hesternio uesp̄ri ex cōteraneo & affini tuo itell̄ gresqui i se mihi opus
est opa tua. Et q̄si q̄ abs te ameni p̄p̄idē noui reliquū ēut abs te petāne frustra
te admoneri paratū. Nā quis omne tui mihi officiū gratū sit semp̄ hac tū tēp̄estate eo
ent gratiasq̄ magis est necessariū. praterea quēdā mihi sunt cōmētāda tēdūque p̄p̄
cipis nostris uolenter ierūne. Si hac minus ante p̄fēctionē tuā ex uenturus ad p̄nci
p̄tēdum me facias certiorē: nūc licet in p̄sētia Ticinū incolētibz ad uos iter audire. Audio
enim huiusmodi & ciuibz & incolis p̄pter pestilentia' suspiciōem ad uos iter esse i
terdūtam. Quod si scius mihi fore significans: maturabo ad te āp̄tū. Vale. Ex papia
v. kal. Nouēmbres. M. ccc. li.

Franciscus philēfius Leodysio Cabello sal.

f Existit te de cetero desiderio meo cumulatissime fuisse feceris: Nō. n. poteris nō
subuenire: qd̄ lingi morū est ab is: qui illis magis q̄ iuri fili me abesse nō
sent. Id aut ut metueret Rainaldi Vardei: quē rep̄ meaz ab is: p̄curatore nō istueris: silen
tū faciebat. Reliquū est ut si me amas quōtīs ex tuis quisp̄a p̄nt Mediolanū qd̄
cōstituto quōtīs: p̄pter p̄p̄tate tibi usū uenire: eundē cures accē: ere ad aedes meas
& ex p̄ma uicinis q̄ illigenissime solitari: uouī ne q̄q̄ acciderit. Quicqd̄ aut accepe
ris id facto ut āp̄tū sōa. Vale. Ex papia nonis Nouēmbres. M. ccc. li.

Franciscus philēfius Scote Coeti iuriscōsulto & equiti auro sal.

a Mbrofius gentilis derthonensīs necessitas tuus: ut ipse animalis mihi in rebus
molestus est. Hanc igitur uelim mones: ne sit aduersus me iportunior. Nā mihi
iam bilem mouet. Vale. Ex Ticino. vidus Nouēmbres. M. ccc. li.

Franciscus philēfius Scote Croeti iuriscōsulto & equiti auro sal.

a Olim mirisq̄ d'nullas ad te literas dederis: postea q̄ ueni papiam. Fuit. n. in h̄c
die q̄ par esset occupator & priuatum & publice. Et quāq̄ nihil etiā nunc sum
nactus otiosolui tū itelligere: quo in statu sunt res mee. Ego ut scis: iccirco Mediolanū
loqui quo me pestilentiali stragi illi sum p̄nt icolumitatioq̄ seruare. Itaq̄ apud Cremonē
ses me recepi. Sed cū apud illos nullū eē neq̄ mus neq̄ p̄bitari locū re ipā cognossem:
uidissemq̄ nobilitatē nihil oīnosced abiectione fortis ho: bus oīa p̄ libidie licere: intra quar
tū & uigēsimū diem ex quo eo loci cōcesserim: inde solū ad Ticinē. Cumq̄ Ticinū pe
nitans iter remigandū remulo diuertissem i portū istū placuisse salū abs te humanū
sine simul honorē: scēntissimēq̄ & exceptus & manerens. Quae res eo mihi iacundior
fuit: quo mora illa Cremonensīs molestior fuerat. Ticinū aut ubi adueni: omni solitu
dine sum reliqua liberatus: prater ēcūlus cū me a Mediolanensibz auocari: Nam cū
cetera hic me cōmoda plurimum delectant. Viris amicitias: consuetudo ciuile & quae
ad urbanam uitam attinent omniatū ipsi disciplinarum & bonarum artium studia:
quibus omnibus Cremona est plane uacua. Sed unum est: quod me animo tranquillo
esse noui: sunt pestilentia enim Ticinēses laborant et am hī non mediocriter. Quare q̄

Mediolani diutius caute non audebam Ticini idem mensam necesse est: Neq. quid cō
sili caperet: Nō quo adeo navigare ac mutare solū consiliis hoīs nequaquā ducitur. prae
terea huiusmodi homines nō aequo alio ab his capiunt qui benignius eorum incolen
tes bonae salutis rationem habent. Itaq. hic agere institui donec solo Mediolanēsi se
le nomen d. mētis praestiterit. Tenes rem meam omnia. Tu faciat salus. & mea ama.
Ex. papia. v. idus Nouembres. Mccc. li.

Franciscus philellus Nicolao Varoni sal. di.

p Vto iam antea redditas tibi litteras: quas quarto kal. Nouembres ad te dederi. Ita
q. eo nunc breuiter esse uolui: qm̄ tui aliqui epistolā expectare incipiebā. Quod
autē me in silentio ad scribendū impulsit: nihil fuit q̄ desiderū plinū cōsequende eius
inq. qui de naturalī hystoria est inscriptus. Hunc. a. audio florentissimo tuo principi esse
emendatissimū. Aursique Guariniq. eruditissimoz hominū diligentia. Itaq. cū mihi excubi
bi cupio & id quidē esse apud uos: siquis nō indoctus libranus iocunī queat. Ad huc
abs te cupio fieri certior an ulla sint tibi uel Thomisti uel Alexandri aphrodisici cōmē
taria in Aristotelis libros: quos aut in actum: aut i speculatiua philosophia summos ille
uir doctissime simul elegantissimeq. scripsit. Hoc erit ut mihi uixhemētē grātī. Libenter
enī spēctū cū eloquentia cōiungo. Vale. Ex. Ticino. xv. kal. Decembres. Mccc. li.

Franciscus philellus petro Thomasio philosopho ac medico sal.

q. Vot ego si tibi litteras ex Mediolano ad te decernitas es ignoras: existio.
At ego si quid responderis iocuno sum nesciusq. diuite a pestilentiali ieremio ser
uile deinde paulo post solui Cremonā. v. idus sep̄mbres. Ex Cremonēsi autē solo nur
sus principis iussu ad Tiemeneses me recepi septimo idus octobres. Vnde eadē ratione i
hanc diē onus ad te nō scripserim: quod nulli nūci neq. hic neq. Cremonae intē offerrentur
qui meos tibi litteras essent reddituri. Et nūc quoq. & si nō satis citoq. tuto littere meae
committantur: nolo tamen potes me fecerunt mutasse. Iffem enim ad uocari me pe
cuniae defecissent. Itaq. uelim ad easque scriperam: q̄ primū respondeas. Vale. Ex. papia.
xv. kal. Decembres. Mccc. li.

Franciscus philellus petro Thomasio philosopho ac medico sal.

q. Vot natusq. quartus alius litteris tibi significauit: Ticinū concessi. Nullus enim op
portunior locus potuit offere Mediolanensis pestilentiae stragem effugere ca
piendi. Nam nec herbar abire longius. Te igitur uixhemētē rogo: ut ad ea mihi respon
deas: quae scriptus i uniuersum scribit ex meis litteris accipere debuisti. Id erit mihi grātī
simū. Vale. Ex. papia. xii. kal. Decembres. Mccc. li.

Franciscus philellus Cicerio calabro ducali secretario sal.

g. Rave mihi & pmolestum est ea poemi necessitate: ut principē nostram linquere
oīno cogat. Quid. n. frustra tam intulit diutius tempus tui: Video me nostrū
principi esse carissimū nō tam meis mentis q̄ benignitate fuit. Quid. n. meren aliud stu
diam q̄ pro dilectione fidem pietatemq. referre. Ad Apollinis ocheram muse canent.
Qualis sonus talis etiam cantus. Nihil mihi eoz omnium obstat: ut que uel gratissi
mus uel manifestissimus princeps iussu. Itaq. iam hinc icipo rebus meis consulere. Nisi
breui cōstituta pecunia respōderint me aliopriū p̄cipū xxi obstringat: quos post anni
curriculum cū primū uer adueniente recipi. Sic. n. uelim spe. p̄missiones delusis neq.
principis gloriæ studio neq. meae. Nā. exger animas studiois in rebus immortalitatem
molantibus recte agere nihil queat. Tranquillū esse ingenium letumq. oportet: siquid

ut egregii aut magni ex se se uelit educere. Breui quid facto sit opus potes intelligere.
Vale. Ex papia. v. kal. Decembres. Mccc. li.

Franciscus philellus Nicolao Varoni sal.

c Tū ad quinquedecim kal. decembres scripsi ad te quoniam pro tempore opus fue-
rat: tamen quia sum ne scius: acciperis ne an minus acciperis litteras meas: uolui
rursus eadē tecum agere. plinij de naturali hystoria uehementer cupio. Audio hunc ef-
fe apud uos diligenter emendatū. Si istiusmodi exempli facultas mihi futura sit idq. for-
tassis curabo spernū ē scribi. Necn. debito studiosum istic libris inueniri qui huius-
modi sit munere functus. Itaq. tui uel officij uel humanitatis fuerit ut me facias p. pedis
certior quid hac de re possim sperare. Vale. Ex papia idibus Decimbribus. Mccc. li.

Franciscus philellus Scruu Corti iuriconsulto: & egri auroto sal.

p Rorator tuus ego: que abiens iusserat: egit oio n. hal. Quotidie uos i. spē as-
sero: quod te uerba dāt. Qui quoniam quam de te sciam mihi coram sancteq.
accepit: fallere sepius non dubitat: te amice moneo: ut uel a gerendis negociis cum a-
uocatus: uel ut te grauitate tua non indignum praestet: quipsum curas. Vale. Ex Ticino.
xiii. kal. Ianuaris. Mccc. li.

Franciscus philellus Nicolao Varoni sal. di.

q Vas ad. vidus octobres suscipimus ad me litteras dederas: quatuordecimo kal.
ianuaris mihi reddite sunt papie. Nō enim me Cremonae offendere poteris.
Nā id loci multo ante iccirco reliqueratq. nullūm esset apud Cremonenses musis ho-
spiciū: & sum praeterea cōmōnēctus me rem factū meo p. iudicij gratia si papie
tantisper agere mallet: dum Mediolani pestilentia fuisset. Atq. fuit tua mihi epistola p.
uicindū quippe: que cum te cōtēderet: quē semper amicissimū esse expertus. Itaq. nō
possum nō letari quod te intelligi amori meo nulla ex parte cedere. Necn. uolēte lau-
ras si meq. dte amando superari in nullo pacto patiaris. Vir plane philosophus esq. tan-
ti uirtutē officiūq. facias: ut ea re nobis a uiro etiam amicissimo superari. At ipse quoq.
Nicolae omne sim aduersus te pugna certamenue iuuat: uis maioris pulcherrimi huius
gratia. Eo. n. re magis amo q. amē abs te quoq. magis mentis tuis amandus es. Quod āt
pollueris opes: tuis sciam uel ornamento uel usui florentissimus princeps tuus uel potius
noster mihi futurus sit nō audio iuitos. Sed qm ipse ppulchre nosti: quid mihi cōdoctū
rū sit uel ad dignitatē uel ad remmihū est: quod te magis admonēdū putē. Vale. & com-
muni principi me cōmenda. Ex Ticino. xiii. kal. Ianuaris. Mccc. li.

Franciscus philellus loāni palaeologo Marchioni mōtiferi sal.

a D. praesentē meam erga te obseruantia tantū nunc cōmūm addidisti: uoluntaria
tua atq. alacri benignitate ut in te obseruando nemini istoy oīum sim celsus:
quos magis intimos & domesticos habes in primis cariores. Nā tamen si quicquid be-
nefec in quēpiam cōferat: plurimi fieri oportet: illud tū lōge pluri mea scias: quod nul-
lo uacat officio: & obest ita diu: innumeros cōplectitur. Dediti tu quidē homini ob-
seruantissimo tui nominis & gloriæ: id quidē tempestiue & libenter & large praestitū
si quē hic diutius iuliter tempus tenerem. At nihil prociū est abs te praetextissimū:
quod meis uel emolumentis uel honoribus cōducatur opinaretis. Itaq. tibi gratias
ago quam possum maximas. Teq. rogo ut quā nullam rem esse putes neq. parū: e-
q. magnam: quam non sin tua causa strenuē diligēt: fidelissimēq. & cōstantissimē obi-
turus. Vale. Ex Ticino. vi. kal. Ianuaris. Mccc. li.

Franciscus philellus Blasio sacroto equiti sacroto sal.

q. Vx nobis sunt ut nostrum oblitata sapientia & ab omnibus decantata lege amicis communia esse oportet. Quo fit ut pati noluerim hanc ista : quo meus literas acceptissimam esse mihi soliquis esset cui nbi idq ipse quoq. uideretur oportet. Et est pfecto tanta humanitate tibi uirtute uirtus nō modo misericors uō sed admodum ferendus potius & libenter sane atq. honorifice admittendus. Reliqua n. ex eius praesentia cōfuetudineq. cognosces. Vale. Ex. papia. vi. kal. ianuaris. Marc. li.

Franciscus philellus Iacobo camerinensi sal.

q. Votens mecum nptoto Cremonensem illi rusticitatem: totiens nra magis atq. magis moueor. Nā quā stulta ratione Cremonenses ducebantur: ut quē tanto uidebatur opere desiderare nū ueluti relegant. Nōne tibi relegatus uidebatur illic a biis nō liceret. At metu pestilentiae id egerunt: ne qui Mediolāno uenerat illiusmodi morbi genus mecum afferret. At longe magis Cremona q̄ Mediolū pestilentiali morbo laborabatur: pestes quid deliquerat mea suppellex illa & arca cū libris ac pecunia : quam in padi ripa furibus ac latronibus exposita esse uoluerūt cū nemini bailo potestate daret ea in te subsistenti mihi. Itaq. abeat in rem malī Cremonenses tui & tu itē cū illis si dignos putas quibus ignoscis. Vale. Ex. papia. vi. kal. ianuaris. Marc. li.

Franciscus philellus Nicodemō Trichedino sal.

u. Ideo te tēdū meminisse philellū tantum p̄sens exōi corā quem diligis: innoteris. At si plane quid amicitiae munus postulet teneres. etiā cum abes: ut sciri esse & permouere & colloqui cōfiteris: id quod minus apud te fieri eo magis miror : qđ ego te semper uidere uideor & cōplecti & osculari: si malq. rogari: quid tandē actū sit de tuncula illa nostra pecuniaria: & an mihi fortasse sumis uendideris. Ita n. uidetur: quidō quidē quod exorasse te mea cū Alexandrum non seque illū sed florentinū scollum istū affirmabas: nulli omnino usui mihi esse cognoscam. Quod si ueroni turini factū meminisses: aut nūllū temere affirmasses: ut fumo Verconū te obnoxii esse indicares. Vege haec iocati sumus. Tu si me amanturam mihi diutius ab amico nugatore uerba dentur: quae non tam inuolūter emeres: q̄ pulcherrimē uendere consueuimus. Vale. Ex. papia. pridie kal. ianuaris. Marc. li.

Franciscus philellus Nicodemō Trichedino sal.

e. Tū arbitror ex Colibano te factū in certiorumq. mihi molestum simul incommodūq. facit: quod mor illa pecuniola: tardus ad me uenit: te tū ea de te com monendū putari: ut intelligas etiā meis literis nihil te petuisse hoc tēpore. mihi gratius facere q̄ quod admodū tēpēstine & lucidissima simul epistola & dissolutione alieni aris aduersus. Itaq. habeo tibi gratias: q̄ nō sis passus diutius mihi incomodari uel cum aliquo labore tuo. Difcolum aut illud dū deoq. omnes perdant: qui auxilium suū sordiditateq. maluerint: quam uel amicitia: uel officii meminisse. Vale. Ex. Mediolano. pridie kal. ianuaris. Marc. li.

Franciscus philellus Iacobo Bichetho sal.

t. Vū cōsiliū sum secutus. Adhuc quos inuisti. perhumaniter cōs. pamicq. rident. Sed eo in te uno maior spes mihi cōstituta est: quod es & bonus & meū uetere benignolentia cōiunctus. Itaq. nū fuerit qđ munus perbenigne aggressus es: id te & ex frā tua meaq. absoluit. Vale. Mediolani ex adibus nostris pridie kal. ianuaris. Marc. li.

Franciscus philellus Materniano brasica sal.

q. Vōd hortatus es: facimus: puto omnia nobis secunda fore: si rem capessere uolueris: ea diligētia: qua semp cōsueuisti qđ ut facias te p̄sumo rogo. Vale. Medio

lani. Ex adibus nostris pridie .kal. Ianuarias. Mccc.li.

Francisci philēfi Epistolę Liber Decimus .

Franciscus philēfus Blasio Axereto sal. dicit .

b

Eni Laudem ueni rei priuate gratia atq; mea ad picipemquam pu-
to me ex senectia mea cōfectus. Offendi hac genēfēs nōnullos: ex
quibus cū de te quēfissimōs oēs operta mihi renunciarit: q̄ppe qui
dicent bene ualere te atq; frui oīo. Quod audiēs sum pro nostra
benuolētia uerheratissime letatus: Nam tuā oēm iocunditatē mihi
iucundissimam esse iudico ac uolo. Cupio aut fieri abs te certior: qui
sit fructus oei tui: Nā frui oīo ut delictioſi atq; inertes solēt: qui so-

mmo & ueneri seſe dediderūt: nou multū differe puto a pecudū uita: que nihilo dele-
ctant nīſi inſeſibus ſenſus leniter ſuauiterq; mouet. At ego te ab euiſmodi fructu oei ali-
enim arbitror. Non nō te late ea eſſe p̄pta hoīs munerat ut agat aliqd ſemp dignū
natura ſua aut intelligat: quoy alēq; eſt animi totū ob idq; diuinū mantē: alēq; uero cor-
poris cōſilio cū atq; imperio animi obſeruantis. Vtrunq; te pulcherrime poſſe facere ſi
ignoro: Nam & doctus es & prudēs. per doctrinā preſtantis in eoq; cognitiōem ueni-
mus: quibus dei reddimur ſimilimi. prudētia uero qd in rebus humanis expectandū ut
tandūq; ſineque cōmoda ſequitur: aſp̄emari oporteat incōmodū facile cōdit. Satis ex
his debes intelligere: quid abs te uelim. Legiſſe aliquid: an ruſticari? Vale. ex Laude .kal.
Ianuarias. Mccc.li.

Franciscus philēfus Nicolao ſergoſo Genēſi perfecto ſil.

e Xifim oppediam fore: ut filius mihi dilectiſſimus iohannes Marius Mediolanū
rediturus ſciat: iſtā itaq; etiā certo ſcio abs te oīa mea cruiſtuta tēme
uoſi intelliges: nihil te mihi gratius facere poſſeq; ſi dederit operent & tuto & ſecū
lume & ſp̄mum ad uos eai. Vale. ex Mediolano .idibus Ianuarias. Mccc.li.

Franciscus philēfus Nicolao uaroti ſil.

i Am diu nihī de te audio. Itaq; non poſſum nō timere: ne qd tibi quod nolim
acciderit. Quare ſi me amas: leua me hac omni ſollicitudine. Hoc mihi ut facere
gratias hoc tempore qd̄ potes. Vale. Ex Mediolano. x. kal. Februariis. Mccc.li.

Franciscus philēfus petro perleoui ſil.

l Aurentiū noſtrū uelim cauſa mea diligentiſſiq; q̄buſcuq; rebus poteris ſuccas: nō
uerbo ſolum: ſed multo etiam magis opera. Hoc erit mihi admodum gratum.
Vale. ex Mediolano. xi. kal. Februariis. Mccc.li.

Franciscus philēfus iohanni auriſp̄i ſil.

a Eque mihi amicus ē: qui tibi meas reddidit litteras atq; tibi: qui eas ſcripſit: itaq;
hūc etiam mea cauſa in amicitiam uolo admittas: & quibus erit opes: ſtudiis
aiſus proſequaris. Vale. Ex Mediolano .kal. Ianuarias. Mccc.li.

Franciscus philēfus Paldaffan riſino ſil. p̄l. dicit .

a Cuius pīſanus cognōſcito bōus cū eēt ab me rogatus: ut illas planti cōcedi
atq;que patris ſuis ſunt i Italiā adueſte e Germaniā: mihi exoneret: atq; exē-
plar a te peteret: rōdit parti phōſeniter parti diſſidēt: q̄ppe q dixerit ſe mihi plibēre
ſignificat: ſed te nēſi eiūſde exēplū creditur, Itaq; ſicicodi me amas: ut qd de te bonus

accusatus dubitare mendaciū dixisse uideatur. Sic enim et intelligemus ipsē de se se
nus esse uelit. Vale cū tiberibus tuis. ex Mediolano. xi. kal. februanas. M. cccc. li.

Franciscus philēlus Matthiae truiano sal.

C I me amantiori certe facis. uelim. primum adeas Cicchum nostrū eamq; roges
meo uolent literas talis der ad hos ducales rei pecuniarie magistrōs. quales ma
xime oportet. Nā hi ut sunt hoies strenuissimos semper cadentes erudunt aut nūq; Ma
lupbana uero grauitas ne tidiu sit grauis. cupio. Nā comitē Lodouicum scio esse mei
permemorem. sed puellam ludici multo magis. tui pfecto si pedibus cunctis longe mi
norem operam impenderet. Vale. ex Mediolano. xi. kal. februanas. M. cccc. lii.

Franciscus philēlus Lodouico Gonzage principi Mantuano sal. pl. d.

P Rorimis diebus literas ad te dedignus intelligere haud obsecro potuisti. quum
mibi rem grati eandēq; admodū necessariam facturus esses. si primum ad id qd
petierat humanū ut soles semper benignūq; prestitisses. Nunc aut quod senberu uoi
nihil acciderat. si ut te rogarem. oratio obsecrandi pro ai tui magnitudine effluente
me cōstando ambiguum ex certo redderes. Nā et si tua erga me dilectione mibi certus
es. uir quēq; pōtens. eor tūne quandoq; dilectio cū difficultate certamen incut. Sed quo
quo bonū difficilius est eo carus & laudabilis duci solet. Inq; sic difficultatē istamē
qua tandē non tuos sed fortunę uirio apud te est. beneficentia atq; industriā superbis
nihil apud me gloriosius. huiusq; magis obseruandum. colendum. predicandum. te mani
ficentissimo principe futurum est. Vale. ex Mediolano. xi. kal. februanas. M. cccc. lii.

Franciscus philēlus Lodouico castelle sal.

P Auaui nōni Manus si ius. quanta se modo humanitate Ferrarie exceperis. atq;
nihil preteruuleris. qd sibi conuoluitur existimasses. Habeo tibi gratias. qd ei in
te beniuolentissimū tuum erga me aium assidue dedares. Vellē aliquam mibi occasione
offertis. tua cū dignitate & cōmodo meū in te amorē liquido cognosceres. Intellige
res pfecto neminē esse. cui carior sis q; mihi. Quam eodem rē qm tibi perspicuum esse
arbitror. tel. quum est. ut me diligere amantēq; perseueres. Id aut cumulatissime te prestu
isse indicabo. cū oportem dedere. ne frustra ad tuū prestantissimum & ingenti aio prin
cipem scripsisse uidear. Vale. ex Mediolano. xi. kal. februanas. M. cccc. lii.

Franciscus philēlus Lodouico Gonzage

Marchioni mantuano. sal. pl. d.

Q Uod perhumaniter ut semp oia soles facit. um te roperas. id pbenigne ad con
stitutum tēpus ac manifestissime effecisti. Quas res uix dici queat quanti mihi
uoluptatē attuleris. cum intelligo i dies magis magisq; te dissimulū esse malorū prin
cipum. qui pollicitis liberalissimos se prestares. sunt dissoluendo aut avari aut difficles.
At oē liberalitatis munus laudari nō maxime debet cum uel sponte fit uel libet. Nulla
enī uirtus est. cuius actio fuerit cum ai agnūcū. id quod est uirtutibus oibis est com
muner. illi tamen magis est proprium q; liberalitati ac beneficētia. Hanc aut laudem ad
glorię tuę cumulum accedere non possum equidē pro mea erga te obseruantiam. ma
gnopere letari. Vellem aliqua mihi facultas esset. qua intelligere perspicue possem. quan
tus est amor in te meus. quanta fides. quanta pietas. Sed ne sim longior. q; te uelle p. ma
gnitudine animi tui animaduertis. habes me tibi totum uel peculiari quodam ure ac pla
ce tuo. Quid enim tua causa nō iudicam. cui me uideo esse carissimum. Vale. Ex Medio
lano. kal. februanas. M. cccc. lii.

Franciscus philellus Nicodemo Tranchedino sal.

o Mnia sunt desideria tardiora ob idq; ut sollicitudine plena. Itaq; potes intelligere q̄ mihi rem grati facturus sis: sed ad ea oia mihi q̄pprium respondensque mea in ierisse cognovimus primisq; an liceat istac per fidem publici iter facere ad Alphodum regemad qd̄ ab ornatisimo eq̄te aurato Angelo Acholo ut meo noie petas: volo. Is n. mihi huc abiens pollicitus est nihil se omisso: quo mihi grati careat. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. februaris. Mccc. li.

Franciscus philellus Nicodemo Tranchedino sal.

f Cripeis iam & obliquans superioribus literis reddita mihi est epistola tua: quæ cum ferius respondendi uos minus honestam q̄ necessariâ fuisse exposuit. Quod optimo erga me aio esse affimes Colimâ medicen usq; illustre: ueremur gaudeat ut in amore officii oq; respondendis operi deligat. Quod istac iter faciet: p̄fecturus ad regē tuto possimeti ita futuri spero iustitia si senolim tñ si bis caput cōmittere fortasse per ip̄tendū nigre uertent in albas. Quare si publice fidei litteras ite ad me uidero: utar alicq; tuocq; possimū cōsilio. Sin locus fuerit: iter capis per flaminis Cameriolâ suauissimū Andree nostræ alamâ in dies expecto. Faciat deus ut capere id incessis q̄ testadinis uti malit. Vale. Ex Mediolano. x. kal. februaris. Mccc. li.

Franciscus philellus Angelo Acholo equiti aurato sal.

o T quid ego cū hic esses abiturus: abs te petierim: & q̄ mihi plibēter ipse corā te cepis te factus: qd̄ petierantur ego memoriter meminim: ipse oblitus esse non debes: Nam q̄ unus oium officiosissimus esse in aicos solusq; fieri queat: mei uō memieris: quē sciam tibi esse carissimū. Quā q̄dem meū de te opinione ut te p̄tū cōsulerem: uel officiuū hōraturus. Mihi certe rem feceris adeo gratulor aliud hoc atq; o te gratus nihil possis. Vale. Ex Mediolano. x. kal. februaris. Mccc. li.

Franciscus philellus Nicolao Varoni sal.

m Iror moleste tulisse te: qd̄ in litteris meæ inscriptionibus ab me se & philosophus & medicus appellatus. At ego cū te scirem ip̄ndem arumut uirgo uocari: & medicen parauim donatū insignibus: ad qd̄ honor maxio ducit: te tñs tualis de coactū uolui. Quare atq; nolis honorum non intelligo: ni fortassis medicos mathula tibi odio est: quā minus i maris semp laude apud oīs nationes fuit medicus: curus inuenitio i Apolline refert. estq; disciplinæ oiam prima. Erras tu p̄fecto: qd̄ ita lenius. Effeq; tibi uidens inimicusq; tibi tanq̄ ignominie ducas: qd̄ honor fuisse Achilli Homerus in Iliade optus & testis: cū ille ex acris int̄pente atq; in solani de philidna iudiciū tulit. Veq; cōtendere te cū nolum: Nā neq; philosophus te posthac neq; medicen laudabo: q̄ uera q; disciplina excolis plurimū. Interim uolam mihi ignoscas: qd̄ te plus amamusq; ipse abs te amans. Vale. Ex Mediolano. x. kal. februaris. Mccc. li.

Franciscus philellus Xenophonti filio sal.

f Aio q̄ppriū adeas meo noie cardinali Nicensi Bessarionē: utq; ab eo petati mihi ut cōmodet in mensem unum Sextū Impericū expargentes disciplinā philosophi & acuti & eruditū. Nam is etiā mihi est: sed pluribus i looscat ita loquar: fere istas. Itaq; ex eius codice: si melior fuerit: cupio meā emēdare. Sin fortasse deterior: suā emendatio redibit ad dominum. Quod si suum codicem peregrinū fortasse uoluerit: meū istac si ita maluerit: p̄cediem mat̄rimodo ipse huiusmodi emēdandi quincū cupiam delegauerit. Vale. Ex Mediolano. x. kal. februar. Mccc. li.

Franciscus philofus Galeazio epifcopo mantuano fal.

f Vm litteris Xenophontis fili factus eorum que humane & perbenigne tue ad me epiftola refponderam: ita unq̃ ad te perveniffe: itaq; paucis quafi repetique pluribus fcripferam. Habeo tibi gratias immortalisq; me prius amarisq; ut cognoviffet uideri. Quod aut Xenophontis fili in tui caritate admittens: ut dici queat: quanto me ceffeam beneficio abs te affectu: quippe q; filium non dubitem in unũ optimum brevis tranfmutari: tuas fe moribus fanchimoniaq; ibuerit. Reliqui uero benignitatem tui: qui mihi tam alaci aio pollere: ut libenter audis: ut plectoraq; libentiffime. Quid aut tibi relatuus pro talibus tuis erga me meritis: aliud minus habeo: nihil nifi me unum fore: quem peculiari quodam tute tuum femper poffis cuftumare. Vale. ex Mediolano. x. kal. fertiles. M.ccc.li.

Franciscus philofus Xenophonti filio fal.

q Vod Turci Conftantinopolim premunt obfidione: fero gmo: effe. Reliqua uero que fcripiffime oia delectantur: in primisq; qd pefuli tuo caris iucundusq; fis. Incumbe mi fili: & te ad ftatus innocentiffimi & fapientiffimi uiri continentiffimos mode ftillimofq; mores effinge: atq; compõe. Hac una te nec mihi facere gratius: quicq; potes nec tibi laudabilis. Vale. ex Mediolano. x. kal. fertiles. M.ccc.li.

Franciscus philofus Bernardo Iuftiniano Leonardi filio fal.

p Etrus Thomasius doctiffimus philofophus & eloquentiffimus medicus comduit me fuis litteris fcripiffi te mihi uimpridẽ dediffi: tui ad me epiftola per id tem poris uiro patreio Nicolao Barbo ad Nicolaum Varonem: ut illis cõmune & com mode ad me daret. Ego aut neq; tuas neq; Thomasii litteras in hanc diẽ accepi. Quare uel Varoni littere ad me daret uou fãtuel: ex fortaffis ob iter intercepte. Itaq; rogo te: ut humanitatem paternã moreq; inuitas nobis in fcribendo effe diffolis. curaq; fi me amaret: oia ad me diligenter fentire: quoq; me defidero teneri: tandiu intellefti. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. fertiles. M.ccc.li.

Franciscus philofus Xenophonti filio fal.

a D decimũ kalẽdas fertiles fimul cũ meis litteris ad pontificẽ mantuanum fcripi et tibi: quantum per id tẽporis tua interfiffe noftraq; uidebas. Nunc aut quod uo lo: pacis acipe. Diodori ficuli qui unactum hiftoriũ non greci & latinũ folum: fed et barbarum: grece fcripfit: mihi funt ab initio fui operis libri quinque. Audio in Italia his plures effe: quo Chriftoforus garstonus chorontenis epifcopus qui a Turci modo oc cufus eludat: ex grecia. Volo te diligentiffime odorantem in Romæ reperiant: quod fi ita fãt fac me fpiritu certior: ut illic librarium grecus fit ullus: qui id opus examben dum affumeret. Tu interim operi dabine te mufe deftinent: quod facile cõfequenti literariz malueris q; pecuniariz rei hãc rõnem. Vale. ex Mediolano. p. die. kal. fertiles. M.ccc.li.

Franciscus philofus Xenophonti filio fal.

q Vod pridie kalẽdas Auguftas di ad te litteras dedefcribere fum obliuifci mi hi nuper renuntiatũ quod carmen ad Baptiftã Albertũ luo fupiore ex Cremo na fcripiffi: id ei redditum nõ fuffe. Quod neq; ne an falum fit: nescio. Tu qui Romæ uic agnoscipotis intelligere: qd in te fit. Ego carmẽ ipfum dedi ad te: ut fi minus fit: fpi ri mũ uñ reddendũ curas. Ad hanc me uelim facias certior: qd de Diodoro ficulo in fentis: pterea: qd de te cõftantino politana eft audire: qdq; effe patriarches aut egerit: aut adu nus apud pontificẽ maximũ iperãt. Tu ne tibi de his: qd diligentiffime pudentio hoc effat: mufũ ho fpiro afpicias. Vale. ex Mediolano. v. idus fertiles. M.ccc.li.

Franciscus philellus Bbptiste Albertho fil.¹

d Ederam ad te anno superiore kal. octobribus ex Cremona carmen non tam uoluptatis capruda q̃ uelut renouidat uteris amicitie gratia. Sed id cū tibi non esse redditū accepissimicirco iteq̃ dandum iudicauit & tibi alius meus fieret explorati erit ipse ne frustra quicq̃ uel lucubrasse uel luisse possem existimare. Nā neque uerū aut nostrūq̃ p̃sa delectari cōsueui. Nec alienum censeo ab officio meo ut quocūq̃ honestus mihi amor cōmiserit : eodē honestus quoq̃ memorie labor minimētis litterarū meoū perpetuo cōseruet. Quare cū absoluto iam uersibus decemlibus Syrrag̃ operame ad lyricos modulos retulissimū primis etiam tuisq̃ ab omni sēp̃ra t̃q̃ abhorreretur occurrētiq̃ue inter familiarissimōq̃ cōmemorationē nulla obliuio aboleuerit. Itaq̃ id carminis iteq̃ ad te dedi. Tu uelim tuū des ad me Momūq̃ue audios adhuc eū absolueris. Vale. Ex Mediolano v. idus augustas. M.ccc. lli.

Franciscus philellus Nicolao Varoni fil.

p Eius Thomasi prædatus i philosophia uir atq̃ idem disertissimus medicus : mihi nup̃ scripsit mirari se q̃d̃ nihil unq̃ ad ea respōderimūque ino superiore & ipse & uir patreus Bernardus Iustinianus Leonardi filius ab me literis petissent. Hanc ego cū respōdissem nullas p̃ id temporis neq̃ suas nec Bernardi litteras mihi redditas : monuit nūsum eas abs te repetere. quippe cui uir nobilis Nicolaus Barbus illas tibi ad me dedisset. Quare si ita estarem mihi facies a modō gratiā ostenderis : quid ea de re actum sit. Vale. Ex Mediolano kal. Septembris. M.ccc. li.

Franciscus philellus Francico Scalamenti equiti auro fil.

u Ererē p̃fectione tua me uel obliuiois uel negligentie accusares. quod iam tot annos nullas ad te litteras dederim. Sed eo te puto in me esse equiorē q̃ d̃p̃icē cognoris eo me esse igenio ut neq̃ hoīem amissimū obliuisci queam nec ullā p̃p̃mo dā uirtutem offere patiā. quia magis delectat q̃ diligentia & officio. Dedi ad te litteras bis & iteq̃ posteaq̃ tu nihil respōderas. Dediq̃ ad te libros de entio qui ubi post non p̃p̃a temporis ad me reuertissent. nō uicauerunt neq̃q̃ te offendisse : quippe qui abesses Anconæ in Dalmaciā. Miratus autem sum. ubi rediisti Anconam. nihil oīo scripsisse mihi. Itaq̃ tibi cauendū est ne aut negligentie acceferis aut obliuiois. Ceterū dāda est opus ut q̃d̃ tempus interceptū reficiat diligentia. hoc est ut q̃d̃ p̃p̃issime ad me scribas id quod me tecū obseruaturū bona fide polliceor. Vale. Ex Mediolano Nonis Septēb. M.ccc. lii.

Franciscus philellus Nicolao Varoni fil.

n Vdiquitus alteras ad te litteras dedi quibus ostēderam me nup̃ factū a petro Thomasio ex Venetiis centioem ino sup̃iore cū me Cremonā recepissimū & suo & Bernardi Iustiniani note tibi ab Nicolao Barbo litteras ad me datas : quas eodem ipse unq̃ accepit. Itaq̃ rogo te ut me q̃d̃ primū cōmonefacias. si quid hoc de te certi habes. hoc erit mihi uelut hinc gratū. Ad hanc fore ex te cupio. quia uia plimū de naturali hystoria mihi cōparare queat. Audio. n. hūc esse apud uos doctissimi Anstip̃e Curiniq̃ diligētia recte emendatū. Neq̃ librariōq̃ p̃curatū eē puto. ubi oīum bonorū q̃bus ciuili hominū felicitas cōstatē cūstiat assuetū. Vale. Ex Mediolano nonis Septēb. M.ccc. lii.

Franciscus philellus petro pteleoni fil.

f Amilares Cicerōis epistolae quas petebas. menalis inueniunt. Eas si habere cupias ducatos decem mittas. oportet. Id. n. precit oīo se uelle dicit librarius Melchior. Nec alias huiusmodi codex apud aliū quēq̃ uenalis reperit. Codex uero hic epistolae

& pulcher est & nouus & satis emendate scriptus. Rem panis tenes. Tu qđ fieri uelisi
 significo k'α τῆς Δι' Θεου Λήνης πένοντες ἀσπερ ποταμὸς πρὸς Δι' τοῦ ὑλοῦ
 γέγραφε. Vale. Ex Mediolano. vidus septembris. M.ccc. li.

Franciscus philelfus Ioanni Mario filio sal.

u Bigentium te cōtinuacōne scio: sic ne casile an altari. petrus perleo familiaris no
 ster fecit me nuper suis literis certiorcm breui futurum ut Animum repetat
 qđ ante significau tibi quare si tu uelis loci eius premiumq; subire apud gentes in
 eruditione publicatē facile darum operi effecturūq; ut tibi ex sententia res succedat.
 Ad huc qđ te arbitror non latere Hieronymus bindotus laur tuus est modo floētis
 coniectus in carcerē. Nisi istinc ab illius marchione culus noie angonum. regi Orator
 petebantius liberationi consultum fuerit: qđ iustissime futurus in ea fortuna. Nos oīs
 ualemus recte. Et te & Marii & filios ualere plurimum opto. Ex Mediolio. v. kal. octo
 bres. M.ccc. li.

Franciscus philelfus Andreæ almano priori populi florentini sal.

g Ratulor tue presentī expectatōq; dignitati. Nunq̄ enī sum uentus te ante diem
 ut ita dixerim ubi honoris gradū perueniret. Nā ut ita crederētus uirtus singu
 larisq; prudentia mihi persuaserat. Non enī cum ita sentioqui prudētī iuuentuti subtra
 hunt quasi peculiari quodam iure ea cōnectuti sūt danda. Sed neq; indoctus senex habē
 dus sit prudensq; doctus adolescens ipudens: Nā multo plura rerum humanarum
 exempla atq; documenta uidere nobis quēst lectio diligens & multplex eruditio q̄ lō
 gissima & bonis uinis annoctas. Quare cū & ingenio te acerrimo esse perspicere & di
 ligentia singulari. tanta proutera doctrina: quanta equaliū tuorum non inueni facile intel
 hebam propediē fore ut in altissimā dignitatis gradū tua te respu. tolleret. Quod igit
 prudentia auctoritatēq; apud tuos florentissimos diues atq; uales atq; eloquētia & di
 sciplinam non possū tibi non admodū gratulari. Deos fortunet tuos cognoscefficiatq;
 ut ingentibus tuis perclarisq; uirtutibus homium estimatio gratitudoq; respondeat.
 Ego autē ne mee literę oīno uacue ad te utentis duobus sim munusculis cōmitatus:
 quorum si te primis floribus delictatum uideremox quoq; maturi fructus cōsecuturi
 sunt. Vale. Ex Mediolano. v. kal. octobres. M.ccc. li.

Franciscus philelfus Nicolao Varoni sal.

g Vinifoto bergomensi discretissimo iuriconsulto literas ad te dedi nonis septē
 bribus: qbus non obliuere debes intellesse: qbus in rebus tuis mihi & opera &
 ope est uolenter opas. Quare maiorē in modum abs te peto contendōq; siquid es
 unq; mihi gratificaturus: quod omnium maximi sim facturus: efficitur uidetur frustra tuū
 officium postulasse. Vale. Ex Mediolano pridie kal. octobres. M.ccc. li.

Franciscus philelfus Iacobo camerinā sal.

l Egi literas tuas pro amicitia nostra: ut debuisti libentissime. Et quo in me manere
 uis es nō potui non letari ut q; beniuolentissimū aium erga me tuū oībus in re
 bus pspiciū facias. Quod sūt ad epistolas meas attēgētū uidere uideor et unū adhuc
 potuit letare: quem apud inferos subulant. Nūquid obliuisceris te ultimum unū di
 xisse mihi cōtiner kal. Ianuarias laude Christoforum Mariani probum adolescentem &
 pauculū illud serio panis & epistolas meas quāmodum ipē per epistolam iussime
 tibi tradidisse: pollicentēq; es propediē fore ut Mediolanū peteres: & ea omnia ad me fer
 res. At uenisti tu qđem Mediolanū non multis post diebus. Neq; prius audui uenisse: te

g. abesse cognoui. Nec multo post Mediolanū rediit Christoforus idē Marianusq; de me s; medicorū apud me questus ē qd tibi fidei sue diffidēs alii sibi ad res meas tuē das potuissent. Quin etiā metuere sene unq; meas illas mihi epistolas reddidurus esset. Hinc ego qui mihi & fide & obsequio erga me ipsūdem p̄fectus essentū respon- di qd opus fuit ad me purgandū etiam adici nullo modo posse fieri ut qui esset liberalissimus avaritia obnoxius videri uelles. Nūc igit uideo te tui obliti quippe qui dedecore uideantur & ipse dicenti & ego uera fuisse certo scio. Itaq; si me amasti ut talū apud me beneficiū nunq; intermiseris: tu da operam ut colligas cogitatus tuos: ac memoriā ad te reuocauerisq; diligenter quo in scriinio epistola mea latenteatq; q̄- primi ad me des. Quod si feceris nō modo mihi satisfacies sed plerūq; rex meū stu- diosis morē geret qui me quotidie obtundit quod minus eorū solūtatī infernū cupi- unt enim eas erubere. Nec mihi aliud ullū exemplū est. Accedit ad rem quod grandis- eulam illam epistolā ad Karolū regem Francorū: quod eius rei tu ex me impōdē audi- stinōdum mihi trans alpes itaq; lubricatissimam illā quancūq; meū habitam esse frustra nō possum nō permoleste ferre. Fac ergo ne beneficium tuum fuisse maleficiū uideatur. Vale. Ex Mediolano. kal. Octobris. Marc. li.

Franciscus philippus Andreæ alamano priori populi florētini sal.

r. Aphael niger uirginis huius splēdidissimæ Mariæ blancæ auctulus ut est acemi- mo uir ingenio & prudētia singulari: nouū quoddā & salutiferū opus excogita- uit quo prestatissimus princeps noster cū ad suū sociorūq; tutelam & incrementū tum in hostiū perniciē atq; exitium uti queat. Subducta n. & diligentissima ratione facie per- spicueq; inuenit inueniū classē etiā peringētē rebūq; oib; otatissimā & expediti- & longe minore impensā parat excutieriq; posse apud principē nostrū q̄ unq; apud alios in Italia. Quā quidem rem ad uos ut audio: idem Raphael nuper scripsit. Itaq; nō sum ueritus te hortari: id m. sensū ut referres cōstitūq; persuideas tuis & collegis & om- nibus: q̄ta sit ad uestri remp. utilitas perueniendi opera dabit ut hac hyeme dum cessat ab acie: ad fabricandū p̄ligandūq; huiusmodi classē cōmuni huius principis sociorūq; oīum & cōsensū & apparatu oīs cura oīs diligentia impendat. Vir p̄fecto res cepta sue riantantū illico terror hostilem saltū inuadetur nemini cuiq; neq; spes nec fiducia relin- quatur nū in huius principis sociorūq; clementia. Tu quod factū sit opus: intelligis. Ego autē deum oro ut res uestras in dies magis magisq; fortunet. Vale. Ex Mediolano pridie nonas Octobris. Marc. li.

Franciscus philippus Xenophonti filio sal.

p. Ostē eas litteras quas mense iunio dedisti ad meū primū a philippico balneis Romā rediit: scias ab te nullas accepitū p̄tereaq; interim me ad te ierint. Ita q; nō possum nō mirari. Veritūq; sumū quod tibi qd nolui ex ista aestiua aera intēpere accidit. Nōn adeo est iter interduissimū: nemo oīno itinē ad nos ueniat. Quare sic si potes: ut me q̄ primū leues hac animi sollicitudine ad ea q; singulātū respōdeas: quā q; nō unus literis tibi scripserit. Et qm significasti nōnullos esse Romanos qui cupēt hōrū aliqd legere: ab me in plēntia scribunt: idcirco operū ueluti cōspiciat nō Sphortia- doctam de uita & rebus gestis Frācis Sphortia: scilicet hūc litteris ad te dedi. Tu fac: ut quicquid oīū noctis fueris: consumas in litteris atq; disciplina. Nos hic omnes ualemus recte. Venissimā Romanū si facultas a principe facta esset. Vale. Ex Mediolano. vi. idus Octobris. Marc. lii.

Franešek philaeus Bartholomaeo Melnik 61.

mi pater tuus uir optimus & mei amississimus hoc die renouauit eam iam litteras ad Xenophontā filiū obligauit tibi scripsisse Mitranum posticum abesse ab urbe & cū ex eo Xenophontā quoque quas meas fidei tue litteras cōsulerent eas te reddere nequimulcesq; apud te fecisti te quidē rediesq; bona fide litteras apud te uelut depositas tuū maluerisq; uento cōmēdare. Itaq; cū hi tuis alias quoq; ad filium ab me datastidū esse apud te uoloiquod ille Romā reuertitur Qui si datus distulitreditur suū & priores & posteriores litteras solasuloat; que argua lites ne effrasim reliquis uero uicē filii gerat Vale Ex Mediolāo. vii. idus octobris. M. cccli.

Franciscus philothus laetio camerarii sal

c Tū tuū munusculū mihi fuerat pergratū: quippe qđ ab amicissimo, erga me sūo fī-
dum intelligebā: multo tū & gratus fuit & optatusqđ secūdis litens tuis me
fecisti certior epistolā quibus nō aequo sūo carebā: imperato tibi repertas effici. Nā ca-
rum amīlio eo mihi erat molestior: quā nullo altero abūdabā exemplo. Tantis igit ha-
beo tibi gratias: ut maiores habere hoc tēpore nullas queā. Teq; etiā atq; etiā rogo: ut
illas ad me fido alicui nūcio qđprimū des. Quod si alius nemo prius oblitus fuerit: tunc
aut Antonio tracho viro humanissimocū quo ad Marturū pīsaurensē meī amantī-
ssimū mittant: aut viro indyco Rinaldo fulginati confestim ut tradasculm. Vale. &
siqua se mea tū opera opus esse: me utere arbitratu tuo. Ex Mediolō-vi. adus Cōdo-
bres Martellii.

Franciscus philofus. Senus certi ignofulto & equi auro fal

8 Microbius gentilis dethronensis iunior filius suo quidē iudicio admodū prudēs
meo aut nō iprudens oīo heistermo die me offendit in aula ducalis curie incedēs
frōte ut plerūq; solemnesupina. Insultūq; opimūe sui appellat me insolentius uoce alto
re o philese inquisitūq; minus fungens officio boni uiri quid istud inq; Sā n. aenē
negd fortasse pperā p imprudētū perpetrauer. Tū prgmus cretus in digitos clau
q; ceruice subditi multo perulētius. At es tu quidē fraudolētusq; Scrus corti nōdū
sueros quinq; dissoluerisq; et quatuordec reliqui sunt quos ei debes et pensione do
mus: quā papie ino primo cōdunsiat Mediolio metu pessilente abestis. Huc ego
audet corpi primū stomachari paulatim uix me cōueniūquin subleu nebulozēq;
appellari. Sed morē cōtūmū me subiectūq; subdūna. Vellē equidē Ambrosius nō minus gra
uiter studiositāq; iuri ciuiliq; si scisses modestus loquens. Tū cepit ille magis ma
gicq; excidefere & tanq; ibmē ergo me inq; leuē esse dicit. eādē uocē enī enīq; igo
minis cū clamore mouit nō modicā rufam altitibus. Accurrit n. nōnullus sit. Quid
multis nōloti eius uicisq; dū fageret leuantes ut ipse dixerat nōmē ab oibus est leu
fimus indicatus. Nūc autē ad rem ppius accedo. Ego mi Scrus cōdūxi domū nūc. Tūci
lōge enī aue grātiore q; qū in xpi primis cōsuetudinēq; facit idē Ambrosius fuit in ei
hū. ut idōctis quibūsdā gratificaret qui meū illis aduentū istius sue derisioisum ei
sumāte: ita induxerit Ambrosiūq; nihil omittent corpi oīumq; mihi molestissima
fore iudicasset. Et qm peritoris erat affectu oīum primū operā dedit ut pessilentialis cō
tationis obtutu me urbe extraderetū si indū ante publico cōuente cōfēns in urbem
receptus essem. Id cū pteore inhībētē affeg sequisset indertūq; docuissimūq; hōm opē
morāq; uiros ei esse fiam ut mei illi quālibetq; mora dignitātē ciuitas foret & pri
uati & publice allaturū nihil ipius aduersus palū ut prius sed clā cū atq; per iūdas me

chinabatur alias atq; alias ineptias cōminifcens in idq; maxime nitebat: nequa mihi si-
catus foret domus cōducendā quod tanto se facilius effecturū opinabatur qd̄ esset p-
ter anni tēpus. Tūc ego posteaq; sensissim ad eas tuas etiā sacrande his audui hanc tuā
humanissimā uerū Caiū qui qm̄ scisset q̄ta mihi amicitia tecū esset intelligeretq; nisi ego
eas cōducere fore: ut uacat oīo future annū totū relinquere: nō inuicem cōditionem
accipiebat: p̄sentim cū nulla ab me cōsueti pecū dimissio fieret. Tum Ambrosius clami-
tat Caiū nō bene cōsultare fratrem cōmodis nullā. n. domū phileso cōducī posse nisi
hanc unā pinde locidam esse q̄ro posset pluri. Idq; nō faciebat illa uulpe cularut ut tu
mi Senia p̄speritesset ut mihi qd̄ cooperatio cōmodaret. Itaq; dimidio plus dedi pro
mercede annuāq; dari antea cōsuelet superioribus primis ānis: Nā in reparatione horti
dēerat aureos erogari quinq; & id quidē p̄ter aureos quattuordecim quibus deservi pē-
sione uoluit. Hec aut narrata p̄lixius ab me sunt ut nosset p̄uacū & malignitatē homi-
nis: Nā qd̄ Ambrosio ipse p̄humaniter tū. d. quāq; domus adhuc mihi obnoxia est hūc
omne mensem qui ego reliqui liberū iā totos menses quattuor: capio tū uel hoc tēpo-
re meo amississim Senia. In factū uicū primū aliquid mihi ex publico arte qd̄ debe-
tur: solutū facit. Tū ille isollētiore quodā factu uel aliud ingi mihi respōdes? Quid ali-
ud inq; possim? Meq; neq; ille dolosum esse dixit. Et ipse nactus adeci li iuri cūli grauita-
tē addidisset: emōdatus loquere. Rem tenes oēma mi Senia. Mihi pecunie nulle sunt.
p̄cipis aranū ita est exhaustū qd̄ uocissimū hanc militū carybdneut neq; mihi neq; a
li cuiq; uiro togato satissat. Ego tibi debeo. princeps mihi. Nō magis ego apd̄ te sum
in crimine: qd̄ apud me p̄iceps. Si meret ille ueniamere: etiā philestus tuus. Nec tū fore
desperio: ut mihi p̄pediē dissoluat. quod merui. Quod nō factū fuerit p̄cisor in castra:
Nec illic prius lim abiturusq; mihi princeps satissat. Quod si minus affequi pote-
ro: nō solū tibi ipse nō satissat: sed etiā erit opus ut priuato arrario me adiuuēs: Nam
uicere p̄uocatio ut risque amiceū sunt cōmunia esse oportet. Tu interea temporis
tuas grauitissimas litteras Ambrosium derthonensem castigato Vale. Ex Mediolano. i. idus
Octobres. M. cccc. li.

Frācisus philestus Amico dauulo equiti aarato sal.

d Eus malefaciat huic poella calamitatq; bello: quibus meū ad te iter sterdu dīf:
nec un licet p̄fectiōe libera. Vix dici queat mi Dauuloq; moleste tulerit: scī iā
annis quattuor cōtationē meā eundi ad uocati multaq; rerūum. Satyrarū cū quippe q
u. chemēter doleam tot i eo ope lucubratōes mihi frustra susceptas. Sed utiq; res hūc
eundi est tūēid qd̄ad martiū ē reicōtū. Satyrarū codex q; decadas decē denis satyris. In
gestat distibutus ad uersos decēmilia cōplecti est pulcherrimus cū litterarū nonēu mi
nis & opulētisq; si minus inusitatē i cute te nō poterit nō delectare: siq; puro nō men-
te minus q̄ orantē letabere. Vale. Ex Mediolano. iii. idus Octobres. M. cccc. li.

Frācisus philestus Nicolao arimboldo sal.

q Varto idus nouēbres ad Caluianū ueni i castra s̄phortianarū: sum p̄humaniter
& honorifice exceptus a p̄cipe. Nec dubito me oīa ex finia nostra consecutū. Id
factū cū fuerit: reddā sp̄rimū certiorē. Vale. Ex castris dualibus apd̄ caluianū p̄die
idus nouēbres. M. cccc. li.

Frācisus philestus Mantueo p̄saurēti sal.

f Vm oīa a munificētissimo p̄cipe nostro affectatusque uolui. Quod eo est mi
hi inuidius: quo me uideo marā ex parte liberatū. faldidoli istius lōgi morōta-
re atq; ineptitadie. Tibi aut plurimū debere fateor: quod mihi & te sape & uerbo sem-

per satisfecisti. Reliquum erat siquis pecuniola mee familie ante meum reditum opus fuisset ne desit. Et quicquid dedens adde ratuncula noſtre. Vale. Ex Gammara 10-
nis Decembris. Mccc. li.

Franciscus phileſſus Nicolao arcimboldo fil.

o Minia mihi tribuit humaniſſimus princeps noſter: que uolui. Nūc Ferrariā iacito paulū diuertere illiui qd illc eſſe accepi. Antonii quendā ueronenſem: qd idēi Karoli Gonzaga filius nūc h̄ ibic eſſentia dicebat. Is cū Karolo una abiens ſecū abſtulit eodē quēdā meū quo nūc illc magna ex parte cōtinentur: que a plutacho mirabili diligētia ſcripte ſunt. Eo igit navigant huiusmodi codicē recuperē. Ad Naxalem Chriſtiani oio apud uos ſum ſunus. Vale. Ex Cremona. in idus Decēbris. Mccc. li.

Franciscus phileſſus Xenophonti filio fil.

a Ccepi binas litteras tuas eodē die cū primū ex caſtris ducalibus Mediolanē ad ual. ianuariis reuertiffem. Hæc tu alteras ad me dederas. x. kal. decēbris. alie ras uero. vi. idus. Intellexique ſcripſiſti oīa. Et quantū uideor peregrinationis iſtus tue ſcieas iam te cepit. Quod ſi ante abitionē tuā Ciceroni i officiis audire uoluiffes: aut nō abiſſes. plerūq; clam patreant tū ſubito donū nō repererent. cū nōdū in delibat do neq; ipſi nec enī diligenter ſatis adhibere poteris. Nihil tibi erat in diſquibet in Romanā curā te recipere: ut qd dō habere: unde & melior quotidie & doctior ſi res. Quod ſi prædix potius qd ſapientie ſtudio dicebaris. hoc eſt: pecunia magis qd ur tate atq; diſciplina dicebat tibi apud munificēſſimū noſtrū prinē pecuniōſiſſimo bre ui efficiam. malles negotio qd oīo te offere. At fueritque te induxit. Itaq; ignoſcēdū eſt adoleſcētiæ tue. poſthac cōſules tibi forſſe melius. In pſentia ut ſcribiſcapis inita n. Si religiōis amor id monet nō iproboum. etiā atq; etiā cogites qd tibi ſtatuendū ſit qd ſequēdūquā iocōdū uis. Nā ſi putas te i eccleſia fore clari ſine us amibusque apud ſacerdotes habent in p̄cio: uidebimur erras. Nā cū alia multa diſcēda ſunt nō ſus poſſi enī i primis oīſq; diuſe rōis cognitio ſentēdaque theologia diſc. Sin iccirco iſtiusmo di deſideriū te compūnit ſine labore uis iocūdū ducas. qd tuū ſim iſtū p̄batoruſpo te: facile ex meis moribus cōſtare. Quare ſi me audis primū oīam te ſim collige. ſecū habita. Meditare iteq; iteq; uis uiuere decorens. Sen tu ſeculare quam uocant elegiſti: ſunt eccleſiaſtica munera malueris: probō modo ſit cum laude. Quod ſi omnino ad nos forſſe redire inſtruis tibi ædes patris nūq; occludentur. Vale. Ex Mediolano noſis ianuariis. Mccc. li.

Franciscus phileſſus Xenophonti filio fil.

f Ccepiſti primis litteris aliquos iſte cōſq; cupiē ſcribere: quare Sphortia de pph. & nō p̄ſentem notari. Ad hæc quæ rōne plerūq; i p̄ſa ſyllaba p. æ diphthōgū ſcri pſen. Accipe qd petis utiq; breuiter. Sphortas uō ſolū p. p. cū aſpiratione. h. & nō p̄ſa me ſcribi: qd recta ſcriptura. ſ. poſt. ſ. apud latios eē nō p̄ſa: ſed etiā quia nomē Sphor tia deſcēdū uolumus a ſphor: qd eſt ſ. tropæ ſphorta id eſt ſames unde & ſ. tropæ la H & γοῦ μιν ἰσφρτη & apud nos ſportula. Huius aut rei cūm qd platonē ſecutus i eo l. v. tro q de reſtitutie nominū eſt iſcriptus: i libris de uita & rebus geſtis Franciſci Sphor tie ſum redditurus: hoc tpe ōmitto. plerūq; uero iccirco p. æ diphthōgū: qd deſcēdit ſ. tropæ & τὸν π. ἀντιφρῶν qd plerūq; ſignificat cōuerſū e. lōgā i diphthōgōn. æ. ut in ſcena rhexia. l. theſi i aliſq; permulſis diſtinctionibus uidemus obſeruari. Vale. Ex Medio lano p̄ſide idus ianuariis. Mccc. lii.

Franciscus philofus Jacobo camerinati fal.

- Olim tibi perfuadeas tua ab me negligi: quod minus apud me tibi significatim : quod mihi Cicero Angelusq; responderunt. Hi qd peti diligenter curis putant aio ppedi ex tua tibi cōfultu in. Cōfultūq; qd tua causa exeperantatū occupatōes pncipis que sunt fere inenfe ob plures perdas legatōes: que uno pone tēpore cō ueritatatū his tūpiter interdufflent: dū his liberetur hūc pntentia ac follicitudine. Differi tamen res tua dia non poffit. A me nullum erga te officium aut ftudium negli getur. Tu interim esto bono aio. Nōn. ftum intelligere tua faliet fpec. Vale. Ex Mediolano. x. kal. Februaris. Mccc. llii.

Franciscus philofus Renato regi fal.

- Ems literas ad te dedi āno fupiore us de rebus: que tua maxie intereunt. Ita q; nō poterā nō mirari: qd nīhil rēfponderes: pntentū cū te humaniffimū faciliūq; effe tēpore uno oīum cōfultū fcrmonēq; audierā. Sed loānes cōffa uir clariffimus idēq; graiffimus qui modo & tuus & chriftianiffimū Francorū regis legatus i Ita lli uenit. Liberatū me omni dubitatōe: quippe qui corā affirmari nallas tibi oīo redditas effe literas meas. Deus malefaciat hominū uel negligēcie uel perfidiāq; & me ho neffiffimo officio: & te nou mediocriut opinor uel uilitate: uel uoluptate fraudarint. Quibus literas ad te dedi: Frāci fuerunt oīs: quoq; uni Malurter cognomētū ē homini bellis artibus ftudēt: & tūut acrobatio fcratiffimo. Sed qm que fcripferā nō accepta in pfcina tibi corā exponet idē loānes cōffauius fides & diligētia tibi fole clare effe debet. Vale. Ex Mediolio. vi. kal. Februaris. Mccc. llii.

Franciscus philofus Gulielmo Vrfino Fricie cancellano fal.

- Vm uir clariffimus loānes cōffa regis legatus a florētis rediens in Feficiū Mediolano iter faciens me petiit tuo noie libros de exilio quos fupioribus fuis elucubrati. Hos ego ad te ideo in pfcina dare nō pōni: qm nō effet tū temporis datum: ex tibi poffet. Ita q; non potui nō fere pmo effe: q; tibi tūto & tanta dignitate uiro minus ftatim gratificari qui uerim pntentū ea in requit mihi uō minus iuctū da effe q; futura honorifica. Nā & te iā pridē cū ob florētiffimū tui generis fplendore: tū ob illuftrē eruditionē tūā fingularēq; fapientīā mirifica beniuolētia obferuē & ignarus certe nō fum: qd fit meo nomini ac ludi tua auctoritas iocemētum allatur: tūbi fcripta mea tuo graiffimo teftimonio confirmari. Nec n. debeo dubitare mea tibi uoluptati fore: & humaniffimus fis liberaliffimūq; natura: & a me tū opere diligari: ut nīhil ad amoris cumalū poffit accedere. Dabo aut operis ppediē mōt gerā uolūtati tui. Nā tum libros de exilio quos petiitū alia pluraq; ex his: que a meo ingenio ftudioq; mārāt: curabo ex tibi ex plane: queq; futura tibi iuctū dora cōftitabo. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Februaris. Mccc. llii.

Franciscus philofus Iacobo bicheto fal.

- Illi te iā pridē plūm diligētiffimū macharēt fortaleffū uidelē codicē meū effe apud te tādū uel iūffe. Nā qd dixeris puero meo cū tibi nō effe: haud intelligo: que fit animi tui fcia: Nōn. pnto id dicere te: qd meū codicē nequaquā habueris: Nā & habui fū: & cū alīs cōmodatū. Quod fi illū fortaffa amiferis tibi amiffum uolo nō mihi: quā q; opinor amiffum tibi cū non effe. Itaq; rogo te: ut hūc meo puero meū illū codicē ad me desine me cogas aliunde remedium poffere. Vale. Mediolani ex adibus meis. llii. nonas Februaris. Mccc. llii.

Franciscus phyllis iacobo bichero GL

q Vantū uidere uideorita negotioſus eſt ut nihil ſibi otii reliquatur ad igringendū
inter ſtantiam libroꝝ tuoz; copū codicū illū meſquo due oratōes Lyſie a uobis
traduſſe altera fuebat de ludibꝝ athenieſiſaltera iudiciali cōtra Eratoſthenem ad
tertiū; Artoſtela Rhetorica ad Alcxidꝝ regē uoſtra et traductio cōmentarū. Nū. nad
duo poſſunt crediti aut te aliam manu obſtante qd officiū tui fideiꝝ ſerualle pſare
Nū codicē illū tibi cōmodauit tempore illius optimi philippi dociſquē ea tu lege peti
ſiut excubi curare nō ut unqꝝ noliſſetis. Atqui repetui ab te illū per id tēpore inter
dumcū diceret uōdum excubi eſſetū ego tū audire ſecus eſſe. Tuā cōſtatōē iureo
ſerebā patienterqꝛi putare qd eſſent excerptas ſontaliē nōdum eſſe ab te ſatis emen
data. At nunc quā pteritice ſi anni cōplures nihil aliud ad amicitia iure me ſactum
conſtituamut conſtituoſi te ſecuro curioſe me oīno illuſſe mea mihi ꝑprimū uideat
re. Vale. Ex ſcribis uoſtris Mediolā. iiii. non. Februaris. M.ccc. lxi.

Frānciscus philefus Guilielmo Vrbano Frāncis cancellario fili di. pl.

d Ederet alteras ad te litteras scito. kal. february quo ipso die iohannes cozza vir oi
laude ornatus hinc i francij pfecturus parabat. Sed cu postea retardatus a meo
principe dies aliquot pter spem Mediolani ageretur: reuertit ad me eodem quidam meus qui
anos nō multos peregre abfuerat. Huius ego roditu ad tua ci humaniter & libere exce
pit quasi tam diuturne eius abfentia nō mediocriter faciem suam quippe q me iusto ab
fisset. Vege ea lege is reuertus apud me in gratiā rediit ut cōfessim alpes trāscenderet &
te miferet & francij itaqz illi quidē ut hospites te uero ut ppetuū dāmi itaqz dono a me
accipe tria nō uulgaria aut cōmēda opera. vñ oratores duo hoc est oratōes duas al
terā fūntatē de laudibz Atheniēsiū iudicialē alterā aduersus Enastōthē adules. Ter
tium aut opus est Rhetoricā Aristotelis philosophi eloquentissimū ad Alexandru regē.
Hec n. omnia e græco in latinum tradidit cum effem pmodum adolescens philoso
phiam Florenti oratorūqz docensque quāqz existimo per te tibi fore iucundissima:
spero tamen propediem alia quædam ad te dare que longe sis maiorē me uoluptate
lectitatus. Vale. Et me Christianissimo regi Karolo g̃diligētissime cōmēda. La. Me
diolano. xiii. kal. martis. Mccc. lvi.

Fructus philefus Alberto Siano Ed.

n Ihl mihi incidit in tus litteris hoc tēpoet potuisset contingere. Nā & de tua tu
rūq; oīum bona ualitudine certior factus sum ad qd̄ uolēnter optabā. Eno
chum nostrū i iunēt frugi probūq; euasisse ex te patre intellexi. Quāq; n̄ ab ipsi usq;
pueritia boni de se spem polleebatur Enochus non poteram tamen non subuēre ob
iniquitatem tempore scire accidere posse q̄ uolemus. Itaq; immortalī deo immortalis
habeo gratias qd̄ te patre grauissimo optimoq; uiro dignum se praestiterit. Quid
autem cupit bonis artibus etiam a nobis instituerem nunciat non ingratus. Et ut breui
respondeam ad Apulei te uidebas tuo moq; desyderio cumulatiſſime satisficam.
p̄ cetera quoniam de his quae in praesentia ab me scribuntur te te mentio facta est de
id ad te particuli quidam ex scitido Sphoriantis nostrae libro & praefationē huius
Sphoriana. Vale. Ex Mediolio a kalmaris Marc. lli.

Franciscus philofus lofui Martini mōtifficati fcl.

Omnēs colla istuc modo rediens mihi tuis urbibus renouant te liberos meos de culio dedisse sperdē ad me. At ego illos uisū uidi. Itaq; tuū fuerit meminisse

doctus & amice uobis loquar. Itaque certamen tam temere iratus. Solemus enim non nunq̃ rōnem descentes sponte sequi a perturbatione. Idēq̃ facimus. Irpennumero decopte susationibus aliorūq̃ uel nos dī exōi uel se ultio cupientes infārie stimulos inextinguētibz urherentissimē concitati diuina oīa humanaq̃ iura confundimus. non tā dīgnitati noster consulentes q̃ aliena p̃ contumeliā ac nequitiam oīem inflicētes. Nec sane dubitē utrūq̃ ueltrum probabili aliquas rōnes adductūz: quibus iure a uobis fieri uidet̃ quod iniuria facta. At ego nullis illiusmodi rōnibz assentiendū censeo. cū neq̃ passim amicitia neq̃ etas uelire neq̃ ipsius decori rōnem habeas. At sum iniuria la cessitas. Et que nā iniuria tanta est: ut delirare uos cogat. Satis enim delirare qui mentē. Ea est certe perturbati a natura uisus impetus ac furor: ut sibi moderari uullo pacto queat: quippe q̃ in se etiam uera si minus mentitur oīo: aut uanus sit tñ: aut mendaciū dī cat: cū uel gratia uoluptatis uel rei ipsius amicitia mendaciē se p̃stet. Nā qui rationis lumine sit ceceatus: idū eo cecitate intueri quicq̃ p̃spicue nec recte iudicare pōt. Quo fit ut tanq̃ per obscūssimas tenebras incedens unde egrediat̃: qua pergit quo pueniurus sit nesciat. Sanius certe fuerit primis illius uondū uiuā elēctibz permotionem scitilla sote resistere: q̃ transirent in flamas: qd̃ postea qd̃ factū non est: sed accenso iō igni ex fomēta materēq̃ adicimus: ut ais cōflagrantibus fieri nulla possit accessi contumax. sūt eo re medio: qd̃ oībz in us rebus natura solet afferre: que humāi sunt solutiq̃ appetitus: hoc est: ut quod nō ipsi non ualent: sitetis sūt p̃stet. Quāto audi o: nullū est maledicendi genus: quod dū mōre per oīem uituperationis cōtūmētiā digladiamini: intactū reliqueris. Nullū ai flagitium: nullū corporis uitū: nullū fortunae: qui uocē in cōmōdū omniū sitis. Quod aliud deniq̃ genus detraquo in uestrū dedecus sit utendū. Equidem p̃ter singulare quiddā & inauditi inepitodine nihil uideo reliquū qd̃ addatis quo ridiculo sitis cunctis hoībz. Nā quid ineptius dico: qd̃ istius queat excogitari: uiros doctos ac senes maledicendi intēperantia q̃ dissolutione uel uti glorian: & id quidē Romana in ca riahoc ē in celeberrimo atq̃ splendidissimo totius orbis terraz spectaculo: i grauiusmo p̃soposq̃ cardinaliq̃ conspectu: oculis sumi sanctissimq̃ pontificis Nicolai Quinti non minus mirabili uirtute ac sapientia: q̃ suprema dignitatis p̃stidia uices Christi in terris gerit. Vt enī de reliquis patribz uirūq̃ integerrimis concitēcam: quibus aut sto machū uos mouere aut rīdū contentandū est: qua mente: quo aio in uos esse arbitramini Nicolai Quinti tanta bonitate: ita iustitia: tanta pietate pōtēstati uel legi: uel audiri que tā petulantē tā fode in uos inuicē declamatis: uas enim liberrime de uobis apud uos loquor: quoz laudi neq̃ seruo atq̃ mer. An minus fortasse meminisstis eū esse hoīem naturē: ut similitudine morū ad beniuolentiā facillime agant. dissimilitudine uero contra. Itaq̃ non absurde Agellā tradunt eū quēq̃ inuenerunt: qui aliū uituperaret laudaret: dicere solitū ē non minus ex ipsa oratione iudiciū facere de eo q̃ dicit: q̃ de quo dicit. Et ne id gdem mirū. Nam p̃motus aius permulta effatus est: necesse ē: que non mē dicit: mōbz iacturi afferant apud sapientis & bonos uiros: quoz aures offendit: dictis: que ipsi uō p̃bēt. Quos aut alienos a nostris moribz iudicemus: ab us nos quo q̃ aīum facimus alienū: preterea nemo quēq̃ oīo amare possit: quē flagitō senserit obco xū. Et si ipse ut oīo bonus non sit: Nā uel in morū similitudine deprauati ai se odiant. At illū a flagitio abhorre qui censeamus: uis flagitiosissima sit oētiō. Fœbeor equi dē igerne de mēpso. Nec me inuam iam natū quātū & quinquagesimū ulla a uentate compect pudor: quod eo scio libentissimē exemplū meum uel probetis: uel inueni

ni. Sum quodq; in quosdam inuectus acerbius fortassis per esse: & id sine ulla usq; alterum laedens iniuriis ingenti potius a quibusk; contumelia laeditus. Tamen cum mea lego: & meipsum considero non possum non erubescere metuensque quoquo modo utipotent in meipsumque aliis dederam uitio. Non enim quæ in aliis iure et carpinus nostra sunt oibus. At oratio nostra occulta esse non potest. Non modo me Salustius is non delectatur scripsit in M. Tulliam. Cicero ne nec item oio quæ Cicero in Antiochum in Timarchum philippumque Demosthenes sed et ut sanctissimus ac discretissimus Hieronymus non sine molestia a me legatur: cum inuitur in Rufinum quem uix de hunc extitisse ex eius scriptis facile ipsi cognoscimus sanctum uero bonumque fuisse Aurelii Augustini locupletissimum testimonium docet. Quare si spiritus populi atq; Laurentii illam facere tamen istam tamq; abominabilem maledicendi licentiam. Memineritis bonæ sinæ memineritis decori memineritis ætatis uestræque alter iam senis alter senectutis æge. Memineritis usq; me minueritis sempiterni iudicii quod admodum longe a uobis abesse non potest. An estis oblitus mihi uindictam? ego retribuam: quod in uobis quid sit apud iudicandum non intelligo: quod uestrum non est munus orationum gladius per os utupationis contumeliarumque uulnus acerbumque spiritum in uobis fuerit intermissis. Quid de uobis presentes sentiat quid posterit iudicabunt in quo oris manus scripta uestra prouocant: itaq; uos etiam atq; et rogo & obsecro ut redatis tandem in gratiam meam. Omnisq; oibus atq; iram meam per uos innotescit innotescit quæ ducit uel πικρὰ καὶ λυγρὰ πικρὰ potius quoad eius fieri licet atq; certe licentia ad benignitatis pristinum munus studio operaque contendentes et iustitiam laudem apud homines & dilectionis incrementum apud summam pontificem & penitentiam gratiam apud mortalem deam mereamini. Valete uiri amicitissimi atq; optimi. Ex Mediolano nonis martis. M. cccc. lxx.

Franciscus philellus petro Thomasio philosopho medicoque sal.

f. Eandem librum de exilio qui de infamia inscribitur uelim hunc isti tabellario qui meas tibi litteras reddidit ad me des. desiderio et tertium quo de paupertate distulimus: qui si ipse quoque apud te edato istis eidem ad me tabellario. Sin minus est apud te quare a Bernardo meo iustitiano. plura ad te nunc scribere non posui propter occupationes meas. propediç agi tecum plibus. Vale. ex Mediolano Nonis martis. M. cccc. lxx.

Franciscus philellus petro perleoni sal.

d. E phæthone quod petasidichio trisyllaba est phæthon. Scribis enim apud grecos φαίτων phæthos: & νό φαίτων phæthon. Vale. Ex Mediolano. viii. idus martias. M. cccc. lxx.

Franciscus philellus Epistoliarum liber undecimus.

Franciscus philellus Sigismundo pandulpho Malatestæ ducali Imperatori sal.

Vi patrem tuum pandulphum Malatestam summa uirtute principem esse: potest semper colui senem iuuenis: nisi te filium amem. obsecroque tuam senem senex uideat mihi admodum ingratus: praesertim cum ille me et erat unus oium manifestissimus: non duxerit solum sed et pulcherrimis beneficiis quique affecerit. Accedit ad hoc si institutum tuum in omnes eruditos & doctos homines uel consuetudo: uel humanitas quæ ita rapit ad te colendum: mo mihi nomine esse dulcius nihil potest. Non enim esse non potest omni laude cumulatus quidam princeps: qui si-

mulacta etiā uirtutis & disciplinæ tam opere in aliis adminis. illisq. beneficiis: quos tu-
les existimans. Quare tibi persuadens uelam me ita esse tuum oia tibi de me possis qua
si iure quodā peculiari possidem: Nā ego in te non modicē spem constitui & colloca-
ti habeo. Et ut intelligas: quo aio in te sim: & q. faciam tui gl'orie breui p'strigā. Duo
sum nuper aggregis operaque literarū immortalitati cōmendā: alterū uersaliter profū.
Et hoc qdē de uita & rebus gestis Francisci Sphoræ fecerit tui inscribit illud āt Sphor-
eada morte figuratq. poetarū ubi q'rā mea facultas ferentū hūl omittā: qd sumi principis se-
licitatē probet. In utroq. de te sum uerba facturū: cū p. tua dignitatē etiā pro uirtute.
Id aut ut cumulate facilius tui opera opus ē. Res abs te clarissime gestas uulgo nō
ri uideo plurimas. Nec inuenio quēquam neget oia te gessisse nō sapienter minus q. for-
titer. Sed una te turbor: qd ordinē modiq. ignoro. Nec est: qui mihi oio finisset cum
alii de loco ubi qd cum laude factū sit: ali de tēporali de alio quopā negotio inter se
discrepent. Quāobrem cū dignitatē cōsules tuarū et uirtutē meriti cōmentaria ad me. ali
qua dedens uel maternis uel a iunioribus scripta: unde tanq. et aliquo fonte qd in te ue-
rū sinhaui. Quod si feceris tanta sollicitudine me leuabis: ut igentes sim tibi gratias ha-
biturus. Et q. non sumus es aio liberali atq. beneficō: gnarus p'multos apud te etiq. i
humilimodū cōmentariis cōficiendū: nō inepte operi sui accōmodatū si eam prouincā
uero disertissimo petro perleoni cui tuo delegaueris: & tibi & mihi egregie satisfacies.
Vale splendidissimi decus Malactarum. Ex Mediolano: viadus maris. Mercedem.

Franciscus philisus Nicodemo franchodemo sal.

p. Ostendit hinc abisti quod p'sens mihi p'suaserat: mutati estis ab oī tui etiā
suaione aborcam. Duxerū tibi Andreā alamannū p'sentē adolescentē mihi co-
ram exposuisse renuntiātū esse pontifici maximo cū de eius uita ac moribus. Mediolani
sermo aliqui haberetur: me qd formem interrogatū respondisse Nicolā Quinē uirum
mihi uiden doctissime enactū: sed adhuc sapere simulatū. Id tu d. etiam esse pontifici se
credere: p'multis & argumentis & rōnibus ostēdere studuisti. Et ut es oī in te accur-
tus & bonus ad id maxime elaborasti: ut ab hac ai sollicitudine me eximeres: id qd etiam
plane p'stiteris: cōmisi aliud quiddā post abtentionē tuā uenisset in mentē. Est Romae: ut
nostri petrus Candidus decembris egregius: qdā & maledicendi & infideli artifex. Is ad
uersus me p'multa tāmpidē perpetrā est machinatus: per oīm ai nequitiā: adeo ut nō mo-
do mihi dam. & p. latrocinia semp. detrahente consueuerit: sed cōuiua quop. Mediolanē
sa illa nostra quē hic cū aduocacō: tati: multis in locis anis supioribus cū nobilissimus
dux philippus esset in uitis: deprauit atq. corruerit. Qua fraude factū est: ut eua-
deret publicā infamie notā: quē illis nun solentq. uulgo appellant: falsari. Nec sine dubi-
tatiō eundē istum uigintiū candidū originē ac legitē extitisse & calūniando & inducē-
do discordiā: inimicitiarūq. oīumq. bos poggios ac Valla inuicem se dilacerāt: per oīm
contumeliā: sorditati. Consecuit enim ex aliop. incōmodis & infamia: famē suē cōmo-
dis cōsulare. Siquid ergo de me ad summū pōtificem salū delatū est: nebulō iste Can-
didus debet esse in cā. Itaq. omnium primū abs te petorūt si hae litterae te prius offende-
rūt in itinere: q. Florētia exercearis: Andreā alamannū conuenias: ab eoq. scisciteris: io
catare sit hac de re mecum ut pleneque solentian locutus serio. Deinde si uero mihi ca-
lumniā renuntiāsse Andreā non finisse animadueneris: te maiorem in modum etiam
q. etiā rogatū meo nomine p. pontificē adeas: & ei hae omnia de me referas: quē p're-
sens corāq. cognoscis. Nā quopāto uerbo uisuperiorem & uerā & protū perleone lau-

darim innocentē preferim & sapientē uir & de me ispidē meriti optime. Tu rē times. Reliqua pro tua prudētia ipse p̄stabis. Vale. ex Mediolano quarto idus mart. M.ccc. lvi.
Franciscus philelfus petro perleoni ſil.

g Vid uolo iſtica agas meo no. egeret ad te ſcripti. Fac ſi me amas ut ſpiritu alean Sigismundi principis diligētē expone qđ tibi uides in cōmentariis datū. Quod ſi feceris: rē mihi facies miſſice gratam: habeoq; tibi nō multas gratas imorta- lis. Cū has litteras iſi eſſem obſignaturus: Xenophon filius aduenit cū litteris tuis: quas ſū- ma cum voluptate perlegi. Nā ex litteris iſi quas ad te dedi quanto kalmariaſſi potuiſſi non obſcure coniectare: qđ mihi incandus fuerat tuus in patriā reditus: qđ nulla tua epi- ſtola ſed ex Genua cognorā. Quod aut tanto pere tua oīa mihi cōmunia eſſe cōſiderare non erat opus: Nā tua erga me alium impidē noui & tibi meus ignotus non ē. Volui ſem Xenophon apud te fuiſſet tibi gratificatur. Sed comutem cū facit ut ei ignosca- tur. Quoniam beui te uidebo: in preſentia longior eſſe uolui. Et tuā pudiciſſimū ipſiana & uolubros oīa bene ualere opto. Vale. ex Mediolano pridie idus martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philelfus iacobo camerinai ſil.

g Vantū diligentiam adhibuerim in rē tuſſipotes ex Ciccho Angeloq; cognosceri. Idē ut mihi in hoc tempore officiū preſtetur: uelutem cupio. Fac inq; opera & ſtudio tucent Cicchus quod intereſt rei mer pecuniarie apud hos rēles ſpiritu litteris ſuis abſoluat. Vix bono ſit atramento ſemper ut aiunt. Et ſi de opus eſt & celeritate. Cauſam Cicchus ex me coram icclerit. Co. licet epistolaram cum primum abſolueris dabo ad te libenter. Xenophon totus eſt tuus & pater non minus. Vale. ex Mediolano xii. kal. aprilis. M.ccc. lvi.

Franciscus philelfus Lodouico gonzage principi mantuano ſil.

n On equidē ſum oblitusquam mihi nuper in agro bruno beniuolentiā oſten- diſti: & quā me nō humanitate ſolū: ſed benignitate et perſepe eroperis. Itaq; ex eo tempore intellexi permagnū mihi in te ſpem & poſſit eſſe & cogitare. Inde qđ ſc- dum eſt: ita te obſeruat ac ueneretur me ab te putē dignū eſſimari: in quo nullam beneficiū tuū ſit intermoriturū. Quare mea me de te opinio ne fallum habeat: eſt magni- tudinis & munificentie tua. Quid alit abs te uelut uelut ſermonē intelliges. Eſt cele- ritate nō minus opus qđ beneficentia. Vale. ex Mediolano. iiii. nonas Aprilis. M.ccc. lvi.

Franciscus philelfus Alexandro Sphortie atendulo principi p̄ſuari ſil. pl. d.

e Xiſtimabam te autē repetitūq; Mediolanūq; proſicere in Tulo. Sed qđ di- dici ſecus fore: quod perſens te cū ac coram acturis erantene & abſens & p̄ le- tras agam: necēſe eſt propediē uſu principis non tū ſui qđ negotiū mei cū. Romam itu- rus ſum ad ſummi pontificē. Ut uolū ex eo ſum philoſophos ordines: qui rē pecuniari- am in bonis non docent. Quo ſicut neq; ſum aut diues nec eſſe uſq; poſſim. Nā habet nemoqđ negligit. Et mihi nō habenda eſt rō dignitatis Sphortianico preſertim cōceſ- ſus: ubi cultus exterior nō paucior qđ interior ſolet eſtimari. Mihi pluribus opus eſt: que princeps aſſidui p̄ſtare non oīo pōt. Itaq; partiendū hoc honore te cū eſt. Quā tu p̄uncum libenter fueris amplexas: non minus iudicandus qđ notandus Alexander exiſti- mera. Vale. Ex Mediolano quarto nonas aprilis. M.ccc. lvi.

Franciscus philelfus Andrex alamanio ſil.

e Rat ad officiū uel humanitatis tua poſtraq; hinc Florentiā reuertit: ſiditeneſi ali- qđ ad me daretq;bus de te tuiſq; rebus oībus p̄ ſicilia noſtra certior fieri. Quod

tamen te non fecisse eo fero moderatus: qđ uerbum est in neqamos on amoris q̄
amicitię hoc ē uerus q̄ philēli rationem habere maluit. Vex si lapsus omnia modici:
Nā ager frequentius q̄ par se renouatus non admodū saepe perdit i legentē. Ad filioem
procreationem non ad uoluptatē coniugium est constitutū. Quin quo tanor est huma
nis in rebusue fuisse est uoluptas ois. Nā quod societatem affectuauendi oio esse nō
potest. Quare si ad hoīem amicissimum scripissimō modo fecisses pro officio: sed qđ
tūc appo. Autiorū sumptus tēporis ad manū tibi uoluptatē iurpisses. Itaq; si
me audis: litterarū fīsculos ad me q̄rimū accōmoda. Et quid ipse agas: & quid agatur
in Tuscia: sic intelligam. Nā hic nos ad bellū accingimus non sustinendum: sed imortali
nostra cū gloria profigandum. Nō enī alere bellū uolumus: sed finitū quod si ēt uos
factum ut constituentis: & uobis & florentissimę reipublicę uelut q̄ saluberrimę cōsu
lens. Nec est profecto quisq; in noīe latino: qui uobis uis cū & ai magnitudine & alita
dine: tū etiam prudentia sit superior. Quo finit nisi ciuile uel discordia uel similitas re
bos cogitatus uestros impediatur: utores beui futuri sitis. Vale. ex Mediolano. iiii. nonas
Apriles. Mccc. lii.

Franciscus philēlis Nicolao Strozę equi aurato fil.

p Vras fortasse uel obliuione uel negligentia factū esse ut quod ab me istinc solutū
ti petieris: nondū ad te ierit. Sed neum pfecto istiusmodi uitio: est locus apud
me ullus. Nā & memoria ualco pluriū & sum unus oīum diligentissimę: præsertim i
is rebus quę amicisq; interfunt. Quod aut uahementer & diligē te & amētum ea facit
familiaritas ac necessitas: quę multū est si maleis inis cū uniuersa Strozarū familia: tum
ipse tu qui de me priuatiō ē bene promeritus. Sed deo fuerunt in ciuit in hanc dē mī
nas finit uolēbā bi gratificatus. Nā & librario carui: & quiddā pro officio meo pre
stare me principi meo oportuit: qđ ita me impeduit ut nihil oīo oīi mihi concessum
fuerit. Sed quo ierit: præsertim cumulat us propediē ad te ibit. Tu me interea tēporis
ut amare non cesses: atq; ēt rogori quod ita intelligā te fecisse: si me nobilissimo: illi
principi quotidie magis feceris cariorē. Grauiſſimum & humanissimum uirū Lodouicū
Castellū bene ualere opto. Vale. & dīſſimō Tito meo saluem plurimū uerbis meis
nunciato. ex Mediolano pridie kal. apriles. Mccc. lii.

Franciscus philēlis Nicolao ueroni fil.

q. Vob nihil ad te scripserim post meā a uobis abitōne: honeste quiddā occupati
ones mer cūm præstiterunt. Itaq; rogo tam hū ut ignoscas: itaq; perſuadeas me
unū esse qui tanto te amore cōplectitur: aliū magis neminē. Itaq; siqđ in me ē qđ tibi
inundāſſe possit: id ita esse tū estimato: ut meū magis esse non possit. Cōmuni pē
cipi me qđ diligentissimę & qđ pūſſimę cōmenda. præstantissimū uirum eloquentissimūq;
Castellū saluere plurimum opto. Vale. ex Mediolano pridie kal. apriles. Mccc. lii.

Franciscus philēlis Franciscō castrenſi grāmatico fil.

g Vm tibi prouiciā istinc soluens de egredi debes: esse nequaſ nefcius. Itaq; mi
ror: nullas me accepisse litteras tuas cū eo commone qđ in principē illum oī laude
& admiratiōe dignū ex tpe luserā. Faciens igit p benignitatis nostratū tali me desiderio
q̄rimū tuis: quod ut facias: atq; ēt abs te peto. Vale. ex Mediolano pridie kal. apr
iles. Mccc. lii.

Franciscus philēlis Lodouico castelli fil. pl. d.

c Vm Antonius Tricinus Ferrariā potenter: dignū me factū estimabā: it meū
uacuis litteris ad nos iſſit. Quid aut aliud ad te scribere q̄ unū illud: qđ & liben

ter apud omnes & continēter perdicor: me tibi cum ppter maximas tuas mirabilq; uir-
tutesum ppter singularē tuā erga me humanitatē ac beneficentiā debere plurimam
itaq; tibi uelim certo pſuadeas me unū eſſe ppetuoq; futurūq; nihil neq; magis neq;
parū reſuſcitarus ſim tua cauſa. Quare abs te peto atq; concedorut oibus in rebus offi-
cō operaq; mea nō utaris ſolūted enā ſi opus fuerint ita dixeris: abutaris. Vale. Et cō
muni principi me ut ſoles caſſimū redde. Ex Mediolio. xvi. kal. Maias. Mccc. li.

Franciſcus philoſus petro perleoni ſal.

e Vm primū Candidus bonit̃pus eques auratus p̃cipis tui noīe ueniffet Medio-
lanū: & ex eo certior factus eſſem de omni ſtatu tuo id q̃ d̃miras cumulate ex lit-
teris tuis quas ſilio Xenophōn ad me dedeſſantē cognorim: ualē gaudiō ſum affe-
ctus: & tibi per meoſ litteras par exatio gratulatus. Deince cū dies cōſuſuli p̃terit
iſtendidi: ei ex eodē Candido litteras meas oīs & quas ad te & quas ad p̃cipē tuū ē
deſi eſſe inter eundē tabellario interceptas ſurreptulū. Itaq; & ad Sigifmundū p̃cipē
eadē tuſus ſcripſi que antea: & rectū iocico egi breuius: q̃ per tabellariū non ſinit ui-
ſiuitate. Quare ea duntaxat audies gr̃: & cequit apud p̃cipē tibi tuum uerbis meis &
dicenda ſunt & curanda. Vale. Ex Mediolano. xv. kal. maias. Mccc. lii.

Franciſcus philoſus iacobo camerlano ſal.

n Ili ueremēter anem amoeſ tuiſingratus ſim. Que ſplendidiſſimi equitis ſua ti
lodius thoſtiniſis ſcriba tuo noīe mihi coſi expoſuit: h̃teſſime audiui. Quid
aut̃ aut ſentī aut uelutecū una Cremonē ad paucos uſq; dies cōmentabor: ac ſtarū:
Nam ad kal. maias hic capū iter ad urbē Romē negotiū mei gratiū: & id qd̃ ex p̃cipis
noſtri ſiſi. Quod aut̃ queri uifus es: quod nihil ad te ſcribū iure id faci. Nam p̃ximis
diebus litteras ad te dedi. Tu uero Endymōis ſomnū domitatus: reſpondeſq; oīo nihil.
Sed iocico ignoſco tibi: quod ita canarū Cremonēſium clamoribus obſtudeſcit apud
te eſſe nō poſſis. Vale. Ex Mediolano. xiii. kal. maias. Mccc. lii.

Franciſcus philoſus Alexandro Sphortia ſal.

e Tū p̃ximis litteris debes ſatis intellexiſſe: q̃ mihi opus ſit ope tuarūc p̃terita
ſum ignarus cū pro tua animi magnitudinē pro mea erga te obſeruatā te mi
hi libēter gratificatus: ſēti quia noui maximas tuas ac ppe iſtūtas occupatiōes: rursū
uifus es admonēdus. Ego Romē ſum p̃pedit cōceſſurus: Nec oīa tibi adſunt quibus ē
opus ad id itēris: Nec mihi tā mea q̃ Sphortiarū dignitatis ratio eſt habēda. Reliqua
tu pro tua prudētia potes cōſiderare. Vale. Ex Mediolio. xiii. kal. maias. Mccc. lii.

Franciſcus philoſus Alexandro Sphortia ſal.

p Ehumaniter mihi uidiſſimoc p̃benigneq; reſpōdiſti. Itaq; tibi nō poſſum igē-
tis gr̃as nō habere. Dicis tu aut̃ & facis oīa pro magnitudē animi tui nobilita-
teq; nature. Reliquū eſt ut qd̃ tua illa gr̃a ſauiffimaq; ep̃ſtola mihi tā liberaliter rece-
piſti ad quācūq; uſq; te ſchardid oīum effectū reddas: Nā hoc mihi preſtare gr̃atius
hoc t̃pore nihil potes. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. maias. Mccc. lii.

Franciſcus philoſus Nicodemo trichodino ſal.

q Vanq; nō cū uideus te memoeſ fore: & quid mihi coſi recepiſſes: & quid te ſa-
cere oportere: cū mecum alio uolunt: q̃ eſſes occupatiſſimus: tuſum uifus es
admonēdus. Duo ſunt: que tu mea cū ſis ſchardus: atq; Florentia ore auriſq; tuis &
Romē atq; per litteras. Hic ut & ſp̃imū & diligētē cureſ: ac etiā atq; etiā rogo. Va-
le. Ex Mediolano. p̃dicie kal. maias. Mccc. lii.

responde te etiam atq; etiam peto. Et quia fortasse nullum tibi scribendi argumentum occurrat, accipe paucis quod respondeas. Noſti uel apud Aristotelem tuū cū aliis pleriq; i lo-
catis in iis libris qui de rebus naturalibus que quæritæ uocant scripti sunt: Democri-
ti opinionē de Atomis. Atomos autē esse uolūt corpora indiuidua. Scire igitur cupio ea in-
diuiduas unde sit. Nō n̄ puto ducere id ppter paruitatē accideret atomos ipsas nec
sele diuersas & figurā & magnitudinē & uide natura esse cōstitet. Expōnere igitur atq; inge-
niū tuū exuteminiq; diligēter expones quā obrē eiusmodi corpora quibus Democritus &
Epicurus mundū cōmūtā singula ea queq; in mōdo sunt cōstare uolūt indiuidua co-
municant. Vale. Ex Mediolāo pridie idus maias. Mccc. llii.

Franciscus philēsus Lodouico caselle sal.

t Antā mihi nuper cū Ferrariē essem beneuolentiā ostēdisti: ut nihil uidear magis
cupere q̄ te uisite ḡrpiſſime. Quod mihi qm̄ aliter hoc tpe cōtingere non pōt
utor uſcio literarūq; & uideā te & alloquar. Idē tu si fueris i summis occupacioni-
bus tuis: ad tuū erga me studium nō paruas cumulas accedet. Si minus feceris: mō te cui
ſcio me esse carissimū sed publica munera accuſabo: que tamē ipsa anteponi priuatis ut
decentia etiā modice ferocemodo me nobilissimū isti p̄cipi i dies magis magisq; cōmē-
des. Vale. Ex Mediolāo pridie idus maias. Mccc. llii.

Franciscus philēsus Nicolao ariboldo iuriconsulto sal.

n Equāq; sum uelūis mea tibi oīa maxime cupere esse. Quo fitur uſt: bi fortasse ui-
dear rem meā admodū neḡigere: qui nullū faciū rectū uerbū: cuius mihi opa uer-
hemētissime opus sit. Quod ne accidere iure possit: peto abs te ut q̄d una de meā pfe-
ctiōe cōmētāi sumusq; p̄mū q̄rū in te fuerit cōfectū reddas. Hoc erit mihi tam gratiūq;
necessariū. Vale. Mediolāi ex aribus nostris idibus maias. Mccc. llii.

Franciscus philēsus Nicolao ariboldo iuriconsulto sal.

e Audeo eadē & tibi manifestissimū uiro debere p̄mū & illi harpye nihil. Nē i
accipis: etiā beneficiis liberalitatis causā pōtū manus est. Itaq; nota idignū
puto ab hōibus indignis beneficiū accipere atq; in indignos cōferre: itaq; utar equo: quē
polliceris & amice & fide bona. Quod p̄ncips decorū: hodie mihi numerat. Dū dies
octo hic sum: cupio uidere quæ tuas librarū scripſit. Quæ uelūi huic puero ad me des.
Vale. Mediolāi ex aribus nostris. xlii. kal. iunias. Mccc. llii.

Franciscus philēsus Aenico dauisio equiti aurato sal.

e X binis t̄s litteris quas Ioāni Antonio ſossano ad te dedisti: potes iam liquido co-
gnoscere aduſtū ad te meā p̄pedit fore: ad q̄d alii tū litteris tibi scripſi: quas hic
Gisperthus gymnaſia una cū hūc ulūis tibi reddidit. Et ut rē paucis teneas: ad octo usq;
dies ad summū hic sum cōcessurus. Romāque ad usq; locū libera p̄fectio mihi data est.
Inde ad te ipse mihi meo iure cūdi ueniā dabo: Nā q̄ liber & natus sim: & ſemper uir-
tutūme ſerū fieri uulō p̄ſto parat. Vale. Ex Mediolāo. xli. kal. iunias. Mccc. llii.

Franciscus philēsus Nicodemō trāchedino sal.

e T amorē & diligētā tuā tam facio: q̄ti aliud nihil q̄d mihi iocūdiſſimū esse pōt
ſit. Delectant me uerhemēter oīaque mea abs te cū uel gesta ſunt uel tentata.
Nec pluri eūſum cuiusq; rei faciendū exiſto: q̄ uel prudētissimū cōſiliū tuū uel studiū
erga me ſingularē. Quid uir magnus ille rēpōderit: tulerit: nūi nō poſſum igitur gratias
nō habere: q̄d ſe tū & hūano i me aīo & ſacili liberaliq; cōſtat. Op̄erū dabo: ne me utq;
poſſit ignoratūdi accuſare. Litteras Honoriū Macariū tuū uel iū etiā uoſtri legi p̄benter.

Sumeq; eius ingenio mirifice delectatus. Est n. & fronsdem & facile planeq; ingenium. Non potui aut nō fundere quod ei de me amicos nostri ille responderet. Facit is certe ut de iis qui eadē utaq; uite cōstita ad ultimū usq; diē usq; cuius senectus sit eadē que leonis. Nō qd agamus: Frustra nitimur iuvare Minerva. Natura valentius nihil est: nihil cūctiosius. Vnamus nos more nostro alii suo. Qui officio fungit: nihil habetq; doce atq; nihil qd accuset. Cupioscū te ad Florētinos receperisq; diligētissime curesq; dūspecula illa obteget. Hoc est mihi tū gratiū qd oīum maxie. Nos bene ualeamus oīs. Idē tu ut cures: te nō solū monco sed et rogo. Vale. Ex Mediolāo pridie idus iunias. Marc' lu.

Franciscus philēfius Albertho cencario sal.

2 Crepi literas tuas ad me & cū his eas binasq; duo dīferēssimū Nicolai & petroni & Vulpes ad te dederant. Habeo & tibi & Nicolai igenes gratias quod tū amice de me sentitis: Nā quid dicerē ueretur & ipse lōge humilior de me sentia: & amore: unde manat amicitia: cōtū finit amicitia: In plēna totū plumbus agere ipedior. Ad paucos usq; dies lēgiōr sum futurus & id quidē nō p litteras: sed plēns ipse & corā. Vale: & utiq; Nicolao salutem plurimā dicto: urbis meis Ex Mediolano. xiii. kal. iulias. Marc' lu.

Franciscus philēfius petro perleoni sal.

3 Eddite mihi sunt littere tuarū iam utinam accipere & hūc quidē solā: Nam pter hanc unā quas & uidi & legi libētissime ut solō temp quicq; abs te manaret: nō deiphobū uideamq; aliud quicq; nescio quidq; figuratū esse monuerat. Quā itē pīstetellari o. a. libet pōdē me uidebis: ubi de rebus oībus quas uel tuarū mea interestē cūctabimur diligētissime cōmūtābimur. Vale. Ex Mediolāo xiii. kal. iulias. Marc' lu.

Franciscus philēfius Lodouico Mantua Marchioni sal.

4 Vod itē tertū a philēfio nūc ad te exiit: tuas uirtutes generatū me tibi sē facere nō ingratū. Quid n. pīcipi nobilissimo & Cōcage Lodouico in primis gratias pōt optatissime cōcage q; ei oīem clāmaque se dignū pīcipatū queat ostēdere: ci-mus: hūc aliud nihil esse quo ciuitatē pīcipēs ac reges uideant: beatiores pīcipēs hoībus q; beneficiū & donādi manifestiora. Hec una res syracusanū Dionysii immortalitatis memori: cōmēlauit. Huius itē pulcherrimū uirtutis splēdor Archelāū Macedonia cum eis ostēdit genibus admirabilē. Et pīcipatū tyrānū ceteris i rebus imantē ac tēteritū indicatū solā manifestiora i doctos & bonos uiros reddidit memorabilē: Nam quā loquar de Alexandro rege Macedonia: quid de G. Iulio Cēsare apud quos nihil benignitatis nō beneficiū fuit antiquis: patrē nūc cōmē Franciscū summū uir & pīcipē clāssimū dicere solitū pōdēt nihil sibi uideri idignius pīcipē q; pecunias q;bus tamē seruis & pīcipibus sit utōdūm ualidius cūctulari: uel paruis clāgimac satis superq; esse dūci ut utatūq; populi plīnt qd pīcipēt qd honorēt: uirū aut & argētū aut nō cūctidū aut libētissime erogādiene. Mide cūctipā plīnt oīes similes ualidit. Tu uero & pīcipēs liberalissimū & manifestissimū natus pīcipē ius philēfium audisq; ostēdit tūc sēpius honestū mātē pīcipēde. Scio certe uō facies: pīcipē qui & aio in alto & magno: & mihi ut hūmēt affectus. Vt autē ad tē uenit: dēpōdē mō filiū uiro: quā acroco nō cū tradiditq; dūcā defūnt ad dōct dūctū quicq; q;ta. Hi mihi ab amicis cōparādi sūt e quorū numero cū tē sū cū cōcū sim cūctissimū: pīcipēs oblatū esse uo hac: te mīseri uti uolo. Itaq; abs te petosac etā si patens rogor ut huic meo adolectōn quī tibi litteras reddidit: aureos quinquaginta dono ad me des ea lege cōditioneq; ut nullū Sphor-

tiade tibi coacti es omne pro dignitate dissoluero ego tibi sibi pro debitore creditor
Nā si recte mihi es cognitus nūq̃ bñfidum seruari distictuq̃ quo es i cōfēdo ala-
crionto te magis id debere pueris ipse aut si bene me noui nihil est quod minus uelq̃
inducari igrans. Vale. Et me ut soles ama. Ex Mediolano a. kal. iulias. Marc. lvi.

Franciscus philellus Galeaco episcopo mīano sal.

n Si una oīum uoce p̄dicantēq̃ cogniti mihi esset te aīo uigere igenti & p̄bēni
gnos subdubitare fortasse beneficii p̄p̄ā abs te petere ita quo nihil antea p̄mer-
rim. Sed cū sis tali tūq̃ uirtute ut humana oīa infra te ducas inel igratq̃ nihil esse magis
homini p̄p̄ū q̃ beneficare uel igratūq̃ p̄pe qui se simillimum eius uelut ad cuius est
imaginē similitudinē creatus maiore cū fiducia mas en pulso fores: quas mihi facile a-
perit rei nō dubitē. Despēdi nō sibi uro bono & nobilitati dotis caritadē tradere nō
dū potui. Nā ut nobilitas & diuicie simul esse nō possunt. Te igr̃ pro tuis maximis
innumerabilibz uirtutibus maiorē in modū rogo atq̃ orō ut ducatos cētū mihi cōmo-
des ea cōdiciōent ita inō eos tibi oīo bona fide redditurus sim. Quod si p̄stare spe-
re p̄stare poterim nihil dissimulabo. Scio te id qd̃ summe tue est laudemq̃ pecunias a
bundare nō redditis habes amplius nō cū ex ecclesiā tūc ex patrimonio. Nā q̄qd̃
superst̃ a rebus necessitatis omne uel pro liberalitate uel pro pietatis officio in eos tri-
buitur dignos cōfēsi quos beneficiū cōfēsi. Tūc igr̃ humanitatis fuerit ut in
me pius liberalitas sit ut intelligas nullū apud me officiū tuū intermoritur. Nō. s. soli ad
cōfēsi tēpus tuū ad te mutuū redibit cū usura etiā literaria redibit. Huius aut rei
gratia hunc meū adolecentē ad te fidū nūciū misisti uelut ad me de quod petitur.
Vale. Ex Mediolano a. kal. iulias. Marc. liii.

Franciscus philellus Lodouico Mīano Marchioni sal.

n On possum p̄fecto nō letari qd̃ magis magis in dies & mihi & ceteris cōfē
p̄p̄atū fieri ea te esse animi magnitudinem nihil malis q̃ beneficare q̃ uti n. uni
fictia. Ut p̄uini est animi audere diuicias ita hi mihi p̄uide atq̃ magni qd̃ ac p̄dri uiri
essendi sunt: qui illis ad benignitātē gloriāq̃ utant ad qd̃ tūc maxime fieri p̄uini: cum i
eos apte cōfēsi: qui se ab inerti uulgi delecta abducunt idq̃ urhemētē studēt &
suū & amicorū nomē immortalitati cōmendēt. Granulor igr̃ tuo dīto ac tali bono: quē
nō minorē uirtute p̄stas q̃ ea fortuna superior: quippe qui nequāq̃ igratē hanc stabiliē
esse caduchā solere. Auuntur & firmā & sempiternā. Ad huiusmodi uero laudē studiū
etiā nature bonitate duci te arbitror nō p̄p̄ tamē adiutus discipula qua ceteros uolūte
rēp̄statis p̄cipēs minōre auctis: eos omnis ac tibi uia uel deuicis uel amplificis: quos i
telligis nihil plius facere q̃ splendorē igr̃ q̃ laudatissimarum artium pulchritudinē ac
decoratq̃ non iniuria & amaris a doctis oībus & quōdā magis magisq̃ celebrari:
Nam ut ceteri ipsi de se loquantēgo tūc te faciorū nihil est qd̃ malis q̃ audire & di-
cere de tuis diuinis summisq̃ uirtutibus. Quo igr̃ i me fueris benignior eo te studiō-
us p̄sequar huiusmodi animi gratiā. Vale. Ex Mediolano a. kal. iulias. Marc. liii.

Franciscus philellus Lodouico cardinali

Aquileiēq̃ patriarche fili. pl. di.

e On p̄stare mihi pater reuerendissime Lodouice Cardinalis atq̃ patriarcha cum
tuis alias p̄multas egregiasq̃ uirtutē tūc animi magnitudinē facile uisum
est te nō modo non inuicē etiam perlibenter & alacri benignitate id esse factum:
quod homini tui p̄dri nominis obseruantissimo ac tūc dignationi acere. beniuolē

tia dediditissimo maxime conductus necessariumque cognovisti intellexisti ex ipso me cori
nuper mihi filii esse sublevisque aliud preter dotē deesse quicquid quo minus deperisset tra
deret. viro. Ea nūc est tēporis calamitas ut quod ultimum omnium querendum fuit i fatura spō
sūm penitus exoptat. Quis n. hac tēpestate eo sit alicui vel pōtate vel forma prestan
tissimū parentū claritudine pluri faciat q̄ pecuniā. Modo sint nūmismatiqua oia negligi
tur. Quo sicut sapientis illius Atheniēsis tui cōsiliū de sponso deligēdoque aut se malle
virū carentē pecuniā q̄ pecunias viros capiūda spōsa oia ēt cōnectūda sunt hominē
ingenta corruptis moribus depravata & pēda. Et ne sim lōgius q̄ optaret apud ampli
tudine nūmimi opes est ope & auxilio tuo. Subveni obsecro istanti hanc meæ & hone
ste necessitati. Quēdālicūq; donaveris: maximi pulcherrimiq; mēris loco duci. Quod
defuerit ad summā dotis: querā ex aliis in p̄cipuis quibus novi me esse carissimam.
Nec dubito venissimū fore pceptū illud pmissumque evangelicū: Quærite: & facietis pe
niet: & dabitur vobis. Tu velimmodo initum scitascias res gestas & multas sunt &
perdantur quibus nisi ipse curavissimē ad immortalitatis memoriā transficere mihi in
gratissimū diē dicto. Vale pater clarissimē. Ex Mediolio viti kalendas. Marcclini.

Præfatus philebus filii p̄di. Nicolao Arimbolbo
duci senatori ac iuriconsulto.

q̄ Vod tibi forebā fore nō invidiosū volui intelligere: q̄d mihi neq; sperari neq; co
gitanti Romæ cōtingit. Huc. cū venissem ad quindēdecim Kal. Augustas paulo
post meridie eo cōsilio: ut postridie mane Neapolim versus iter caperem. Nā reliquū eius
diei decoreui & mihi quiescere & simul: nec minus etiā equis ex accelerato itinere si
tigatis. Nec tū interea temporis me otio ita cōmisi ut non curam ea viderē. Quare ex
veteribus reliquiis ac ruinis memoratu digna existimant. Sed huc iocioso p̄tereo: quoniam
am tibi quicquid Romæ non semel fueris: & vidi sunt & cognita. Mane cū paulo post equū
forem ascensurus: venit ad me glutiātū Blondus Flavius vir certe perhannus ac dila
tus: qui ubi mecum esset quedam de cōmūibus studiis cōmemorant. Hora est inquit
adeundi pontificis. Eamus igitur! Huc ego cū respondissem & id fortasse subrustice in
struissē me post rediit ex urbe Neapoli eiusmodi un officio munitus. Ad mihi non licet:
quoniam maturarimus est ille nō mediocriter admirandum diceret. At summus
pontifex hesternū vesperi permulta est de te locutus & amice & honorifice: Aut enim
quo primū in Italiam e Græcia reversissēs fuisse tibi secū consuetudinē multam familiari
tatemque pericundam: itaque magnis extulit laudibus. Itaque tui munus esse rectore
ex urbe movere pedem prius: q̄ eius sanctitatem advenis: quod tibi non modo honori
ficum fore arbitror: acrum etiam quantum possum coniectura assequi non parū emolu
menti allaturū. Ubi vider me persistere in sententia: abibi subridit. Cumq; iam equum
ascenderet: ecce petrus Nucetinus apostolicus secretarius festinat ad me: atq; subdēns
mi maior factus es pontifice maximo: ab quo vel desideratus reddens insolentior: ac
ut dūm tibi tantū amogare superbia accusatis. Meq; ubi dexterū brachiū sinistro meo
supposituisset brachio per iurbanissimē ad pontificem egit: ab quo tanta sum comitate
simul caritate: exceptus: ut meipsum vōn ab te vel rusticitatis vel ingratitudinis arguerim.
Cætera literis cōmittēda nō sunt: sed ea tibi cū Nucetino corā exponis: que sōo tibi
fore gratissima. Sed unum certe vōn reticeam: in mea enim abinone donavit me ul
tro pontifex munificentissimus vīsis aureis: quos vulgo ducatos nominant: quingētas
cum egregia quadam honore: sione verborū. Cum huc ad te scripsi erat dies natalis me-

us octauus kal. Augustas: in initium secreti statis merui inquit & quingagesimi. Nam reliquis dies iocundo ego Romae: quoniam meus satyrarum codexque dono ferebam ad Alp. hō sumerat penes ipsam pontificis maximū. Nec prius mihi restituerat totum lectitauerat. Vale. Ex urbe Roma. vii. kal. Augustas. M. cccc. liii.

Franciscus philellus Xenophonti filio sal.

a Xcepit me rex Alphonfus cū phumaniter & honorifice: tum ēt manifestissime.

Nihilq; omisit: quo minus cōderet me sibi carissimū et & iucundissimū. Sed de his pedem totum & aptius & latius: Nam ad sex usq; dies iter capiam istuc & istic deinde Mediolanū. Interea temporis diligēter inquiretan gradatius ullus equus uenalis sit. Nam hic iuuenio nullum: qui me deleat. Causamodā n. copiam non te latet. Vale. Ex Neapoli. viidus Augustus. M. cccc. liii.

Franciscus philellus Xenophonti filio sal.

h Eri Alphonfus rex me Caput fecit equitū auratū & id quidem mane in celebra none dñice hostis in maris principū conspectu. Deinde cum post meridiem ad curiū lapidem extra urbem pfectus tentoria statuisset in fraxillimo illo agroq; ad Ve seuū uerit hora uigesima prima suis insignibus me donauit & honorificissime. post tridu umut spero capessam iter ad urbem Romam & istic Mediolanum. Vale. Ex Neapoli. xvi. kal. Septembris. M. cccc. liii.

Franciscus philellus Nicolao archiboldo iurecōsulto ducaliq; senatori sal.

c Vm hesterno uesperti ex Neapoli Capuam uenissim repetiturus Mediolanum hoc mane sum ad Alphonsum regi pfectus i castra salutariq; merui solet: excepit phumaniter & piscande. lussitq; ut quā esset occupatissimus post meridiē redierim ad se. Quod ubi fecissent in maris ac pulcherrio non nullam mōdel et nobilissimorū horum ceterū & suarū & entorū ita ut. Nos te mi philellē tūpidem uidere desideraba mus: quod nobis contigisse gaudemus. Nam opinionem de te nostrā non acquisi so'ū sed admodum supasti. Donauimus te antea dignitate militaris nostrisq; insignibus. Re liquū est: ut q̄stibz marie debes poetica laurea te omnes: quam capiti tuo tibi bene meriti imponimus. Hēbat. n. rex liberalissimus lauream paratam eāq; ornatisimā: quam tibi capiti meo iposūissent: de me ad circūstites honorifici: ita copiose ita beniuole locutus esset non rex excellentissimus sed pater indulgētissimus loqui uideret. Sed hanc & alia p multa tibi coram exponam. Ego post biduū p̄quar corpus iter. Interea tempo ris meos omnis tux fidei cōmendo. Vale. ex Capua uesp. xi. kal. septembris. M. cccc. liii.

Franciscus philellus Georgio Trabelonda fil.

q Vod istine abiēs tibi sum pollicatus: ubi primū in urbem ueniret summi pontificis Nicolai Quinti aduocati mihi data ē facultas: quo tpe adhuc ex pedibus ēt mediocri ter laborabam: egi cū tuū eius aiam tūpidem alienari: ut uolueris ad te cōuerteris ut redire ad se tuū non solū admittat sed et desiderare uideat. Itaq; monco te atq; hoc torne differas aduocatum tuū: sed uelis ac remittat aiam: sed cōdis statibus te committas. Nam omnia tibi in portu omnia tranquilla futura sunt. Vale. et manserit rex me cōmenda. Ex urbe Roma. v. kal. septembris. M. cccc. liii.

Franciscus philellus Nicolao archiboldo

iurecōsulto atq; senatori ducali fil. pla. dicit.

h Afce ad te literas dedi ex Tholentino: unde post octiduum arripiam ad uos iter cū equis tuis insignibus & poetica laurea ornatus: tum secretarius apostolicus.

Ecceles tuus si tanta esset corporis magnitudine quanta sine Baetursio equidem crede-
ret. Mirum estq; te obsequentem praestit. Vale. Moqueut facisama. ex Tholentino idibus
septembribus. M.ccc.lvi.

Franciscus philippus Archiepiscopo Ravennati
Bartholomaeo apostolico legato fil.

u. Ibi esse teor in uno grau & sapienti praestitu in eoqui quodamodum tu in ma-
gistratu & dignitate locatus sitq; d plura sit faciendi sententiae & constantia. Id es-
tem tibi quoq; ipsi sumo & summa integritate & sanctissima patri legio uideri non si-
nescis. Non possum aut non mirari quod eoge nihil effectum sineque nudatione mi-
hi coram receptis. Tria abs te petu cu pro mea erga te observantia pro tua amplius
dignis uel officio uel laude primum ut cu oem disceptatione que inter meos Tholonna-
tes scilicet uenerunt diligenter atq; beneficio e medio tolleres. Na delegatio-
ne illa in praesentia uisconsilii Bartholomaei firmam & suspecti esse Tholennasi-
bus & molesti i primum. Et ne ad quid abunde. Est enim ex coru hoium genere quibus
cu litigiu etiam de confiniis est Tholennasibus. Ad hanc uanica & sportula locuple-
tissimos quoq; populos in odiu sui rapiunt. Nec te inter famelias sportulas qd nome
ipsum est opta declaratum esse no magistratibus constituta. Quanta aut i infamia
esset sportularum ex lauale licet intellig. Huiusmodi aut oem morem uerementer
abhorre a sanctitate simi pontificis Nicolai Quintidebes nequa esse ignarus. Qua
re si tibi est cognita ut ipse decideret contenta. Sin minus esset ut pro tua humanita-
te cognoscerentur defunctus. Fore eni ut quocid ipse de ea ois controversia statueret &
rati haberent Tholennasibus & ita ois discordia cu interret. Id te pater modestissime
& libenter & intra octidui usq; terminatur phumaniter es pbengnoq; pollicatus. Que
quid res tanta me tibi beniuolentia deuitur ut nihil acti possit ad cumulu. Secundum
quod peteri sinitur quinq; dieu sportulas uel uenueque Bartholomaeus id super-
uacue & audius ex gebat oio pro tua innocentia produeres id qd plane te facturam
respondisti. Tertiu erat ne iusta Tholennasibus in scilicet indignatio traheret tu
q in crimen lese maiestatis. Est eui tua clementie ignoscere potius q cognoscere pre-
sertim cu essent Tholennasibus non solum minas sed contumelia et a scilicet uenerunt bus acci-
si. At esse ingratu ai putat Aristoteles obliuisci iniurias. Contumelias aut negligendas
nemo sapiens probat. Respondisti tandem tui in conscriptis tabellae uocis procedere
tutissime in forent sententia ex de te ferretur. Non possum igit no mirari qd de sum-
ma cause in hunc die nihil neq; definitur ut es mihi coru pro tua humanitate munice
taq; pollicatus neq; tentaueris. Et ad Tholennasibus littera misse sunt ab illis qui tua in
cura causam suam uel defendunt uel agunt propedie futurius sententia ferretur de cau-
sa illa qui ex eius criminalera ita faciunt tanq de summo ecclesiastico respiciata decreta-
tum sit itaq; ne sim dicendo prolymoria benignitatem enim atq; eui rogo atq; oro
ut que mecum tam grauer & tam constanter locutus es ita periduas ut tua dignatio
& iusticia possulat. Nam pontificis & principis uerbum esse pro lege debet. Vale moq;
ut facis ama. Ex Tholentino. xii. kal. octobris. M.ccc.lvi.

Franciscus philippus Iuliano Heremitarum generali fil.

f. Acie uel singulari mea erga te ueneratio uel excolle tua sapientia utraq; sanctimo-
niz aut auidet es a te te petique cu apud deitu apud hoies laudabla esse da-
co. Templum hoc Nicolai Tholennasibus quem ob pietatissimorum operu merita i suu

Et quæ cuncta universa locat celebratq; ecclesia in quoq; sacerdotum tutela statim decretis
te laet. Quis n. ignorat quod et preciosissimum sit ubi fuerit sordibus oblitum: negligi
continuatq; solere: Et res item minus oino bonas ob cultum & ornatum exteriore in ad
miratorem sui rapere intuentes? Mentis hominum non precipimus eas tibi ex operibus iust
itias. Malum eodem virtutis simulatore minus apertum hostem. Qui vero a bonitatem
ordine utaq; declarant hanc ego p. me ad deum accedere iudico. Nec a mihi sine officio
o inde fungi: qui sane penitus menti non representat exterioris hominis sanctitatem o i
more & universa ista. Sed quorsum hæc ut intelligas pater religiosissime multo melius
huius diui Nicolai scripto & universo Tholentinorum populo consulti tui dignat. o e
os sacerdotes ecclesie huius perfectiorisq; a innocentiam per oem meos utraq; obtinui
eam sanctissimi Auctoris Augustini representant. Quis quidem in sententia cunctos Tho
lentinos facile reperias. Vale. ex Tholentino. xii. kal. octobres. M. ccc. lvi.

Franciscus philellus Nicolao Quinto summo pontifici sal. plu. dicit.
t. Ho. entinatum onitores pater beatissime p. stam habet querendi apud te tam
quos ut ea facilitate audias: qua etiam oēs inuria lacertos semp. consuevit tuam
sanctitatem et atq; et & rogo & oro. Sunt. n. a sanctosacramentibus Tholentinas mei nō
iniuria solum sed maxis quoq; cōtūmē. is per sepe afflicti. Nec est q. si apud p. cientes ne
q. magistratus neq. p. censesq; remedium vellet afferre. Quo sicut in dies magis atq; ma
gis & augeat huiusmodi malum & non sine maxis p. cilo inuolent. Itaq; ad tuā p. ieta
tem eandē sūtūq; ea es & sapientia & iusticia ut tū hominum fraudes atq; illas facile p. pi
ciatum o. i. graueret in innocentissime iudices: nec patiaris plus corruptione posse q. ue
niam. Quid hæc sibi vellet oratio: etsi h. gdo potes comedere: o. i. tamen ex op. o. atq;
integritate uero petro Nucetano p. p. cibus intelliges. Ad hunc. n. diligenter o. i. ueritque
p. cipi. Ad ea autem b. i. ficia quibus me orasti maxis. uas hic cunctis accedet: si Tho
lentinas mei cognorint meas apud te litteras sibi plurimū profuisse. Ego hoc q. o. die
quo hæc dedorā ad tuā beatitudinē: ex patria Med. olarum repetitoras. Nec fore
oblitus: et quid debeam: & quid gratum esse cognorim. tue sanctitati: cui me commē
do plurimum. Vale. ex Tholentino. xi. kal. Octobres. M. ccc. lvi.

Franciscus philellus Martine mutiano sal.

q. Vuod mihi tū op. ere de reditu in urbem Mediolanū ex Romana Neapolitana
q. peregrinatione gratularis: gaudeo. intelligo. n. me amari abs te plurimū. Qua
in re facis tu quidē mihi ab amicitia nostra alienū. Non enī ignorasq; mihi curas es:
Quo sicut delecter eo magis istiusmodi testimonio: quo in litteris usus es: quod mi
nus quādoq; i amore consuevit respōdere. Quod aut me hortaris: in castra ut el: n. c. i. o
q. mihi sine consulas. Nam fortis hostilis regis insignia succēdēbāt fortasse Franci: meq;
pro Alphonsio rege hostiam fidem. Itaq; a Renato rege querendum est: licetne phi
lippo uersari inter Francos gladios impune: vel ab Alphonsio cum militari engulo & po
etica laurea: tum propriis quoque decorato insignibus. Ad hæc scire percutim: quam
abundet Sphortiana mensa. Non enim alio mihi diuertendum est: quam ad Regulā
meum Sphortiam Secundam ut intelligas me famem quidem ferre posse in castris: uel
tam uero nequaquam posse. Vale. ex Mediolano. viii. kal. Nouembres. M. ccc. lvi.

Franciscus philellus Cicerio calabro sal.

m. Iron: quod nihil ad ea respondens: que proximis diebus tibi de re mea significa
u. Nondum fortassis a principe didicisti: q. d. cupimus. Itaq; rogo ut ut tandem

respondeamque de omni eius sententia facias certiores. Vale. ex Mediolano. viii. kalendas nouembres. Mccc. lvi.

Franciscus philellus petro Nucetino sal.

c Vm esset possidie pfectus in castra ducalis: offerreturq; i ipso ut ita dixerim equandi ordine fidus & familiaris munusq; Romæ peteretino sum passus es: cui mens literis illuc ire: Corpi quod S. D. N. petratū fore cognoui. Et ne interea tps dū hoc ager: officii obferuantiaq; & pietatis mea uideret oblitus: primū gratias carmen de eius laudibus composui atq; addidit quod ut meo noie eius beatitudini exhibere: te plurimum rogo. Vale. ex Mediolano. in idus nouembres. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Renato Regi fil. plid.

p Oses tu rex Renate nō absunde admirandū in cū fuerit: ut cū modo in castra ut ceare ad principē meū Franciscū Sphortū scribite q uix ad quque nulla passū illinc abesses cū tuo inuictio fortissimoq; exercitu nō continuo adherim: præsertim cū tan ti te semp fecerim ac faciamus plaris certe neminē. Atq; nihil mihi in aio magis erat q̄ & uisite te regem nobilissimū: & te tanta maiestate atq; uirtute principē alloqui cori ore: quē antea literis nō nūq̄ confesserem. Dicit pauca qd mihi inopinato accidit: Quo deli theueri ad te renuntiati est aduolare in castra Blanci Manam clarissimarū optimarūq; feminarū splendidissimū quoddam certissimūq; exemplū. Non potui pro officio meo non ei obuiū profectūcui & plurimis & maximis beneficiis sum obstrictus. Nihil est si ne cui me minus obnoxium uelim quā ingratitudinis crimini: quo uno nitio uix ullam reor apd̄ bonos & magnos uiros inuicui. Itaq; sum coactus differre in diē posteq; meū ad te accessum. possidie cū uix illuc esset: afferunt ex Mediolano ad me domesticæ lute retribus monere meos quosdā affinis intentare nescio quid litigi de uxoriar hereditate aduentus me. Quare cū eius rei gratia mihi esset opus adire principē meumq; esset nobilissimis rebus occupatissimū: uisus impedire quo minus cū ad te ut oīum maxime de syderabū. Quid multis: Dum negotiis multis obnoxio: malui carere benigno tuo regalitq; colloquio: q̄ si minus id p dignitate a me factū esset: in epus iudicari: præsertim cū oīo i stinerem ad Natalem domūcū & uisere te quem & amo unice & ueneronac tantisper apud te essent non uiator uenisse uidear: sed & familiaris & tuus: Et ne interea tempore uidear oīo abs te abesse: dedi ad te monimenta quādi ingenii meū: saltem itus uideas quem in eue non potes. Vale. ex Mediolano. x. kal. decembres. Mccc. lvi.

Franciscus philellus petro Thomasio

philosopho ac medico sal.

a Vm super ab Alphonsō rege & a summo ecclēsiæ Romanæ pontifice Nicolao Quinto reuertens Mediolanū: nihil mihi potius dū q̄ de te querere: quem maxime diligo & obseruo. Intelligere certi nihil potui. Itaq; abs te ardentius petoune ut facias tuis literis certiores: q̄ belle uales & quā noster es memor. Ad hæc scire cupios quid post captiuitatem de Constantinopoli & urbe & ciuibz actum sit: quid uis effera cū illa Turcorum barbaria post tantam uictoriam & molata sit & molatur. Si meos libellos illos es adhuc ex Bernardo meo Iustiniano consecutus: uelim huc isti publico te bellano ad me des. Mittam ad te scriptarum codicem: modo curas istis illam mature ad nos redire. Vale. ex Mediolano. xviii. kal. ianuariis. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Malassie Nouello sal.

q Vod proximis literis tibi respondeam: idem etiam nunc repetam est necesse:

quandoquidem videre uideoꝝ aliorum uel negligentia uel perfidia frustra scripſiſſe me. plurimu Cheronenſis coparationes uiroꝝ illuſtr unaque ille τῶν ἀλλήλων nominat: hic habet nemosque ſcilicet ad Latinos traduſta ſunt. Itaqꝫ nihil tibi affirmare poſſim: an ois traduſta ſint ille uite an munus traduſta. Vñ ſuo Lycorgæ ac Numæ pœpſu uiroꝝque apud plutharcu in ordine primi ſunt: mea interpretatione latinas et factas. Itaqꝫ ex Florentia id tibi ſciendū ē. Nec. n. dubito ea in urbe euſimochi tranſlationes ois reperi. Quæ tibi reliqua ſum pollicetur & ois abſoluta & bene. ingratum. n. ſummi te & obſeruet & ueneret plurimu. Vale. Meqꝫ ut facis ama. ex Mediolano. xxi. kal. Ianuarias. Mccc. lvi.

Franciſcus philoſophus Albertho Zanchano ſal.

n Olim tibi pſuadens quonqꝫ eſſe ex aſſis oibus te mihi cariori. id. n. cū. modeſtiſſi mi tui mores: tui gloria & maxima beneficia otro. altroqꝫ mutua portare collata iſpſidem facile præſtauerit. Quod ſit nihil in hac diē poſt abſitionē iſtinc mei ad te ſcripſiſſe illud ſcilicet ſiut in aliqꝫ frustra id ſciere nō. eſtū. Nōdum. n. princeps meus in urbem rediit ex caſtris. Neqꝫ eo abſente habeo quicqꝫ tibi ſim ſcripturus. Tu interea bona ſpe eſto. Non. n. ſallam quam de me indubitatam habes opinionem. Vale. Ex Mediolano. xii. kal. Ianuarias. Mccc. liii.

Franciſcus philoſophus Nicolao Ceſari ſal.

f Viſſent tue mihi litteræ p. noſtra amica iocūdiſſimè: miſiſſe mihi de obitu uxora tue Mariæ ſpinulæ formiæ pudiciſſimæ & ſuauis amaliſſent. Non. u. poſui non dolere: cū iſtelligerē eam tibi rem non mediocri eſſe in cōmodo: Nam ei certe noſuū nihil accidit ſe mali: ſed potius boni pluriqꝫ cōgriſſe credendū eſt: quicquid ex tenebris ut ita dixit richius gurgulii pœgia atqꝫ mortali: mortalis ois effecta ſit celeſtis illius ſempiterna: & outantia nulla uarietas ſimula mutabilitas: ſed ois plena tranquillitas. ſcōritatis. beatitudinis. Itaqꝫ nunc illa fuiſt illo bono: quo nihil ē maius. nihil melius. nihil optatius. Nam dei quā grāci ſcōi uocat præſens coramqꝫ ſummo cū gaudio cōtēplatur: pſpicit e inuēt: abſolute iſtelligit. Vide igitꝫ ne dum tuū luges in cōmodo: uidearis illius inuide re cōmodo: cū te tanto petere offendiſſe affectū. Sed hoc de te ſaris. Non. n. n. ſcio te ois humilis caſus iſtelligere qꝫ modice ſene oportet. Nec egos cōſilio: qui id dare aliis cōfigueris. Noſi prudentiā tuam. noſi conſtantiā. noſi ai magnitudinē. Facito cū te pſſes quem hoies opinauſt: hoc eſt: & grauem & ſepienti. Quod ſit ſine unquid ego de te ſentiam. n. u. dūmne ſit an non habendū: & utqꝫ pudere ac uirgini an uidet grāciſcu heridebo paucis: ac tibi ſentiam ai mei liquido oſtendū. Natura ſit ut & creata & genita ois in ſua ſpecie ſeruari uelint. Id aut aliis alia uia minime abſurda paratū eſt naturæ. Homo hois ſemine non arte promethei cōſtruat. Lege cauti apud uos ēut una uxor re eodē tēpore homo cōtutus ſimul: qd etiam nō modo Cærops uetuliſſimus ille rex ſed qd longe magis mouere nos debet in primis parentibus uidet iſtituiſſe deus oipo tēſ: qꝫ & Habrahā & Iacob duas ſimul uxores habuiſſe phibent. Itaqꝫ minus ē mira dum ſi duas uxores eodem tempore habuit Socrates. & Acheuſiſ uidet alii pſulti. Multo pluriſ habebant reges Maurithariæ ac Sythiæ & Indi: quos ut licet coſſimari: mutatis iſpis Mahſem ſingulis ſue pſdix ſclatoribus uxores ſeprenas. duōdas p muſiſ omnes qui uel duas uel pluriſ uxores habendas ſtatuant: tam forteſſe rationem obſtendat: quod ad augendum humanum genus ea res ſit conuenientior. id quod ſentis uenire uſu: cum ratio ipſa docet: tum non minus experientia. Viſiatur enim depreſſaturque natura & procreandi uis: coitu Venereo ſrequentius repetito. At ſi

sepius repetatur necesse est in multitudine varietateq; uxorum: qua hoīs cupido uas-
 bilitas excitata si q̄ necessitate magis delectatur cū natura bonitas ultionis atq; neces-
 sarius gaudeat non coechn: & uidem insepultis. Vnde sien uidemus ut multo plures
 christiani abundēt libris q̄ mahometis: & oīs intemperantia barbarorum. Quod si
 uxor procreandi gratia est indulta adeo ut is qui apud Lacedaemonios uirū egisset cel-
 ibem infamia esset obnoxiusq; dubitemus q̄lui uiri officio fungi quis pōt: haud qua
 q̄ cum decore se uxorā abhomeret. Quod cū obus est faciendum: qui uel lege uel alia
 honestiore cū minus impediatur: Nicolao Cebe uiro state adhuc firma opulento
 nobili ac maribus cariori filius: Nā filie qm̄ in alienā domum non tā transibantur q̄ le-
 uandū honoris gratia tradunt: uir filioꝝ loco habēde sunt: quippe quae paterna domus
 nullam oīo curam prae se ferant: puella ne an uirgo ducenda tibi sit an grādiōr ac uidua
 facile est consilium. Quatuor ea sunt quae in uxore desiderantur probitas: ueritas: no-
 bilitas: opes. Haec tibi discrimē faciant ut malis pudicā uiduā q̄ impudicā uirginē.
 Quod si eadem in utraq; concurrant: uirginē uidua puellāq; grādiōculā praeferebam
 cōfiteor: laetiae ueritate obtinere integram uelut ac nouam. Quod eo magis tibi faci-
 endū est: quo facilius intadam & puellā moribus tuis effingas q̄ uirā ac thori consciam.
 Malimq; hac i re sequi Romanos q̄ Lacedaemonios: Nā hi qm̄ rei bellicae equestriq; stu-
 debant uxores ducebant triginta natis annos aut et grādiōres: putabant enī robustior
 res partus gigni ex huiusmodi mulieribus. At Romanū nulla re Lacedaemonis fuerunt
 inferiores: quae duodecim cōpleffet annos: nubile esse ducebant: statim scilicet admodū
 faciliusq; sui ingenio ac moribus acēdmodare: parq; enī robustiorem i nutrimē-
 to & intra ui naturae pro horoscōpi quod astronomi uocant sydens influxu non i gi-
 gnetium annis positi esse. Quā ego secutus sis: am quas dās habui deinceps uxores al-
 terius nocte constantinopolitana: uel Mediolanēsis uirgines & puellas nō grādiō-
 ris uidebasse selegi. Et si gerū mihi nubendū esset: eodē uirer instituo. Nec deterrem
 qd̄ annū si sexū & quinquagesimū agens (natus enī sum anno a natali christiano milles-
 imo trecentesimo uonagesimo octauo: id quē octauo kal. augustis) uirius q̄ puella
 uellet an huius: Nā ne robustior quidē etas praestare id queat: procreato filioꝝ non
 expleri non obui potu expetit: sed leui irigatione sed perinde atq; libatione cōtenti ē.
 Quare oīum primū tibi studendū arbitror: ut puellā pudicā ducas probāq; paratū
 natam. Haec enim nihil plus uoī: nihil plus uoletq; ipse prebuens. Quod si alia quādā
 uel fortunae uel tēpons cō te uidua ducenda ascientimo sobriam & prudentē iacuas
 amorē uiri mortui uelim permiscas: Nā memor ille matris Acidelir paulatim abolerē
 sycheum incipit: & uiro percipit uirtutē amare. Haec suntq; tibi in finis occupati-
 onibus meis respondere potui. Reliqua tu ut es uir ingenio & prudentia singulari non
 difficile considerabis. Te ut hementē et atq; et rogor ut ad me q̄diligentissime p̄scribas
 rem oēm Constantinopolitanae captiuitatis: Nā alii aliter iacant. Et an uniuersus popu-
 lus sit actus in feruitū: itaq; cedes factaq; uisū vulgo tradit: praeterea quo in statu ē
 Galatas ac finitimi reliq; christiani populi: qui Turcorum apparatus: Nam quod ma-
 ri sint Italiam inuasurū: nihil est qd̄ minus credam. per continentem illis eliter & p̄ dal-
 matiam p̄ueniū. Haec enī considerari mihi prior ratio uisū est. Tu uelim quidē sen-
 tias intelligere. Vale. & me facito carere an sint res uelut cū Alphonsō rege cōposse.
 Ecce ne uobis aduersus illū an par fama sit: ex Mediolio a kal. februanas. Mccc. lxi.

Franciscus philidus Nicolao Varoni sal.

q Vi tibi reddidit has litteras iri est & bonus & non indoctus: mihiq; multos in
 annos perfamiliaris quem ut & diligas & cōmendari habes. Rogo. Vale. Ex
 Mediolano. x. kal. Februarius. Mccc. lxxi.

Fraterculus philēlus petro Thomaso philosopho a medico sal.

a Ibi in hac dñe acerbis lēsi unq; in vita noue Romę captiuitate id quod si se-
 cus mihi accidisset iudicare me pñcto ingratitude omni ingrato cōsilio solū qđ
 & socri mihi carissimā Māfrodinū aurum nobilissimā & pudicissimā feminam ac duas
 eius & socri mei Ioannis chrysolore pñstantissimū equitū aurati & eruditissimū vñ si
 has meos quatuor filiorū maritē in obscuram seruitutē a barbaris & reternis
 Turcis scđs radio: sed eo magis quod ea urbe & matre sum usū & altricē educatricēq;
 iuuetē studiorūq; meos. Vege quoniam humane res omnes mutabilitati subiectę sunt
 & quę principū habuerūt: nē etiam aliquando habebimur necesse est: me ipsum oc-
 culosq; oculis fragile & caducū aliquid sempiternū fieri. Hac etiā ratione tibi quon-
 dū omissimū casū tuū & agitacōne omne quā ex inatūra atq; imiti morte fili frater
 tui innotuit & optimi quidē illius iuuenis cōceptū aquoet aio ferendam censeo. Nihil
 enim apud nos sit inuito deoq; nouit oia & cōsult meiora. Reliqua uero quę ad me
 scripsisti placuerūt oia. Faciāq; propediē ut intelligas cōsiliū apud me tuū plurimū ualuisse.
 Te interim urhementer rogo operā desint ex Bernardo Iustiniano quę tibi antea
 scripsi & cōsequens: & huic uñ tabellano ad me des. præterea hippocratē quoq; meū si
 ex Mathro pensino philosopho ac medico doctissimo afflicurus es: mitte ad me. Si
 quid aliud certi habes de Turcis & rebus onētibus uel qđ diligētissime ad me pñtibus.
 Vale. Ex Mediolano. x. kal. Februarius. Mccc. lxxi.

Fraterculus philēlus ioāni Mario sibi sal.

f Acine occupaciones meruit sibi ad ea respondendo breuiterque primis litte-
 ris a me petitis. Leonardus Theologus idēq; mathematicus duo non tam elo-
 quenter qđ fabuliter opa in mathematicis elucubravit. Anis superioribus atq; in geome-
 triaq; artis mentis nomine appellauit: ob id scilicet rationēq; uñt ponēti. men-
 ram significat apud nostros atq; in Arithmetica qđ est de numeris supputandiq; ratio-
 ne dñt. uñt. n. ut scis numerus est apud hec nos. Siquis aut tralū deprauarit: ut quę de
 numeris est in scriptis aut metretis quę tota i dimensione uersat: ipse uiderit. Res. n. ita
 habet ut dicimus. Qui scetus scelerisq; grecę litteraturę & ipsius discipline indoctus est.
 Quod aut de Marone scriptū sit totū est fabulosum. Nam neq; de Christo sensit Ma-
 roned de posthūis filio qđ de Christo multo ante sibylla afflata diuino quodā utici
 nata est. De Vlyssē uero qđ dios pñt acce qui busidā scribi p. i. latinū & x. ante es. Vlyssē
 aut i sunt iperit grecę litterę aut oio negligētis. Vlyssēs n. greci ē nomē. Ὀδυσσεύς
 o. scilicet betui mutata in u. id qđ in aliis plerūq; fieri cōsueuit. & dñm amore nō solū no-
 stros sed etiā greci. Quod uero. u. ψι. λον quod est y. tenet uertat in i. aut duo sibi n. x.
 nec grāmā ratio patit. nec ulla uerū auctoritas. Nā qđ scribis de. x. geminatio id i
 solū ablatū est sed in pecti sine & sinuēti ēe tot cōtinuante cōsonantesque quattuor
 sunt dux semiuocales & dux mutę simul esse nullo pacto possint. Hercules hoc ē Ἡρως
 Ἄϊας cognomē est uel fortassis agnomē potius Alcideq; uir fortis & magnus iperitor
 post nos durissime gestas lamonis iudis gloriosus Hercules dictus ē. Ἡρακλῆς enim est luno.
 κλῆος uero fama seu gloria. Quia ritice factū uidemus ut nonnulli cognominati sint
 Hercules. De liberalitate & munificētia ei censeo fieri differentis quā greci iter i. Ἄντ.

οἰσιπότης & αἰγυλαοπέπτης voluntat liberalitas sit inter paruos homines ac priuatos αἰγυλαοπέπτης uero hoc ē ad uerbū magnificētia nomē apud nos uirtutis iter magnos uiros uerſet magnūq; i rebus Vt qui magna pro dignitate munerēt ſit apud illos αἰγυλαοπέπτης apud nos uero magnificētis: uel qđ uirtutis uidemus munificus Sed qm paruos muneribus liberalē ſeſe non abſurde pſitans a grecis dicitur ἐλαυσιπότης Nec illud uolo te leuare coſueſſe quodſi αἰγυλαοπέπτης interpretat magnificētia: tranſis hos qđcūq; magnificētis uel locupletiffimo Cicerois tabernaculo ſit ſpecies fortitudinis Vale Ex Mediolano. xiii. kal. martis. Mccc. lxi.

Franciſcus philoſofus petro Thomafio philoſopho ac medico ſal.
q Vo nihil in uita poſt obitū illius ſummi uiri Leonardi mei iuſtiffimi lactuofus aut maſſius audiui mihi neper eſt natiuitati Frīſcū barbaꝝ pſice grauitatis & eruditiois exemplū magiſſe ex hac luce Magna eſt noſtro ſeculo p̄ magna eloquentie iactura inieſta Venetis uero oibꝫ plane ſingulariq; talē uſq; amiſerit qualē habet atq; nemiſe De doctis atq; diſertis loquor Nā uiros grauis & ſapientis ſcio eſſe Venetis p̄ ne innumerabilis Sed qui idē & græce eſſet & latine doctiſſime eruditus: quē alterū habens illuſtrū audio nemiſe Doleo igitur & ueſtrū i tſto uiro & uoſtre rēp̄ſanis nau fragiū Oſtenderē aut uerbis pluribus mirorē hunc meū id qđ ne in plēna ſanctiſſep̄ti na p̄ſcō tabellariū ſpeditamento eſt Quare de hoc ſatis Tu uelim noſe meo cum is uerba facias quos ille ſibi heredes ſituiſe repetatq; meos illos codices græcos quos barba rus habuit a me mutuo & totiens ut ſas per literas atq; internantiū repetiamus Vale Ex Mediollo. xiii. kal. martis. Mccc. lxi.

Franciſcus philoſofus loāni Mario filio ſal.
a De ea que petieras primis diebus reſpōdi tibi Quod iſte tibi honoratus ſit locuſgræcorū Reddēt fortiffiſſe aliquido Taurinates cū muſis i gratiā Eſt n. urbs iſta & ætas & nobilis a p̄ſchōſent traditō dōdita Tu uelima Minora ne deſicias: Nā repugnāt natura nihil ſic recte pōt itaq; male te debes & oratori & poetā cury dōꝫ philoſophū q̄ iuſſoſultrū & tabulam mercenariū Ne ſi ſueram cui me odio eſſe & ipſe dicis & ego noui: ignorare mihi uideris dum mones ſolere τοῦτο αἰγυλαο Jαχουτ inuarias nō continere minus q̄ obliuſci illuſ ſit maledicere noſtrū ſit bene ſerere Vale Ex Mediolano. viii. kal. martis. Mccc. lxi.

Franciſcus philoſofus Nicolao Quinto ſummo pōtiffici ſal. di. pl.
f Tephani Caci noſarientem iuſſoſultrū & Taurināt archidiaconū tuæ ſanctiſſimæ cubiculariū in iſs que mihi expoſat tuo noſe & ſumma cū obſeruantia & li bentiffime audiui Nec diſtinger minus q̄ fideliter geſſi omnia geroq; affiduūque rū literis tuarum eius ratiō tibi grata foret cognoui Habeo autē beatitudinis tuæ gratias immortalis quod fidei mee pietatq; erga te ita fideliſe debes Quid enim pro te factu rus nō ſimicuas ſingularem ſum iampridē benivolentiam & præcipuū modo benignitatem in me expertus Tantum me tibi debere intelligor ut ne uitam quidē ipſam in mea magis q̄ in tua poteſtate poſitam eſſe uelim itaq; uſperare ſit tuū pro noſtate oſeſpare te ſit meū cum omni integritate ueneratione induſtra Vale pater beatiffime Ex Mediolano. iiii. kal. martis. Mccc. lxi.

Franciſcus philoſofus petro Noſtano ſal.
a Noſio Lyttæ mediolanenſi præſbytero literas ad te dedi. iiii. idus nouembres Eratq; cū ſi ſupplūcū aduocūq; carnē ad ſanctitatem dñi noſtri longiuſculum.

Sum autem miratus: quod nihil in hanc diem tibi responderis. Nec potui nō dubitare
se literę tibi meę reddite fortasse nō essent. Noui a. facilitatē noui humilitatē noui li-
beralitātē animi tui. Itaq; non sine cū id accidisse arbitror. Sed cū hac de re et de aliis nō
nullis Xenophon filius tibi corā exponet. Tu uelim me ut facis ames. Tibiq; p̄sideas
cū esse me qui tibi oīum maxie notū in ordis sim affectus. Cōmnia mediolanētia eadē Xe-
nophonti filio ad te dedi. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. Mccc. liii.

Franciscus philelfus Malatesta Nouello sal.

c T Galbe & Othonis Crisp; uitas ex plutarcho ad latinos tradidisti: itaq; nomi-
m dedisti. Quid autē i causa fuerit: quod eas Xenophōti filio nūc istar iter facie-
ti ad te nō dedidisti Xenophon tibi corā exponet. post dies quindez siquis oblatas
fuerit: cui ea res tuto cōmitti queat: dabo ad te. Tu ueli tibi p̄sideas mihi tuo nō ē ni-
hil esse iocundus. Nam dignus es pro tuis maximis splendidissimiq; uirtutibus: quem
omnes diligant: amant: oblerunt: uenerunt. Ego p̄pedit fore speros: pax faciat post
lunium: tantus & barbarorum & christianum nationum terrot impendet. Vale. Ex Me-
diolano. in. kal. martias. Mccc. liii.

Franciscus philelfus petro perleoni sal.

b Inis alis literis tibi significari iōinē Camū neq; fecisse neq; facturū fani quicq;
de te tua. Sed; dicit tibi debere nihil: qm̄ pro te alis fuissent. At illi quos is p̄-
dicat: scitū id pernegant. Itaq; si me audieris Mediolanū cōcedi. Nam si scis feceris:
nihil feceris: idēq; neglegentia tua quādi amiseris. Tu rem paucis tenes. Reliqua ex Xe-
nophōte filio corā accipies. Vale cū pudicissima uxore tua. Meq; tuo illustri principi cō-
menda. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. Mccc. liii.

Franciscus philelfus petro barbo cardinali Veneto sal.

x Xenophon filio Romā uenienti incipio literas ad te dedi: ut intelligeres me cū
facere beniuolentiā tui: quā mihi nuper cū istis effem: certissimis documentis co-
ram declarasti: ut oīa de te mihi sperare posse uideam. Id ē eo facio & maiore cū fiducia
& libentius qm̄ noui nulli apud me usq; incrementari beneficiū tān. Nam est apud me
antiquius nihil gratitudine atq; pietate. Reliqua tu ex Xenophonte cognosces. Vale pa-
ter amplissime. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. Mccc. liii.

Franciscus philelfus Dominico cardinali firmiano sal.

n On possum nō accusare creatū melius: quod cū nuper fuisset Romę: ad te minus
salutari ierimici me iam p̄dē non esse carissimū. Nolim tū constimes id uel ne-
gligētia meam: uel qd tui oblitus fueris: accidisse. Sed cū capio i te adeūdo minus lepus exi-
stansui i officio seruādo minus erga te officiosus. Volebā. n. & pro āplitudie tua & p̄
decono adire te: & eos cōferre sermonesq; & auditiōe tua & oratiōe mea nō idigni iudi-
care. Quare dū itade ea expedire negotia: quę mihi erāt apud summū p̄ncipē cōpluf
q; i his q̄ putari rēp̄tis cōsummandē coactus sum nō te ante adire q̄ abire. Itaq; i ipsā
abitiōe mea ex urbe Roma iter equitidū secūdo ad ipsas ados dignatiōis tue. Is q̄ tūci
nū post ostio respōdet i cubiculo te et diuisi itenti mihono. nec licet sibi iterea t̄pis adi-
re te. Quid malus? Tis horas expectorū ne ipse qdē ostiarius āplius qdē respōdet mi-
hi. Quibōē dū uideo mirū seruari silētiū: ipse ad abeūdū sollicitaret a comitibus: ne
aut ip̄ortunior aut neptior diei possemabim equidē subitiorēq; d̄uēre te nequēm.
quem mirifica obseruatiā p̄sequor. Tenes ecce rem oīm. Tux fuerit uel elementis: mihi
g noscere uel iusticie ostiariū castigare: qui ut est genere germanus: neq; humanitati sa-

piat nec hominē habeat discrimen. Reliqui ex Xenophonte filio cognoscite. Vale pater humanissime. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus Iodini aulicus sal.

q Vanti ego te semp fecerim ac fido: nemo est qui id melius sciat q̃ tu. Id certe exploratissimū habeo me tibi esse carissimū. Fide aut i amicos & pendina tūc uales: quanta fido maiore neminē. Itaq̃ nihil est quod de te sperare nō auiam. Quibus aut in rebus tuā mihi & opam & diligentiam praestituerim: Xenophon filius tibi corā ostendat. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus Amico daulo equiti amato sal.

e Vm ad undecimū kal. septembres ex castris regis abiissem reperiturus Mediolanū: nihil mihi molestus fuit q̃ quod te qm̃ bellumo uesper Neapolin reuertē se forebaris: eo die uidere cōplectiq̃ nequiverim. Itaq̃ abiens mecum tui incredibile delectu tuū tuūq̃ & absente absens intoror & cōplector & alloquor. Cupio aut maiore: mo dū per tuas litteras intelligere: & quid agas: & q̃ tibi carus sim. Sed horū aliter peripicui mihi est. Non enim possum nō amari ab iniquē tēpore ipse colā. Alterq̃ bene spero: Nam qui uir magnus es & rebus ornatus oib̃us te bene ageriat rebus uti scōdissimus dubitare certe nō debeo. Gratissimū tū mihi scilicet scire quae de te mihi in ipse sunt positae: tu litteris tuis ut cōfirmare ut augebis. Vale decus meū. Et me Alphōsi regi comēda: & ut soles carissimū effice. Ex Mediolano. iiii. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus Nicolao orbe sal.

i Neipisti iam multū expectare litteras tuas aliud occurrit in mentem. Cupio. n. ex te intelligere: ullane a uobis sit aut in Thraciā aut ad chios nauis transitura: quae istinc soluat ante kal. maias. Et hoc & quae primis litteris ad te scripsi te negligas: uero. Vale. Ex Mediolano. viii. idus martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus Albertino zichario sal.

d Eas malefaciat scōdibus suspiciōib̃us: quibus si ut tu meūq̃ uolūzati mos geri nō possit: petierā a principe meūq̃ dūc uile intelligebā. In mihi liberatissime responderetur temp. Oib̃q̃ mea ei factaq̃ se affirmat. Deinde cū rei cōficiēda studeo: ad uento hūc refrigerare. Quod ego moleste ferēs cōditiōis cūm querō. Tandē mihi respondet se & mea & tua ei uelle cōueneri tūne istic alqui huiusmodi beneficij genus indigne patant: itaq̃ sibi & hominū habendū esse & tempore rationē. Reliqua tu pro tua prudētia cōiecta. Vnūq̃ tibi p̃suade nihil apud me esse antiquius benignolētia uolūta. Vale. Ex Mediolano. v. nonas martias. M.ccc. lvi.

Francisci philelli Epistolarum Liber Duodecimus.

Franciscus philellus Lombardo Collioni sal.

a Mici quidam tui quibus ego familiarissime utor: exposuerunt mihi & ingenij tui bonitatem & non uulgarem secundae laudem: Quibus certe rebus sum non medioenter delectatus. p̃cedit enim reperiantur persipe multi. Sed qui idem & ingenio polleat & ellogiorum est in numero collocandus: quoque tantis cū phonict cōspiretur. Floruit eloquētia Demosthenes inter grecos ois. Sed idē fuit ingenio tardior. Ingenio Demades dāuit plurimū: quo fatus ex tēpore discissimus ui

debat. Verum iccirco scripta eius nulla erant: quæ eloquentiæ vim splendoremque intem minus spererent. Sane nonnulli quæ eloquentiæ confirmatione deserti quidē sunt: sed a potius quadli & honorat: ut nulla uerboque sententiæ secundi quæ uideantur in rurs habent oratoribus. At cū omni in textu uel inprimis i eloquentia tua requiri solēt ingenii doctrinæ diligentia: quibus ipsis ualeat nō hunc nō possū eloquentiæ laudem affectū collabere. Tui te amici igitur laudant: præceptoris fama Guarvii Veronensis rhetoris tunc cōtinēdi nō indoctus mihi ipse debet. Mōdo diligenti adhibeasque i exercitandō maxime appareat: nihil tibi dēst ad optimū oratorē. Neque ipsi Demostheni neque Ciceroni nostrō oīa nature adminicula affuerūt. Sola diligentia hos pfectosque quidē una uirtute uirtutes oīa cōtinere putant. Hæc ego te tum ad dūctero delectat: cū te maxime dicēdo exerceas. Id aut ita in te esse intelligi tua scripta & pro amico tuorū opinio & p mea expectandō q̄primū legero. Vale. Et me necessario tuo Bartholomæo Colbōi uiro fortissimo carū effice. Ex Mediolano: vidus martius. Mccc. llii.

Franciscus philefus Xenophon filio fil.

1. Egi literas tuasque ex Bononia delisti ad me. Quod te tū diligētē itineri p̄stiteras nō i probo. Moneo tū cōsideres: nō modū quid ipse possides: quid etiam equis: ne nimia festinatio festinat: onē tollat. Venerit nactus: sed us Mediolanū ex urbe Roma nō biles uiri tres Cōstirino poltari: & hi quidē diplomatæ: æque mihi uerbis præstantissimi nostri Gazæ salutē dicerēt. Mirans aut sum quod his ad me Gazæ literas nullas dederit. Tu quæ tibi mandauimus: diligenter cura. Vale. Ex Mediolāo: vidus martius. Mccc. llii.

Franciscus philefus Iohachimio Ambrosio: theologis fil.

- e. R. sit fortassis miror: quid ego uos uenū i sumus: uestri laboribus ad ea hoc taturus: quæ nōdum a quorū uel tentata sunt uel scripta: quæ satis superque oīs in deo de Christo Ihesu pericula obdurata: insona inexpugnabiles: tū multis illisq̄ uenissimis & argumētis & rationibusque uiri pene innumerabiles ingenio: doctrina. sin timore excellēs in modū attulerūt: p̄stata impudē atq̄ cōuicta ueriticipias: iam tandē cū docetis i populi cōuertere: orationis gladios in sceleratū illū & ipsū Mahometis: rursq̄ figura & immitate truculentissimæ bestia: Iohannis Apocalypsis nobis denūciat. Nōne uidetis patres sapientissimi: iam uniuersam ppe terræ orbē patre p oīm itēperatū uenū illius abominabilisq̄ latronis spurcissimi: fustibus? Nōne Africa tota seruit Mahometis: Nō idē pars Asia: Nā oriētis ethiopia quicula est ad Asiā uniuersam. At Europa quæ ab Asia diuidit Tanais permulta tū regna cū Scythia & Turcia tū etiam Asia subiecta inest. Eorū adducta est calamitas: de Italia libi nūc merendū sentiat. Miror: ergo i prudentes ut liberi Ego. n. ita sentio: lōge maiore uos fructū splendidioreq̄ gloriā ex his pugnis atq̄ ictibus mahometis reporturos: q̄ ex iudeis nō mō uon repugnibus sed late iactu suis humiq̄ iacēibus. Quod secūdo loco uos hortor: id totū est de Grecia. Satis hi magnas dederūt pecunias: quid emaruitq̄ patrio solo externi nati sanctiq̄ pariter filios: uxorē bona oīa amiserūt: quod mōdicūq̄ seruuit. Vege & hoies certe sunt & Christiani. At scismatio at hæretico. Hæretica cōstātinopolitana ecclesia nūq̄ fuit etate nostra. Scismatica fortassis aliquando. Nō tū scissa ea a Turcis capta ē sed publice coniuncta cum Romana ecclesia: Nam alieni cordis arcana temere iudicare peccatum est. Nec item minus persepe deus bonos q̄ malos affligere consueuit. Nō ob peccata quæ ipsi perpetrassent: tantas acerbitates passi sunt martyres: passi apostoli. pas

ſus Chriſtus optimus maximus, præterea ſanus paſtor relinquit uniuerſum gregem in ſolitudine requirere amiſſam oſe. An minus aduertis nemine in hac urbe uti caritatis tuæ nre in hos graecos qui oprio nati genere mendicis ſpèrunt ſe ac ſuos a Turcis redimere? Hæc certe humanitas magna eſt, ut ne nos ſis in diſſipis perdere. Quis hominem p deſi in mortalem populi uniuerſum & afflicti & Chriſtiani beneficiatone indigent Chriſtus Ieſus eos cõtenit qui ſuo noie opem querũ. Valete patres optimi, Mediolani ex adibus voſtris, vidus martias. Mæcc. lvi.

Franciſcus philoſoſus Andree Ferrarienſi ſal.

c Tũ mihi es cognitus: tuæ te tũ literarũ note quibus in ea res aſus inſcriptione: quĩ ſocus meæ Miſſedine Chryſolorine literis adreſſatũ mediocriter notũ facis. Gaudio igit te iſtic eſſe, & res magnas uideris & uilius etiã ſis. Tuũ aut fuerit ut ad nos aliquid ſcribas diligentiũ: quo te nõ minus intus q̃ in cute pſpicimus. Vale & ſiquid ad liberationẽ ſocius meæ euſq̃ ſilap afferte ualeſpetone negligas. Hoc erit & mihi gratiſſimũ & tibi honoriſſicũ. Ex Mediolano pridie idus martias. Mæcc. lvi.

Franciſcus philoſoſus Bernardo luſtiniano ſal.

n Iſud eſt mihi beniuolẽtia tua certius. Quid n. nõ ames: quẽ uir maximus & clarifiſimus pater tuus Leonardus & dilexerit unice & ſummus beneficiis affecerit? Ita q̃ nõ modo nõ minoris quidõ meis literis iuitatus nihil reſpõderis: ſed ignoſco potius occupationibus tuis quibus ſitit neq̃ amicos poſſis nec ipſi tibi oĩo ſuſſacere. Verũ ſi qd̃ oĩi quidõq̃ naſtus fueris: tẽ mihi facies gratiſſimũ & d̃ te & de rebus tuis me red dideris certiorẽ in primis nũquid in naufragio byzantino iactare quipp̃ paſſus ſis. Nõ eni poſſum nõ uerere ne quid inde tibi detrimẽti acciderit ob tuas pecunias: quas habebas Cõſtantinopoli in mercatura occupatas. Ad hæc rogo te ut opuscula illa mea quæ abſ te meo noie eloquẽtiſſime medi us petrus Thomæ perſcripſit: hæc iſti Tabellario aut eidẽ cõmuni amico ad me deſ. Vale. Ex Mediolano pridie kal. apries. Mæcc. lvi.

Franciſcus philoſoſus Ioachimõ theologo ſal.

t Vem iſtud doctrinæ genus quo ad chriſtianam ueritatem in populum utriuſq̃: hi certe probatur plurimum. Sunt enim aliqui hebeti adeo obtuſoq̃ ingenio: ut nihil ex ſe ſeſe inuenire audent: ſis contenti duntaxat: quæ pſci ſenſores pientiffime ex cogitant. At hi quidem omnes etiã doctrinæ poſſunt ac diligenter cuiſpiam iure lau dari: quod acutẽ ab aliis ſubtiliterq̃ inuenta & copioſe ipſi & memoriter re modum p ſerant: nullam mihi tamen ingenti ſui præſtantiam declarant: cum ad cumulandam omni uirtute uirum igitur in primis requiri ſoleat. Tu uero noua permulta eaq̃ ſubtiliter ex te cauſi. Nam ſigna celeſtia quibus uidemus ab aſtronomis quæm ꝓαλις αὐτοῖς ἀνάλω uocant: inſignitum: tranſſere in chriſtianam fidem pæpuknum eſt. Quod autem ad anietem attinet: unde aſtronomi initium ſumũt: ego anietem eſſe iſtimo a greco ductum: quod eſt ἀνῆρ. Nam hoc nomine quattuor ſignificari greci uolunt. Interdum ferrum: unde Homerus αἰνῶτος ὄνεν ἀνῆρ. Interdum bellum. Idem ὀππῶν in ὕμνῳ ὄρνῃ ἀνῆρ. Quando uulnus. Idem poeta ἔντο μὲν ἀλῖς αἶνιτ ἀνῆρ ἀλγύνος. Sæpius uero Martem ut eſt apud eũdem Homerum. ἀρεσ ἀρεσ ὅρο το λογῖ: quo etiam uo ipſi uerbo & ferrum: & bellum: & uulnus ſignificamus. Ab hoc igitur nomine anietem quaſi Martialem æque traſtum arbitror atq̃ a Marte martium. Quod ſi naturam figuramq̃ anietis conſideremus: non inepti cenſebimur deriſano. Sed hæc tu & prudentius cõſiderabis & aptius: Nam ſi a rege maſſis anietem duci quaſi alio

rum regemquāq̃ est durior deuotione eo tamen contentiat quod ipse apud graecos res est huiusmodi utroque ita excellit in grege ut rex in populo. Quis aduersus Turcos & Mahometistas sapienter aggressus esset omni studio & industria persequaris : ne uehemēter & hortor & rogo. Nam quantū uidere uideor nisi fuisse huc terrarūq̃ pesti propediē occuratur ita breui inualecet inrodescentq̃ ut uellum sit remedium exoptura. Graecis autem his nobilibus assensit corpulentioris tolle ac foue. Vel in hisce inconstantibus atq̃ mutabilitate rege humanarum rerum aio uoluta. Omnis huius mundi si istius omnis honos omnis gloria uanitas. Solus mihi uidetur felix qui in uirtute & deo sui omne bonum collocat. Miserebundum est humane fragilitatis. Quod uelut in aliis intuentur id nobis quoq̃ metuamus necesse est. Mendicant opulenti. humiliant ex celsis. seruiant principes. Fac orat ut quoniam hos pudet cōditionis fatalisq̃ boni uiri cū sibi prouinciam suscipiant petiti uirtutis caritatis munus. Vale. Mediolani ex aedibus nostris kalendis aprilibus. M.cccc.lxii.

Franciscus philellus Iacobo casano iurisperito sal.

e S tu in me Iacobe quotidie q̃ par est importunior id qd̃ ne posthar facias te nō solum moneor sed etiam honorat rogo. Nam quāq̃ magno aio uiri est iniuriam continere: contumeliā tamen ferre nemo si linas sibi debet. Stultus est enim qui & aliorū & suae dignitatis rōnem nō habet. Duo sunt claustra naturae linguae obiecta & dentes & labentibus admonemur esse nihil effundendum sed assensuenter oīa praedictaq̃ dicenda. Neq̃ in testimoniis mentiri nos oportet nō sic sumus in deū impitresq̃ in defendendo oppugnandoe aut peruersos aut peruersissid qd̃ faciunt iū cōsequi simplicis animae sceleratissimam sectam fouent. Tu me satis intelligis. Si iusticiam ueritatemq̃ tuis in nullam mihi facis iniuriam. Sin scias facis tibi ipsi nocet. Vtūq̃ res habet cōpescit linguam. & me laessere maledictis nolite quae tanta tela obfusq̃ conicece: retorqueant in te longe autem. Tibi lingua erit uidere uideor ad iuehendū apta. At philellus tuo & lingua est & arundo longe q̃ tibi distantioc. Itaq̃ sanius tibi consulaui me phō uti malis q̃ uel oratore uel satyrico cōuersi. Vale. Mediolani ex aedibus nostris. vii. idus apri. M.cccc.lxiii.

Franciscus philellus pallanti Seroze sal.

n On possim nō admodū letari ueterem atq̃ singularem amicitia nostram omni bus esse cognitam. Quo finit nobilibus graecis istis qui meas tibi literas reddi derunt non modo noluerim sed ne potuerim quidē negare qd̃ potuissent. Sunt enim laethrymabilis pars Constantinopolitani naufragi qui & se & suos ab ipsis Turcis redime re cupientes cogant mendicare q̃miserime. His hic auxilio fui & apud principē & apud uniuersam ciuitatē. Idē pro uirili parte istuc agere mihi adesset. Quare tibi homines cōmendat quoad patitur tua dignitatis adsis uel consilio: Nā qui publice in templis praecpta dant populo Christianos mos patri adhortationibus suis istosq̃ inopie prodesse poterunt. Ad hac docet illic medicinam Marthus perusinus uir & doctissime eruditus & mecum summa familiaritate cōiunctus. Habet is duo mea opuscula quae ex Hippocrate coho medicorum priōpe latina reddidi cū essent graeculiterum τραπεζιων. athenum τραπεζιων. Hac ut & meo nomine ab isto repetas & petro Thomasio eloquentissimo medico ad me desite et atq̃ etiā rogo. Si quando hi fluctus bellici conquiescent plūribus tecum loquar. Vale. ex Mediolano. vi. idus apri. M.cccc.lxiii.

Franciscus philellus Lodouico caselle sal.

g Racis istis quibus meas literas ad te dedi & fusi hic apud omnes & apud ma-

nificentissimum principem auxilio sui non mediocri : Nam sui suorūq; redimendorum gratia(nam seruauit apud Turcos)medicant uiri nobilissimi.inferrema conditio est: ea tus qui minus misereatur inhumanitatis est accusandus.Quid multis. hoies tibi cōmendatōq; ardentem rogat tam apud nostrum istum humanissimum principem:tam apud uniuersam tuam ciuitatem omni studio.omni opera atq; ope afflicto hominibus assistas.Vale.ex Mediolano.vi.idus aprilis.Mccc.lm.

Franciscus philēlis Bernardo iustiano ſil.

m E tue littere adeo delectarent in te pstantissimo ſilio grauiſſimū clariffimūq; uirū Leonardum patrem tuū cuius memoria minime recedit:& uidere oculis:& corā audire ſim uisus.Nou enī oīs illas dicendi ornatu dūtaxat & grauitas & ſauitas i te eſt:ſed ſingulari quoq; litterarū figuram ita tua epiſtola repræſentat ut ſi ſcribēs nomen deſideraſſet in ſine abs te uenit a Leonardo iuſtiniano ſplēdidiffimo illo noſtræ ætatis lumine & de me opere merito ex littere ad me iſſent.Inaque habeo tibi gratias tū quod redieris cū ſtudiis noſtris in gratiā quod te una cū paterna memoria cupiens tū mihi uidebāterq; exoptant reſtitueris.Quæ de Turcorū Mahometiq; apparatus bellico ſignificauit:audiui.Sed de te tua Conſtantinopolitana uili intellexi.Scire enī cupiebam an ſi eo laudmoſiſſimo uſufragio capte urbis uicturæ ipſe quippiāq; noluit paſſus ſis.Ex orationem & librū tertium de exilio tabellarius miſi reſcripſiſſet cū maxime abſolutum deſunt erū adhuc duo quæſtiones quos ut diligenter ingreſſoſq; ad me des te pluriſimū rogo.Sunt enī & apud te conſilia noſtra Mediolanēſia:& librū Hippocratis duo quos & grecis latinis reſcripſiſſet.ſcripi quorū alter ſcripi tractāuq; oīa ut q̄ diligentiffime inquiraminiſq; ad meſt atq; etiam abs te peto.Habet inē a me eiufmodi Hippocratis libros Marthæus perſinus uir & doctus & diſertus qui paſſim medici nū docet.Illos uelim meo noīe a Marthæo repeti cures quos item cū habueris ſtude ut domū repetant.Nā iam multos annos peregrinātur.Vale una cum filiis uniuersiq; ſanctula.Meg: ut facis rama.Ex Mediolano.iii.idus maias.Mccc.lm.

Franciscus philēlis Marthæo perſino philoſopho ac medico ſil.

p Eto abs te maiorēm i modū ut duos illos meos Hippocratis libros quos e greco i latinum a me traductos iam pluriſ annos habes apud te hoſpitem cum uir patricius Bernardus iuſtinus Leonardū filiū a te petierim illi pro me reſtituas.Vale.ex Mediolano.iii.idus maias.Mccc.lm.

Franciscus philēlis Maltheſte nouello ſil.

f I totus iſte familiaris nuncijs rediſſet ad te celerius dediſſem ei Galbæ atq; Othonis uitas:ita manu mea ſcripſerāt ex greca lingua cōſcripti.Sed ubi diſtans tam nuſq; uideo:ob idq; exiſtimare rediſſet ad te quaſi nunciū conſtitute pacis liberrimo eiufmodi meam exemplū tradidi ſcribendū quo ſi libelli oratione litterarum figura ad te ſent.Hos igitur eorū propediem filiū Xenophou tibi reddet.Nōdum enim excerpti erant omnino.Vale.ex Mediolano.ii.idus maias.Mccc.liii.

Franciscus philēlis Nicolao ceter ſil.

g Abiel uir religioſus idēq; diſertus qui modo iſtinc Mediolanū petiit:fecit me certiorē te nēcio quomodo ex cruce laborare mirari poterat q̄ nihil tibi ad ea mīderimq; de re uerū ad me ſcripſeris.Vtrūq; ſine dolui:& q̄ tibi crux moleſtiā at tulerit:& q̄ binæ meæ littere tibi reddeat miſ fuerūt:Nā hæc ego alteras publico mercatorū tabellariolūreus Leonardo ſcribæ ueſtri principis ad te dedi. Ne igitur eadem

fæpius repetam: illarum litterarum exempla cum his una ad te miſi. Tu uale. & cras q̄d-
libetiffime cura. Ad hæc ſiquid habes de Turoſis me perſcribe. Ex Mediolano. iiii. kal.
maſis. Mccc. llii.

f In nihil ſiduo ad te ſemp̄ſcripto uideo te non mirari q̄d non id mihi ſcere non le-
uiſſe ob tēp̄ſitates procellaſq̄ belloſa. Nā ego te & amo & obſeruo non ſolū q̄
de me ſis meritis optimis q̄d dignus eſſet boni uiri ac docti oēs & colat & uene-
rentur. Itaq̄ ſiquid in me eſt q̄d tibi ſit gratum id iure peculii tuum conſe. Ego aſt abs te
aliud nihil peto niſi ut me ametur ſola. præterea maiore in modū rogo te ut meos il-
los de exilio libros Xenophōn filio ad me des. Vale. ex Mediolano. idi. maſis. Mccc. llii.

Franciſcus philoſus Guilhelmo Vrſino Francie cancellario ſil. pl. d.

d Edi ad te ſino ſup̄ſcripto Ioanni coſſe ſplendidiſſimo equiti aſtrato ſimul cū binis
litteris meis codicē unum meūq̄ & ars rhetorica Ariſtotelis ad Alexandrū re-
gem & dux oratoris Lyſis orationes aliter ſineb̄ſalutem in Eratoſthenem ad alterū cō-
uebant. Hæc enī ego ſimp̄ſe e græco conuerteram in latinū. Quæ tibi reddite ſue-
rint an minus reddita mihi in hanc diē accepi. Itaq̄ tuū fuerit & hæc de re & de ceteris
quæ ſine cupiebant ſicere certior. Libros de exilio quos habere deſideraſti ap̄ me
habeo: niſi ſimq̄ ad teſ nactus eſſem: cui eos tuto cōmittere potuiſſem. Siquis a uobis
Mediolanū uenerit inueniat me adeat uerbis tuis. Et q̄d de libris iuſſerim: rogetur. Hi qui
tibi hæc litteras reddiderunt conſcripſe ſunt cōmitaq̄ requir̄ Cōſtantinopolitani nau-
fragii uiri certe nobiles & prædari ſeruunt cū uniuerſis familiis apud Turoſ. Cogunt
mendicare & ſuſcipi dederunt enim ſponſori de reditu & ſuorū redimēdo nim̄ gratis.
Miſerabilis eſt luſtaſiſſimaq̄ conditio. Itaq̄ hoies tibi plurimum cōmendo. Teq̄ rogo
ut eis q̄buſcunq̄ in rebus opus fuerit tū apud paſſimū Regem Karolum tam apud
alios principes & ſap̄i & aſtrio ſis. hoc erit & tibi honorificum: & mihi ualēdēter
gratum. Vale. Meq̄ ut ſcripſima. ex Mediolano. viii. kal. iunias. Mccc. llii.

Franciſcus philoſus Ioanni Mario filio ſil.

t V ſepe ad me ſcribis: & nunq̄ reſcribis m̄. Velim quod ſcra ſperauero ut ſice
reſcripſiſſeſ pugillaſ: & quem ſas rhetorica definitionumq̄ præcepta redire tan-
dē ad me uires. Id cū fecerim geram morem deſiderio tuo. Itaq̄ ſicronidaſ q̄p̄m̄ſine te
uel peruiacem: uel negligētē euſiſſimē. puto cū hæc tibi reddite litteræ fuerint Xeno-
phonta filiū iſtine iter ad nos cepiſſe. Hi q̄ tibi meas litteras reddiderunt: theſores ſunt ut
noſſi: uiri q̄dem & nobiles & amio. Quicq̄d uel beneficiū uel officiū in hos cōtulere in-
cunctiſſimū mihi eſt gratiſſimūq̄ ſanum. Digni ſunt quos non ſolū miſeremur: ſed eiſ
diligamus amemusq̄. De pace & bello quod iure uſenos certe pacē bello potiorē. du-
mus præſertim eam: cuius gratia bella ſuſcipi conſueunt. Quæ aut ſcribimus aut ſcripſe
rimus: ex Xenophōte fratre cognoscere potuiſſi. Vale. Et te nobis aſſidue dignum gere.
Ex Mediolano. viii. kal. iunias. Mccc. llii.

Franciſcus philoſus Lombardo Ceſſioni ſil.

q Væ mihi Solomon Iudeus uoſe tuo expoſui: uadiui. Miratus aſt ſumq̄ ne' ſit
ad me litteras dederis. Fac igitur abs te ipſo audiam: quæ per intermūcium loquens. Tu
me ſatis ſuperq̄ intelligis. Vale. ex Mediolano. vi. kal. iunias. Mccc. llii.

Franciſcus philoſus Guilhelmo Vrſino Francie cancellario ſil. pl. d.

f Cio ex te eſſe animi bonitate liberalitatemq̄ quo plaris tibi commendatio ſit
maiore opera atq̄ ope omnis exōpias. Itaq̄ non dubitaui uiros nobiliſſimos atq̄

equites acutos Manudem agallum & Manudē hiagupem qui ē ipſi Conſtantiſopo-
litani naufragi miſerabiles animas apud impios Turcos pabuntur cōmendatos ſuare
humanitati tue. Teq; ſumopere rogant orantq; ut quantiſq; patiaſita
hos iuues apud munificentiſſimum regem Karolumut intelligit & te tibi plurimum pro
fuſſe & meis apud te literas magnum pōdus habuiſſe. Libi de enlio parit ſunt quos
mittam ad te cum quis idoneus mihi oblatuſ fueritquem certo uentura ad te cognoro.
Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. iunias. Maccē. lvi.

Franciſcus philēſus Ioanni Mario filio ſal.

u Teq; Manuē & Agalluſ & Hiagupē cū mihi eſt cariffimus tum plane dignuſ
& oporē & ope noſtra itaq; oporē dabunt hi intelligant aium & beniuolentiā
noſtram. Reliqua tu ex eſſe cognosce. Si nondū illuc abierit Xenophōcei dicto meis
uerſentur diligentiſſime odorantur. ſiqui apud illos libentarios terminati ſunt graeci codices
qui ueruent. Vale. ex Mediolano. iiii. kal. iunias. Maccē. lvi.

Franciſcus philēſus Bernardo luſitaniſo ſal.

q Vod proximis literis tibi ſcripſerit. reddidit mihi eſt una cū illa oratione. tertiuſ
liber de colloſideris nequaſq; abſolutuſ. Deſunt enī duo ſcilicet quæſtiones. itaq;
te rogo ut eos diligenter quæras atq; ad me deſ uſuſ tabellario ſimiliq; & Mediola-
nenſia conuertiſſe & duos Hippocratis libros ut ſcripſi ad te ante. præterea liquid noui de
Turcis habereſſe me cariorē. Vale. ex Mediolano. iiii. kal. iunias. Maccē. lvi.

Franciſcus philēſus Ciceho Calabro ſal.

q Vi ſit meus erga te aliuſ nemo q̄ tu melius nouit. Nam ego te tanti ſocio: quanti
poſt principē noſtrum aliuſ neminē. Nec eſſe quæſq; arbitror: qui mihi gratiaſ
ai quæſt anteponi. Reliquum eſt iſſo es unus: qui & me ſuas egregeſ: & a me eorum ma-
xime obſeruat. id efficiat: quo ceteri omnes intelligant beniuolentiā noſtram & ma-
tuam eſſe & ſummam. Vale. ex Mediolano. pridie kal. iunias. Maccē. lvi.

Franciſcus philēſus Ciceho Calabro ſal.

n Oa me literis abs te nō ſolum diligonſed etiam amor. Nec cupio plus te uelle
mea cauſaſq; poſſis. Id te rogo dicatut qd̄ habes ſcriptum ad principē. hodie
modo licet legas. Nā diutius tempus terere iam nulli uſuſ eſſe mihi poteſt. itaq; inſtutui
oio pſpicere rebus meis. Tibi uero amico benefico & optimo me tantū debere pſitoni
q̄um alteri nemini. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. vi. idus iunias. Maccē. lvi.

Franciſcus philēſus Bartholomæo buſanio ſal.

f Acit græue optatumq; teſtimoniū amiciffimū Andreæ alandū: quo ipſe & ſtudio-
rum loco & cōtubernali & ſodali uſerunt te mei amantiffimū eſſe patē. Nec eſſe
certe ſecus ullo pacto queat. Nā ſi natura datum eſſet nemo fruſtra amet egregeſ: ſitq;
ut morum ſimilitudo beniuolentiā conciter atq; ſtatim: & amas tu quidē meo: ob ige-
nuos mores tuos & bonarū artium ſtadium es cariffimus: & omni caritatis uinculo pro-
ſequeris ob non diſſimile uicæ inſtitutū. Atq; ut intelligasque mihi de noſtra matris
neceſſitudine ſit oporē accipere ſimiliter tua opa uti uelim. Sū ſi natus annū ſextū ppe-
& quæqueſimū. Cuius ætatis cōſideratione admoneor ut quæſi ipſe præſtare poſſim
poſſentatū conſolū. Alii monumentis præclarisq; opibus manfactis ſe ei adornant. pa-
ti in quorū me numero eſſe letor: monumentis literariis & expreſſioe quæſi atq; diutur-
more ſignificatione ingenii idem pergunt efficere. Scimus alium eſſe corporis ſulim ani-
mi laborem. Quæto animus præſtat corpori: tanto animi induſtria potior ē labor: cor

possiditq; operam dandi existimone ingenui studii munere manus impediatur. Meum
 sit excogitare aliquid quod apud viros bonos non improbetur: librari uero vel inuicem
 scire uel dictata subtilius arduis officio ceteris patefacere. Et ut dilucidius tecum lo
 quar atq; familiarius mihi domi opus est aliquo adulescente librario non oio rudi ipe
 ritq; literariū hunc ego tractabo non humaniter sollicitus etiam liberaliter. Delector au
 tem us literarum nonisq; ad atticis speoime accedant. Nā quibus opesces taberna
 riq; utatur ac reliquum uulgas indoctissime nullum sint apud me pondus habere.
 Vale cum meo simi discretissimo amicissimoq; Andrea poggium saluere plurimū opto.
 Ex Mediolano. xv. kalendas idias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Bartholomæo theologo inquisitori
 heretice prauitatis sal.

c Ogit me iohannes cognomento quietus uel inquietus potiusq; pro te Mediola
 ni inquisitionis magistratū geritur de te apud amplitudinē tuā libere sim uerba
 facturūq; uellem. Quid sit in causa: & qd abs te uel equitatis uel benefici loco petam
 paucis accipe. Iosephus qdam homo natus annos quinque & nonaginta aut et āplius nō
 uersutus nō callidus: sed hebeti quodā tardoq; ingenio eodemq; & simplici & aperto ē
 ab ipso iohanne nudatus decimus in iudiciū accessit. Ille uir continuo ad me it. Rem ex
 pōit dixitq; percutienti mihi oia diligenter se sibi per oām uitam nullius esse facinoris
 consciū. Horor hoiem: nequid metuat. Quin est in ius spēmū audientis cuius rei cū
 accessatur. Respondet se non culpā metuere cui nulli sit obnoxius: sed illius iohannis famē
 qui & uisum esse palam diuulgare: & imitatos oīam maxime. Tunc ego te intello
 cta hoiem meam adduocare conuoluit nō iohannē ea fame nota laborantē sed te adi
 remioris est doctrina maxima uirtutq; clarissima. Vir primū ecclesiar uelut claustrum
 ingreditore: necio quo infelici auspicio offerri mihi iohannes illequem minime oīam
 uolueri. Cōpinus familiaris priūū confere sermones. Totus mihi mitis: totus mode
 stus: totus humanus uisus est. Quid enī deprauatum corruptaq; ingentiū nō sinu: et non
 dissimulat: itaq; deinde paulatim q̄brem iosephū in iudiciū uocasset querere sum ag
 gressus. Respondet homo ueterator nihil esse mali in ei. Sed qm delatum in iudiciū fue
 rit confesse iosephum in me tendo (est enī rusticior atq; inopū medicus): uti carminibus
 quibusdā iocundo uisum esse admoendūne posthac ea uia uteretur: ppe que prohibi
 ta sit decretis ecclesiasticis dixitq; iosepho corā accersitos: & de re ipsa diligenter interro
 gato (distabat enim illinc a colloquendi: bus nobis paulūm): ut ad cōsidū rediret ad se.
 Itaq; deceptus ego & simulato dolo hōis uictus: & quia res leuior uisū est: destin te a ti
 reosq; maxime cōueniens: idq; propterea factum est: quoniam idem iohannes dixerat homi
 nis erratum uisale esse nō mortale: ut uocat ecclesia. Quid multis: ruditer uis iosephus
 redit ad iohannem: qui quoniam ipse aderam uerba dare se posse diffiderendū le
 ta admodum hilariq; faciei diem crastinum ito ad me: & oī labore liberare. Hori ter
 cum iosephus ad eandem iohannē proficiscitur solusquem is continuo in carcerem eue
 cit: Quod ubi mihi renunciatum est: eodem statim proficiscor: causam carceris quero.
 prater nugas & simul cū nugis lortēq; quodā uisus aliud ex mendacissimo iohannis ore
 nihil accipio. dicit enī uelle se audire alia ex hoiēquē in postq; diē mihi oīo restitueret.
 Mane proficiscor ad nebulonem iohannē hunc egregie quidē opportunoquitum ex eius
 olenti ore potui coniectare. Inuenio iosephum coniectum hesterno uesprii i semet pe
 dias ob eam sollicit causamq; interrogatus an aliqd dixerit homini sēptia uulnerato

se tribus verbis scriptam sine ullo alio instrumento ferreo e uulnere eruturum: O felix infandū atq. iudiciū. Num hoīem occidit Iosephusq. uel fiducia quādā sui fidei chrestia ne erant: Nā cū cupit medeteriprudens qbus aliis criminibus usus estq. scire scriptu et piis orationibus. uel ē fortassis: ut sibi leui mēdacio fidē pareret: ut quibus grata quē plannū ambulare dicit Iohannes iniquitatus: et falsitatem plurimū esse obnoxiū quē Iohannē iniquitū hoīem indoctr. leuē. nullūq. futilem. mēdaciū uno oīs eodēq. sermone mentēq. faciat. Causam oīm intelligis pater Itegarimesq. si tecum uoluens accuratius alio uolūtate non tū miraberis doctōis meae indignitōisq. uehementisq. in constanti peditissimē hoīs Iohannis inēti maligratēq. accūsab. Ego autē et duobus al teris abs te peto: ut Iosephus tuāq. literarū edictō s̄pimū libere admonens tū: ne quid quod a tua s̄plitudine improbet: pōst hac exerceat: sed fuerit inquirēdū: non hūc monstruosissimo prodigio Iohannis sed aliu uero & religioso: & docto: & sapienti: eidemq. & iusto: & innocenti ea oīs cognitio deleget. Vale pater clarissime: tibiq. p̄sua de tuo beneficiū apud me nunq. intermōturū. Ex Mediolano. in. nonas iulias. Macc. lviij. Franciscus philelus Nicolao Arcimboldo inuicōsulato fil.

d Ictus superioribus Orpheus tuo mihi nomē fil. dicit: subdiditq. tibi Cosmum medioc. p̄humaniter respondisse: sed paratū esse ad oīa: quae mihi grata fore intelligeret. Itaq. abs te peto: ut de te mihi apertius loquaris: Nā non ego petebam oīa q. bus etiam res oīs pecuniaria pōt contineri: sed unum dīxerat: & id quidē tale: ut negotiū iure non possit: Vt quando nulla mea culpa sim proscriptus Florentiae ascriptus: ea p̄cipio cosmi opera tollat. Quare mihi facies tam gratissimā apertius mihi dec. arar. il lius uti hac de te sententiā. petri Cosmi filiū audio istuc esse publice legatū ad Venetos. Siquid defuerit: facile ex isto consequis interiorē oīm patris sententiā: Nā uir quicūq. amicus mihi nuper uenit: ait dicere Cosmū id negotiū propterea uideri sibi difficile: su turisq. uniuersā potē nobilitas proscripta esset. Quare quā uia meae proscriptiōi cōsultū esset fore: ut ea ceteris ēt parat. At procerbiū est grecorum anas sigalū oīs pro uoluptate apponere. Si hanc rē Cosmus pro reconciliata gratia susceperit: facile sit cōfēturus quod petimus. Non enī eadem mea est quae oīm proscriptōrū cū: Nam meum nullū est eratum in rēp. Florentinam: sed merita fortasse nō nullāquippē q. uniuersam iuuentutem & doctrina instructā & moribus atq. uniuersū ēt proderam populo. Non mihi cuius factio: qua semp. abhorui obstitit: sed maliguitas & infidia uniuersū qd siquis in senatu & apud populū apte atq. exposuerit: oīa mihi ex sentētia sint cessura. Hanc autē rē cum & Cosmus & boni oīs curae debentū petrus iste in p̄missis quantūq. habet litterarū atq. eloquentia habet autem elegantemiam omnem dicit a phileso. At discipuli p̄ceptoribus quid non debeant: quibus parentum loco docendi sunt: Vale. ex Mediolano. xi. kal. Augustas. Macc. lviij.

Franciscus philelus Bartholomaeo baciūo fil.

e Vm iam litteras tuas qd te scribendo non loquendo τὸν πρὸς ἀποπτεῖν ἔχει οὐκ ἔστιν ἔχουσι τὴν ἐπιμαρτυρίαν expectant: et mihi tandē reddi te sunt & dicere qdē & p̄uicere p̄die kal. Aug. Non enī uon potui tuo ingenio de lectā litterarūq. peritia. Quod autē me laudas plurimū affers non dubium. argumen tum p̄cipui amoris erga me tui. Itaq. habeo tibi gratus: atq. me amos: atq. amans a me. Reliquum est: ut s̄pissime ad me scribas: quo te magis magisq. i. dies huiusmodi mutuo litterarū sermone & uti & frui queam. De librario uero: quod amica abs te pe-

finat matureste etiā atq; etiam rogo. Vale. καὶ τὸν μακρὸν ἐν Δρίῳ ὁ πᾶσι
Ex Mediolano pridie kal. augustas. Mccc. liii.

Franciscus philēfus Andreæ Alamini sal.

b Antholomæo collensū scripsero humanissimōq; viro nō possum ignēis gratias
nō habere: qui ut aliqd tandē ad me scriberet effecit. Nī litteris a me scriptis su-
periore tēpore iniurias ita flectit mihi quoq; q̄ natura sum fortasse ἀλλότριος sicut
di libidine inieceris. Ita vir scio utri magis tibi ne an ipsi Bartholomæo obliuiscus sum
cuius cū factū videor ut q̄ nescio quo libento obtinueras: os tūdem breui hac epistola a-
perueris. Vex ignoscō tibi laconice scribere: iam ipsūm gēns magnitatis in flo-
rētissima tui grauissimāq; rep. ἡ γὰρ ὁρχυλογία τὸν ἀρχὸν τῶν ἑσθῆς ἀοκῆ
Bartholomæus aut etiā p̄ se te mihi sua uirtute atq; doctria futurus erat carissimus: hunc
et cariorē facit tua suavissima epistola. Sed q̄m te omni ex parte & castigatū i dōcto scri-
bendōq; & p̄positū cupionolū possit ac cū uel de patriarcel de familia mentionē fec-
ris: aut Bartholomæū de colle scribas: aut Andreā de Alamini. Quidō. n. legisti ulq; ul
Annibalē de Carthagine: aut publicū de corneliis. Indoctōrū hoīum aut arrogānum ille
mos est q̄ uel sim istiusmodi sp̄ositionis de ut latinitate grāmaticāq; ignari minus te-
nent uel libi licet uolūq; d' ab omni acutatis usū est alienū. At tu & doctus es & mo-
dellus in primis. Vale. Ex Mediolano pridie nonas augustas. Mccc. liii.

Franciscus philēfus Donato adriano sal.

i Actor equidē & gaudeo plurimū tibi oblatū fuisse occasionē ad me scribendi:
Nī litteris ego tuas uiciorū īp̄idē desiderabūq; te docū et dīsentū audierū.
Nec me sine mea de te fecisti opinio. Nī talē te mihi tua hac una representant episto-
la: quā esse existimabū oc ē & benignū totū & fecido quodā libera: q; igenio. Itaq;
nō possum nō habere gratias tuo huic & iam nī meo Bartholomæo collensū præsenti
scripsero uiroq; p̄docto & phumano: quē in cū fuisse itelligo: ut meū tūc aliquid lo-
queris. Cōmēdatio aut tua quātū sit apud me p̄dus habere: aut ipsi cognosces i dea
Nī nihil est: quod malim q̄ & tibi & oībus scholis p̄pter Angelū meū splendētissimū
equitem auratum omni opera diligentiaq; mea gratificari. Vale. Ex Mediolano pridie no-
nas augustas. Mccc. liii.

Franciscus philēfus Nicodemō trachidino sal.

a Cūsat ego respecto uel obliuionis: uel negligētiā: mihi tuus mihi amor īp̄idē
p̄spectus esset. Quo sit ut istiusmodi oēm de te mea cōtationē dem occupatio-
nibus tuis: quibus q̄m ī magis ex parte solutus es: te rogo: ut qd̄ mihi corā libētēq; re-
cepisti: nō minus efficias. Vale. Ex Mediolano idibus augustis. Mccc. liii.

Franciscus philēfus Christofozo Maritano sal.

u Ideo licet mihi tanq̄ pro meo quodā peculiari iure uti & opera & officio tuo
in oī re mea. Quid n. discipulū nō debeant p̄ceptonibus: p̄sentim īsingbus se non
esse carissimos? Quod te nō latet illustis princeps Alexander Sphortia. ut plane omni
uirtute maximus mihi dono dedit: āno superiorē p̄mū rosei coloris: quō pro dignitate
sua masarūq; idueris. Is in hanc mihi diē seruatus est iteges. Nā ante nō fuit usū. Nūc for-
mas i uellim: quod si minus pellitū fuerit: uideat̄ iēptus: pellitū aut ab alio q̄ ab Ale-
xandro: cuius est donū: aut quāq; doctē arbitret. Itaq; illi dōto meis uerbis: ut sue mu-
nificētiæ & nō igitur mīserum uoluntati pro tēpore ini cōsulas. Vale. Ex respōde. Ex
Mediolano. xvi. kal. septembres. Mccc. liii.

Franciscus philelfus Bernardo Iustiniano fil.

n Ee tu mihi uos cogitatus primus literis declarastinec ego ex me illos potui ob-
iectare. Sed qm a familiar quodā nūc resoui uix illum quo de antea ad me scri-
pseras debere tibi pecuniare neq. aliter admonendū putui cū esse soluendo nō diffici-
le quantum tibi debeant. Habet n. bona que stabilia uocant: ignota. Vniūq. & uidentur
launissime. Itaq. tibi uō esse locus differendū censeo. Verū Mediolanū: Nam oīa tibi se-
cunda futura sunt cum ob alias plerūq. ratios: nam quia humanissimus hic princeps no-
ster & uidebit te libentissimē: tuū ius omne suū ius esse existimabit. prout ea qd ubi
ante significasti minus abundas equischi mihi sex sunt: quos tibi quoq. uolo esse cōma-
na. Vale. Ex Mediolano. x. kal. septembres. M.ccc. lxxx.

Franciscus philelfus Bartholomæo Bucinio fil.

q Vob te mihi totū ostendis: & amice facis & recte. Nā cū in uiro bono: tū uel in
primis i amicitia nec similitū qd nec dissimilitū cō oportet. Itaq. uidemus ab Ari-
stotele dari Socrati utriusq. cū esset suæ tempestatis. omnium apud Aristotē doctus
simus: & iter alienos diceret & apud suos se unū id scire q. nihil sciret aliud uero nihil.
Deest pfecto quāq. ut mea sent opinio: tācē oībus illustrat: qualis sit. Ut faciat & cō-
ficta mulier grata esse nō pōnita etiā illa que coloris bonitatē uenustatēq. occultat i ui-
tio esse cōsonat. Quod si omni i te cōsiderandū est: eo magis in amicitiaque esse certe
nullo pacto quærit nisi omni ex parte paratū pōtuerit. Egesti igit pro officio: te p
rimis literis nō sōlū in cūctat amicitia: itus quoq. ita mihi te cognitū reddiderunt ea
que oculis cernunt. Delectat me sine igitū tui: delectat oratio: placet creditio: plectū-
da est humanitas. Quod me uero ita laudasti obferuas: id erubescant quāda dilectō
nā: ergo me tue amicitia abundanti per se fert. Et quāq. nō ista mihi est de me opinio:
quā ubi esse studueris: nō ē moleste mihi ita abs te sentiri: quoq. in me amido alacri-
or. Ego aut illud tibi unū pollicor: oīa me tua cō pōtuerit: que tibi uel cōmodo uel iusti-
ditan fore cognoro. Nō n. potes mihi uon esse carissimus: qui & doctus sis & discretus
& bonus meiq. amantissimus. Vale. Ex Mediolano. kal. septēmbus. M.ccc. lxxx.

Franciscus philelfus Donato Acholo fil.

q Vob serius ad te scripseris: modiciora quēda negotia mea eaq. minie negligē-
da fuerūt in cūctis: hanc omni meæ cūctationi respondendi tuis literis: igno-
scas: melius: hanc n. debet te latere me unū essetq. neq. amoremq. diligētiamq. ullo sa-
ne officio cedere amicis cōsueverit. Nā quid me tecū facere oportet uel Acholo uel Do-
nato hoc est & amiofimo & discretissimo adolescente: Tūc n. Acholos oīa uel ppter
unū Angelū splēdidissimū equitē acatē & uix humanissimū atq. optie de me merentem
beniuolētiā psequor & pietatē: ut sine ulla etiā igitū pstantia sine ulla doctina tua i
possis tu mihi nō esse carissimus. Cū uero eo te discipulus felicitatēq. discēdi uideo: pōt-
bilitatē nō modo equalis neq. nemini cedas: sed cū maioribus nata nō iniuria cōparatū
quas: si te minus omni officio amoreq. cōplectar: ingratus sim. Me tua littera adeo de-
lectat: ut nihil mihi neq. iucūdis potuerit cōcigere nec optatius. Erant n. cū ornatis-
simis: tā plane testes beniuolēssimi a erga me tui. Ego aut quid aliud tibi referit: habeo
nihil pter id unū: ut tibi pollicear affmēq. bona fide te unū esse foreq. in dies magis
etiā atq. etiā: ut sim neminē in omni uel amici uel aui & boni uiri offi. io prelaturus.
Vale. Ex Mediolano. kal. octobribus. M.ccc. lxxx.

Franciscus philelfus Iohanni Arnetino fil.

q Vam me vehementer amas: amas enim egrégientissimè intelligebam uel ex amo-
re summo erga te meorū id Xenophon filius nō secus mihi cognitū fuisse: q̄ ea ē
que oculis cernimus. Lator aut maiorē in modūq; utraq; nostrū sentiat se si falli opta-
tus fuit. Et tibi habeo iugentis gratias: q; me pro singulari tua humanitate atq; animi ma-
gnitudine nō solū oblectas: sed omni uel officii uel pietatis oparēloquaris. Quare siquid
i me est: qd̄ tibi aut ului sit futurū aut uoluptatid æque in tua potēte positū esse uolo: at
q; ea oiaq; iure potelli duci solēt. *παρα δὲ τὴν ἀλλοτρίαν καὶ οὐ συντηνὴν
τὴν Διαλέξει τῶν κατὰ κρίβειν οὐ αἰσος ξηνοφῶν συνδὶ ποιήσεις κατὰ
τόσοι ἐν αὐτοῖς ἡ γυνὴ φιλοσοφῶν τῆς αὐτῆς. εὐτύχη. φιλαττημαὶ κερ-
αῖ.* Vale. Ex Mediolano nonis nouēbris Mccc. liii.

Franciscus philellus petro Nucetino sal.

m Ei dies magis atq; magis tibi obstrigis plurimis tuis ac maximis bēficiis. Itaq; tū
tū me tibi debere fateor: qd̄rū ad me dissolui posse desperē. Quod a sit uoluerat
possum id certe ita libet facio: ut uix aliud quicq; magis. Quare cū aduocari te mea
litteraria & ingenii monimēta delectare cōsuecēduos codices ad te dedi: quos a filio Xe-
nophōte corā accipies ab eodēq; intelligētib; in rebus tuo officio uti uelim. Tu siq; id
est: quod mea opā prestari possit: id totū in tua esse potestate positū existimato. Vale.
Ex Mediolano nonis Nouēbris Mccc. liii.

Franciscus philellus Alphōso regi sal.

q Vo de te magis magisq; in dies meū ipse cognosco maiore in te amore obler-
uit: itaq; accēdo: Nam & ingenio es clari & moribus supra homē. Nihil est in te
fuerat: nihil subdoli: nihil nō magnificū: nō excessum: nō admirandū. Et loqueris oia sa-
pienter & agis nō grauius minus q̄ regia. Quare tū oratio tua oīum actio: quaq; re-
galis est. Quo fit ut oia tibi secūda sint & iusta. Nā deus ipse qui & curat oia & diuidi
circūdat: te sem p̄atq; p̄notat: uicē tuisq; integritatis cogitans salustisq; opibus
delectatus te deiceps: quondā laboribus rebus felicioribusq; īplicitatēq; ostēdit hu-
mano generisq; boni & docti oēs perire atq; exstium aliquid ac solidū totius boni
tatis atq; laudis simulacrū & cōēplēt & uenerat. Que quidē ipsa aliaq; multa dum
i te aduocari: nō obicere mihi placet: cū te mihi censendū esse: quo uigilare meo oēs-
tudia oia: labores oēs nō tuto solū sed etiā scire ac incūdistime cōquiescant. Hoc autē
meū insinuat: est paratū tibi nequaq; esse dubitātū nō aliendū ab officio meo sum arbi-
tratus: ut Xenophōte filii cū his munusculis ad te mitterētib; qd̄ ingenii sunt nō for-
titer: nō mediocriter delectari es solitus. Reliqua uero ex Xenophōte ipso cognosces.
Nā qd̄ dicta me ipso dicit. Vale. Ex Mediolano nonis nouēbris Mccc. liii.

Franciscus philellus Nicolao q̄nto summo pontifici sal.

q Vid in ci fueratq; letus ad tuā beatitudinē uel scripseri: uel miseris: filio Xeno-
phōte corā accipies. Simulq; cognosces: & que mea mea sit: & qd cōsili ceperi.
Tux aut mēuetudinis benignitatēq; fuerit id prestare: quod a me fidētis fortasse q̄ par
sitare: beneuolentissimo in te animo p̄tissimēq; petitur. Vale pater beatissime. Ex Me-
diolano nonis nouēbris Mccc. liii.

Franciscus philellus Dominico cardinali firmiano sal.

e O maiore cū fiducia tuis bēficiis usus adueni: quo te si plaris īnos bēfici-
cētissimo uisus sum: Nā uel a Bononiēsi usq; legatione tantū mihi beniuolentiam
ostēdit: uel nihil esse arbitrat nec magnū nec parū: quod mea causa facturus nō sit: p̄ter

tum cum cum me esse cognoris: apud quem nullū sit interuocitum officiū. Nam quā
referre patrem gratianoquam: tam habere q̄ maximā & uelim & soleam. Quid autē abs
te cupi? Xenophon filius tibi corā tempore declarabit. Vale pater dionysissime. Ex
Mediolano nonis nouembribus. Mccc. llii.

Franciscus philofus Malateste nouello sal.

f Cio te miratur Galba Othoneisq; uite quas e plutarcho traduerit ad launos
serius ad te ierit. Cuius rei etiam etiam ante ad te scripserat: tū ex hoc filio Xeno
phonte melius cognosces. Habes etiā cū his uinis laconica plutarchi apophthegmata q̄
nostrū tū dicta uocāt tūc dicta. Ea ne excipis facies a tuo librario. Nam ut hic excipie
rent in p̄sentia facultas nō fuit. Nō dū post ad te dabo historiam Cyri iunioris: quā Xeno
phon socraticis libris quinq; cōplectus est. Quae reliquae abs te adimāde Xenophon co
ram ostender. Aliud nihil est nisi ut tibi uelim oblatū esse petri gleonē uis: doctrina
& eloquentia singulari esse mihi ob fecundissimā ingenii sui p̄stititq; modestiā cōsummā.
Itaq; rogo te ut ad illū amecū quo tu esse in eū debes sponte incitatus tantū accessiōis
fuit mea cū ut intelligat & me tibi & se mihi esse carissimum. Vale. Ex Mediolano nonis
nouembribus. Mccc. llii.

Franciscus philofus Matthaeo Joāni sal.

e Vm mittere Xenophōta filiū ad Alphonsum regēta mihi unus uel i primis oc
curbas: cuius mihi recordatio iocundissima sit. Nōn. oblatū possimq; mihi sin
gularē beneuolentiā p̄stare: tūc ino superiore i regis castris tua & opera & officio ufas
sum. Itaq; nisi te uchemētē diligūgnatus sumq; haberi gratissimus nō cupio. Soli: sed
etiā itadeo. Velle admodū liberalitatem mihi offeret occasio tibi gratia referendae:
quā tū ita habeo: ut maior haberi cūq; haud queat. Quare tuū sit & me & meis rebus
oibz non fecis uti q̄ uis. Quod si feceris: magna me efficiet uoluptas. Nō ego tua uti
opera & studio nunq; desisti. Cetera tu e Xenophōte corā accipies. Vale. Ex Mediola
no nonis nouembribus. Mccc. llii.

Franciscus philofus Dominico cardinali simano sal.

p Vniui cinas meas litteras ad te puenturas q̄ Xenophōta filiū. Quare cū capere cū
rursus qd se agere oporteret: meis litteris cōmonēdū: has iteoco ad te misi: quo
illi & tuto redderet & diligeret. Id autē factū in tuo studio abs te peto: ut maiore aliud
hoc tpe nihil possim. Nā cū is p flaminios p̄ceitq; iter faciat serius ad te pueniet. Vale
pater humanissime. Ex Mediolano. vii. idus nouēbris. Mccc. llii.

Franciscus philofus Xenophōte filio sal.

e Vm puenit ppter itinēis difficultatē fore ut te p flaminios & pientes iter faciē
tē littere meae p Tusciā aduolū. Rome antea uerentissus es mihi cōmonen
dum: si quos graecos codices offenderis: quibus i ipsi caramus: sumq; digni quos habeo
maxime cōmittamodo honesto nobis p̄o possis cōparare. Tu nostrū crudelitissimū &
amicissimū Gazen adhibe in cōsiliū. praetera eue tibi a torrentibus. Vides quā sit uis
hyemis. Malo serius ad nos redeas: mō tutius. Quae habes i cōmētariis etia atq; etiā lege
idq; quotidie. Vale. Ex Mediolano. vii. idus nouēbris. Mccc. llii.

Franciscus philofus petro uicetano apostolico secretario sal.

e Tū Xenophōte filio huc abeūti mīdau ois diligentetque ab eo fieri uellē: tū
non esse ab te duxit iteq; litteris admoneret. Itaq; rogo te cū primū istae per
uenierit: cūq; nideris (nam continuo te adibit) litteras hūc introclusas eadē reddēdas cu

res. Reliqua tu corā ex eo accipies. Vale. Ex me sanctissimo domino nostro commenda.
Ex Mediolano. iiii. idus nouēbres. M.cccc. lxxx.

Franciscus philellus Iacobo luparo sal.

f Acit mutua nostra summaq; amicitia: ut nihil mihi iocūdius sit q̄ tibi oībes in re
bus gratificari. Itaq; ex libris meis: qui p̄ id tēporis apud me erāt: dedū clare egri
aurato Thome Thebaldo tuo ac itē meo codices duos: quos ex iis possis paritūlo no
stro pro tuo arbitratu morē gerere. Tu uelim cures: ut q̄primū excribant: eosq; facias ut
imitos reuocet ad dñm: Nā dñi atq; multū peregrinati sint: ac tūc i Gallia transalpi
nā cōtinuocū redierint: peregre p̄fecturi. Tu uale cum tuis oībes: quos æque meos atq;
tuos daco. Ex Mediolano. viii. idus decēbres. M.cccc. lxxx.

Franciscus philellus Blasio aretēsi sal.

a Eicio sane: uter uostrū magis sit accusandus: ego ne qui iūdu nihil ad te litterarū
dederim: tuq; ne nostrū quidē meminisse. Nā ego de te itaq; salute quosui se
penumero uel ex tuasid q̄d tibi nūciatū esse nō sum nescius. At nemo istic uenit: ex quo
poneri intelligere: de me unq; nostraq; amicitia mētiōē feceris. Vix iocūdo ignoico
tibi: q; acceperis te totū ex amon deditū: quē te eret esse paratiste p̄mā rogoi. Sed ut
cūq; res habet: postea q̄ ip̄e glāriam sregiat: alicui officii fuerit: ut tē te accigas: &
mutuā litteris una simus: unaq; assidue colloquamur: mutuūq; iter nos officiis cōtenda
mus: qbus æque uicere atq; uio p̄palehri ē. Vale. Ex Mediolano. kal. ianuaris. M.cccc. lxx.

Franciscus philellus Nicolao Didoni medico sal.

a Ceppi a nōnullis tibi esse illud Alberthi Magni opus: qd̄ de angelis inscribit. Id
q̄n laudari uideo a uiris doctis & sapientibus: uidere plurimū capio. Nec sum ue
ritas ut te peteret hūc deſiderio ip̄e opulenti: uel unum uel cōmodatū. Nam
siqua tibi i te opus esset officio meo: nihil a me frustra peteres. prope diē Xenophon si
lius Neapoli ad nos rediens istac iter facturus est: uoi uelim uel istiusmodi codicem ad
me desuel litteris: quibus intelligam: quid facto sit opus. Vale. Ex Mediolano. iiii. idus
februarias. M.cccc. lxx.

Franciscus philellus Aenico daualo sal.

f Ime adhuc Neapoli Xenophon filius: nū minus similibi habeo certū. Illud mihi
plane certius omni te certissima me tibi esse carissimū. & ut id q̄lē iniuria. Nō. n.
est nescis: quātus est erga te amor meus: quā fides: quā obseruantiā. Itaq; mea oīa tibi
maxie curae esse certo scio. Quod si forte acciderit: ut uelū Xenophon Neapoli abierit
o b occupatiōes uel tuas uel regias: cura obsecro me diutius tēpus terat. Venero. n. forent
iter minas sit tūc habiturus: & lōgiore morā apud uos gerit: Nā comes Iacobus penū
nos p̄pedit in flammā pietatis: p̄fecturus cū exercitū phibet. præterea qd̄ ego facturus
sum: officio nū rem oīa mei ex filio ante cognoro. Reliqua tu pro tua prudētia nō dis
ficile cōsiderare quæ. Vale. Ex Mediolano. vii. kal. martias. M.cccc. lxx.

Franciscus philellus Guidoni Iacobo Madio sal.

f I uel me i Nicolau picinū clarissimū illū ip̄eratōrē & maximū fidē atq; obseruā
tissimū eius i me singulārē beniuolentiā meminisse uolueris: nō miraberis: q̄ illū
mihi fiducie i illius optio filio ip̄eratōrē felicissimo Iacobo picinū collocari ut
nihil sp̄et frustra me petitorū. Quid aut uelim: ex meis ad istū litteris: p̄spicue cogno
ses. Fuit igit uel officii uel humanitatis taceret: quæ a me scribunt: ip̄o uetere illa necesse
ſtudine & q̄primū & q̄ diligentissime cures. Quod si feceris: ficuti certe cōmiseris: me ſa

des: petuo me tibi beneficio deuideris. Vale. Ex Mediolano. iij. kal. martius. Mccc. lv.

Franciscus philellus Nicodemus tranchedino fil.

p Oſteaſq; hinc abſerui mihi reddite ſunt littere a Xenophote filio. Itaq; mihi uſq; eſt ut mentē meā ſpūmū ſentiat. Nā ſi ſocus ſancti durnioſe moriſcū Neapo-
litaniſ uideſ eſſe factus. Itaq; mihi ſocios ut pꝑriatūſ opꝑrā dederis: ut meas haſce line-
ras pꝑediem filius accipiat. Viſte diligētia & fideſque ſoles in philellum tuum pꝑre-
ſca que Florentiæ abſ te curatūſ in uolēbāt perſicere rogo. Vale. Ex Mediolano pꝑi-
die kal. martius. Mccc. lv.

Franciscus philellus Nicolao aſſenſi Leonelli pꝑcipis filio ſil. ch. pl.

u Vptiatūſ laudationē cui epithalamio nomen eſt apud grecos: petiit ame tuo no-
mine pꝑer quipſi diebus pꝑximis Fecit ut cum iā nauim iſcenderem. Eā igitur
ad te dedi non inſconſpꝑ dignam conſtituere: que uel adſerui uel legereſ abſ te ſum-
ma idole adoleſcentieſ ut iſcigeres nihil me magis cupere qꝑ oibꝑ i rebus gratificari
tuz uolūtati. Quod eo ſeci libetneſq; te ante beatricis laudibus ut domeſticis non
inimici plurimū delectatūſ in conſol. Quod ate i huiuſmōi laudationis genere beuioſe
me pſtiterim nō meo iſtꝑ uolēſ ſpꝑon iſpꝑi dꝑroſcuius anguſtiis factūſ eſt: multūſ ef-
ſe nullo paſſo quierūſ. Vale. Ex Mediolano uoſis maiis. Mccc. lv.

Franciscus philellus Blaſio aſſerenti ſil.

u Ideo te iā ſeneſcunt cōſolificand qꝑ uōſ tū etatis uirioſque tibi ſnoſior admodūſ
nō eſſeſq; animi agnitioſi dēdi pꝑo. At cū ois pꝑoratio ut pꝑerſa ſi pſiſtibus
rū oiam agnatioſque mediocritatē ut ſtoſis placuit nullūſ admittit nec aliquid
habet pꝑinquum: qꝑ laudari queſt. Itaq; ſuſius ſextiſſi te collegeris gloriæq; meni-
neris. Id aut tunc ſecille iudicabꝑſcam me docueris: quod abſ te ſepius peti de Venete
daſſis conſilij apud Caſſidemque maior cognominatur. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. iu-
nias. Mccc. lv.

Franciscus philellus Lodouico caſelle ſil.

d Ionyſus hieromōachus abbas: qui meas tibi reddidit litteras: i captiuitate miſe-
ra illa Cōſtātinopolitana ſuit etiā ipſe captiuus. & nūc nō quanqꝑ uideſ liber: ſer-
uit tū miſerū ſeruitutē i ſuis monachis apud ipſos Turcos. Itaq; ut eſt pꝑi patris officiūſ
querere cogit ad eos redimēſ eos: quos xꝑꝑe diligit atq; filios religioſis caritate in Chri-
ſtū iheſum. Hūc igitꝑ Dionyſūſ tibi plurimū cōmēdo. Nō n. pꝑꝑe accedet ad gloriā pꝑi-
pis tui tū ſancta ac tam pia mūſificōia. Reliqua tu pro tua pꝑudētia iſtelligis. pꝑer. Tho-
maſius medicus ſcripſit ad me uidiſſimūſ nōdum accepſſe noſtram Sphortiadā. Itaq;
rogo tene illi diutius apud te hoſpitari patiaris. Hoc ent mihi uehemētꝑ gratūſ. Vale.
Ex Mediolano. vii. idus iunias. Mccc. lv.

Franciscus philellus Franciſco aſſerido ſil.

u Ideo ſine me amari abſ te plurimum: quando quidem moleſte non ſeras Galba
Orhomiz: utasqueſ e grecis latis ſcimus: diutius qꝑ par ſit hoſpitari apud te.
Sed poſteaſq; iſtelligis eſſe impudentiſſimas uelim: tandem extrudas: cogala: uel inuitis
redire ad dominum: & ne ſolas quidem: ſed cum Chryſoſtoma illa pꝑcedam episto-
lam propꝑediam redituram ad te curabo. Vale. Ex Mediolano. vi. kalendas Quintiles.
Mccc. lv.

Franciscus philellus Albertho zancario ſil.

t Eſpōdi pꝑximis diebus ad ea: que mihi ſcripſeras ex publico docto. Tibiq;

diligenter speravi sententiâ animi mei in quâ ipsum si a vobis quoque itum fuerit habebit omnia recte. Reliqui estine differas: sed speravi ad me litteras de te quibus siâ cernor de te omniquam nostris interesse iudicabis. Vale. ex Mediolano pridie kal. iulias. M.ccc. lv.

Franciscus philofophus Gulielmo Vrfino Francie cancellario fal. pl.

c Xistimo fieri aut nunciorum negligentia aut et fortassis occupationibus tuis ut littere tue vel mihi non reddantur vel non eant ad me. Nam me tibi humanissimo viro esse carissimâ non sum reclusus. Cetero velim scias in eadem me esse sententia quam antea ad te scripsi. Quia de re eruditissimus philosophus ac medicus Thomas coronensis tecum verba facit. Ad hæc dedi ad te Ioanni cosile viro nobilissimo opus meum scripseris emendatâ etiam minus eleganti codice per scriptam: Malui tamen aliquid ad te dare si pati ut vir utroque nostrorum amicissimus monumentis meis oio vacuus ad te iret: Nam aliud quicquid per id temporis nihil mihi erat in manu. Vale. ex Mediolano. xiiii. kal. augustas. M.ccc. lv.

Franciscus philofophus Thomæ philosopho ac medico fal.

a Cepti sapientie hyeme tuas litteras & illas quidâ phœnexas ac plene testes amoris sumi erga me tal. Qui aut illas reddidit cui esset patavii tui negotii cû petiturus dixit se non multo post redire ad me. Quare quicquid essent responsurus in id temporis reicecit. Rediit aut diu postea quod adit eum discubere. Itaque dico surgens ad te scripsi ad eam diligenter respondit quoque gratia ad me scripseras. Sed ubi nunciû tuum quorocumque inuenio eodâ tēporis moroso abussit quo me adierat. Itaque paucis ea repetidi. Idque nē tē tῆς ἈΛΛΗΛΩΝ ὙΛΩΤ ΤΩΝ. Vale. ex Mediolano. xiiii. kal. Aug. M.ccc. lv.

Franciscus philofophus Gulielmo Vrfino Francie cancellario fal.

n Icolus Trachianotes & Alexander Cananus qui tibi meas litteras reddiderunt: viri sunt & Constantiopolitani & nobiles quoque condicio eadem estque reliqua quoque grecorum qui Turcis impudens Christi hostibus feracissimè servit. Hos igit tibi plurimum commendo ut ceteros obsequi qui in eadem positi sunt misera. præterea Nicolaus is Trachianotes deposuit crucē quandā autque cōtinet ligni porticam sancte illius & immaculate crucis: qua pependit Ihesus Christus saluator noster apud grecos quendam concium suum nōle Michaelē Mamozam. Hic is Michael huic sub trahit: fallitque fidem boni viri. Tu igit probitatis iustitiaeque fueris: ne patiaris in sanctum lignum fieri ludibrium. Quod ut facias te etiam atque etiam rogo. Vale. Ex Mediolano. viiii. kal. Augustas. M.ccc. lv.

Franciscus philofophus Thomæ coronario philosopho ac medico fal.

e Tū plane scio ea te esse humanitate ut nullis et meis litteris phœnigæ sis excepturus viros nobiles atque grecos Nicolium Trachianotē Alexandrū Cananum pro officio meo non potui eos tibi non commendare. Nost. n. q. pium sit opus beneficii indigentibus & plerum suis. Itaque rogo te ut ob mei cōmendationem tantus cumulus accedat ad id quod ad tua sponte facturus eras ut ambo intelligant me de te tibi qd diligenter scripsisse. Vale. Ex Mediolano. viiii. kal. Augustas. M.ccc. lv.

Franciscus philofophus Thomæ coronario philosopho ac medico fal.

b Inas litteras diebus paucis ad te dedi quibus non obcurt nosse potuisti sententiâ animi omnem animi mei. Sed cum teus iste nuncius prefluxerit Vgo esset oblatu: qui ad te iret utrum usumque meis litteris videri abs te nolui. Itaque eadem græce repetam. Paucisque itea pluribus sum cōplens. Vale. Ex Mediolano. pridie kal. Aug. M.ccc. lv.

Franciscus philellus Guilielmo urino Francie cancellario sal.

q Vixit tibi noie meo presbyter Vgo coram exponetud oē ex animi mei sentētia exponit: Nam propter eius festinationem non potui literis lōgior teum esse. preterea nec erat opus cū ea de te scripsissem ad te antea. Nec illud tamen omitam dedisse me ad te superionibus diebus ad quatuordecim kal augustas viro nobilissimo lo anni coisse mearum satyrarum codicem quem si acceperis bene est in minus acceperis: tui est curantur q̄ primum erat ad te. Existimo enī fore: ut eiusmodi opere non mediocriter delecteris. Vale. ex Mediolano pridie kal. Augustas. M.cccc.lv.

Franciscus philellus homini Mario filio sal.

p Laus carmen tuum placuit epistola. Quaeq; scripsisti oia me plurimum delecta sunt. Quibus aut honores te florentissimus Sabbuchus dux ornatissis te facit dignū presles. Quod ita maxie consequeris si cū doctrinam tuam non minus diligenter tam ingenii bonitati adhibueris. Videre enim in te filiū video: qd̄ stioris placeat non in genii minus q̄ corporis uim quando a patre emanasse. Sed ea uis ois audiendo legendo. meditando docendo. differendo. scribendo. excitatur alius augebit. Itaq; nolui industria diligentiaq; minus q̄ ceteris uel nature uel discipline perstantis fueris esse perpolitissq; iudicaria. Reliqua oia que petisti per literas uerbo tēpestiue. Nam ad ea cōtinuo prestanda tempus mihi nō fuit. Sed cū Xenophon filius istuc ierit id quod propediem est futurum oēs geri tū desidero. Amicus tuus uel noster potius uir nobilis Aristimus nostro officio uti noluit. Vale cū uxorē & filios ex Mediolano. nonis augu. M.cccc.lv.

Franciscus philellus saluat Lodouico caselle.

q Vo tibi homini amississimo gratificari dedi ad iacobū Luperum codices duos meos ut nosti ad. vii. idus decembris: quos a me petierat tuis uerbis. Eos is pridem ē atq; etiam repetitos a me per literas non possum non mirariq; ad dominū tūc dē remittere iacobus noster neglexerit. Itaq; peto abs te atq; contendo ad efficias me in poscendo importuniorē patiari. Vale. ex Mediolano nonis augu. M.cccc.lv.

Franciscus philellus saluat Lodouico caselle.

b Aldassir Cremenis qui medicinae studet apud uosrenūciatū mihi hoc die se se interfuisse nuper sermōi cuiusdā Guarini Veronensis: qui affirmaret iccirco i primo epithalamio quod i iclyte atq; padiciūque Beatrice & magnifico Trisani Sphortie nuptiis habuissem Ferraricū me donatū muneribus a perstantissimo dūce Bor fice qd̄ dicere pretermissem de assensum principum origine idq; oīum maxime dicen dū fuisse Guarinum nostrum contendere. Hec ipse audiēs Lodouice partim cogor tibi quodāmodū ita loquar facere: partim Guarini memoriā uidere atq; cōmiserescereq; oblitus uideatur philellum in scribendo nihil oīo neq; pretermisec negligere solitum. Quid enī Guarinus nouitq; philellus ignoret? Nā siquid plus ualeat philellus an id mensurali iudicent. Oīum primū beneuisti: ut sciret inferuendum id quod in mee orationis initio pagōs questus sum. Deinde non alius rependū de principibus assensibus fuerat: q̄ de Sphortis facerem. At plures sunt a me laudati assensūs q̄ Sphortiarum tūc essent a Francisco Sphortia tali ac tūc principe ad id negotii oboundi & de locus & missus. Quid quod nullo fuissem & copiosior & orationis me p̄ tuas literas docuissesq; de tuis imo nostris assensibus abs te ista tribus deinceps epistolis contēderē? Nā qd̄ es oblitus me tertū scripsisse tibi ei esse principis mei finiam ut istuc iē haberi di epithalamii gratia. Tēq; ē atq; etiam rogassent qm̄ mihi nulla esset cognitio eorum

que ad assensu familiar laudes maxime pertinent ad me omnia diligentissime perfici
 beneque laudanda ac principi tuo grata censes: Nunc eadem quoque abs te tibi per litteras
 raptum per Antonium trecentum ducentum alioquin continuo die in suburbanos il-
 los Ferrarum hortos ducentum. Ad hunc quis est vel mediocriter doctus: quod latere debe
 at extranea ista omnia que tibi Guarinus facit ab aliis in minimis docui bonis aliis vero ne
 in bonis quidem docui. Quo fit ut omnia uerba uirtutis sit. At uirtutis a me essentis sunt p
 tempore egregie laudan. Nulla igitur aduersus me quisquam infamulatio: nulla calumnia:
 quare minus me in iudice misericentissimus dux Borius tractaret ab ipso eadem quod me
 a se opinio: phumaniter tractatus faceret: ut greci dicunt: *αγαπῶν περὶ ὧν*: quippe
 qui me tum publice multis laudibus extulerit: tum alacriter priusquam moueret: quod esset quod
 de se mihi ului foret: id omne in mea esse potestate posui. Aut igitur a me nihil erra-
 tum est: siquid est erratum: id tibi amicissime Lodonice didum castumo. Itaque ut me
 am tu apud infamulatores illos: uel tuam apud me causam tuent. Vale. ex Mediolano vi-
 idus Augustus. M.ccc.lv.

Franciscus philellus Lucino gentili iuriconsulto sal.

a Corpi ex litteris Iohannis Marli filii cum eximia tua erga se malis in rebus beni-
 gnitate: et singularum benivolentiam erga me. Quo quidem duplici liberalitatis
 genere facile admonetur te non diligam solum: sed et maiorem in modum amem. Quod
 eo facio libentius: quo eum te uis esse intelligo: qui & civilis sapientia & bonorum amicum
 plena ingenuitate: uirtute talis tantumque sit: ut a paucissimis oibus optimis uiris iure obserua-
 dus colendusque iudicetur. Itaque non modo quod in me amando in filioque mihi dilectissimo am-
 plificando officiosissimum te presteris atque prestes mihi inter amicissimos huiusmodi: sed etiam
 quod is quem uel nullo prouocato beneficio boni & docti omnes debeant omni benivolentia p
 sequi. Habe igitur me in tuumque utere pro uoluntate tua. Nunquam te tua de me fillet opi-
 nio. Vale. ex Mediolano. xiiii. kal. septembris. M.ccc.lv.

Franciscus philellus Nicodemo trichedino Salutem

d Erit illa Alexandria nihil ad me suspensum. Itaque nescio: quid mihi de nullo spem
 sit quo de ipsa de spem omnem abiciam. Et mirari tu quidem soles istiusmodi homines tibi
 bene locupletari non in dido solus: sed et in accipiendo mutuo scelerem: quid inquam fore
 nerent: imo latrocinem. Habeat in rem mali & mali & maris: fassum tu me illi ca-
 rum facias: qui omnia potest: & me aliquando fore ostendit: ut uocaret ad se huiusmodi: in suisque
 ut faciat: et atque et rogo. Dominus Iohannes Tholentinus: qui fuit Brizis abbas sancti Ni-
 colanur est & religiosus & bonus mihiq. amicissimus. Is cupit creari episcopus titularis:
 habetque hac de se litteras commendaticias ad summum pontificem a principe nostro
 Rem tu mihi facies gratissimum huius negotium ita capessere: ita gesseris: ut intelli-
 gat meam quoque commendationem sibi non mediocriter profuisse. Vale cum. Sen-
 sibus tuis istis istis oraque maritima. Ipsam celum petimus salutem. Veniamus enim
 uentos. Tu Karolo Gonzaga heroi meo nobilissimo me commenda. Velimque ex
 eo certior fuisse: accipere in hanc diem meam Sphoradiam: Nam illa idem reddita est
 una cum meis ad se litteris Nicolao Guarino scribae suo Venetis. Vale rursus. Ex Me-
 diolano. xiiii. kal. septembris. M.ccc.lv.

Franciscus philellus Augustino Dato sal.

n Olim tibi persuadeas ulla mea uel negligentia uel tui obliuione factum esse: quo
 minus ad tuas uas superiores litteras tibi responderem: Nam ut scire longo iam

ula potuiffiet me ei etiam in te diligentior eſt quiſq; nec tui obliuiſi queſub quo me
nōm non ſecus aman obſeruatiq; ſi eſſes filius. Sed meæ mihi occupatiōes huc dal-
ci pioꝝ officio fuerunt impedimentoꝝq; tuis ipſis eſt ne nunc quidē ſum ſociuſ; malui ta-
men uel paratū ad te reſpondere; q̄ perſtare diuturniore ſilentio ut iure uideri poſſem ob
iurgandis abſte. Delectauerunt nē uehementer tui litterarūq; que teſtis locuplet
tiffime ſint non minus pſtantiſſimi tui ingeni q̄ ſineꝝ erga me pietati. placet eruditio.
placet orationis nitore in primisq; tua modèſtia & humanitas. perge igitur corpūſ; iqua-
tū beniuolentia tua te in dies magis magniſq; diligamus; tū pſtante noſtra doctrina fru-
ctus ex tuis diſcretiſſimis monimentis quotidie capimus uberioris. Vale. Ex Mediola-
no. iii. idus ſeptembris. M. cccc. lv.

Franciſcus philoſſus Bartholomæo Scalar ſal.

f Cripſi ad te beneuolē & ipſe uelles; & mihi opus eſſet. Sed non multo poſt cum
qd plus oſi naſtus fuerot tibi ſimul mihiq; faciā ſitis. De te uernus qd ſcire cupiſ;
totū eſt in expectatiōe. Amicus enī ille qui eo loci ipſe proſedus diſmondi redit. Me-
diolanā. Aiunt tamē ad triduum rediturus. Cum primum reuerſerit omnia cognofceſ.
Tu interim Vale. & nos amā. ex Mediolano. ſil. nōis octobres. M. cccc. lv.

Franciſcus philoſſus Lodouico Mantue marchioni ſal.

e Tū non ignorabā eo te eſſe ingenio atq; ai magnitudine ut ē ſine ulla mea com-
mendatione q̄libet iſſime munificentiſſimēq; excepturū arbitrer. uirū illuſtrem
Michaelē Dromacharen Chryſolori manchiſ; illius Chryſolori neceſſarium; q̄ ceterā
bonæ artiſ; ſtudia in loco ad latius reuocantēq; uros nobiles Demetriū & Michae-
lē aſſaneſimes ut exiſtimari eſſe officiū ut certi oſe facerem cuiuſmodi uiri eſſent. Sunt au-
ut intelligat honeſtiſſimo ſati genere & uidē oſs Conſtantinopolitani; quiꝝ penes Tur-
cum manē illū & impiū Mahomeſū q̄miferentiā ſeruiant ſeruitutē. Itaq; peto abſte: ut
ea in hos t'is benignitate uiri uelleſ; q̄ in oſs conſeſſitū intelligas idē quoq; & ab hoc
noſtro principe; & ab aliis pleriq; & p'cipibus & regibus et ſcholarib; tuis te oſo eade
te ſit indiſſignū. Vale princeps optime. ex Mediolano. vii. idus octobres. M. cccc. lv.

Franciſcus philoſſus Lodouico Mantue marchioni ſal.

p Lures tibi pleriq; in dies cōmendāneſſe eſt; quando & intelligunt oſs me tibi
eſſe cariſſimū; & apud te nihil eſſe ſequiſ; bāſicēta. Andronicus trychas ſpanta
res; & Georgius ducas armenes uiri ſunt & nobiles & Conſtantinopolitani; & q̄ apud
Turcos arumpoſſimū ſeruiunt; agunt. Itaq; rogo te ut eos habeas nēc etiā cā cōmēda-
toſ; q̄ppe qui digni ſint humanitate & munificētia tua. Hoc erit & tibi gloriæ nō uulga-
ri & mihi admodū gratum. Vale ex Mediolano. x. kalendis Nouembres. M. cccc. lv.

Franciſcus philoſſus Bartholomæo epīſcopo ſalar ſal.

p Oſteſ; q̄ proximis litteras ad te dedi pigello negotiatori Coſimiano hoi probō
& diligentiſſimē mihi tandē reddite abſte ſunt eodem ſerme tempore. Itaq; ne
proſynitate epīſtolæ te diutius legendo remorer; ſcito longinē philippum illum non
dum reuerſiſſe Mediolanum. Nec aliad credo fuiſſe i cauſi q̄ abſentem principis qui ta-
men nudiſterius rediit. Quo ſit ut illum quoq; in horam expectemus. Cum primum
aduenerit nrem omniū intelligam; tamq; ad te ſcribam. Bona equidem ſpe ſum. De me
uero quod ſit ut propediem tibi morem geram. Vale. ex Mediolano. x. kalendis no-
uembres. M. cccc. lv.

Franciſcus philoſſus Thomæ cornuto philoſopho medicōq; ſal.

q Vo magis expecto suavissimas tuas litteras: eo maiore tunc incendor desiderio: quo ut me eisdem aliqua leues ex parte et atq; et rogo. Quare cū nihil mihi uoni accidit: tanquod ad te scriberem: tū uel declarandi apertus amons erga te mei gratia uel ut te ad responderēdū incitem: nouū quoddā argumenti genus inueni. Est mihi opus lyricū carminibus uariis metrisq; cōpositū p uarietate & modulorū & numerorū. Hoc desouere dicarūq; insitū Christianissimo regi Karolo. Itaq; primū totius opis carmen cui apud uelros & A. nomen ēcum his istis litteris ad te dedit: ut haberes quasi dī gitationem: quandā huiusmodi mei nō tū negotiū q̄ oia. Est autem carmen sūperuicū mīnū adomū. Cum primū uero tua epistola uenit ad me: continuo id opis lynei qd̄ disti: aduolabit ad regē. Si regis igit gloria tibi curā est: uel regis istius cū q̄primū respō de. Vale. Ex Mediolano. vii. kal. nouembres. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Gulielmo Vrsino Frācie cancellario sal.

f I rebus meis delectari is confectus: quæ uel leuiscula sint uel ad ignotos scriptæ: q̄r arbitrar tibi uoluptati fore: siq; meū lectissimūq; mi f nosti potus Christi anissimi regis Karoli splēdidissimo noīe apud uniuersos ita dixerim: q̄tes nationesq; illustres: ad quas latine musæ uox puenit. Opus. n. eaminiū centum: quæ a grecis ode noīent: ad decem illa uersū sum aggressus: qd̄ in libros decē distribui p unius Apollis nouemq; deīrpe musæ nobis. In his uero quicquid ad muscā harmoniam p̄tinere: exi stimamūq; grauitatē scilicet egregiā aliquam p̄ se feret: non inepet sua uirtutē admittitū sum uariis p̄sentisq; p̄lectus. Quod eo libētius feci: q̄ res digna uis est: quæ dignis uiris obscura non est. Quis. n. ignorat ut alias rationes omittam: tantū uim esse in musica harmonia: ad oēs ai motus: ut ne pythagorici quidē acutissimi illi p̄stantissimiq; philosophi affirmare dubitarent: mortalem hoīs aīum constare conueniētia musica? Nam qui ueri & hūmi dei cognitionē non haberent: nem ab effectu quopā sensusq; iudicantes ut in citharis & relijs musicis instrumētis sonorita in corporibus humanis alios huiusmodi quādā ac simili harmonia definiebāt. Sed hæc nostrī Theologi longe doctus & uerus q̄ oēs gentiles philosophi & nouerūt & disputat. Nemo tū repugnat doctrinam eruditionemq; musicam esse pulcherrimā & p̄titem in primisq; necessariam: & eidem quoq; poetarū et admodum p̄p̄riā. Quare cum ipse non poetam minus q̄ oratōrē atq; philosophum p̄titer debeat: cum primū satyras absoluissem: iis tanq̄ defatigatus ad hoc mitis scribendū genus me conuolui: ubi q̄tus & qualis fuerim: ab oī iudicio deorū. Huius aut op̄is primū carmen hoc est quod nō dicebam oden sc̄itico dedi ad te: ut intelligas me insinuatū meamq; d̄ nōstineq; obliuiscī nem negligere. Degustabas igit quod of fert primiciā: itaq; ad regem p̄pedem uiuētis huiusmodi studiū nostrū studiū ipse ē p̄fecturus. Vale. Ex Mediolano idibus Nouembribus. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Stephano Cornelio

regio secretario sal. dicit plurimum.

l libelli tui iam p̄diti sunt absoluti. Itaq; eos habebis: cum uoles. Verum ne diutius differas: mōdo Librarius. n. Leuisculus est: planeq; morosus. Cū hūc temas hinc res ad te dedi: quā uox ioanni coræ reddende sunt: idq; q̄primū altere Gulielmo Francie cancellario uenit. Thome greco Karoli regis medico. Nihil es mihi facturus hoc tempore: gratius: quam si opam dederis: ut hæc omnes litteræ & quamocertine & q̄diligētissime reddantur. Siquid autem epistolæ ad me dederis: cui cōmendes: et atq; et cogita. Nolo. n. res meas diuisari: hoc p̄sertim tempore: qd̄ non oīnino caret suspē

cione. Scire ex te cupioqꝫ futurum potes bellum ne an pacē. Hoc uero iurico a te queri-
tur quoniam insitum i Hispaniam breui proficisci ad Apostoli Iacobi templum uod. sol-
uendi gratia. Vale. ex Mediolano diebus nouembris. M.ccc. lvi.

Franciscus philefius Hieronymo castello philosopho medicoqꝫ sal.

c Vm uiper ad Aprilē dñe epithalamū illius Sphortiani habēdi gratia fuissē. me
mini occurrissē mihi iter cundū Epistoli piam uobis medicum eundēqꝫ astro-
nomum: quē post primos amicitie congressus non potui non monerēt: posthac esset
cautior in conficienda hora hoc est apertū nō natalis Sphortiani. Non enī Franci-
scum Sphortiani principē hunc nostrum hora ut uulgo putāt diē uigesima natum esse:
ut nunc numeramus sed uespertino crepusculo. Nec enim parū interesse ad iudiciū ho-
roscoꝝpi tenet rōnem. Vespertino autē crepusculo eū creatū in lucemqꝫ oīum melius
nouitqꝫ mater. At ego hanc rē oēm ex uostri principis matre sollicitatus sum. diligenter:
que tandē ex me intelligensque eius rei opinio in hoīum mentibus late longqꝫ infē-
disseruissens inquit fortassis & duo sunt Francisci Sphortiani & dux itē. Lucie eorum
matres. Ceterum que Lucia Franciscum Sphortia Mediolanensē duō ex inuicissimō
illo Mutio Sphortia peperit illi me esse paroni forsitan oblita sum mei. Itaqꝫ desinant
ceteri affirmareqꝫ nesciunt. & credite matri de filioque & parturiri & peperit eū. Hoc
mī Hieronyme iurico tibi cognita esse uoluit itelligens quare si fidei iudiciis istius
modi adhibendūque astronomi quidē uel astronem potius itā inconsiderate effutiant.
Aut igrī taceant ne sint oībus ridiculorū diligentius oīa metiant. Tu uelimus itera.
Borio excellentissimo principi cōmendes. Vale. ex Mediolano. xv. kal. decem. M.ccc. lvi.

Franciscus philefius Guilielmo Vrino Francie cancellario sal.

c Vm Manuel Iacob nostri huius principis noīe ad Christianissimū regem Karolū
iter faceret idoneus nunciū uisus dñi meos libros de celis dixit ad te. donot
Nō impediens si ex multis centior factus te affici horum depleno. Est et cum his & lō
gior quidā ad regem aduersus infideles epistola & carmen quoddā item lēgulosum.
Si tibi morem gesseritis erit mihi pgrata. Abs te autē duo sunt que petam: unū ut tuas
litteras ad me des & quidē talis quales maxime exspecto. Alterum ut Manuē hunc quā
tam saluet ad expeditionem eius attinet ita trades ut intelligat meas sibi cōmendatio-
nes fuisse non inutiles. Vale. ex Mediolano. x. kal. decembris. M.ccc. lvi.

Franciscus philefius Thomae coronato philosopho medicoqꝫ sal.

n Icolaus Trachaniotes & Alexander cananus a uobis in Italā redeuntes: cū Medio-
lanum uisendi mei gratia diuertissent: me tuo nōie mouerunt dedisse te litteras
ad meqꝫbus fieri oī de te certior: quā mei interesse putauissē. Itaqꝫ uobis ne effes nescius
nullas mihi redditis esse tuas litteras. Quare si me amasqꝫ certe facis: facitor ut intelligā
quid mihi agendum sit. Vale. ex Mediolano. pridie kal. ianuariis. M.ccc. lvi.

Franciscus philefius Iohanni Andree abbati sal.

e Tū nodū quartus litteras dedi ad te alteras de re tuarum itā interdum nunci-
fuit uel negligentes uel tardiores: repeti paucis que itera scriberam. Negocium
tuum apud principem & fortī & firma & tota acie sum aggressus. putoqꝫ nobis ex sentē-
tia nostra successurum. Tu autē istis curas: item littere apostolice eant ad principem &
alio quoqꝫ a Iacobo nostro Calaterra disertissimo iuriconsulto: & cum iuste et an-
tut submisissē. perhmane ac supplices. Quas omnis mihi primo reddi uolo: ne si forte alii
fuerint reddiderant nihil referatur ad principem aut sciasqꝫ opus sit. Dabōqꝫ operam ne

collati beneficii literæ emanent in competitorem tuū. Hæc si feceris te omni sollicitudi-
ne molestiaq; solutam. Rem paucis teneas. Vigila. Si Nicodemus Tranchedinus ituc ad
uenerit eam adim nomine meo hortensine litterarum mearū quas cupio a summo po-
pulo confirmari obliuiscatur. Tuq; si opus fuerit rem adiua. Vale. Ex Mediolano po-
die idus februarias. Mccc. lvi.

Franciscus philelus Ioāni Mario filio sal.

a Cœpi litteras tuas & cū hisq; Thomas medicus ad te dederat. Erantq; mihi
nō multo ante redditæ tres epistolæ tuae a clarissimo uiro Guilhelmo lucale
Flandiæ cancellario & dux ab eodem Thoma. Rem omnem diligētissime intellexi. Re-
liquum esset audiamus quid ad ea scripturus sit Thomas: quæ ad postremam peteba-
mus. Id cum primum didicero: iter faciu. Cura igitur rem quātum potes. Vale. Ex Me-
diolano idus februarias. Mccc. lvi.

Franciscus phileli Epistolarum Liber decimifertius.

Franciscus philelus Summo ecclesiæ Romanæ pontifici Callisto tertio sal. p. l. d.

Ti nōnullos existimabam fore beatissime pater Calliste tertie: qui
mei erga te obsequiū audaciter nōc deprecarentur malui tū hōne-
ratis & officii mei q̄ alioq; aduersus me calūniæ habere rationē. Nā
qui pluri facit cōmōdū q̄ uirtutē: is mihi uidef totus ex fortuna pē-
dereque ut & instabilis est: & fallax: ita omni uirtuti maxie aduersa
atq; inimica. Quare nō qd̄ iperitū sentiant sed quid sentendū sit mi-
hi sit cōsiderandū. Itaq; iis omīssis oīq; reuolūta m. h. agendū est cū tua sanctitate ut
intelligit oēs nihil mihi fuisse potius q̄ facere laudē tuamq; q̄ de se negligitis ut aposto-
lo paulo repugnat: ita se hōiem esse oblitus. Quid. n. est magis hoīs q̄ omni studio
atq; diligētia sequi amplexariq; uirtutē? At laudē quid aliud esse dicimus q̄ orationē: cū
qua uirtutis magnitudo amplēq; doq; demonstrat. Itaq; absurdum est qui bonis actiōni-
bus delectat eas parī in obscuro esse: quali q̄m in uideat. est p̄p̄tialios nolit sui imita-
tores. Ut igit̄ dignitatis gradu ceteris oībus mortalibus p̄stis ita operi te dare opor-
tet ut amplitudine p̄stas itaq; uirtutis & sapientie cōfīs hoībus superior iudicēs. Nā
ut grauit̄ ac recte Cyrus ille supior dicere solitus phibet a neminē decet iperare q̄ sub
ditis sit deterior. Et Bias ille p̄mōs q̄ unus est inter septē numeratus pulcherris mo-
nebat iperū uirū demonstrare. Quod si mori similitudine benivolētia generat natura. di-
similitudine uero odiūq; ambigat eādē esse & bonū & doctū uirūq; bonoq; doctiorūq;
uīroq; cōsuetudine utinam familiaritate. Quāti sibi gloriā cōparat. Nicolaus quintus
q̄ te mō aiecit i pontificatū ad ceteras uirtutes suas utiq; functioni illæ eruditiōe
tūta sapia. tūta eloq̄ntia polluit: ut oībus b̄ficiceret: oēs ad se accerere: nequos ulla uel lge
nūlū doctrie p̄stata s̄gnis et audiret. Videmus unus eius opti sapientissimūq; pontificis
uel diligētia: uel munificētia esse factū: illūta pome grata uoluntateq; nostris hoībus
erit ignota d̄ rebus maximis atq; clarissimis a grecis philosophis h̄istoricis: oratoribus
elegit scripta i latinū eē traducta sermonē. Idēq; factū ē d̄ libris theologis arymathe-
ticis: adeo ut nō multū tā iudicdū sit grecis auctoribus: ita multos apud latinos legere
liceat. Quod si diuinus aliquis fasset i uirtutū reliq; re: aut optare: aut admirabilū
scriptores: tum poete ipsūmaximūq; nobilissima illa duo diuini hōiem carmina: q̄bus.

hominum uita in omnem partem intriuit atq; ornata. Latinitatem idiffert. Quid quod post urbē Cōstantinopolitanā captiuatē atq; misē illam & infortunatā de populatōe nūmantis faos & negotiatores clam mult per uniuersā illā & Europā & a fiantque tunc parit: ad cōquirendos emēdoſq; grauos codices: nulli neq; laborē parcentemq; ipendit: Neq; id negotiū frustra susceptū est: Nā innumērabilia ppe uolumina in genti etiā p̄mo aduēta sunt i ualiam: itaq; iure optimo dei pōt nō p̄misse gratias: in ualīs que olim magna gracia dicta est: uisus eius Niccolas p̄cōfios demētia cōmigrasse. Et ne oīo se graui dactū latinum haberi mallet: & nūeros & negotiatores mīte q̄p̄lari mos p uniuersā Europā cū grāda pecuniāq; diligēter ubiq; odorarent: ille quid latīe grauitatis & elegātie usq; lateret: idq; nullius p̄ciū habentes rationē oīo ad sele deuchen cū curarent Scio unū ex iis fuisse Enochū aſulanūq; quodā fuerit florentie auditor. nō sicut una est Aenea isto siluioqui nūc Senz gerit ep̄iscopū. h. n. Enochus in dactū usq; p̄fectus est: & ut referūt aliqui in cūctis usq;que glōgōssime ultra reliquis oīs insulas de q̄bus exet memoria apud p̄ficos: uerū scriptores posita est i mari oceano: e regi one per manie ad septentrionē: itaq; eo tibi mai or cura mēta est pater beatissime: qdē in pōtū etiā succēssit: oīū nihil potius fuit: q̄ cōsūlere communi oīum bonosq; p̄parare publice christianoſque oīum utilitatē & gloriāq; ea ſequi atq; cōplecti: que romano pōntificatū & ornatior: & splēdori futura essent. Nō suos ille curabat aut locupletare: aut magros red dereq; ſicret iam tibi nullā esse sui p̄cōfii intelligeretq; turpissimū duci i uiro graui & sapienti mentē cū oīe nō cōueniret: Nā quid abſordius dici queat q̄ eū agere quosq; ipenōs us: & pro animi ipotētiāq; se in o. bus suis literis ſcribat ſerius ſeruoq; dei. Recte igit Niccolaus quitus in oībus suis actionibus affidue dedi p̄e se ſerebat. ſuorūq; oīum oblitus cōmōdōrū ſerebat oīa ad dignitatē & amplitudinē Romani pōntificatus. Et ne ullam ſapientie partē neglexiſſe uideret i uita: intelligeretq; nō ſolū duo eſſe uiuendi genera: altere cōſeplatuū: alterū aduū: ſed rurius actionū alias eſſe bellicas: alias urbanas: que: quid rēp̄ois ab intelligentia reſe adminiſtrūūq; diuinaſque ſupereritū cōmē ita ad uirtutes bellicas trāſſerebat: & urbanas nūq; a ſe reiceret: & hac tū oīa ad dei: & christiane religiōis dignitatē & gloriā parabat magno cōatu & uirbo bellū aduerſus turcos quos aduocaretet quotidie magis magisq; ualeſceret: nec aliud alio uoluit q̄ p̄cōfē & cōtūnois christiā. Itaq; belli uirtuos hoc ē p̄cūus & ab aliis cōparabat: & ſuis ipe ū p̄cebat. Intelligebat: n. oīa oportere et oīa pro christo iheſu. Claſſem ornabat ingētē & ualidā. Copias undiq; accōſeclatū: hūq; p̄mittēbat: quod ad belli gerēdū quod ad cōſeplandē uictorie rationē attineret. Neq; tū hac dum ageret: literarū & humanitatis ſtudia a quotidiana ſua cōſuetudine aliena ſolebat. ſed cū ſicret eū ſe uirū: qui diuini in terris ſoliū regeret atq; gubernaret: oīem i ſele hōis excellentiū rēplēntabatur non minus in oī uita actionēq; i uniuersa intelligentia ſtudio reliquis mortalibus p̄ſtaret. Itaq; uiros doctos & eloquētiū affidue apud ſe habebat: neq; illū oīo neglegebat: quo p̄clarū ingenii uim aliquam intraretur. Quanta uero in omnis huiusmodi uisus munificentia ueretur: nemo oīeuiū melius nouitq; ipſe tu pater beatissime. Facebat autem & prudentem: et dextram noſſet: nihil eſſe ad eructanda ingenia alendaq; diſciplinā accommodatius honoratione ad beneficia. Quo qdē cōſilio atq; benignitate ad effectū iū uidebamus: ut non latini modō ſed extere etiam nationes in omni uiciniā: oī doctōrū cultū expolirentur. Renouauit illum ad ſe deus omnipotens: qui agit omnia ſemper pro ſumma iuſitiāq; providentia. Et ei in pontificatū ſuccedere te unum iocūderet niſi perſuadeo

soluin quoniam prudentissimum innocentissimq; cognosceret. Quid n. tibi desit ad
 prudentiam possitq; & extremū senium uiuat: & in negotiis semper maximis ualeat:
 difficillimis summa tua cū laude es uersus. Videmus te illam aethonis partem quam ille
 temporum calamitate coactus micratiquē diligenter persequi: Nam tui quæstores
 abiq; ex populo christiani pecunias exigunt ad cōstandū p cōtinendam in turo & ex
 eritum. Clavis quoq; exedificata est rebus oibus ornatisima & magna. Virtuti belli-
 ce q̄tum in te est: perpulchre consulit. Sed reliquū est ne urbane sit iniuria. Nam si ui-
 ris eruditis eloquentibus a nobilissimo illo sanctissimoq; pontifice Nicolao quinto pre-
 dentissime cōstitutā p̄mia subuleris: qd de te uio relinquatur desiderandū obsecrare
 suspicari potes. Noli obsecrare qui scientissimus sis: quoq; insinuari iustitiae. Quod eo si
 ellis accideretq; accusant nōnulli nō tuamq; innocentissimus sis sed tuos quorūdam
 nō tam subreptionēq; iuriam illius bibliothecæ quæ tūto nuper laborantiaq; impensā
 ex uniuerso ppe terræ orbe cōparata est. Huic igitur imini qd nulla tua culpa cōstitutam
 esset: & sp̄mū & d̄acuratissime occurras oportet. Nā cōstitutū etiam rationibus pro-
 spiciendum est: neq; tibi tanta p̄bitate pōtētia tamē notū tibi neglectū fuerint possint in
 uice. Alia iactamus n. fieri malo hominē moritur flagitiosorum famulorū errata in uis-
 itos etiā ingentissimq; dominos nō unq; resistant. Itaq; tibi puidendū arbitror: dum
 bellū paras in turo sine domi prædā ipse patiare. Frustra n. fors iustitiam tuam domi
 mi iulciā nō seruamus in his p̄sertim rebus quæ nostræ non sunt sed reip. sed ecclesiæ
 romane sed christi ihesu. Quare cū diligens librorū ratio est habenda ne pereant: tum
 qui eos & exerceant: & norū honore sine simul & cōmode retinēat. Cui uis sint facta
 ita tot & tā prædā in omni genere discipline latine græcæ uolumina sine his uis: q
 & græce sunt & latine eruditissimi. Neq; arma bellia sine militib; ac doct uis: sunt:
 neq; uicemus sine remigibusq; gubernatore. Sed huc tu pater beatissime lōge prudenti
 uis: & melius dignoscatq; ipse uocem exprimere. Libuit tūque mihi ueniebat in mentē:
 pro mea erga te pietate nō preterire silentio: ut intelligeres mihi splendidissimū uis no-
 merare esse nō mediocri. Quod si qua fortassis in re tuas auri cōfunderim id ipudē
 sic ascribemus nō uisitati. Vale pater deuotissimē: & me cōmēdatū habe. Ex Mediola-
 no. xi. kal. martias. s̄no a Christi natā die. Mccc. lvi.

Franciscus philellus petro perleoni sal.

f Acū quod petis & libenter: oro. Neq; erunt illæ tæ meæ occupationes: quib;
 bus ab officio ipediar. Tu intera rēp̄is bono sis aia. Et uale. Ex Mediolano. xi.
 kal. martias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Gregorio typhernio sal.

e Ommentatio tua de Laurentio ueneto erit mihi loco alieni cōlati acris: Nā nō
 aliter ei oibus i rebus sum adfuturus: ac si esset filius. Quod nō solum tua causa
 sum sed ius: id quod maximum habet apud me pondus: uerū etiam mea: qui maximo
 sum abs te dono affectu: sum cū mihi cōmēdatū: qui dignus ē ut & diligatur: & amo-
 tur ab oibus. Itaq; noli de me quiesq; dubitare. Nā nihil ē qd malim q; tibi morē gerere.
 Vale. Ex Mediolano. xi. kal. martias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Aenico demalo sal.

d E uolūtate Alphōi regis erga me: & de studio diligentiaq; tua non coniecturis
 & argumentis firmis: sed solum: sed multis etiam beneficiis: s̄p̄idem certior fa-
 ctus sum. Itaq; tibi nēc in iudubitato persuadeas nihil esse apud me antiquius gratitudi-
 nē u

te. Et ne longior sum tecum q̄ par est propediemur spero obsequi voluntari consilio
q̄ tuo. Vale. & maiestati regis me gēdiligentissime commenda. Ex Mediolano. xi. kal. mar-
tias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Baptiste parthiano sal.

q̄ Vantū intellige Nicolaus frater legē illi nō p̄baturus inforbis de heretice fa-
miliisq; ob nullā aliā cūmest erismorosi qd̄ metuat velle meque mea sunt
repetere. Mone igit̄ virū bono aio ut sit. Nam ipso uiuo nihil oīo repetiturus sum : sed
oīa infufruitur habeat uolo. Absurdum nero admodū foretū post eius obitū que
mea optimo iure sunt meas aliquādo dicerent. Diuidant igit̄ iter nos potius ut
q̄ terra bona : & utrūq; ipse maluerit capiat. Alteri uero ita nobis assensatus ut ipse
quocūq; dam uitamēte fruatur nullo tū alio iure q̄ nostro bñficio. Neq; n. sum aio ita hu-
milis abiectione istinc uelī illa uite alimēta mihi afferri Mediolano. At caruisse oīo
patrimonio uidei uolli. Diuidat ergo uniuersum patrimoniuūque portio bñeuit uter
q̄ uocet & qd̄ sit suis & qd̄ nō suis. Deinde capiat frater donec uiuere reddens oīs eque
possit acut antea cōsumit sed fraterno bñficio ut dixi & nō aliquo aut occupandi
aut diuturne possessionis iure. Teneas paucis mōtē meli. Quare potius mouere fratri ut
ultrō faciat quod ego pōt inuicem. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. martias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Antonio becharis sal.

m Oīu te antea famē & neq; p̄ lincrasut plurarchi parallela que hinc abiens te-
cū asportasti me inuicem tui curas reddenda donq; Tu uero neq; das codicē
neq; literas. Itaq; nō possum fidei boni uirī nō despicere in te. Non n. fides te decet.
Quid naliud fuit asportare damū huiusmodi meū codicē me nō modo inuit sed toti-
us tue abiectionis infici oīq; uti reperiret fuerit. Quia n. debco alio uerbo uti uelī nihil oīo
respōdes. Itaq; te etiā neq; etiā hortor te moneo ne mihi moueas bñt. Sed curant ma-
ius codex q̄ p̄mū ad me redeat. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. martias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Augustino dato sal.

m Inre quid in cū fāq; sepe meis litteris puocatus nihil oīo in hāc diē respōderis
cū non tardū a nobis sed dūcū antē dūcū. Nec n. puto te usque adeo occupa-
tionibus obstruit nihil oīo tibi des oīi ad officiū. Quid abs te uelim & quid te dece-
at nō es nescius. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. martias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Albertho zicario sal.

p Erū loq̄ntū illi medicū qui quo tēpore ultimū Bonōr docuēdocebat & ipse
Sensuū debes esse oblitus. Erū n. & bononiciū & tibi ut uidere uideor familia-
ris. Habebat ille apud se duos meos codices & cōmentatorē Senuū in tra. Virgilli car-
mina & ipsi carmina. Oderunt siquid erant testamento. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. mar-
tias. Mccc. lvi.

Franciscus philellus Lodouico casella sal.

u Ilī tua mihi benignitā tūpide cōmissis documētis p̄scepta esset uterer fortal-
se accuratiorē oratione. Sed uir est quicūq; magis alium ab amicitia diffidentia.
Quare cū liquido intelligam te esse percipidū meorū cōmodorum i te p̄sentia & ho-
nesta : & p̄antur & breui teci & aperta dictione permulta mihi scōmōda sunt sed unū
sine oīum molestissimū quod gēdualia mihi est fīat & ex quidē moribus modestis-
simis. Vnde hanc tradam uirū mihi fīat nou est. Desunt n. ad dōr auri dōrū. R. ego
te id meo noīe nuncies duci Bonōrū neq; tua illa fauiloquētia qua durissimos etiam

lapides soles demolierent non ones modos sed erents ne patiatur me diutius huiusmodi angustia incommodo. Haud dubito: quia facilitate ac munificentia est nobilissimus iste principis opus iuris opem tempelibus feret huic tunc meo necessitati. Tibi vero habeo gratias immortalis. Totum longior esse nolo Nec enim oportet eam & natura sis humani finis: & mei amicissimus. Vale. Ex Mediolano. x. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philippus Galileo iuniori urfino equiti auro francie cancellario baroniq; tremelli fil. p. di.

g Rarem & perditam epistolam tuam ea voluptate perlegi: qua rem diu multumq; exoptatam unq; antea consecuerim. Superasti pfecto expectatione meam: Ni tamen utrum te magnam sapientemq; operabamur ut uero lateat sententiam animi meitanti in te esse ingens uim. tantum dicendi robur. tantam copiam. tantum nitorem ac decus haud arbitrabar. Itaq; mihi plurimum gratulor quod cu te amicus & beneficentissimus qd' amicus sum adeptus quo summa oia esse intelligo. Nam de me nbi qd' alud queri pollicerisq; benivolentia & obseruantia singulari. Quod aut mea tumultuaria scripta tibi faciasq; ego certe no duco id abiectionis quadi sit scilicet amoris erga me tui. At cecum finit amor antiquitas iocunditas mea feret opinio qd' ubi fuerit uehementior recte indicare no sinat. Veru facile patior hac in re falli terrore a me maiora no erigas q' ipse p'stare possim. Neq; id de mutuo amoris officio intelligi abs te uolo. Ni hac una in reud equib; tendi fortassis etia superabo. Ceteris. n. in rebus quo uisus fuero te inferior eo magis atq; magis operi dab' erit uel ipse tu me iudices amido superior. Vale. Ex Mediolano. x. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philippus Thomae frisco philosopho ac medico fil.

b huc littere tue & ex quide' ornatiore eodem mihi tempore sunt redditae. Accepitq; imulito post tertiasq; ad Ioanē Mariū filu ex oppido heduoq; moer eodem rio dederat. Fuerit mihi ois & grates & dulces. Habeoq; tibi gratias immortalisq; nihil omitas: qd' mihi lutu putes honorificu. Expecto rursus litteras tuasq; me monestisq; abs te per primas meas litteras me monendi esse significari: Ni tadia p'debeoq; diu tua epistola tardare. Vale. Ex Mediolano. x. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philippus Nicodemo trichelino fil.

q Vas de malo fugituo pecunias extorsit non possum n' p'bare. Ni quis ostendibilis fuerat accepisse aureos n'gri a Ioanne angustiolaq; ab Alexandro septē ac de centū amissum muli opera & diligentia tua recuperasse opus est & amicus & Nicodemi. At uersus quā mihi pponi nequaq; admitto. Malo. n. non modo a te mihi sed ab ipso etia Alexandro pecunioli isti debent q' ab eo qui ois no est solutū. Quod ut apertius intelligas: petri pauli tui illius litteras hūc meis ichus dedi ad te. Itaq; te rogonat p' litteras conuatiōis quas mercatoris uocisq; primū mihi uel cu aliquo meo detrimento satis faciēdū cures. Celeritate mihi opus est. per Cosmianū mēsam te facile trāfges cū pigello. Quae a me petamitti ad te. Vale. Ex Mediolano. viii. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philippus Nicodemo trichelino fil.

d Edi litteras heri ad te pigello negociatori cosmianouibus siebas ceteris nihil esse sperandi de engida pecunia quā petro paulo illi tuo credidisses. pugnat. n. cu inopia. Itaq; quo magis eget nūmisco uerboq; plus habet. At uerba emere uidentur uerba no expedit. proinde si me amas: quod certe facis cura: ut ea mihi pecunia soluatut hic a pigello uel cu meo aliquo detrimento ut mensiorū mos est. hoc est ut illis nois

meo plus des: & hic mihi reddatur minus. Nam malo huiusmodi subire detrimenti ge-
nussq; incommodi diutius. Rē matura & uale. Illustre meū Mecenatē Karolū gōuagī ma-
gno & excelso aīo uisq; salute plurimū opto. Ex Mediolāo. vii. kal. martias. Mccc. lvi.

Franciscus philēfus Gualdino iuuenali urino equici
aureo francie cecellario baroniq; tremelli fil.

n Ii liquido intelligē quibus es occupatiōibus sepius subacturus: teiq; nullas ue-
stis regis cōtoribus litteras ad me dederis. Non enim te latēq;ta me uola-
pate afficiunt scripta tuarq; & grauissima ornatissimaq; sunt: & sane talibus tui te-
ga me caritatē nō lenis pīcipiūq; eaq; cernunt oculis. Discere praeterea cupiebū quid
sentires de aduentu meo ad regē in offendo opere lyrico: quod eius splēdissimo uo-
mini dicam. At uenī pfecto ad aprile quo diligentius praesens agis: quod absens minus
cōmode possum. Littera uero tps si qd estiq; hinc uel istud est habere. Ego. qd iussie-
ris: per amice effectū dabo. Vale. Ex Mediolano. idibus martias. Mccc. lvi.

Franciscus philēfus Thomae frico
philosopho ac medico fil.

t Ibi primis diebus respondi ad binas linnenstasq; huius principis cōtori ad me
dederas. Expectabā aut abs te intelligere p barene aduentū pīntiaq; meū in offe-
rēdo lyrico nostro opere regi Karolo: id quod & te: & iteq; āra ad te scripti itaq; sum
miratus: quid in cū facio: quo minus quicq; hac de te mihi significaris: pferim cū ea tibi
oblata esset oportunitas ad aduentum regis istius legatiōisq; nihil poterat cōgēre
opportunus. Nam fortassis uel tacido moneat uenī: ita enim interpretor: obsequabo
sane cōsiliis tuis. Maq; pro diuina benignitate ad mensē usq; attingā itinēri. Vale. Ex
Mediolano klbas martias. Mccc. lvi.

Franciscus philēfus Lodouico caselle fil.

i Nelligo in dies magis id quod certe dubitui nūq; me tibi esse carissimū. Itaq;
tibi uell oīo pūdens cū esse philēfum tū: quo de tibi possis oīa pollicenstas
uel grati ai fūruel īgeni. Vale. Ex Mediolāo. v. idus martias. Mccc. lvi.

Franciscus philēfus petro thomasio philosopho medicoq; fil.

r Em mihi facturus es ad modū gratis: primisq; pūcidiū litteras hīc tuis adre-
as reddi curaueris Karolo gōuagī & īclemēti: & īdiligēssime. Quod ut fa-
cias te maiore i modū rogo. praeterea siq; noui habes de turca: uelq; orientalibus: fac
ut scā. Vale. Ex Mediolāo pridie klbas martias. Mccc. lvi.

Franciscus philēfus Nicodemo trichedino fil.

p Vto fieri sīto nescio quous neq; mulas ad me redire: neq; pecūia ire ullo pacto
possit: pigellus a suisq;pius nomine non recedatq; nec litteris tuis: nec ulla mea
oratione ad cōficiēde rei cōtētatē potuerit excitari. Quin ait tandē se tunc daturum
operā: ut tibi mihiq; morem gerat: cum sibi iohannes clappanus tuas pecūias numerā-
rit. iohannes autem ipse dicit id se faciūm cum poterit. Nam sibi pecūias nullas esse.
At petrus paulus tuus eadem oratione unūq;uaq; antea confueuit. Itaq; hinc uerborum
multum: illinc uero ne uerba quidē famas consecutū: adeo pigra omnia: & languida exti-
terit. Ego ante kal. maias oīo trāscēdi alpes ad regem francoꝝum. Tu uale. Et me ama.
Ex Mediolano nonis aprilibus. Mccc. lvi.

Franciscus philēfus Francisco alexando fil.

g Albe Odontique Caesarum uitasq; & graecis latinis reddideram promissisti

hinc abiens foretur ante mensam reddendas mihi curas. At id præterit totus annus: et neq; ille nec litteræ tuæ ullæ usq; apparent. Boni autem viri te eisdemq; vobis amicum esse arbitror. Itaq; non possum equèdè non mirari quid in cū fuerint tandem & mihi & amicis pluribusq; illiusmodi utas vident desiderant: & incommodari: & incommodes. Nisi fortassis alii quidā sint apud vos utronūsq; apud reliquā italiā meritis. Nam sicut mensis apud ægyptios anni loco ducebatur ita apud vos ius pro mense habere mediūssē iam tandē ad me debuerunt libelli mei. Vale. ex Mediolano nonis aprilibus. M.ccc.lvi.

Franciscus philæus Facino forobronunciano fil.

a Coepi a nostro Bonoscurio pisano q̄ apte: & eleganter ea abs te oīa gesta sunt quæ ad ducalē Ticinē bibliothecā attinebant. Fecisti sane ut soles oīa: prudenter. Itaq; non mediocrē tibi laudē comparasti cū apud doctos omnistū apud principē nostrum. Reliquum est ut officias: ut citius principio respondeat quem ipsum oportet semper humanis in aduocibus principū intendere. Id vero interea tēporis dū curas uolū obliuiscaris q̄ mihi rem grati facturus fessū hūc isti familiari nostro Bonoscurio cunctis in rebus ut auxilii gratificaberis. Vale. Ex Mediolano. vii. idus aprilis. M.ccc.lvi.

Franciscus philæus petro Thomasio philosopho ac medico fil.

n On prius mihi quicq; de tua amissā utilitate est renunciaturq; de recuperata ex tuis literis intellexi. Nullis certe occupationibus meis esset intermissa dulcissima nostra consuetudo scribendūsq; mihi aucta fasset de tua agrotatione auditū: Quia esse te liberatū ita lætiora gaudeat alia de te nulla magis possim. Reliquum est ut o mne carū diligētiq; adhibeas quo te possimas q̄ diutissime frui: Quod ut facias per amicitiam nostrā rogo etiā atq; etiam. Ego carnalū opus hoc tempore sum æditurus id quod regis francoḡ Karoli dicani nomini. Tu uelim litteras meas tuis hūc inclusas q̄ celeritimo: & faccuratissime reddi cures moxerati meo Karo Gonzaga. Vale. ex Mediolano idibus aprilibus. M.ccc.lvi.

Franciscus philæus Sigismundo pondelfo malatestæ fil.

q Vanq; ex iis literis quas nudiūquintus Bertholla nūcio ad te dedicatis liquido potuisti intelligeresque sit mea de te opinio: hanc tū hoc tempore minime confirmauit suavis disertūq; poeta poncellius romanus: Qui ut primū Mediolanum se recepit apud florentissimū principē hunc nostrumq; apud aulicos purpuratosq; uniuersos eam de tuis diuinis virtutibus orationē habuit: quā in te audientes oīs incredibili beneuolentia concitauit. Ostendit præterea pulcherrima quedā poemata: quæ uersu i duo decim a se locubrata epistolas tantū se laudem atq; gloriam de te fecerut unius nobis tempestatis sis princeps iudicidūque oīs docti uiri atq; eloquentes omni obferantia uenerationeq; prosequant. Itaq; tam uirū unius huius hominis uocis locupletissimo testimonio: duo decim iis. suauissimis locutissimiq; epistolis tantus cumulus ad pristinū meum erga te amorē accessit: ut uno cogitanti mihi aliud hoc tempore nihil sit neq; optatius nec dulcius perge igitur ut facis princeps præstantissime: & iclytum nomē tuum immortalitati cōmendandū quod alia re nulla facilius assequeris q̄ si in dies magis atq; magis probatissimis oratoribus & poetis amandum celebrandūq; præstare. Vale. ex Mediolano. vii. idus maias. M.ccc.lvi.

Franciscus philæus Thoma franco philosopho Medicoq; fil.

f Acerem noui tibi modū ut mea sint opinio: sed etiam christianissimo regi Karolo iniuriam mihi tibi eos quotidie commendarem: quos dignos censam studio

benivolentiæ tuæ. Quid enim est: quo quisq; magis proxime accedat ad deumq; cômle ratione ac beneficentiâ? Aliens certe calamitates & ærumine satis debent nos admonere q̃ sint res humane fragiles: & caducæ: & nō minus metucandæ: expendende omnibus. Quare quod nobis queat aliquando accideremus in istis cōsuetudinibus idigne accidit: nos metipſos simus iuveni: itaq; uoli miteris tibi quotidie cōmendo cōstan- tinopolitanos cœstigi nobilissimæ patriæ atq; fortunæ & bonis oibus orbatî miserabi liter senuit apud ipsos turcos. Tuum aut̃ est his q̃tum facultas tua dignitatq; patiunde nescire. Nihil tui te cogesset aut hororant moueo. Nunc aut̃ maxime olim sim acca- sandus: tibi tibi minas cōmendaro diligenter clarissimū philosphū: & eundē uirum elo- quentissimē: atq; disciplinarum genere peritantiq; pollutē Ioannē argyropulē: qui tibi mess hanc reddidit litteras. Est enim & ipse noui mediocris pars lachryosissimi illius naufragi: quomodo imperiū illud orientale obrutū penitus absumptūq; est. Quare cum adhuc in plerisq; suis lachrymabilē seruauit agit apud barbaram illā inaneq; nationē: tue uel humanitatē: uel officiū esse arbitror: quibuscūq; in rebus poteris te in hūc ta- lem ac tantū uirum & plū prestes & perbenignum: Nam hoc uno nemo est in uniuerso græcorū genere neq; doctior: neq; sapientior. Quicquid in hunc officiū benefi- ciūq; consideris: in mœpſum collari existimabo. Et hac de re satis proximis diebus Ioan- nes maris filius dedit ex Taurino ad me litteras phumanas a prestantissimo franco: cā cellario Guilhelmo inuenisse utinca: te aut̃ nullas. Quo factum est: ut nō me ceperit mediocris admiratio: qđ nihil ad ea responderisq; antea litteris pluribus ad te scrip- tam de aduentu meo. At ne cūm quidē intelligor: quid ad uos ierit filius Ioannes manus. Nā neq; est a me missus: neq; in causam ullam hac de re ad me scripsit. Tamen uticūq; res haberetur: te uisum: qđ factum iam esset: mihi per meam hunc principem laudē- ler. Vale. Ex Mediolano. xv. kal. iunias. Mccc. lvi.

Franciscus philolus Fazino forobronensino fil.

q. Vobis postest asparagos ad me dederat: nihil ad te scripsim aliud qđ potes. fuis- se in causā qđ expedisse meut quod lautissime ceperat: secundares: id qm iam pla- ne aduento nequāq; abs te factū incongruū excitandū te essent: si uel hac uia munificen- tia reddi posses. Sed interea locū maiore in modū a te peto: ut spartiani ac reliquorum scriptorumque istic esse audientia: imperatoris mihi omnino excubi cures. Vale. ex Mediolano. x. kal. iunias. Mccc. lvi.

Franciscus philolus Donato actiolo fil.

i. Quannē argyropolum quem mihi diligentissime cōmendaras: & uidi libentissime & uirū doctissimū & eloquentia singularem: rebus oibus qbus poterat publicē: et priuatim pro dignitate suā accuratissime prosecutus: is a principe nostro phumaniter perbenigneq; tractatus: mansit ad transilpinos: reditus ad uos ad constituū tempus. Te uero & reliquū florentinam inuenire: non possum non ludare quod talem tantūq; & ceterorum: & philosphum græca uobis institutū disciplina preceperis: Nam ser- uatio neminem inter græcos hoc uno uiro omni disciplina prestantiorem: Quod eo plu- ris faciendam existimo: quod latinam etiam eloquentiam perpulchre callet. Incumbite igitur: ut ceptū sit: quandoquidem huiusmodi doctorem adepti estis: quod ingeni- um natura habetis acerrimum: id studio quoque diligentiaque uestra in dies magis ma- gisque augeat: atque exornet. Vale. Et Bartholomæum kalam uelim monitis uer- bis meis: mihi iam opus esse uicinis oculis: quare si neque parior ac diuor fides est:

curet hos ad me dare. Ex Mediolano pridie kalendas Martias. Mccc. lvi.

Franciscus philofus petro thomafio philofopho ac medico fal.

a Micus ille tuus nec oratione mihi tui offendit nec epistola mittere ut arbitror quod oia uerent in suam usum. Ita est enim mos hois quippe q. disertus haberi cupiens alienis se uerbis non uisus ornare. graculi f. h. h. imitatusque equule pennu quidoq. induci fabulantur. Quare dū tuas legi uisib. posthac prudenter consules. Nō eni recte cybas efusient cōmittitur. Quid apud uos noui feras de turco mahometo de sydere audire: ocumme an negociatur: & ubi sit gētiū. Nā certi nihil ad nos astant. q. sunt: qui cū in triballos cū maximo robustissimoq. exercitu ad quingenta hoium mila p. cessisse affirmant aduersus spendorobdaquod est munissimū o. p. p. ad danubium po. sitū e regione hungarie. Nos dormimus. At turci uigilant. Vale. Ex Mediolano seors. iun. ius. Mccc. lvi.

Franciscus philofus Guilielmo iuuenali urfuo francie cancellario fal.

c Vm Thomas Thebaldus splendidissimus equis armatus nec ad christianissimum regi Karolūnō potui nihil litterarū ei ad te dare: quibus certior fieres nihil te gra. tius hoc tempore facere mihi possiq. si clares operisut huc isti uito oib. in rebus qui. bus potensq. maxime gratificens: & iusticia. At pro uisita quod sit Karoli regis ma. ius in hac cōfessio lueret promissiq. declarant. Nam beneficentia q. res uacat: is certe res ap. pellandus non est. Haud eni dixerim nos fieri ingratitudinis reos: ubi is minus benefa. ciusque uobis benefecerunt. Atqui ois prope italia testis est: qualem se prebuerit Tho. mas in pietissimum regi Karolū: & que inde modōmoda quantaq. subierit. Recensere huc ego scias ac prolixius ad te scriberetq. harū rerū oīam locupletissimus testis es. itaq. si officio uia uisificus certe uisili facies q. orie christianissimi regis tuicid quod est mihi oī certitudine certius: amplectere obsecro honestissimū Thomae thebaldi cūtur que est apud oīs de summis Karoli regis diuinisq. uirtutibus expectatio cōstituta: nec in pre. sentia uirius confirmet: utq. angelicat. De aduentu aut meo nihil adhuc habeo certi. s. a. mihi in hanc diē negatus est: Nā ne pedem quidem mouere mei huius iniussu. principis mihi licet. Spero tamen prope diē fore ut eroran se patat. Interim uero ipis ta me subli. mutari regis q. h. h. h. cōmendare. Vale. Ex Mediolano o. i. idus iunias. Mccc. lvi.

Franciscus philofus Thomae franco

philofopho medicoq. regio fal.

m Inis tu fortassis quod in ci. sit ut tidiu differam aduentū meū quem tam saepe p. pediem futurū pollicitus sum. Quid si consideras me esse sub principe consti. tati iniussu cuius proficisci non licet: non mō non miresis: laudes potius meā fidet quod nullis meis uel maximis emolumentis uelut ab eo inuito decedere: ne ad mini. mum quidem temporis punctum: cum pluribus meritis sim obstrictus. Spero tamen hūc in diē breui exorandum: ac te continuo uisendum. Interim uero rem. mihi facies pergra. tamē causam thomae thebaldi ornatissimi equitis aarati: uirij humanissimi: & optimi

et benivolentia apud christianissimū regem Karolū diligentiq; suscipietur si esset mea. Quod eo studiū es facturus quod univērsi fere nōnt ita ut qualē sē Thomas in re-
 pta causa perstititūq; ei debeat. Accidit ad rem qd tantē sunt unius Thomae the-
 baldi atq; ei multa praeclarāq; uirtutes ut si nullū etiam aliud huius esset meritū in regē
 hac filiam faceret monissimū aium i se regem perbenignū experitur. Quare si tibi
 regis gloria cara est bene certe esse debet ac hūc oēm operam atq; industriam istuc siq;
 ita Thomas pfectus uideat. Hac una te mihi praeterea optatius facere nihil pote. De
 meis aut rebus ex eodē thoma cognosces. Vale. ex Mediolāo. vi. idus iunias. Marc. li.

Franciscus philofus Antonio bononio panthormite fal.

q Vi tibi reddidit meas litteras: inter hērenus panthormitanus idēq; theologus
 petit a me ne polli petisurus ut pro nostra amicitia aliqd ad te scriberē. Quod
 ego feci eo libentius quo non tibi modo hōi amicissimū sed et quoq; et me futurū in-
 telligebam admodū grāt. Quid aut aliud scriberem non habebā praeter id unanimitatem
 erga te benivolentiā in dies magis magisq; augetur. De rebus aut meis siquid uis audi-
 re ego totus sum cum musa. aditis quattuor Sphoetados libros quod reliquū est eius
 operis prosequor. Libri sunt sedecim. Versibus ad duodecim milia octingētos. Scri-
 bo etiā odaeque uosiri eo minant curmina. Erantq; decem milia uersuum in oi metrorum
 genere. eduntur ab me in praesentia libri quinq; eius opus quos ipse ad Karolū regē fran-
 corum meū sum adacturus intra quodam dies. Hi cōspiciuntur decem milia uersuum.
 Tu quid agere nōsse percipio. Noli obsecro pariter nobilissimū nū ingenium per hūc
 doctria uoluptate dissipare. uolūti enī sēnti hospitium & amorem & delictum. Qua
 re tibi hūc caliditate opus est. Vale. Et me regi. Alphonso cōmenda. Ex Mediolano.
 xvi. kal. iulias. Marc. li.

Franciscus philofus Sigismundo pandulpho melastel fal.

m Aguideatū erga me tuū: si enī malo nōno nomine philosophos imitatus i q
 liberalitatē appellatū: cū te ipsā magnificatū. si quādo plurimū tua cū qui omni-
 bus in rebus te magnā ita praesens ad tuū decus uideatur nihil posse accedere. Nam q
 tum mea inter cōsumma mētra nō plus momenti apud me habent q; parum solū
 quod ipse paucis sim contentus: sed etiā quā nihil in fortuna magnū esse parū: nisi quā-
 tenus sit cū uirtute cōiunctū. Quo sicut eo te admirabiliore duobusq; secundū sēntem
 per fortuna usus uasq; sine pulcherrimo eodēq; munissimū uirtutis comissus esse uo-
 lucris: Cuius ope atq; auxilio non mō obsequentiē fortunā tibi reddidisse. Versicū mi
 nistri ac plene seruū. Gratulor igit; tui tunc isti tūq; conspicit altitudinē magnitudinēq;
 ai. Mihi uero plurimū letorem uideo. exangitū praedio tuo benivolentiāq; adiutos
 eam sim semper in oēm casum habiturus spem & euolūti & dignitatis: quā certa sit
 profectū scura. Gratū uero hūc tui patem munificentia referre minus potero habeo
 ei profecto & cum hūc & aliorū. Itaq; uel ai gratitudine tui tam praeclara benignita-
 ti nūq; ipse concedi. Sed hac melius sēnt q; dici uolo. Quare de his lris. Ego intra pos-
 sibilimos dies alpes transcendam uisus Karolū regem francorum: apud quem sciam de
 te uerba honorificentissime. Vale. Tibiq; petram perleoni non minus prudentē uirum
 q; doctū ac disertum cōmenda etiam atq; etiam. ex Mediolano. xvi. kal. iulias. Marc. li.

Franciscus philofus petro perleoni fal.

t Enūciatū mihi nūciatū: quom ad te miseratū te hūc ad me Anthianum nō
 dedisse: quod cū curatū ex ambiquo ubi primū esset abfolutus: in Mediolanū.

Non displicuit consilium tuum. Sic enim & mihi simul & tibi consulaſti. Reliqua estne res
trahat in annum. Maturato est opus. De carmine quod scripsisti curabitur a me diligen-
ter & pro amicitia nostrandq; i proximis quinque carminu libris. Trepidat Aſtopoſ rov
et gallia transalpina reuocato: quo prius haec diebus sum profecturus. Iſtaſſicil non
laturu tuu. Cum librum tibi opus non embeſi hortatorum ad me. Cui quod noie meo
recensere praestabo. Est enim hic demetrius quidam Xanthopolus rufus homo leuiss: & men-
dax: ac plane flagitiosus. Cuius ego opa ideo uti nolo: me operam oem cum opere amit-
tam. Si talis ille non est: mitte ad me. Nam improbum improbo commutare non libet.
Vale. ex Mediolano. xvi. kal. iulias. M. cccc. lvi.

Franciscus philofus Alphonso regi fil. pl. dicit.

c Vm Matthaeus maffentis tuus ad huc principem legatus ad te rediret: officii mei
esse existimauit: litterarum ei aliquid ad te dari. Et quis permulta essentque ſciſ
benda occurrentia: nullu tu aſum est comodius argumentum: ut per me ſeres certior i-
ter ceteras tuas laudes: quae oes sine & admirabiles sunt: & maximamulli mihi neq; na-
torem uiderim: neq; certe quu magis uiri oes boni ſapienteq; admiſſerant: quod & doctri-
nae ſemp ſtudeas: & uiris doctissime erudis te magis quotidie atq; magis munias: & te
lebrari copias: Na ſi ſapientia reru diſcrimarum atq; humanarum ſcientia & earu diligentem
inquisitione esse definiu: quid est p mortalem deſu: quod ad ſapientia propius accedat:
q inquisito diligens & aſſidua: Na ſcire quid: ſi malimus rem ipſam recte interpretariſq;
nos ipſos blandiendo decipere: ſolius dei eſt: non hominis. Itaq; uon ipſe dicens: dicere
ſolitu tradunt Socratem ſe id unu ſcire: qd nihil ſciat. Sola igit ueritatis inſigmo dicenda
eſt humani ingenii. Inquitur ſine de ueritas quid in quaq; re uer. ſimplex. perſpicuuſq;
ſit: quod certe tu deſu indubitate intelligimus: ſed hac nube corporali ac tenebris ſola
ti in celeſte patriu conſignabimus. At hanc uero inquisitione cum libri permulti docti: &
elegantiter ſcripti ualere plurimu ſolent: tum uiri ipſi doctissimi ingenio eloquentiaq; pre-
ſtantes: Na incultus & ineptus homo: qd uſq; aſſere queat: quod inuicet. Vt enim optimi
eius cybi reſici conſueuerant: qui ſordidius parati ſint: ſic et de rebus doctis orationes: quae
culis ſuo ac nitore uacat: erudienda cōtemnendaq; exiſtimo. Quare cu ad ceteros quos
habes: doctissimos diſertissimosq; uiros: acceſſiſſe audio Theodoſe gazemmon poſſum
no letari: tibiq; plurimu gratulari. Habes enim uis: quo nemo eſt in uniuerso: gerconu ge-
nere neq; doctior: nec eloquentior: nec modelior. Et eſt is proſolutor mea ſort opinio
talis tantuſq; uirtutis nihil ex eo ſis in oi politiore diſciplina fruſtra deſideraturus. Humani-
tate uero ceterisq; uirtutibus q tu ualeat: ſia liquido potuiſti ex eius conſuetudine cogno-
ſcere. Tuae aut benignitatis ſcientia iſtu tractare atq; diligenter eos ſolere: quos maximi
ducis: Na quicquid in ea beneficiu cōtuleris: & bene: & honorifice ab eis locatum: breui
intelliges. Vale. Rex optime. Ex Mediolano. viii. kal. octobres. M. cccc. lvi.

Franciscus philofus porcellio fil.

a Erborum exercitatio perſiſſimoque artiſci uerbo opus non eſt: praefertim ei: qui
non latinam ſolum: ſed etiam graecam ſapit calliditatem. Itaq; rogo te: ut libetis-
ſime tibi commoda fide bona reſtituas. Vale. Mediolani ex ſcribis noſtris. iii. kalendas
decembres. M. cccc. lvi.

Franciscus philofus Xenophoni filio fil.

d E mantuano epicoſopo quae ſcripſiſti: legi perlibenter: ſed nihil certi ſignificaſti. Au-
dio iſtum Anſelmu & doctu eſſe: & bonu uiru: Equidē neq; bonitate cauſaſq;

ficio multum ibi caret doctrinaeque doctrinā in pretio esse habendi necque bonitate le uada. Tu si res potes aduenerit quae mea sit mentesque uoluntas. Itaq; etiam atq; etis cauere ne quid agas temere. Odorant omnia diligenter nec finas te falli. Satis es admodum. Vale. Ex Mediolano. kal. decembris. M.ccc. lvi.

Franciscus philofus Lodouico cum comiti fal.

2 Euphron filius cupit peregrinans qd ei faustum fortunatūq; sit r uerementer opto. Rem mihi facies gratissimā quo tēpore Mantuae fueris inquires oia dñi genterut intelligas quo iter incedit. Eūq; accersas ad te persequat monensque citō dū clara existimaueris. Nā nescio quo natus astro quid appetit super aires. Cōpescendus est eius impeture sese praeptem dedit. probo est ingenio & cōpositis moribus. Sed quiddam habet nescio quid longe se aliud. Tenes quid uelim. Vale. Ex Mediolano. kal. decembris. M.ccc. lvi.

Franciscus philofus Xenophonti filio fal.

3 Vperioribus diebus Bartholomaeo platynenti Mantui repetenti litteras ad te de disquis ad ea oia respondūque tenuis antea litteris mihi scripseras. Nunc aliud nihil erat qd scribendū esse oportere mihi ut patamū libranū me ad me curesquem tra dabo non humaniter solū uerū etiam liberaliter. quidē talē experiaqua. em. perducas. Tuā itē moram non possem non probare sed acm audire tibi constitunne. Nā si rem pretio emere stultum est. Tu tamen facies nequis te leuitatis accusare uere queat. Vale. ex Mediolano. iunonās decembris. M.ccc. lvi.

Franciscus philofus Blasio ghigline abbati diui Ambrosii fal.

4 Butoris Blasii ghigline facillitate modestaq; mea. Et facis tu quidē maxime libera ltrāq; & orationes meas & libellum quē de uita & moribus illius finē. simi pa tris ac sapientissimi uiri pietissimiq; pontificis Nicolai qui nuper scripsit. repetenti mi hi tam sepe reddendū neque uerū noluisti. Itaq; dico tibi nūc itē christianam. resur rectionem hanc oia mihi restituere oio forent facilitatis posthac. in ex & uitate nimis i te modestus ita obliuī sentias neq; me unq; uelis. nec alū quēq; fallere. Nā dabo ope tamut de laudatissima tua ista consuetudine moribusq; grauius nulla unq; atque nulli populi contendant. Vale. ex Mediolano. viii. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philofus Othoni carreto iuriconsulto fal.

5 Vi diui Ambrosii monasterio mediolāi abbas pēre. quēdā opuscula mea iam padē accepit cōmodato. Huc dū repeto dū homo simplex ac minime uersutus uerba semper. Itaq; iustitū bello rem decernere. posteaq; iure non licet. Sed anteq; in acie defendo dimicaturus dūm hōiem ad monēdum. Quare te rogo ut meas litteras quas hūc oculos ei reddendas curas meq; facias q̄pe. mō certiore ualidine oio insinire. an aliquid respiciere. Nam nūc Blasius ghiglinus fin. fecit propediem suo muneri. ego utar meo. Vale. ex Mediolano. viii. kal. martias. M.ccc. lvi.

Franciscus philofus Xenophonti filio fal.

6 Coepi tuas litteras ex Venetiis. quas tuus ille familiaris ueronensis mihi reddidit. Laudo tam istuc professionē modo salutaris habere rationem. Audio enim tibi la bonari possentia. Itaq; ratio tibi habenda est salutudinis. Et actus mihi ē & summa amī otia cū uiro clarissimo Bemardo iustiniano Leonardi filio. cui te debes familiarē reddere. Is tibi non parum prodesse poterit. id qd uel suo ingenio uel mea cū non inuitas faciet. Marchesii uolū. beneuolere cupio. Angēla soror tua ad christiā resurrexerit

tradetur uno cui disposita iam est. Saluere plurimū cupio atq; opto p̄bectū cancella-
riūq; facto: ne te ignoret. Est. n. & honestus uir: & mihi amicus in primis. Itaq; tibi au-
xilio erit maxime. Vale. Ex Mediolano. v. kal. aprilis. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus paulo casuo fil.

d Elector igno modestaq; tua qua i scribēdo attris. Facile. n. sango sperant ex-
pectatōis patris tui uiri grauitissimi respondet: quippe q in uis sapibū p̄doctiq;
causatus. Quod aut me t̄copere laudaris bonis iam literis tuis id nō t̄i uero q̄ abōdan-
tia quadā amoris erga te mei factū intelligo. Itaq; habeo tibi nō mediocrē gratiā. Oratio
nes meae quas petis plures apud me nō sunt. Hospitant. n. apud amicos alie apud alios.
Cū primū domū reuertere dabo operam ad te veniant. Quae sit domi erantem tibi.
Siquid est i me aliud quo tua uolūtati gratificaturus sim id tibi pro uolūtate adesse arbi-
trare. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. aprilis. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus Gabrieli ex ordine minorū theologo fil.

f Ratis Roberthi cōteranei sodiq; tui oratio quā de fide & doctrina christiana
perdocte habet & eleganter ad populū delectat me sane plurimum. Est. n. grauiti-
mis sententiis uerbisq; ornatissimis referta: & plane talis: quae ab eruditissimo eloquentis-
simoq; theologo p̄fecta iudicet. Nec est p̄fecto quod i ea quicq; desiderandū esse iudea-
tur p̄ter id unū quod ad actionē p̄nunciationēq; attinet. Est. n. & uox: & uultus: & totus
corporis gestus ad rem ipsamque de ratio habet: ac ommodandus. Id aut Roberthus
nō oīo semper attendit: ut in prima quā uulgo uos appellatis: p̄dicationē est. n. home-
lia & colloquio quaedam rerum p̄ceptorumq; diuinarum ad populū uis in proxi-
ma: uos appellatis: p̄dicationē est. n. homelia & colloquio quaedā re p̄ceptorumq;
diuinarum p̄dicationē: quae nudius tertius ab eo est habita: Nam cum uerba uen-
turi iudicis Christi orando p̄sentabat: quibus electi in meritorum manifestissimā
p̄miū celesti ac sempiterna gloria donabunt: id uoce flebilisq; letitiae pleni esse opor-
tebat: & uultu tristis quo requirebatur hilaritas: & gestu minime ameno aut festiuo: do-
ctissimus theologus faciebat: Cū natura ipsa nos moneat nō ars solūq; in huiusmodi
rebus tenendū quid obseruandū sit. Eodē etiam pacto cū uellet i mediū referre & per de
quasi res apere: id cōdo exprimere summi iudicis latē finem i iprobos: & dīatos id uo-
ce admodū flebili ac uultu cōmiserabili faciebat: cō par esset tum uultū ostēdi uel lēnerū
uel minati: tum uocē ad terrendū ac cōmodatū. p̄terea cū t̄pesset: s̄pe ac recte fieri
& cōmiseratione uti: est ipsa in se multus ac diutius q̄ cōueniat: adeo ut audientū aures
simul cū animis quādoq; offēdant: Nā totum id breue esse oportet: Vt u. p̄dicationē
me inq; Cicero: Nihil citius lacryma arceat. Reliqua uero oīa in istō theologo ita p̄-
bent: nihil ad laudis cumulum putem posse accedere. Vale. Mediolā ex adibus uolūris
iij. kal. aprilis. M.ccc. lvi.

Franciscus philellus Nicolao archiboldo iuriscōsulto fil.

n On potui nō subdicens tē legi tuas literasq;bus sicile sum admonitus: quod il-
ludē re p̄spicua intellexi: nihil humana in uita p̄fectū esse. Ego nihil meū esse
unq; istiusq; diuinis meis ac p̄sertim tibi cōmune esse nollē. Video ali tibi esse con-
suetudinē: inq; Cicero cuiq; sua uox: & mihi mea. Namq; me t̄i p̄sentebat mei istu-
ū. Tuis mihi libris opus nō est: Nā satis mihi librorū est i me ipso q̄rū alteri huiusce tem-
poris cuiq; itaq; tibi habes libros tuos quorum t̄copere id igit. At ego meos q̄bus
maxie oīum abundat: tibi semp uolo cōmunis esse. Tu iterum q̄rēssissime sc̄ptas: si loāne

iacobum parmenem castigaueris talēq; reddiderisui grauitate sapientiaq; mi nō omni no indignus existimes. Etsi iudicio meo nō modo stultus peccatore fueris sed etiā fatuus id quod eminetia stuporē oculorū perfecte declarat. Ioannem ambrosium in iohannem iacobum mutare non parum interit in petulantem sobrium. Vale. Mediolani ex edibus nostris. kal. maias. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus iohanni medici sal.

q Vos recōciati inter nos gratia carminū libros ultro dare ad te iſtituēdedi & eos libenter acceptis litteris tuis quibus significabas tibi mea scripta eſſe nō in iucūda. Nec oſo enſimes huiusq; noſtri manuſcula calos ſiſtere. Nāppediſ alia ſubſtātia. Interim ita me diligēt intelligi meam recōciati beniuolentiā ubi eſſe nō negati. Vale. Ex Mediolano. iiii. kal. maias. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus Antonio becharis sal.

b Aldus martyrellus & tibi ſipridē & mihi ut eſt phumani & liberalis ad modū familiaris. dicit accepſiſſe a te litteras quibus ſcriptū ad ſe meū tibi plutarchi co dictō tā tūm ſuūm hōmē nōi pōm dīon t pōp. A. A. A. cōtinent ueniſſe. Quod ego audiens nō tam ſtomachatus ſumq; miratus. Nā quē ego uiri boni & grātē ſemp exiſtimauit. uia uix poſſum ut credam ea te ſcribere. quae recte plane ueritatem poſſunt. Quod ſi ea loco ſcriptiſſuocant ſane ut libet modo iocus tuus amicitiae noſtrae demereri non aſſerat. Nam neq; amici ſolleciti neq; ſilli ab eo uelim. Itaq; ſicito me ſi libet hac de te ſignmū certiorē. Tibiq; poſtea de me nullo paſſo induci poſſunt ſim alio co dicto cantare. Vale. Ex Mediolano nonis maias. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus petro media sal.

d Vos Hippocratis libros atq; de ſtutibus atq; de paſſionibus corporis. quos ſipridē e greco uertimus i latinū. i greco dedi ad te ut uel curares uel tuereris uel iudicēs. Nā pro recōciati inter nos gratia te nō mediocriter diligēdū qd ſine ſcitue tibi cupit eſſe ſoptime. Lege igit hōcē libros. & eorū ſcriptis uere. Quod ſi ſecū ſiſſim pro tua prudētia ſictay te certe ſaouū dubito ſeruit. i des melius cōſoleſcas. Fuit. n. Hippocrates ut pfecto nō mō doctus & eruditus egregieſed qd eruditōis eſt p pūpūſuſſimū & idē ſiquid ad rem ualēdoqueſſimū. Vale. Ex Mediolano. xiii. kal. iunias. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus Nicolao canali patricio ueneto sal.

q Vid abs te ueli & cuius grātior ſis intelligesque poſt has litteras uel potius in his litteris ſcripta intelliges. Fecit aīr mēu rem admodū grātī te aīr nō idignū ſi me ſpēmū ſecū de ſis oībus certiorēque ad te ſcripi. Quod ut ſcias te etiā atq; etiā rogo. Vale. Ex Mediolano. xiii. kal. iunias. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus iacobo moranice theologo atq; generali religioſiſſimi ordinis minorū ſal.

c Tū nō uentor aliquos foreq; uel grātē litteraturae iperitū uel iacturato ſi irobo tatoq; cōtō obſeruatū ſuū. Nā tū uel ignorat me acceſſerit ipodē. i qd andei ad id unū uō peride accedētur edocant ut doceā potius & emendē qd un uerū ſūdo uſurpant. ſenēt romani eccleſia nō patiar tū ut chriſtianus nō id i mediū referē qd huius temere mihi ſentire uideat. Atq; ſien ſane pōtūt ſillat & qd p pūpū ē ex roit ut ſalūm p uero approbēque alteratū mihi iucūditati ſuū. ſimel dō. cū qd nō ſimel id pūpūſſimū unū iudicant. ceteri diutius errant. Qua i te idē mihi cōtūgāt :

neceſſe eſt quod aut medico ſi ſanatus ut agros ſolent ſi boni ſalutem recuperant.
Vtq; letiſ quideſ qui modo agrotant multo magis. Et ne ſim in perſona reſp
xioeparaderi ſpintu que Chriſtus humani generis redemptor & miſſus polliceſ apoſto
lumideo ab hoibus paraderi appellari hoc eſt peribrem penultia qd per.e penultia p
ducta pauciani oportet. Graeci nō.n. πρὸς ΑΥΤΟΝ paradyton ſed πρὸς ΑΥΤΟΝ
paraderon ſcribit p.n. id eſt. pductam & nō per iotaſque qd littera ſignificat. Quod
ſi paradytus apud græcos iueniet: qderte mme iuenit uō per iotaſ ſed p.y. tene ſcri
beret. Significaret aut paradytus ita ſcriptum infamē aut preter fami. Nam πρὸς para
apud græcos qd plura ſignificatin huiſmodi tñ cōpoſitione pter uel diminutionem ſi
gnificaret κΑΥΤΟς dytos uero ſama declarat ſignificū qd indyus pbat: famoſus. n. in
malū capiſ. Itaq; paradytus a ppoſitione πρὸς para & κΑΥΤΟς dytos noie cōpoſiti
qd ſignificati recipiat: quis ignorat: Id aut q eſſet nō modo abſurdū i Chriſto Iheſu: ſed
enā dictū impioſius nō uidet: paraderus inq penultia ſyllaba nō conſepta: ut uulgo p
ſerunt ſed pōda & ſcribi debet: & pſent. Et deſcōdit id quidē nomē a uerbo πρὸς
Αὐτὸν paradyton & rogo ſignificat: & hortor apud pñicos: apud iunioris uero græ
cos etiam pro cōſolator ſepit. Ab hoc aut uerbo πρὸς Αὐτὸν paradyton deſcōdit
& πρὸς Αὐτὸν. paradytus. Et qui in foro ac iudiciis a noſtris deprecatores uocant:
hi apud græcos nominant πρὸς Αὐτὸν. Itaq; polliceſ Iheſus diſcipulis ſuis miſ
ſus ſeſe paraderi ſpintuſq; eos ſit cōdocturus. ſue illū adhortatoſ: ſue deprecatoſ: hoc
eſt aduocari ut uulgo interpretat: ſue cōſolatoſ: enī intelligere uelimus. At dixit: qui pñ
nōne id nois diuus intellex: Ambroſius: nōne diſtinctiſſimus Hieronymus: nō eruditīſ
ſimus Auguſtinus: nō alii pñ n atq; ſapientiſſimi doctores eccleſie: qui æque græco ac la
tino eloquio floruerūt: intellexerunt n quidē oſa. Nec dubitoſi illoſ codices extantē
quos ſuis illi manibus ſcripſerunt: unq; tantus & tam craſſus error in romanā eccleſiam
traſſiſſet. Sed dum literatū continemus politioneſq; diſciplinā nō ſolū in uerbis ſed in
rebus quoq; ipſis nō mediocriter eramus. Vnde enī factū eſt ut eadē ignorantia & pro
noſ nō hoc eſt mente ponamus intellectuſ: & pro energia actiū multū certe iſerit in
ter meſtrū & intellectuſ & iter actū & energiā. Sed utiq; res habet. libuit huc ad tuā pu
ternitatē ſcripſiſſe: quo in titio ueſtro & tñ uenerabili religioſiſſimoſq; & ſapientiſſimorū
theologoſq; cōtū: qui ex uniuſo terrarū orbe in hīc florētīſſimā urbē cōſultandi de re
bus maxime decemendiſq; gratia cōfluſerunt: nihil p̄mittat: quod ad ueritatē diuini
uerbi uel ſtabiliendū uel orandū attinet. Vale pater uenerōdiſſime. Mediolani ex adibus
noſtris. vii. nonas iunias. M.ccc. lvi.

Franciſcus philoſoſ Gabrieli theologo ſal.

f Rater Roberthus cōtēpaneus iſte tuus ſi nulla peccatus iniuria uel amici uiru
peruq; dicit inimicū. Agit aut neq; pro uſuſq; neq; pro ſuſceptiōe. Vale Me
diolani ex adibus noſtris. xiii. kal. iulias. M.ccc. lvi.

Franciſcus philoſoſ Gabrieli theologo ſal.

g Vod frater Roberthus tam ſenſitē tūq; phumaniter ſeſe purgat: non poſſum
equidē ſi letari. Nā quē ulla ipſe puoſſem iniuriaſi potuiſſem fortaliſ reuo
zio conuictum fore: nulli præſertim culpa obnoxius. perant igitur qui maledicta ſeſo
renuntiant: ſunt homines maledicti ac perſidi. Vale Mediolani ex adibus noſtris. xiii.
kal. iulias. M.ccc. lvi.

Franciſcus philoſoſ Bartholomæo ricatēſi regio ſecretario atq; oratori ſal.

u Tor te semper uti des familiariter. Quod eo scio libentius quo scio huiusmodi diuincunt es scio pbmano atq; liberalitibi esse non ingratū. Itaq; facito ut soles oia mea cū diligite Vale. Ex Mediolano. iii. nouis semp̄ores. M.ccc.lvi.

Franciscus philēlus Ioan̄no manetto equiti auro sal.

p Rosper Camillus ut p̄cedis & disertus cum istuc modo reuertisset Mediolanūcū mihi tuis uerbis salutē diuinum ea de re deque tuo statu renanciāuique nō inuitis audiui. Nam qui tibi pro nostra uetere summaq; amicitia bene esse semper: optatimō potui equidē nō letamq; dūro plane opō & homini doctissime eruditio is locus datus esset apud Alphonsum regē qui & rei tue & dignitati rēpōderet. Fecisti aut ut soles oia prudētissime qui a quondam illis splēdidissime tue cōtatis cōfessio nibus ac fluctibus apud regē sapientissimū tanq̄ in quietū alique & tranquillū humane se licitatis portū te recepiss. Iam p̄dē cū Florentie agerē solebā primis sūis tui uite insti tutū non pbare solēdē etiā laudatūq; pleromcis ut mihi uidebatur p̄ceptis ibatis rei publice gubernacula nullo pacto uelles attingere. Itaq; totū genere discipline studij & ex citationibus te dedideras. Enaq; eius rei gratia quotidie meci una. Et cū multa simul cōmentaremur nō mediocriter utiq; uoluptatē & fructū ex illa nostra cōsuetudie alioque habuer. Gratulabar igit̄ uel fortunē uel prudētiae tue: qui in florentissima ciuitate & am plissimū patrimonio cōstitutus illū uite cursū merens: qui nemini cuiq; nisi uro sapie ti cōcessus sis. Deinde uero contrariis uel eo quibus repentinisq; fluctibus ex illa pacatissi ma animi sede locustatūq; caussis te turbulētissimū reip. rēp̄elutū p̄cellūq; obiecta sis. Vbi etiā oia constanter moderate: inuocuter & cōtinēssime semp̄ gessisse te accipies inuidia tū naufragio euerse oīo nō potuisti. Quare prudētissime es illiusmodi fluctuo sissimis aestibus emergere aliquādo & in tutissimū uite domiciliū te recipere uoluisti. Nā ubigentū tibi aut getior uitaeant honorificōior sit futura q̄ apud Alphōsum regem cuius uirtus & sapientia ita est ut cū uniuerso tenarū oībe facile queat de omni genere laudis cōtendere? Nā si nemo admodū diligitq; dignoret quis ambigat te regi sapientis simo & optimo esse carissimū. Itaq; nō possum tibi nō plerimū gratulari: qui cū tandē fortunā sis nactus: que ex sūa tua uirtuti tue eruditōiq; rēpōdet. Reliquū est ut quic quid uel opere uel tēporis literarū & bonarū artium studij p̄cūlis liberos illos aut i recepitūant subtrahant rēssimū faciat id assidue atq; diligētia: legendi scribēdq; refutius atq; repares. Hac una te nihil scilicet esq; d̄ maiore tibi sit gloriā incidentēq; allaturū. Sed quū scio id tua te sp̄ore uel nullis alibortatōibus meis effecturū p̄sencia lō gior esse nōi. Itaq; Vale. & me tuis etiā literis de oī statu tuo facito certiorē. Quid n. petam aut dico regi Alphōso me cōmēdes: cū pro nostra amicitia id ultro ipse scilicet sciat. Ex Mediolano. iiii. kal. octobres. M.ccc.lvi.

Franciscus philēlus Nicodemo trichedino sal.

n Esio: uter uostrū magis sit accusandū quondā silentiū. Nec dubito fore ut me malis q̄ ipsum te huiusmodi culpe obnoxiiū existim: quis etiā nois ea te nō uia care. Vtūq; res tū habetis: ita ad te prior scripsit posthac ita silentiū adamas ut pri stine tue facidit bellū indinisse iudicis. Interim me ueli scias certiorē: & q̄belle uales & q̄ nostri memoriā per te sis. Ego. n. & ualitudine utor prospera & benignitate prin cipis nō abici minus q̄ larga. Reliqua etiā a pud me lita sūt. Vale. Ex Mediolano. i. kal. octobres. M.ccc.lvi.

Franciscus philēlus Marioto tertino sal:

9 Vani temporum iniquitas nos amandi quidē sed scribendi fecit intercapitū: tam tandē iucundior huc dies & medio nobis tollere ita: ut uel ad mutū amoris casualē nō mediocriter facta uideat accessio: Nā quidō mutui cōspectus uōdū facultas da curmū me despendiū tener tūq; litterarū. Quāq; n. de te quotidie percutitū mihi grati uōdū afferunt: multo tū gratiora futura sint: quē ex tuis litteris quāsi ex triplo cogoro. Itaq; si me amas: soles id quērite facis: da operiut spūmū te de omni tuo statu loquēte audiam. Quod si de meis rebus certior fieri ex me uisego: qđ uniuerſa familia bene ualeat: & eo meū se gerit fortuna: quā uocant humanitas ac letitū quo hūc optimo munificētissimog; principi & carus sum: & admodū iucūdos. Vnde enī sitat: sicut accessio me senescere nullo pacto patiat: Nā & in eate: & intus iucundior sum qđ dudū: cum estie agerem iuuenis. Vale. Et Franciscū beninū cōpatre meis uerbis saluare plurimū iube. Ex Mediolano. iiii. kal. nouembres. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus Frisco castellano equiti aurato sal.

1 Actor equidū: & maiorē in modū gaudeo: qđ simul cō hīs aequē tuus amor et erga me currit: ut maiore ego te beniuolētia magis in dies atq; magis sequor. Quā animi tui uel benignitatis: uel gratitudinē: qua me ut ueterē: & doctore: & amicū cōplem̄ es: cū diligo plurimū: tum facio maxima: Nā quod nobilissimū generis fulgorē pbitatis splendore illustras: nō possum nō mirifice laudare. Fortuna n. cū uirtute cōiuncta uis efficit tū iucūdam: tum opandū i primis. Nec est tū ullū fortune cōmodū cum animi bonitate coparandū: ut pote qđ una uirtute nihil sit i hominū genere neq; certius: nec stabilis: nec diuturnus qđq;. Et cū oīs uirtus laudāda sit: tum haud scio: an id possi mū perire atq; peculiare gratitudinē dādi est: quippe quē sola (ut na di cū) sine derelicti hī scilicet deseri nō posse uideat. Itaq; uō absurde a uiris sapientibus ingrātitudinē ipudētia comes asserit. At hominē ipudentē flagitio nullo uacare uolūt. Vt igit de benignitate a nimi itaque tibi pmodū est parita dicere omnia: te gratitudinis laudari cō audio uo luprate afficior uō uolgarī. Nā a. gratus esse potes: nā idē sis iustus: nā idē sis cumulata uirtute pbitus: Nā ut de reliquis uicariū de me tū honorificetam libēt: tū amice apud oēs quotidie sermonē habes: id qđ uno eodēq; oium ore ad nos pfer: satis superq; declaras nihil esse apud te neq; antiquis: neq; dulcius accepti bñfici grata recordatiōe & te feruēte gratie beniuolētissima uolūtate: ut qđ bñfici loco ducas illud doctrie officium: quo pene adhuc puer a uobis es liberalissime institutus. Qua quidē tua humanitate mi Frisco: nequeo uō admodū delectari: qđ id tibi bñfici loco deo: qđ sine magna rephensione perire nullo pacto potuissim. Qui a. te nō diligētis: uō arant: nō magnificētis in quo tantū uident inesse indolē: qđ tū in alio tuae aetatis nemine: quē totū ad pudorē ad ele gantia morū: totū ad laudē ac decus natū iuuenē. Sed es tu plane igitur munificētissimog; aiqueq; etū qđ ab altero tibi debet: pro suscepto bñficio habēdū uelut nihilq; plus facias: qđ bñficiū te pferat. Quā igitur tui bonitatis atq; altitudinē animi tāta dilectiōe cō plecterent uix mihi sumis qđq; itaq; de te laudibzq; tuis die nocteq; & audire & loq; habeo aut tibi gratias: qđ mihi i amore respondeas: neq; te uinci hoc tūo munere carita tis munere patiari. Reliquū est: ut quidōq; de cōtā nos iter nos minus licet familiaris cō fite sermones: hos nostris uobis littere quotidie representēt. Vale cum uniuerſa familia. Meq; ama ut facis. Ex Mediolano pridie nonas uouēbres. M.ccc. lvi.

Franciscus philelus Gregorio arigo inuicōsalto sal.

1 Act uetus ac summa amicitia illa nostra: qua ab usq; adoleſcentia coniunctū

siue o'lim uisimus ut existimē te ceteris mea causa facturū. Audisi Ioannē petrum lucē-
sem quo audire primū cū florentiæ orationē philosophiāq; docerem: deinde amicitia
mō semper ab hinc sum usus: prima illarū diem obuissē id quē certe ut debuisti, mō
lectissime. Capto fieri ex te certior: & quos libros reliqueris: & qua cōditōe hoc est uo-
lens: sint. Interueniant oīes aut plerūq; p'ficerēt: græcos: siqui scilicet digni sunt lectio-
ne nostra. Fac igit: si me amas: ut hāc rem & q'primū & q'diligētissime intelligas: hoc erit
mihi tam gratum: q' quod maxime. Omaximum equitem auratum petrum nueratū
uonime meo salate plurima impatiens uelut. Vale. La Mediolano .mkal. .decembres .
Mccc.lvi.

Francisci philēsi Epistolarum Liber decimasquartus.

Franciscus philēsi Lodouico gontegz Nistur marchioni sal. pl. d. l

q

Vod omnes te uiri docti idēq; sapientes & oblerant & ueneren-
tur: quid est: quod mutari quēq; oporteat: & unus ipse sis qui
reliquos omnis italie principes doctrina atq; eloquentia antecel-
las: & te in cunctos munificentissimū p'ficias: qui in illorum se ge-
nere reponi uoluerunt: qui urbani sunt doctiq; nominant: itaq; ha-
beo tibi gratias nō uulgares: quod tuo me locupletissimo testimo-
nio talem ostendas: quem homines dignum existiment dilectione
beneficentiāq; tua: Nam hi soli mutua caritate deuincunt: qui studiis sunt & moribus
similium: & si plus merentes amari etiā magis debent. Sacra uelut quādā seruata por-
tio: meorū ē: cū maioribus amicitia. At ego mihi permagne assensio laudis: quod ab
cōbus intelligat amari ab te optio & sapientissimo principē: ut ea datus ratione: q'd
ratiōne accidit: ut in flamma licentia constitutus non eos ad cōstantiū negligentiā q'
sint fortuna inferiores. Quare cum tanti me fieri ab te uideat: ut quotiens omer mune-
ribus tuis & his quidē amplissimis nō debeo non iure optimo letarici mea cui uideo
certissimū in te uno semper paratum esse p'ficienti etiā tua etq; omnibus patefacias
nihil apud te esse antiquis p'bitans: & eruditionis studio. Namq; n. probos uiros & cru-
ditos tantopere dilectis: uel p'ficienti sis bonitate p'cedis ac sapientia singulari. Quo
fuit eo me maior teneat admotio: qui minus operi omni diligentiaq; accomodatus
tui simulē reddas. Fredencū filium p'ficienti indole adolēcentē: puto n. licere iam mihi
familiaris tecū loqui. Num es oblitus: quod Cyrum dicere solūtū tradidit: neminē dece-
re imperare: qui subditis nō sit melior. Quo alio populi eum ferant: quem indignū prin-
cipatu censuerint? Quia alios regat: qui seipsum nescit. At reipublice imperandi di-
sciplina nou traditur: uelut litterarum librorūq; monumentis: itaq; uir indoctus & i-
diōtus non modo ciuitates non bene reuerit: sed ne seipsum quidem. Oportet enī p'ri-
cipem non minus eloquentem esse: q' & sapientem: & iustum. Laudatur certe a uiris p'ri-
dentibus illud p'ficientis dictum: quo ataxerxen filium monebatur cum orationē ef-
ficeret habiturus ad populum: uerbis gratissimis & ornatissimis uteretur. Et plato bestias
fere illas respiciē: quare ab eis regerent: qui aut ipi sapient: aut sapientia studerēt.
Necn. parum ille sapientie ut adeptus: qui se cupit sapientem fieri. Pono autem & sapie-
ti prince simulq; eloquenti nihil perfectius esse ducō: nihil magnificentius: nihil cū
bus uniuersaq; resp. atq; felicitas nec beatitas. Cura igit quātoque litterarū studia desiderat

Fredericus quibus studiū opera danda est quoad se totū ad imitationē tui imaginemq; effecerit. Nullū istī pulchriorem hereditatem cessurus es nullam meliorem nullā diu-
 turniorēq; virtutis tux grauatissq; disciplinā. Oīa contemner aut corporis aut fortitū di-
 cumē cōmoda sunt vel minimo al bono illiciora. Hoc n. in nostra est potestate positum
 hoc mortale atq; sempiternū illa vero nec nostra sunt & illibata planē caduca. Qua
 re facio bencōtur & dicendo & agēdo sapiennā tuā semp & eloquennā Fredericus rep-
 sentet. Nam quod ais per te non destitisse qn̄ literatus ac disertus fieret illi eius atq; ad
 huiusmodi munus est aptissimū sed quē ingreſſi mercede pceptorū quēſieris haud po-
 tuisse cōsequi uelū quid illa de te sentiam accipias pauca. Omnium primū qđ ad pte-
 ceptorē attinet qđ tua bona uenia dictū uel iniquitēbas crepusculo lucē noctis istū
 dāre oblitus ut uideat & cōtraria curari cōtrarius & illud nē. Qđ tūlī punctū qui mīſerū
 it utile dulcē Tristēm Sōpionis afflicti seueritatē nā huiusmodi illū fide existisse pethi
 bēthilaris leuitas Lali cōdebat. Freno dicere solius plato traditur Aristotelis opus est
 & calcaribus Xenocrati quippe quoz alter tardiore est ingenio sed Aristoteles alacriore q;
 par foret atq; acriore. Medium sine quiddam probare plato uidebatur quod tanq; ex
 Aristotele Xenocratiq; cōsisteret. Quāti possum itell. genē Fredericus tuus ē natura me-
 lancholicus. At melancholicos oīs esse igeniosos docet Aristoteles. Et ne id quidē mirū.
 Sūn. cogitantē natura dediti. Qui aut mīſū cogitant illa quoq; ex se incōnit necesse ē
 que a nemie didicerit. Vt igitur opera danda estine seruis ingenū mīmo odio deſige-
 ſcat ita & studendūne tristiore cōſuetudine se atq; oīo bilī faciat obnoxium. Is inq; do-
 ctior adhibendus est Frederico qui cū oīei uitā pbarus fectū moribus non ſordidus in
 cultisq; pōtissq; laetis & amēis. Nam qui tandē etatem aliam ad literatū & huma-
 natas artes aptiorem illa existamus quam Fredericus nūc agit qui natus hōos septē
 & decem iam qđ sibi agendū sit per rōnem aſſequi poſſit. Solus nū homo ex oībus mā-
 nantibus agere dicunt & is quidem homo q; aſſecutus it sit pfectū rōnis uſum quo
 quidē ipſos & mulieres & pueri & qui mentis compotes nō ſunt curare iudicant. Nam
 quod aut iſtate aut pueri didicerint id ne intelligant quidem. Vnde ſiut neq; ū boni
 neq; mali affirmari queant sed oīs eoz uel ut utipario uel laus aut parentibus danda ſit
 aut pceptoribus & his uiris quorū aut minus aut blanditis parent. Adoleſcentes uero
 eſſi ſapere iam coeperant abducuntur tamen non nulli ab animi perturbationibus & i-
 ta relicta rōne rapiunt in deſciant nūq; cōſiſtere poſſe uideant. Itaq; hūc quoq; etati ū
 minus ſape q; pueris freno ē opus. Nam qđ pueri deſiquerit qā nondū aſſecuti ſūt nat-
 onis impium. Idem uenire uſu adoleſcēbus ſolent qđ illi deſeruerit. Quare ſi pudor &
 uerecūdia non tantē uitā hēſat hūc etatis ſeruore compellat ac leſiat quendam actio-
 ra ſunt caſſidioraq; remedia adhibenda que qđm exogitaret parenti eſſi & eoz qui i
 eam etatem ūs habent. Videmus enim alios dūi blanditiis alios quibuldam mureſcu-
 lis admoſitionibus alios non nullos caſtigatione increpatione metu. Non caſſē mor-
 bis omnibus curationes medici addere conſuerant pro cuiuſq; ingenio ac morbo quif
 que curandus atque ſanandus eſt. Illud mibi exploratiſſimum eſt omnis bona indole a-
 doleſcentes parentibus gratificari maxime obtemperareque ſolere. Nec equidem ambi-
 go princeps Lodoſiceſi tuus ſclarus mo deſſimūſq; filius Fredericus liſido adiudante
 ut ſe tibi iucandiſſimā rem ſacturūſibi literaz & liberalium diſciplinaz ſtudiis ſe tradi
 derit fore ut nihil ſibi potius ducat q; & dies & noctis i hoc pulcherrimo iucandiſſimo
 q; munere cōſumere. Nec enim grauiſſimos iſti cum uolueris erudiſſimōſq; doctores

defuturos a quibus honeste queant & liberaliter ad ea oia infiniti : qui ad bene beatique uiuendū requiruntur in prinape. Id aut eo magis tibi curādam esseque extens omnibus italæ principibus es letens : & doctrina superior. Non enī passurus sisur in hac tam illa sibi hereditate : namq; tibi atq; tuis propria degenerasse Fredenci a patriti & auita gloria ulli infimulent. Hec ego p mea erga te pietate confidentius fortasse q̄ decemscriptis que tu uelim clementer : at uoles oīat benigne interpretens : uel eo usus gracoꝝ proūct breuquo iubetur que amicorū sententiā comuni duci oportere : quod non minus in liberis q̄ in pecunia tenendum atq; seruandū puto : & eo fortassis in liberis maximo quo me huc hūc atq; p̄clarus consiliū cupimus q̄ suppellectili & perculibus. Vale princeps optimē ac manifestissime. Meq; ut facis ama. Ex Mediolano. v. idibus decēbris. M.ccc.lvi.

Franciscus philippus Nicodemo tranchedino fili.

I Interz tue fuerunt mihi iocundissime cū tua causā quē intellexerim bene ualere cū uniuersa familia : uti etiam ob Franciscum patriciūquem & mortuo uiuū factum ac ceperim. Tristis enī de hōie amicissimo nuntius perlatus ad nos fuerat cū dīenēque affert rei uel sit praesente suppliciū esse de eo sumptū. Itaq; indoctam eius uicem : ob idq; omnem popularē statum : qui sine seditione esse nō usq; consuevit uerementissime execrabar. Quāq; Francisco familiari nostro nihil magis arbitror obfuisse q̄ inuidiam : qui uiri & prestantes nunq; caruerant. Lator igitur plurimū quod preter opinionem ac luctū uobis accidit. Tibiq; habeo ingentes gratias quod d' istius dignitati studens : id quod ut assidue facias : te cū atq; et maiore in modum rogo. Quod utro de te altera consiliū te peris : probos & gaudeo. Minor aut quid uero illi in mentem uenerint cū iam ad calcem peruenit : ita deorsū iam olympie spatio auctatur atq; uictorie palmā remat. Nō fore san cum aetate ai quoq; uigor cōsensit. Verū tu hebetenti uā sanguini flamas adice rationis Cocalescet fortasse prioreq; uim accensus resumet. Nos oēs ualemus recte. Vale etū tu atq; tu oīs uel nostrū potius patris atq; hortatur forti animo ingentū sitime mineritq; sapienti nihil obesse possit & fortunam omnē uel minima uirtute esse infero rem. Ex Mediolano pridie kal. ianuaris. M.ccc.lvii.

Franciscus philippus Donato adriolo fili.

n Idē ac legi sumissimas tuas litteras ad iacobum adriolū tuū quid inq; tuū. Imo nō strum. Nā amicorū que sunt : ita prouata his esse non oportet : sed perinde sine atq; cōsonia. Miratus aut sumo quid tibi in mōtem ueneritq; et hūc malueris mater : noq; uti sermo neq; latinorū & literatorū. Nā si cōdum esse te planeq; disertum ignoret nemo. At iacobū nostrū tantū in dicendo ualere experti sumus : ut sue etatis uerum concedat. Num fortassis offendere uoluisti non oīo te græcum scitis : quoniam apud eruditissimum eloquentissimūq; uirū iohannē argyropolē grecis disciplinis studas : quasi græca oratio latine aduerberet nō simillima sit potius : & ei maximū afferat ornamento. At ne quippiā quidē scripseras quod in hominū manus uenturum nolles. Fit enim se perat quæ uidentur inceptioralicio scribamur materna lingua : quoniam exhibi a quo piū uolimus. Nam que ornatius scripta fuerint ea perscipe uel inuictis nobis & etiam tum & seruantur diutius. Itaq; non intelligo qui ita scripserint nisi fortan scitis se ad litteras amior : nolueritque alios ornatiūque tue dictionis uisitatores effici. Quæ in re magis mihi probatur iacobus : qui quotidie aliquid scribit : minus & eloquentia sua dignū id quod si tu etiam secensum pro officio facies : tam nobis omnibus : qui tui cōce sumus. Voluptatem permagram affert. Vale cum tuis omnibus. Ex Mediolano.

Nonis Ianuaris. Mccc. lviii.

Franciscus philelfus petro perleoni sal.

q Vod ad uenietos te receperis uros plane optimas: non solis p hoc sed et letor.

Facile n. sume spercent doctrine uirtutiq; tue paria premia referant: Idq; ppe
des. lin. sunt uenerit nanq; se beneficio uinci putant: sed officium semp officio annu
lent: & maxio opere pmerito studeat. Gratulor igitur felicitati tue: qui in eo. sis loco tan
dem collocatus ubi & emolumenta sis nō uulgaria: & laudem item maximā bene affectu
turus. Inhinc igit (ut corpisti) patricios illos adolefcentes nō mox misse q̄ doctrine elo
quentiaq; pstantia. Faciēda noctes es stracillimarq; iugem: que qd laudis semen accepe
rint ad maturi frugem mīro inuencito sint pducitura. Vade et tu tanq; diligētissimus qui
dam fortunatissimūq; escalor cū uberimos pcpies fructustum me igitur afficies uo
luptatesq; tuā laudem oēm pmagis mihi laudi eē dūco. Nam qd ais de lēctatiōe tui
dentis ad tibi quoq; iocūdi eē oportet: cum intelligas excellentiā oēm iudicis eē uelut ob
uolūti: Nā qd malis utq; excellentem excellenti patris itaq; aio cōstanti excolloq; sis. Tibi
q; p̄sade odinēq; tuere oia eē uirtute lēctior: cui quo magis iudeat: eos et magis glo
ria addit comitē. Quin tibi opera danda cūta eruditione: & diuēti elegantia splendore
q; augekas ut tibi nemo pp aliquēdi desparioē iudice audeat. paribus n. aut aliq̄to
superioribus iudeat: pstantia aut minutis hoc morbo uacat. Vale. ex Mediolano quarto
idus Ianuaris. M.ccc. lviii.

Franciscus philelfus Nicodemo trischedino sal.

r Em mihi facies nō minus grātī q̄ necessitatis: si qd diebus primis ad te scripsit &
sp̄rimū & ex lēctētia mea cursuens. Scio q̄num prudens uales: q̄num enī gra
tia. Itaq; nihil dubito ppediē fortuitū officiat: quod cupimus modo adimplere uolue
ris. Tuo autem erga me animo certius habeo nihil. Maturus igitur: si me amas: & quod
uolumus effice. Vale. Ex Mediolano iiii idus Ianuaris. M.ccc. lviii.

Franciscus philelfus Aeneae cardinali Serenī sal.

b Inas literas tuas: quas pon eodē tēpore ad me dedens: eodē accepi die. Fuerunt
utraq; tibi uos iocūdi minis: q̄ exoptate. Quid. n. non in his erat plēnū hu
manitatis & benignitatis tue: Itaq; ut plimū mihi sum letatus: qd iusseret apud uenerē
amicū meū in se pietatis memoriā nulla eē interceptā neq; tempore: nec fortunae varie
tate: ita maiorem in modū tibi patri sp̄lissimo gratulor: quod oia sis summa in hūc diē
tua summa cū dignitate adeptus: & ad hūc aō modo nō persuasēd ne cupiens qdē. Quo
fitur satis p̄prie cognoscere causā licitūq; acceptus imortali deo carūq; sis. Non. n. sine
diuino quodā consilio ac mente huiusmodi bona contingūt hoibust: sed cuius aeterna p
sidentia inferiora hūc omnia supermaq; gubernant: illius quoq; uoluntate ac iussu cuiq;
pro meritis redditur. Visisti semper innocenter & pie: Nec aliud quicq; in bonis dūcere
unquam consueisti: Christum op̄imū maximū. Quare idē Christus & oipotens
deus & dei oipotētis filius q̄ centū pro uno reddere semp est solitustua obsequia. cul
ta. bonitate delectatus: iussu te in dies magis magisq; bonis augeat. honoribus sp̄lificat. se
licitate cumulat. Tū aut ut es aō maxio sp̄lidiūssimūq; ingeniuū: decus oia uirtute in
ferioratur iudices nihil habendum eē sine deo in bonis diuinis oiaq; bonitatem atq;
sapientiā imitans. Nihil supra hominem uel profectior: uel audeas praestas in omnes te faci
lem: humanum: mēfuerim. Nihil tibi aut ad rem: uel ad dignitatē additum patas: qd
ab deo non sit. Quamobrem sempiterni deitanti uel negotiatori: uel prebitor aliquis

te in cunctos *in cunctis* benignitatemque semper antea mirifice claravisti. Hinc et me nō minore tunc dilectione oblectentemq; uq; a primis annis qbus tibi sum cogitus mirifice diligebas. Et ne id quidē intrandum! Nā cū sola uirtus essetque me tibi conciliabere sit ut eandē dux idem sit tuus erga me amor. Mea enī erga te obsequia tūc essēta uel fuerit unq; uel maior esse possit. Et hac de re satis. Cetera quæ scripsisti intellexi. Tibique habeo gratias inmortales quod frū in te suis desiderio meo satis cumulatissime fecisti. Siq; aut unis siqui de meo illo codici aliquid erui habeat. Beneficentiē cardinalē nēcunā hanc esse puto: quippe qui & utruq; eloqui atq; disciplinæ doctissimos sunt noster & quere apud Cassiū pontificē solum accipis quod Nicolai quinti ornatissimū librorū suppellectilem tū tenere dissipare pareretur. Itaq; ad hanc et hac de re literas dedi. Quid futurū sit uideo. Unum certo scio nihil me omitturū ad eōdē uendicandū. Quia in re si mihi animo fuerint tanto me afficiē beneficiorū maiore alio nullo possis. Vale pater ipsissime. Ex Mediolano idibus Ianuariis. Mccc. lvi.

Franciscus philēlus Xenophonti filio fil.

q. Vob Vlyssē mutari institueris non utpercomodō non naufragus: sed prodēior ad nos redas. preterea uix illos sapientia claros legimus: qui Vlyssis quodāmodo simul nō fuerint hoc est: qui ad sapientiam uendicandā non uarias ac diuersas orbis terrarū regiones itinere studuerint. Vnde semp rōne atq; uirtute dux: quod si feceris facile spero omnia tibi scūda fore. Da q̄epissime ad nos literas: quibus sciret siam de oīra fortunā: qui tibi fuerint ac benigni sciri opto: & eam quidē fortunam: quæ dei uoluntate definita non holum salua. Cura et liberos q̄ plurimos & q̄optimos tibi cōparet: quia una suppellectili nullam sis palchritudinem habueris: nullam utiliorem. Vale. Ex Mediolano. ann. kal. february. Mccc. lvi.

Franciscus philēlus pallanti Stroz equiti aurato fil.

q. Veniā meū erga te aīam nostri perspicue āpidem: nihil est qd tecum ī presentia sim longior. Quod nemini unq; latino: contigit: in hui nullū esse orationis generū qd intentatum reliquerit. Quare cū pluraq; & uersu: & prosa latine scripserim non oratione: & poetico more dētaxat: sed etiam philosophico: idē nunc genere facere aīam induxi: quibus quidē in rebus q̄tum aut ualuerim: aut ualeā. nescio. Vnū certo scio me nō magis uno genere q̄ alio atq; alio delectari. Videmus Virgilū oratione pōdestri minime uel uel uersu uero claruisse plurimū. Contra Cicero soluta oratione fuit illustris. At uersu fuisse indocto simillimū & legimus: & iudicamus: quorū neutrum tū audimus grecis uerbis in scribendo delectari. Ego aut cū latine utraq; oratione & delector: & utoe rū nuper aggressus sum genere scribere nō nulla elegiant et greci intelligant andere latinum uolens: quod ipi neglegunt: non græce minus ceterisq; latine. Nam q̄tum et in dictando apud grecos aut possim aut nō possim: apud eandē cognoscere tibi licuit. Et qm̄ in alio scriptis meis nomen tuum ut par est honestatī semp uolui hoc quoq; tēpore aliquid ad te scribere in hoc dictionis genere: quo dēs intelligat & piteret: & postea amicitia nostra nō fuisse uulgarem. Vale cū Honorio meo. Ex Mediolano. aīū. kal. febra. Mccc. lvi.

Franciscus philēlus Nicodemo tranchedino fil.

f. Acis oīa cū mea & diligenter & amice. Quare non possim non libentissime fateri me tibi debere plurimū: quod sis in faciendo tū accuratū: tū industriū: tū strenuū. Quāto ite me abs te beneficio affectū indicabos: uideto tua opera effectū oīo qd tam libenter facis: incube igit & remis: & uelant emeritā nam opportune in portū agas.

Quæ vero de meo Francisco patricio ad me scripſiſſimacendiſſime audiui quem tibi ui-
rum dîſſipare cômendo: ut intelligas te nihil mihi poſſe hoc tẽpore gratius facere quã ſi
hunc rebus omnibus quicquidatiſſime ueris atque ornatus. Vale. Ex Mediolano. vi.
kalendas februaryas. M.ccc. lvi.

Franciſcus philoſus Gregorio arigio iuriſconſulto ſal.

m E tunc lettere miſe in modum delectarũt: quibus liquido pſperitiſſa benivolentia
penſam illam noſtrã intermentiq; amicitii plegueris: ſic ait oĩa pro of-
ficiõ qui neq; ſcribendo neq; amũdo cedere hoc amicitiiũ uolumus. Reliqui eſtut cer-
tatim huiusmodi hũanitas uſuq;q; manus inuicẽ ſoueamus: quo & ueni ſimul & ui-
tere eſt pulcherimiũ. Quid de libris illis ſpandum ſit ex tuis litteris intellexi. Siquid no-
ui decernẽſſiſſimo ut ſciãtũter ſiqui illiẽ librarii ſunt: qui mercede exoribẽtũ: quæ uel-
lemus idq; tũ græce q; latine. Quod ad ea quæ de Antonio regino ſcripſiſti: mihi reſpõ-
deriſſum multas. Rãde igit ſpẽrĩmũ. Te cũ uinẽſia familia pbeſſe ualẽre opto. Orna-
tiſſimo eqũ aurato uiroq; grauiſſimo petro nactino ut nobis meis plurimũ dicas ſalu-
tem: uel hemũter curio. Vale. Ex Mediolano nonis februaryas. M.ccc. lvi.

Franciſcus philoſus Aeneæ cardinali Senenſi ſal.

q Vix kal. ianuariis litteras ad me deſideratas ad quĩdecimũ kal. martias recepi.
Facunt mihi quæ ſcripſiſti gratiſſima oĩa. Habeoq; dignationi tuæ ſemperternas
gratiãq; nihil tibi negligendũ ut iſ: quod mea intereſſe cognos. Quod de Lẽophõ-
te filio ſcripſiſti: non ſolũ pbeſtẽdũ eſt gaudeoq; omni in re dignitatis mer rõnem habe-
as. Reliqui eſtut Cardinalis Niceni ſententiã mea de te intelligas: quanq; audio codicẽ
illum eſt poſt obitũ ſummi pontificis Nicolai quinti uſum eſſe apud Cardinãlẽ. E hunc
tuum. Modo qd in te uerũ ſit non igitur uſuſſe ſatis ſperat nobiſſimus codex il-
le ad dñm redẽt aut parantur bello qũis bello pauci longiſſime atiponũ. Vt q; beſiſſime
uſeas uſuſſẽt opto cũ tantum eſt mox oĩum cauſas quõq; numero me nequaquã
ultimũ eſſe arbitro. Vale. Ex Mediolano. xiii. kal. martias. M.ccc. lviii.

Franciſcus philoſus Beſſurioni cardinali niceno ſal.

a D quãtũdecimũ kal. ianuariis ſcripſeram ad te græce: quæ mihi opus fuerit per
id tempus ſcribere. Nunc etiã nouũ arguitum ſẽ nullum obũlerat: potuiq; iũ
uas de mea te litteras ſpẽrem: nolui eas ſoles: planeq; peregrinas urbẽ petere: itaq; alte-
ras ad te deſequas: et comitatu ſicte: ſeſe ad iter pſtarent elacoris. Quod ait latine
ad te ſcripſiſſimũ: cõſilio ſacũ eſt: quod ille græce non intelligẽſſ. Nec eſt aliud quicquid
qd tantopẽ in pẽtia abs te cupiamũ: ut me facias certiorẽ: quid de codice meo ſentias
num ſpei quicq; ſit reliquũ: an perierit omnino. Immortalẽ me affectũs beneficiũ: ſi hac i
te mihi morem geſſere. Vale. Ex Mediolano. xiiii. kal. martias. M.ccc. lviii.

Franciſcus philoſus Beſſurioni cardinali niceno ſal.

n Vdiſſerũs litteras ad te deſequibus idẽ latine peti: quod paulo ante græce
ſceam. Deinde reddidit mihi ſunt hodierno hoc hodie perhumane atque per
benigne litteras: tũ quibus quod ſcire deſyderabam: non obũire intelliẽ. Itaq; habeo
tibi gratias immortalis: quod uel in ſummi occupacionibus tuis nihil quod mea
eſſet negligẽre noluiſti. Reliquum eſtut mihi quid ea in te faciendũ ſit conſulas: uel
epiſtola uel ſuncio. Nuncium uero alium uelũ neminem quam prudentiſſimum iuri-
conſultum Orthonem carẽtũ: qui illiẽ huius principis nomine oratorem gent. h. eĩm
quod abs te accepit: mihi quamprimum ſignificabit. præterea ſiquid certus habeo-

dum indicasset quod mihi quoque videri debet habes archidiaconū detrahitur qui quoniam tu βαβυλωνίαις percellit audistem oēm potētē spūmū optimaq; inquirere. Et huc habemus. Quod me tū minis laudibus ornassis id tu quidē pro quādā in me caritate tua amoris abundantia quia et parus que sunt maxima esse cupis. Facit deus ut tua mihi confectio adhaesido, propediē ut liceat. Facile enim futurū sperem : ut tua presentia perinde atq; diuino afflūtu quoduis adueniat excitans aliquid audeat quod vulgo nō liceat. Ad huc fore admodū velim quot sint tibi libri Diodori siculi. Nā mihi prae ter prima quinq; volumina aliud ex eius hōis hūioria est nihil. Habere autē tu plios quosdā reliquū memi. Modo iste liberius vltus extēg huiusmodi minus obtinuit. Si tēra περὶ τοσούτων συλλέξῃς nihil dignū repperi apd grecos. Si qd habes inq; huiusmodi facit ut intelligi. Vale ex Mediollo. Nono kal. mar. Marti. viti.

Francisco philippos Bernardo iustitiano Al

p Etrus perco nbi quedam uole meo exponen. Quæ quidē ipsa ex animi mei sen-
tentia manent omnia. Inquit quæ petentis facias magis opte ab te peto. Vale.
Ex Mediolano xii. kal. martii. Mccc. lvi.

Franciscus rubellus Ludovico eufelae fol.

c Xistimo te in admiratione incidisse quod in proximo illo meo ad illud adole
scere Trissani Sphoetii epigramma te nomine Ihesu a me scriptumlegeris: quod aspi
ratione haberet inter iuocales & eide non tenere me scisse: sed lapsu fortasse festi
nantis amandisati neq; apud grecos neq; apud hebreos: quibus id nomen esse acceptu
musei aspiratione admittat. At ut e tenacior ipudibus nobis id actū esse neq; no
lentibus. Sed ut ita ferberemus antiquas auctoritas nos est honestatū quedi ratio
non vulgaris. Extant in hac urbe vetustissimi atq; emendatissimi qdam codices & noui
ueteris testamenti in quibus oibus Ihesus scriptū reperitur cum aspiratione. h. inter i. & e. id
quod uideatur non ab re cū sententia Quintilian cōuenire: qui ait cōsueſſe priores non
rūq; inter duas uocales aspirationē ferbere: quod nō Iohannes modo nomē propriū
ostendit: sed & atheni & mithridē sūt obseruari priores uoluisse in Ihesus non solum ea ra
tione inductos putorū apud latinos quod q trissillū nomen id esse uellent qd um di
uine trinitatis representarent: sed & quia aspiratio sonantior syllabā reddit ex ualentiorē.
Et hac de re satis. Ego mas literas quotidie expectabā: et eis qd talis quales ab homi
nissimo optio; uiro dan cōsueant. Vale. ex Mediolano pridie kal. mar. Mccc. xlv.

Franciscus chilensis Antonie van der Molen, 1931

q Vi tibi reddidit litteras meas et mihi iuxtae familiaritate benevolentia obsequus.
Hanc tibi unius commendatū uoluptate qui et doctus est et modestissimus pla-
ne ut amicitia tua minime indignus. Vale. Ex Mediolano pridie kalmar. Martij. 1517.

Franciszek Jakubowski *Pracownik naukowy Instytutu Kultury Uniwersytetu Wrocławskiego*

Antam mihi voluptate tua litteræ attulerunt ne ulla res quidē maiore hoc tem-
pore potuisset afferre: Nam in iis legendis te coram videre sum visus plurimos
sermoneis munica tua illa suavitatē conditos non secus audire q̃ si præsens es: ac mecum
familiariter loquereris. Quod autē me tanto studio laudaveris istud id esse intelligo p
humanissimo tuo ingenio: proq̃ singulari tua erga me caritate. Non enim tā parvū de
me sentio. Habeo per te tibi gratias atq̃ ago maximas: quod tēpi ap̃ te ep̃ov Be-
ti. Axiō mōrem mihi spiritus gesseris. Quæ vero tuo nōmīe principi nostro ep̃ov
munda vitis iis omnia perhibentur: ita de te honorificū est locum ut plane ostēdere

te sibi esse carissimum. Quare si quid est quod ab eo velis video te nihil frustra peti-
tas. Scripsi pectore grati esse apud eundem patrem τὸν ἀγαπῶντα Bion ἔστι πατήρ
Mibi grati libris opus est. Quicquid velis cum istius te non iusto abire abstant
ad alium quempis ire ad me curaveris: accipiam eū honesta conditione. Reliquum est
ut manibus pedibusq; ad servandū boni naturam committamus: nō longe enim futuri
speramus fructuosissime una esse possimus. Vale. Ex Mediolano. kal. martis. M.ccc. lvi.

Franciscus philofus Nicodemo trichedino fil.

q Votidie te mihi officiosum prestat ac iucundum. Nihil enim pertermi-
tis: quod ad meam laudem accipias putes. Itaq; nō possum nō letari plurimum
quod omnibus in rebus in amore mihi respondas: Nam q̄ ego te amē & q̄ci facili amo-
rē tuum: omni melius novit q̄ ipse debes: cui de me nihil occultū est. Reliquum
est: amare me perferas. Nūq; enim patiar vinci abs te in hoc tam nobilitatiq; laude
tissimo humanitatis officio. Quid de nostro patrio adū fincipio intellige. Nos hic
novi habemus nihil. Tu siq; apud nos est: quod auditione nostra nō idēgnū existimes:
cura ut ex tuis sanctissimis litteris accipis. Vale. Ex Mediolano. iiii. nonas martis. M.ccc.
lvii.

Franciscus philofus Lodovico castelle fil.

q Va facim adductus ratione: ut Ihesus: huiusmodi inter. i. & c. scripsi p̄ter cō-
mune huius tēp̄statis cōsuetudinē: potius ex primis litteris cognoscere. Nūc ite
ut ad te scriberet: nihil erat i cunctis ut abs te peteret: curaretur littere tuis incluse
q̄ diligentissime reclinares. Id erit mihi pergratissimum. Vale. Ex Mediolano. viii. idus
martis. M.ccc. lviii.

Franciscus philofus Albertho parthilio fil.

q Va amicis cōmunia esse debet: quq; iun suo ascribunt: nihil habere cū amico
cōmune: in iustis duci nō p̄t. At utas Galba & Othonis: quas e greco tradu-
xerūt: sibi potēti cōmodari in mēsiū anū ita possident: qd equitatis officio po-
tuleris: videris oblitus. Itaq; rogo: te ut memineris eas ad te esse cōmodato: nō do-
no. provide facies ut te decet: cōsueris: ut tibi ad nos redeat. Alberthū meū zancanū
Enochi filiū bene valere opto. Vale. Ex Mediolano. vi. idus martis. M.ccc. lviii.

Franciscus philofus pallanti stroze equiti auro fil.

q Vra uoluptate me prius: diuturnū silentiū nostrū: bis litteris tuisq; nu-
per ad me dedisti: p̄ne intellexi. Is a mihi nihil potuisset esse inclūdus: Deus ma-
lesciat tēp̄e calamitate dici hominē p̄dusq; factū: aut si mō simul esse nequea-
mus: sed ne muto qdē scribēdi officio uti auctus haberet. At longiusculū silentiū nostrū
crebritate litterarū facile faciamus. Quod reliquū est: idem ipse aliquādo p̄stabit. Ve autē
ad te venis: τὸν ἀγαπῶντα te τὸν ἀγαπῶντα Bion & accipi diebus superio-
ribus: & accepisse meriti te meis litteris certiorē: quas ad Marchiū carissimū tibi reddē-
das mihi Venetiis kal. martis. Eas utro qm accepisse id debemus: repeti alius. Duo sunt
que ardentius cupi: Arhiani historia de Alexandro rege & Diodori siculi libi: siqui
plures apud nos sunt q̄ ipse habet. Habeo. n. quinq; priā volumina. Quod autē titopere
& Arhianū deyderē & Diodorē: est: quod duo illa nobilissima ip̄ia & plura: &
macedonū vel mea historia latinis cognata esse velim. Si huiusmodi ip̄i codices aut apud
te: aut Venetiis esse cognoveris: scriptū in curio modo vel patavii vel Venetiis librariū
grēci aliquem inveniri accepero. Vale q̄dintissime cum Honorino meo. Ex Mediolano.
v. idus martis. M.ccc. lviii.

Franciscus philellus Bessarioni cardinali niceno sal.

e Vm mihi esset renunciandi parmos meos ad te versos nō esse eadem missos uis
 qua meo antea p'sepe litteris cōfuerit ideo eodē sociōdū ad te dediit ut intellige-
 res: & qd caput de tua amplitudine: & qd nō temere breui futurū speret. Quod ait huius-
 modi ut sūbēdi generatū ob alias causas factū esset enī aut minus ut uolles qdam
 holensq gratias litterasq idē: & latius si admodū penit q grecos uersos cōmunitatis
 accusatiōis orōsq esse neglens ex hōie latino si aduertitq te sua fasset opinio: Nā qd
 habemus memoratū dignūqda grecis nō accipimus. Versu aut cū grecos cōtendere
 aqua tūlū essetq arrogans. Tu uel cures ad me dare siquid habes: qd p'beide q'ita-
 te syllabape: Nā has ois cōp'ls disquire apud grecos p'difficile est. Et huiusmodi sine
 perina peritū est: ac maxie uicissaria nō solū ad uersū struendam: sed cum ad cogni-
 tiōē accentuum. tum etiam ad uicissim p'pe litteraturā. Vale pater clementissime. Et
 quæ multis litteris abs te petim mihi ut gratificeris te etiam atq: etiam rogo: Ex Me-
 diolano. vi kalap'les. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Hieronymo castello medico sal.

q Vob grecos uersibus ad te scripserim nihil aliud fuit i cōfisi ut uel greci ipsi co-
 gnoscere amicitia nostrā esse nō uulgare. Nap. n. hoc quoq; scribendi genus sum
 aggressus: qd uelle mihi cū multis esset cōmune. De latinis loquor nostisq; hoibus. Nō
 de grecisq in huiusmodi cōp'orōge uerius ac facilius q latinis uersis possentis uellentis
 q i patria: & autā possentis ac plūs sua. Sed utiq; res habet nūc apud grecos nūmē
 uideo qui uersibus delectet. Latini utro uō mō nūc uult sunt hac tēp'estate: qui grecos
 uersus scribūt: sed ne ullos quidē de p'fōis accipimus ex his q adhuc apud nos est: &
 habent in p'lois quos ea laude clarū sē audiamus. Ego autē cū alia pluraq; scripseri gre-
 ce soluta oratiōe: uolui etiā tētare hoc tēp'isq; possem i huiusmodi numero: & alioris
 dictiōis genere: quo ceteri uel meo iustati cōp'lo suis se momentis possentis inuota
 litati cōmendēt. Nec id una epistola quapiū sum facturus: sed libellus ut spo cōp'luribus.
 Qua de te nō igitur mihi fuerit tuū quoq; iudiciū audissēd qd: & p'grue fuisse: intelli-
 gos: & ab op'io cōp'a me aio emanatū. Nā qui greci i plēna: & habent: & sine d'fictis
 simis: hoc meū iustatū atq; studiū laudibus efferrunt: uel id ai iudicio sciēti sue forsitan
 qd suspicōis mihi gratificari. At ego nō delector assentatiōe: sed ueritate. Vale. Ex Me-
 diolano. vi. idus ap'les. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Lodouico caselle sal.

c Vpio te pro summa uostra bentuolētia nax meaq; rei diligētius studere: Nā &
 qd me facias: & qm possis p'p'ne noui. Quid autem uel amicitia: uel uisus
 nō debemus? Vale. Ex Mediolano. nonis maiis. Mccc. lviij.

Franciscus philellus herodo actiolo sal.

m Vira hic abiis mihi ex pollicitus quoq; i hanc diē effecisti nihil itaq; tui esse ma-
 neris arbitror: ut p' manu alog; iter nos caritate aliqd tandē facere incipias: illudq;
 i primisq; qda patre tuo utro clarissimo citopere perieram. Quam uiciorum recentis ali-
 quos amores ad pristinos addideris: quibus ipeditus ams neq; nostrumq; sui remanica-
 tur. Quod si memorie uolueris repetere meū in te officium: nō modo nōstri nō obliui
 farietēd potius q'primū es mecum tibi cōfissum dissolare incipias. Nostisquid ueli.
 Vale. Ex Mediolano. nonis maiis. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Nicodemo tranchedino sal.

q Vid ubi impedimento fuerit quo minus ad meas mihi primus litteras responde-
re nescio mihi fortassis absens a Florentia ad fratres tuos. Fac igitur quoniam
aut mihi littere reddantur me faciat ut de te certiorer quia nostra putaris interitum pri-
mum reddideris meum primam carum argyropolo nostro. Noli obsecro patiensius ex-
pectare optimam epistolam tuam. Vale. Ex Mediolano xi kalendas Martias. Mccc.lviii.

Franciscus philofus patino mercato sanitatem.

a Vdio pacine te fomno erantur iactare ut scio quas negas. Ego tibi dari cupio
sanitatem mentis. Nam quoniam videre in dormio intelligi habet meas adsequibus tiro-
pere infidantibus ut si falsas fuisset & patris duobus & patri tuo. Misere me tu. Hec
est musum domas non fructus. Vale pro mentis. Es enim unus oium ignorantissimus. Medio
lani ex adibus nostris Idibus iunias. Mccc.lviii.

Franciscus philofus Francisco cremensi iuriscōsulō sal.

a De ea que intelligere a me cupis paucis respondeo. Nam & res non est admodum diffi-
cilis & ego i presentia sum occupatissimus. Inter eternum sempiternum ac perpetuum mal-
li oio peccati p dōctiq; latini differētū esse voluerit illud quod ex M. Tulio Ciceronis libris
& quos de natura deorum & quos de finibus bonorum & malorum & quos de questibus
tufolanis elucubrati sunt scriptum obsecro tuum licet etiam perpetuum etiam cōtinuū signifi-
cat. Nam perpetuum occasione didimus hoc ē cōtinuū ac pōtēti & p. Quidius Naso prius ab
origine mundi Ad mea perpetuum deducite ipsa carmē huius vero tēpōtis philosophi nō
nulli itaq; theolog; nō ei sūm uerborūq; Aristotelis suam secuti et inter se uia differre
uolunt perpetuum finem & principium dā: & finem exteriorē hōiem ut amiserim dicimus
mūdū. Sēptemū uero quod ex semp & eternū cōponit ad uolūt intelligi quod principium quidem
habet. At finē habitari nequeat. In huiusmodi aut esse dicit cū agelos ipsos & demones
tū etiā itoneat hominē. Sed eternū aliud nihil esse quod dēuinas neq; principium facit nec
itē finis futurus sit. Vale. Ex Mediolano. vii kal. Augustas. Mccc.lviii.

Franciscus philofus Bessarioni cardinali niceno sal. di. pl.

p Ridiculus idus augustas renūciatū est Mediolani cū lūsti ecclesie Romanę pontificē
ad octauū Idus festiles etiam tūc ēstasse i mutia oium leticia. Itaq; licet iam p'a
ne iudicat uel pro Solonis sua cū feliciter admodū atq; pbeate diē obsecutus morē
tūc oīs cū gudio nō lūpēs modos sed etiā lūpēs plēquant. Dederit deus cōpōis
ut cū hōis formolēcia formus et ipse ierent: ne tui collega isti nūras obdormitalle iu-
diceret. Et quoniam i presentia uou licuit pibus tēci agere te rogant que antea pibus & litte-
ris: & carmibus scriptorū dignitōis tuarū frustra me scripsisse te ipsa ostēdas: quod ad
plutarchū attinet diligenter cures. Vale. Ex Mediolano Idibus Augustas. Mccc.lviii.

Franciscus philofus Aeneas cardinali senensi sal. pl. di.

q Vobis ipse affatus quodā poetico me tibi meminisse potuisse te ipsa de obitu Cal-
listi pōtētis cōfirmatū est. diu bene cepta scōdētū quod futurū nō sōlū uerumē
ter optoset certo etiam & speroset solo. Tu uelū memineris philofū tuūq; tuā amplitudi-
nem scire: & colit: & obsecrat unice. Nūc festinatio fecit ut essem breuiorē uolebam.
Fac obsecro litteris tuis intelligam propediem: quid mihi agendum sit & quod de plu-
tarcho meo sepius ad te scripsi memineris etiam atq; etiam te rogo. Vale. Ex Medio-
lano Idibus festilibus. Mccc.lviii.

Franciscus philofus Angelo aethiolo egi avarato sal.

c T quod ipse maxie oium cupis: & quoniam licet tibi i tua rep. cū antea semper tam hoc

potissimum tempore non sum nescius. Quare te plurimū rogatūq; oro ut quod mihi coram archiepiscopo aliquando receptum te opportune curatūq; i presentia certa te cōpro-
bet. Hoc erit mihi adeo gratum ut gratis aliud facere nihil possis. Vale. Ex Mediola-
no. xviii. kal. septembris. Mccc. lviij.

Franciscus philofus Nicodemo Tetrachodino fil.

f I ut placet astronomis corpora hanc inferiora & nostra ita parit supior corpore po-
testati atq; ipso: ut etiā hōium voluntates pro syderū necessitatēq; mutantur
& nō sint eadē sempiternā: ut non molesta: ut itē pestifera sceleris videant mi Nicodemo
demerit quod sepe numero frustra abs te antea citatū est hoc etiā tēpore non omittas.
Quod eo libētus: qm̄ ad istos montē atq; illurum accedit etiā ipse rationeque nullū a
flore uiribus est inferior. Rem tenes. Vale cū uniuersa familia patrioq; nostro. Ex Me-
diolo. xviii. kal. septembris. Mccc. lviij.

Franciscus philofus pio scūdo Romanæ ecclesiæ

summo pontifici fil. pl. di.

q Vob nihil unq; i uita mihi neq; iucūdius cōtingit neq; optabilisq; qd; Accepi nūc
nūc te ad. xviii. kal. septēbris data benignitate ad summū ecclesiæ R. omāne pō-
tificiū assumpēū esse cū mano cardinali & olim cōsensu incredibiliq; totius Rōmæ reipu-
ad uniuersū potēssat ita loquat orbis totaq; lætica atq; gaudio. Quid nā plēntia tua
gratū sanctitaticū nūlo plus dīgnitatis summus iste pontificatus atulit: q̄ tu ipse
oō inmensabiles tuas diuītasq; uirtutes pōstestari? Accedit ad rēq; dūbi corā ppediū hū
gularē ac pōne ianditū mei al iocūditatē sum exposturacū ita scilicet apud te pbatū in
felleuero: Nā mentē meā oēm atq; dēsyderiū ex supioribus plēntiq; meis literis potui-
tū oō obfcurē intelligere. Vnū illud dātaxat tuæ beatitudini exploratū esse cupio me tāta
nūc affici al uoluptatē nūc ex solo ipso tua creatōis felicissimo nūcio: ut exultāre uiam
mihi beatū cōtingit: qd; i ea uoluptate summū bonū cōstutendū est: quæ nihil habet
cū beluag uoluptate cōmūcēd tota est hōis tota rōis tota abfoluta meretq; uirtutis.
Reliquū est ut hūc locus apud te multis relictus est nūc qd; esse & magnificētus qd;
de esse nulla ex pte dubitome facere digneris p tuas literas certiorē pbeū meū ad te
aduentum. Vale pater beatissime. Ex Mediolano. x. kal. septēbris. Mccc. lviij.

Franciscus philofus Bessio ori cardinali niceno fil.

a D decimū kal. septēbris dedi ad te literas unas: & simul cū tuis alteras ad pōtē
et piū. Fas autē utraq; tū reddas ab Othōe Cameto iuriscōsultorūq; istre p meo
hoc pūce Frisico Sphortia legati fungē munere nō dubito. Itaq; miror: qd; in hūc
diē nihil ad me puenit dūderis. Et id certe scitū exilio summis occupatō bus tuis: a
qibus rogo tū tū subducas: dū xp̄ipō ipapōm̄ ad me desq; qd; intelligi: qd; mihi fa-
ciendū cōsulas: hoc ē tamē istuc an minus ei. Reliqua tu uel me retinente p tuā credi-
bilī sapientia ligō cognoscas. Nam ego sum eo iportunior quod te declarum audito
a pio pontificēq; bononiensī legationi pmiss. Vale pater amplissime. Ex Mediolano
pūce Idus septēmbres. Mccc. lviij.

Franciscus philofus loāni palcologo Marchiū Mōsterrati fil. pl. di.

e Tū te noui ip̄ndem q̄ rebus egregie doctis atq; grauib; delectari: idq; uel ex
meis de exilio libris quos diutius tuo uti hospitio uoluisti: dūctus ire: nō uel
tū nō aliqd; ad te mittere: qd; & gratis ip̄i suauitatē hēret admirari: & nō doctis solū:
sed et oībus possēt esse cōmune. Itaq; libros ad te dedi: quos mō de iocis & scis infat-

propter desideria. Sic enim in rebus secularibus lectitanda necesse fuerunt nisi aliquando animus satisfacies & si leticia solus sed hilaritate aliqua profundaris. Nisi quia te quasi logo post limbo uisere ibitui mihi hac via parati in aditu uolueris quo te non facile minusq; beneficiis offendere. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. octobres. M. cccc. lviii.

Franciscus philellus Nicodemo trichedino sal.

d Elicitor factus esq; nihil responderemolo. n. super bis crimē tibi homini amicissimo obiectisq; ita solemusq; sepius literis intati nihil respondere. consecrunt. Scio sine te esse occupatissimū his p̄serti t̄pibus. Sed erit humanitas tuarū tēporis. Aliquid sumptus t̄telligēq; amicitie cōdones officio. Ego isthuc ad piū p̄fice salutaris ac cedere. Itaq; rogo te ut ope opaq; cures ut istuc mihi liceat iter facere. Quid opus sitmō fti. Vale. & qd de nostro patrio factū sinas ut fti. Ex Mediolano. xi. kal. octobres. M. cccc. lviii.

Franciscus philellus Bessarioni cardinali niceno sal.

b Inas ad te super litteras deduxeris ad. x. kal. septēbres. aliter nō n̄stō possib hoc est pridie idus septēbres. q̄s Otho carens q̄ Rōm̄ hoc p̄cipue Fr̄scio Sph̄eris negotia p̄tēp̄diligēter tibi reddidisse litteris suis testatus est. Quod aut nihil respōderis nō possum nō mirari. Itaq; rogo te ut me facias certiorē accepisse meas ep̄isto. lasean minus accepisse. Vale. Ex Mediolano. vi. idus octobres. M. cccc. lviii.

Franciscus philellus Bessarioni cardinali niceno sal.

e Tū de tua i me singulari m̄suetudine atq; benivolētia nūq; dubitauisti tū ita p̄xire tuas litteras quas pridie nonas octobres ex urbe Roma ad me dederas: in hi p̄spice dedarantur aliud nihil certius unq; habueri. Sūq; lōgiore illa tua dicēdi elegētia atq; maiestate ita delectatus ut ipse mihi affatus aliq; p̄e uoluptatis magnitudinis in lechitāda ep̄istola uiderer. Incedētibis habeo tibi gratias pater d̄m̄tissimē qd̄ nihil unq; omittis de me uel om̄do uel sp̄lificādo. Faciat immortalis deus ut meis de te optatissimē qd̄ certo sumus sp̄oralibq; fortuna p̄deant. Nisi cui oīam mali. ἔστιν ἄμφοτερόν σοι οὐκ ἀγαθὸν οὐκ ἀλὺσιον ἢ ἂν καὶ τούτοις ἀμφοτέροις προλαβὼν αἰσθῇ καὶ τῆς ἐστῆν καὶ τῆς ἐλπίστος τῆς σοφίας. Ut aut ad rem ueniātur d̄m̄i queatq; gratis mihi q̄q; p̄uocādas fuerit n̄tius tuus de recuperato plutarcho: quē qm̄ a misericordie a summo p̄fice pio secūdo tuo iteruēto dono accipere i nō mediocrit̄ lēsi t̄tis parē mihi ascribo. Nūq; parat mihi iadure faciat amissio talis ac t̄ti codicis. Ne q; uolo tibi unq; p̄suadeas alia a nobis uia codicē istū abierasse q̄q; tibi primis litteris meis declarata est. Hāc ēt mihi dono dari a sanctitate p̄i p̄fice t̄m̄ faciorē uia aliud pluri quē. Nisi qd̄ ego d̄ci de m̄sica illa benignitate ac munificētia i ānu uice subēdizque i me ultro uerus Christi uicarius p̄fice pius uis. Deceat mihi ut hūanissime scribis eius beatitudo i singulos ānos aureos ducatos ductos ut agm̄ Medollī. Addidit futurūnt maiorē dies & dignitatē & utilitatē assequar. Ad hac ego paucis r̄dēs. Quā uis ego me sanctiōgnōri neq; de illius sanctitatis b̄sificētiāneq; de aliorū uia b̄sivolētiāneq; opa q̄q; magnū p̄uocasse: opam t̄i pro uiribus dānq; politeretne s̄it uolūtate & obsequentiā idignus censear tam egrogantē: tempestiua magnitudinis. Reliqua quod te uelle intelligo scribam ad piūm pontificem. Vale pater amplissime. Ex Mediolāo kal. nouembribus. M. cccc. lviii.

Franciscus philellus pio secundo ecclesie Rōm̄e p̄fice marito sal. di. pl.

b Effario reuerēdissimū i Christo ih̄esu ac idē sapientissimū cardiales nicenus fecit me noie sanctitatis tuæ p̄ litteras certiorēq; de me p̄humaniter benivolēti-

meq; sentire & q̄ta cum caritate de me honoratissima verba fecerisq; me p̄terea tua
sponte donis ornare. Facis tu q̄dem pietissime oia summe p̄nter pieq; Christū opti
mū maximū imitatus nihil tibi potius ducas q̄ benefacere cū oib; ut i. primis quos
nois sp̄itū dē inferabūq; nūq; incredibūq; unū obsequiosos extitisse. Memisti si
ne pater beatissimē ego te semp oī studio coluerē & q̄ta semp cū ueneratione diuinā fa
picionē tuā qua iter oīs mortales mihi et unus excellens atq; excellatissimū fieri pro
lecurus. Neq; tēti posse iudicariū sine dūto quodā unū atq; uolūte citus est meus
& tūdu erga te amor. ita pietas ita fides. Neq; uideri uolūti oblitus q̄diuio adhuc
& oī ex parte iocundi Calisto p̄nter afflatu illo uel poetico uel diuio fore p̄dicat &
id q̄d hoc ipso p̄nti ānoct & Callistus ex hac laze migraret & ipse tu q̄d oīam uo
tis fortunatissime cōgite & citis christiane religiois tenebradūc esles p̄ optatissimum
tuū p̄nteritū allatū. Et illūstī r̄p̄scto bonis atq; doctis oib; quasi sol oīem te
terra tenebrā caligie obducat. Actū oīo erat de clarissimāq; antiū studiū laudatissimis
q; uirtutibus nū oportune tu diuinitas datus esles ad illas istatūcūmendatū illūstī
das itaq; iū mūstiq; penitus ueritātē uolūst. Eloquētiāq; obmutat & uocē si
mal recipiuit & mētē ingenia q̄ obdormierāt erotant. Oēs ad honestas atq; maio
re q̄ ante unq; cupiditate uolūst. Desideriū Nicolai quiti sapientissimū illius p̄nteritū
q; p̄nteritū quo uni erudit & eloquētiā si mediocriter torquebant nō leuasti solū opta
tissima creatioē sanctissimū tuū p̄nteritū sed i maximā splēdidissimā tuā bōtātē admi
rātoē amorēq; illūstī. Nō a honoratē uerba dūtaxat huiusmōi uirō aios i pul
cherrimā future tuā benignitatis sp̄e erigē sed p̄nteritū potius i gētib; mūnibus i
Nā ut alios ppe illinos breuitatis cū p̄nter de me ipso uerba faciā q; sum dōis a tua
beata die honestatū. Quāti mihi q; singulat uolūtatē amulsi nobilissimo ipso
plutarchi codicē quo uirō illūstī & grēcū & latīq; uite grēcā oīem erudit &
elegit scripse cōtēst. Quid q̄dā quōdiana uite subūda singulos duōtos aureos
ducatos i singulos laos mihi i oīm atq; apud alios etā q̄d cōtēst. Ita certe quod
absolutē ē manifestatē tuā & exteriori consulis & iteron hoiūppe q & igeni & cor
pori fomenta auulsi. At ego pro tantis tuis & tam immortalibus b̄ficiis qd tandē sim
relaturus. Nempe illud quod hominē solet deorūc tu uices diuinitas hominibus
reprentat. Te admiror. te colam. te uenerabor. te dies ac noctes tum mente & affi
dua meditatione perspiciam. tam oīem atq; arundine peremūner predicabo. Hec de te
desinam unq; benedictōe quandoquidem ne tu quidem benefacere in uniuersam uitam
desinere uolūst. Erant p̄nterita permultaq; scribenda mihi occurrebant. Sed hāc idē
dementissimū cardialis p̄nteritūne sim epistola p̄nteritū p̄nteritū uer
bis meis coram exponet. Reliquum est pater beatissimū tibi indubitatē persuadeas
mei uis oīem felicitatem in te uno constituisse uis uitam atq; incolamitatem ut oī
potens deus q̄d iūstissime meā uis atq; etiam opto. Vale i Christo ihesu & me cōmē
datū habet. Ex Mediolano kal. nouembribus. Mccc. lvi.

Franciscus philēlus Boetio athenā Motinā
regiā dūi sēplēdi.

q Vobis plura de te i dies dū Boet illūstī atq; digna laude predicantur eo magis
magis fortunatus mihi uideor quod in tuā beniuolentiā me admiens. Dīgi
eni a tali ac tanto p̄nteritūne nō mediocri felicitati ductūc est. Nam si merum similia

do iungit mortalium aios caritate diffinilendo atq; in odium concitatisq; nō eam laudandam arbitretur: qui tibi carus situlus mirabiles sumeq; uirtutes tot tantq; fuerint cū oi antiquitate non iniuria possis de gloria cōtendere? Et ut ceterasque sunt prope infinita absolute summęq; uirtutis documenta incōmodius mihi tps recensenda reuocē q; non iure optimo admittet? non nobis stupefat? non tollat in celū diuinis laudibus illud in audite clementie & magnanimitatis genus: quo cup ad xi. kal. nouēbris usus phœberis? Nā ut granissima littere magnifici equis aurati Bartholomæi pendulæ ad Nicolāū filiū ducalē hunc aduēturq; hoc die in maxima procerū & nobilissimq; hoīum multitudine coram hoc illustrissimo nostro principe Francisco Sphœria inter prendendum recitatæ sunt: prudentissime declarant: Ioannes peregrinus cognomento simul & re ipsa ab obitu matris abs te maioribzq; tuis ornatu beneficiisq; graniter & iniquo aio ferret ut le uē ita iustissimā multū illāq; laurentius eius filius paucis ante mensibus mulctatus fuit: non minus ob delictū negari mendaciumq; ob delictū ipsum quod circa aucupii cōtra sui decreta principis perpetrarat Venetias deducta opera profectus dicit. Vbi cura diutius effectq; antea usq; consueuerat erat aio ad maledicendū nocendq; arthemētiuz inflamatus: quicqd potuit excogitare: confingit: cōminiscitq; excellenter tunc uel ad perniciam uel ad infamī accessurū existimasset: corū oīum omisit nihil. Et tanq; non dicōdis sed maledicendi peritiam a disertissimo Guarino familiari nostro didicisset: ubiq; Venetiis iter ambulandū aliquos offendisset: quos tibi aliqd quoquo modo nocere posse confideret: apud illos per nouas insinuationes infidiolq; principia continuo fecerat: eo oratio uent aliud nihil habere negotii uideret: q; per oē infimulationis genus deprimere splendidissimas uirtutes: nā utpote q; nihil aliud quereret: frueretur in huiusmodi: q; ma ledacere: q; si fieri posset tollere ex hoīum genere: pudet me ea meminisse: que ab illo maledicta memorant. Sunt enī idigna audita: sunt ofensa: sunt ipia. Que quidē ipsi huiusmodi esse uiri illi patricii ut sunt magis & sapientes non obscure considerunt: quippe q; pleriq; oēs: tum Ioannem peregrinū ipsum uerbis acerrimis corū castigant: tū per litteras te de oi hoīs perulantia familiariter amicq; monuerant. Quibus tu perfectis & q; diligētissime consideratisq; oi intellecta & cognita: non turbaris: non exandeficis: non aliam acerbiorē in partē inclinas: id quod debite severitatis fuisse & iustitiz potius q; crudelitatis: & ultionis sed ut es humanitas: munis. manifestus. conuocatis in consiliū duodecim sapientiū quod dicitur: ex primoribus Ferrarię ciuibz ceteris docentis: accerit & iubes reum ipsum Ioannē peregrinūcum esse: tū ū oēs ignari: q; obrem eo loci conuenissent. Deinde uidetor paucis prudentissimus secretarius tuus profectus i mediū exponit excellentie tux nōie pessidiam Ioannis peregrini: q; non uis uenietorum litteris re: conuadente quidē non confirmat: factoz conuocit non una dignum esse illum: sed admodum infinis: & iis quidem diris: & truculentis: quidē tot moribus plecli abominabilis atq; impius cuius posset. Quibus sane auditis liquidq; perspectis: ita sunt cōsultitium ai tante rei immanitate in reum ipsum exasperant: perinde atq; hecuba guardi quam fabulant in polymestora: in illius oculos uellent inuere: neq; oculos dātazat enis sentit: sed uitam: sed aiam: sed liquid in anima later alius & potentius: Anqui audiat longe lateq; profert hunc atq; audiat posteritas ois. Audiant oēs qui sunt: future sunt: populi gentes nationes: audiat uniuersis orbis terrarum inauditam humanitatem: clementiam: sanctimoniam magnanimitatem atq; religiosissimā dāis Boris: cuius uerbis idem uidetor stans

in medio rationum: & tumultuantium civium Tibi sit o loanes peregrine homo nefarie
 infinitas pater patrie dux Boetius pro tuis tantis tibi & tū perditis atq; manibus faci
 noribus non uti eripit non substatūque qdē oia pro tuis sceleribus amittit. qn potius
 tibi ultro ignoscitūbeatūq; pōmā liberrime remittit. Nā nihil est qd maius q nō mō non
 degeneret in oī vitiorū genere a clarissimis principibus rationibus latus sed illis amicis
 si fieri possit longissime placere. O uocē prestantissimi principis. o mirabile lenitatem.
 o si magnitudinē inacidit. Lauda tūc marinus rex David qd placatus pōbus mulieris
 Abigail manus a nabal carnello eius viro hoīe uno cūm ingratissimūq; iterare cū
 universa familia delectatū ab illo abstinerit. Lauda tūc Cēsār augustus qd uxorū Liurē oī
 filio. L. cinnē quē perdere cogitabat in helati periculi veniā dedit. At Boetū quibus
 nos laudibus psequemur oibus oibus i loanis peregrini inatibus necesse nō mō
 do incolumē esse iussit sed ab ipetu consultantū factō sua manu subduxerit atq; serua
 rit nō mulier tūc non alieno illi consilio nullis neq; pōbus nec muneribus opus est q pet
 se se uiget. sapientiaq; dedit semp auct oculos habens cū illud salutare preceptū meminit
 Mihi uindicta & ego torribundū ne obliuiscī quidē unq possit eūdē humani generis sal
 uatōē non solū ignouit malefocūbus sed patē ē ut illis ignoscere tenens in tra
 ctibus supplici cōmiserabilīq; nocte orare nō desinisse. Libuit nobilissimo duci Boetio
 pro si magnitudine obliuiscī iniuriarū. Libuit quod Cato senior prudētissime assepatū
 uti uenia in delinquentem: quo potestati qnā ab deo hēta licet uti semp. Libuit libuit
 inq optimo pino pūit est lenitate inōparabili: ignoscere loanni peregrino: quo & se
 ipse sui gloriā ostēderet & illū perpetuari faciens ubi pōnitūset: ceteris foret exemplo
 nullū esse ututūq; uni gratitudinī antecellat. Quid enī ingratitudine scelerius: qd atro
 cius: qd exitiosius quid inanius? Nā si hac uirō uacat nullo ob eī quā in se hēt impudē
 tia qua quo cum fugitio abstineat homo ipudens: nō ob scire patet esse gratitudie pra
 stantius nihil. Et primus ille Angelus si gratus esse uolūset neq; sua inflatus opinione in
 supbia lapsus effect: neq; a celesti domo atq; domicilio preceptū comisset i tenebris sem
 piternas. Te loanes peregrine grauissimū atq; iustissimū oues oīsequi tū cū in consiliū cō
 uenerant mortuū esse uoluerunt: quē princeps damentissimus & uita restituit & tūc tā
 q; āplissimo patrimonio qd iuste pieq; amicis: tui uoluit scaturis ut qdē ut mīhi uidet
 non est illud qd a Socrate dictū laudatur a uiris sapientibus: decere principē & amicis be
 neficere: & inimicos reddere: amicosq; preceptū euāgelicū quo iubetur inimicos etiam
 esse diligendos. quo maiore te hoīem inimicissimū quo pulchriore beneficiū dux Boe
 tius afficere poterat q uita dōatum iubere uel locupletissimū opulētissimūq; repugnare?
 Nonne tibi uideris regnare loannes peregrine cum tū scelus ipurie perpetrans? Memi
 neris igitur memineris gratitudinis. Et quod de persā illo Anaxia tradit Xenophon: tūc
 dies noctiq; uoluta. Nec te deteriore in Boetū qdē usus fuerit: prestatō atq; ille gesse
 rit se in cyrum. Apes iracunde sunt: & adeo peruicaces ad pugnandum ut aculeos erant
 quibus natura armata sunt: neque in uulnere. At eorum regem natum esse inmensū
 uoluit: & ita mitem quoq; & mansuetum. Si huiusmodi se regem erga te praebeat miti
 simus dux Boetius: tūc tu quāto inuolueris uulnere aculeū item recipere ad necessitudinē
 non mō me necesse tibi ipse uidet ut si tui gratitudine letius reddas humanissimi principis
 bēficiū: tui non mineri curae sunt laudabiles tuiū ad hōes: q; pprie ac suae. Hoc nō interst
 inter tyrannū & iustū principē qd ille oia refert ad proprias utilitates: qdē aliqd uile
 censeri debet quod ob honestate abhorreat. At inbus princeps quoquid agit: quoquid

loquitur quicquid cogitaret esse referre ad utilitatem & decus civitatis. Si tibi dux Borſius reſtitutus adjuverit hoc eſt ſi ſanum & prudentem letabitur ipſe certe quid collatum in te bene fieri non amiſiſſet. Tunc enim amittitur in hominem indignum collatum id fuerit. Et paſtor bonus reſiſtis ceteris omnibus qui unum amiſerit diligenter querit ut cum inveniſſet non mediocrem letitiam præ ſe fert. At ſi ſecus tibi quid tua cum ſolimus conſulueris malueris igitur dūis crimini obnoxius fieriſque gratitudinis laudari ego ſane gravius tibi præſagium nihil ſed tu velim totū ipſe conſideres qualis de te apud viros bonos & ſapientis exſtimatione futura ſit qualis fama. An ignoras quod negligit famam ſuam hominū dū indicantur primū tibi ante oculos ponentiſque in laude ſi uerſanturque accepti beneficii mentores voluerunt. Quis eſt qui non libenter audiat eſſe oratione præſequatur vel Minuci magiſtri illius equitū in. *Qua ſibiſque maximūſque L. Terentii Colles* cuius romani in africanū ſuperiore gratius diuſe ſingulari. Nam qualis ſe haberi voluerint Virgilius Horatiuſque poete in mecenatē & Auguſtiūque pulcherima diſcretiſſimaque poemata decantant. Contra vero nemo eſt ſenſus & cōmuniſque qui cum aut Scatilli in. *G. Cæſar* aut. *G. pompillii* in. *M. T. Cicero* nem morioſi duos & eloquentiſſimos viros ingratitudinē inſitus merentiſque audit non illos vel mortuos oderit atque execrat & per oſ conuitti cōtamelatque genus ſeſedetur. Sed quid multis ſi ſit deſectabile abominabileque facinus ingratitudinis triſte ita ſempiternū tulit ex plūſe ſceleratus & ipſius ludas illius magiſtri dūmque ſui humani generis redemptorē cruciandū iudicis per oſ uir dedecus & interminandū tradidit. Is enim cōſcius ſibi dire ſue hoc tandem ſententiaſque ſpe oſ conſequibile uenit prodigioſam uitā laqueo finiuit. plus enim ponderis ad ponendū in malignitate ſuaque in diuina bonitate atque miſericordia inſeſe ac bitratus eſt ad uenit. præterea uultus princeps non ſemp ignoſcit. Nūqua enim miſericordia ſūma eſſe inſufficiat conſuevit. Nec minus crudelis dux atque ſemp dat uenit ſi qui nūq. Oſ in rebus mediocritas quidā ſeruida. Qui ſe uoluit leniorēque decet lenitudinis culpiſque & ignauia nomen ſubit. Et diſſoluta chemiſtria non cum morū iterū deliquit: ſed reliquos in reddit alacrioris ad delinquendū. Quo ſicut ſub umbra huiusmodi uel de mentis uel ſegnitis inſufficiat tota percat. Itaque atque ſi tibi cauē. Teque ita ſubſeuer. & de mentis ac benignitatis tuas optimus præceps ab omnibus laudeſcit te uſus non ab uſus tanto beneficio uidere. Sed ut eo uſi diuinitas noſtra redeat orationem poni equidē planiſſime dux Borſi non miſe in modū affici leticiam littere ille copioſe & elegantes Bertholomæi pondus corā optimo maxioque præcepe meo Franciſco Sphœra excitare ſit. Erant enim indices ac teſtes ſclare tue & enim bonitatisque uidi cum ab audientibus obſeruatū a grauiſſimo ipſo præcepe ſecundo admodū plenoque ore miſſet laudari atque unū dūm inter huius ætatis principes & haberi debeat & dici princeps. Quare non minus meaſe felicitati letor quod morū dūmque tibi gratulor quod maxis tuis innumeralibusque uirtutibus tantū ſi gloriæ adeptus ut nulla ſit ſcena poſteritasque de tuis diuinis laudibus cōtineſcat. Quis enim te hūmiorque clementiorque ſi magnitudine clarioreque iſtiſque miſericordi or. Nā quod ego dicā de illuſtri ſapiētia tuaque præcepe intelligis ſcena hæc & te porſita oia mutabilia & planeque caduca nihil tibi antiquis ducas magiſque expectandū fide religioſe pietate. Oia referre ad deliquit ſemp tanque præſe uident. audient dūmque ac plis tuos ſalutiferos cogitatis. Itaque oia tibi ſcena ſūt oia leti. & ad uſu oia. Qui te minus morit: ſuſſiciat eſt cenſendus qui te non amat non colit non ex omni animi ſententia uenerat uel flagitiſque eſt uel ſtulus perge ut ſcis princeps præſeſt ſiſtine da uobis tuis quotidie egregiū ſi quid argumentū uel ſuadendū uel diſcendū ſcribendū de tot tuis tan-

etq; uirtutibus. Vale principū deus. Et me cōmendatū habere facis. Ex Mediolano. Idibus Nouembribus. M. cccc. lviij.

q Vob cōdiores tenet meae ad te litterarū causē fuitq; expectatū mihi facultatē fieri per principē nostrū sibi dī iueris. Non enī uirtutis nostrae: sed alieno arbitrio. Et iustus princeps pro iusta lege ductus ē. At uiri oēs boni subiecti sūt legibus. Iocundo Socrates cū posset noluit ē carere se in libertatē uēdicare. Idem igit hunc concedit Lucius. Itaq; tandem expectabo: donec mihi fiatq; amicitia noie significati. Nā eius mihi fide esse tutius nihil pōt. At ne securus qdē. Erant ēē meū filii duo Marius ac Xenophō. Cū una crinitas cetera inter nos cōmentabimur. Vale. Ex Mediolano. viij. kal. decembres. M. cccc. lviij.

b Eritholla noster qui ad te uenit faciet de oi statu meo te cumulatissime certiorē. Qua utro in te tua mihi opa opus sit ex eodē cognoscēs. Itaq; tuum ē id p̄stare ne frustra hoc itineris ab eo susceptū uideri possit. Nō enī sū nescius: & q̄rā possis aucto natus: & gratia: & q̄rū ēē mea cū uelle debeas: sed tuis plane & dicendis sum: & iudicam duq; ita ad te scribēsq; uidear de singulari tua p̄p̄etate caritate. Quare nihil aliud abs te petens ut curesis istū diutius Bertholla noster expectet. Vale. Ex Mediolano iij. Nonas decembres. M. cccc. lviij.

Franciscus phil. Bessinioni episcopo tufulano cardinali uicario fil.

c Vm ego quotidie tuas litteras expectare pater cōmētissimisq; certior fierem de iisque ad kal. nouēbris tuæ splitudinē semper. una cū litteris ad sanctissimū pontificē p̄uēitq; aliud uouē quicq; acciperet q; iā mihi tandē ut ad uos pmissum corpē non inuitis aggredi hoc laboris istuc p̄ficiendū cupiens labor esse nullus fāre pōt. Itaq; sum i uia. Neq; ad multos dies futurus spero ut sanctissimi dñi nostri exopta nissimā faciem tuāq; mihi corā contemeri liceat. Litteras uero loco te maiore in modū rogo ut qd̄ antea ad te scripserā & de plutarchi codicē: & de ducentis illis aureis ita ex sententia tua meaq; conficiatur: ut nihil iis de rebus cū istuc uener omniū curādum sit. Vale. R. pater: & domine. Ex Mantua die Natalis christi. M. cccc. lviij.

Franciscus phil. Ciccio calabro ducali secretario fil.

a Olomireris: in hoc meo ad p̄m pontificē itinere inceptū uti uideor testudineo. Id enī sit partim malignitate hyemis: quae uias oīs uitras reddidit partē benignitate principūq; me non nulli remorati sunt. In primis aut Sigismundus p̄dulphus malureta: ut est aio ingentis: & phumano me honoficentissime liberrissimeq; excepit: & oibus est officiis p̄cutus: quē ego cū ob eius maximas inumerabilēq; uirtutes maximi fideorū eo plura: qd̄ principis nostri amantissimū ēē obleratū sibi q; cognoui. Idēq; ut istius excellētie referatūolo. Sū ego hinc postmodū abitaris: Vtēq; q̄rā in me fueris maiorē itinere. Te iterea etiā atq; etiā rogo: ut memineris mei: nec minus Laurentio itaq; tibi unice cōmendō. Reliquum est ut communi principi etiā atq; etiā me cōmendes. Vale. Ex Arimino Nonis ianuatis. M. cccc. lviij.

Franciscus phil. Ciccio calabro ducali secretario fil.

d Edi ad tenuiūsserius letis ex Arimicoq; bus certior factus esses de iisq; tps obtulere. Hesterno uespero cū ad forissempronis uēssēs offendi iacobū perulinum cognomento picinū corpē sine Tydeū: sed al robore ac p̄actia alioq; aliqd. Hic mihi uisus ē tira ēē in p̄p̄etate nostrā & fide: pietate: ut dignus sine sitq; Syphorū oēs misericordie diligens amemus. Singularem is mihi beneuolentiā ostendit: omittē nihil:

quod uel humanitatis: uel benignitatis officiū speret. Spero hunc principi nostro maxime aliquando uoluptati fore: & fortassis & usui. Cum hac ad te scripseram hinc continuo abstraxi: appere quod audirem pontifici piū ex urbe Roma iū decessisse peteret; perusū. Tu me interea amant folas. Vale. Ex foro sempronio. vii. idus ianuarias. Mccc. lvi.

Franciscus philofus Gaſpari merito Valenti comiti ſal.

f I Gaſparem meriti meū de oi meo in urbē Romā uenire minus faceret certiorē quē aliam ſim facturos: haud ſatis intelligo. Itaq; rem oēm paucis accipe. poſtea ad quatuordecim kal. ianuarias e Medolano deceſſiſſem: ueni poſtridie Mantuāque quidē urbs me plurimū delectauit: cum ſua magnificētia & Maronis uoſtri memoris tū & cumulatius preſentia & humanitate perſtantiſſimi principis Lodouiciq; me uidit per libētē excepitq; lauſſime. Et quā natalis chriſtianus propediē aduentabat: uoluit ne an te inde diſcedetū eſſet a me Natalis ipſe apud ſe celebratus. Quo quē ſacto poſtridie eius diei Reuſe uenit: ubi uidi pulcherrimas ades illas: quas ingenti aīo princeps eo i op pido nuper edificauit: nō trito & uſitato quodā uulgariq; artificio: ſed ad imaginem potius atq; dignitatē laudatiſſimæ illius & pbeatē ſingularitatis. Vnde cum Ferariā poſtero die cōceſſiſſem: duci Borſiā offendi principē ſane dignūque nulla neq; natione poſte ritas conticeſcat. Eſt enim oi uirtute præditus in primūq; magnitudine oi ac magnificentia: quæ ipſe dux claris principibus peculiares ſemp eſſe debent. Et quod mihi ſuit incūdiſſi nū audiuisti: nū principē noſtrū non minore laudeq; benignolentia proſequi ſtudebat. Ab hoc ego egregie donatus pridie kal. ianuarias uenſi Bononiā: plectus perpetuo uti nect intra quatuoridū Caſerā uenit: ubi ab humaniſſimo Regulo malaceta uouello nō te gie minus q̄ philoſophice ſum acceptus. Eoſq; modo poſt biduū a Sigifmundo palpalpho huius franciciat: ego ſortū non potui nō miſere dolere: appere quē uidei hec ni periturū: nū a dāmiſſimo uoſtro principe: a quo quē uno is aſſimū ſalutem ſperat: opē: uulūq; ſueret. Vnde cū primū illuſſet: abſens forſempronū petiit. Hic loco bus picinū accerimus belli dux hibernans ubi me eo adueniſſe cognouit: ſuū neceſſari um quodam ad cuponali multūq; me ſuo noīe ſilutaretq; oīa polliceret: quæ humanitatis ſunt beneficiorūq; officia. Hinc ego deinde mane cum adreſſem: multaq; cito ultroq; familiariter & amice habita uerba elentantū id uſus mihi ſum de illius aīo intelligere ſibi pīce noſtro nihil eſſe carius: nihil uenerabilius: cū ſeſe huius ſemp non ſenſū minus: q̄ ſiliū aſſerent: diceretq; nihil ſibi eſſe ingere poſſe optabilius: q̄ aliquam occaſionem offendi declarande ſue in talē ac tantū patrem & domū obſeruatū: ſidei pietatis. Quid malis eſt opus? Eſt plane iacobus picinū in principē noſtrū tanta benignolentia atq; ſiderat addi nihil poſſit ad cumulū. Sum autē ab illo ita tractatus: ut cum decet q̄ & uetus amicus ſit & principi noſtro caſſimus. Eodē etiā die inde deſceſſi & p monteoſe illa a ſperimāq; itinere poſt ſextū diē perueni ad urbē Romā. Et ne ſim longior: q̄ oportet: ſumus pōſtea pius tanta me humanitate excepit: ut uix quicq; diei poſſit humanus. Spero me oīa ex ſententia mea aſſerere: & ad paucos dies ſecundis uibus rediturū ad uos: hanc uelut meminere mei: tibiq; perſuadeat: te mihi neminē poſt clementiſſi mī principē uoſtrum eſſe cariorē: neq; iucundiorē. Tu uale cum tua frigidiſſima frigida. Nam hic nūmū nihil eſt. Ex urbe Roma. xiii. kal. februaris. Mccc. lviii.

Franciſcus philofus Borſio aſſimū Marini Regiū duci ſal.

q Vod mihi ex urbe Ferariā decedenti mandatiſti preſantiſſime dux Borſiā: ego pia ecclēſiæ Romanæ pontifici ſidditer: diligentīſſimēq; expoſui. & ea præterea

addiditque mea interesse pro maximis tuis in me beneficiis addēda existimari. Auduit certe oia summus pontifex perhibenter cōditq; se usum in tempore qd tam liberaliter atq; benignè obtulisti deinde i longinquū sermonē de tuis diuinis laudibus & quidem docē & dicēdo processit est. Et cū alia permulta de te misce p̄buititū in primis dele-
ctus. Equū nihil plura q̄ religionē & cultū diuinum faceres. Dicebat enim sibi plurimū uiden laudandumq; in tūa regi hōia ita se gererent oia referret ad deū. Abolueratq; esse uiturū: qui in maxima fortuna se cōtinētū fieri uix possit: ut ipanitate p̄pōsita uoluptas uis orū oīum patens cōstet. Et ideo te sibi uiden magis admirādū: qui in pulcherrimo & pacatissimo principatu in maxima bonarū rerū oīum assuetudine & uarieta-
te: & copia nunq̄ seredas ab honestis actionibus: nunq̄ ab officiis: nunq̄ a deo. Sēperq; tui filis is hoc est dei metuens planeq; perfectus. Nunq̄ enim cōtinere te potuisti in illa hominis peregrini aduersus dignitatem tuā impia cōtueliam: nisi deū sēper ante oculos haberes. Itaq; istiusmodi cōtuetū tuā pleniorē quodā oec̄ hilariq; uultu laudabas. Et ne si longior futurus deat assentationi obnoxius uel in se p̄p̄na oīoq; uerissimam fuit di-
cendi cōsulari tales facint reliqui christiani principes: qualē te esse in deū admetnon admodū sibi in sua hac p̄fessione laborandū fore aduersus turcos. Hic ad martiū istac iter facturus est. Quare ex eo ipse eorū aduocatusq; de te habet p̄sistentē opinionē eiq; uerissimā. Cetera tibi propediē p̄fers exponā. Sumus pontifex hoc mane Romā egredit̄ perusiam uersus iter facturus: ubi dies quiq; ad summū acturus est. Vale mi prin-
ceps illustrissime: & me cōmendarē habe. Ex urbe Roma. a. kal. februaris. h. lxxx. lviii.

Francisci philei epistolarum Liber Decimus quintus.

Franciscus phileus Sigiswundo pandulpho mactelst̄ fil. p. dicit.

e

VM primū uenissē in urbē Romā Sigiswunde pandulpho terra-
quā p̄ficienti mihi pro tua in me p̄cipua dilectiōe mandantes
curam apud pontificē p̄m nō minore fideiq; diligētia. Quid autē
is mihi r̄dēnt in cām tuā id ego oē filio tuo excellētē indole ado-
lescenti Robertoq; te apud Mediolanū absente: rediens fini of-
fenderint actū cōterpositū. Fecisti autē & p̄denter & recte: qd so-
ceti tui Francisci Sphorcie caritatē atq; sapientiā facite alioq; sp̄s de-

lossis pollicētur: ut es aio ingenti acerrimōq; ingenio p̄tuleris. Non enī mihi credetua
te faller opinio. Est enī hic princeps: ut fossū aius permulta ac maximis uirtutibus p̄e-
ditus: tū cōmētia atq; benignitate plane oīum primus. Quare quidē ipse tue uirtutes mi-
rifica beniuolentia quādā mortaliū aīos ad se trahunt. Nā ut crudelitas est inanium pro-
p̄is bulliarū ita nihil esse ducosq; magis attingat hominū bonitacē: q̄ humanitacē: facili-
tatem: mansuetudinē. Liberalitas uero ac beneficentia q̄ uerhemēter alliciant oīs in amo-
rem suū: quis est qui nesciat? Quantū uero prudentia & uerū gerendā: peritia call̄cat idē
Franciscus Sphortia carisq; non paruē: aut uulgarium: cōū alia p̄p̄e finita: periculossī-
ma darissimāq; facinoracū uobilissimū hic principatus facile demōstratq; nullis sere
uirtū uirtutibus fortunatā: dēfensū oīs italarūq; galliarū: hispaniarūq; potentatus ade-
ptus est cū immortalis sui nōis ḡoria. At huius fidei obseruationeq; promissorū quid iueni-
re hōat aut certus aut factus: itaq; tibi plurimū gratulor: cui uideo p̄p̄e dē leticiam
tote fortunatēq; non modo liberatum in oī bellorū molestē sed incrementū etiā s̄mū.

nam unius huius fieri tui consilio atq; adiumento tuis rebus presentibus allacurum. Reliqui estant pro tua dignitate atq; ai magnitudine ut biceps missas: oibsq; declares eū te Sigismundū esse & idies magis magisq; futurūq; cōsiliū rōne omni celsi temeritati antepōndam indices. Vale. Ex Mediolano nono kal. martias. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Karolo fortibracō sal.

q Vam mihi gratū & periculiū fuerit laetissimū tuū munus Seneca noster egregius idēq; uerissimus speliidissimū tui nois p̄dicatore tibi corā exponet. Facis tu ut nihil alienū a paterna gloria tuoq; splēdore. Nihil n. deest parū abs te donari: q & maximo iperatore siq; uetus: & ipse maximus. Quod aut ad me attinet licet ipi tibi uel me reticente nō obsecut intelligere: qualis sit meus erga te alius. Nā si nullis b̄ficiis puocatus erit tibi natus u. rheuēter affectus ob eximias tuas innumerabilisq; uirtutes: qualē futurū speres: quē tū elegisti munere doceris? Tuū igit fuerit bonas aēdies tuas bonis assidue aēdibus cumulare. Nō. n. nos minoris i dicendo de te bene cognosce: q nos de te i te ne agēdo audierimus. Reliqua ex Seneca ipso accipies. Vale. Ex Mediolano. vi. Idus Aprilis. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Thomae Senecae sal.

f Atis superq; expectare dōi te poteris: cui dāte litterasq; p̄dicatū illūstrū Karolū fortibracōdū iterū nūciat abesse te ab urbe Mediolano p̄missa millia passū. Fecisti si scieris: ne dixeris iheruliusq; dñs uale prius dixerisq; a uobis abieris: p̄sentū cum sacris tua mihi adhuc opera opus esse: Nā qua i te id certe scire non poteris: nisi ab me ante audires. Habes tu eū hūc litteras: quas meū laurus fueras ad idyū istū Karolū. In telliges etiam: quid abs te uelim: itaq; facto: cures omnia ex sententia mea. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Aprilis. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Nicodemo tranchedino sal.

d Edi pono galeat ad te litteras: ex quibus intelligere potuissiq; fieri abs te uelim: itaq; si me amas: ut certe facienda opam ut & sp̄mū & eximia mea mihi morē gerat. Sero enī & sp̄ū possis: & sp̄ū mea causā uelis. Quare ne infinite occupationes tue tibi ipedimento sint: quā minos quod cupimur: ut quā uenturū prudentia fuerit: prouidere. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Aprilis. Mccc. lviij.

Franciscus philellus Amareto Mammello sal.

n On absurde mihi uidet plato sensisse eo i libro q de rectitudine nominū scribit: nomia qbus utimur nō esse idēta calb quo p̄sant uirgo existimātes ita potius i dūctis ac uelut de industria dūctate natura: quae multo ingēpnidēs qd cuiq; sit euenturū & quis qsq; futurus sit ita uome iponat. Id aut eū i alio multis & rebus: hoibus p̄la n̄ pōeris i Alcides: & priamus sp̄ficiū est. Alcides. n. robustū fortēq; significat: quā illū legimus extitisse: hercules postea cognominatus est: quasi fama gloriāq; inuocēsque: a grecis uocat her. priamus uero a uerbo priamusq; demo significat: deduci manifestū est. At illa ab Alcide capti troianos postea emissa: & greci & latini tradidit historici. Nā de uiribus & fortitudine Herculis qd attet p̄dicare: Et haec quē duo quādamodū alia p. multatq; totus ille liber refertus est: sic eodū rectā analogiā dicta reperiunt. Videmus etiā & apud grecos & latinos plerūq; esse nōia: quae seors interpretantēq; uoces ipse signifi cōt. Nā & lacū dicimusq; d ob nimis arborū dēicitate luce quodāmodo careat: & parces qd certe minie parit. Sic itē apud platonē Craylus causat i hermogēnē eī uon recte dicta hermogēnē hoc est mercurio genitūq; d doctrina. Latq; eloquētia nihil sapia. Vnde haec uostrā repetit oratio: ut intelligat ceterosq; te mi amarete expertū si sustinome tui

contrario esse significatio accipiendūq; hoc ipsa uideat ostendere: Nam nō modo nihil i te habes amaritudinis: sed es certe plane dulcis ac persuasus qd nō solum oi tuo sermone deducaris: sed etiā uniuersa uita. Sed de his malo apud alios q; apud te ipsum uerba facere. Dedisti ad me binas tuauissimas litteras: quas eodē accēpi die: quo etiam ad urbē Romę pfecturus itaq; nihil tūc oti dātū est: respondēdi ad te. Aliter autē simul cum duobus sisculis asparagus fuit: hoc tpe mihi reddidit: in quo me seculula qdā itaq; tristitia corripuit. Quare nolui miseris: si minus hilaris hęc mea littere ad te irit. Vix n. iacenti i lectulo atq; seclitū mihi uel inepiora hęc distare: linatū laboris enā pōt tuis ac meis bonis: acutius potius i seclitō sibi alio assumpserit. Vā qūt nō omittā me nō minore admirationē pōq; q; delectationē orōnēsq; i litteris utens. Et scribis tu certe si modō apte sed enā p̄dure itaq; pro nostra singulari ac mutua beniuolentia te etiā atq; enā honorat: quā ceptis: studigētia incūbus studis litterarū: ex quos crede mihi longe maiore fructū ac duramiorē consequens: q; ex oi tua q̄stuo dīma meratura. Meū Cato nē sic ut iuniorū: itaq; hominū salute plurimū uide: preterea ueli meo noie mōeat. Ma triū fluit cū Baldassare ratio: ē q; modēssimē gerat: operatq; detur amicitia: cū illo uero q; inimicitias maluisse intelligat. Vale. Ex Mediolō. vi. kal. Mart. Mcccc. lviij.

Franciscus philēus Amato mīdo sal.

f Acis tu qdē mi Ananete panice: qd seclitū mihi oibus hūmanitatis officiis optulisti. Et asparagus accēpi: & mala panica. Fuerūt sine m lu utraq; pgrata. Facit deus ut ppediat: qd spero: ut ppter q; uel dīora nobis tua sint munuscula: Nā uo tuo incūbus certe cē nihil pōt. Quod enā ad tuū artiet nomē: nō facile suam mutare cōsueit: p̄terea eliquā diligētius itē cōsiderat: p̄terea an ignoras nimis cō uiti loco duci? Si ita & moribus es dulcissimē: ita simulata nōi amaritudo trā affectū tēparat: ut ois illa quasi uenia dulcēdo ad mediocritatē quidā redigat: qd uel merz uirtutis enā laudabile hīctis. Ad hęc nōne uides pigellū tuū nō iocūto ita esse noitū: qdulla ex pte sit piger: q; p̄ qui in rebus gerendis sit unus oīum strenuus maxie. Tu ut ante ad te scripseram: omni op̄a atq; diligentia litteris studas. Hęc n. una res cum multa nra adiumenta alituta sit: tum erit aliquando non mediocre leuamentū seclitū. Vale. Ex Mediolato. v. kal. mart. Mcccc. lviij.

Franciscus philēus iohā & Guidoni Antonio arimbolde sal.

c Vp̄isti mihi acerbissimū luctuosissimūq; morronēsq; ex obitu Nicolai patris sapientissimū: uerōssimū: & grauiissimū senatoris cōcepissimū: quia salit ex parte lenatū i redus sine res ita aduerfuit: ut uel exordietur summe: & molestissimū hęc seclitū: quā nō mediocre liguo: & incredibils qdā i optimū uisq; illā beniuolentia: quā sit ut cōsolidus ipse nō minus sim q; uosque cōsolaturus accēdo. Faci tritū potero: i op̄erūq; dabo: ut qbus i hac mea ai molestia remediis uocatis etiā uos si ap̄oibus non leuatis uti meū una possitis. Nō eqdē nego: magnā esse iachari uoltrā i obitu tanti atq; talis uiri: qdēq; naufragiū. Nō n. morte nobis saluatus est ut unus ex pluribus: sed is pfecto ē: quo alū nēmē uniuersa hęc gallia Cāsalpina neq; in oībore habuit: nec doctiorē: nec ex uirtutis genere meliorē. Licet inuen foreffe nōnullos: qui singulari aliqua uel ingenio uel doctrinā uel uirtutis p̄stia inter ceteros sint illustres: sed qui unus oīm simul uidē sit nō p̄ter p̄ter unū Nicolai arimboldū: inueniamus certe nēmē. Hęc publicis hīs priuatis in rebus: & domitē foris ita ceteris huius tēp̄statis hoibus p̄stabat: ut nō minus ueridicus cōsēdūq; ellēq; & diligendū: & amicus. Offendebat nēmē: p̄terat oībus.

Nihil tibi dicebat potius q̃ iusticiā atq; pietatē oīa ad officiū boni uirū oīa referebat ad
deū quo pinde ac pēntē & tuente oīa recte semp & sapienter nū loquebat: nū agebat:
quod ei aut agendū aut dicendū esset. Illudq; platonis atq; stoicorū nō re minus q̃ uer-
bo usurpabat uō sibi sibi se nātū esse: sed bonis oībus: sed universo humano generi. Itaq;
aliqui etiā causas ac litigia ea animi gravitate integritateq; pēstibat: ac si essent p̃p̃ia. Hinc
factū est ut carissimus esset oībus: p̃tantiſſimo aut nōstro p̃cipi ita gratus & p̃ciōsus
ut alius magis nemo. Quare in oībus rebus maximis illiq; distollimurque: tū locuple-
tissimo: & potētiſſimo p̃cipata q̃ pluris ac uariis quotidie occurrūt: nū b̃rē Nicolai
ariboldi nō interesse solū sed ita posse semp illustratur sine eo nihil in oīerē nihil ex
ei sui finis fieri posse iudicaret. Et ne sim diōdo lōgior: q̃ uel res ipsarū tēpus: uel p̃sens
mei corporis ibecillitas postulataquē admodū uniuersa quodā gracia i dubiis suis ac ma-
ximis causis ad Ariopagū se referebat: nū nō totū hoc p̃cipis uolūti lenissimū regnū
sed oīa etiā hoc gallia Cisalpina unius illius uiri adēs cōtinuo petebat: & assidue frequē-
tibat quo aliqd̃ de aut cōsiliū aut auxiliū iuste p̃ciō affequeret. Et nemo certe anq̃ iuen-
tus est q̃ cōsiliū ille p̃tulisset: tanq̃ a Solone aliquo aut ex liberatissimo quodā iusti-
cie & totius uirtutis oraculo plarū esse cōfiteret. Quis igit nō ite doleretur: si uē hē-
tissime cruciē: i eius uiri obitu: uita solutū ita diceretur oībus: Quid tū faciedū
nobis siq; ea sumus nati necessitate ut oībus sit eadē mortēdū? Quicqd̃ aut sit lege: na-
ture id certe est: acerbū uideri solet ob dēminatē hūani generis: p̃fecto uon mō i malis
diōdū nō esse: sed i bonis potius. Nec nemo est īteritus: quo corpus simul atq; diffi-
pafatq; delect: sed quēdā separatio ipsius aīa corpore: hoc est immortalis naturae a natura
mortalis. Latet ita hō homo exterior mortuō itionēq; quo solutio est: uindū moleq;
corpore: eo liberorū reddit: eo sui similitudineq; magis ac magis & uiget & sapit. Qua
re si recte uolumus rē ipsam nobiscū aīa uolūtati est nobis morte sublatus. Nicolaus
ariboldusq; ex his tenebris intolerabilibus aeris humane uitae i celeste regnū ad uitā
sempiternā eiūq; & laudē & p̃cipiū oīq; gaudio abundāte enoluit: ita recepit i p̃mia be-
nē adē uitae: suū cōspectu opoientis dei. Nulla re egerit: nullis laboribus est obnoxius.
Nūc latet: gaudet: uolat: qd̃ id bonū tādē est cōsecutus: quo aliud nullū neq; diō pōtū
neq; cogitāt aut felicitas: aut beatus. Illius autē gloriā & sempiternū gaudio nos aīa
queri nō amāis est: sed iudicis & ad suū cōmodū oīa referens. Quo certe nihil est ac
latur magis alienū ab aīa igne ac magno. Quisobē si mihi audieris doctori olim
uestro nobilissimū adolescentē: ferētis ex quo aīa ac modice obtū Nicolai patrinqui po-
tius opam dabit: ut ei industria atq; diligētia illius p oīs p̃tantiē genus q̃ nullū & di-
camine & sitis: Quod una re facile uobis contigerit: uirtutē paternā semp p oēm uitae
cursum sequi imitariq; studueris. Id autē eo facilius factū est: qd̃ relicto ab eo nobis ē i
reliq̃tia locupletissimū & honoratissimū patrimonitq; qd̃ oēm uim ipertq; fortune si
is p̃pellatur. Et qd̃ nūq; patrimonidū? Num p̃dia ac fundos. Et haec sane nō mediocriter
sed aliud lōge maius lōge pulchrius lōge diuturnius: cūctū bonae artūque nulli
mortuū illi fortune subiectū est: Nūq; aliter uelut urbanis atq; bellicis laudibus erudi-
dum studuit. Quibus utiq; tota humana uita quā duplicē esse natura cognoscimus cō-
replatur atq; adit: & cōstat: & habet i laudē. Nūq; ego dē dē pulcherrimū sup̃ellecti-
li amicorū quos tot nobis tātosq; reliquit: quos eius admirabilis ac summa grauitas p̃ ite-
dibile magnitudine meritorū quotidie q̃dā uirtutis cōclauit. Nec aīa minor uobis cura
habenda est: ut amicorū hereditatem nos delectet: q̃ ut reliq̃ ita omne pecuniarum

tuamini. Valete. Mediolani. Ex scribis meis. v. idus maias. M. cccc. lviij.

Franciscus philhellus Iacobo luoni apostolico secretano fil.

f Ranciscus solatus ut nobilis & humanus idēq; splēdidissimus eques miratus est
mecū summa familiaritate cōiunctus: hūc ego tibi pro nostra singulari beneuolē
tia maiori i modū cōmēdo. Facies tu mihi sine rē admōdū gratulū curauimus: Franciscus
meus (intelgat meas apud te commendatōes sibi fuisse nō mediocri aduimēto. Quod
ut facias: itō studio abs te petouit maiore aliud nihil possū. Scio te oīa cupere mea cū
nihil; omīssū: qđ hūc uero uel ad rē uel ad dignitatē p̄sump; itelligas. Quare ac tuas
p̄mulse ac maxie occupatōes tibi ipedimēto sint: quo tardius qđ factū opus fuerit: ef
fectū reddente etiā atq; etiā rogo. Vale. Et me fincissimō dño nostro qđ diligētissime
cōmēdas: Cui qđ nihil adhuc ob̄strepuit post reditū meū ab urbe Roma testans febris
fuit i eliqua qđ diuina benignitate u sum plane liberatus: qđ p̄termisum est: p̄p̄diciem
relatū. Gregoriū fenersem iurecōsultū collegam tuū bene ualere plurimū opto. Vale
iteq; Ex Mediolano. xi. kal. iunias. M. cccc. lviij.

Franciscus philhellus Amato minello fil.

b Is decipis postq; testans febre sum liberatus: uui ad me ierūt polcherri mi aspa
regēbus est delectatus sum plantūsq; ab hoīe amicissimō missi essent: lōge
me tū magis magisq; delectantē i litteras tuas: suauissimō comitatu uti uolūissent: id
qđ nō p̄stūisse itē mihi memorie occurrūt occupatōes tuas cū priuatis publicis
arquo aio haud finē. Erit tū humanitas tuarū cū qđ cūi nactus fuero: aliquid mihi feri
p̄tū. Vale. Ex Mediolō. vii. kal. iunias. M. cccc. lviij.

Franciscus philhellus Ioanni palzologo mōtiferati
marchioni fil. p. di.

n On fecus nos oīa q̄ eloq̄tiē studiū p̄tēmar: illiberalitatis accusandi sumus: si
p̄ litteras amicos cōmēdāre negligerimus q̄ uos p̄cipēs: dī uiros familiarē ac be
nivolos iuare pecunia detestatus. In quā uicī labē ac ipse incidē apud teq; soles. unū
oīum esse liberalissimū: nō potui tibi nō cōmendatū facere. Demetriū palzologū istū:
q̄ tu excellētē reddidit meas litteras. Est. n. uir nobilis & modestus: idēq; plane di
gnus: cui i tēra sua ciuitate opē feras p̄benigne ut oībus cōsuectos: quos ex reliquis
illius cōstātinopolitani naufragi fortuna seruauit. Ego de hoīs dignitate uerbū ideo nul
lū facio: qđ secū ipse locupletissimū testimoniū affert. Reliquū cūtur bone. Valitudinē
operam des qđ diligētissimū: quo tua hēsanitate qđ uultissime un po. sumus. Vale. Ex Me
diolano. xi. nonas iunias. M. cccc. lviij.

Franciscus philhellus Xenophonti filio fil.

q Vod tibi antea q̄ illuc esses p̄fatus: cōsiliū dedidi: idq; ut faceres: iussidē repeti
p̄ litteras iussisti. medicine opam dāre: qđ eius rei nō mō nō rep̄hēdo: sed ut
hēmter ludo: qđ qđē & medicina post magis atq; potētis est oīum i uolūissimā
artē uetustissima esq; humano generi admōdū necessaria: et u ad istūmodi sciētiam
uideri natura iclūmas. Vultis itē monere ac uolūe te ante ad medicū studiū cōstare: q̄
dialecticā ac phisicā oēm itēq; mathematicas discipulas: qđ diligētissime didicisti. Qui
bus qđē ipis i studiis q̄bus p̄ceptis: uti debeas: id qđ et etiā coram moui: cōsile
hoīem mihi amicissimū eruditissimūq; philosophū ac medicū Ioannē Mariandē
quo etiā aliquando doctore uisus es. Noui. a. hominum consuetudinē i istūmōi
scholā: quanta circūfusiōis: quāte amicos: p̄tates ad auditores allicendos. Itaq; uo

to te non beneuolis hac in resed tibi ipsi mihiq; inferuire paucis tones sententiam meâ.
Dere pecuniaria ita curabosq; iudicauero te a moribus iustisq; paternis nulliq; recessisse. Vale.
Ex Mediolano. viii. Idus Iunias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Othoni carreto Iurecôfulto sal.

c Vm tuis istis binas a me litteras uentibus accepisti quas altere dant ad pôtificē
piùsalute ad Bessarionē meū Cardinālē Nicenā. Vtrūq; nū et ipsi cardiali q̄pi-
mū reddas: uelim. Ippoſte breuitati epistolæ meæ: tuarūq; longitudinē litterarū ut obui
fatisrogo. Vale. Ex Mediolano Idibus Iunias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Xenophonti filio sal.

d Edi famulo quē misisti pecuniarūq; petebas: nō eis fortasse: quas expectabas
sed quæ mihi p id tēporis se obtulerūt. Nostis. mores meos. Nunq̄ diutius apd
me nūm hospitari cōsueūt. Tu scibe i id studiorū genus: qd es aggressus. Id aut cō de-
bes facere libentiusq; dno temere: sed consulo ad eū te laudē cōmisi. Itaq; facitome fra-
stra sē diuturna tua cogitatio: & deliberatio diligens. Vale. Ex Mediolano Idibus Iunias.
M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Bessarioni cardiali niceno sal.

d Edi primas ad te diebus pater clemētissime & litteras unas & cū iis carmen sapi-
phico & addocuit intelligeres id qd tibi eē debet pmissis argumentis exploratissimū
apud me nihil esse antiquius: nihil uenerabilius tuo noie. Nunc uero cū meci aio repeterē
q̄ta i me humanitate benignitatēq; usus est. Reuerētissimus pater proſper colina dia-
conus cardinalis: dignus sane usus est: quē aliquo ueluti munusculo reuēserē. Itaq; cū aliud ni-
hil p id tēporis oportunus mihi occurreret: meos carminū libros iccirco ad eū dedi: ut bre-
ui aliqua sintē collectura cognoscere se nequaq; i hōie oio ignoto sūi beneficii colloca-
se. Quare tuā mansuetudinē uisumēter rogo: ut hōies ei libros per tuū aliquē munitū
reddēdos curet. Vale. Ex Mediolano kal. Iulias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus prospero Colinae diacono cardiali sal.

c Vm ad primū mēsem Ianuariū uenissēm Romā saluēdi summi pôtificis piū gra-
tiantu mihi pater reuerētissime singularē beneuolentiā ostēdunt: hūq; ē ab te pre-
sentissimū: qd ad me summo opere omādū p̄tinet. Itaq; dici uix possent: q̄to me beneficio
existimē amplitudini tue obtinētū esse. Vt igit aliquo ai grati i dno cognosceres. Q̄n sū
eū benignitatē tuā: misi tibi dono meos carminū libros. Igitur munusculū non fortune.
Sicq; mihi per hoc tēporis se pulchritas obtulisset: id lōge libentius ad te dedissem. Verū
tu ut es aio p̄magno & liberalitū tam rem ipsamque erigua estiq; donātis uolūt atem
penſabis. Vale. Ex Mediolano kal. Iulias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Nicolao canali iuricôfulto equiti

auro ac byſſianoq; p̄fecto sal.

q Vanti ego ſemp feci ac ſcā ſotentissimū uenetoq; ſenātū: etū ipſe optimus te
ſtis excoli t̄ſuit etiā aliquo meo carminē id ceteris oibus eſſet cognari. Itaq; ui-
deas: uolo: quæ ad id tū dūcē uelut p̄ſchālē malpanti diebus primis cecit. Ea uero ſi
p̄ſpicue itelleſcor uelut p̄ſopi religiq; patriciū grata extiſſerē: dā deiceps quoq; ad
tribūdum alacris. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Iulias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Aloyſio burze philoſopho ad medico sal.

q Vi amicorum i ſe officia cuncta potiusq; ratione: & conſilio metiuntur: non poſ-
ſum eos non etiam iperitos iudicare. Nam cum nullum ſicut philoſophis pla-
cet: agere dicamus p̄ter hominem cumi quo p̄fectus ſit etū ſus: ob idq; & ma-

heres. & pueri æque atq; mentecapti huiusmodi excellenti inopes esse existunt: quicquid secundū rationē & cōsultō agē recte agitur: si casu aliquo aut fortis uito ad effectū suū pducī nequeat. Itaq; ego me tibi mi Aloyſi debere plurimū fateor. quippe quē intelligā nihil oīo p̄mittis: sed mea potius interesse. Quare tuū fuerit oībus i rebus ita me utitur ut soles quos habes amantissimos. Nihil enim possit accidere neq; paruum meq; magnū: quod non iam tua causā q̄libet diuissime susceperis. Vale. Ex Mediolano. m. kal. septembris. M. cccc. lxxvi.

Franciscus philofus pharbo capelle sal.

q Vix ad te scripsit magnificus uir patricius clarissimq; philosophus atq; iuriscōsultus Nicolaus canalis orator uerſe de grecis libris illis uernaculis: ut q̄diligētiſſime cures: tūc atq; te peto studiorū maiore aliud nihil. Solebas tu peregrinā quādiā humanitatē benignitatēq; p̄ te ferro. Nunc nescio quomodo elatione aio factus es: multisq; liberis. Num fortasse simul cum rei clarior animus quoq; clarior est redditus & auster: At malui te pauperem bonumq; multū diutius. Vale. Ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M. cccc. lxxvi.

Franciscus philofus Nicolao uaroni sal.

f Cio te nō mirariq̄ tūcū nihil ad te scripserit: q̄ si tū ex occupatōibus meis q̄bus publice priuatq; obuolūq; ex numero tuo otio: cui q̄rā uidere uideor libet: dedisti mihi sepe mēro frequētissimis meis litrens intatus non uoco solū sed etiā seruo: nunq̄ es mēdere solitus. At nūc cū tua opera uti iſtuitissimū uisus es: admonēdus nec otio te apud me excusari: at ubi nihil rēspōdens: nec ob meas mihi ulla occupatōes: ignoscēdū de tuo officio quicq; dubitā. Quid est igitur q̄dabs te neli: nempe hoc tēpore aliud nihil nisi ut uix clarissimū Lodouicū casellā adeas: meos uerbis: etiq; roges: ut que mea cū est caritatis: ea q̄to maturius p̄p̄duat ad ealē. Nā semp i ſtadio tēpus terere labor oīum est: & minus laudis parit. Nec aliud Terentianū obliuiscit. Si nō p̄t feriq̄d amū uel usq̄d possit: plura quondā ab deo petimus: sed quod dā accipimus: etiq; grātiā uel referimus: uel agimus: minus quā debemus ſatē quā possumus. Tu iterum uale: ac rēspōde: si nō oīo es otioſus. Vale. Ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M. cccc. lxxvi.

Franciscus philofus Lodouico caselle sal.

c Vm in dies magis magiq; tuas litteras expectarem: neq; mora ipsā prope cōſideratius es admonendus: ne potius diutius me pendere. Nam ambiguo animo uix est molestus quicq;. Et q̄q; mihi ambigendū uidebatur: nihil tamen longior tua uocaturus: quamdiū per te ſcirebat sollicitudine: nequa ut me leues q̄primam: etiam atq; etiam rogo. Id si facies: tūc me tibi beneficio reddes: obſtitumut ad summū nihil sit accēſurū. Et qd possit: intelligo: & q̄to me amore p̄loqueris: nō ſum acēſus. Vale. Ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M. cccc. lxxvi.

Franciscus philofus pio ſecondo ponti

ſic maximo ſal. di. pl.

a Beanti mihi nuper ex arde Mantua quo una cū principe meo Franciſco Sphoe-
ria ad diē a tua ſanctitate cōſtituti: ob oīdi officiū uenerandē: uisus: Gregorius Lollius tuo nomine ad paucos usq; dies ſe mihi ſignificaturum per litteras: quā potissimum rem tibi eſſem gratiſſimus. Expectaui igitur permagno cum deſiderio ac item expecto: quid mihi uisurus ſis. Atq; nihil proſectō neq; optatius mihi: nec uicidius cōtingere poſſit: aliquid mihi argumentum oblatum: in quo meam erga te fidem atq;

pietatem liquido dilucideq; perspicuas. Itaq; tuum beatitudinem et oro: & obsecro maiorem in modum: quid omnium maxime sim facturus: ut subeas primū certorem fieri. Sis enim nihil tē nobis pretiosius peculium temporis: quod semel amissum nulla ratio ne pōt recuperari. Et hac de re facis. Venit ad sanctitatem tuā Lāpuginus bingus vir cū doctus ac modestus in primis: tuum meos familiaritate benignitatisq; cōiunctus. Et eis sane dignus: quem habes in illorem hominū numero atq; ordine: qui tibi sunt carissimi. Nam ad eruditionis ac generis splendore accedit rege plurimari atq; maximeq; usus: quo is ad obsequia peritissimū illius & sapientissimū principis philippi marie diu multaq; ueritas non mediocri laude reportauit. Nam qd loquar de fide & innocētia Lampuginiq; tūa semp est huiusq; in uero optio et maior non possit. Quare si in rebus gerēdis huius uiri strenuitas & pbatas uti uolueris: nihil erit ipsiusq; requiras. pextera utiq; de re deorūschifissū in hunc collarē nō mediocri tibi laudi atq; glorie est futurū. Nec nouus aut ingenuus aduenit in romanā curiā Lāpuginusq; ppe qui Nicolao quito pontifici maxio discretissimoz huius optiozq; utroque nostritudois fimo & familiarissimus & carissimus fuit. Habet itē idem Lāpuginus meos duo egregia opa ex greco in latinū cōuersū eloquūq; tuo ipsēdissimū nomina dedisse iheret. Habet et uir prudētissimus aliud quiddā: qd tibi puto non ingrātū fore. Itaq; multis rationibus futuri spero: idq; uerhemēt optant non frustra uir huiusmodi ad sanctitatem tuā uenisse uideat. Quod itē mēi est: ego te pater beatissime quibus possim precibus ēt atq; ēt rogo atq; obsecro: ut qm docti ab Apolline senadi ipse dōq; sitis q es totius sapientiē & bonitatis nimen in terris ita excipias hūc uisat: oēs intelligā meam cōmendationem non uulgare fuisse apud tuā beatitudinē: cui me qdeuotissime cōmendo. Vale diu ac feliciter. Ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M.ccc. viii.

Franciscus philellus Gregorio lollio intercon
sulito & ap. otholico secretario salutem plurimā di.

q Vt ad pōntificē maxianū de Lāpugino bingoz ab me scripta sunt: ut ea q; ligētis sine cūre te p mutas uolūtas benivolētia ēt atq; ēt rogo. Breue aut illud qd uolūtatē Mediolanēsem archiepiscopū pro fratre Gasparino: ut q; primū absoluit atq; ad me de tanto ope abs te petos ut maiore petere nihil possim. Vale q; dēctissime una cū discretissimo iacobo luerni collega tuo. Ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M.ccc. viii.

Franciscus philellus Aloyfio burze phō ac medico sal.

c Xistimo te ex aliis non nullis accepisse q me honorificē in publico christianiō oium principū ac regū certu pro Francisco Sphorcia duce nostro hāsem orōne exereperit pōtēx maximus pius fideus. Itaq; hac de re nihil ad te scribo. Habes. n. duos meos eozq; primariosq; pntes coramq; fuerat. Quod itē abs te uerhemēt peto: ut illi qos postandū q d ne neghigante rogo atq; oro plm. Vale. ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M.ccc. viii.

Franciscus philellus Gregorio Tiphernio sal.

q Vam ego rem tuā apud principē neq; neglexerim neq; neghigauer. Cicchi literis ad me potens intelligere princeps ad biduum hic futurus dicat. Bene sis animo molo. Cognosces. n. cum me in te fuisse: qui et debeo hoc ē amantissimū & cupidissimū tui. Vale. Ex Mediolano. xvi. kal. nouembres. M.ccc. viii.

Franciscus philellus iohanni petro eutychio sal.

c Ognoui ex binis literis tuis te nihil eorum neglexisse: quae abeunt mihi coram ipse recepisse. Itaque laudo cum officium tuum: itum singularē erga me beniuo

lentiam qui nihil ege pretermittas quæ mihi grata fore cõfueris. Maximum foret ad te Xenophon filius & id quidẽ ad proximũ natale diantharum. Fieri et te certior cupio & qd legati francorũ regis publicæ expofuerint & ad qd tempus abuturi cõfitemur parte ita liquid aliud noui ſequod dignum putet audiri. Vale cum paritibus & uniuerſa domo. Ex Mediolano vi. kal. decembres. M.ccc. lviij.

Franciſcus philæſus Nicolao canali equiti aurato ac iureconſulto ſal.

h Eri dedi ad te litteras & cũ iis carmen ad ueltri principis quæ oĩa tibi reddita eſſe non dubito. Reliqui cõſidera: ut intelligam q̃ gratum ſit ſtudẽ noſtꝛe cũ tibi ſupernõſſimo atq; ſumo uirtutũ patriciſ æteriſq; primũ ipſi principique audio aĩo eſſe ingenti & pbenigno: Nã ſi a aduerſero grata eſſet quæ ſcimus alacrior reddar i poſterũ. Tibi enim impendẽ noui mea oĩa uoluptati eſſe. Itaq; libentius cõmentari rectũ ſoleos & æque de tuiſ laudibus loqui bene ac ſentire. Vale. Ex Mediolano pridie nonas decembres. M.ccc. lviij.

Franciſcus philæſus Ioanni petro eutychio ſal.

c Vm proximis litteris quas ſexto kal. dec. ad te dedi erat & epiſtola ad aquileienſem cardinalẽ quĩ ei puto reddidiſſe te. Reliquum eſſe uenerat is ad ea reſpondeat quæ ab me ſcripta ſunt. præterea quas in pĩna litteras accipis ad principẽ nũm: & redde ihi q̃ diligentiſſime: & ut ſpẽtimum aliquid reſpondeat ne negligas uelim. Vale. Ex Mediolano. iiii. idus decembres. M.ccc. lviij.

Franciſcus phil. Agapeto romano iureconſulto & apoſtolo referendario ſal.

f Ecce tuis munũs epĩcopi cũ primis diebus illinc Mediolũm reuerſiſſet me noĩe tuo ſaluere plurimũ iuſſit addiditq; id qd mihi notiſſimum erat: iſta me ſq; mirabili proſequeris benignolentia. Vtrũq; certe pegeratũ ſunt ſed illud multo & gratius & iucundius qd oĩs norint nos mutua caritate conũctos eſſe. Itaq; habeo tibi gratias qd das operatur per te intelligant oĩs amicitia noſtram nõ eſſe uulgrem. Itq; ut ſedulo faceret atq; etiã rogo te. Et qm uel græcoꝝ uetere proverbio quæ amicorum ſunt cõſa eſſe debent: Ioannẽ petrum eutychnum probatis moribus adoleſcentẽ & eundẽ doctum ac diſertũ miſſice diligoquem et æque diligĩ abſ te uolo. Scio enim q̃ te arhemẽter ob ſeruat. Quare quibuſq; in rebus poteris caritatiſ intelligat ſe tibi mea etiã gratia eſſe cauſa ſimã. Nam audio cũ carmen cõpoſuiſſe neſco quod in laudẽ pii pontificis maximi. Fanẽ dũ eſt iſtiusmodi etati quæ tanq; lydiꝝ equis hominũ in cõpo alacrior curſu nitatur ad laudem. Tu me ſanctiſſimo dño noſtro uniũ cõmenda. Clariffimũ iureconſultũ & apoſtolicum ſecretariũ Gregoriũ ſollũ ut meis uerbis plurima ſalute impartir. auſupio ita eodemq; cõtendat: ut quæ ſe dixit ad me propediẽta ſcripturam ne diutius remoretur. Vale. Ex Mediolano pridie idus decembres. M.ccc. lviij.

Franciſcus philæſus Ioanni petro eutychio ſal.

e T litteras quas miſiſſionis accepĩ & tua ſum diligentia miſſice delectatus. Ad humaniſſimũ Agapetum noſtrum ita ſenſiſſe te uelle intelligebam. Cardinalis aquileienſis litteras icõſeo Lazaro aretino non dum reddidi: quod hinc aberat proſeſtus neſcio quo. Dicebatur autem ad quatrĩduum rediturus. Itaq; nihil eſt: quod interea temporis ſcribam ad patriarchẽ. Nam ſerum omnium ſum incertus. Cum intellere ro nomiẽ pientis iſtus mei dabo ad eam litteras. Id enim neque tu mihi dedaſti: ne que ex alio cognoscere po tui. Vclim tamẽcum ſaluere iubear meo nomine. Rogelque ut uel materno ſermone: uel auctori cõmentariũ redigatque putat magnanimo &

manifestissimo illi pōitō et audiri iocūdiffima: Nā qñ Sphornados camini licet in
serend ego neq. oblitus sum in hāc diemneq. in posterū obliuiscar. Vale. ex Mediolō
idibus decembris. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Gabiēli condalmario sal.

i Oannes petrus euty chius fecit me suis literis certiores quanta benivolētia me
cōplectens quodq. nihil omittit qd. meis ad cōmodis: vel honoribus cōductu
rum pates. Itaq. iure habeo tibi grās qd. nullo a me puocatus officio ultro uolueris de
me sōptime mereri. Ego autem operam dabo ne uidear erga te matris caritate inferior
tuis meritis. Igitur in te litum est ut oibus in rebus me utaris pro arbitrio tuo. Vale. Ex
Mediolano. ii. kal. Ianuarias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Ioāni frīscō gēzage pēonatario sal.

m Eum quoddā negotiū Ioannes petrus euty chius meo uicē tibi referret ut ad
sus ac fauente ēt atq. ēt rogo. Hoc mihi gratius hoc tēpore facere nihil potes.
Itaq. hac in re uelim mihi liquido ostendas: quantū apud te ualeam. Non n. ignoras: q
te urbem uenire obsequo. Vale & me illustribus parentibus tuis cōmenda plurimum. Ex
Mediolano. ii. kal. Ianuarias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Lodonico cardinali aquilensi sal.

n On mediocre mihi documentū prebuit pater clarissime tu: erga me uel be
nignitatis uel caritatis. Itaq. habeo tibi gratias quas debeo maximas: quas ipsas
ēt puto breui me tibi ad iudicio tuo relataq. minus uberet: salacris tū ac tibi nō inuicē
dis. Nā que reliqua sunt Gabiēli secretarius tuus uir doctus ac dīctus tibi uerbis meis
coram exponit. Quae si abs te pbatū in cognorotito beneficio me afficiet: ut nihil ad
cumulū possit accedere. Vale. Ex Mediolano. xi. kal. Ianuarias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Antonio becharis sal.

x Esophō filius quae tibi referat uerbis melius me iussu relaturus ē. Itaq. nō secus
ea oia accipe ac psequi si me corā loquentē audires. Hoc & p. officio feceris & p.
amicis nostris lege. Cū ex urbe Mantua decederēsemq. in itinerem mihi inter egendū
renūciatū est ā plurimū pōitōē ueronēsi Hermolaū barbapū illic agere dies iam cōplē
culos. Itaq. non potui non moleste ferre qd. ea de re nihil antea didicissem. Nam pro ea
quae mihi & cū eius patre Zacharia & cū patre Frīscō uiris grauissimis & optime de
me meritis actus ac summa fuerat amicitia. p. dīligētissime cō salutatū adissem. Quod
quā scitū non est ut uelim me apud eius dignationē qd. diligentissime purgassēdūq. gra
tissimum mihi salūq. lēssē orationes duasq. in poetas lūstīpnam ad me dede
rit. Non enim mediocriter eius ingiō eloquentiaq. delector. Nam legi eas ita corruptas
liberā uitiorum uoluptatem quā ex illas lectione cepissem non mediocremagna ex par
te diminuerunt. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Ianuarias. M.ccc. lviij.

Franciscus philellus Gregorio Lollio iureconsulto

& apostolico secretario salutem plurimum dicit.

q Vanq. sciebam uel nulla mea commendatione meos omnis esse tibi cōmōdatiss
mōitamen ut Marii fili honestissime uoluntati morem gereremita cum tū
cōmendor: ut ne me quidem ipsam neq. diligentius: nec ex animo magis possim. Quod
eo facio libētius: qā tibi audeo affirmare talē esse Mariūq. tua singulari benivolētia
dignū sit iudicaturus. Cetera tu ex ipso cognosces. Ego nō desino expōtere qd. ad me
p. p. dīctem te p. scriptūq. affirmabas. Id autem in hanc diem nō fecit te plurimū miror.

Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Ianuarias. Mccc. lxxiii.

Franciscus philellus Bessanoni cardinali niceno sal. pl. dicit.

c Vm Ioannes marius filius Mantui pateret ppi pontificis manu & salutandi & adorditi gratiarum cum primis tui ipsitudinē adiectici memet sal oēm ani mūq; exponeret. Itaq; rogo te ut oibus in rebus tui cōmendatū habeamus illos solent quos ut ipsoval ipis natos carissimos hēs. Hac una te mihi sit qd gratias potes facie hoc tpe. Vale pater damentissime. Ex Mediolano. vi. kal. Ianuarias. Mccc. lxxiii.

Franciscus phil. Agapeto romano iureconsulto & apostolico referendario sal. Enit illic Marius filius iuuenis et uidere poteris & modestus & doctus. Causi accessiois tui ipse tibi coram dedabit. Quibusq; in rebus potestate rogo ita ei assent me tuis is nēles quos maxime diligis habesq; carissimos. Vale. Ex Mediolano. vi. kal. Ianuarias. Mccc. lxxiii.

Franciscus philellus Nicolao emali iureconsulto & equiti auro sal.

g Vi tabellariis diebus superioribus meas litteras tibi reddidinat itē has tibi ē red diturus. Et nūc tibi mīhī sciro te tibi nullā dedisti ad me epistolāq; eam alteri nescio cui antea cōmendastis. Ego aut qd tēpēris nescio. Vnū scio me arhemēter capere tus litteras quippe q nullas acceperim. Quare si meo i presentia desiderio morē gēse res habebis aut non mediocrem gratiā. Vale. Ex Mediolano. v. idus Ianuarias. Mccc. lx.

Franciscus philellus Albenho zancario enochi filio sal.

g Vereris mi albenhe & id qdē non oio mirari qd nūl in hanc diem ad litteras tuas tibi responderim quas bis & iterū ad me dederas. par eni fuerunt ea te uoluptate fraudare quā pro munus nostra beniuolētia ex oibus meis scriptis capere solent non mediocriter. Sed quid in cā fuerit paucis acceperim. Memini quandoq; solere te religio sis quibulda tuis adeo delectari: ut alia oēm urbanitatis cōsuetudinē uel cōtinentias uel negligas. Id aut est minime reprehendendū crissimo: quippe q res diuinas humanis rebus oibus longe duci anteponendas. ut ita oē cōtemplationis studium qd in persequenda iūctatis potum elibandū arbitror nulla fiat actiois iniuria. Nā si nullum aial agere a iuris sapientibus dicit pater hōiem cuius perfectio utatū rōne. corē nūl malum aut mulieris aut pueritū ut & inferiores esse q uariab actiois abduci non possumus. pfectum tūq; proprie ac uero dicit actiois & laudatur ab oibus. Quis cui ignorat tūm esse splendorem magnitudinēq; uirtutis: ut & improbis admirabilis sit. Itaq; nō indoctus Cicero noster oēm uirtutis laudem actiois illustrari censuit. Quae igitur me cā retardatit serius tibi respōderim uides. Nunc aut qā te urbaniozem scīum aiaduero: facilio rem me uidebis. Non eni me iucundissim salēs tui qbus facillime in litteris usus ex me diocriter delectant. Accedant elegantes ille nūc laudatōes quibus es usū in nostrum spēdidissimū equitem aeneum Galacium macteo pteum ob pulcherrima illa munuscula que ab eo nulla significasti pstantissimo munificētissimoq; dūa Boetio. Omnia pulchre facta. Sed nihil mea sententia pulchrius: q quod ethulco carmē apolline simul & pcepote Galacius meus capreū illam non mitem solum & mansuetam sed & prādentem & dīctam locutū fuit apud egregiū illum principē. Quod sit mihi gratias agi de Hieronymo nostro non possum te non mirari qd ea in me laudes que sine magno facioere negligere nō potuissim. An es oblitus quā amorem sentias cūa dū oporere? Ego Hieronymū aque diligo ac fidēssimū solum quia tuus est claudius & quia talis est.

Itaq. esto bono aio. Nō minus oibus ei in rebus defuturus sumq. ad Mario vel Xeno-
phontis nūc abest cū Frischino comite ad lacū urbanū. Quondā expectat. Cū rodet
ut utiq. litteras tuas reddā. Vale cū uniuersa domo. Ex Mediol. pridie id. Ian. Mccc. lx.

Franciscus philofus Theodoro gaze sal.

n On mediocri affior dīdero audēdi tuipostq. uisendi factus ē iterepta. Itaq.
facis tu qdē inuicē totis grace supiore tēpore pcuratus a me literis nunquā
rideris ne dū uersifed acpta qdēci in utroq. dictio uis genere excellētissimus faldem
it nūc ne laue facias uogo. Sic huc nō nulli pōdci in philosophia uin ac idē medici: q
qdē grace nesciāt uidet cupiēt lectitatq. laue illa Anstoeeli pblematatq. ānis supi
onibus in latinū cōuertit eloq. Quare mihi rē grati facturus es: si licet p te mihi ho
minibus & amicis & eruditū gratificari. Aut qdē uis itulmo di pblematū codicē ad me
tribendū mitte reditūq. ad te spēmū aut cū tibi scribi curamercodēq. libarii p li-
teras nobis significari: & adolabit ad te. Id utpōdē effectū cures: it atq. etiā rogo.
prout me cupio facias certorēq. in ista line res tuasq. fortunātū in athenien-
ter opto. Vale. Ex Mediolano pndie idus Ianuarias. Mccc. lx.

Franciscus philofus pio lūdo pōdci maximo sal. pl. di.

c Vm nulla te laude aduuerterim delectari poter beatissime pter cū: quē & uera
fir & pmodestaeq. cui nihil ē itulius: nihil pclarus spē didicissimō noīe tuo:
uolui ex ipso te intelligere: sim eius rei diligēs obferuatoe. Itaq. pceptū uideam. Shope-
tiados libi icirco ad te dedisti uideris ei ordēm: q. te uulū scioxi orator es: mul-
tas a Frederico exire ad Mediolanēsem populūq. se is tēpore in libertatē: hoc est i
atrociūmā tērentiūq. tyrinida uēdūcū. Nā ea in te orator et uolūmō poeta. Nullis
enī figuratōibus sum uis. Rē ita expōnūt gesta ē neq. in aliā speciem cōuertēdo tra-
d. Si qdē est a me ptemissum: tūc mīsericordiis bēgnitatēq. facitq. ueritate unūq.
omniū delectari: me fūere certorē. Vale poter beatissime. Et me cōmendatū habe. Ex
Mediolano idibus Ianuarias. Mccc. lx.

Franciscus philofus Bernarō iustiniāno sal.
n Eūcio qd. aliud mihi potuisset gratius remicari: qd hoc die ex Ioanne narsino
rogauit. In interrogatū mihi redullit: adhuc ex illa regia legatōē & reuertit
se tēdēt: tibi cōoptis. Qui qdē uisus eo mihi iucūdiōe factū ē ueneris qdē: ut
ille de se affirmabat: & cū supi maleficiat: alior de te mihi rīderat. Angēis ipōt grates
hēo imortali deo: qd te mihi seruat incolumē. Io. nūc ex narsino grās quoq. debet ē uil-
garisoni mētia follicitudine liberatē: inēdibē ai lēntia allicorē. Nam quid mihi
potuisset iucūdius contingere: qd cōrōer factus sum te hēre cōoptime: uisū ē mēoria
comēbat. Reliqui estut uerē nobis sumūq. amicitū monus cū officiis: it & lēntis
foeum: & ei aliq. i dies cū opus fuerit: addamus i cumolū. Vale. Ex Mediolano. xxi.
kal. februaris. Mccc. lx.

Franciscus philofus equiti auito ac
iureconsulto Nicolao canali sal.

q Vod ad quā idus Ianuarias tibi scripsi: idē pntia intelligas uoluerne nullas i hāc
diem ab te litteras accepisse: quā ita desiderat uix aliud quāq. magis. Quō
quidem me desiderio si quāprimum leuaueris: habeo tibi gratias immortalis. Vale. ex
Mediolano viii. kal. februaris. Mccc. lx.

Franciscus philofus Xenophontī filio sal.

2 Coepi tuis literis quas ad decimum kal. februaryas dederas ex Ferrara. Munificentiâ clari homin. nihil est quod admire. Facit enim ex consuetudine tua & p. singulari tua in nos dilectione professionē ad uenietos non possum non pbare. Ni soli ut neci mihi uisū sint hac tēpore in italiam uirtutē colit. Reliquar uel curatissimâ priâ opatus stationes sunt non paruas. De me uolo meo noie uerbū nullū facias. preterea te ac uē Mariam moneo atq. hortor & pro iure paterno uelut utraq. iubeo nequid agaris amote nequid mō/entes. Si modestia uolueris & grauitate utroque tissima illic nobis & cōmodissima sedes parata est. itaq. ppetua. Marchesium meum bene ualere opto. Fac me q̄primū cōtorem de ustra re. Vale. ex Mediolano. iiii. kal. februaryas. M.ccc. lx.

Franciscus philēfius petro perleoni fil.

l Eodem diu graphiū modestum adolecentem ēt māsū in primis studiosum. neq. diligo ne d. est filius. Is a Marchesio nostro uro paritū & phumano accētus Venetas uenitū ut hōi amissimū atq. optimū mōtem gōtētū ēt ut urbem florentissimā eorū ac pfectā uideret. Hanc ego hortatus sum qd. u. illic faturus ēt ut quod tūc adret. Is a nobis miratus nō latine mō perpalchre callētēd. grāce ēt cepit. Itaq. sē mihi perguat. sūstūti cū meo Leonardo plane cōdētis tibi mea oia ēt cūssima. Vale cū puicissima uxore & tuis omnibus. Ex Mediolano. iiii. kal. februaryas. M.ccc. lx.

Franciscus philēfius Lodoico gōtēge Mantuē marchioni fil.

c Onfueſti pēſepe Lodoico princeps eos poetas nō mediocriter laudare qui ita res uero gestas figuratōibus quibū effingērent ut ueritate rursū discēderent. Quia nūc grātiā sapientiq. ſua q̄ ego ſacrum delectamur is poteris nō obſcure adiuuare. tēte quē in cōſueto Sphorziados noſtre libro non uere minus q̄ breuiter percurtiſſus. Itaq. l. res tuis pēſarias & magnas arida ſunt quādā & pēſonū cōſatione complēdēt. te ipſum acutiſſimū in audiendo de tuis laudibus perdifficilis ēt ſolus. Vale. Ex me ut a. osima. Ex Mediolano kal. februaryas. M.ccc. lx.

Franciscus philēfius Othoſi Carizzo iureconſulto fil.

a Vdūi nūc ex hōie inuasiſſimo eo te de meīs literis pio pontifici maximo redidiſſe in nauē quo ex urbe Mantuē deceſſiſſe. Quare ſum miratus nihil abs te mihi literarū in hanc diē reddidit ēt. Itaq. rogo ut me q̄primū ſicis cōtore: quo modo res habuerit & quid ille reſponderit. Hoc ex tui ueremēter gratum. Vale. Ex Mediolano. iiii. Nonas februaryas. M.ccc. lx.

Franciscus philēfius Mario filio fil.

l Edūti literis tuas quas ad. xvi. kal. februaryas ex Mānu ad me dederas. Nam ex ad quartā Idus februaryas mihi ſunt redditæ. Intellexi cōſiliū tuū oī qd. nō poſſū nō probare. Reliquū ēt ut me ſicis q̄primū cōtore: & quid egeris & qd. ſperes. Vnū illud qd. deſui te mōtēnt oībus in rebus te modēſti pēſtes & cōſtāntē pri mis. Cetera quæ ſeſbeſcūbunt. teſte. Vale. Ex Mediolano. iiii. Idus februa. M.ccc. lx.

Franciscus philēfius Xenophōn filio fil.

p Cū eas quas ex Ferrara literas ad me dederas accepi prioris alteras ex Mānu & cū illis etiā ad pānquod tibi abeanti uſſeram. Res quomodo & Mantuē & Ferrariē geſta ſit intellexi. Nūc ſcīre cupio quid illic agaris & qd. ſperetis. Date opem & neq. ſiſtēte quid a uobis temere neq. ſicūm neque dictū uideatur. Vale. Ex Mediolano. iiii. Idus februaryas. M.ccc. lx.

Franciscus philēfius Marchesio uisino fil.

218590135

